

SREDA, 10. FEBRUAR 2010

PRESEDSTVO: GOSPOD PITTELLA

podpredsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 8.30)

2. Nedavni potres na Haitiju (vloženi predlogi resolucij): gl. zapisnik

3. Razmere v Iranu (vloženi predlogi resolucij): gl. zapisnik

4. Razmere v Jemnu (vloženi predlogi resolucij): gl. zapisnik

5. Trgovina z ljudmi (vloženi predlogi resolucij): gl. zapisnik

6. Izidi vrha o podnebnih spremembah v Københavnu (vloženi predlogi resolucij): gl. zapisnik

7. Izvedbeni ukrepi (člen 88 poslovnika): gl. zapisnik

8. Poročilo o napredku Hrvaške v letu 2009 - Poročilu o napredku Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije v letu 2009 - Poročilo o napredku Turčije v letu 2009 (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o izjavah Sveta in Komisije o:

– poročilu o napredku Hrvaške v letu 2009 [2009/2767(RSP)]

– poročilo o napredku Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije v letu 2009 [2009/2768(RSP)]

– poročilu o napredku Turčije v letu 2009 [2009/2769(RSP)]

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. – (ES) Gospod predsednik, za začetek želim potrditi trdno zavezo predsedstva Sveta širitvi Evropske unije. Naše delo na tem področju bo sledilo ponovnemu soglasju o širitvi, odobreni na Evropskem svetu decembra 2006, in sklepom Sveta z dne 8. decembra 2009, ki jih je Evropski svet prav tako podprl.

Kot je poudarjeno v resoluciji tega parlamenta, o kateri bomo razpravljali, bo prva polovica letošnjega leta ključna za pogajanja s Hrvaško. Hrvaška je vstopila v zaključno fazo, vendar pa moramo storiti še veliko, preden bomo lahko dosegli uspešno dokončanje. Preučiti bomo morali težka poglavja kot so tista o konkurenci, ribištvu, sodstvu in temeljnih pravicah, okolju ter zunanji varnostni in obrambni politiki. Prav tako bomo morali začasno zapreti nekatera poglavja s finančnimi posledicami.

Zato je pred nami veliko dela. Novi komisar Štefan Füle, ki je bil moj kolega, ko sem bil evropski minister – in rad bi mu izrekel dobrodošlico in mu čestital za imenovanje –, bo izredno zaposlen v vprašanju širitve v zvezi s Hrvaško, saj nameravamo že naslednji teden imeti začetno medvladno konferenco na ministrski ravni, da bi odprli poglavji o ribištvu in okolju, dve zelo pomembni poglavji, ki bosta, kot si lahko predstavljate, zahtevali ogromno dela in predanosti.

Dovolite mi, da vas spomnim na sklepe o Hrvaški, ki jih je Svet sprejel decembra. Sicer jih že poznate, vendar pa bi rad izpostavil nekaj točk. Svet je Hrvaško pohvalil za precejšnja prizadevanja v preteklem letu in dober splošni napredek. Navedel je tudi vrsto finančnih ukrepov za pristopna pogajanja Hrvaške in omenil, da pogajanja vstopajo v zaključno fazo.

Svet je poudaril, da mora Hrvaška na podlagi doseženega napredka doseči še znatno izboljšanje na temeljnih področjih kot so pravosodni sistem, javna uprava ter boj proti korupciji in organiziranemu kriminalu. Zagotoviti mora tudi pravice pripadnikov manjšin, vključno z vračanjem beguncev in kazenskim pregonom vojnih zločinov, da bi prepričljivo izboljšala svoje rezultate na teh področjih.

Svet opaža tudi sodelovanje Hrvaške z Mednarodnim kazenskim sodiščem za nekdanjo Jugoslavijo, vendar meni, da so potrebna nadaljnja prizadevanja. Menimo, da bi na tem področju lahko dosegli nove cilje.

Seveda smo pozdravili tudi podpis arbitražnega sporazuma o mejnem sporu med Slovenijo in Hrvaško. Sporazum je bil podpisan 4. novembra v Stockholmu, hrvaški parlament pa ga je ratificiral 20. novembra. Svet je spodbudil Hrvaško, naj gradi na teh prizadevanjih, da bi rešila vsa nerešena dvostranska vprašanja, zlasti mejne spore.

Svet je pozdravil tudi ustanovitev delovne skupine decembra, pred malo več kot enim mesecem, za pripravo osnutka pristopne pogodbe Hrvaške. Ključnega pomena pri pripravi države za končno vključitev v EU bo izvajanje pregledanega partnerstva za pristop. Kot sem dejal, je pred nami še veliko dela.

Ker je to skupna razprava o Hrvaški, Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji in Turčiji, bi rad povedal, da je Zahodni Balkan ena izmed glavnih prednostnih nalog Evropske unije. Stabilnost v tej regiji je za nas ključnega pomena, leta 2010 pa bomo priča številnim mejnikom v prehodu regije: napredku glede prošenj za pristop – kot smo pravkar povedali –, novemu zagonu za mrežo stabilizacijsko-pridružitvenih sporazumov, tesnejšemu regionalnemu sodelovanju in napredku v smeri bolj liberalnega vizumskega režima.

Vemo, da je možnost pridružitve Uniji – kar imenujemo evropska perspektiva Zahodnega Balkana – najpomembnejša spodbuda za stabilnost in reformo v teh državah. Nedvomno je možnost, resnična možnost, vendar ne avtomatična pravica.

Če preidem k Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji, bi rad začel s povzetkom splošnih razmer v državi, omenil pa bom tudi resolucijo Evropskega parlamenta, za katero je bil poročevalec gospod Zoran Thaler. Resolucija izredno dobro predstavlja dinamično situacijo, polno možnosti za Nekdanjo jugoslovansko republiko Jugoslavijo. Izpostavlja mnoge izzive, s katerimi se sooča država: neuspeh pri spoštovanju zakonov, korupcija, izvajanje priporočil Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi in Urada za demokratične institucije in človekove pravice, dodeljevanje sredstev za učinkovito decentralizacijo, dostop do sodišč, večja udeležba žensk v političnem življenju, podpora organizacij civilne družbe, dolgotrajna visoka stopnja brezposelnosti, okoljski problemi itd.

Resolucija poudarja pomen časovnega okvira za odprtje pogajanj in skupne želje po čim prejšnji rešitvi vprašanja imena države, ki je trenutno predmet spora z Grčijo.

Podal bi nekaj pripomb v zvezi z dogodki, ki jih omenjate v resoluciji, kot so lokalne volitve marca in aprila – za katere OVSE meni, da so izpolnile določene standarde – in šesto srečanje Stabilizacijsko-pridružitvenega sveta julija 2009, ki smo ga zaključili in ki je pokazalo, da država resnično izpolnjuje obveznosti, ki jih je sprejela s sporazumom. Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija je nadaljevala z delom na odnosih z Evropsko unijo, zaradi česar je Evropska komisija navedla, da je dosegla resničen napredek in priporočila odprtje pristopnih pogajanj.

V svojih sklepih decembra lani je Svet priznal napredek, ki ga je navedla Komisija, in se strinjal z vrnitvijo k zadevi v naslednjih nekaj mesecih. Evropski parlament je, kot veste, upošteval te sklepe Sveta z dne 8. decembra 2009.

Poleg tega je 19. decembra za državljane Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije v skladu s schengenskim sistemom začel veljati brezvizumski režim.

Omeniti moramo tudi številne specifične točke v zvezi z Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo: medetnični odnosi, razhajanje mnenj med makedonskimi Slovani o „starodavnosti“ države in razhajanje mnenj o njenih odnosih s sosednjimi državami. Vse te teme se odražajo v različnih delih resolucije Parlamenta.

Če povzamem, bi rad povedal, da nekateri vidiki zahtevajo izredno pozornost, ki presega zgolj sprejetje in uporabo zakonov; nekatera vprašanja sodijo v okvir Ohridskega okvirnega sporazuma, nekatera so povsem nacionalne zadeve in druga zadevajo sosednje države.

Evropske institucije menijo, da prihodnost Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije vključuje članstvo v Evropski uniji in da bodo morale takšne težnje prevzeti obliko popolne nacionalne vključitve v skladu z Ohridskim okvirnim sporazumom. Tako meni in bo še naprej menila Evropska unija.

Nazadnje bi to priložnost izkoristil za podrobnejšo preučitev stanja pogajanj Turčije in predstavitev načrtov španskega predsedstva glede tega pomembnega vprašanja širitve.

Pomembno je – in to želim povedati takoj na začetku –, da nadaljujemo pogajanja s Turčijo, da nadaljujemo s postopkom. Upamo, da bomo na podlagi dela predhodnih predsedstev vse prepričali o potrebi po napredovanju tega postopka, kjer je mogoče.

Pogajanja so vstopila v fazo, ki je, lahko bi rekli, nekoliko bolj zapletena ali nekoliko bolj problematična, zaradi česar mora Turčija podvojiti svoja prizadevanja, da izpolni pogoje, ki so bili določeni. Čakajo nas številna tehnično zahtevna pogajalska poglavja. Vendar pa je pomembno – in tudi to želim povedati na začetku –, da Turčija napreduje glede reform, ki zadevajo Evropsko unijo.

Trenutno se tehnično delo, kot novi komisar še predobro ve, osredotoča na štiri pogajalska poglavja: javno naročanje; konkurenco; varnost preskrbe s hrano, veterinarsko in fitosanitarno politiko; in socialno politiko in zaposlovanje. Izpostaviti moramo, da je pomembno tudi poglavje o energiji, postalo pa je še zlasti pomembno po podpisu sporazuma o Nabuccu.

Na svojem zadnjem delnem zasedanju je Parlament razpravljal o Turčiji in predvsem o demokratizaciji države. Obstaja nasprotje med procesom demokratične pobude, kot jo imenuje turška vlada, na eni strani in nekaterimi zaskrbljujočimi odločitvami na drugi strani, kot je nedavna odločba ustavnega sodišča o prepovedi politične stranke, kar je bilo tudi omenjeno tu in je zelo občutljiva tema.

Zato so kljub doseženemu napredku potrebna nadaljnja prizadevanja za zagotovitev, da bo Turčija v celoti izpolnjevala kopenhavnska merila, na številnih področjih, vključno s svobodo izražanja, svobodo tiska, versko svobodo v zakonodaji in praksi za vse verske skupnosti, spoštovanje pravic intelektualne lastnine, sindikalne pravice, pravice pripadnikov manjšin, civilni nadzor vojske, pravice žensk in otrok ter protidiskriminacijski ukrepi in ukrepi za enakost spolov. To se jasno odraža v resoluciji Parlamenta in sklepih Sveta z dne 8. decembra.

Omenil bi še nekatere druge vidike sklepov Sveta. Svet je na primer poudaril, da se mora Turčija jasno zavezati dobrim sosedskim odnosom in mirnemu reševanju sporov v skladu z listino Združenih narodov, po potrebi pa se lahko obrne na Meddržavno sodišče. V tem okviru je Unija pozvala Turčijo – kot smo storili tudi na dvostranskih srečanjih s Turčijo –, naj se izogne kakršnim koli grožnjam, povodu za spor ali ukrepanju, ki bi lahko škodovali dobrim sosedskim odnosom in mirnemu reševanju sporov.

Svet je z velikim obžalovanjem opazil tudi, da mora Turčija šele začeti izvajati predpise dodatnega protokola k pridružitvenemu sporazumu, tako imenovani protokol iz Ankare, in da še ni dovolj napredovala glede normalizacije odnosov z Republiko Ciper.

V prvi polovici leta 2010 bomo v Pridružitvenem svetu in Pridružitvenem odboru za Turčijo imeli priložnost oceniti razvoj naših odnosov; to bo dobra priložnost za preučitev pomembnih problemov, kot so politična merila, napredek pri prilagoditvi nacionalne zakonodaje in uporaba pravnega reda.

Načrtovali smo tudi vrsto srečanj v okviru političnega dialoga na ministrski ravni, med političnimi voditelji, ki nam bodo omogočila preučiti naše odnose v širšem mednarodnem okviru. V zvezi s tem Svet pričakuje, da bo Turčija podprla tekoča pogajanja znotraj okvira ZN o vprašanju, ki sem ga pravkar omenil, namreč problemu Cipra, v skladu z zadevnimi resolucijami Varnostnega sveta ZN in z načeli, na katerih temelji Unija.

Gospod predsednik, gospe in gospodje, veselim se vaših mnenj in bom odgovoril na vse pripombe ali vprašanja, ki bi mi jih radi zastavili.

Predsednik. - Zdaj bom prepustil besedo komisarju Füleju. Želim mu tudi čestitati, saj je to njegov prvi dan mandata.

Štefan Füle, član Komisije. – Gospod predsednik, vesel sem, da je moja prva uradna naloga, odkar sem pred samo nekaj urami prevzel mandat, prav tu v Evropskem parlamentu. Menim tudi, da je odličen razvoj dogodkov, da je tema prve razprave v tem parlamentu z novo Komisijo širitev. Tretjič, zelo sem zadovoljen, da je Evropski parlament v treh poročilih izrazil močno podporo širitvi.

Resolucije so dokaz zaveze Evropskega parlamenta obetom pristopa Hrvaške, Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije in Turčije. To je jasen znak, da bo širitev še naprej glavna prednostna naloga Evropskega parlamenta, skupaj s svojimi kolegi pa bom naredil vse, kar lahko, da pripomorem k napredovanju te zgodbe

o uspehu. Zelo sem zadovoljen, da je moj prijatelj državni sekretar López Garrido pravkar v imenu Sveta in njegovega predsedstva ponovno potrdil polno podporo temu procesu.

V zvezi s Hrvaško cenim pošteno in uravnoteženo poročilo Parlamenta in bi želel čestitati poročevalcu gospodu Hannesu Swobodi. Poročilo poudarja napredek Hrvaške glede izpolnjevanja meril za pristop, vendar sočasno priznava prizadevanja, ki so še potrebna za zaključek pogajanj. Vaše poročilo tako krepi sporočila in podpira delo Komisije. Naj poudarim, da je zaključek pogajanj leta 2010 še vedno mogoč, če bo Hrvaška dosegla napredek pri izpolnjevanju vseh nedoseženih meril. Na potezi je zdaj vsekakor Hrvaška.

Hrvaška je z zadnjih letih zelo napredovala, vendar pa se mora še vedno spopasti s pomembnimi izzivi. Tu je naša ocena enaka. Hrvaška se mora osredotočiti predvsem na nadaljnjo reformo sodstva in javne uprave, boj proti korupciji in organiziranemu kriminalu, spoštovanje pravic manjšin, vključno z vračanjem beguncev, ter sodne postopke za vojne zločine in polno sodelovanje z Mednarodnim kazenskim sodiščem za nekdanjo Jugoslavijo.

Upanje nam vlivajo nedavni dogodki v boju proti korupciji. Upamo, da bo preiskava zločinov vodila h konkretnim rezultatom. Glede sodelovanja z ICTY, ki je še vedno temeljna zahteva, je glavni tožilec Brammertz potrdil, da še vedno ni bilo doseženo polno sodelovanje. Vendar pa je potrdil zadnje pozitivne korake kot je vzpostavitev delovne skupine, katere cilj je krepitev prizadevanj za preiskave. Upam, da bo delo delovne skupine kmalu dalo konkretne rezultate. Nazadnje, arbitražni sporazum za reševanje dvostranskega mejnega spora, ki sta ga novembra 2009 sklenili Slovenija in Hrvaška, je dal nov zagon postopku pogajanj, ki jih bo, v to sem prepričan, Hrvaška lahko uspešno zaključila z okrepitvijo prizadevanj za rešitev preostalih odprtih vprašanj.

Kar zadeva Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo, je bilo leto 2009 dobro leto za njen proces reforme. Zaradi političnega soglasja med vsemi glavnimi političnimi silami je država lahko na ključnih področjih pomembno napredovala. Dosegla je liberalizacijo sistema vizumov in Komisija je lahko priporočila začetek pristopnih pogajanj. Veseli me, da Parlament in Komisija soglašata, da se morajo pristopna pogajanja začeti, kot je bilo odraženo v konstruktivnem in naprednem poročilu gospoda Thalerja. Izziv za državo zdaj predstavlja ohranitev zagona reforme.

Čeprav je izpolnila politična merila, je treba opraviti še veliko dela. Ključnega pomena za zagotavljanje napredka bosta skupna vizija prihodnosti in učinkovit politični dialog. Potrebna so nadaljnja prizadevanja predvsem glede polnega izvajanja Ohridskega okvirnega sporazuma in izboljšanja medetničnih odnosov, zagotavljanja pravne države in neodvisnega sodstva ter uspešnega pregona primerov korupcije na visoki ravni.

Gospodarska kriza države ni pustila nedotaknjene. Žal je država že trpela zaradi ene izmed najvišjih stopenj brezposelnosti v Evropi. Zdaj so bolj kot kdaj koli prej potrebni makroekonomsko upravljanje in aktivni ukrepi za trg dela, da bi z njimi omejili in nato zmanjšali brezposelnost.

Tako kot vi sem tudi jaz prepričan, da je začetek pristopnih pogajanj ključ do ohranitve zagona reforme v državi. Kar je enako pomembno, povečal bo evropsko perspektivo za širšo regijo. Zato je v strateškem interesu Evropske unije. To je sporočilo, ki ga bom predal državam članicam in državi, da bi nadaljevala proces.

Glede Turčije bi se rad zahvalil vaši poročevalki gospe Oomen-Ruijten za njena nenehna prizadevanja za pošten in uravnotežen pristop v njenem poročilu o Turčiji. Komisija ostaja zavezana pristopnemu postopku s Turčijo, saj ta postopek močno podpira politično in gospodarsko reformo.

Delo na političnih merilih ostaja še naprej izredno pomembno, zlasti kar zadeva temeljne svoboščine. V lanskem letu so bile opravljene številne ključne reforme. Nekatere med njimi bi bile še pred nekaj leti praktično nemogoče. Prejšnji teden je bil razveljavljen varnostni protokol, ki je vojski v primeru varnostnih groženj dovoljeval posredovanje brez odobritve. To je ključni dosežek v civilno-vojaških odnosih. Pozorno bomo spremljali ta postopek sprave. Prav tako obetata predložitev osnutka zakona o vzpostavitvi neodvisne institucije za človekove pravice in težko pričakovana protikorupcijska strategija, ki jo je turška vlada sprejela 21. januarja.

Še naprej podpiramo demokratično odpiranje, ki ga je začela vlada. Za uspeh te pobude sta nujna sodelovanje in podpora vseh političnih strank in vseh segmentov družbe. Vendar pa ima Komisija pomisleke glede na odločitev ustavnega sodišča, da zapre prokuridsko stranko DTP, zastopano v parlamentu. Obžalujemo tudi aretacije, ki so konec decembra potekale na jugovzhodu. Obsojamo teroristične napade, do katerih je prišlo istočasno. Noben izmed teh dogodkov ni koristen za uspešno izvajanje demokratičnega odprtja.

Hannes Swoboda, avtor. – (DE) Gospod predsednik, najprej bi se toplo zahvalil Svetu in gospodu Füleju za njuni izjavi, zlasti glede Hrvaške. Te izjave kažejo, da sta Svet in tudi Komisija odločena čim hitreje zaključiti ta postopek. Z gospodom Fülejem se tudi strinjam, da je mogoče z dobro voljo in ustrezno politiko letos zaključiti pogajanja s Hrvaško. Seveda je predvsem odgovornost Hrvaške, da stori potrebne korake.

Tu bi rad povedal, da je Hrvaška predvsem v zadnjih mesecih pomembno napredovala glede korupcije. Hrvaška je pokazala, da ni nihče nad zakonom ali izvzet iz ukrepov za boj proti korupciji. To pošilja pomemben signal. Hrvaška se je tudi sporazumela s Slovenijo in sorazmerno hitro ratificirala sporazum v parlamentu, kar kaže, da obstaja močna skupna odločenost, da izpolni potrebne zahteve. Upam, da se bo enako tudi kmalu zgodilo v Sloveniji. Prepričan sem, da slovenska vlada popolnoma podpira sporazum, in upam, da bo mogoče kmalu rešiti domače politične probleme in ratificirati sporazum.

Vendar pa je še vedno treba opraviti nekaj dela. Omenjeno je že bilo, da je boj proti korupciji pomemben element. Vendar pa se situacija ne bo spremenila čez noč. Na tem področju obstajajo številna nerešena vprašanja, vendar pa sem prepričan, da so vlada in zadevni javni organi pripravljeni nadaljevati ta boj brez izvajanja političnega vpliva.

V zvezi z reformo sodstva ne gre samo za boj proti korupciji, ampak tudi za številna druga vprašanja, kot je na primer usposabljanje sodnikov. Hrvaška mora storiti številne korake, da bi vzpostavila sodoben pravosodni sistem, in upam, da se bo to zgodilo kmalu.

Glede sodelovanja z Mednarodnim kazenskim sodiščem za nekdanjo Jugoslavijo (ICTY) je gospod Füle podal točen in celovit opis situacije. Gospod Brammertz je Odboru za zunanje zadeve zagotovil, da se dela veliko. Gre samo za to, da se najde nekatere dokumente, povezane s primerom proti generalu Gotovini, toda gospod Brammertz je povedal, da ne ve, ali ti dokumenti še obstajajo ali pa so bili že uničeni. Mogoče je tudi, da nekateri izmed njih nikoli niso obstajali. Kljub temu upam, da bo Hrvaška v zvezi s tem storila vse, kar je v njeni moči. Želel bi, da ima delovna skupina, ki jo je omenil gospod Füle, široko podporo strokovnjakov iz drugih držav, ne da bi samodejno vnaprej potrdili prizadevanja Hrvaške. Vendar pa menim, da je bil na tem področju storjen precejšen napredek. Upam, da bo nekaj nerešenih postranskih zadev zaključenih v naslednjih nekaj tednih ali mesecih, da bi se gospod Brammertz prepričal o popolnem sodelovanju.

Veliko je bilo doseženo tudi glede vračanja beguncev ali notranje razseljenih oseb. Še vedno obstaja nekaj podrobnih problemov, ki jih je sorazmerno težko rešiti. Če so ljudje pobegnili iz domov, ki jim niso pripadali, kjer so bili najemniki, kot na primer v socialnih stanovanjih, ki so obstajala v nekdanji Jugoslaviji, je njihovo vračanje težko organizirati tako, da imajo ponovno dom. Čeprav se načeloma želi vrniti veliko ljudi, je za njih zaradi gospodarske krize in brezposelnosti, ko pridejo v regije, kjer je stopnja brezposelnosti že visoka, dejansko nepraktično, da se vrnejo v takšnem številu.

Res je, da je bil na tem področju storjen precejšen napredek. Prepričan sem, da bosta trenutna vlada in, upam, da tudi opozicija sodelovali pri zaključnih korakih. V zadnjih mesecih se je na Hrvaškem vedno znova izkazalo, da je skupni pristop k evropskim vprašanjem odločilni dejavnik. Obstajati mora razširjena odločenost za reševanje odprtih problemov in kljub notranjim razlikam je treba odločno pojasniti, da pot vodi v Evropo in da mora Hrvaška tja priti čim hitreje.

(Aplavz)

Zoran Thaler, avtor. – (SL) Leto 2009 je bilo dobro leto za državo kandidatko Makedonijo. To ugotavlja Komisija Evropske unije, to ugotavljata obe predsedstvi, švedsko in sedaj špansko. In to ugotavlja moje predloženo poročilo.

Oblasti v Skopju so obravnavale in izpolnile ključne prednostne naloge partnerstva za pristop, tako imenovane benchmarks. Kot drugo je Makedonija že julija lani kot prva izpolnila vse pogoje za vizno liberalizacijo, ki je potem pričela veljati 19. decembra. Rešila je vprašanje meje s Kosovom in država dobro sodeluje v regionalnih iniciativah, kot so CEFTA in South-East European Cooperation Process. Dobro sodeluje z mednarodnim kazenskim sodiščem za bivšo Jugoslavijo v Haagu. Prejšnji teden je parlament sprejel resolucijo o Srebrenici.

Kaj želimo v Parlamentu doseči z resolucijo, z mojim poročilom o napredku Makedonije? Predvsem želimo pomagati. Želimo pomagati Makedoniji, da stopa po poti stabilnosti v Evropski uniji. Treba se je zavedati, da je to edina republika bivše Jugoslavije, ki se je uspela izogniti Miloševićevim vojnjam.

Drugič, želimo pomagati naši članici Grčiji in s tem celotni Evropski uniji. Kajti moramo se zavedati, državi gre približno toliko dobro, kot gre njenim sosedam. To je empirično dejstvo, ki se ga da dokazati. Zato vabim

naše prijatelje, našo članico Grčijo, naj skupaj z vlado v Skopju reši ta problem in svobodno zadiha proti severu. Postane iskren, pošten, širokogruden voditelj, mentor in sponzor Balkana. To današnji Balkan potrebuje.

Tukaj bi rad posebej pozdravil agendo 2014, iniciativo, ki jo je sprožila nova grška vlada gospoda Papandreua. Bravo za to iniciativo. Sem na strani Grčije in naredimo skupaj vse, da se približamo temu cilju. Izkažimo solidarnost, tako naši članici kot obratno. Solidarnost mora biti vzajemna.

Moramo se zavedati, da je Balkan kot vožnja s kolesom. Dokler se premika, dokler gre naprej, je relativno vse v redu. Če se ustavi, če je blokirano, če pride v pat pozicijo, pademo, vsi skupaj pademo. Takrat pade mir, stabilnost, varnost in socialna kohezivnost.

Za konec bi rad poudaril še to: Makedonija je kandidatka od leta 2005. Vsi se moramo zavedati posledic naših odločitev kot tudi neodločitev. Kadarkoli sem v Skopju, jim to jasno povem: na vas je odgovornost, da najdete rešitev s svojo sosedo Grčijo.

Zato pozovimo tudi s tega mesta vlado, oblasti v Skopju, v Atenah, v Sofiji in tudi nas, špansko predsedstvo, komisarja Füleja, zunanjo ministrico Ashtonovo in Parlament: storimo vse, vsak na svojem področju, da jim pomagamo rešiti ta problem. S tem bomo dosegli drugačen, boljši Balkan, kot smo mu bili priča zadnjih 20 let.

Ria Oomen-Ruijten, avtorica. – (NL) Dovolite mi, da za začetek toplo pozdravim komisarja Füleja: čestitam vam za imenovanje in se veselim dobrega sodelovanja z vami.

Gospod predsednik, zahvaliti se želim vsem kolegom poslancem, katerih konstruktivni prispevki k poročilu so omogočili, da smo dosegli soglasje na večini področij. Še enkrat bi ponovila, da je moj cilj kot poročevalke za ta parlament ustvariti situacijo, kjer lahko pošljemo jasno, uravnoteženo in celovito sporočilo. Menim, da lahko to storimo samo, če si skupaj prizadevamo za veliko večino.

Za Turčijo imam pravzaprav tri sporočila. Najprej, in tako se začne tudi poročilo, imamo odprto razpravo, nato je tu ustava in izvajanje zakonodaje. Začela bom z odprto razpravo, demokratičnim odprtjem. S popolnoma objektivnega vidika pozdravljamo široko razpravo, ki jo je lansko leto začela turška vlada, o pravicah Kurdov, alevitov, vlogi vojske in tako dalje.

Vendar pa je, gospod predsednik, sodba ustavnega sodišča decembra lani zagotovila, da bo ponovno prišlo do terorističnih napadov. Sledil je val aretacij članov Stranke demokratične družbe (DTP), grožnja aretacije pa še visi nad poslanci turškega parlamenta. Zdi se, da se bo odprta in pozitivna razprava, ki je potekala od poletja, predčasno končala. Kot predstavnica ljudi, gospod predsednik, spoštujem sodbe s pravnega vidika, vendar pa prav tako vem, da je ustavno sodišče glede prepovedi političnih strank dejalo, naj Turčija odločno nadaljuje s tem, kar sta priporočila Svet Evrope in Beneška komisija. Turčijo pozivam, naj to stori, da bi zagotovila, da ne bo ponovno prišlo do takšne nesrečne situacije.

Gospod predsednik, to me vodi k drugi sodbi sodišča, in sicer k razveljavitvi zakona o omejitvi sodne pristojnosti vojaškega sodišča. Kot parlamentarci ne moremo kritizirati sodbe, vendar pa ta ponovno kaže, da je podlaga za to sodbo, ustava, neprimerna v smislu, da – in to moram previdno ubesediti – daje podlago za takšne sodbe. Zato ponovno pozivamo Turčijo, naj nemudoma revidira svojo ustavo, saj je to edino, kar lahko prinese resnične reforme, ki so tako potrebne za modernizacijo turške družbe.

Gospod predsednik, moja tretja poglobljena točka zadeva izvajanje in uveljavljanje zakonodaje, ki je bila sprejeta. Na področju človekovih pravic, verske svobode in slabega ravnanja z osumljenimi zločinci mora Turčija izpolnjevati standard, ki je bil določen. Gospod predsednik, zato pozivam, naj se uveljavljanju posveti dodatna pozornost.

Zdaj se bom posvetila spremembam. Glede Cipra sem si s poročevalci v senci prizadevala doseči jasen in obsežen kompromis. Turčija mora vedeti, da je treba dodatni protokol, ki je bil dogovorjen, sprejeti brez odlašanja. V točki 34 sem vse strani pozvala, naj zagotovijo, da se najde rešitev glede delitve Cipra. S to točko torej odločno pozivam Turčijo, naj pošlje pozitivne znake.

Gospod predsednik, v novi točki 48 poudarjamo, da je treba oba voditelja spodbuditi in ohrabriti, naj kmalu najdeta rešitev za otok. To je absolutno potrebno. Gospe Cornelissen bi povedala, da bo skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), kot pričakovano, podprla vašo spremembo o nasilju nad ženskami, čeprav je morda nekoliko odveč.

Gospod predsednik, nazadnje bi rada še enkrat poudarila, da je tudi letos moj cilj sestaviti poročilo, ki podaja sporočilo, ki je kritično, toda tudi uravnoteženo. Prepričana sem, da bomo, če to poročilo sprejmemo z veliko večino, našli tudi dobro rešitev za Turčijo z modernizacije države in ustvarjanjem blaginje za vse njene državljane.

Bernd Posselt, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, naša pričakovanja glede Sveta in Komisije so jasna. Letos pričakujemo zaključek pogajanj s Hrvaško in začetek pogajanj z Makedonijo. To vključuje priznanje, da je politika o manjšinskih skupinah v teh dveh državah boljša kot v mnogih državah članicah Evropske unije in so manjšinske skupine v obeh državah zastopane v vladi. Gospod Füle, vprašanje vračanja beguncev, če mi dovolite, da rečem tako, je Hrvaška obvladala na način, ki bi lahko služil kot zgled za druge države. Zato bi rad jasno povedal, da moramo pojasniti tem državam, da si morajo še naprej prizadevati. Vendar pa je nesprejemljivo reči, da je zdaj na potezi samo Hrvaška. Hrvaška je ratificirala mejni sporazum in pridružujem se pozivu gospoda Swobode, naj slovenska vlada stori enako. Svet mora odpreti še tri pogajalska poglavja. Španskega predstavnika Sveta ministrov bi pozval, naj zagotovi, da se odprejo med španskim predsedovanjem. To bo Hrvaški, če se jo bo obravnavalo pošteno, omogočilo, da pogajanja zaključi letos.

Tudi glede sramotne blokade Makedonije zaradi vprašanja imena v tem primeru ni na potezi samo Makedonija. Odgovorne so tudi države članice, ki so vzpostavile blokado, ki je v nasprotju z mednarodnim pravom. Tu bi rad pojasnil, da se mora EU vesti verodostojno, z drugimi besedami, od drugih moramo zahtevati stvari, vendar pa moramo tudi izpolnjevati svoje lastne standarde, drugače bomo izgubili vso verodostojnost. Menim, da je pomembno, da si letos v tem parlamentu po dolgi in težavni poti prizadevamo za glasovanje o Hrvaški. Potem se nam tu lahko pridružijo opazovalci, enako kot so se nam pridružili češki, slovenski in madžarski opazovalci, ki smo jih prijazno sprejeli. Upam, da bodo naslednje leto ali še eno leto kasneje na Hrvaškem evropske volitve in da se nam bodo hrvaški poslanci pridružili tu v Parlamentu in nam pomagali pripraviti pristop drugih južnih evropskih držav, prva izmed katerih bo Makedonija.

Kristian Vigenin, v imenu skupine S&D. – (BG) Gospod predsednik, gospod Füle, rad bi se pridružil čestitkam, naslovljenih na vas kot na novega člana Evropske komisije, in povedal, da je morda pomemben znak, da je prva razprava v tem parlamentu, ki vključuje novo Komisijo, o širitvi.

Pravzaprav nam ni treba ponavljati, da se je širitev izkazala za eno izmed najuspešnejših politik Evropske unije. Želim vam veliko uspeha. Naš parlament bo naredil vse, kar lahko, da vas podpre pri teh prizadevanjih, saj smo tu v Evropskem parlamentu najodločnejši zagovorniki širitve te regije varnosti, blaginje in pravic državljanov, to je Evropske unije.

Menim, da so v zvezi s tem izjave treh poročevalcev izpostavile resno delo, ki so ga opravili Odbor za zunanje zadeve in oni sami. Za to jim želim čestitati in povedati, da je ta tri poročila, o katerih danes tu razpravljamo, sprejela velika večina v Odboru za zunanje zadeve. Menim, da bo tako tudi danes.

Poudaril bi, da želimo naša poročila uporabiti tudi za pošiljanje zelo jasnega znaka trem državam, čeprav bo splošna razprava v določeni meri razvođenela naša sporočila, da ostajamo zavezani procesu, vendar pa obstajajo vprašanja, ki se jim ni mogoče izogniti in glede katerih morajo te tri države ukrepati. Večinoma so povezana z dejstvom, da Evropski parlament ne more in ne bo spregledal cele vrste vprašanj, ki zadevajo izpolnjevanje kopenhavskih meril, ki podpirajo varstvo temeljnih pravic, medijsko svobodo in svobodo združevanja ter tudi varstvo pravic manjšin, dobre sosedske odnose itd.

Rad bi se na kratko zadržal pri treh vprašanjih, ki so po mojem mnenju temeljnega pomena za napredovanje pristopa teh treh držav. Prvič, v zvezi s Hrvaško je jasno, da je pot do članstva za to državo že odprta. Sporazum, dosežen s Slovenijo, je izredno pomemben, vendar pa pozivamo k njegovi čim prejšnji ratifikaciji, da bo zagotavljal možnost za zaključek pogajanj s Hrvaško do konca tega leta.

Glede Makedonije upamo, da bo Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija pokazala potrebno prožnost. Upamo tudi, da bo nova grška vlada našla rešitev za vprašanje imena, tako da lahko Makedonija še letos prejme datum za začetek pogajanj.

V zvezi s Turčijo se ni mogoče izogniti vprašanju Cipra. Dokler ne bo dosežen napredek tu, Turčija ne more upati na pomemben napredek v svojem procesu povezovanja.

Ivo Vajgl, v imenu skupine ALDE. – (SL) Z resolucijo, ki jo danes sprejemamo o Hrvaški tukaj v Evropskem parlamentu, priznavamo tej državi, da je uresničila napredek pri zadovoljevanju kriterijev za vključevanje v Evropsko unijo, napredek pri demokratičnih sistemskih reformah in prilagajanju svoje zakonodaje zahtevam

acquisa. To uvršča Hrvaško na vrh liste držav s perspektivo polnopravnega članstva v Evropski uniji in odpira možnost, ki smo jo zapisali tudi v dokumentu, da zaključijo pogajanja še v tem letu.

Z zadovoljstvom je mogoče ugotoviti, da je nova hrvaška premierka, gospa Kosorjeva, uspešno in hitro zastavila svoje delo na področjih, kjer so bile doslej največje zamude: pri boju proti korupciji in organiziranemu kriminalu, pri implementaciji programa administrativnih reform, obravnavi vojnih zločinov, v zakonskem oziroma ustavnem zagotavljanju ustreznega statusa narodnostnih in drugih manjšin.

Nova hrvaška vlada je s sosedo Slovenijo s podpisom sporazuma o arbitraži o meji ne samo odstranila oviro pri pogajalskem procesu, ampak utrla pot reševanju drugih odprtih vprašanj. Pomembno je, da Hrvaška nadaljuje z reševanjem obmejnih vprašanj tudi z drugimi sosednjimi državami in da se pogovori o tem vodijo po načelih *bona fide* in *pacta sunt servanda*.

Naj opozorim, da resolucija, ki je na nastala pod odličnim vodstvom kolege poročevalca Hannesa Svobode, objektivno in dobronamerno opozarja tudi na probleme, kjer ima Hrvaška še veliko dela za opraviti, pa naj si bo za sodelovanje s haaškim tribunalom, doslednejšim preganjanjem korupcije, prestrukturiranjem gospodarstva, financ ali pa za bolj zavzeto in iskreno odstranjanje ovir za povratak srbskega prebivalstva. Hrvaška je tudi njihova domovina.

Pozitivno poročilo o napredku Hrvaške in Makedonije naj bo tudi pozitivno znamenje odprtosti za širitev Evropske unije na vse države zahodnega Balkana in potrditev obvez, ki smo jih sprejeli do teh držav, vključno s Turčijo, če izpolnijo vse potrebne kriterije, to pa je odvisno predvsem od njih samih. Na koncu še dobre želje novemu komisarju, gospodu Füleju, prepričan sem, da boste odlično opravili svoje naloge.

Franziska Katharina Brantner, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, v imenu skupine Verts/ALE bi rada najprej v tem parlamentu pozdravila gospoda Füleja kot komisarja. Veselimo se dela z vami in našega prihodnjega sodelovanja. Zahvalila bi se tudi gospodu Svobodi za dobro sodelovanje glede poročila o Hrvaški. Menim, da smo v postopku dobro sodelovali, in zahvaljujem se svojim kolegom.

Povedal bi samo, da bi nam bilo ljubše imeti razpravo v svežnju, tako da bi zjutraj imeli vse tri države, toda ločene dele. Menim, da bi bilo to bolj smiselno, namesto da so vse pomešane med seboj, vendar pa je to obrobna pripomba.

(DE) Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze je za pristop Hrvaške k Evropski uniji čim prej in pozdravljamo hiter napredek, ki ga je dosegla ta država. Hiter pristop Hrvaške bo celotnemu Zahodnemu Balkanu poslal pomemben znak o varnostni politiki. Pomeni, da obljuba članstva, ki so jo evropski voditelji držav ali vlad v Solunu dali vsem državam Zahodnega Balkana, še vedno drži. Verodostojnost in veljavnost te obljube predstavlja veliko spodbudo za vse države v regiji, da izvedejo daljnosežne reforme, ki bodo te države naredile varnejše, stabilnejše in uspešnejše.

V zvezi s Hrvaško je pomembno povedati, da je treba tam okrepiti javno upravo in jo narediti preglednejšo. Odločilni dejavnik tu ni samo sprejetje nove zakonodaje, ampak predvsem njeno upravno izvajanje. V skupini Verts/ALE si želimo boljših rezultatov na tem področju. Menimo, da je edina rešitev za težave s korupcijo in organiziranim kriminalom dosledno izvajanje nove zakonodaje in direktiv. Enako velja za sodstvo in posebno pomembno poglavje o pravosodnem sistemu, o katerem še niso potekala pogajanja. Napovedi hrvaške vlade so dobra stvar, vendar pa jim mora slediti ukrepanje, ki prinese dejanske izboljšave za razmere na sodiščih. Želimo si večjo preglednost in manj političnega vpliva na tem področju.

Zato predlagamo štiri spremembe, glede katerih bi vas pozvala, da glasujete zanje. Prva zadeva boj proti korupciji. Želimo, da sta vključena predvsem gradbeni sektor in sektor urbanističnega načrtovanja, saj se tu oddajajo največja javna naročila.

Drugič, v točki 19 želimo navedbo, da je položaj homoseksualnih moških in lezbijk nezadovoljiv. Prišlo je do večkratnih napadov na ljudi iz te manjšinske skupine. Zdaj smo prejeli zagotovila hrvaške vlade, da se nekatere izmed teh primerov preiskuje. Menimo, da je to zelo pozitiven znak in bi radi hrvaške organe spodbudili, naj pospešijo izvajanje zakona o protidiskriminaciji.

Nazadnje bi pripomnila, da nimamo vizije za novo energetske politiko za Hrvaško. Zato bi vas radi pozvali, da podprete našo spremembo 7. Veselimo se skorajšnjega pristopa Hrvaške k Evropski uniji.

Charles Tannock, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, skupina ECR je za širitev Evropske unije. Ne vidimo samo pomembnih koristi v večjem enotnem trgu, ampak upamo tudi – za razliko od nekaterih

poslancev tega parlamenta – na slabitev federalističnih ambicij v središču Evropske unije. Vendar pa morajo kandidatke izpolnjevati stroge in zahtevne standarde, kot so določeni v kopenhavskih merilih.

Zato se v celoti strinjamo z doslednim pristopom Komisije za pripravo kandidat za članstvo in njeno pripravljenostjo, da se uči iz predhodnih širitev, predvsem zadnje, ko sta pristopili Bolgarija in Romunija in ko so obstajali nerešeni problemi na področju organiziranega kriminala in korupcije. Hrvaška je skupaj z Islandijo – če bo potrjena kot kandidatka – nedvomno država, ki je najbolj pripravljena na pridružitvev Evropski uniji, njen pristop pa bo pripomogel k stabilizaciji Zahodnega Balkana. Čeprav priznavamo, da mejni spor s Slovenijo ostaja nerešen, menimo, da dvostranski spori ne bi smeli preprečevati članstva Hrvaške. Italija nenazadnje ni preprečila pristopa Slovenije kljub takratnemu mejnemu sporu in sporu o manjšinah.

Kot pojasnjuje poročilo Komisije, je tudi Hrvaška dosegla precejšen napredek pri izpolnjevanju pogajalskih meril, zavezanost države pričakovanjem EU pa ostaja močna. Tudi Makedonija se je zdaj vrnila na pot k članstvu in pozdravljamo njeno liberalizacijo vizumske ureditve EU skupaj s Srbijo in Črno goro ter podpiramo neposredne pozive Svetu, naj dovoli začetek pogajanj za članstvo Makedonije.

Skupina ECR meni, da je treba skorajda smešen spor o imenu z Grčijo rešiti razumno in hitro. Predsednik Ivanov je dal zagon ambicijam Makedonije glede EU in upamo, da bo njegova prošnja za srečanje z novo izvoljenim predsednikom Grčije obravnavana v duhu prijateljstva in sosedskih odnosov. Prošnja Turčije za članstvo ostaja problematična, nenazadnje na področju človekovih pravic. Nedavni grozljivi primer najstnice, ki je bila živa pokopana zaradi tega, ker je govorila s fanti, zagotavlja strelivo za tiste, ki pravijo, da Turčiji ni mesto v Evropski uniji. Njeno nepriznavanje Cipra ali neizvajanje protokolov iz Ankare in zavlačevanje z ratifikacijo pogodbe za ponovno vzpostavitev odnosov z Armenijo so veliko razočaranje.

Nazadnje bi rad kot stalni poročevalec Parlamenta za Črno goro dodal, da je bilo po mojem mnenju, ko sem nedavno obiskal državo, razbrati, da je na dobri poti k statusu kandidatke, in upam, da se bo to zgodilo čim prej.

Za konec bi tudi jaz izkoristil priložnost in v imenu svoje skupine, skupine ECR, čestital komisarju Füleju za njegovo včerajšnjo izvolitev, moja skupina pa bo polno sodelovala z njim pri njegovih prihodnjih nalogah.

Takis Hadjigeorgiou, v imenu skupine GUE/NGL. – (EL) Že na samem začetku želimo poudariti, da smo za vključitev Turčije. Tako menimo in v to verjamemo. Predvsem za Turčijo samo je za zaščito pravic vseh manjšin potrebno, da zmanjša volilno omejitev za sedeže v parlamentu in zaščiti pravice delavcev, kot so pravica do stavke in kolektivna pogajanja.

Iskanje prave politične rešitve za kurdski problem, priznavanje armenskega genocida, normalizacija odnosov s sosednjimi državami in končanje zasedbe Cipra so nekatera izmed vprašanj, ki jih Turčija mora obravnavati. Kot je poudaril Svet, mora Turčija nujno in brez nadaljnjega odlašanja popolnoma in brez razlikovanja spoštovati dodatni protokol k Sporazumu iz Ankare.

Z ignoriranjem mednarodnega prava Turčija preprečuje, da bi Republika Ciper izvrševala svoje suverene pravice v svoji izključni ekonomski coni. Zato izjavljamo, da se ne strinjamo s stališčem, da je treba odpreti zadevno poglavje o energiji.

Za zaključek bi rad omenil namero nekaterih poslancev, da glasujejo za spremembo, ki vse zainteresirane strani poziva, naj pripomorejo k rešitvi vprašanja Cipra. Prepričan sem, da bodo vsi pomagali. Toda ali ni nesprejemljivo, da bi bili vsi enako odgovorni, da bi bila žrtev in okupator enako odgovorna? Če hočemo rešiti vprašanje Cipra, moramo poudariti obveznosti Turčije. Odkrito se moramo pogovoriti s Turčijo, katere vključitev, še enkrat ponavljam, podpiramo. Vendar pa podpiramo vključevanje Turčije v Evropsko unijo in ne vključevanja Evropske unije v Turčijo.

Bastiaan Belder, v imenu skupine EFD. – (NL) Kljub tveganju, da ponovno razburim turške diplomate – oglejte si njihove reakcije na številne spremembe Evropskega parlamenta –, Svet in Komisijo pozivam, naj na dnevni red bližnjih pogajanj s turškimi oblastmi vključijo naslednjih pet točk.

1. Odobritev statusa pravne osebe vsem verskim skupnostim v Turčiji – temeljni predpogoj za uresničitev verske svobode v Turčiji.

2. Takojšnje prenehanje javne sovražne kampanje proti turškim kristjanom pod pretvezo dovoljevanja dvojno negativnega izraza „misijonarske dejavnosti“ v šolskih učbenikih in lokalnih medijih, kot da bi bili turški kristjani po definiciji prevratni in bi nameravali spodkopati državo.

3. Takojšnje prenehanje očitne diskriminacije proti neislamskim manjšinam pri zaposlitvi pomembnih civilnih in vojaških delovnih mest znotraj aparata turške vlade.

4. Učinkoviti vladni ukrepi proti naraščajočemu antisemitizmu v javnem življenju v Turčiji. Turški akademik je nedavno govoril o zastrupljenem ozračju. Vesel sem, da je ozračje še vedno dovolj odprto, da akademik javno pove takšne stvari. Zato so potrebni učinkoviti vladni ukrepi proti naraščajočemu antisemitizmu v javnem življenju v Turčiji, v zvezi s tem pa bi moral predvsem predsednik vlade Erdoğan prevzeti vodilno vlogo.

5. Nazadnje, natančna ureditev odnosov z Islamsko republiko Iran s čezatlantsko politiko o Teheranu in njegovem spornem jedrskem programu. Turčija se mora izjasniti o svojem stališču o vse nujnejšem vprašanju teheranskega jedrskega programa. Kot članica Nata in država kandidatka za članstvo v EU mora Turčija jasno opredeliti svoje stališče. Njena izbira mora biti jasna.

Svet in Komisijo pozivam, naj resno vzameta kopenhavska merila in vztrajno kritiziranje Turčije, ki sem ga omenil, komisar, vam pa bi še enkrat zaželel vse najboljše v vaši novi vlogi. Veselim se konstruktivnih posvetovanj in prepričan sem, da boste resno vzeli kopenhavska merila in da bomo zato lahko delali na modernizaciji Turčije, države, ki bi jo rad spoštoval tudi sam.

Barry Madlener (NI). – (NL) Gospod Füle, pozdravljeni v Parlamentu! Gospod predsednik, nizozemska Stranka za svobodo (PVV), moja stranka, se je odločila neodvisno delovati v tem parlamentu. Pri tem smo odlično sodelovali s skupino Evropa svobode in demokracije in z gospodom Messerschmidtom, ki bi se jima rad iskreno zahvalil.

Gospod predsednik, najprej bi rad povedal, da PVV ne zagovarja širitve – ne za Hrvaško, ne za Makedonijo in vsekakor ne za Turčijo. Turška zasedba Cipra je nezakonita, v to smo prepričani vsi v tem parlamentu, kljub temu pa se še naprej ukvarjamo z njo, ne da bi jo zaradi tega odločno obsodili. Turčiji ne nalagamo nobenih sankcij – ali skoraj nobenih sankcij. Zame je to neodločno vedenje in zato sem predložil spremembo, ki obsoja to zasedbo in Turčiji ukazuje, naj umakne svoje enote s Cipra, in sicer takoj. Zato upam, da boste vsi podprli to spremembo.

Še več, svoboda tiska v Turčiji je pod velikim pritiskom. Ko sem obiskal Turčijo, se je moral tisk raziti. To moramo odločno obsoditi in zato sem predložil spremembo 16.

Zdaj, gospe in gospodje, prehajamo na Iran, nepošteno državo. Gospod Ahmadinejad, islamski diktator, terorizira svoje lastno prebivalstvo, Izrael hoče izbrisati z zemljevida in to tudi odkrito pove, dela na raketah dolgega doseg, redno izvaja preizkuse raket in je včeraj začel z bogatitvijo urana, ki je primeren za jedrsko orožje. Gospe in gospodje, ne moremo drugega, kot izraziti svoje razočaranje. Turčija, ki hoče pristopiti k EU, ima iransko vlado za veliko prijateljico in jo je treba zaradi tega odločno obsoditi, zato sem predložil spremembo 17. Zanašam se na vašo podporo.

Nadalje bi omenil pogajanja s Turčijo. Turčija, ki ima za prijatelja Iran, zaseda Ciper, zatira kristjane, krši pravice žensk, je članica Organizacije islamske konference (OIC), izvaja šeriatsko pravo, ki omejuje človekove pravice, in je islamska država, nikoli ne more pristopiti k tej Uniji. Ne smemo dovoliti, da se to zgodi, zato sem predložil spremembi 18 in 19, katerih cilj je končanje pristopnih pogajanj. Upam, da boste vsi podprli moje spremembe.

Eduard Kukan (PPE). – Gospod predsednik, najprej želim čestitati Zoranu Thalerju za njegovo poročilo ter se njemu in vsem drugim kolegom zahvaliti za njihovo zelo konstruktivno delo pri pripravi tega predloga resolucije. Iskreno pozdravljam komisarja Füleja in mu želim veliko uspeha pri njegovem prihodnjem delu.

Evropska ljudska stranka meni, da je Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija v zadnjem letu dosegla številne pozitivne premike. Napredek, ki ga je dosegla pri izpolnjevanju večine meril za začetek pristopnih pogajanj EU, je velik in pomemben. Dejstvo, da je Komisija priporočila začetek pogajanj z Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo, je treba razumeti kot jasno sporočilo, da je ta država na pravi poti.

Parlament mora zato trdno podpreti to priporočilo in s sprejetjem te resolucije poslati pozitiven znak državi in celotni regiji. Upam, da bo Evropski svet potrdil odločitev Komisije in poziv, vključen v to resolucijo, ter v bližnji prihodnosti brez nadaljnega odlašanja dal zeleno luč za pogajanja z Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo. Menim tudi, da bodo, vse dokler se to ne bo zgodilo, pogajanja o vprašanju imena napredovala in se bodo izboljšali odnosi s sosednjimi državami.

Nekdanja jugoslovanska republika Jugoslavija se mora zoperstaviti izzivu in pokazati, da je pripravljena izpolniti kopenhavnska merila, na podlagi katerih je treba oceniti njeno ambicijo, da postane članica EU.

Raimon Obiols (S&D). - (ES) Menim, da je poročilo o napredku Turčije v smeri pristopa k Evropski uniji, o katerem bomo glasovali danes, pozitivno. Je odkrito in nekoliko kritično; vendar pa je uravnoteženo poročilo in za to čestitam poročevalki gospe Oomen-Ruijten.

Seveda bi naša politična skupina bolj poudarila določene vidike. Vendar pa smo izpogajali široko soglasje, ker verjamemo, da mora Parlament čim bolj podpreti to poročilo.

V zvezi s tem moramo poslati jasno sporočilo. Biti mora pozitivno sporočilo, dobronamerno, vendar pa mora biti tudi strogo, da bi dalo zagon pogajalskemu postopku in spodbudilo napredovanje demokratičnih reform za modernizacijo Turčije. Glede tega moramo biti jasni: premagati moramo to obdobje lenobnosti in neodločnosti v pogajalskem postopku.

Glede na javnomnenjske raziskave se je javna podpora pristopu v Turčiji zmanjšala, to javno dojemanje pa se mora spremeniti. Edini način za doseg tega je zagotoviti, da bodo pogajanja in reforme napredovali, da Evropska unija pokaže, da spoštuje zaveze, ki jih je sprejela, in da se tudi izogiba temu, da bi pošiljala nasprotujoče si znake, ki ustvarjajo negotovost. Seveda mora tudi Turčija storiti odločne korake na poti proti reformi.

Pred nami sta dva scenarija: začarani krog razhajanj, soočenj in nezaupanja; ali uspešni krog resnih, strogih, toda jasnih pogajanj.

Če bo to poročilo vsaj malo prispevalo k napredku v tej smeri, potem menim, da smo lahko zadovoljni.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). - (DE) Gospod predsednik, kot vodja delegacije bi rad najprej čestital gospodu Thalerju za njegovo zelo uravnoteženo poročilo. Skopje je izvedlo reforme in je na poti do pridružitve Evropski uniji. To zelo pozdravljamo in smo zelo zadovoljni. Liberalizacija vizumske ureditve je bila morda najjasnejši in najočitnejši znak. Bila je mejnik v našem sodelovanju. Ta cilj je bil dosežen samo zaradi tesnega sodelovanja z državami članicami EU. Predstavlja odprtost, povezanost in sodelovanje.

Vendar pa ne smemo pozabiti, da je bil Makedoniji status kandidatke za pristop odobren pred štirimi leti, vse od takrat pa se nenehno sprašujemo, kdaj se bo končno pridružila Evropski uniji. Vse strani bi pozval, naj zagotovijo, da bo rešen spor o imenu, ki je trenutno v središču pozornosti. Izkoristiti moramo zagon, ki sta ga dali odločitve Sveta decembra in nova grška vlada. Ta zagon iz dneva v dan pojema. Vsem stranem bi rad razložil, da bo cilj pristopa Makedonije še bolj potisnjen v ozadje, če se zdaj osredotočimo na druge teme. Zagotovo nočemo, da bi se to zgodilo, zato si moramo na tem področju nadvse prizadevati.

Marije Cornelissen (Verts/ALE). - (NL) V zadnjih šestih mesecih sem izkoristila vsako priložnost za obisk Balkana in Turčije in pogovor s tamkajšnjimi ljudmi. Sijajno je dejansko videti, kaj se tam dogaja v zvezi s pristopom: pomembni politični dosežki, vendar tudi in predvsem popolnoma praktične spremembe, ki koristijo ljudem, ki tam živijo.

V Črni gori se na primer končno priznava obstoj homoseksualnosti. V Turčiji je zavetiščem za ženske končno uspelo doseči dobre odnose s policijo, če navedem samo dva primera. Navdušeni bi morali biti nad tem, kar se dosega v teh državah in kar se dobro odvija, vendar pa moramo biti sočasno jasni glede tega, kaj je še treba storiti.

Evropski parlament in države članice morajo še naprej vztrajati pri merilih, ki smo jih določili na začetku postopka. Vendar pa se moramo izogniti tudi razvođenitvi moči pristopnega postopka s postavljanjem dodatnih ovir.

Za trenutek bi se osredotočila na Makedonijo. Vsi se strinjamo, da je treba rešiti dvostranski problem imena. Strinjamo se tudi, da mora EU zagotoviti vso možno podporo v tem procesu. Dvostranski problemi sami po sebi ne smejo predstavljati ovire za pristopni postopek. To velja za Makedonijo, vendar pa prav toliko tudi za Hrvaško, Srbijo, Turčijo, Kosovo in Islandijo. Za ljudi, ki tam živijo, je možnost pridružitve preveč pomembna, da bi bila odvisna od rešitve dvostranskega spora.

Zato vas vse pozivam, da glasujete tudi za našo spremembo, spremembo 4, katere namen je v poročilo o Makedoniji vključiti novo točko 30(2). Prosim vas tudi, da v zvezi s temi tremi poročili ne pozabite, kako zelo pomemben je pristopni postopek.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Gospod predsednik, komisar, najprej bi vam želel čestitati, gospod Füle, za vašo izvolitev na ta položaj. Prepričan sem, da bomo plodno in učinkovito sodelovali pri prihodnji širitvi Evropske unije. Prepričan sem tudi, da bomo pred koncem tega leta zaključili pogajalski postopek Evropske unije s Hrvaško. Prav tako sem prepričan, da boste kmalu začeli tudi pogajalski postopek z Makedonijo. Upam, da se bo tudi to zgodilo letos.

V tem govoru bi rad poudaril izredno vlogo Hrvaške kot prihodnje države članice Evropske unije, zlasti v okviru obrambe naših skupnih vrednot in varnosti naše celine. Cenimo, da so hrvaške enote kot del Nata prisotne na Kosovu in v Afganistanu. Približno 300 hrvaških vojakov, diplomatov in policistov sodeluje tudi v operacijah ISAF v treh regijah v Afganistanu. Naš novi zaveznik je pogumno podprl naš boj proti terorizmu v številnih misijah Nata. Prepričan sem, da bo članstvo Hrvaške v Evropski uniji prispevalo k nadaljevanju stabilnosti v delu Evrope, ki je pred samo nekaj leti doživljal neizprosni spor in etnično čiščenje.

Če bo Hrvaška dokončala vse reforme, lahko pred koncem tega leta zaključi pogajanja z Evropsko unijo. To je dober cilj in pozivam vse, da podprejo ta prizadevanja. Ceniti moramo dejstvo, da je Zagreb izvedel številne reforme, zlasti na področju pravosodnega sistema in javne uprave ter tudi v zvezi z bojem proti korupciji in organiziranemu kriminalu. Pridružitve Hrvaške družini držav članic je del naše strategije za izgradnjo celine demokracije in blaginje. Primer te balkanske države potrjuje, da je proces širitve Evropske unije močna spodbuda politični in gospodarski reformi v državah, ki težijo k članstvu. Spomnimo se na to tudi, ko bomo obravnavali našo vzhodno sosedo Ukrajino.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Gospod predsednik, v zadnjem letu je turška večplastna zunanja politika povzročila zmedo znotraj mednarodne skupnosti in tudi v laičnem delu turške družbe. Kam gre Turčija? Proti večkulturni Evropi ali proti vseislamski državi?

Naj na kratko spomnim Parlament na njegovo politično vedenje do Irana, njegov nesprejemljiv diplomatski jezik proti Izraelu, spor z Egiptom zaradi meje v Gazi in nedavno odločitev turške vlade, da ukine vstopne vizume za 7 arabskih držav. Kot vemo, mnoge izmed njih dajejo zavetje skrajnim islamskim združenjem, katerih člani lahko zdaj nemoteno vstopijo v Evropo in na zahod. Predvsem vprašanje ukinitve vizumov je ogorčilo laično državo v Turčiji.

Če uvedemo nove sankcije proti Iranu, bo turško stališče v Varnostnem svetu ZN izhodiščna točka za pojasnitev prihodnosti moderne Turčije, takrat pa bomo v tej dvorani drugače govorili o njej.

Philip Claeys (NI). – (NL) Iz razumljivih razlogov javno mnenje v Evropi ostro nasprotuje pristopu Turčije, neevropske in islamske države. Predhodna Komisija je obljubila, da bodo pogajanja s Turčijo prekinjena, če se bo ugotovilo, da Turčija ne izpolnjuje svojih demokratičnih obveznosti in da bi morala pogajanja iti v korak s procesom reforme v Turčiji. Nobena izmed teh obljub ni bila izpolnjena.

Nasprotno, vedno znova se odpirajo nova poglavja, Turčija pa se premika nazaj namesto naprej. Zakonsko se prepoveduje politične stranke, prihaja do aretacij kurdskih majorjev, kristjane pa se ustrahuje, nad njimi izvaja nasilje in so žrtev upravnih predsodkov. Krščanski pisatelji in akademiki se morajo skrivati. prišel nisem niti še do pojavov, kot so vsiljene poroke in tako imenovani uboji iz časti.

Kateri skrajni rok bo Komisija postavila Turčiji za priznanje vseh držav Evropske unije? Kdaj bo morala Turčija začeti izpolnjevati protokol iz Ankare? Kdaj bo končana nezakonita vojaška zasedba Cipra?

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Gospod predsednik, tako kot moji kolegi poslanci bi tudi jaz rad čestital gospodu Füleju za njegov položaj in upam, da se bo odlični vtis, ki ga je naredil na zaslišanju v Odboru za zunanje zadeve, potrdil v teku njegovega mandata, zlasti na občutljivem področju širitve.

Povedal bi nekaj besed o Turčiji, najprej pa bi čestital naši poročevalki gospe Oomen-Ruijten za odlične rezultate v odboru.

Njeno poročilo, ki se nanaša na leti 2008 in 2009 ne pretirava in ne podcenjuje zadeve; poudarja prizadevanja Turčije za izpolnjevanje kopenhavskih pogojev in meril.

Vendar pa je treba po mojem mnenju ta prizadevanja obravnavati v trenutnem okviru Turčije in v okviru njene trenutne politične situacije: sedem let zmerne islamske vlade gospoda Erdoğan, z volitvami, ki bodo julija 2011; država, ki vre zaradi primerov operacije Kladivo; zaradi razveljavitve protokola Emasya, ki je pomembne pristojnosti prenesel na vojsko; in predvsem zaradi sodbe, ki je prepovedala dejavnosti Stranke demokratične družbe v Turčiji.

Ta okvir pomeni, komisar, da je treba turški primer obravnavati zelo previdno. Turčija mora izpolniti pogoje in zahteve kopenhavnskih meril in seveda mora izvrševati protokol iz Ankare. Vendar pa ni treba povedati, komisar, da bi lahko pošiljanje kakršnih koli napačnih signalov v tem okviru in situaciji lahko imelo zelo resne posledice za varnost Evropske unije, zlasti če vladajoča stranka nima tripetinske večine, ki jo potrebuje v parlamentu, da bi spremenila ustavo; takšen znak bi lahko povzročil resen pretres v že tako nestabilni državi, ki je strateška partnerica zahoda v okviru Atlantskega zavezništva.

V pogajalskem postopku moramo biti nadvse previdni, da ne bi storili kakršne koli napake.

Richard Howitt (S&D). – Gospod predsednik, najprej bi javno ponovil moje čestitke komisarju Füleju. Na prvi dan vašega dela na tem položaju smo vas zgodaj spravili iz postelje in mislim, da se bo to zgodilo še večkrat.

V Turčiji vlada velika javna skepsa glede tega, ali bo EU držala svojo obljubo, in tako kot se spopadamo s skepsa med našimi javnostmi znotraj EU, je vaš izziv, komisar, da ste pošteni in objektivni – in da, s tem se pridobiva zaupanje javnosti. Toda tudi, da pozitivno predstavite širitev, pridobite skeptično javnost, naša skupina pa vas bo pri tem podpirala.

Glede Turčije ostaja Skupina socialdemokratov in demokratov za pristop, za reformo. Poročilo Komisije o napredku navaja, da se prizadevanja za reformo ponovno nadaljujejo, vendar pa jih je treba okrepiti. Strinjamo se. Dovolite mi, da glede tega prvega poročila v petih letih tega parlamenta svoje uvodne pripombe osredotočim na to, kako bi morali kot Parlament obravnavati Turčijo. Poročevalki bi rad povedal, da cenim njeno iskreno zavezanost iskanju soglasja v tem parlamentu in se ji zahvaljujem za sodelovanje. Upam, da si boste v naslednjih letih pred predložitvijo sprememb za plenarno zasedanje za dogovorjene kompromise v odboru prizadevali za soglasje političnih skupin, saj so naša razhajanja majhna.

Toda pravi preskus za vaše poročanje in za ta parlament je zagotoviti, da svoj vpliv uporabimo, da leto za letom zagotavljamo nenehen napredek pri usmerjanju Turčije proti pristopu, to pa zahteva vodenje tu in tudi v državi.

Ciprskim kolegom bi rad povedal, da razumemo bolečino krivice, ki jo čutite. V naši skupini smo si prizadevali, da vas popolnoma vključimo v svoje soglasje, vendar pa smo odločeni, da si bomo v tem ključnem času prizadevali zavzeti stališča, ki podpirajo prizadevanja za spravo, da bi zagotovili pravico za obe strani in ne bi vnaprej napovedovali izida v imenu katere koli strani.

Drugim v tem parlamentu bi povedal, da je potrebna konstruktivna kritika Turčije; mi sami smo kritični prijatelji. Toda tistim, ki v tej razpravi nasprotujejo Turčiji, bi povedal, da ste manjšina; preštevilne izmed vas vodijo verska nestrpnost do islama in iskanje lastnih političnih koristi, zato namerno ustvarjate prazne strahove o priseljevanju. Ti argumenti so nagnusni in odbijajoči, vi pa prav tako.

Nazadnje moramo večini v tem parlamentu, ki si želi pristopa Turčije, to povedati vedno znova. Predirljivemu glasu tistih, ki to zavračajo, ne smemo dopustiti, da nas utiša. Pričakujemo, da bodo naši turški kolegi nadaljevali z bolečimi spremembami v svoji družbi, ki bodo imele nepopustljiv vpliv na njihovo domačo politiko.

Te reforma so same po sebi dobre, toda tisti izmed nas, ki v tem parlamentu pravimo, da si želimo pristop: zagotoviti moramo, da se bo njihov trud izplačal, in storiti, kar pravimo, odpreti in zapreti poglavja glede na sposobnost, izpolniti obljube Sveta in delovati v dobri veri.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) V svojem govoru se bom omejila samo na Makedonijo, saj bi rada poudarila, da poročilo kaže napredek položaja Makedonije in podpira politično odločitev o začetku pogajanj s to državo.

Ne bom omenjala uravnoteženosti poročila in načina, na katerega podrobno opisuje pozitivne in negativne dejavnike, s katerimi se sooča država.

Poudarila bi dvojje. Povolilne in javnomnenjske raziskave v Makedoniji poudarjajo, da je ta država ena izmed najbolj „evropsko optimističnih“ v regiji. Menim, da je podpora prebivalstva pogoj za uspeh pogajalskega postopka. Drugič, menim, da mora Grčija kot država članica Evropske unije razumeti evropske modele za spravo z zgodovino in si nadvse prizadevati, da zagotovi, da spor o imenu Makedonije ne bo predstavljal ovire pri napredku te države v smeri proti Evropi, saj je kakršno koli drugačno vedenje v nasprotju z duhom in usodo Evrope.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, najprej bi pozdravila komisarja Füleja in mu čestitala.

Dvanajsto zaslisanje na sojenju domnevnim morilcem Hranta Dinka je bilo v ponedeljek v Carigradu. Uradni opazovalci na sojenju so prvič imeli občutek, da se sodišče resnično trudi ugotoviti resnico in da je tožilec izpostavil povezave med tem sojenjem – sojenjem domnevnim morilcem Hranta Dinka – in drugimi sojenju, ki potekajo – kot je sojenje mreži Ergenekon.

To dejstvo je še zlasti pomembno, ker se tu sodi vsakemu političnemu umoru, nestrpnosti znotraj družbe in nekaznovanju, ki še vedno prevladuje. Poleg tega je to stališče, ki so ga jasno izražale družine žrtev teh političnih umorov, ko so se ob omenjanju turške „globoke države“ izjasnile za „globoko družino“ Hranta Dinka. To vam pripovedujem, ker se stvari premikajo naprej in ker znotraj turške civilne družbe obstaja želja in gibanje za reformo, katere namen je spodbujanje demokracije in pravic, ta želja in to gibanje pa sta izredno močna.

Navedla bi še en primer, ki trenutno odmeva v časopisju – kazniva dejanja zaradi časti so že bila omenjena –, in sicer primer 16-letnega dekleta, ki je bilo najdeno pokopano v kurniku, ker jo je družinski svet obsodil zaradi pogovarjanja z dečki. To je grozljivo in je kaznivo dejanje. Člane te družine bo očitno treba zapreti.

Dejstvo je, da pred nekaj leti takšna kazniva dejanja niso polnila stolpcev v časopisih. Zato je razveseljivo danes videti, da se teh „zločinov iz časti“, ki so zgolj barbarski zločini, v turški družbi ne tolerira več. Turška družba je v stanju nenehnih sprememb, celo pretresov, in menim, da se moramo, ko bomo razpravljali o Turčiji, dobro zavedati, da vsaka reforma v tej državi globoko vpliva na odnose med državljani, državo, turško zgodovino in demokracijo. To so vsekakor ključni elementi.

Menim, da mora biti naš proces povsem iskren. Danes se priznava iskrenost našega procesa in se sklada z našo zmožnostjo, da podpremo zapleten, kritični in zgodovinski proces na Cipru. Danes mora EU Cipru jasno povedati, da smo pripravljeni z uporabo vseh sredstev, ki so nam na voljo, vključno z gospodarskimi in finančnimi sredstvi, podpirati in jamčiti sporazum, dosežen med severom in jugom, in da smo odločeni tudi zagotoviti, da nič znotraj zakonodaje EU ne more ovirati dosege soglasja na Cipru. Prevzeti moramo vodstvo; od tega vprašanja je odvisna tudi prihodnost članstva Turčije v EU.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Gospod predsednik, ne zgodi se pogosto, da se strinjam z gospo Flautre, vendar pa se strinjam z mnogimi pripombami, ki jih je pravkar podala. Najprej bi pozval k več odkritosti v našem pristopu k Turčiji. Prepričan sem, da si vsi želimo dobrih odnosov s Turčijo, mnogi izmed nas, verjetno večina, si želimo, da bi Turčija nekega dne postala članica Evropske unije, drugačne Evropske unije, kot se razvija danes. To pa zato, ker nekateri priznavajo, da bi pristop Turčije neizogibno spremenil naravo projekta EU, ki takšen kot je vodi k neželenemu političnemu povezovanju, na katerega so tako odporni.

Za Komisijo imam eno ali dve vprašanji. Kaj se je zgodilo s pogajanjem s Turčijo? Zakaj je odprtih tako malo poglavij? Zakaj v času, ko smo v vseh državah zelo zaskrbljeni zaradi energetske varnosti, Turčija pa ima takšno ključno geografsko lego, da lahko zagotovi poti za cevovode iz Kaspijskega morja, ni odprto poglavje o energiji? In s skorajšnjimi predsedniškimi volitvami na Cipru in pogovorih o združevanju, ki potekajo, je Ciper še kako zelo v naših mislih. O Turčiji v tej dvorani skorajda ne moremo razpravljati, ne da bi omenili Ciper, vendar pa bi bilo morda bolj v pomoč, če bi EU Turčiji, namesto da jo vedno kritizira, zagotovila večjo podporo pri tem vprašanju. Zakaj samo pozivamo Turčijo, naj uporabi svoj vpliv, ko igrata ključno vlogo Grčija in Republika Ciper, obe članici EU?

Strinjam se, da bi bilo treba turške vojaške enote na Severnem Cipru precej zmanjšati. Pravzaprav redno predlagam turškim odposlancem, da bi bilo enostransko zmanjšanje enot pogumen ukrep, ki gradi zaupanje, vendar pa vsi vemo, da bi se prisotnost turških enot zmanjšala na samo 650 in grška prisotnost na 950, če bi uveljavili Annanov načrt. Zakaj Evropska unija ni držala svoje obljube, ki jo je dala maja 2004, o končanju izolacije Severnega Cipra?

Izmed vseh krajev na svetu, kjer bi EU morda dejansko lahko igrala koristno vlogo in izvajala blag vpliv, izstopa Ciper – vendar nismo prisotni. Ne krivimo Turčije za notranje težave EU.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, naše stališče glede širitve Evropske unije se sklada z našim stališčem glede vključevanja Grčije, moje države, v Evropsko unijo in bojem za njeno osvoboditev izpod tega imperialističnega stroja.

Pri celotnem procesu širitve gre za krepitev Nata in Natovo zasedbo zahodnega Balkana, za odcepitev Kosova in destabilizacijo Bosne in Hercegovine, za spodbijanje meja in spodkopavanje stabilnosti na območju s strani Evropske unije, za prisilo nad Srbi, za nova trenja in nesoglasja na Balkanu.

Ker tako imenovana dvostranska vprašanja sploh niso dvostranska vprašanja; so mednarodna vprašanja, zato jih obravnavajo Združeni narodi. Sočasno je na območju Balkana neverjetna kriza, ki so jo očitno povzročile reforme, ki so jim bili podvrženi ljudje v teh državah, da bi lahko pristopile k Evropski uniji.

Ta proces je v skladu z brezkompromisnostjo Ankare glede vprašanja Cipra, s *casus belli* v Egejskem morju, ki ga podpirajo Frontex, ki spodbija meje na območju, in učinkovita prepoved sindikalizma in drugih demokratičnih ureditev v Turčiji.

To je še en razlog, da podpiramo delavce v teh državah, ki so proti povezovanju, da bi se lahko borili za svoje pravice.

Lorenzo Fontana (EFD). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, švedsko in špansko predsedstvo sta članstvo Turčije v Evropski uniji postavila za prednostno temo, kot da bi to zdaj bilo določeno vnaprej.

Menimo, da članstvo Turčije iz mnogih razlogov ni realno ali primerno. Prvič, ker Turčija geografsko ne leži znotraj Evrope; drugič, ker Turčija postaja vse bolj islamska in je Ankara pravzaprav vodilna članica največje mednarodne vseislamske organizacije OIC; tretjič, ker se preganja verske manjšine, njihova manjvrednost pa je ukoreninjena v družbi; četrtič, ker Turčija še naprej uradno zanika genocid nad milijonom in pol armenskih kristjanov ter zaseda Ciper v vojaškem in političnem smislu, kar pomeni kršitev mednarodnega prava.

Ne smemo pozabiti niti, da bomo s Turčijo v Evropski uniji na svojih mejah imeli države kot so Irak, Iran in Sirija. Nazadnje, zapomniti si moramo tudi, da bo Turčija s svojimi 90 milijoni prebivalcev do leta 2030 imela največ prebivalcev v Evropski uniji. To pomeni, da bi imela največje število poslancev v Evropskem parlamentu in najpomembnejši odstotek glasov v Evropskem svetu; ravnotežje v Evropi bi se zagotovo porušilo.

Diane Dodds (NI). – Gospod predsednik, tako kot mnogi drugi kolegi v tej dvorani danes zjutraj, bi tudi jaz pozvala k odkritosti in realnosti v razpravi, predvsem v zvezi s Turčijo. Podpiram tiste kolege, ki so pozvali k proaktivni podpori Cipra pri iskanju nekakšne rešitve s Turčijo.

Našo pozornost bi na kratko obrnila k enemu vidiku tega, kar sem opazila, to pa je stiska številnih državljanov, ki jih zastopam in ki so zaradi nepremičninskih prevar v Turčiji utrpeli velike finančne izgube. Odkar sem julija postala poslanka Evropskega parlamenta, so v stik z menoj stopili mnogi volivci, ki so v nepremičnine vložili velike zneske od 50 000 EUR do 150 000 EUR in ki so nato izgubili to naložbo, ki je v mnogih primerih videti kot očitna goljufiva dejavnost. Pozivam, da zadevo preuči Komisija in v zvezi z njo ukrepa proaktivno.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospod López Garrido, komisar, doslej je bila širitvena politika uspešna, čeprav se moramo, kot smo videli v zadnjem krogu, bolj osredotočiti predvsem na notranji razvoj v teh državah v zvezi s pravno državo, korupcijo in podobnimi vprašanji. Menim, da se to dogaja v trenutnih pogajanjih. Po mojem mnenju smo dosegli zelo dober napredek s Hrvaško in lahko hitro zaključimo postopek. Vendar pa je seveda pomembno, da so v vsakem primeru izpolnjena kopenhavnska merila, vključno s sposobnostjo povezovanja Evropske unije, saj se moramo zavedati tveganja našega prevelikega obsega.

Izpolnili bomo svoje obveznosti do zahodnega Balkana, vendar pa je lahko v posameznih primerih pot zelo dolga. Tega se moramo zavedati, da ne bi vzbujali lažnega upanja. Po drugi strani je jasno, da je evropska perspektiva dragoceno orodje in morda edino razpoložljivo za vzdrževanje določenega pritiska, da bi zagotovili, da se bo proces notranjih reform v teh državah nadaljeval glede dozorelosti trga in tudi političnega sistema.

Turčija se mi zdi problematična, če pogledam njeno vedenje do Berlina in če upoštevam Ciper, versko svobodo, svobodo mnenja, prepoved političnih strank in podobne zadeve. Samo vprašam se lahko, ali bodo zadnji ukrepi, ki so potrebni – z vidika miselnosti in ne oblike –, sprejeti zato, da se zagotovi, da lahko Turčija postane članica, in ali smo lahko prepričani, da je Evropska unija sposobna vključiti Turčijo.

Gospod Füle, imate pomembno priložnost, saj imate širok razpon odgovornosti, ki vključujejo širitveno politiko in sosedsko politiko. Obe se nanašata na evropsko perspektivo, vendar uporabljata različna orodja. Zaradi tega imate zanimivo delo in upam, da boste v njem uživali.

Michael Cashman (S&D). – Gospod predsednik, pozdravljam poročila o napredku pri vključevanju, govoriti pa želim najprej o Makedoniji in Hrvaški, nato pa o Turčiji. Vesel sem, da se lahko navežem na cenjenega prijatelja gospoda Broka, ki je omenil kopenhavnska merila. Smem poudariti, da se o kopenhavnskih merilih ni mogoče pogajati, še zlasti ko gre za pravice manjšin in človekove pravice, in potemtaka Makedoniji in Hrvaški ne uspe odražati pravnega reda Skupnosti, predvsem glede nediskriminacije na podlagi spolne usmerjenosti.

Obema državama bi povedal, da je pristopni postopek priložnost za približevanje njune zakonodaje in razlago državljanom, zakaj je to potrebno, in da se, ko se pridružite temu klubu, ne pridružite klubu, ki temelji na jedilniku po izbiri. Odločno bomo uveljavljali pravni red in zlasti člen 19, ki Uniji daje pravico, da se bori proti diskriminaciji na podlagi – in to je zelo pomemben seznam – rase, narodnosti, vere, prepričanja, starosti, invalidnosti in spolne usmerjenosti. Zakaj je to pomembno? Ker bi lahko ena oseba doživljala diskriminacijo na vsaki posamezni podlagi, in če ne bi storili nič glede ene, bi postalo nepomembno vse dobro, ki ste ga storili glede druge. Zato pravim, da se o pravicah lezbijk, gejev in biseksualcev ni mogoče pogajati. Takoj uveljavite protidiskriminacijsko zakonodajo. Resnični preskus vsake civilizacije ni to, kako ravna z večino, ampak kako ravna z manjšinami, ki sestavljajo večino.

Glede Turčije je bil dosežen napredek in z zadovoljstvom citiram Ban Ki Muna, ki pravi, da je bil dosežen napredek glede Cipra. V Parlamentu moramo to pozdraviti. Gospa Dodds ima prav: če bomo del rešitve, moramo biti popolnoma odkriti in povezati strani. Vendar pa glede protidiskriminacije želim, da nadaljujejo.

Protidiskriminacija je v ustavi, vendar pa se mora odražati v zakonodaji, še zlasti v zvezi z lezbijkami, geji, biseksualci in transseksualci, ki so pogosto umorjeni samo iz razloga, da so transseksualci. Zato dovolite Turčiji, da nadaljuje v tej smeri, pod enakimi pogoji, enakimi pravili. Če spodkopljemo pristopna načela, nam zmanjka načel.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, najprej bi rad povedal, da sem nekoliko presenečen, da nas izmed vseh prav gospod Cashman iz Združenega kraljestva, ki ga zelo cenim, opominja, da se mora država, ki se pridruži Evropski uniji, vključiti v vsak vidik Unije in ne more ubrati pristopa po svoji izbiri. To se mi zdi nekoliko čudno.

Vendar pa bi rad razpravljajal o Turčiji. Drugi govorniki so dejali, da je Turčija družba v gibanju, in to je res. Vendar pa moramo zavoljo odkritosti pojasniti, da to ni enosmerno gibanje proti evropskim vrednotam. Turčija se premika naprej in nazaj. Vzemimo primer oboroženih sil. Vsekakor smo zadovoljni z odredbo, ki preprečuje posredovanje oboroženih sil brez politične odobritve. To je dobro. Vendar pa sodba ustavnega sodišča predstavlja tudi drug del slike in preprečuje, da se pripadnike oboroženih sil postavi pred civilna sodišča. To seveda ni dobro.

Če pogledamo primer svobode govora in mnenja, je res, da poteka živahna razprava o številnih temah, ki so bile nekoč tabu, vključno s pravicami manjšin in spolnih manjšin, gospod Cashman. Mislimo, da je to zelo dobro. Vendar pa sočasno obstaja prepoved na spletišču YouTube in pravne določbe, ki vzpostavljajo okvir, ki ustvarja pravno negotovost glede vprašanja svobode govora in mnenja, ki je posebno pomembno za Skupino zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo. Odvija se tudi „zasebna vojna“ proti Doğanovi skupini. Vse to je zelo obžalovanja vredno.

Drug primer je primer vloge žensk. Vsekakor je dobro, da se o tako imenovanih ubojih iz časti, ki so barbarski zločin, razpravlja v medijih, toda ali res verjamemo, da se turška družba enosmerno pomika proti prevzemu evropskih vrednot o enakosti? Menim, da ni tako.

Povedati želim tudi nekaj o tem, kar je rekel gospod Howitt. Res je, da imamo postopek – pristopna pogajanja –, ki ga moramo izpeljati v dobri veri. Vendar pa to ni samodejen postopek. Med tem postopkom nismo odgovorni samo za pristopno kandidatko. Naša glavna odgovornost je Evropska unija. Naša širitvena politika mora biti verodostojna, naš pristop do pristopnih kandidat pa mora biti odkrit in verodostojen. Reči moram, da se mi včasih zdi moteče, da obstaja zavezništvo med Zelenimi, ki hočejo močno Evropo in čim prejšnjo širitev, in poslanci kot je gospod van Orden, ki hočejo čim prej vključiti nove države, da bi oslabili Evropsko unijo. To se mi zdi zelo čudno.

Obstaja pristopna perspektiva, vendar pa bo do pristopa prišlo samo, če bodo izpolnjena vsa merila.

(Govornik se je strinjal, da sprejme vprašanje na podlagi modrega kartončka v skladu s členom 149(8).)

Michael Cashman (S&D). – Gospod predsednik, gospod Lambsdorff je obtožil Združeno kraljestvo. Pozivam ga, naj Parlamentu pojasni, kje Združeno kraljestvo krši svoje obveznosti iz Pogodbe.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, nisem rekel, da Združeno kraljestvo krši svoje obveznosti iz Pogodbe. Izpostavil sem samo dejstvo, da Združeno kraljestvo ne sodeluje na določenih pomembnih političnih področjih evropskega povezovanja, kot so schengen, evro, Evropska socialna listina in – če sem prav razumel – Listina o temeljnih pravicah. To so vse področja, ki niso ravno nepomembna.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, najprej bi gospodu Lambsdorffu povedala, da zavračam njegove obtožbe. Rekli ste, da je skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze hotela širitev za vsako ceno. Povsem jasno nam je, da smo za širitev, seveda vključno s Turčijo in Balkanom, vendar samo, če bodo izpolnjena vsa merila. Glede Turčije bi rada povedala, da kljub vsem problemom, ki so bili omenjeni danes, menim, da ima turška vlada voljo za nadaljevanje. Ministrstvo za notranje zadeve je na primer razveljavilo protokol, ki je doslej oboroženim silam dovoljeval, da neodvisno posredujejo v varnostnih vprašanjih. To je zelo pomembno. Upam, da bo večina v tem parlamentu podprla našo spremembo 10, ki zadeva spremljanje ciljev pristopa. To je edini način, da EU ohrani svojo verodostojnost v zvezi z danimi obljubami – cilj pristopa z vsemi izpolnjenimi merili.

Glede vprašanja Makedonije je na mnogih področjih prišlo do znatnega napredka. To priznam in sem zadovoljna. Če se navežem na točko, ki jo je gospod Cashman že omenil, naj povem, da ni prav, da vlada uvede protidiskriminacijsko zakonodajo, ki ne vključuje spolne usmerjenosti. To je evropsko pravo. O človekovih pravicah se ni mogoče pogajati in upam, da bo večina v tem parlamentu glasovala za te skupne evropske človekove pravice v naši spremembi.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Gospod predsednik, komisar, rad bi vam čestital, gospod Füle, in povedal, da upam, da boste tako dober komisar kot ste bili kandidat. Vaše zaslišanje je bilo resnično odlično. Gospodu Lambsdorffu bi zagotovil, da ima gospod Van Orden zelo rad Evropo. Vendar pa noče, da bi se med to Evropo in njene državljane vrinila evrobirokracija.

Danes govorimo o širitvi in dobro je, da govorimo o njej, saj Evropa, in ne skrivajmo tega, doživlja določeno institucionalno krizo, eden izmed načinov za izhod iz nje pa je širitev Evropske unije. To bi nam lahko dalo določeno energijo, določen zagon, zato se splača ubrati to pot. Evropa brez teh balkanskih pljuč ni Evropa. Pristop Hrvaške, evropske države z evropsko kulturo in evropsko zgodovino, je treba doseči čim prej. Vendar pa realno razmislimo tudi o čim prejšnjem članstvu držav, kot so Srbija, Črna gora, Makedonija ter Bosna in Hercegovina. To je nekaj, kar je resnično zelo pomembno. Članstvo Turčije je nekaj, kar je precej bolj oddaljeno in do katerega zagotovo ne bo prišlo v naslednjih 10 letih.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, dejstvo, da smo kot Konfederalna skupina Evropske združene levice/Zelene nordijske levice za širitev Evropske unije, ne pomeni, da nismo zaskrbljeni zaradi dveh stvari:

prva stvar je, da to, kar se trenutno ustvarja, ni Evropa socialne kohezije in solidarnosti; je tržna Evropa in, drugič, v določenih primerih je širitvena politika problematično povezana z mednarodnim pravom. Sklicujem se na poročilo o Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji, v katerem se poročevalec, če ne reši enostransko vprašanja imena kot v točki 17, sistematično izmika temu, da bi navedel, da se rešitev išče in jo je treba iskati znotraj ZN. To iz problema naredi mednarodni problem, kar tudi je, ne bilateralnega problema, in pošilja točnejše sporočilo kot je samo splošno upanje, da se bo problem rešil sam od sebe.

Lahko bi tudi rekli *o tempora o mores*, saj se meni, da je dejstvo, da Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija sodeluje – ponavljam, sodeluje – v vojaških misijah EU v Afganistanu, zelo pomembno zanj, državo s slabimi gospodarskimi in vojaškimi viri, prav tako pa je pomembno dejstvo, da v nasprotju z Resolucijo ZN 1244/1999 enostransko priznava Kosovo.

Rekel bi, da je politična širitev s problematičnim odnosom do mednarodnega prava problematična sama po sebi.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Za začetek želim povedati, da se mi zdita poročili o Hrvaški in Makedoniji dobri in dobro pripravljeni, zato menim, da bi moralo pohvaliti delo poročevalcev in podpreti sprejetje poročil.

Glede Turčije me prevzema občutek, da se na tem področju igramo skrivalnice. Turški organi navzven oznanjajo prizadevanja za spremembe, toda v resničnosti je v družbi prišlo le do malo sprememb. Očetje še vedno prodajajo svoje hčere ali jih menjajo za živino. Moški, ki kupujejo žene, z njimi ravnaajo kot s sužnji.

Trdno sem prepričan, da bo proces približevanja civilizacij zapleten in dolgotrajen ter ne bo enostaven ne za nas ne za turško družbo. Zato menim, da se moramo v tem primeru oborožiti s potrpljenjem in moramo

biti pripravljeni na dolga pogajanja, vendar pa moramo v teh pogajanjih biti korektni in pošteni ter odkrito spregovoriti o vseh problemih. To je v našem interesu in tudi v interesu Turkov, ko pa bo ta problem rešen in uspešno zaključen, bo to dosežek za Evropo in tudi za Turčijo.

Ioannis Kasoulides (PPE). – Gospod predsednik, v skupini EPP smo vsi za to, da se držimo priporočil Komisije, da se začnejo pristopna pogajanja z Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo. Vemo tudi, da morata Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija in Grčija doseči dogovor o vprašanju imena, da bi se ta pogajanja lahko začela.

Vprašanje imena je v Grčijo pravo politično vprašanje. Nobena grška vlada ne more preživeti, če se dovoli, da se pogajanja začnejo brez dogovora o imenu. To je politična realnost. Ne glede na to, kaj o tem vprašanju menijo kolegi, moramo Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji dati prijateljski, prožen nasvet, če hočemo biti dobri svetovalci. Z zavračanjem vprašanja imena, ki ga na primer imenujemo „smešno“, postanemo slabi svetovalci Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji in ne služimo namenu.

Turčija mora vedeti, kako obsežna je turška dokumentacija za državo z njenim obsegom prebivalstva. Gre za sposobnost EU, da zmore takšno širitev, proračunske omejitve in tako dalje, zato mora Turčija razumeti, kako zelo lažja – in brez ovir in zamrznjenih poglavij – bi bila njena pot do pristopa brez teže problema Cipra. Prispevati mora k vprašanju jamstev, prisotnosti enot in pravici do enostranskega vojaškega posredovanja, ki ga Ciper ne potrebuje.

Victor Boştinaru (S&D). – Gospod predsednik, pozdravljam vsa prizadevanja in napredek Hrvaške proti njenemu pristopu k Evropski uniji. Ta bo vsekakor predstavljala pomemben korak naprej v smeri evropskega povezovanja za celotno regijo Zahodnega Balkana. Upam, da bo leto 2010 zelo dobro leto za Hrvaško in tudi Zahodni Balkan, vendar pa bi izpostavil tudi potrebo po preučitvi in ustrezni obravnavi vprašanja beguncev in notranje razseljenih oseb.

Preberite zadnje poročilo visokega komisarja ZN za begunce. Kot veste, je bil leta 2005 v Sarajevu podpisan sporazum med Hrvaško, Bosno in Hercegovino ter Črno goro – tako imenovana Sarajevska deklaracija. Namen sporazuma je bil rešiti problem zelo velikega števila beguncev in notranje razseljenih oseb zaradi konflikta v regiji. Vendar pa to vprašanje še vedno ni rešeno. Zelo si želim, da bi Hrvaška končno potrdila svojo pripravljenost za ponovni zagon Sarajevske deklaracije in končala situacijo, ki je po mojem mnenju zelo občutljiva, in to vsaj pred njenim pristopom.

Zelo pozdravljam zavezanost Komisije, da spomladi ponovno začne pogajanja, in pred vami ponavljam, da je treba ta problem rešiti enkrat za vselej, preden se Hrvaška pridruži EU.

Zadnja pripomba o Turčiji: ko boste presojali Turčijo, vas pozivam, naj vas ne vodi naši predsodki na podlagi vere, narodnosti in klišejev.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, kot podpredsednica delegacije Parlamenta za Hrvaško se veselim dneva, ko bodo v klopih tega parlamenta sedeli hrvaški poslanci. Hrvaška je zelo napredovala s svojimi prizadevanji za doseg članstva in je sprejela mnoge težke odločitve, da bi se spopadla z evropsko razsežnostjo. Pred članstvom je treba sestaviti pomembne dele sestavljanke.

Zadeva, ki mi je zelo pri srcu, je decentralizacija; z drugimi besedami, sprejemanje političnih odločitev čim bližje ljudem. Ko dodamo četrto raven sprejemanja odločitev, tako kot v primeru članstva v EU, je izredno pomembno, da se ljudje zavedajo, katere odločitve je treba sprejeti na lokalni, regionalni, nacionalni ravni in ravni EU. Glede tega poročilo o napredku kaže, da je treba storiti še veliko.

Druge izrazite šibke točke so pravna gotovost, boj proti korupciji in položaj žensk na trgu dela – področja, na katerih si mora Hrvaška bolj prizadevati. Vendar pa lahko vidim, da je bil dosežen velik napredek in da nova hrvaška vlada tem vprašanjem pripisuje velik pomen. Resnično upam, da ne bo trajalo dolgo, da bodo v tem parlamentu z nami hrvaški kolegi.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Gospod predsednik, izpostavil bi, da si Balkan danes prizadeva, kot si je tudi v celotnem 20. stoletju, da bi našel ravnotežje med težkim nasledstvom nacionalizma in potrebo po skupnih evropskih možnostih v neposredni prihodnosti.

Današnji predlog resolucije o Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji si prizadeva odraziti to občutljivo ravnotežje. Vendar pa mu to ne uspeva. Pritisk, naj se pogajanja začnejo takoj, ustvarja bojazen pred pošiljanjem napačnih signalov pogovorom o vprašanju imena. Po drugi strani pa bi odlog za nedoločen čas lahko ponovno spodbudil enako neproduktivno vedenje.

Nekatere spremembe so pozitivne. Vendar pa bi poudaril, da kakršna koli oblika nacionalizma najprej škoduje lastni državi. Grčija mora najti svoje ravnotežje. Kot grški Makedonec pozivam k umirjenosti; v sporu o imenu potrebujemo soobstoj dveh različnih narodov s pravico do samoodločbe, ki oba uporabljata ime Makedonija. Kompromis takšne vrste bi spodbudil ustvarjanje medsebojnega zaupanja, ki je nujno potrebno v tem času ekološke krize, ko je na neposredne sosedje treba gledati kot na nujne sodelavke v boju proti njej.

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Začeti želim z zahvalo vsem kolegom poslancem za pripravo celotnega poročila. Sočasno bi pozdravil novega komisarja in mu zaželel veliko uspeha z njegovim nadvse zanimivim delovnim področjem. Imam samo tri pripombe, saj je bilo v razpravi že veliko povedano. Po mojem mnenju moramo poudariti tudi, da je treba samo širitev razumeti kot eno izmed možnih rešitev za obnovo gospodarske rasti v Evropski uniji, in tega ne smemo izgubiti izpred oči. Moja druga pripomba se nanaša na besedo „celovitost“. Po mojem mnenju moramo celovito zajeti vidik balkanskega vprašanja in se ne moremo osredotočiti smo na eno določeno državo, pa naj bo to Hrvaška ali Makedonija, ampak moramo ubrati celovit pristop do držav, kot je na primer Srbija. Tudi v primeru Turčije moramo izreči jasen „da“ ali „ne“, saj ne smemo zavajati Tirčije in ji obljubljati morebitnega prihodnjega članstva. Izreči moramo jasen „da“ ali „ne“.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Gospod predsednik, komisar, gospod predsedujoči Svetu, trenutno bi morala Evropska unija pozorno spremljati pogajanja, ki potekajo na najvišji ravni z voditelji dveh glavnih skupnosti na Cipru.

Turčija v teh pogajanjih igra zelo negativno vlogo. Ne podpira razumne rešitve, zato mora Evropska unija poslati jasno, nedvoumno sporočilo: Turčija ne more obdržati 40 000 vojakov, kiasedajo severni del Cipra v nasprotju z mednarodnim pravom. Ne sme še naprej zasedati mesta Famagusta, s čimer krši resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov. Na severni del otoka ne sme še naprej pošiljati naseljencev, ki dušijo turško skupnost na Cipru. To je pot, ki jo trenutno ubira Turčija.

Evropska unija, Komisija, Svet in Parlament morajo Turčiji poslati nedvoumno sporočilo: če bo Turčija vztrajala pri svojem stališču, se nikoli ne bo mogla pridružiti Evropski uniji. To je sporočilo, ki ga je treba poslati na tej kritični točki v pogajanjih o ponovni združitvi Cipra, ki je država članica Evropske unije.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Gospod predsednik, nisem spregledal dejstva, da je Turčija velika država, ki poleg tega, da ima notranje socialne probleme, ki so navedeni v poročilu, ukrepa – po mojem mnenju – protislovno v svoji zunanji politiki.

Medtem ko si turška vlada prizadeva, da bi se pokazala kot zmerna, se zdi, da so oborožene sile države napadalne do Grčije, pri čemer nenehno kršijo zračni prostor Grčije nad Egejskim morjem, in nenehno nadlegujejo Frontex. Omeniti je treba, da Turčija, kljub temu, da sta Grčija in Turčija državi članici Nata, grozi Grčiji s *casus belli* v smislu razširitve svojih ozemelskih voda in z zavračanjem priznanja države Ciper, ki je država članica Evropske unije.

Nazadnje, zdi se, da turška vlada trenutno ni sposobna zagotavljati suverenosti ljudstva v državi in načrtuje otomanski imperij nove vrste, kot je bilo mogoče razbrati iz srečanja v Sarajevu v začetku novembra, ki se ga je udeležil minister Davutoglu. Čudi me tudi spogledovanje turške vlade z Iranom, kar je v nasprotju s stališči mednarodne skupnosti in Evropske unije.

Poleg tega ne smemo spregledati dejstva, da Turčija v nasprotju z načrtom dopušča in morda celo spodbuja gibanje nezakonitih priseljencev čez svoje ozemlje na poti v države Evropske unije in tudi ne izpolnjuje svojih obveznosti glede izdajanja dovoljenj za pristajanje in privezovanje ciprskim letalom in ladjam.

Gunnar Hökmark (PPE). – Gospod predsednik, gospodu Swobodi bi se rad zahvalil za njegovo poročilo o Hrvaški; priznava prizadevanja in dosežke hrvaške vlade. Menim, da je pomembno povedati, da se ta država zdaj približuje članstvu, kar poudarja – in to govorim predsedstvu Sveta –, da je treba zaključiti pogajanja s Hrvaško v letu 2010.

Toda menim, da je vredno izpostaviti tudi sporočilo, da prizadevanja Hrvaške niso bila zaradi nas. Hrvaško delajo boljšo državo in boljšo družbo za njene državljane, s tem pa Hrvaška postaja boljša sosedja in prispeva k Evropi, saj mora biti boj proti organiziranemu kriminalu ali korupciji čezmejen, in za nas so dosežki na Hrvaškem prednost.

Enako velja za druge države kandidatke. Vsi dosežki, ki jih vidimo, so v korist Evropi, in reči moram, da glede na izkušnje, ki jih imamo s procesom širitve, obžalujemo zelo malo svojih dosežkov; naša perspektiva, ko govorimo o Turčiji, Makedoniji ali drugih državah Zahodnega Balkana, mora biti enaka. Ko izvajajo reformo,

postajajo sosede. Če zapremo vrata, tvegamo nove probleme in nove grožnje evropskim vrednotam; poudariti moramo potrebo po skupnem napredovanju, da bi dosegli boljšo evropsko širitev na podlagi meril, ki jih v celoti podpiramo.

Luigi Berlinguer (S&D). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zaključek pogajanj s Hrvaško v letu 2010 je izvedljiv načrt, poročilo gospoda Swobode pa je uravnotežen pregled našega napredka in korakov, ki so še pred nami.

Pravosodje je zdaj tisto področje, na katerem je potrebna temeljita reforma. Ne zadostuje samo zaključek potrebnih reform sistemov, sprejetje novih zakonov in zahtevano sodelovanje z Mednarodnim sodiščem za nekdanjo Jugoslavijo.

Poudarjam potrebo po gradnji prave pravne kulture in miselnosti v skladu z evropskimi standardi. Ključna za to je neodvisnost sodstva, ki je osrednje vprašanje, in tudi usposabljanje, zaposlovanje in kariera sodnikov, z drugimi besedami, dejstvo, da vlada ne sme postavljati pogojev katerim koli sodnikom. Komisijo pozivam, naj preuči potrebo po brezkompromisnih ukrepih, ki bodo obravnavali ta vprašanja v zadnji fazi pogajanj.

Andrew Duff (ALDE). – Gospod predsednik, pozdravljam komisarja Füleja. Pogovori med gospodom Christofiasom in gospodom Talat so, kot vemo, v kritični fazi. Da bi uspeli, mora javno mnenje podpirati rešitev spora. Vzpostavitev zaupanja je nujno potrebna. Turčija mora poslati signale. Žal se zdi, da je trgovinski dosje povsem blokiran, zato je začetek umika enot težavna, vendar pametna poteza za vzpostavitev javne podpore na jugu in na severu, da bi pokazali, da je obet trajne rešitve spora dejansko resničen.

Vsi se zavedamo, da so obeti za napredovanje s pristopom Turčije resnično slabi, če se ciprskega problema ne reši zdaj. Zdaj je čas za ukrepanje. Upam, da bo Komisija kot del svojega odgovora na razpravo odgovorila številnim govornikom, ki so načeli vprašanje Cipra.

Mario Mauro (PPE). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, podpreti želimo članstvo Hrvaške in zato hrvaške oblasti pozivamo, naj zagotovijo, da se premoženje italijanskih državljanov, ki je bilo nacionalizirano ob koncu 2. svetovne vojne in ki ga imajo kljub zahtevam evropskega prava še vedno v lasti država ali občinske institucije, vrne zakonitim lastnikom.

Podpreti želimo članstvo Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije in zato pozivamo k skladnosti z metodo soglasja, delom zgodovine Evropske unije, in evropske institucije pozivamo, naj zagotovijo solidarno podporo za mnenja vseh držav članic glede razlogov, ki še vedno ovirajo to pot.

S Turčijo želimo govoriti jezik resnice. Poročilo gospe Oomen-Ruijten je takšno: ne zanika, da je pot posejana s težavami, in nepristransko je, da so kopenhavnska merila trdna referenčna točka. Zato je dobro, da Parlament odločno obsoja kršitve človekovih pravic in pomanjkanje demokracije.

Vendar pa tistih, ki ustvarjajo pot te prošnje za članstvo, skorajda paradoksalno ni najti v tej dvorani. Najti jih je mogoče med predstavniki mnogih vlad, ki na vsakem uradnem srečanju obljublajo tisto, kar je v njihovem interesu, da zanikajo v javnosti. Na podlagi poročila gospe Oomen-Ruijten je koristno krepiti orodja prednostnega partnerstva, ko čakamo na razvoj, ki ga ne bodo določali predsodki, ampak popoln in odgovoren prevzem vsebine pravnega reda Skupnosti.

PREDSEDSTVO: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

podpredsednica

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Podati želim pripombo glede poročil o Hrvaški in Makedoniji. Menim, da je pomembno navesti, da je napredovanje pristopnega postopka za jugovzhodne evropske države predvsem v interesu Evropske unije, saj so stabilnost, blaginja in napredek reform v regiji pomembni ne samo za države kandidatke, ampak za celotno Evropsko unijo. V primeru obeh držav so napredek zavirala vprašanja, ki zadevajo sosedske odnose. Menim, da je izredno pomembno uporabiti ustrezno politično modrost, pogum in medsebojno dobro voljo za rešitev teh vprašanj, ne samo s strani teh držav kandidatk, ampak tudi s strani držav kandidatk Evropske unije. To se je zgodilo v primeru Hrvaške in resnično upam, da bo zavezanost španskega predsedstva spodbudila tudi napredek v vprašanju imena, ki ga morata rešiti Makedonija in Grčija. Kot tretja članica predsedniškega tria bi rada Madžarska nadaljevala s tem postopkom in pomagala pri njem.

Nadja Hirsch (ALDE). – (DE) Gospa predsednica, najprej čestitam gospodu Füleju za njegovo imenovanje za komisarja. Čestitati želim tudi poročevalcu gospodu Swobodi za njegovo poročilo. Je zelo uravnotežena

predstavitev napredka Hrvaške. Sočasno jasno kaže področja, na katerih mora Hrvaška še opraviti delo, da bi lahko zaključila pristopni postopek.

Pomembno je tudi, da statistika iz raziskave Eurobarometra, izvedene jeseni lansko leto, kaže, da je 84 % Hrvatov nezadovoljnih z demokracijo v svoji državi. To pomeni, da niso potrebne samo reforme sodstva, ampak tudi izboljšanje položaja manjšin. Pomembno je tudi zagotoviti, da je zajamčena svoboda tiska. Prebivalstvo mora te reforme spodbuditi in izvajati, predvsem pa podpirati. V formalnem smislu je mogoče merila zagotovo hitro izpolniti, vendar pa mora biti za procesom celotno prebivalstvo in mora pozdraviti pristop Hrvaške k EU.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Gospa predsednica, pristop Turčije k Evropski uniji v nekaterih krogih povzroča veliko nasprotovanj. Da bi ta se ta postopek izvajal ob medsebojnem razumevanju, je treba zagotoviti visoko stopnjo kakovosti. Izpolnjevanje strogih, toda jasnih pogojev, ki so razumljivi in sta jih sprejeli obe strani, je podlaga za sprejetje novih članic, to pa velja tudi za Turčijo.

Zdaj bi se rad zahvalil poročevalki gospe Oomen-Ruijten za celovito poročilo o napredku Turčije v letu 2009. Letos je poročilo bolj kritično in žal upravičeno usmerja pozornost k majhnemu napredku Turčije, zlasti glede vprašanj svoboščin državljanov in pravosodnega sistema. Vendar pa stagnacija procesa demokratizacije ni bila vse, kar se je zgodilo lani, zato moramo biti kritični glede tega, kje ni bilo napredka ali kje se je situacija poslabšala, vendar pa moramo pokazati tudi, da cenimo spremembe na bolje. Po eni strani se zanemarljivo potrebo po krepitvi načel pravne države, ustava pa temelji na tej zakonodaji, zato bi to morala postati prednostna naloga. Po drugi strani Turčija vloga veliko prizadevanj v pogajanja, ki so se začela, in pozdravljam spremembe ter željo Turčije, da nadaljuje z reformami, da bi izpolnila kopenhavnska merila.

Vendar pa dobri nameni niso vse. Pred Ankaro je še veliko izzivov na poti do članstva v Evropski uniji, ti pa niso enostavni. Prepričan sem, da bo Turčiji uspelo premagati vse ovire, in državi želim veliko uspeha pri reformiranju.

Debora Serracchiani (S&D). - (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, članstvo Hrvaške v Evropski uniji poudarja spreminjanje evropske identitete, ki je sposobna izraziti skupne vrednote nove Evrope, čeprav združuje, in ne prekriva, individualnost svojih številnih prebivalcev.

Republika Hrvaška si je močno prizadevala za izpolnitev zahtevanih standardov, zlasti glede boja proti organiziranemu kriminalu z novimi protimafijskimi ukrepi, vendar pa si mora prizadevati še naprej, zlasti na področju sodstva, preden se lahko leta 2010 pogajanja zaključijo.

Institucije Republike Hrvaške lahko naredijo nadaljnje korake naprej, da bi izpolnile zahteve Protokola št. 1 k Evropski konvenciji o človekovih pravicah, podpisanega leta 1952 v Parizu, in preučijo vračanje nacionaliziranega premoženja zakonitim lastnikom.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Gospa predsednica, najprej bi tudi jaz v Parlamentu pozdravila komisarja Füleja.

Poročevalec je predložil zelo uravnotežen predlog resolucije. Turčija je resnično dobro napredovala, vendar pa je treba nujno obravnavati mnoge pomisleke. Odpraviti je treba grozljivi pojav ubojev iz časti in tudi ubijanje transseksualcev. Ravno včeraj smo izvedeli za uboj transseksualke v Antaliji. Turška vlada mora nujno zagotoviti, da uboji transseksualcev ne bodo še naprej ostajali nekaznovani.

Poleg tega ponovno pozivam turško vlado, naj zagotovi svobodo združevanja in konča sistematične poskuse odprave organizacij LGTB. Resolucija upravičeno poziva k verski svobodi in svobodi izražanja. Za liberalce so te svoboščine v središču naše demokracije in so predpogoji za članstvo v EU, o katerih se ni mogoče pogajati.

Če od Turčije zahtevamo, da izpolnjuje standarde EU, moramo zagotoviti, da jih izpolnjujemo tudi sami. Gre za verodostojnost in moralno avtoriteto. Proti homofobiji, obvezni verski vzgoji in omejitvam svobode tiska se je treba enako boriti tudi v trenutnih državah članicah.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Kot je poudarjeno tudi v poročilu gospe Oomen-Ruijten report, se je Turčija v letu 2009 jasno zavezala poti reforme in dobrim odnosom s svojimi sosedi. Poleg tega so oblasti spodbujale javno razpravo o določenih področjih, ki so ključnega pomena za proces reforme, kot so: vloga sodstva, pravice etničnih manjšin in vloga vojske v političnem življenju te države.

Po drugi strani je podpis sporazuma o Nabuccu pokazal zavezanost Turčije vzpostavitvi varne dobave plina znotraj Evrope, kar kažejo tudi pogajanja Turčije za pridružitve evropski energetske skupnosti.

Turčija je pokazala ključno vlogo, ki jo igra kot akter v regiji, z vzpostavitvijo normalnih odnosov z Armenijo in izboljšanjem odnosov z Irakom in regionalno kurdsko vlado. Vsekakor ne smemo pozabiti njenega sodelovanja v sinergiji Črnega morja, ki je bila začeta pred tremi leti s ciljem spodbujanja stabilnosti in reform v državah okoli Črnega morja.

Nočem, da pozabimo nekatere osnovne razloge, ki zagovarjajo pristop te države k Evropski uniji. Turčija je vsekakor članica evropske družine in je pomembna partnerica v dialogu med civilizacijami. Približevanje laične, demokratične in moderne Turčije Evropski uniji je vsekakor pridobitev za našo skupnost.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Zelo sem vesel, da bo delovno področje širitve v pristojnosti komisarja Füleja, ki je kot osrednji evropski politik najprimernejši za razumevanje težkega bremena, ki ga nosita jugovzhodna Evropa in Zahodni Balkan v smislu etničnih in medetničnih sporov ter dvostranskih sosedskih sporov. Zahodni Balkan in Balkan nista nikoli bila stabilna, razen v kratkem obdobju Titove Jugoslavije. Pristop k Uniji je edina možnost za stabilizacijo regije. To sta dokazali širitvi leta 2004 in leta 2007, kot je pokazal na primer pomemben pozitiven učinek na odnose med Madžarsko in Romunijo.

Sočasno bi rad pozornost komisarja Füleja in Parlamenta pritegnil k dejstvu, da je treba vse medetnične probleme, vsa pomembna vprašanja in sosedske odnose rešiti pred pristopom, saj bo Evropska unija spričo takšnih vprašanj po pristopu nemočna. Poglejte samo nerešeni problem Rusov v Latviji ali Slovaško, kjer so politike Ficove vlade vodile k poslabšanju odnosov med slovaško večino in madžarsko manjšino.

Zato je v primeru Zahodnega Balkana, kjer so ti problemi še bolj zapleteni, zlasti pomembno, da se jih reši v zvezi z vsako državo. Hrvaška je sosed Madžarske, zato je nadvse pomembno, da Hrvaška čim prej postane članica Evropske unije. Za Hrvaško je zelo pomembno, da se sooči s svojimi odgovornostmi v smislu vojne in da omogoči vrnitev beguncev. To je zelo pomembno vprašanje. Z Makedonijo je treba čim prej začeti pogajanja, kot je v svojem odličnem poročilu omenil tudi gospod Thaler. Nazadnje bi glede Turčije povedal, da ne more postati članica Evropske unije, dokler se Kurdom ne prizna avtonomije v najširšem možnem pomenu, dokler niso rešene pravice žensk in spolnih manjšin in dokler se Turčija ne opraviči za armenski genocid.

Metin Kazak (ALDE). – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, čestital bi gospe Oomen-Ruijten za njeno vestno delo. Vendar se mi zdi, da je razlika med besedilom, sprejetim lani, in besedilom o Turčiji, ki nam je bilo predloženo zdaj.

Parlament je v svoji resoluciji iz leta 2009 poudaril pogajanja s Ciprom, vendar ni določil kakršnih koli predpogojev v zvezi s kolonijami ali situacijo v Famagusti. Ta vprašanja se rešuje v šestih pogajalskih poglavjih, ki se jih obravnava pod okriljem ZN. Zato menim, da lahko tako odločno, pristransko stališče Parlamenta škodi tem pogajanjem in nas prikaže kot pristranske.

Kot je 16. novembra 2006 poudaril nekdanji komisar, je vračilo Famaguste njenim zakonitim prebivalcem vprašanje, ki ga bo treba obravnavati pod okriljem ZN kot del splošne rešitve ciprskega vprašanja.

Navedel bi še enega izmed sklepov Sveta. Leta 2004 je turška skupnost na Cipru jasno izrazila svojo željo po prihodnosti v EU. Svet je odločil končati izolacijo te skupnosti in pospešiti ponovno združitev Cipra s spodbujanjem gospodarskega razvoja turške skupnosti na Cipru.

(Aplavz)

György Schöpflin (PPE). – Gospa predsednica, pozdravil bi komisarja Füleja in ministra. Vsi smo lahko zadovoljni z napredkom Hrvaške ob zaključevanju njenega pristopnega postopka. Ključna področja upravljanja je treba uskladiti z zahtevami pravnega reda Skupnosti, nekatere izmed teh sprememb – bodimo odkriti glede tega – pa bodo v nasprotju s tradicijo in pričakovanji. Zato pogajanja o preoblikovanju zahtevajo ključno dejanje politične volje.

Naj dodam, da se prizadevanja izplačajo, zlasti za sorazmerno majhno državo kot je Hrvaška ali pravzaprav – in velja enako – za druge države Zahodnega Balkana. Članstvo v EU – menim, da ga jemljemo za samoumevno – zagotavlja vrsto prednosti v političnem, gospodarskem, kulturnem in varnostnem smislu.

Vendar pa se največji smer prilagoditve skriva drugje. Eno je spremeniti strukture upravljanja, nekaj povsem drugega pa je sprememba odnosa družbe v nekaj radikalno drugačnega od oblik in vsebin, ki so bile razvite v Evropski uniji. Oba sta običajno medsebojno oddaljena, zagotovo pa bodo v družbi obstajali elementi, nekateri zelo močni, ki bodo v novi delitvi videli samo slabe strani zase.

Ne delajmo si utvar o tem. Hrvaški organi morajo ne samo zaključiti svoja pogajanja z Evropsko unijo, ampak morajo sočasno storiti tudi, kar lahko, da spremenijo socialno držo. Lahko se izkaže, da bo to težja naloga.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Gospa predsednica, tri poročila, o katerih razpravljamo danes, odražajo trdno stališče Evropskega parlamenta o nadaljevanju procesa širitve. Vendar pa obstajajo pomembne razlike.

Dovolite mi, da začnem s čestitkami Hannesu Swobodi za njegovo poročilo o Hrvaški. Vsi smo zadovoljni, da se bo ta država v kratkem pridružila Evropski uniji.

Kar zadeva Turčijo, ostaja sporočilo izjemno uravnoteženega poročila gospe Oomen-Ruijten enako kot v prejšnjih letih. Turčija mora spoštovati vse svoje pogodbene obveznosti, kot so storile tudi vse prejšnje države kandidatke. Pristop je in mora biti končni cilj. Vendar pa ne moremo imeti pristopa *à la carte*, prilagojenega Turčiji. Turčija je velika država, ki mora sprejeti, da so nadaljevanje reforme, spoštovanje človekovih pravic, ustrezna pomoč pri reševanju ciprskega vprašanja, dobri sosedski odnosi in odprava *casus belli*, ki ga ima glede držav članic, so koraki, ki jo bodo približali Uniji.

Glede Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije pošilja poročilo gospoda Zorana Thalerja pozitivno sporočilo državi. Grčija poziva voditelje Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije naj se za pogajalsko mizo usedejo v dobri veri, da bi se našla medsebojno sprejemljiva rešitev v okviru ZN. Grška vlada ve, da proces potrebuje nov zagon, in je resnično odločena, da se vprašanje reši. Od druge strani pričakujemo enako odkrito stališče.

Andrej Kovačev (PPE). – (BG) Gospa predsednica, komisar Füle, pozdravljeni v Parlamentu. Želim vam veliko uspeha pri vašem delu. Čestitati želim gospodu Swobodi, gospodu Thalerju in gospe Oomen-Ruijten za njihova uravnotežena, objektivna poročila.

Evropski parlament je ob številnih priložnostih izrazil svojo politično željo za države Zahodnega Balkana, da se pridružijo Evropski uniji, in izrazil pripravljenost pomagati tem državam, da lahko hitro izpolnijo merila za članstvo. Hrvaška je v ciljni ravnini. Močno upam, da bo pristopna pogodba za to državo podpisana letos. Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija je napredovala glede izpolnjevanja meril za začetek predpristopnega postopka. Pričakuje se, da bo Evropski parlament potrdil odločitev Evropske komisije, ki je bila sprejeta konec lanskega leta, in začel pristopni postopek. Da bi prišlo do tega, menim, da si mora Nekdanja jugoslovanska republika Jugoslavija še naprej v evropskem duhu prizadevati za rešitev problemov z njenimi sosedami. Če imajo oblasti v Skopju politično voljo, da ne uporabijo zgodovine, bodisi starodavne ali nedavne, in razpravljati o trenutnih političnih ali nacionalnih namerah, je mogoče doseči kompromis. Zgodovina nas mora združiti in ne ločiti. Pustite, da zgodovinarji pridejo do svojih akademskih zaključkov, vendar pa ne smejo stati na poti evropske usode katere koli države kandidatke. Tako imenovanega sovražnega govora se ne sme dopuščati. Omenil bi zlasti učbenike, ki jih otroci uporabljajo v šolah. Ne smejo vsebovati opisov, ki spodbujajo sovražno vedenje do drugih držav članic.

Način za povečanje zaupanja na Balkanu ni samo z načrtom za liberalizacijo vizumov, ki je vzpostavljen in deluje, zaradi česar sem zelo zadovoljen, ampak tudi s skupnim praznovanjem zgodovinskih datumov in herojev, ki so skupni določenim balkanskim državam. Upam, da bodo ustrezne institucije v državah članicah preučile priporočila poročil. Hrvaški, Makedoniji in Turčiji želim veliko uspeha na njihovi poti v Evropo.

Evgeni Kirilov (S&D). – Gospa predsednica, nadaljevati moramo s podporo perspektivi članstva v EU za države Zahodnega Balkana. Celotni proces podpira stabilnost in ohraniti moramo zagon.

Kot poročevalec za vizumske olajšave v delegaciji v skupnem parlamentarnem odboru Evropske unije in Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije menim, da je bila uvedba brezvizumskega režima v državi zelo pomembna spodbuda za njene ljudi. Zadnje poročilo Komisije kaže, da je Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija dosegla napredek na številnih področjih, to pa je treba pohvaliti.

Prihajam iz sosednje države, Bolgarije, in kot sosednje države vidimo nekaj zaskrbljujočih teženj. Po mojem mnenju vprašanje imena ne sme biti prednostno. Makedonska izgradnja države se je začela po drugi svetovni vojni in zdaj se velik del prebivalstva opredeljuje za Makedonce. Vendar pa se moramo držati svojih vrednot: ne moremo dopuščati, da se izgradnja države zamenjuje z nacionalistično retoriko ali očitno manipulacijo zgodovine vse do starega veka. Drugič, potrditev nacionalne identitete ne sme voditi h ksenofobiji do državljanov, ki se opredelijo za državljane bolgarskega izvora. Ti ljudje so žrtve verbalnega in fizičnega nasilja in se jih celo zakonsko preganja iz izmišljenih razlogov.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Gospa predsednica, rada bi čestitala komisarju in mu zaželela veliko uspeha v zelo pomembnem sektorju, ki ga je prevzel.

Dejstvo je, da se Evropa lahko širi in se ima pravico širiti še naprej. Predvsem na Zahodnem Balkanu imajo ti ljudje pravico do boljše usode in primerne delovne pogojev.

Vendar pa je treba omeniti, da bi bilo zlasti za Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo bolje, če država ne bi izbirno uporabljala zgodovine kot orodja, da postane članica Unije; navaditi se mora na prispevanje k postopkom Združenih narodov in reševanje svojih problemov z diplomacijo, ne propagando. Zato je treba Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo pozvati k ukrepanju, če si želi prihodnosti kmalu.

Čestitala bi gospe Oomen-Ruijten za odlično poročilo o Turčiji in tudi gospodu Swobodi ter seveda tudi gospodu Thalerju, čeprav se ne strinjam z določenimi vidiki njegovega pristopa in poročila.

Vsekakor moramo razumeti, da se bodo s kompromisi, ki ne odražajo resnice in resničnosti, problemi ponovno pojavili v prihodnosti. Po drugi strani bi v zvezi s Turčijo rada povedala, da so bila vložena prizadevanja, vendar pa ni prišlo do pomembnega premika, ki bi nam omogočal reči, da Turčija svoje probleme rešuje diplomatsko, z drugimi besedami, z umikom ali začetkom umika svojih enot iz evropske države, Cipra.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, čestitati želim tudi vam, gospodu Füle, za vaše novo imenovanje in vam zaželeli veliko sreče pri tej zelo pomembni nalogi.

Odboru ste že pojasnili, da gre v pogajanjih s Turčijo za njen pristop in ne za noro zamisel prednostnega partnerstva, ki nikoli ni bila ustrezno razširjana s strani tistih, ki jo zagovarjajo. Vendar pa ste pojasnili tudi – in to zelo pozdravljamo –, da morata obe strani izpolniti svoje obveznosti in dolžnosti. V tem primeru, gospod Posselt, velja načelo *pacta sunt servanda*. Zagotovo poznate ta rek, ki ga je uporabljal vaš nekdanji ugledni voditelj.

Zame je pomembna še ena točka. Seveda mora Turčija storiti še veliko, prav tako pa Evropska unija, pa naj gre za vprašanje Cipra, izvajanje pravic manjšin v Turčiji ali politični in vojaški vidik. Vendar pa je nekaj jasno. Proces nikoli ne bo enosmeren. To vemo iz zgodovine Evropske unije. Ozreti se morate samo na procese in postopke v zvezi z Lizbonsko pogodbo. V procesu v Turčiji bo vedno prihajalo do napredovanja in nazadovanja.

Očitno je še nekaj drugega, in sicer, da bo Turčija, ko bo izpolnila vse zahteve, ko bo sprejela pravni red Skupnosti, drugačna država. Vendar pa je tudi Lizbonska pogodba Evropski uniji prinesla trajne spremembe. Tega se moramo zavedati. Kot sem dejal, obe strani morata izpolniti svoje obveznosti.

Alojz Peterle (PPE). – (SL) Če hoče Evropska zveza res igrati močnejšo globalno vlogo, mora poskrbeti za več Evropske zveze v Evropi. To pomeni tudi dokončanje projekta združene Evrope v jugovzhodni smeri. Potrebna ni samo evropska perspektiva, potrebna je dinamika procesa, potrebna je tudi stimulacija.

Vesel sem, da lahko pozdravimo napredek v vseh treh državah in čestitam poročevalcem Rii Oomen-Ruijten, Zoranu Thalerju in Hannesu Swobodi za dobro opravljeno delo. V vseh treh državah me še posebej veseli, da so posvetile posebno pozornost razvoju odnosov s sosedi.

Omenjen je bil tudi arbitražni sporazum med Slovenijo in Hrvaško. Dejstvo je, da ga ta čas povsem različno razlagata hrvaška in slovenska vlada – in to v ključni točki, kar medsebojnega zaupanja ne krepi. Pozivam obe vladi, da izkoristita bilateralne možnosti za enotno interpretacijo sporazuma kot tudi za razvoj dobrososedske atmosfere, ki bo naklonjena zaključku pristopnega procesa.

Gospodu komisarju iskreno čestitam k prevzemu odgovorne naloge in mu želim veliko sreče pri doseganju ambicioznih ciljev. Prav tako želim veliko sreče in modrosti španskemu predsedstvu.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Sosedje skrbijo drug za drugega, podpirajo drug drugega. Če so zadeve v sosesčini dobro urejene, je to dobro tudi za ljudi, ki tam živijo. Turčija in Ciper sta sosedi. Ko pogledata čez ograjo, ne vidita drug drugega, ampak turške Ciprčane, ki so se znašli ujeti med dvema stranema.

Da bi zagotovili, da so vsi ljudje, ki živijo na Cipru, ponovno resnično sposobni živeti skupaj, je potrebna rešitev, ki od sosedov zahteva, da vsak odigra svojo vlogo. Generalni sekretar ZN Ban Ki Mun je prejšnji teden povedal, da verjame, da je rešitev za Ciper verjetno na dosegu roke. Ta parlament ima pomembno delo in mora pozitivno prispevati k reševanju vprašanja Cipra ter konstruktivno iskati rešitve in jih odstranjevati, namesto da jih postavlja na pot. Da, Turčija mora biti pripravljena vložiti prizadevanja za približevanje te rešitve. K temu pozivamo v poročilu, o katerem bomo glasovali. Vendar pa ni samo Turčija tista, ki si mora

prizadevati. Vse udeležene strani morajo odigrati svojo vlogo pri ustvarjanju pozitivnega ozračja, v katerem je mogoče najti zanesljivo rešitev. Nenazadnje je to tisto, kar si želimo vsi: rešitev.

Podpirati moramo tudi državo kandidatko Makedonijo, ko gre za vprašanje njenega imena, da bi se lahko začela pogajanja. Kot države članice moramo biti pozorni, da zagotovimo, da nismo del problema, ampak da namesto tega prispevamo k iskanju rešitve.

Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija je pomembno napredovala in je lahko zgled za druge države Balkana, medtem ko ponuja tudi priložnost za povečanje stabilnosti v regiji. Tu si moramo prizadevati, da bi videli razcvet najpomembnejših izvoznih proizvodov EU: demokracije, človekovih pravic, miru in varnosti.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Hrvaška z jasnimi koraki proti izpolnitvi meril kaže svojo odločenost, da se pridruži EU. Politična volja se je odražala v reformah javne uprave in sodstva ter v boju proti korupciji in organiziranemu kriminalu. V sodstvu je narasla preglednost, zmanjšalo se je število nerešenih sodnih postopkov in pretirano dolgih postopkov. Pomemben dejavnik je nenehno razkrivanje vojnih zločinov, pri katerem Hrvaška popolnoma sodeluje z Mednarodnim kazenskim sodiščem. Hrvaška kaže dobro stopnjo ureditvene uskladitve s pravnim redom Skupnosti. Doživlja velike zakonodajne in institucionalne spremembe, katerih cilj je boj proti organiziranemu kriminalu in mafiji ter krepitev čezmejnega sodelovanja z organi kazenskega pregona v sosednjih državah.

Bančni sektor na Hrvaškem je trden, vlagatelji zaupajo v stanje gospodarstva in ohranjena je bila makroekonomska stabilnost. Še vedno obstaja potreba po dokončanju programov privatizacije majhnega obsega in zmanjšanju vmešavanja države v gospodarstvo. Po mojem mnenju si posebno pohvalo zaslužijo sprava med etničnimi Hrvati in etničnimi Srbi, izboljšano varstvo pravic manjšin in vključevanje beguncev, vključno s ponovno gradnjo domov. Zato Hrvaško pozivam, naj nadaljuje z razvojem kulture politične odgovornosti in z javno razpravo o članstvu in posledicah pristopa, saj samo tretjina prebivalstva trenutno meni, da je pristop k EU koristen. Čestital bi tudi novemu komisarju Füleju in mu zaželel dobrodošlico na njegovem položaju.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – Gospa predsednica, pozdravljam komisarja Füleja in čestitati želim avtorjem za tri dobro uravnotežena poročila. Ni dvoma, da perspektiva članstva v EU spodbuja Turčijo v smeri pozitivnih sprememb. Nenazadnje je ta muslimanska država edinstvena, saj je storila prve korake k prilagajanju evropskim vrednotam pred skoraj 100 leti in kljub različnim zgodovinskim vetrovom ni zašla s poti. Turčija je najbolj zahodna od vzhodnih držav in najbolj vzhodna od zahodnih držav, zato njena edinstvena vloga ni samo evropska, ampak tudi svetovna.

Ankara mora pospešiti reforme, si odločneje prizadevati za kompromis o ciprskem vprašanju in storiti nadaljnje korake v spravi z Armenijo. Vendar pa odločno podpiram stališče Skupine demokratov in socialdemokratov, da perspektive članstva Turčije v EU ne sme nadomestiti nobena *Ersatzlösung* ali nadomestna možnost.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Gospa predsednica, pozdravil bi komisarja. V tem desetletju je bila širitvena politika skupaj z evrom največji uspeh Evropske unije. Te politike ne smemo zadrževati. Poleg tega ne smemo prelomiti obveznosti, ki jih imamo do držav kandidatk, čeprav moramo spoštovati tudi dobro znani načeli konsolidacije in pogojenosti.

Pozabiti ne smemo tudi na sposobnost povezovanja Evropske unije ali potrebo po sporočanju državljanom o širitvi ter njenih prednostih in posledicah.

Zaradi časovne omejitve bom podal nekaj kratkih pripomb. Načeloma morajo države kandidatke predhodno rešiti vse ozemeljske spore in podobne zadeve, ki so ostale nerešene med njimi ali z državami članicami, da kasneje ne bi upočasnile delovanja Unije.

V primeru Turčije bi rad poudaril predvsem, kako pomembno je, da se stopnja reform – ki so potrebne tudi za Turčijo samo – vzdržuje in celo poveča.

Pozdravljam tudi nedavne zaveze, ki jih je pokazala Turčija v zvezi z Nabuccom, ki je zelo pomemben za povečanje raznolikosti virov oskrbe z energijo v Evropi. Vendar pa moram priznati, da me je nekoliko presenetila poteza turške vlade lani jeseni, ko je podprla iranske oblasti. Menim, da mora biti zunanja politika države kandidatke skladna z zunanjo politiko Unije.

Nazadnje sem prejšnji teden bral intervju s turškim ministrom za evropske zadeve, ki je zvenel, kot da bi Turčija ukinila vizume za države, kot so Sirija, Libanon in Libija. To me je nekoliko presenetilo, saj bi morala

država kandidatka tudi svojo vizumsko politiko približevati vizumski politiki Evropske unije in se ne odmikati v nasprotno smer.

Želel bi potrditev te informacije.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Gospa predsednica, gospa Oomen-Ruijten si je zelo prizadevala predstaviti uravnoteženo poročilo, za to pa se ji zahvaljujemo. Spremembi 13 in 14 skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze rušita to ravnotežje, zato vas pozivam, da glasujete proti njima.

V pogovorih o ciprskem vprašanju je Turčija prek gospoda Talata podala nesprejemljive predloge ter ostaja brezkompromisna in maksimalistična. Zato je napačno pozivati vse strani, naj podprejo tekoča pogajanja. Stran, na katero je treba izvajati pritisk, je Turčija kot zasedbena sila. Turčija mora nemudoma umakniti vse turške enote, končati zasedbo in prenehati imeti turško skupnost na Cipru za talko, ker je ta, ne ciprski Grki, odgovorna za tako imenovano izolacijo ciprskih Turkov. Turčija mora vrniti oblegano mesto Varoša in končati nezakonito naseljevanje in prilaščanje lastnine ciprskih Grkov.

Turčija ima v rokah ključ do rešitve problema Cipra in napredovanja svojega pristopa. Majhna država Ciper zahteva nič več in nič manj kot rešitev v skladu z evropskim pravnim redom, brez odstopanj, in resolucijami ZN. Ciprčani niso drugorazredni državljani iz neke otomanske ali druge kolonije. Smo evropski državljani z evropskimi pravicami.

Doris Pack (PPE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, skrajni čas je, da EU končno začne pogajanja z Makedonijo. Makedonija je izpolnila pogoje in na začetek pogajanj čaka od leta 2005. Grčija je bila deležna toliko solidarnosti drugih 26 držav članic, da zdaj ne sme vložiti veta na začetek pogajanj z njeno sosedo Makedonijo. Vprašanje imena je povsem dvostransko vprašanje, čeprav so ZN pomagali v zvezi s tem.

Glede Hrvaške bi povedala, da se ta država bori proti korupciji v takšnem obsegu, da bi se po njej morale zgledovati druge države, vključno z nekaterimi znotraj EU. Moja druga pripomba je, da je bilo vračanje beguncev, ki ga je pravkar omenil gospod Boštinaru, po mojem mnenju zgledno obravnavano. Kot je dejal gospod Swoboda, mnogih zadev ni mogoče rešiti na način, na katerega smo si zamislili.

Moja tretja pripomba zadeva sodelovanje z Mednarodnim kazenskim sodiščem za vojne zločine v Haagu. Hrvaška je vse svoje iskane vojne zločince izročila že pred leti. Dokumenti iz domovinske vojne, ki se jih je zahtevalo, bodisi niso več na razpolago ali pa nikoli niso obstajali. Zato je k tem vprašanjem potreben pristop zdrave pameti. Vlada išče dokumente in je sestavila delovno skupino, vendar pa ne more storiti več, kot iskati. Če ne bo našla ničesar, potem je pomembno narediti korak naprej glede na dejstvo, da Hrvaška že leta sodeluje s sodiščem in je tako v veliki meri izpolnila pogoje. Resnično upam, da bo poglavje kmalu odprto, da se lahko pogajanja s Hrvaško zaključijo do konca letošnjega leta.

Ismail Ertug (S&D). – (DE) Gospa predsednica, gospod predsedujoči Svetu, gospod Füle, zaželel bi vam veliko uspeha pri vašem prihodnjem delu. Težko je prezreti protislovnost ciprskega vprašanja. V Evropski uniji ne smemo ignorirati očitno neprijetnih vprašanj ali se pretvarjati, da ne obstajajo. Nismo držali svoje obljube. To je dejstvo in odpraviti moramo te dvojne standarde.

Vemo, da je treba protokol iz Ankare vsekakor izvajati v zvezi s ciprskim vprašanjem. Vendar pa je jasno tudi, kot je navedel Svet leta 2004, da se mora izolacija severnega Cipra končati. Vesel sem, da južni Ciper severu zagotavlja potrebno podporo, vendar pa to ni bil namen Evropske unije. Njena namera je bila, da morajo vi, celotna EU, končati izolacijo. Da bi premagali zadnjo oviro na tem področju, moramo narediti korak naprej in končati to izolacijo.

Tunne Kelam (PPE). – Gospa predsednica, za novo Komisijo – in toplo pozdravljam komisarja Füleja – je zdaj čas, da obnovi zavezo EU širitvi s tem, da zaključijo pristopna pogajanja s Hrvaško do konca letošnjega leta in začne pogajanja z Makedonijo.

Slednja je dosegla prepričljiv napredek kljub mnogovrstnim težavam in jo je treba spodbujati, naj nadaljuje. Obe strani pozivam, naj vprašanje imena rešita na odprt in velikodušen evropski način, kot se je včeraj zavzemal predsednik Barroso.

Tudi Turčija je dosegla velik napredek. Če pogledamo Ukrajino, lahko vidimo razliko, ki jo lahko naredi že samo perspektiva pristopa. Turčija lahko postane članica, če izpolni kopenhavnska merila. Z novim komisarjem ne smemo izgubljati časa pri tem, da Turčijo pripravimo do tega, da začne svoje enote umikati s Cipra in izvajati protokol iz Ankare. Menim, da je to mogoče imeti za pogoj za nadaljevanje pogajanj. Sam

ne bom imel nobenega problema s pristopom Turčije, ko bo enako enostavno zgraditi krščansko cerkev v Ankari in mošejo v Bruslju.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Gospod predsednik, rad bi govoril o dveh vidikih turškega vprašanja. Običajno se razpravlja o etničnih sporih in to upravičeno. Na tem področju je treba opraviti še veliko dela, prav tako pa ostajajo nekatere težave. Vendar pa ljudje običajno spregledajo dejstvo, da so v Turčiji še vedno veliki problemi s sindikalnimi pravicami in pravicami zaposlenih. Turška vlada še naprej nasprotuje sindikatom – v nekaterih okoliščinah uporablja celo policijsko silo –, ki svojim članom, z drugimi besedami, turškemu delovnemu ljudstvu, zagotavlja podporo. To se je nedavno zgodilo v sporu, ki je vključeval delavce tovarne Tekel. To je ena izmed pripomb, ki jih želim podati. Demokratična družba mora zaščititi pravice zaposlenih in sindikatov in pomembno se je boriti za te pravice. EU podpira te pravice, zlasti v svoji vlogi socialne Evropske unije.

Drugi dejavnik je privatizacija. Turčija se prilagaja EU, to pa vključuje tudi področje privatizacije. Delavcem tovarne Tekel, izmed katerih jih 12 000 trenutno stavlja, grozi izguba delovnega mesta ali pa so ga zaradi privatizacije že izgubili. Vendar pa v tobačni industriji ne delajo samo delavci tovarne Tekel. Približno 500 000 ljudi, zaposlenih v pridelavi tobaka v jugovzhodni Turčiji, je v zadnjih letih izgubilo delovno mesto, posledica tega pa je, da Turčija zdaj uvaža tobak, čeprav je bila ena glavnih pridelovalk in izvoznic tobaka. Pred tednom dni sem imel priložnost odpotovati v Ankaro in govoriti z delavci tovarne Tekel. Če se bo proces zmanjševanja števila delovnih mest in uničevanja celotnih sektorjev industrije zaradi privatizacije nadaljeval, bodo Turki izgubili svoje navdušenje nad pristopom k EU. Zato se moramo osredotočiti na socialni vidik EU. To bi še enkrat poudaril.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Gospa predsednica, komisar, toplo vas pozdravljam, gospod Füle, tako kot vsi, in želim vam veliko vztrajnosti v naslednjih letih vašega dela. Vem, da prvi dan ne bi smeli govoriti o koncu novega parlamentarnega mandata. Seveda vam želim mnoge druge mandate, gospod Füle, vendar pa vam želim, da se boste lahko, ko boste tu govorili ob koncu tega mandata, z nami sestali v novi, razširjeni Evropski uniji z morda celo več kot 30 državami.

Gospod Füle, poleg vašega dela glede pomembnih držav, o katerih danes govorimo tu, bi vas pozval, da pozornost posvetite tudi drugim državam, ki sanjajo o članstvu v Evropski uniji. Tako kot jaz tudi vi prihajate iz države, ki je pravkar pristopila k Evropski uniji, in menim, da vi, jaz in vsi kolegi poslanci iz vseh novih držav članic razumemo, kako pomemben je bil pristop k Evropski uniji za naše družbe. To želimo tudi državam, o katerih govorimo danes.

Kot Poljak imam skromne sanje, z njimi pa bi tudi končal svoj govor. Sanjam o tem, da bi Hrvaški, državi, ki je v pogajanjih dosegla največji napredek, morda uspelo pristopiti k Evropski uniji med ne tako oddaljenim poljskim predsedovanjem.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospa predsednica, poročilo o Turčiji ponovno ni poročilo o napredku, ampak poročilo o neuspehu Turčije. EU poziva Turčijo, naj stori več na področju pravic manjšin, vendar pa slednja namesto da bi rešila vprašanje Kurdov, kot je obljubila, načrtuje prepoved prokurdske Stranke demokratične družbe (DTP). Že četrto leto zapored vladi v Ankari ni uspelo izvajati dodatnega protokola k pridružitvenemu sporazumu, temveč države članice EU preko svojih veleposlanikov poziva, naj rešijo vprašanje Cipra. Po mojem mnenju dolgo pričakovana pogajanja o sredozemskem otoku niso vzrok za slavlje, saj je najnovejši predlog ciprskih Turkov v nasprotju z obstoječim soglasjem o nekaterih točkah, kar pomeni, da dejansko predstavlja korak nazaj.

Toliko o pozitivnih rezultatih, za katere je špansko predsedstvo najavilo, da jih lahko pričakujemo. Turčija ni del Evrope ne geopolitično ne v duhovnem ali kulturnem smislu. Človekove pravice, pravice manjšin in mednarodno pravo ostajajo koncepti, ki so Turčiji tuji. Po mojem mnenju bi bil edini odkrit odziv, ki je v skladu z željami državljanov EU, končanje pristopnih pogajanj in prizadevanje za prednostno partnerstvo.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Komisar, pozdravljamo vas in vam želimo veliko uspeha pri vašem delu. Danes med drugim razpravljamo o napredku Turčije v smeri Evrope. Včeraj smo razpravljali o težki gospodarski situaciji, s katero se soočajo določene države v evrskem območju, zlasti o kritični situaciji, s katero se sooča Grčija.

Ti dve razpravi se na določeni točki križata, imata eno stično točko. Ta stična točka je ogromna, neprožna poraba Grčije za obrambo, kjer se okoli 5 % njenega bruto domačega proizvoda nameni vojaškemu izdatkom – in ne zato, ker tako hoče. Seveda se del tega porabi za izvajanje obveznosti kot članice Nata.

Vendar pa se večina porabi zato, ker moramo obravnavati posebno politiko sosednje države in države kandidatke, namreč Turčije.

Obstaja uradna turška politika, ki Grčiji grozi z vojno, znana kot *casus belli*, in ne gre zgolj za grožnjo na papirju; Turčija ima navado kršiti zračni prostor vzhodnega Egejskega morja in preletavati celo njegove naseljene grške otoke.

To se mora nehati in Evropski parlament mora Ankari poslati odločno sporočilo. Če bo v zvezi s tem prišlo do izboljšanja, bo napredek Turčije k Evropi dobil zagon, seveda skupaj z vsemi drugimi obveznostmi, ki jih mora spoštovati.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Gospa predsednica, cilj Unije v sosedski politiki je vedno bil izvoz stabilnosti in ne uvoz nestabilnosti.

Zato države članice in države kandidatke pozivam, naj ne pri priženejo dvostranskih sporov do ravni Unije. Kot odvetnica bi rada spomnila, da se je Grčija z začasnim sporazumom med njo in Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo, podpisanim septembra 1995, strinjala, da ne bo nasprotovala prošnjam Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije za članstvo v mednarodnih ali regionalnih organizacijah, če bodo vložene z imenom, ki ga navajajo Združeni narodi, ki se glasi Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija. Institucije Unije se na to državo sklicujejo kot na Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo. Te določbe so pravno zavezujoče v smislu mednarodnega prava. Zato ni pravne podlage, da Grčija ovira pristopni postopek države. Odločitve je treba sprejeti o uspehu države prosilke.

V zvezi s tem podpiram razprave o doseženem napredku in področjih, na katerih je še potrebno izboljšanje. Govoriti moramo o odlikah in pozorno spremljati izvajanje reform. Na podlagi doseženega napredka je Komisija predlagala, da se državi da datum za začetek pogajanj. Pridružujem se Komisiji in Svet pozivam, naj na svojem vrhu marca 2010 zagotovi datum za začetek pristopnih pogajanj.

Eleni Theoharous (PPE). – (EL) Gospa predsednica, komisar, četudi se danes sprejme zelo odločno resolucijo v korist Turčiji, ta država ne bo nehala kazati pomembnega demokratičnega primanjkljaja, saj očitno krši človekove pravice milijonov ljudi in zaseda Republiko Ciper, državo članico Evropske unije.

Vendar pa glede Cipra mnogi vztrajajo pri enakopravni razdelitvi odgovornosti na žrtev in storilca. Ne smemo sprejeti zločinov in oboroženega nasilja in vse udeležene strani pozivamo – pozivamo, naj storijo kaj? V zatočišču demokracije, Evropskem parlamentu, ne moremo poslušati neprimernih izrazov, kot sta severni in južni Ciper, in govoriti o volitvah za severni Ciper, kjer 70 % tako imenovanega volilnega telesa predstavljajo nezakoniti kolonisti.

Jasno je, da je ogrožen celotni sistem vrednot Evropske unije, če rešitev ne bo spoštovala človekovih pravic državljanov Cipra. Pogovori se seveda nadaljujejo, vendar pa jih ovirajo maksimalistične zahteve Turčije. Ker gre pri presoji bolj za Turčijo kot katero koli drugo državo, Turčijo pozivamo, naj pospeši proces pogovorov z dvema samoumevnima korakoma: prvič, naj takoj začne umikati okupatorsko vojsko, in drugič, naj zasedeno mesto Famagusta vrne njegovim zakonitim prebivalcem.

Giovanni Collino (PPE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, priznavamo prizadevanja Hrvaške v zadnjih letih za izpolnitev zahtev za članstvo v Evropski uniji. Podpiramo izjavo, ki jo je danes zjutraj dal gospod López Garrido.

Vendar pa ostaja ena nerešena zadeva, ki jo je treba obravnavati med pogajanjmi o dvostranskih zadevah med Hrvaško in Italijo in ki grozi, da bo vrgla senco na pristopni postopek. V mislih imam neplačilo finančne in moralne odškodnine za povzročeno škodo in nevrčilo blaga, zaplenjenega Italijanom, ki so bili prisiljeni zapustiti te kraje kot izgnanci zaradi druge svetovne vojne.

Zdaj ko si prizadeva pridružiti se Evropski uniji, Hrvaško pozivam, naj pospeši proces iskanja pravega, konstruktivnega in srečnega zaključka te žalostne in še vedno nerešene zadeve.

Hrvaško pozivamo, naj odškoduje pravice tistih ljudi, ki so tako dolgo čakali, da se bo to zgodilo, med drugim v skladu z evropskim pravom.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Gospa predsednica, imam kratko pripombo glede Turčije.

Turčija ima še vedno nekatere zelo resne probleme na področju človekovih pravic. Eno izmed nerešenih vprašanj je določanje pravic etničnih in verskih manjšin – Kurdov, kristjanov, alevitov in drugih. Te manjšine

trpijo zaradi nenehnih kršitev njihovih pravic. Ciper in Grčija sta in bosta ostala za Evropsko unijo zelo pomembna.

Zato moramo, komisar, našim turškim partnerjem pojasniti, da je zelo težko govoriti o evropskem povezovanju Turčije, dokler ne bodo rešeni problemi v zvezi s turškimi verskimi in etničnimi manjšinami.

Kyriakos Mavronikolas (S&D). – (EL) Gospa predsednica, v današnji razpravi moramo priti do jasnega sporočila za Turčijo ob upoštevanju, da ni sprejela posebnih ukrepov za reševanje različnih problemov s sosednjimi državami.

Predvsem v zvezi s ciprskim vprašanjem menim, da mora Evropska unija ukrepati v okviru resolucij ZN, saj smo slišali predloge o vključitvi omembe problema izolacije ciprskih Turkov v poročilo. To pomeni, da nezakonito zasedenih ozemelj ni mogoče priznati; nasprotno, pravna država mora zagotoviti vso pomoč, kot se dogaja zdaj.

Hkrati mora Turčija umakniti vojsko, da bi odpravila glavne ovire prizadevanj za premagovanje težav pri vzpostavljanju stika s ciprskimi Turki.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Vsem poročevalcem čestitam za uravnotežena poročila, vam, komisar, pa želim obilo uspeha na pomembni funkciji.

Rad bi opozoril, da države članice Evropske unije z državami zahodnega Balkana ne komunicirajo na najboljši način. Nekatere države manipulirajo z datumi, ki niso realni. Leto 2014, ki ga nekateri ponujajo te dni, zbujalažna upanja, nerealna pričakovanja, in zavaja tako politike kot javnosti teh držav. Samo realen pristop in korektnost z naše strani lahko krepita proevropske sile, lažne obljube pa so škodljive za njih in za nas. Bodimo poštene, bodimo korektni, bodimo verodostojni.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Gospa predsednica, zavedam se, kako težko je vladi v Ankari v socialnih pogojih Turčije storiti karkoli za izboljšanje demokracije in človekovih pravic. To vsekakor upoštevam, vendar pa bi rad pozornost pritegnil k problemu, ki je bil v tej razpravi premalo izpostavljen. Mislim na problem verske svobode, ki je v Turčiji še vedno omejena, zlasti v zvezi s kristjani. V Turčiji problem še vedno predstavljajo ovire, s katerimi se soočajo verske skupnosti v zvezi s svojim pravnim položajem. Krščanske skupnosti imajo kljub uvedbi zakona o ustanavljanju velike probleme s pridobivanjem zaplenjene lastnine. Ekumenski patriarhat je omejil pravice za usposabljanje duhovščine in svobodno izbiranje ekumenskega patriarha. Poročevalki sem zelo hvaležen, da je v poročilu izpostavila vse te vidike. Sočasno obžalujem, da je bila v govoru gospoda Lópeza Garrida ta zadeva povsem prezrta. Gospod López Garrido, imam osebno pripombo: ideologije in človekovih pravic se ne meša.

John Bufton (EFD). – Gospa predsednica, govoriti želim o vprašanju Turčije.

Moj pomislek je, da je leta 2003 Stranka za neodvisnost Združenega kraljestva v tem parlamentu navedla, da bodo posledice zaradi priseljencev iz novih držav članic, ki prihajajo v našo državo, Združeno kraljestvo, strašne. Bojim se, da bo, če se pridruži Turčija, 70 milijonom ljudi dovoljen vstop v Združeno kraljestvo. Združeno kraljestvo je polno. Imamo na milijone brezposelnih. Pritisk na naše javne službe je neverjeten. Misel na pridružitve Turčije ni vabljiva.

Odreka se nam pravica do izbire. Ljudem v naši državi se je odreklo glasovanje o Lizbonski pogodbi. Vsekakor potrebujemo razpravo v naši državi o tem, ali naj bomo v Evropskem parlamentu ali ne. Bojim se, da bo pristop Turčije sodu izbil dno. Prepričan sem, da smo zdaj v položaju, ko se bo celotna evropska situacija sesula, z evrom in tako dalje. Pridružitve Turčije bo stvari samo še dodatno zelo poslabšala.

Komisar, to je vaš prvi delovni dan. Rad bi vas popravil. Verjemite mi, osebi iz Walesa v Združenem kraljestvu: nočemo, da se Turčija pridruži.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) V zvezi s pristopom Turčije je treba pojasniti osnovno vprašanje: kaj menimo, da je Evropska unija? Se nam vrednote, skupne evropske vrednote, še vedno zdijo pomembne? Te vrednote temeljijo na naukih krščanstva, ne glede na delež vernikov. Se nam zdi kulturno nasledstvo Evrope pomembno kot povezovalna sila? Če je odgovor „da“, Turčiji ni mesto v Evropski uniji. Seveda si moramo prizadevati za vzpostavitev najboljšega možnega partnerstva z njo. Drug pomemben dejavnik je, da bi njen pristop ustvaril precedens. Izraelski minister za zunanje zadeve je izjavil, da so potrpežljivi, vendar hočejo vsekakor postati članica Evropske unije. Povedal bi, da tudi Izraelu ni mesto v Evropski uniji.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) V zvezi z zaščito manjšin sta Hrvaška in Makedonija dosegli napredek, vendar pa sta ti državi še vedno daleč od tega, da bi bili glede tega najboljši akterki. Kaj lahko storimo? Evropska unija bi lahko ti državi spodbudila s svojo zgledno zaščito manjšin, toda kaj se dejansko dogaja v Evropski uniji? Bil bi pozitiven znak, če bi Francija in drugi ratificirali Listino o regionalnih in manjšinskih jezikih, če bi Slovaška umaknila svoje ukrepe, ki so diskriminatorni do manjšin (glejte zakon o jeziku), in če bi Grčija priznala, da na njenem ozemlju živijo manjšine, in bi zagotovila njihove pravice kot posameznikom in skupnostim. V Romuniji bo, upam, uveljavljen zakon o manjšinah, čeprav smo še daleč od tega, da bi imeli pripadnike manjšin na najvišjih poveljniških mestih v vojski, avtonomije pa se vsi bojijo bolj kot 14. pridnjestrške ruske vojske. Parlament bi obstoječe države članice lahko spodbudil, naj dajo dober zgled z vzpostavitvijo standardov za zaščito manjšin, ki bodo zavezujoči za celotno ozemlje Unije.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Gospa predsednica, komisar, leto 2009 naj bi bilo v skladu s poročilom, ki ga je pripravila mednarodna krizna skupina, odločilno za vključevanje Turčije v Evropsko unijo. Prišlo naj bi bodisi do preboja v pristopnih pogajanjih ali do končanja pogovorov. Danes se pogovori še vedno odvijajo o nadaljnjih področjih, povezanih s pristopom. Res je, da špansko predsedstvo pravi, da hoče, da se Ankara pridruži Skupnosti čim prej, vendar pa se kopičijo znaki, da Ankara na novo opredeljuje svoje mesto v svetovnem redu in da njeno članstvo v Skupnosti ni prednostna naloga. Odprava vizumov za Jordanijo, Libijo, Iran in Sirijo, poslabšanje odnosov z Izraelom, krepitev odnosov s Sudanom, podpis sporazuma za začetek diplomatskih odnosov z Armenijo in blokada sporazuma s Ciprom – vse to kaže, da se Ankara vse bolj usmerja k sodelovanju s svojimi sosedi, celo na račun slabitve svojega položaja v pristopnih pogajanjih.

Vendar pa vprašanje energetske varnosti in ključna geografska lega Turčije pomenita, da počasi postaja nujno potrebna za zaščito evropskih interesov. Zato morda ne bo dolgo, preden bo pristop Turčije k Evropski uniji postal pomembnejši za nas kot za samo Turčijo. Zato Komisijo in Svet pozivam, naj na novo opredelita perspektivo Turčije za članstvo v Evropski uniji.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Gospa predsednica, menim, da je izredno pomembno, da se napredek držav kandidat, vključenih v pogajanja, tudi prizna in poudari. Menim, da je to zelo pomembno iz povsem psiholoških razlogov. Poleg tega ni mogoče zanikati, da so pogajanja z EU ustvarila boljše pogoje za ljudi teh držav. Pogajanja so sama po sebi pozitivna stvar.

Prepričan sem, da se vsi strinjamo, da si mora Turčija še naprej zelo prizadevati in da so verska svoboda, svoboda izražanja in svoboda tiska samoumevne. Vendar pa menim, da je treba navesti tudi, da pogajanja s Turčijo niso samo pogajanja s turško državo ali narodom, ampak da Turčija predstavlja tudi nekakšen ključ ali most do celotne regije. Zato ne smemo pozabiti, da se bodo odnosi EU z regijo občutno poslabšali, če se bo ponovno zaprlo vrata.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – Gospa predsednica, želim si, da bi imela čas poslanca tega parlamenta razložiti, zakaj so Grki tako občutljivi glede vprašanja v zvezi z imenom Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije. Žal je za to potrebna več kot minuta.

Ta zgodba iz poznih štiridesetih let 20. stoletja je žalostna zgodba, ki je ustvarila napačno podoba o njih. Zagotovim vam lahko, da Grki niso ne nacionalisti ne ekspanzionisti. Vse, kar delajo, je, da nasprotujejo uporabi imena, ki je del njihove starodavne zgodovinske in arheološke tradicije.

Razumem, da Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija kot nova neodvisna država doživlja zapoznelo fazo etnogeneze. Resni akademiki v Skopju ne podpirajo nacionalističnih teženj svojega predsednika vlade. Raje molčijo kot da bi se izpostavili tendenčni fazi, ki je odgovorna za povečanje napetosti, kot pravilno navaja poročilo gospoda Thalerja.

Želim si, da bi si Parlament in nova Komisija prizadevala in prispevala k rešitvi vprašanja imena ne s spodbujanjem nacionalističnih teženj vlade Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije, ampak s podporo grškega stališča, ki si prizadeva za blag kompromis, za katerega se zdi, da bi nazadnje bolj zadovoljili ljudi Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije kot pa Grke.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Današnje razprave so pokazale, da se kljub temu, da imajo poslanci Evropskega parlamenta različna mnenja o napredku Turčije, verjetno vsi strinjamo, da je osnovni predpogoj za članstvo v EU ustrezna izvedba temeljnih reform. Menim, da je danes prezgodaj, da bi določali konkretne datume, vendar pa moramo spremljati in zahtevati napredek Turčije, saj nedavni dogodki, ko so bile prepovedane dejavnosti političnih skupin, zbujajo zaskrbljenost in ne kažejo zaveze Turčije spoštovanju

civilnih in političnih svoboščin. Vendar pa moramo Turčiji dati priložnost, da pregleda svoje ukrepanje, in upati, da bo Turčija v prihodnosti demokratična in svobodna država.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Hrvaška je še naprej v najbolj napredni fazi med državami zahodnega Balkana na njihovi poti k pristopu k EU. Služi lahko kot zgled za države v regiji v zvezi z njihovo pristopno perspektivo v smislu izpolnjevanja pristopnih meril in pogojev.

Pozdravljam zabeleženi napredek glede notranje reforme, ki je tudi navedena v poročilu o napredku v letu 2009. Način izpolnjevanja potrebnih pristopnih meril, zlasti tistih, ki sodijo v poglavje 23, pravosodje in temeljne pravice, zaznamuje pomemben mejnik v napredku te države pri doseganju evropskih standardov.

Podpiramo pristop Hrvaške k Evropski uniji, če bo ta temeljil na strogem izpolnjevanju pristopnih meril, vključno s popolnim sodelovanjem z Mednarodnim kazenskim sodiščem za nekdanjo Jugoslavijo.

Hrvaška bo letos zaključila pristopna pogajanja. Pravzaprav je poročilo, o katerem razpravljamo danes, zadnje poročilo o napredku, ki ga je pripravil Evropski parlament. Prepričani smo, da bomo naslednje leto lahko glasovali o pogodbi za pristop Hrvaške k Evropski uniji, kar bo pozitiven znak za celotno regijo.

Milan Zver (PPE). – (SL) Spoštovani gospod komisar, čestitam vam za začetek novega dela in upam, boste uspešni na tem področju.

Jaz sem zelo vesel, da so vsa tri poročila pozitivna, da ugotavljajo napredek v modernizaciji teh držav, kot jo vidimo mi iz evropskega zornega kota. Predvsem je pomembno, da vse tri države imajo visoke standarde pri spoštovanju človekovih pravic, in tukaj mora biti Evropa striktna, kakor tudi pri sposobnosti urejanja odnosov s sosedi.

Tukaj bi rad poudaril, da poročila o Hrvaški ne bom podprl, predvsem zaradi tega, ker v njem Slovenija ni obravnavana na ustrezen način.

Iuliu Winkler (PPE). – (RO) Najučinkovitejša zunanja širitvena politika, ki jo ima Evropska unija v zvezi z Zahodnim Balkanom, je širitev v tej regiji. Ta bo zagotovila mir in prinesla demokracijo področju, katerega sloves kot „soda smodnika Evropske unije“ je žal okrepila novejša zgodovina.

Sočasno je najučinkovitejša zunanja politika za nove države Zahodnega Balkana pripadnost območju stabilnosti in blaginje Evropske unije. V tem procesu potrebujemo instrumente. Zato pozdravljam poročili o napredku Hrvaške in Makedonije, ki sta dragocena instrumenta.

Menim tudi, da so potrebni gospodarski instrumenti skupaj z regionalnim, gospodarskim in trgovinskim sodelovanjem, vključno v zvezi z naložbami, ki so se že izkazale za učinkovite. Menim, da morajo te instrumente preučiti Evropska komisija in vladi Hrvaške in Makedonije.

(Govornik je gospe Flautre zastavil vprašanje v skladu s postopkom modrega kartončka (člen 149(8) poslovnika))

Barry Madlener (NI). – (NL) Pravzaprav sem hotel voditeljici turške delegacije gospo Flautre zastaviti vprašanje. Ne vem, ali lahko to zdaj storim – zato sem dvignil modri kartonček. Lahko gospe Flautre zastavim vprašanje?

Gospa Flautre, glede na grozljive uboje iz časti v Turčiji bi vas vprašal, ali se strinjate, da moramo vložiti zahtevo za obširno preiskavo ubojev iz časti v Turčiji? V moji domovini Nizozemski imamo pretresljivo visoko pojavnost ubojev iz časti med Turki, prav tako pa je v Nemčiji, menim pa, da je to samo vrh ledene gore in da je v Turčiji zelo veliko ubojev iz časti. Lahko gospoda Füleja pozovemo, naj razišče uboje iz časti v Turčiji?

(Gospa Flautre se je strinjala, da odgovori na vprašanje v skladu s postopkom modrega kartončka (člen 149(8) poslovnika))

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Gospa predsednica, vprašanje, da, toda katero vprašanje? Zastavljeno komu in s kakšnim namenom? Menim, da se je naša delegacija – katere član ste, gospod Madlener – zavezala in se še naprej trdno zavezuje človekovim pravicam in enakosti spolov ter vsaki pobudi, sprejeti za boj proti nasilju nad ženskami.

To sem pravkar omenila v svojem govoru. Menim, da so tako imenovani zločini iz časti, ki so zločini, organizirani na podlagi družine ali plemena, povsem neopravičljivi in da danes z velikim zadovoljstvom ugotavljamo, da v Turčiji nihče več mirno ne sprejema te vrste zastarele zločinske prakse.

Diego López Garrido, *predsedujoči Svetu*. – (ES) Gospa predsednica, gospe in gospodje, hvala za to obširno razpravo, ki se je osredotočala na nekatere odlične resolucije, ki jih je predložil Evropski parlament, in čestitam avtorjem gospodu Swobodi, gospodu Thalerju in gospe Oomen-Ruijten.

Menim, da vas je velika večina govorila v prid procesu širitve kot bistvenemu delu evropskega povezovanja. Kot je dejal gospod Brok, je bila širitev uspeh za Evropsko unijo, drugi poslanci pa so omenili nekatere primere uspeha v procesu širitve. Je tudi ključni element napredka v smeri demokratične reforme in demokratične poglobitve v tistih državah, ki se približujejo Evropski uniji, tistih, ki so začele svoj vstop v Evropsko unijo, in tistih, ki se imajo možnost pridružiti. Kot je poudaril gospod Mauro, to vedno obsega zavezo izpolnjevanju kopenhavskih meril, kar predstavlja še en element širokega soglasja, in s tem polno spoštovanje človekovih pravic.

Povsem se strinjam z gospodom Cashmanom, ko pravi, da je obravnavanje manjšin tisto, kar razločuje državo, in ne njeno obravnavanje večine, čeprav je pomembno tudi to. Tako moramo torej meriti spoštovanje človekovih pravic in s tem izpolnjevanje kopenhavskih meril.

Večina se nas je strinjala tudi glede tega, da je za Zahodni Balkan evropska perspektiva temeljni element v njegovem napredku – kot sta izpostavila gospa Giannakou in gospod Winkler –, ta pa ni samo v interesu teh držav, ampak tudi, kot je dejala gospa Göncz, v interesu Evropske unije.

Tudi glede Hrvaške se na splošno strinjamo, da je treba čim prej odpreti nova poglavja, vendar pa je treba povedati, da je bilo odprtih 28 od 35 poglavij ter da jih je bilo od teh 17 začasno zaprtih. Špansko predsedstvo si bo skupaj z Evropskim svetom in Svetom še naprej prizadevalo doseči nov napredek v pogajanjih, da bi jih kmalu pripeljalo do njihove zaključne faze. Zato sem prej omenil, da se bodo pristopna srečanja s Hrvaško začela takoj.

Pričakujemo, da bo časovni načrt za pogajanja o članstvu zaključen letos, kot je predlagal avtor poročila gospod Swoboda in kot so zahtevali nekateri poslanci, vključno z gospodom Hökmarkom, gospodom Berlinguerjem in gospodom Liskom, ki so izrazili upanje, da bo do pristopa Hrvaške k Evropski uniji morda prišlo med poljskim predsedovanjem.

Napredek je bil torej dosežen glede Hrvaške, kot je poudaril gospod Poręba. Vendar pa nas še čaka delo; pomanjkljivosti so na primer na pravnem področju, kot je izpostavil gospod Serracchiani.

Posledično menimo, da smo dosegli pomembno zaključno fazo v pristopu Hrvaške, in upamo, da bodo pogajanja zaključena in se bo Hrvaška po postopku ratifikacije pomembnih pogodb Evropske unije čim prej pridružila Uniji.

Če se zdaj posvetim Makedoniji, se je razprava osredotočala predvsem na vprašanje njenega imena. Ime vsekakor ni ena izmed kopenhavskih zahtev, seveda pa dobri, sosedski odnosi igrajo ključno vlogo v procesu oblikovanja nacionalne politike v vseh državah kandidatkah.

Države kandidatke in tudi države članice morajo zato v zadevah, kot je ta, pokazati največjo mero rahločnosti. Prav tako ne smemo pozabiti, da je izhodiščna točka za pogajanja soglasje, z drugimi besedami soglasen dogovor med obstoječimi državami članicami.

Rešitev, ki so jo predhodno zagovarjali gospod Posselt, gospod Kasoulides, gospa Cornelissen, gospod Chatzimarkakis, gospa Göncz in gospa Paliadeli, je ukoreninjena v pogajanjih pod okriljem Združenih narodov in v dvostranskih stikih med Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo in Grčijo. Čeprav je to seveda zelo pomembna zadeva, Evropska unija sama dejansko ne sodeluje v takšnih pogovorih pod okriljem Združenih narodov.

Zato menim, da trenutno ne moremo povedati, kdaj točno bo rešen ta spor; kljub temu pa lahko z gotovostjo povem, da se špansko predsedstvo pridružuje čestitkam predsedniku vlade Gruevskemu in predsedniku vlade Papandreuju za obnovo neposrednega dialoga. To kaže sposobnost vodenja pri obeh in bo nedvomno vodilo k odprtemu ozračju in odnosu, ki ju je v svojem govoru omenil gospod Tremopolous.

Prepričani smo, da bo vlada Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije lahko nadaljevala ta pogajanja. Perspektiva članstva v EU je bila vedno pomembna za vso državo, to je tudi za njene etnične skupine, bodisi velike ali majhne.

V zvezi s Turčijo so bili številni govori, za začetek pa naj povem, da se pogajanja nadaljujejo z zmernim tempom – niso bila ustavljena –, to pa govorim v odgovor na pripombo gospoda Van Ordna v zvezi s hitrostjo teh pogajanj.

Upamo, da bomo med španskim predsedovanjem odprli še druga pogajalska poglavja. Omenil sem nekatera izmed njih, vendar pa seveda ne moremo napovedati hitrosti teh pogajanj, saj je ta odvisna od napredka reform v Turčiji in od tega, ali bo Turčija izpolnila merila. Poleg tega mora glede vsakega primera, na vsaki stopnji in za vsako poglavje postopka obstajati soglasni dogovor, kot se vsi zavedate.

Varstvo človekovih pravic in izpolnjevanje kopenhavskih meril je tema, ki je bila omenjena v mnogih govorih in ki je jasno navedena v poročilu gospe Oomen-Ruijten; in povedati je treba, da si mora Turčija na tem področju bolj prizadevati. Vložiti mora večja prizadevanja, to pa govorim v odgovor gospodu Belderju, gospodu Salafranci in drugim ter gospodu Angourakisu in gospodu Kluteju, ki so govorili o spodbujanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

Imajo prav, vendar pa je prav, da povem tudi, da pogajalski postopek ostaja glavno orodje Evropske unije za vplivanje na doseženi napredek, in čeprav je resnično prišlo do napredka, ta ne zadostuje. To je bilo omenjeno tudi v govorih drugih poslancev kot so gospod Obiols, gospa Flautre, gospa Lunacek, gospod Preda in gospod Balčytis. Menim, da se moramo zavedati tega, ko bomo izvedli uravnoteženo presojo svojih pogajanj s Turčijo.

Tudi Ciper je bil omenjen v številnih govorih. Ciper bo seveda odločilno vprašanje v naslednjih mesecih. Povedati je treba, da so trenutna pogajanja med voditeljema obeh skupnosti na otoku pozitivna in da je bilo ustvarjeno boljše ozračje zaupanja.

Ni treba reči, da bi rešitev ciprskega vprašanja odpravila to oviro ali vse ovire ali vsaj nekatere izmed ovir, ki bi lahko zadrževale napredovanje Turčije v smeri pristopa, in bi ne glede na to, kaj se bo zgodilo, poslala pozitiven znak regiji kot celoti, s spravo kot osnovnim ciljem, kot je pravilno povedal gospod Howitt.

Seveda se vsi strinjamo, da mora Turčija ravnati v skladu z dodatnim protokolom. Nenehno se jo je pozivalo k temu in vsakokrat, ko imamo dialog s Turčijo, jo Svet spomni na to obveznost, ki jo mora spoštovati. 8. decembra 2009 je Svet sprejel sklepe, v katerih je bilo navedeno, da bo Svet v primeru, da se glede tega vprašanja ne doseže nikakršnega napredka, ohranil ukrepe, sprejete leta 2006, ki bi imeli trajen učinek na splošni napredek pogajanj.

Gospa Koppa in gospod Salavrakos sta omenila tudi druge dogodke: kršitev zračnega prostora in incidente v Egejskem morju. Zato ponavljam, da so sosedski odnosi nepogrešljiva zahteva za merjenje napredka Turčije v pogajanjih. Sklep Sveta z dne 8. decembra, ki sem jih večkrat omenil, so Turčiji poslali sporočilo v zvezi s tem. Zagotavljam vam, da bo predsedstvo pozorno spremljalo zadevo in si prizadevalo za njeno rešitev na vseh ravneh, ko bo ustrezno.

Gospa predsednica, stališče predsedstva glede pogajanj s Turčijo je povsem jasno. Strinjamo se s ponovnim soglasjem o širitvi, o kateri je Svet odločil decembra 2006, to pa pomeni, da je cilj pogajanj vsekakor prihodnji pristop Turčije k Evropski uniji.

Štefan Füle, član Komisije. – Gospa predsednica, zelo sem hvaležen za takojšnjo priložnost sodelovanja v tej izmenjavi mnenj z vami o državah pristopnicah. Med svojim zaslišanjem sem obljubil, da vas bom poslušal in sprejel vaš nasvet, in današnja razprava je bila jasen dokaz tega bogastva, modrosti in razumevanja, ki so zbrani v tem parlamentu.

Dovolite mi dve splošni pripombi. Prvič, svoje obljube, ki sem jih dal med zaslišanjem, jemljem zelo resno. Želim si ne dveh monologov, ampak dialoga s tem parlamentom, ki bi odražal resnični duh Lizbonske pogodbe.

Dovolite mi še eno splošno pripombo, ki sem jo nekajkrat omenil med zaslišanjem. V pogovorih z državami kandidatkami in potencialnimi državami kandidatkami sem vedno poudarjal naslednja štiri načela. Prvo je trdna zavezanost kopenhavskim merilom; o njih se ni mogoče pogajati. Drugič, trdna zavezanost temeljni svoboščinam in pravicam, vključno z verskimi pravicami in pravicami manjšin ter seveda pravicami žensk. Tretjič, odkritost postopka in odražanje verodostojnosti na obeh straneh in na vseh ravneh. Četrto, nikoli ne bom podcenjeval vprašanja sposobnosti povezovanja.

V zvezi s Hrvaško resolucija Parlamenta in stališče Komisije poudarjata, da se lahko Hrvaška zaneša na Parlament in Komisijo kot zanesljiva zaveznika. Če bo država lahko izpolnila vse neizpolnjene pogoje, sem prepričan, da se lahko pristopna pogajanja zaključijo letos. Komisija, in prepričan sem, da tudi trenutno predsedstvo in vsa naslednja ter tudi Evropski parlament, bodo podpirali Hrvaško pri doseganju njenega cilja.

Glede Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije naj še enkrat poudarim, da si je država prislužila priporočilo Komisije za začetek pristopnih pogajanj na podlagi svojih lastnih odlik. Kljub temu se država še naprej sooča z mnogimi perečimi izzivi, vključno s političnimi merili. Kot je bilo izpostavljeno med razpravo, se zdaj odpira priložnost za rešitev vprašanja imena, sam pa sem popolnoma zavezan podpori tekočih pogovorov.

V zvezi s Turčijo se vsi zavedamo, da pred nami ni lahka pot, ne za Turčijo ne za Evropsko unijo, kot so med razpravo jasno navedli mnogi. Vendar pa vem, da je turška vlada še vedno zavezana demokratičnemu odprtju. Kdo bi si pred petimi leti predstavljal, kako turška družba in politiki odkrito in intenzivno razpravljajo o kurdskem vprašanju, civilnih in vojaških odnosih, ponovnem odprtju seminarjev v Halkiju ali odnosih z Romunijo?

Kljub temu ostajam zaskrbljen zaradi omejitev svobode tiska in medijskega pluralizma. Za zaščito novinarjev, borcev za človekove pravice in politikov pred preganjanjem in obsojanjem zaradi izražanja nenasilnega mnenja so potrebne nadaljnje pravne spremembe.

Glede pristopnih pogajanj je odprtje pomembnega okoljskega poglavja lani decembra ohrabrujoč razvoj, s katerim se je število odprtih poglavij povzpelo na 12. Upam, da bomo letos lahko odprli več poglavij. Vendar pa bo morala Turčija vložiti dodatna prizadevanja, da bi izpolnila zahtevna merila. Zato je pomembno, da se natančno nadaljuje s potrebnimi pripravi.

Komisija pozdravlja tudi okrepljen dialog s Turčijo o priseljevanju, ki mora voditi h konkretnim dosežkom, predvsem glede ponovnega sprejema in nadzora meja. V odgovor na določeno vprašanje enega izmed vaših kolegov naj povem, da se Komisija zaveda nedavnih dogodkov v zvezi s turško odpravo vizumov za Libanon in Sirijo. Generalni direktor Komisije, pristojen za te zadeve, bo naslednji teden v Ankari na pogovorih. To bo ena izmed tem, o kateri bo razpravljaj ob tej priložnosti, in poročal bom o teh pogovorih.

Naj dodam tudi naslednje stališče Komisije, saj je bilo zahtevano. Vsi ukrepi, ki jih je predlagala in izvajala Komisija, so bili vedno namenjeni končanju izolacije turške skupnosti na Cipru kot orodje za pospešitev ponovne združitve Cipra v skladu s sklepi Sveta iz aprila 2004. Izvajamo sveženj pomoči v višini 259 milijonov EUR za trajnostni socialni in gospodarski razvoj turške skupnosti na Cipru in za njeno polno vključenost v Evropsko unijo po spravi in ponovni združitvi. Uredba o zeleni črti spodbuja gospodarske in osebne stike med ciprskimi Turki in ciprskimi Grki. Uredbo o trgovini o posebnih pogojih za trgovino za turško skupnost na Cipru mora še preučiti Svet.

Če se vrnem k Turčiji, se mora proces reform nadaljevati in Evropska unija mora še naprej spodbujati proces in napredek. Komisija ostaja zavezana pristopnemu postopku Turčije. Naši vzvodi in vpliv v Turčiji bodo postali še verodostojnejši in močnejši, če bodo naše zaveze ostale nedvoumne.

Veselim se zelo plodnega in tesnega sodelovanja v naslednjih petih letih.

(Aplavz)

Predsednica. – Prejela sem tri predloge resolucij Odbora za zunanje zadeve v skladu s členom 100(2)⁽¹⁾.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo med današnjim glasovanjem.

Pisne izjave (člen 149)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) To poročilo priznava določene pozitivne korake, ki jih je storila Turčija, država kandidatka od leta 2005, v smeri pridružitve EU, čeprav se jo poziva, naj pospeši hitrost reform. Spominjam se, da so bila decembra 2006 pogajanja prekinjena zaradi tega, ker je država zavrnila uporabo carinske unije z EU za Ciper. Spor s Ciprom je treba rešiti in država mora še naprej napredovati v smislu demokracije in varstva človekovih pravic, boja proti korupciji, izboljšanja svobode tiska, potrebe po politični preglednosti ter hitrejšem in učinkovitejšem pravosodju, usklajevanja protidiskriminacijske zakonodaje v zvezi s spolom, spolno usmerjenostjo ter etničnimi in verskimi manjšinami in reforme javne uprave. Turška vlada še naprej kaže politično voljo za nadaljevanje reform in je znatno povečala temeljne svoboščine in demokratični razvoj znotraj države. Zato moramo napredovati v pogajanjih, katerih cilj je

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

zagotovitev pristopa Turčije kot države s ključno vlogo kot posrednika v sporih med Izraelom in Palestino ter platforme za Irak in Iran, da najdeta skupno stališče.

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, poročilo vsekakor vsebuje nekatere zanimive točke celo za tiste, ki so proti odobritvi članstva Turčije v EU, kot sem sama in mnogi izmed vas. Vsebinska poročila kaže nekatere včasih resne neuspehe Turčije, da bi izpolnila osnovne pogoje za pridružitve EU. Določeni deli resolucije, ki jo je predložil Odbor za zunanje zadeve, so tudi precej strogi. Ti dokumenti ne nasprotujejo teoretičnemu vstopu Turčije v EU v prihodnosti; vendar pa sem zelo zadovoljna z ugotovitvami, ki jih bo objavil Parlament, v zvezi z domnevnim pomanjkanjem napredka Turčije. Tisti, ki tako kot jaz nasprotujejo pridružitvi Ankare EU, v njih najdejo potrditev svojih lastnih običajnih nasprotovanj pristopu: v Turčiji se še vedno omejuje temeljne svoboščine, krši človekove pravice, vlada agresiven odnos do Cipra in Grčije in diskriminacija etničnih in verskih manjšin – to pa so vse problemi, ki jih Evropa seveda ne more prezreti. In vse to sestavlja običajne pomisleke o kulturnih in geografskih razlikah med Turčijo in Evropo in o problemih, do katerih bi prišlo s sprejetjem države, ki deli meje z več kot 80 milijoni prebivalcev: dejavniki, ki bodo še krepili moje neomajno prepričanje, da ni prav, da Turčija vstopi v Evropo, katere enotnost je odvisna predvsem od krščanskega duha.

Robert Dušek (S&D), v pisni obliki. – (CS) Po eni strani so način in obseg procesa demokratizacije v Turčiji in proces približevanja EU ključni. Po drugi strani razprave o prihodnjem članstvu Turčije v EU ne smemo prepustiti eni strani. Vsaka širitev vključuje upoštevanje proračuna v zvezi s tem, ali bo pristop določene države k EU pomenil prispevek ali pa bodo prevladovala finančne izgube. Bojim se, da v trenutni krizni situaciji skupne kmetijske politike in posledično evropskega proračuna ne moremo dovoliti širitve na državo, v kateri je 7 milijonov prebivalcev glede svojega preživetja odvisnih od kmetijstva (v EU je ta številka 10,4 milijonov). Samo za primerjavo: v trenutnih pogojih bi bili odhodki za Turčijo do leta 2025 okoli 10 milijard EUR, medtem ko bi za vseh 10 novih držav članic „vzhodne širitve“ znašali do 8 milijard EUR. Neposredna plačila turškim kmetom in plačila za razvoj podeželja in podporo trga bi v skladu s trenutno zakonodajno ureditvijo pomenila pogubo za evropsko kmetijstvo in kmete. Glede na ogromno velikost, število prebivalcev in gospodarski položaj te države kandidatke bi pristop Turčije k EU naložil veliko breme proračunu z 9-odstotnim upadom BDP na prebivalca EU. Zato moramo ponovno in podrobneje razpravljati o pristopu Turčije k EU, skupaj s povezanimi reformami SKP.

Martin Kastler (PPE), v pisni obliki. – (DE) Pohvalno je, da je nova makedonska demokracija še napredovala na vseh področjih družbe in gospodarstva. Zelo pozdravljam dejstvo, da so predsedniške in lokalne volitve marca 2009 potekale gladko. To je znak naraščajoče demokratizacije v vsej regiji, ki se je odražal v Makedoniji. Makedonija je izpolnila vsa merila za liberalizacijo vizumske ureditve, zato njeni državljani od 19. decembra 2009 ne potrebujejo vizumov. To predstavlja pomemben korak naprej. Vendar pa mora Makedonija izvesti še številne reforme. Močno upam, da lahko uporabimo izkušnje, ki smo jih zbrali v prvi fazi vzhodne širitve EU, da ji pomagamo v tem procesu. V tem okviru mislim na izvajanje institucionalnih reform, kjer so politične ustanove in vrsta različnih NVO dosegle tako veliko. V zvezi s preoblikovanjem in standardi EU moramo okrepiti sodelovanje na dveh področjih. To sta reforma javne uprave, sodstva in policije. Osebo si želim, da bi bil spor o imenu med Makedonijo in Grčijo rešen v bližnji prihodnosti. Pomembno je, da napredek v smeri združevanja Evrope ne zastane zaradi dvostranskih sporov.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), v pisni obliki. – (PL) Hrvaška bi se morala zaradi svojega geopolitičnega položaja in zgodovinskih odnosov nedvomno čim prej pridružiti Evropski uniji. Kljub številnim napetostim s sosedi in etničnim sporom, ki so nastali med državljansko vojno, si povsem povezane in združene Evrope ne znam predstavljati brez Hrvaške. Pogajanja, ki so se začela leta 2004, so bila obetajoč razvoj in bi se morala brez motenj zaključiti letos, ob tem pa je treba upoštevati, da je za njihov zaključek potrebnih 28 področij. Pristop Hrvaške k Natu aprila 2009 je vsekakor okrepil njeno zahtevo po pristopu k EU. Stabilizacija na območju, ki je zgodovinsko znano kot balkanski kotel, bo zagotovljena samo s pristopom Hrvaške. Upam, da bom lahko v začetku leta 2012, ko bom prevzel sedež v Evropskem parlamentu, stisnil roko kolegom poslancem s Hrvaške.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Pozdravljam napredek Hrvaške, zlasti v boju proti korupciji. Sprejeti je treba ukrepe proti korupciji znotraj institucij. Poleg tega je potrebna sprememba osnovnega odnosa, prebivalstvo pa je treba bolje osvestiti glede korupcije, ki je žal še vedno del hrvaškega vsakdana. V zvezi z odnosi Hrvaške z njenimi sosedi je za prijetno videti, da se zdaj obeta kompromis glede mejnega spora s Slovenijo. Upam tudi, da hrvaško priznanje Kosova ne bo povzročilo povečanja napetosti na Zahodnem Balkanu, predvsem s Srbijo, ki je zdaj seveda zaskrbljena. Glede na očiten napredek Hrvaške in moje prepričanje, da je Hrvaška kulturno, politično in zgodovinsko del Evrope, glasujem za predlog resolucije. Če bo Hrvaška izpolnila vse zahteve, sem prepričan, da se bo lahko kmalu pridružila Evropski uniji.

Kristiina Ojuland (ALDE), v pisni obliki. – (ET) Gospa predsednica, glede na moj govor dne 20. januarja me zanima, kakšne ukrepe je glede na podatke Sveta in Komisije izvajala turška vlada, da bi k izvajanju procesa demokratizacije in reform, potrebnih za vključitev v Evropsko unijo, pritegnila prebivalstvo. Poročilo o napredku Turčije v letu 2009 izpostavlja pomanjkljivosti pri izpolnjevanju kopenhavskih meril, s posebnim poudarkom na političnih merilih, ki vključujejo uveljavljanje demokracije in pravne države, človekovih pravic in varstva pravic manjšin. V poročilu o napredku je bilo omenjeno, da je bilo Turčiji z instrumentom razvojne pomoči lani dodeljenih 567 milijonov EUR. Finančna sredstva so bila večinoma namenjena izvajanju nedokončanih reform v političnem in pravosodnem sistemu ter tudi razvoju civilne družbe. Sočasno je bilo pojasnjeno, da je bila uporaba teh instrumentov decentralizirana, kar pomeni, da so dodeljeno pomoč upravljale turške oblasti po pooblastilu Komisije. Ker sta zainteresirana za čim hitrejšo izvedbo pogajanj o članstvu s Turčijo, kar pomeni, da je treba rešiti trenutne pomanjkljivosti, morata imeti Svet in Komisija natančen pregled nad konkretnimi ukrepi, ki jih je turška vlada izvedla, da bi dosegla ta cilj. Komisija je na svojo spletno stran na vidno mesto dodala nekatere projekte za končanje dela otrok, pridobitev osnovne izobrazbe, vključevanje invalidnih oseb v družbo in vzpostavitev zaupne telefonske linije za ženske v Turčiji, ki trpijo zaradi nasilja v družini. Toda ali ti ukrepi zadostujejo za vzpostavitev potrebne podpore navadnih ljudi za takojšnjo in uspešno uvedbo potrebnih reform? Glede na vsebino poročila o napredku, katere dodatne nujne ukrepe ali projekte se načrtuje za premagovanje ovir, ki so nastale na problematičnih področjih?

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), v pisni obliki. – (PL) Ko so k Evropski uniji na dan njene velike širitve 1. maja 2004 pristopile številne države srednje in vzhodne Evrope, se je končno končala ločitev Evrope z železno zaveso. Takrat se evropski družini niso pridružile vse države srednje in vzhodne Evrope. Takrat je postalo tudi jasno, da bo „veliko širitev“ treba nadaljevati s pristopom številnih držav v regiji. Leta 2007 sta državi članici Evropske unije postali Romunija in Bolgarija. Vendar pa o pristopu teh dveh držav ne smemo razmišljati kot o koncu širitve Evropske unije.

Trenutno je država, ki je najbližje pristopu k EU, Hrvaška. Popolnoma podpiram zaključek pogajanj s Hrvaško čim prej, da bi dosegli najhitrejši možen pristop države k Evropski uniji. Obe strani v pogajanjih pozivam k največji možni prožnosti in volji za sklenitev sporazuma. Poleg tega hrvaško stran pozivam, naj stopnjuje prizadevanja za izpolnjevanje zahtev Skupnosti na področjih, kot so ureditev javne uprave in sodstva ter izboljšanje mehanizmov za učinkovit boj proti organiziranemu kriminalu in korupciji. Poleg tega bi se pridružil pozivom Hrvaški, naj pokaže največjo možno dobro voljo za sodelovanje z Mednarodnim kazenskim sodiščem za nekdanjo Jugoslavijo.

Siiri Oviir (ALDE), v pisni obliki. – (ET) Kot predpogoj za dokončanje pristopnega postopka, ki je bil s Turčijo začel leta 2005, mora ta država izpolniti vsa kopenhavska merila in mora biti z vseh vidikov skladna s sposobnostjo povezovanja EU. Turčija je začela izvajati pričakovane reforme, razvijati dobre sosedske odnose in postopno izpolnjevati merila EU za članstvo. Podpiram te ukrepe in podpiram pristop Turčije k EU, če bodo seveda docela izpolnjeni pogoji za članstvo. Vendar pa sem danes zaskrbljena, ker je nedavno začelo zmanjkovati pozitivnih sporočil v zvezi z uveljavljanjem reform, v Turčiji pa so še vedno resni problemi z izvajanjem pravnih norm, predvsem delov, ki bi vzpostavili pravice žensk, nediskriminacijo, svobodo govora in svobodo prepričanja, pristop nične strpnosti k mučenju in protikorupcijske ukrepe. Turčijo pozivam, naj nadaljuje s prizadevanji za popolno izpolnjevanje kopenhavskih meril in jih okrepi ter naj utrdi podporo v turški družbi potrebnim reformam, ki zagotavljajo enakost vseh ljudi, ne glede na spol, raso ali narodnost, vero ali prepričanje, invalidnost, starost ali spolno usmerjenost.

Rovana Plumb (S&D), v pisni obliki. – (RO) Menim, da je v interesu obeh strani, EU in Turčije, da se proces širitve nadaljuje. Zato mora Turčija pospešiti postopek reform, da bi izpolnila obveznosti, ki jih je prevzela.

Naj v zvezi s tem navedem nekaj primerov. Zakonodaja o enakosti spolov je usklajena, vendar pa so potrebna večja prizadevanja za njeno izvajanje, da se zmanjšajo razlike med moškimi in ženskami v smislu njihove udeležbe na trgu dela, v politiki in postopku sprejemanja odločitev in tudi glede dostopa do izobraževanja. Dosežen je bil napredek v zvezi z varstvom okolja, predvsem s podpisom Kjotskega protokola v tem „obdobju prilagajanja na učinke podnebnih sprememb“. Vendar pa je treba storiti še veliko v smislu kakovosti vode, varstva narave in GSO (gensko spremenjenih organizmov).

Pozdravljam napredek Turčije, vendar pa hkrati podpiram zahtevo Ankari, naj stopnjuje prizadevanja v postopku reform, da bi se lahko pridružila evropskemu klubu.

Bogusław Sonik (PPE), v pisni obliki. – (PL) Eno izmed ključnih kopenhavskih meril, ki ga je nedvomno treba izpolniti, da bi država lahko postala ena izmed držav članic Evropske unije, je spoštovanje človekovih pravic. Pozornost bi rad pritegnil k razvpitim primerom kršitve pravic žensk.

Skorajda vsak dan nas tisk obvešča o nadaljnjih umorih žensk, ki so znani kot „uboji iz časti“. Tisk trenutno izpostavlja primer 16-letne Medine Memi, ki sta jo kruto umorila lastni oče in ded. Šokantno je, da sta deklici vzela življenje, ker se je pogovarjala s fanti, vendar pa je še bolj šokanten način, na katerega sta izvedla to grozodejstvo. Rezultati avtopsije kažejo, da je bila Medine, ki je bila zakopana v kokošnjaku, v času pokopa še živa in se je zavedala vse do samega konca. Nepredstavljivo trpljenje umirajoče najstnice je bilo zadano kot zadoščenje, ker je družini „nakopala sramoto“. Grozljivo je, da primer Medine ni osamljen primer, ampak razširjen in barbarski pojav. Deklica je v strahu za svoje življenje svoje strahove večkrat zaupala policiji – brez uspeha, saj jo je ta vsakokrat poslala domov.

Umor, ki je že generacije globoko ukoreninjen v turški tradiciji, se pogosto tolmači naklonjeno moškim, ki domnevno ukrepajo, da bi oprali sramoto svoje družine Država, ki še vedno ni obravnavala svojih problemov, je še naprej strogo ločena od Evrope, saj se Evropa zavzema za temeljne vrednote. Ta razlika je resna ovira pri izgradnji skupne identitete.

Traian Ungureanu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Upam, da bo letošnje poročilo Turčijo spodbudilo, da izboljša uskladitev svoje zunanje politike z zunanjo politiko EU. Regija Črnega morja bi morala biti prednostno področje, kjer bo Turčija kot ključna partnerica EU pomagala doseči evropske cilje, zastavljene kot del sinergije Črnega morja.

Prav toliko pomembna je vključenost Turčije v zagotavljanje energetske varnosti. Lani sem pozdravil udeležbo Turčije v projektu Nabucco s podpisom medvladnega sporazuma. Vendar pa sem izrazil tudi globoko zaskrbljenost zaradi namere Turčije, da sodeluje z Rusijo v projektu Južni tok. Zato Turčijo pozivam, naj se izrecno zaveže izvajanju projekta Nabucco.

Pozdravljam poziv poročevalke k uskladitvi energetskih politik med Turčijo in EU z odprtjem pristopnih pogajanj o energetskem poglavju in z vključitvijo Turčije v evropsko energetska skupnost.

PRESEDSTVO: GOSPOD PITTELLA

podpredsednik

9. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za podrobnosti izidov glasovanja: glej zapisnik)

9.1. Neobvezna in začasna uporaba mehanizma obrnjene davčne obveznosti za dobavo nekaterih blaga in storitev, dovoznih za goljufije (sprememba Direktive 2006/112/ES) (A7-008/2010), David Casa) (glasovanje)

9.2. Upravičenost ukrepov na stanovanjskem področju v korist marginaliziranih skupnosti (A7-0048/2009, Lamber van Nistelrooij) (glasovanje)

- Po glasovanju:

Jörg Leichtfried (S&D). - (DE) Gospod predsednik, jaz nimam težav z napravo. Želim nekaj predlagati. Nekateri poslanci imajo navado, da ne berejo na glas številke za poimenska glasovanja. Glede na to, da imamo sedaj veliko števil poimenskimi glasovanji in tudi enkratne zaslone, bi rad predlagal, da mogoče vi prevzamete to nalogo.

Predsednik. - V redu, hvala za vašo vljudnost. To sem delal, da bi zagotovil, da imate vse informacije, a ker lahko berete, ne bom več bral na glas.

9.3. Upravno sodelovanje na področju obdavčevanja (A7-0006/2010, Magdalena Alvarez)

Sharon Bowles (ALDE). - Gospod predsednik, mnenje, da bo Evropski parlament sedaj glasoval o predlogu Komisije za direktivo o upravnem sodelovanju na področju obdavčenja, ne vpliva na končni položaj, ki ga

bo sprejel parlament v zvezi z izvajanjem člena 281 Pogodbe o delovanju Evropske unije ter na posledice za postopke osnovane na Odločbi Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999, še posebej glede regulativnega postopka z nadzorom ali položajem Parlament, ki ga želi sprejeti o delegiranih aktih in drugi zakonodaji.

9.4. Vzajemna pomoč pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, dajatvami in drugimi ukrepi (A7-0002/2010, Theodor Dumitru Stolojan) (glasovanje)

9.5. Nedavni potres na Haitiju (B7-0087/2010) (glasovanje)

9.6. Razmere v Iranu (B7-0086/2010) (glasovanje)

- Pred glasovanjem:

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). - (ES) Gospod predsednik, preden glasujemo o tem predlogu resolucije o Iranu, želim dvorano le obvestiti, da je prišlo do poskusa napada na Italijansko ambasado v Teheranu in da je prišlo do podobnih incidentov tudi na ambasadah drugih držav članic kot so Nemčija, Francija, Združeno kraljestvo in Nizozemska

Gospod predsednik, v odstavku 24, ta predlog resolucije poziva k ustanovitvi delegacije Evropske unije v Teheranu; moja skupina ne bi želela, da se sprejem tega odstavka, ki je bil uporabljen v drugih resolucijah Evropskega parlamenta, razume kot znak samozadovoljstva v zvezi s temi dogodki. Zato prosim gospoda Füleja, da sporoči gospe Ashton, da je potrebno upoštevati omenjene okoliščine pri izvajanju nalog te resolucije. Mislim, da bo gospod Gahler zaprosil za ustno spremembo besedila resolucije, da se lahko zaščitijo diplomatski interesi držav članic v Iranu.

Michael Gahler (PPE). - (DE) Gospod predsednik, o tem so skupine že razpravljale. Besedilo bom prebral v angleščini.

- „je zaskrbljen zaradi protestov pred veleposlaništvu držav članic EU, ki jih je 9. februarja v Teheranu organizirala milica Basidž, in poziva iranske oblasti k zagotovitvi varnosti diplomatskih misij.“

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

- Po glasovanju:

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). - Gospod predsednik, v imenu avtorjev ravno sprejete resolucije o Iranu prosim, da parlamentarne službe prevedejo to besedilo v perzijsčino, da bodo iranski režim in ljudstvo v celoti jasno razumeli današnje sporočilo Evropskega parlamenta.

(Aplavz)

Predsednik. - Hvala za ta dragocen predlog, ki bo posredovan ustreznemu oddelku.

9.7. Razmere v Jemnu (B7-0021/2010) (glasovanje)

9.8. Trgovina z ljudmi (glasovanje)

9.9. Izidi vrha o podnebnih spremembah v Københavnu (B7-0064/2010) (glasovanje)

- Pred glasovanjem:

Jo Leinen, v imenu skupine S&D. - (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, po nerazveseljivem zaključku konference o podnebjju v Københavnu, Parlament s to resolucijo jasno pove, da ni alternative za varstvo podnebja, in ko se približujemo naslednji konferenci v Mehiki, je potrebno povečati in ne zmanjšati naša prizadevanja na tem področju.

Zelo kratek bom. Sprememba 6 Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu je služila temu namenu. Ker je zapisana nerazumljivo, jo umikamo. Kljub temu podpiramo spremembe 1 do 9 Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu in

Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze, ki pozivajo EU, naj naredi več na poti do Mehike. Varstvo podnebja se ne sme ustaviti. Prosim za vašo podporo.

Rachida Dati (PPE). - (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v zvezi s spremembo 21, ki sem jo predložila, se najprej zahvaljujem svojim kolegom poslancem za njihovo podporo pri predložitvi spremembe, ki določa načela za vzpostavitev davka na ogljik na mejah EU.

Rada bi povedala tudi, da ne smemo biti hinavski, ko govorimo z našimi sodržavljanji: med kampanjo ne moremo reči, da jih Evropa ščiti, da bo ščitila njihova podjetja in službe, in nato, ko smo izvoljeni, pozabiti na naše zaveze. Rada bi poudarila, da mi je ta sprememba omogočila spodbuditi razpravo, zaradi česar jo želim umakniti in tako omogočiti razvoj razprave v Svetu.

Predsednik. - Sprememba je torej umaknjena.

- Pred glasovanjem o spremembi 10:

Satu Hassi (Verts/ALE). - Gospod predsednik, sprememba 10 Zelenih ni v nasprotju s spremembo 1. Sprememba 1 se nanaša na povečanje naše ravni ambicij nad 20. Sprememba 10 – naša sprememba – se nanaša na pojasnitev pogojev do minus 40. To je dodatno in ne v nasprotju s spremembo 1 zato naj se o spremembi 10 glasuje.

Predsednik. - Uradniki se z vašim stališčem ne strinjajo, vendar bi rad vprašal predsedstvo zadevnega odbora za njihovo mnenje.

Jo Leinen, v imenu skupine S&D. - (DE) Jaz se strinjam z gospo Hassi. To je nova zamisel in o njej bi morali glasovati.

9.10. Spodbujanje dobrega upravljanja v davčnih zadevah (A7-0007/2010, Leonardo Domenici) (glasovanje)

9.11. Enakost žensk in moških v Evropski uniji – 2009 (A7-0004/2010, Marc Tarabella) (glasovanje)

9.12. Glavni cilji za konferenco pogodbenic konvencije CITES (glasovanje)

- Pred glasovanjem o spremembi 12:

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). - (IT) Nismo glasovali o prvotnem besedilu.

Predsednik. - Odobrili smo spremembo 7 in odstavek izpade. Torej ima predsedstvo včasih prav.

Gay Mitchell (PPE). - Gospod predsednik, ali lahko še enkrat glasujemo, ker so nekateri mislili, da glasujejo o oddelku, na katerega se je skliceval drug poslanec? Ali smo tukaj, da glasujemo, ker smo bili za to izvoljeni, ali ne? Prosim, naj se še enkrat glasuje, da se lahko ljudje pravilno odločijo.

Predsednik. - Ne moremo ustvariti precedensa, glasovanja ni mogoče ponoviti. V vsakem primeru pa je razlika za 130 glasov. To ni majhna razlika. Mislim, da ne bo mogoče prebrniti in spremeniti rezultata glasovanja.

9.13. 2009 Poročilo o napredku Hrvaške v letu 2009 (B7-0067/2010) (glasovanje)

- Pred glasovanjem o spremembi 35:

Hannes Swoboda, avtor. - (DE) Gospod predsednik, po razpravljanju o tem z gospo Brantner iz Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze predlagam glasovanje za prvi del in proti drugemu delu, v nasprotju s seznamom, ki smo ga pripravili.

9.14. Poročilo o napredku Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije v letu 2009 (B7-0065/2010) (glasovanje)

– Pred glasovanjem o spremembi 18:

Ulrike Lunacek, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, ta sprememba se nanaša na dejstvo, da je vlada v Skopju predložila osnutek protidiskriminacijskega zakona, s katerim se briše spolno usmerjenost iz celotnega svežnja. To je preprosto nesprejemljivo, ampak ne želim, da bi imel kdor koli možnost glasovati proti tej spremembi o človekovih pravicah zaradi problemov z imenom „Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija“ in zato prosim, da se „makedonska vlada“ spremeni v „vlada Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije“.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

– Pred glasovanjem o spremembi 4:

Zoran Thaler, avtor. – Gospod predsednik, v spremembi 4, v nasprotju s predlogom za glasovanje, predlagam, da se glasuje proti, zaradi dogovora s grškimi kolegi.

9.15. Poročilo o napredku Turčije v letu 2009 (B7-0068/2010) (glasovanje)

– Pred glasovanjem o spremembi 13:

Ria Oomen-Ruijten, avtorica. – Gospod predsednik, želim opozoriti na dejstvo, da je sprememba 20 umaknjena do odstavka 35.

10. Obrazložitev glasovanja

Ustne obrazložitve glasovanja

Poročilo: Lambert van Nistelrooij (A7-0048/2009)

Alfredo Antoniazzi (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, želim čestitati gospodu van Nistelrooiju za njegovo poročilo, ki ga močno podpiram.

V preteklosti sem preko različnih pobud in vprašanj spraševal o možnosti uporabe sredstev Evropske unije za socialna stanovanja za najbolj prizadete in marginalizirane družbene skupine, to so skupine, ki jih določijo lokalni organi na podlagi dohodkovne lestvice, kot se to dogaja v glavnih mestih in na velikih mestnih območjih.

Nastanitev, še zlasti nastanitev za ogrožene sloje družbe, je postala pravo izredno stanje v številnih glavnih evropskih mestih. Zato verjamem, da je poročilo gospoda van Nistelrooija korak v pravo smer, prav tako pa verjamem, da moramo ukrepati z zagotavljanjem več sredstev za reševanje izrednega stanja glede socialnih stanovanj.

Poročilo: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D). – Gospod predsednik, to poročilo podpiram, ker verjamem, da predstavlja korak naprej v boju proti goljufijam in utaji davkov na evropski ravni. Kljub pripravljenosti držav članic za sodelovanje na področju davkov, vidnih rezultatov ni, utaja davkov v EU ostaja na izjemno visoki ravni in prinaša določene negativne posledice za ekonomijo kot tudi za naše državljane.

Pozdravljam predloge o novih izboljšavah, ki upam, da bodo prinesle vidne rezultate v boju proti goljufijam in davčnim utajam, še zlasti razširitev direktive o davkih, vključno s prispevki za socialno varnost, samodejno izmenjavo informacij ter izboljšanje sodelovanja med državami članicami v davčnih zadevah.

Poročilo: (A7-0007/2010)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Gospod predsednik, rada bi govorila o poročilu Dominici in vredno je omeniti, da smo tukaj v Strasbourgu dali močno podporo ukrepom, ki bodo izboljšali preglednost in izmenjavo podatkov, kar bo omogočilo, da bodo davčne uprave v državah članicah učinkovitejše. Škoda je,

da je bila za spodbudo za ta korak potrebna gospodarska kriza. Ahilova peta je obstoj davčnih oaz v različnih otoških državah, veliko število katerih prejema pomoč iz sredstev Evropske unije. Zato je odvisno od nas, da se spopademo s tem vprašanjem ter združimo celotno moč Evropske unije. Poskusi posameznih držav članic, da sklenejo dvostranske sporazume, niso prinesli nikakršnih vidnih rezultatov, kar se kaže z dejstvom, da je to v letu 2004 27 držav članic stalo 2,5 % njihovega BDP-ja.

Poročilo: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, največja omejitev za vlado je zunanja konkurenca. Država lahko zviša davke le do določene meje preden denar odide v tujino in se dobiček skrči. Kot je povedal Milton Friedman, je konkurenca med vladami glede njihovih storitev in davčnih stopenj ravno toliko produktivna kot konkurenca med podjetji in posamezniki. Zato je zelo boleče gledati Evropsko unijo na poti davčnega usklajevanja in visokih izvoznih stroškov iz ene države v drugo.

Če je bila na nedavni obravnavi za imenovanje Komisije izluščena vsaj ena tema, je to želja po namenskih dohodkih za Evropsko unijo in za ukrepe davčnega usklajevanja. To pojasnjuje, zakaj se delež Evropske unije v svetovnem BDP manjša, zakaj smo padli s 35 % pred 20 leti na 25 % danes in pričakujemo, da bomo padli na 15 % v naslednjih 10 letih.

Dobra novica pa je, da volivcem to ni všeč. Tako kot ljudstvo Massachusettsa tudi ljudstvo Evrope ne želi obdavčevanja brez zastopanja in prepričan sem, da bodo temu ustrezno volili.

Syed Kamall (ECR). – Gospod predsednik, večina ljudi bi ob pogledu na ta naslov rekla, da je sodelovanje razumno. Le kdo bi lahko ugovarjal sodelovanju? Dokler ne pogledamo podrobnosti o tem, kaj pomeni, ko ljudje razpravljajo o davčnem sodelovanju znotraj EU in na ravni EU.

Poglejmo na primer pogumno državo, kot so Kajmanski otoki. Za razliko od sanj zelenih in socialistov, da države v razvoju ostanejo revne, da jim lahko pošljemo našo denarno pomoč in ublažimo občutek krivde srednjega razreda, se je ta država poskušala izvleči iz revščine – ni odvisna od banan in sladkorja temveč od visoko kakovostnih storitev, kot so finančne storitve. Toda, ko Kajmanski otoki poskušajo to izvesti, se ljudje po vsej EU – v tem primeru politiki – pritožujejo. Ne gre za izogibanje obdavčevanju. Poskuša se preprečiti dvojno obdavčevanje. Ljudje iz držav EU kljub temu plačujejo davke v svojih državah članicah. Čas je, da se ta imperializem ustavi.

Poročilo: Theodor Dumitru Stolojan (A7-0002/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, če naštevamo države z najbolj bogatimi državljani, z najvišjim BDP na prebivalca na svetu, se srečamo z dejstvom, da je veliko od njih zelo majhnih. Na prvih desetih mestih prevladujejo mikrodržave: Lihtenštajn, Luksemburg, Brunej, Jersey in tako naprej.

Prva velika država, ki je prišla na seznam bogatih držav, so Združene države saj se je z izjemno zvijačo uredila kot konfederacija državnih suverenosti ter tako prenaša ogromno zakonodajno in davčno avtonomijo na njene posamezne dele. Zaradi tega je tragično slišati, da je novi predsednik Evropskega sveta že včeraj govoril o potrebi po evropskem gospodarskem vodstvu v odziv na finančno krizo v Grčiji. Ravno takrat, ko vlada postane večja in bolj odmaknjena, da postane bolj neučinkovita, bolj negospodarna in bolj koruptivna. Če kolegi o tem dvomijo, predlagam, da se ozrejo naokrog.

Predlog resolucije B7-0072/2010

Iva Zanicchi (PPE). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, dramatični potres v Haitiju ni le nasilno pretresel tal te nesrečne države, temveč tudi našo zavest.

Močna podpora, ki jo je mednarodna skupnost izkazala ljudstvu Haitija, je čudovit vzor solidarnosti in človeštva. Evropska skupnost se je na to tragedijo odzvala hitro, s takojšnjimi in dolgoročnimi finančnimi obveznostmi v višini nad 300 milijonov EUR. Temu znesku lahko dodamo še 92 milijonov EUR, ki so jih že obljubile posamezne države članice.

Glede te teme izjemno ponosno poudarjam hitrost in učinkovitost italijanske pomoči, vključno s pošiljanjem letalonosilke Cavour. To plovilo ni dalo na voljo le celotno najsodobnejšo medicinsko opremo, temveč je pripeljalo tudi 135 ton pomoči Svetovnega programa za hrano in 77 ton pomoči italijanskega Rdečega križa.

Hvala, gospod predsednik. To sem želela posebej poudariti.

Vito Bonsignore (PPE). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, 200 000 mrtvih, 250 000 hudo poškodovanih, 3 milijone ljudi, neposredno prizadetih zaradi potresa, in dodatna 2 milijona ljudi, ki potrebujejo pomoč v hrani: to so skrajne posledice strašne katastrofe, ki je prizadela Haiti.

Evropska unija je naredila svoje in to še vedno počne. Je glavna mednarodna donatorka. Kljub temu moram poudariti, da visoka predstavnica za skupno zunanjo in varnostno politiko ni takoj odšla tja, da bi uskladila našo pomoč. Rajši bi videli, da bi pohitela tja in opravila svoje delo. Všeč nam bi bilo, če bi v Haitiju pomagala drugim.

Italijanski zunanji minister, gospod Frattini, je posebej predlagal, da se dolg Haitija, ene izmed najbolj revnih držav na svetu, prekliče. Sedaj pozivam Parlament, da ta predlog podpre, pozivam Unijo k njegovi izvršiti ter vse države upnice, da podprejo italijansko zahtevo o preklicu dolga Haitija.

Zuzana Roithová (PPE). - (CS) Mogoče je pozno, ampak končno smo sprejeli resolucijo o posebnih ukrepih pomoči Haitiju. Pomembno je, da so osredotočeni na dolgoročno obnovo tega strašno revnega otoka. Kot podpredsednica skupščine ACT-EU, pristojna za človekove pravice, mislim, da je pomembno, da je evropska pomoč močno usmerjena, da se zagotovita dolgoročno zdravstveno varstvo in izobrazba za tisoče sirot neposredno v Haitiju. Preprečiti moramo tudi možnost trgovine z otroki. Vznemirila so me današnja poročila v medijih, da Haitijci protestirajo, ker kljub vsemu trudu še vedno nimajo šotorov nad glavo ali dovolj hrane in vode. Prav tako sem ogorčena, da visoka predstavnica za zunanje zadeve, baronica Ashton, ni žrtvovala svojega konca tedna, da bi prej prišla na otok. To ni dober začetek za izboljšanje zunanje politike EU po ratifikaciji Lizbonske pogodbe.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Gospod predsednik, zelo pomembno je, da Evropska unija, kot največje svetovno gospodarsko območje, močno pomaga po potresu prizadetemu območju Haitija. Le redko je take potrese mogoče napovedati. To se je zgodilo nepričakovano. Posledično se od nas, članov svetovne skupnosti, pravzaprav zahteva, da pokažemo solidarnost in kako se vedemo do svojih soljudi.

Kot pravi stari pregovor: „Močni smo le toliko kot naš najšibkejši člen“. Sedaj je na preizkušnji solidarnost Evropske unije. Močno moramo biti vključeni pri skrbi za naš najšibkejši člen, to so naši soljudje v Haitiju, in zagotoviti, da pomoč Evropske unije pride do cilja in bo učinkovita. Kako uspešni bodo pomoč in denarna prizadevanja, bo ocenjeno glede na te kriterije.

Jasno je, da morajo države članice pri tem prav tako sodelovati in da so, enako kot mnogo krščanskih skupnosti z neposrednim stikom, na ravni navadnih ljudi. Tako lahko zagotovimo, da pomoč pride to tistih, ki jo potrebujejo.

Diane Dodds (NI). Gospod predsednik, v petek mineva en mesec od uničujočega potresa v Haitiju. Predvideva se, da je število žrtev trenutno 230 000, 300 000 pa je poškodovanih. Zaradi tega moramo storiti vse v naših močeh, da se preživelim zagotovi pomoč pri ponovni gradnji njihovega življenja in njihove države. Sama sem podprla skupno resolucijo, ki je bila predložena iz tega razloga, ampak želim, da se uradno zabeleži moje nasprotovanje zamisli o evropski civilni zaščiti.

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, med razpravo o tej resoluciji, smo še enkrat videli, kako ta parlament plemeniti navidezno nad resničnim, simbolično nad dejanskim. Veliko je bilo govora, da se pomoč za Haiti označi z zastavo EU in da se ustvari načelo Evropske civilne zaščite. Baronica Ashton je bila deležna veliko kritik, ker ni bila tam, da bi stvarjem dala evropski pečat.

Medtem so seveda Američani izjemno hitro dostavljali pravo pomoč. In kakšne zahvale so dobili? Francoski minister jih je obtožil, da so zasedli državo. Jasno vidimo, kako je ameriški položaj v tem Parlamentu vedno napačen. Če se vmešajo, so imperialisti. Če pa se ne, pa so izolacionisti.

Jaz bi se umaknil na stran in vprašal, ali Evropska skupnost nima bolj pomembnih zadev bližje domu, kot je vprašanje, ali naj pomoč v Karibih označi z zastavo. Grčija je na robu finančnega propada. Kmalu bomo izvršili pomoč, ki očitno krši člen 125 pogodb. Šele ko bomo imeli red v tem parlamentu, bomo mogoče lahko v položaju, da pridigamo drugim.

Predlog resolucije B7-0078/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). - (SK) Stanje človekovih pravic v Iranu se še naprej slabša kljub Resoluciji Evropskega parlamenta z dne 22. oktobra o Iranu, ki po mojem mnenju ni prinesla pričakovanega moralnega pritiska. Po mojem mnenju je še posebej šokantna in obžalovanja vredna usmrtitev mladoletnih zločincev,

od tega jih je bilo do sedaj v Iranu usmrčenih 140. Nedavni primer je 17-letni Mosleh Zamani decembra 2009.

Na žalost se zdi, da prepoved usmrčitve otrok ni politično prednostna naloga v mednarodnem prostoru. Iran ne nosi nobenih posledic, ker nadaljuje s tem grozovitem početjem, kljub dejstvu, da je Islamska republika Iran podpisnica Konvencije o otrokovih pravicah in Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah. Zato bi pozval EU, naj sprejme posebne in določene korake in uporabi vse nove možnosti iz Lizbonske pogodbe.

Marco Scurria (PPE). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi nekaj povedal, ker so bile včeraj v Teheranu, kot je bilo že omenjeno, napadene Italijanska in druge ambasade.

Zaradi tega naj Parlament in Evropska unija razmisli o tem, da vsaj formalno izrazita solidarnost z našo državo in vsemi ostalimi napadenimi državami. Prav tako moramo dati jasno sporočilo in dajem uradno zahtevo, da Evropa ni prisotna na praznovanju obletnice islamske revolucije v Iranu in da je to jasno sporočilo, ki se pošlje iranskim oblastem.

To pravim na današnji, poseben dan za Italijane, ker je danes Dan spomina. To je razlog, zakaj jaz, kot veliko drugih Italijanov, upam, da vključno z vami, gospod predsednik, nosimo tribarvno rožo v spomin na mnogo Italijanov, ki so bili na današnji dan izgnani ter prisiljeni zapustiti lastno domovino.

S tem spominskim dejanjem bi rad izrazil našo solidarnost s tistimi, ki se borijo za demokracijo in svobodo v Iranu. Iz teh razlogov pozivam oblasti, naj ne gredo na praznovanje obletnice Islamske republike.

Zuzana Roithová (PPE). - (CS) Pomembno je, da smo danes jasno izrazili naš glas, da vztrajamo na tem, da se nad Iranskim jedrskim programom vzpostavi mednarodni nadzor kljub temu, da Iranski parlament ovira ratifikacijo protokola o neširjenju jedrskega orožja. Predsedstvo Sveta mora zagotoviti, da bo to vprašanje postavljeno na dnevni red naslednjega sestanka Varnostnega sveta. Pozdravljam sporazum, da mora baronica Ashton nasprotovati dogodku na Italijanski ambasadi, ker to ne zadeva le Italijo, temveč celotno Evropsko unijo. Naša današnja izjava prav tako kaže, da Komisija, Svet in Parlament govorijo z enotnim glasom. Vesela sem, da se strinjamo, da mora biti trgovinski sporazum z Iranom pogojen z varnostjo in zavezami o človekovih pravicah.

Salvatore Tatarella (PPE). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, napad na Evropske ambasade, še posebej na Italijansko ambasado, ter grožnje zoper italijanskega predsednika vlade, so izjemno resni dogodki, ki si zaslužijo resno obsodbo. Sistematično zatiranje kakršne koli opozicije znotraj Irana se nam zdi zelo resno in jedrski program Islamske republike Iran še toliko bolj.

Vse to je bilo verjetno možno zaradi odnosa „počakajmo in bomo videli“ in prevelike strpnosti zahoda. Sedaj, ko je bila ponujena roka predsednika Obame zavrnjena, zahod nima druge izbire, kot da zagrozi in takoj uvede sistem sankcij, ki bo učinkovit in strog, a vseeno selektiven, da ne bo vplival na ljudstvo.

Dobro sem seznanjen, da Rusija in Kitajska nasprotujeta sankcijam, ampak Evropska unija si mora po vseh svojih močeh prizadevati, da bo prepričala te sile, da bodo pristale na sankcije, ki so alternativa namesto pošiljanja vojske.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Gospod predsednik, jasno je, da je stanje v Iranu doseglo krizno točko. Od predsedniških volitev naprej potekajo demonstracije, v katerih je opozicija obravnavana zelo strogo, prihaja do kršitev človekovih pravic in poleg tega obstaja grožnja jedrskega orožja, ki je zelo velika grožnja za Bližnji vzhod, še zlasti za Izrael in tudi za celotno Evropo.

Zdi se, da mi v EU nismo sposobni govoriti z Iranom. Mogoče je to zaradi kulturnih razlik, saj si šiitska teologija, evropski humanizem in porazsvetljensko razmišljanje drug drugemu močno nasprotujejo. Zaradi tega moramo poiskati novo pot.

Vsekakor pa moramo biti jasni in braniti evropske vrednote tudi glede naših odnosov z Iranci. Nadalje si moramo zelo prizadevati, da bi Iran vedel kakšna so pravila igre, ki jih uveljavljamo: demokracija, človekove pravice in svoboda govora. Ker smo o tej resoluciji glasovali, je zelo pomembno, da se jo prevede v perzijščino in arabščino, glavna govornjena jezika, da bodo vsi seznanjeni s tem, kakšni so režim in smernice, ki Evropska unija želi, da se ustvarijo v tej regiji.

Ryszard Czarnecki (ECR). - (PL) Gospod predsednik, podprl sem resolucijo o Iranu ob zavedanju dejstva, da je med največjimi svetovnimi in evropskimi težavami in izzivi. Istočasno nisem podprl sprememb, ki so

jih predlagali nekateri naši kolegi, ki so želeli, da se Iran označi kot sovražnik Zahoda? Upoštevati moramo izjemno kulturo in zgodovino te države. Sedanji organi v Iranu sedaj verjetno zanikajo to izjemno zgodovino in kulturo. Bodoče organe Irana moramo imeti za partnerja. Še vedno dobivamo informacije o nadaljnjih usmrtitvah in smrtnih kaznih. Imeti moramo temeljno medsebojno solidarnost s tistimi, ki želijo izboljšati Iran, ki bo partner in ne sovražnik Zahoda.

Gianni Vattimo (ALDE). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi povedal, da sem se vzdržal glasovanja resolucije o Iranu iz dveh glavnih razlogov.

Prvi razlog je specifičen. V resoluciji je samoumevno, da so bile volitve, ki so pripeljale do zmage predsednika Ahmadinežada, goljufive. Nič ni bilo dokazano na kakršen koli način, poleg tega pa je predsednik Lula osebno nedavno dejal, da smatra te očitke za absurdne.

Drugi razlog je, da je Iran pod stalnimi grožnjami vojaškega posredovanja Združenih držav in Izraela in tega prav tako nismo upoštevali. Mislim, da uravnotežena resolucija v korist miru v regiji ne sme zveneti, kot da opravičuje neizbežno vojno preden do nje pride.

Predlog resolucije B7-0029/2010

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Resolucijo, o kateri razpravljamo, sem podprla, ker menim, da sedanji zakonodajni okvir Evropske unije o trgovini z ljudmi ni zelo učinkovit in se ne izvaja v zadostni meri. O tej temi bomo morali ponovno razpravljati.

Obžalovanja vredno je, da pomena trgovine z ljudmi ne razumejo vlade 16 držav članic, in omeniti moram, da vključno z mojo državo, ter da ne menijo, da je potrebno ratificirati in sprejeti Konvencijo Sveta o trgovanju z ljudmi iz leta 2005. Upam, da bo danes prejeta resolucija dala pomembno sporočilo in jih opomnila kako pomembno se je osredotočiti na boj zoper trgovino z ljudmi in tudi preprečiti nadaljnje žrtve.

Zuzana Roithová (PPE). - (CS) Ob tej priložnosti pozdravljam delo Edit Bauer in Simona Busuttila, ki sta se trdo pogajala o kompromisih ter mi s tem omogočila, da sem glasovala za to poročilo, in vesela sem, da so tudi socialisti držali svojo besedo. Poročilo prav tako rešuje občutljiva vprašanja v programu Evropske ljudske stranke, kot je podpora tistim, ki nudijo pomoč ljudem ob meji glede njihovega izkoriščanja za trgovino, in tudi opredelitev pogojev za dovoljenja za bivanje, dostop do zaposlovanja in združitve družine.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). - (PL) Gospod predsednik, smo v 21. stoletju in se imamo za civilizirane države, ampak problem trgovine z ljudmi ostaja nerešen in pravzaprav raste. Žrtve trgovine z ljudmi so večinoma ženske in otroci, kazni, zagrožene zločincem, niso zadostne, da bi preprečile kakršno koli takšno dejavnost. Evropa mora sprejeti odločnejše ukrepe, da omeji ta sramoten postopek. Zaradi tega podpiram to resolucijo, ki zahteva razvoj učinkovitih orodij v boju zoper ta pojav in za boljše usklajevanje med državami ter ustrezno operativno koordinacijo Evropske unije v upanju, da dosežemo koristne učinke.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Gospod predsednik, trgovina z ljudmi je vedno zločin proti človeštvu. Zelo pomembno je, da v Evropi sprejmemo vidne korake proti temu.

Seveda sem glasoval za to resolucijo, ampak me skrbi, kaj bo predstavljala v praksi. Ali gre za primer pomirjanja naše vesti s sestavo takšne resolucije? To ne sme biti tako: moramo ukrepati.

Trgovina z ljudmi je še vedno resen problem znotraj Evropske unije. Na vse možne načine se moramo boriti zoper trgovino z ljudmi, ki načeloma prizadene otroke in ženske. Glede tega upam, da bodo Evropska unija in tudi države članice uvedle konkretne ukrepe in začele ukrepati. Kot sem že povedal, trgovina z ljudmi je vedno proti človeštvu in človekovo dostojanstvo je vrednota, ki ne sme biti ogrožena. Mi, kot Evropejci, jo moramo vedno braniti in to v vsakršnih okoliščinah.

Predlog resolucije B7-0064/2010

Marisa Matias, v imenu skupine GUE/NGL. - (PT) Gospod predsednik, rada bi povedala, da bi nam bil zelo všeč sprejem močnejše resolucije o Københavnu od tiste, o kateri smo glasovali danes. Kljub temu smo glasovali za, ker verjamemo, da je pomembno, da Parlament izrazi močno razočaranje nad sporazumom iz Københavna. Ta sporazum ni zavezujoč, s tem da vsebuje namige oziroma navede zavezo, da se doseže zavezujoč sporazum v tekočem letu. Problem se slabša, čas nam uhaja in to zavezo moramo izpolniti.

Zaradi tega želim pozvati Evropsko unijo, naj se preneha izgovarjati na druge. Zelo lahko je nič storiti, ker ostali niso ničesar storili. Sprejeli smo trdno stališče, ampak sedaj moramo od tu nadaljevati. Izgovarjati se

je neodgovorno in neupravičeno. Veliko stvari lahko naredimo, da obdržimo naše trdno stališče. Eden od teh korakov bi lahko bil ponovna opredelitev proračuna EU, da se zagotovijo lastna sredstva za boj proti podnebnim spremembam. To do sedaj ni bilo storjeno. Še en korak bi lahko bil dodelitev dodatnih sredstev za pomoč državam v razvoju, namesto da ukinemo ali zmanjšamo obstoječo humanitarno pomoč. Sicer je to ciničen poskus rešitve problemov podnebnih sprememb, medtem ko se istočasno sprožijo in ignorirajo drugi problemi, ki bodo ogrozili njihovo preživetje. Dodatnih problemov ne moremo rešiti brez dodatnih sredstev.

Zaradi tega se moramo zavezati in si ne moremo privoščiti, da bi še čakali, da to storimo. V Københavnu smo zavzeli trdno stališče. Omogočimo, da jih uresničimo, saj so to pravi problemi, pravi ljudje, s katerimi se moramo spoprijeti in soočiti sedaj. Zaradi tega danes prevzemamo to obveznost.

Alajos Mészáros (PPE). - Gospod predsednik, pozdravljam možnost, da lahko podprem to resolucijo.

Vrh v Københavnu je bil razočaranje iz različnih razlogov. EU še posebej ni uspela prikazati enotnega in učinkovitega pristopa pri obravnavi podnebnih sprememb in ni okrepila svojega glavnega političnega stališča na to temo. Menim, da je sprejem te resolucije izjemno pomembno dejanje, da se prikaže nedotaknjen duh in volja EU kot vodilne sile na svetu v boju proti podnebnim spremembam. Okrepiti in spodbuditi moramo nadaljnje dejavnosti reševanje podnebnih sprememb.

Peter Jahr (PPE). - (DE) Gospod predsednik, jaz osebno menim, da je v boju proti podnebnim spremembam popolnoma napačno osredotočiti se le na zmanjšanje emisij CO₂. Kot prvo, veliko ljudi pozabi, da so raziskave o razlogih za podnebne spremembe še vedno v povojih, in drugo, povsem netočno in neznanstveno je določiti podnebne spremembe kot pojav z enim vzrokom. To pomeni, da osredotočanje izključno na CO₂ ne bo naredilo boljšega sveta.

Verjamem, da je bolj pomembno, da se naša pozornost osredotoči na ohranjanje virov. Zmanjševanje uporabe fosilnega goriva in boljše uporabljanje obnovljivih surovin in energije bo zmanjšalo naš vpliv na okolje, izboljšalo učinkovitost in ustvarilo boljši svet za naše otroke in vnuke. Učinkovitejša in trajnostna uporaba virov je veliko vrednejši pristop za nas, našo družbo in okolje, kot pa preprosto zmanjševanje emisij CO₂ ne glede na ceno.

Anja Weisgerber (PPE). - (DE) Gospod predsednik, pogajanja o podnebjju v Københavnu so, kot je bilo že omenjeno, za Evropsko unijo pomenila razočaranje. Rezultat je daleč od stališča EU in od stališča, ki ga potrebujemo za zaščito podnebjja. Edina pozitivna točka je priznanje cilja 2 °C ker nas bo to pripeljalo do nujne zaveze za zmanjševanje.

Sedaj se moramo vprašati, kaj smo se naučili od neuspešnih pogajanj in kaj je potrebno narediti. Pomembno je imeti obdobje za razmislek in kritično pregledati različne točke na poti, ki ji sledimo. Vprašati se moramo, ali lahko napredujemo skupaj z ostalimi državami. Kako lahko zagotovimo, da bo tudi EU prisotna za mizo, ko se sestajajo ZDA, Kitajska in Indija, da se dogovorijo o kompromisu. Kako se lahko učinkoviteje pogajamo z državami v razvoju in gospodarstvu v vzponu? Ali je nujno, da so ta pogajanja pod okriljem ZN?

Na koncu pa želim še povedati, da sem zelo vesela, da sem lahko glasovala za to resolucijo, ker po mojem mnenju še naprej poudarja pionirsko delo Evropske unije. Odgovoriti moramo na vprašanja ter nadaljevati na naši poti z domačega in tudi z mednarodnega vidika.

Zuzana Roithová (PPE). - (CS) Osnutek resolucije o izidu vrha v Københavnu o podnebnih spremembah je rezultat podrobnega dela članic številnih odborov in se nanaša na dolgoročno strategijo za pravo zeleno politiko glede na ekonomske cilje EU v globalnem svetu. Nasprotovati pa moram številnim neodgovornim predlogom socialistov in zelenih za spremembo, še posebej glede truda, da se zvišajo dogovorjeni dolgoročni cilji o zmanjševanju emisij na 40 % oziroma o jedrski prepovedi ali o prehodnem Evropskem davku za podnebne spremembe. Prav tako mi ni všeč omalovaževanje Skupine ERC in jezna sem na nesmiselno kritiko Danskega predsednika Vlade namesto zahvale za pripravo na vrh v Københavnu.

Albert Deß (PPE). - (DE) Gospod predsednik, glasoval sem proti predlogu za resolucijo, ker po mojem mnenju nima določenih pomembnih podatkov. V zadnjem času je vse večje število poročil, da so podnebni strokovnjaki podatke ponaredili. Za nas je pomembno, da se o tem razpravlja in da so naša mnenja znana.

Da ne bo nesporazuma, bi rad razložil, da sem že veliko let zavezan zmanjšanju porabe fosilnih goriv in posledično našega vpliva na okolje. Vendar ne morem razumeti preplaha, povezanega z izrazom „podnebne spremembe“. Veliko sem doživel v svoji zelo dolgi karieri kot politik. V 80-ih letih prejšnjega stoletja so

ljudje govorili, da do leta 2000 v Nemčiji ne bo več dreves, medtem ko je Nemčija sedaj bolj zelena kot kdaj koli prej. Res je, da se podnebje spreminja, vendar se je to dogajalo skozi zgodovino in se bo dogajalo tudi v prihodnosti. Zato sem glasoval proti temu predlogu resolucije.

Daniel Hannan (ECR). - Gospod predsednik, Herman Van Rompuy je na svoji prvi tiskovni konferenci po imenovanju za predsednika Evropskega sveta proslavljal dejstvo, da je leto 2009 prvo leto globalnega svetovnega upravljanja in se je izrecno veselil vrha v Københavnu kot koraka naprej h gospodarnemu svetovnemu upravljanju našega planeta.

Škoda je, da je veliko ljudi zagrabilo okoljski program kot način promoviranja drugega programa, programa, katerega jedro je želja po odvzemu moči izvoljenim državnim politikom ter jo kopičiti v roke mednarodnih tehnokracij.

Tragedija ni le, da postanemo manj demokratični, temveč, da izgubimo soglasje, ki bi ga mogoče imeli za reševanje okoljskih težav. Levica ali desnica, konservativci ali socialisti, vsi se strinjamo, da želimo raznovrstno oskrbo z energijo in da ne želimo spuščati onesnaževanja v atmosfero, a uporablja se le ena vrsta politike – tista, ki zajema načrtno vodeno gospodarstvo in korporativizem – ista politika, ki je pravzaprav politično in društveno neuspela, se sedaj uporablja za okolje. Okolje je preveč pomembno, da se ga prepusti levi.

Syed Kamall (ECR). – Gospod predsednik, ko poslušamo razpravo v Parlamentu, je tukaj veliko kolegov, ki obžalujejo, da niso poslušali EU na nedavnih razpravah v Københavnu.

Mogoče bi bilo potrebno razmisliti zakaj. Poglejmo naše obnašanje v tem Evropskem parlamentu. Za začetek, imamo dve stavbi Evropskega parlamenta. Pridemo v Strasbourg, gremo to stavbo in imamo v njej luči prižgane, ko nas sploh ni tukaj – izjemno hinavsko. Poglejmo režim za stroške – režim za stroške, ki spodbuja poslance EP, naj najamejo taksije in avtomobile s šoferjem – ampak, če želiš na javni prevoz, ne smeš uveljavljati stroškov: hinavščina. Če pogledaš stavbe Parlamenta zvečer, se vidi, da so luči prižgane, in to na veliko prižgane. Poglejmo skupno kmetijsko politiko, ki jo podpira veliko poslancev EP, ki ne uničuje le gospodarstva držav v razvoju, temveč uničuje tudi okolje.

Torej, preden pridigamo ostalemu svetu je čas, da pometemo pred lastnim pragom.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Gospod predsednik, podprla sem spremembo 43, ki je vse pozvala, naj posvetijo pozornost nedavnim okoljskim škandalom. Ti škandali so z vidika njihovih posledic veliko resnejši, kot bi rad verjel ta Parlament. Zaupati moramo neodvisnim znanstvenim raziskavam, ker drugače ne bo podlage za oblikovanje naše politike.

O podnebnih spremembah me skrbi ves čas moje 10-letne kariere v vlogi poslanke EP. Aktivno poskušam doseči podnebno politiko za Evropo preko zakonodaje o trgovanju z emisijami, ki ne bi bila le ambiciozna temveč tudi razumna, tako da ne bi le predstavljali emisij iz enega kraja v drugega. Naša strategija je sedaj birokratska in neučinkovita; ne postopamo kot pionirji in ne smemo nadaljevati po prejšnji poti.

Najhujše pa je, da EU s podnebnimi raziskavami ne sledi sedanjim dogajanjem. Dosegli smo panične rešitve, ki so osnovane na izkrivljenih podatkih. Napačni podatki v poročilu Medvladnega odbora za podnebne spremembe so zelo resen problem, kar zahteva odstop Rajendra Pachaurija kot njegovega vodje in ponoven premislek o tem, kar vemo o razvoju podnebnih sprememb zaradi človeške dejavnosti in kako učinkovito je v zvezi s tem naše politično delovanje.

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Gospod predsednik, resolucija Parlamenta prikazuje, da za to področje, enako kot za veliko drugih področij, naša institucija nima absolutno nikakršne moči odločati o dogmah, ki nas pestijo.

Veliko strokovnjakov pravzaprav verjame, da je razvpita eksponentna krivulja segrevanja v obliki hokejske palice grafična izmišljotina. Ledeniki se ne topijo vsepovsod. Sicer pa, v nasprotju z objavo IPCC, se na Himalaji ne topijo. Vodni nivo se ne bo dvignil in voda ne bo zalila Bangladeša, pravzaprav ravno nasprotno. Delta Gangesa se viša zaradi odlaganja aluvialnega materiala. Beli medvedje, za katere se govori, da izumirajo, niso bili nikoli prej tako plodni kot danes. Do menjave vročih in hladnih obdobij je prišlo že nekajkrat v naši zgodovini, tudi nedavno, neodvisno od človeške dejavnosti. Verjetno je to astronomskega izvora in ne posledica domnevnih toplogrednih plinov.

Dokler se na ta vprašanja ne odgovori, lahko verjamejo le, da je to prekrasna ideološka dogma ustvarjena zato, da se upraviči ustanovitev svetovne vlade.

Giommaria Uggias (ALDE). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi obrazložil svoje razloge za glasovanje o spremembi 12 tako, da jasno povem, da je *l'Italia dei Valori* proti proizvodnji jedrske energije.

Tej temi smo nasprotovali že med volilno kampanjo in je vključena v naš manifest. Sedaj odločno sledimo temu cilju s pomembnimi dejanji, ki smo jih potrdili na nedavnem kongresu v Italiji. Sprožili smo pomembno kampanjo, da se podpre referendum ljudstva zoper zakon italijanske vlade, s katerim je možno odpraviti večino oddanih glasov, ki so jih Italijani izrazili na referendumu ljudstva.

To delamo zato, ker želimo čisto prihodnost, z obnovljivo energijo na podlagi sončne in vetrne energije. Kot sem povedal že prej, to delamo predvsem zato, ker želimo, da je izražena volja italijanskega ljudstva in ne volja neznatne manjšine, ki sedaj sedi v italijanskem parlamentu.

Poročilo: Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Daniel Hannan (ECR). - Gospod predsednik, istočasno, ko so dobri ljudje v Massachusettsu glasovali proti pretiranim davkom in pretirani vladi, so se naši kandidati Komisije hvalili z načrti za uskladitev davkov v Evropski uniji in vzpostavitev posebnega vira dohodkov za Bruselj. Kako naj razložimo razliko med tema dvema skupnostma?

Meni se zdi, da je potrebno pogledati razlago temeljne osnove obeh politik. ZDA so bile ustanovljene zaradi javnega upora zoper oddaljene in avtokratične vlade, zaradi visokih davkov, medtem ko se Evropska unija – v alineji 1 člena 1 temeljne pogodbe – zavezuje k vedno bližji Uniji. S tem se spoprijema s konkurenco, zunanjo krivuljo, ki je glavni pritisk na vlado. Zaradi tega sedaj vidimo – ukrepanje v skladu s temeljnimi doktrinami – da je ta nestrpnost za davčno konkurenco maskarada za napad na davčne oaze, ki so sodne oblasti z veliko učinkovitejšim sistemom in nižjimi davki. Dejstvo je, da je davčna konkurenca – davčne oaze, če se vztraja pri uporabi tega izraza – glavni način, da so vlade majhne in državljani veliki in svobodni.

Syed Kamall (ECR). - Gospod predsednik, sedaj se je potrebno vprašati: zakaj ves ta poudarek na davčnih vprašanjih, davčnem sodelovanju in davčnem upravljanju?

Za odgovore je potrebno pogledati dokaze v nekaterih državah članicah. Imamo države z velikimi dolgovi. V moji državi britanska vlada troši denar, ki ga nima, in sedaj mora zamašiti ogromno luknjo v proračunu. Celo pred finančno krizo smo imeli države, za katere se je vedelo, da ne zberejo dovolj davkov za javne storitve, ki jih potrebujejo državljani teh držav. Prav tako trošimo denar davkoplačevalcev, da podpremo propadle ali slabo vodene družbe in tudi banke.

Torej, kaj bi morali storiti? Kot prvo moramo spodbujati rešitev za vse predstavljene probleme in tudi nikoli pozabiti, da je dobro imeti davčno konkurenco, saj le-ta spodbuja vlado, da nam vzame manj denarja in bolj učinkovito nudi več storitev za svoje državljane.

Vicky Ford (ECR). – Gospod predsednik, danes je ta parlament glasoval o dokumentu, ki se nanaša na davčne goljufije in utaje. Ta dokument ni dobil podpore moje skupine. Medtem ko v celoti podpiram veliko predlaganih ukrepov, da se ustavijo davčne goljufije in utaje, je ta dokument šel malo predaleč zaradi treh glavnih skrbi.

Prvič, sprejem ukrepov zoper tiste, ki zagrešijo goljufijo, ne sme biti stranski vhod tistih, ki želijo povečati davčno usklajenost v celotni Evropi za vse nas, ki odkrito plačujemo svoje davke. Ta parlament mora še dolgo časa varovati pravico držav članic, da same odločajo o davčni stopnji za pravne osebe in enako moramo storiti tudi mi.

Drugič, predlagan je davek na ravni EU. Uprli smo se načrtom tega parlamenta, da bi imeli davke na evropski ravni.

Tretja točka je izmenjava podatkov. Določene podatke si moramo izmenjevati, ampak vedno moramo najprej razmisliti koliko, za kakšen namen in za koga – in ne smemo predpostavljati, da so vse okoliščine enake.

Poročilo: Marc Tarabella (A7-0004/2010)

Astrid Lulling, v imenu skupine PPE. - (FR) Gospod predsednik, škoda je, da navdušena večina v Odboru za pravice žensk in politiko enakih možnosti močno poskuša preobremeniti naš položaj glede letnega poročila Odbora o enakih možnostih žensk in moških v Evropski uniji s premisleki in trditvami, ki imajo nasprotni učinek za ženske in med drugim škodujejo njihovim možnostim za zaposlitev.

Medtem ko so določeni premisleki dobronamerni, ne smemo pozabiti, da preveč zaščite uniči vso zaščito. Toda ovira za mojo skupino je bila ponovno pravica do brezplačnega socialnega splava, ki se izkazuje kot lahka metoda preprostega nadzora rojstev.

Naša skupina ne zanemarja premislekov, da morajo imeti ženske nadzor nad svojimi spolnimi in reproduktivnimi pravicami. Prav tako mislimo, da morajo postati mlada dekleta bolj obveščena na področju spolnih in reproduktivnih pravic. Toda, zahteva v istem stavku „lažji dostop do kontracepcije in brezplačnega splava“ prikazuje, da avtorji tega besedila niso naredili bistvene razlike med tema dvema storitvama in jih uvrščajo na enak položaj kot nadzor nad rojstvom. S tem se ne strinjamo.

Nadalje, pod načelom subsidiarnosti je zakonodaja na področju zakonskega splava odgovornost držav članic. Zato ni naša odgovornost v EU, da se v to zadevo vmešavamo. Zelo smo se potrudili, da dosežemo soglasje z avtorjem poročila, gospodom Tarabellijem, in to smo storili v interesu boja proti različnim vrstam diskriminacije, ki še niso bile odstranjene.

Škoda, da je večina Odbora za pravice žensk in enakost spolov, na žalost tudi Parlament, iskala politične in ideološke razprave namesto, da bi se osredotočila na dejavnosti, ki naj bi bile naš glavni cilj: zagotoviti enako obravnavo in priložnosti za moške in ženske. Opravičujem se, da zaradi teh razlogov moja skupina ni glasovala za to poročilo.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Gospod predsednik, tudi jaz sem glasoval proti temu poročilu. To sem storil kljub temu, da podpiram enakost spolov. Ne sprejemam pa, da splav v tem poročilu velja za izrecno pravico in, kot je povedala gospa Lulling, metodo nadzora rojstev. V moji državi splava ne razumemo na tak način. Prepričan sem, da je naš pogled na splav stvar osebnega pogleda. Prav tako je nevarno, da poročilo krši načelo subsidiarnosti in to v zvezi z žalostno zadevo.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Gospod predsednik, enakost moških in žensk je pomembna tema. Veliko je že bilo doseženega na to temo, ampak še vedno so področja, kjer so ženske slabše obravnavane kot moški. Še vedno zaslužimo manj, ženske so bolj izpostavljene revščini in jim je težje razviti akademsko ali poslovno kariero. Poročilo Parlamenta te probleme upošteva in poudarja nujnost, da se uvedejo določeni ukrepi, ki bodo zagotovili enako sodelovanje moških in žensk na trgu dela in v izobraževanju.

Na žalost tega predloga nisem mogla podpreti. Glasovala sem proti poročilu, ker vsebuje določbo, katere namen je na splošno omogočiti splav v Evropski uniji. Prvič, ta vprašanja so med tistimi, o katerih odločajo izključno države članice. Drugič, vprašanje nezaželenih nosečnosti je velik problem, ampak ne moremo sprejeti zakonodaje, ki bo dojemala splav kot svobodno metodo kontracepcije. Prav tako se ne morem strinjati, da splav ljudi odreši razmišljanja o posledicah in odgovornostih, povezanih s spolno aktivnostjo. Mislim, da si človeško življenje zasluži več.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, danes smo si zadali, da poudarimo vlogo žensk v Uniji.

Ta resolucija ima veliko točk, s katerimi se seveda strinjam in moram reči, da se veliko izmed njih nanaša na mojo osebno politično dejavnost, še posebej glede dostopa do sveta dela in zaščite žensk pred vsemi oblikami nasilja.

Moram pa poudariti, da je ta resolucija postala juha, v katero je spretni kuhar poskušal dodati, in je dodal, zelo različne sestavine. Naj podrobneje pojasnim: govori o nasilju, o zaščiti pred nasiljem. Temu sledi ena vrstica o kontracepciji in o prenehanju nosečnosti in splavu, dve temi, ki sta zelo različni in ju je potrebno obravnavati drugače. Na primer, glede splava moramo našo pozornost in misli osredotočiti na svetost življenja.

Ta izbira pomeni, da nisem mogel glasovati za resolucijo in sem se moral vzdržati. Mislim, da skrbno izdelana strategija, ki si prizadeva pridobiti soglasje politikov in medijev v resnici ne služi interesom evropskih žensk.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Gospod predsednik, v nasprotju s predhodnimi govorniki, sem ena izmed 381 poslancev Parlamenta, ki so podprli sprejem predloga zakona in to je deset krat več kot število članov v našem Odboru za pravice žensk. Enake pravice, enake priložnosti in enakost spolov v vsakdanjem življenju so sigurno v interesu vseh nas. Enake pravice med ženskami in moškimi niso samo namen temveč predpogoj, da se dosežejo splošni cilji Evropske unije, kot tudi razumna uporaba naših možnosti.

Glede na to, da o tem razpravljamo že 40 let, je to sigurno znamenje, kako je ta tema zapletena in večplastna, in da je potrebna celovita politika za rešitev teh vprašanj. Upam, da to ni le še ena strategija na papirju in zato poudarjam, kar je bilo tudi poudarjeno v poročilu – pomembna sta izvajanje in nadzor.

Zuzana Roithová (PPE). - (CS) Jaz tudi nisem glasovala za sporno in neuravnoteženo poročilo gospoda Tarabelle o enakosti spolov in mi je žal, da je, z izjemo poslancev Evropske ljudske stranke, 381 poslancev glasovalo za. Mogoče pa ga niso prebrali. V številnih predlogih posega v izključno pravico držav članic, še posebej glede njihove politike naklonjenosti družinam in glede etično občutljivih zadev. Vendar, ali res želijo ustanoviti in financirati neke vrste nov organ za spremljanje nasilja nad ženskami v EU? Are res ne vedo, da ima Unija inštitute, urad in zakonodajo za spremljanje spoštovanja človekovih pravic za moške in ženske? Ali res mislijo, da potrebujemo listino o pravicah žensk, poleg že obstoječe in vezujoče Listine o temeljnih pravicah za vse evropske državljane? To poročilo navaja tudi na tako imenovane barcelonske cilje, a so ti v nasprotju s priporočili strokovnjakov, ker dojenčki in malčki pri tej starosti potrebujejo celodnevno družinsko nego in ne, da se jih odloži v vrtec na podlagi priporočil iz Barcelone. Vrtci morajo biti le skrajni izhod. Priporočila tega poročila niso vezujoča, ampak človeška neumnost je nalezljiva in Parlament ne sme podpirati takšnih zadev. Le 75 glasov se je vzdržalo in čestitam dejstvu, da 253 članov ljudske stranke ni glasovalo za poročilo.

Daniel Hannan (ECR). - Gospod predsednik, v Rimski pogodbi je le en stavek na to temo. Pravi „moški in ženske naj prejemajo enako plačilo za enako delo“. To zveni zelo preprosto. Vsi mislimo, da razumemo kaj pomeni.

Toda, kar se je dogajalo v naslednjih desetletjih je, da je Evropsko sodišče v postopku pravosodne aktivnosti postopoma razširilo pomen tega izraza, preko vsega kar razumen človek misli, da pomeni. Prvo, določilo je da „enako plačilo“ pomeni enake pokojninske pravice, enak dopust in tako naprej. Nato je določilo, da „enako delo“ pomeni delo z enako vrednostjo. Kako le lahko delodajalec to oceni? Ali je to vprašanje kako težko izgleda, da nekdo dela?? Ali morajo upoštevati razpoložljivost ustrezno usposobljenih kandidatov? Nato, v so zadevi South-West Trains v Britaniji pojem razširili tako, da se upoštevajo pravice partnerja istospolne skupnosti. Sedaj razpravljamo o reproduktivnih pravicah.

Za vse te zadeve obstaja argument. Lahko zavzameš stališče, da države ne smejo urejati pogodb med delodajalci in delojemalci, ali pa zavzameš stališče, da za to potrebujemo zakonodajo. Vseeno na kateri strani si, je to sigurno argument, o katerem naj bi odločali izvoljeni predstavniki, za katere lahko glasujemo ali pa ne. Nezaslišano je, da nam jih vsiljuje sodišče. Sodišče, katerega cilj je grožnja; vrhovno sodišče, katerega cilj je tiranija.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). - (PL) – Gospod predsednik, moj priimek je zelo težek – Skrzydlewska – ampak sem navajena, da ni veliko ljudi, ki ga lahko izgovorijo pravilno.

Na današnjem glasovanju smo glasovali za poročilo o enakosti žensk in moških Evropski uniji v letu 2009. Toda, med temi določbami, ki se nanašajo na probleme diskriminacije žensk in njihov težji položaj na delovnem trgu, so tudi določbe, ki pozivajo države članice, da olajšajo splošen dostop do splava in pravic glede reproduktivnega in spolnega zdravja. Rada bi poudarila, da so zadeve, povezane s splavi, tisto, o čemer naj odločajo posamezne države članice. Zato sem v končnem glasovanju glasovala proti poročilu, ker mislim da, ko se borimo za pravice do enakopravnega obravnavanja žensk in moških, ta pravica ne sme biti odvisna od možnosti, povezanih s spolnimi zadevami.

Bernd Posselt (PPE). - (DE) Gospod predsednik, zelo sem vesel, da smo mi, krščanski demokrati iz skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), glasovali proti temu strašnemu ideološkemu poročilu, ki so ga vložili socialisti, komunisti, zeleni in še posebej liberalci. Je napad na pravico nerojenega otroka do življenja in napad na načelo subsidiarnosti. Še zlasti sem zgrožen nad načinom, kako so liberalci postali služni levici in postopali v nasprotju z načelom subsidiarnosti.

Takšno poročilo nam škoduje pri sprejemu med prebivalstvom in državami kandidatki. Nekateri ideološki elementi v zvezi s Hrvaško in Makedonijo v poročilu o napredku nam prav tako škodujejo. Zaradi tega moramo ljudstvo jasno poučiti o pravnem redu, ki ga v celoti podpiram, o odgovornostih EU in o nevarnih ideoloških neumnosti. Da nadaljujem metaforo, ki jo je začel moj italijanski kolega: seveda smo za juho, nismo pa za to, da se ji doda cianid.

Predlog resolucije B7-0069/2010

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, lahko vam povem zgodbo o dveh afriških državah. Leta 1978 je Kenija prepovedala lov na slone, odločitev, kateri je sledilo skoraj popolno uničenje slonjih čred v Keniji. Približno v istem času – leta 1979 – je Rodezija, kot se je takrat imenovala, razglasila slone za premoženje tistega, na čigar zemlji se nahajajo. Posledica – izbruh števila slonov.

Mi v tem parlamentu ne razmišljamo o slonu na enak način kot v Afriki. Nas ne ogroža, ne uničuje našega pridelka, ne uničuje naših vasi in ne uničuje človekovega življenja. Edini način preprečiti lokalnemu prebivalstvu, da ukrepajo logično, to je da odstranijo nevarnost, je, da se jim da spodbuda, da z njim ravnajo kot z obnovljivim virom. To je seveda Rodezija, sedaj Zimbabve, uspešno izvedla. Okoljska politika mora prepoznati osnovno aristotelsko modrost, da nihče ne bo skrbel za tisto, kar ni od nikogar.

Predlog resolucije B7-0067/2010

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Sem za članstvo Hrvaške v Evropski uniji, vendar pa se to ne sme zgoditi na račun vitalnih nacionalnih interesov Slovenije. Tu govorim seveda o meji med Slovenijo in Hrvaško, ki ni nek abstrakten pojem, temveč je povezana s konkretnimi usodami ljudi.

Tu, v Strasbourgu, je Evropski parlament pozval Slovenski parlament, naj čim prej ratificira arbitražni sporazum. Seveda s tem posegamo v pristojnosti slovenskega parlamenta. Druga stvar pa je, ki me zanima, ali se je kdo vprašal, zakaj v Sloveniji še ni prišlo do ratifikacije. In povedati vam moram, da so se avgusta leta 2007 vse parlamentarne stranke izrekle, da mora biti rešitev v skladu z načelom pravičnosti.

In sprašujem se, seveda, kaj naj bi bilo s tem načelom narobe, ali mu sploh kdo lahko nasprotuje. Vendar pa ga žal v tem arbitražnem sporazumu ni. In zaradi tega, ker resolucija Evropskega parlamenta tega načela ne odseva, sem tudi sama glasovala proti.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Z veseljem sem danes podprla poročilo o poglavitnih napredkih Hrvaške v pripravah na vstop v EU. Med češkimi in hrvaškimi državljani obstajajo dolgoročne vezi, na tisoče družin na leto obišče to državo in imajo tam tudi prijatelje. To je torej enkratno poročilo za nas, ker dokazuje, da bo Hrvaška pripravljena za članstvo naslednje leto. Mislim, da postopek ratifikacije pristopnega sporazuma ne bo prizadet zaradi kakršnega koli notranjega politiziranja znotraj sedemindvajsetice, ki je povezano z Lizbonsko pogodbo in mislim, da bosta vladi Slovenije in Hrvaške našli pravično rešitev za njun mejni spor.

Predlog resolucije B7-0065/2010

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Gospod predsednik, zelo kratka bom. To je še eno dobro poročilo o Balkanu, Makedonija prav tako uspešno napreduje na poti k izpolnitvi političnih kriterijev, ki so predpogoji, da se začnejo predpristopni pogovori ter tudi brezvizumski režim z EU. Nedavne volitve so pripomogle k temu. Jasno so pokazale, da želijo državljani te države imeti mednarodne standarde in mirno sobivanje. Prav tako verjamem, da bodo demokratične ustanove uspele okrepiti pogajanja z Grčijo glede sporazumne rešitve o problematičnih področjih.

Predlog resolucije B7-0068/2010

Zuzana Roithová (PPE). – Gospa predsednica, spet bom zelo kratka. Rada bi povedala, da smo sprejeli zelo iskreno poročilo o tem, kako lahko Turčija odgovorno spremeni svojo zakonodajo po zgledu ureditve v EU kot tudi glede dejstva, da politični kriteriji na področju človekovih pravic, zlasti v zvezi z ženskami in verskimi manjšinami, še niso bili izpolnjeni, ostaja pa odprto tudi vprašanje glede Cipra. Kljub temu je večina poslancev EP podprla začetek pristopnih pogovorov že nekaj let nazaj. Pozdravljam dejstvo, da gre Turčija v smeri demokracije in Evrope, ampak še enkrat želim povedati, da je boljša rešitev za gospodarske odnose vzpostaviti privilegirano partnerstvo namesto, da obljubimo pristop Turčiji s 70 milijoni prebivalcev. Prav tako bi bilo to bolj odkrito glede na dejstvo, kot se bojim, da pristopni sporazum tako in tako ne bi bil sprejet na naslednjem referendumu.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospod predsednik, vesel sem, da je ta parlament z veliko in jasno večino zavrnil poskus socialistov in zelenih, da za cilj določijo polnopravno članstvo Turčije. Postopek mora ostati odprt in, še bolj jasno povedano, potrebno ga je takoj preusmeriti k po meri oblikovanemu posebnemu statusu oziroma privilegiranemu partnerstvu.

Turčija ni evropska država, je pa naš najbolj pomemben partner na robu Evrope. Zaradi tega si želimo tesnega sodelovanja in, v odgovor gospodu Kreissl-Dörflerju, ki je o tem že razpravljal, ne da bi Turčija postala članica

Evropskih institucij in pridobila vse pravice svobode gibanja. Želimo tesno gospodarsko in politično sodelovanje. To je zelo določen pojem in mislim, da je to mogoče izvesti, saj večina ljudi v Turčiji in v Evropski uniji ni za polnopravno članstvo Turčije. Zato bi bilo razumno, da ne zapravljamo več svojega truda in se namesto tega osredotočimo na cilj partnerstva.

Miroslav Mikolášik (PPE). - (SK) Katera koli država, ki si prizadeva za pridružitvev Evropski uniji, mora ne le formalno izpolnjevati minimalne zahteve glede demokracije in spoštovanja človekovih pravic, temveč se z njimi tudi notranje identificirati.

Glede na Poročilo o napredku za leto 2009 ima Turčija še dolgo pot. Mora se zavezati k lastni reformi, dobrim sosedskim odnosom in postopnim spremembam v smeri standardov in vrednot EU, ampak to je sedaj že četrto leto, ko ji ni uspelo uvesti določb iz pridružitvenega sporazuma, sklenjenega med Evropsko unijo in Turčijo.

Po mojem mnenju ni sprejemljivo obravnavati članstvo države, kjer se kršijo pravice žensk, verske svobode, svobode izražanja in misli, kjer se dopušča mučenje, diskriminacija in korupcija in kjer se vojska še vedno vmešava v politično življenje in zunanjo politiko. Te reforme bi morale prav tako zajemati reformo volilnega sistema z znižanjem desetodstotnega prava, da se zagotovi bolj pluralistično demokracijo.

Pisne obrazložitve glasovanja

Poročilo: David Casa (A7-0008/2010)

Sophie Briard Auconie (PPE), v pisni obliki. - (FR) Poročilo gospoda Case o skupnem sistemu davka na dodano vrednost v zvezi s pravili za izdajanje računov je podprla zelo velika večina članov, vključno z mano. Po tem sistemu se bodo pravila za izdajanje računov na področju DDV poenostavila zaradi vse večje usklajenosti evropskih zahtev in razširjene uporabe elektronske izdaje računov. Začetek veljavnosti te direktive bo služil zmanjšanju upravnih bremen, ki bremenijo družbe, in povečanju prizadevanj proti goljufijam na področju DDV.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. - (PL) Ta predlog se nanaša na vzpostavitev sistema za samoocenjevanje v zvezi z oskrbo oziroma zagotavljanjem določenega blaga ali storitev, dovezetnih za goljufije, na neobvezni preizkusni osnovi. Po mnenju Evropske komisije je to potrebno, ker je še vedno veliko primerov goljufij na področju DDV, Komisija pa ima tudi podatke o domnevnih primerih goljufij v zvezi z dovoljenji za trgovanje z emisijami toplogrednih plinov.

Na podlagi teh informacij, poročilo Parlamenta predlaga državam članicam, ki glasujejo za ta sistem, naj enako glasujejo tudi za sistem trgovanja s pravicami do emisij toplogrednih plinov.

Verjamemo, da ima eksperimentalna narava predloga verjetno določeno vrednost, zato podpiramo spremembe, ki jih je izdelal Parlament, še zlasti predlog o poročilu, ki ocenjuje vsesplošno učinkovitost in uspešnost ukrepa, uporabo mehanizma in razmerje med stroški in koristmi ukrepa, da se oceni, ali je razširitev njegove uporabe primerna.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. - To poročilo se nanaša na pomembna vprašanja o goljufijah, vključno s področjem o emisijah toplogrednih plinov. Komisija mora poročati o učinkovitosti mehanizma obrnjene davčne obveznosti z namenom, da se ugotovi, ali je primerno ta mehanizem uporabiti tudi drugje.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. - (PT) Sprejetje Direktive 2006/112/ES je pomenilo pomemben korak v boju proti izogibanju davkom. Kljub vsem dobrim točkam ni bila dovolj učinkovita, da bi rešila tako imenovan „davčni vrtiljak“ za DDV. Ta vrsta davčne goljufije je kriva za večino izgube davčnih dohodkov v državah članicah in je eden najbolj razširjenih načinov. V tem času gospodarske krize, ko je boj proti davčnim goljufijam še toliko bolj pomemben glede na resno izgubo dohodka, si moramo na vso moč prizadevati v boju proti tem goljufijam, ker bo to pomemben vpliv ne le na naš odziv na trenutno mednarodno krizo, temveč tudi na možnost, da se dosežejo primerne socialne politike.

Alfredo Pallone (PPE), v pisni obliki. - (IT) Bil sem med prvimi zagovorniki zamisli predloga Evropske komisije.

Mi, v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve smo analizirali in nekoliko izboljšali dokument Komisije. Strinjam se s poročevalcem, še posebej o razjasnitvah glede neobvezne uporabe mehanizma obrnjene davčne obveznosti in obveznosti poročanja. Pravzaprav bi morale države članice imeti možnost, da poročajo o vsaki transakciji posebej ali pa da poročajo o transakcijah globalno.

Obravnavani predlog krepi varnost sistema za trgovanje z emisijami (ETS) zoper goljufe in istočasno zmanjšuje upravno breme za poštena podjetja.

Za zaključek menim, da mora biti Parlament v celoti obveščen o izidu tega začasnega izvajanja mehanizma obrnjene davčne obveznosti.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. - (NL) Odločno sem glasoval za poročilo gospoda Case. Kot prvi podpredsednik Odbora za proračunski nadzor in kot poročevalec poročila, sprejetega septembra 2008, o goljufijah na področju DDV sem večkrat zagovarjal učinkovit boj proti goljufijam na področju DDV, saj to predstavlja stalni poglobitveni problem glede dohodkov držav članic in pravnega delovanja notranjega trga. Pogosta in še posebej resna oblika te goljufije je tako imenovan davčni vrtiljak. Skupni znesek nepobranega dohodka se ocenjuje med 20 in 100 milijard EUR na leto. To je zelo velik znesek in bi bil v času gospodarske krize zagotovo uporabljen v dobre namene.

Kriminalci iz tega področja so še posebej iznajdljivi. Nedavno so bile objavljene informacije, da sedaj izvajajo svoja kazniva dejanja v okviru sistema trgovanja z emisijami (ETS). Prenosi pravic do emisij med davčnimi zavezanci znotraj ETS, ki se v celoti izvedejo elektronsko, se štejejo za storitve in se obdavčijo v državi, kjer je prejemnik ustanovljen. Trgovci kupijo dobropis za ogljik od neobdavčenega vira v drugi državi članici in ga potem prodajo naprej družbam v svoji državi članici z DDV. Manjkajoči trgovci potem ne plačajo DDV državnemu davčnemu organu. Nujno je, da se spopademo s tovrstnimi kaznivimi dejanji.

Viktor Uspaskich (ALDE), v pisni obliki. - (LT) Pozdravljam sprejem sistema obrnjene davčne obveznosti. Zaznal pa sem napako. Na primer, oseba A proda nekaj osebi B. Oseba B proda naprej osebi C. Oseba C nato proda končnemu kupcu ali neplačniku DDV. Oseba A ne plača DDV, ker ni končni uporabnik. Le oseba C, ki proda končno blago potrošniku, plača DDV. Bistvo je, da oseba B sploh ni obdavčena kljub temu, da je njeno poslovanje temelji na tem, da kupuje po nizki ceni in prodaja po visoki ceni. Zato se predlaga, da naj bi oseba B na razliko v ceni plačala DDV državnemu organu. Ta shema ima veliko pozitivnih točk z izjemo ene: nihče ne bo pri davčnem organu zaprosil za povračilo DDV, ampak če je oseba C goljufivec, potem enostavno kot končni prodajalec ne bo plačala DDV. Z drugimi besedami, z uporabo sistema obrnjene davčne obveznosti ne bo negativnega stanja, ker nihče ne bo zahteval povrnitev DDV, in mislim, da bo to shemo zelo preprosto izvajati, ker bodo davčni inšpektorji z lahkoto ugotovili razliko v ceni blaga. Če se motim, bom zelo hvaležen za pisni odgovor o ustreznosti oziroma neprimernosti sheme, ki jo predlagam.

Anna Záborská (PPE), v pisni obliki. - (FR) Namen resolucije je spremeniti Direktivo Sveta 2006/112/ES o DDV, da se omogoči začasno uporabo mehanizma obrnjene davčne obveznosti v boju proti goljufijam glede trgovanja s certifikati za emisije in transakcijami z določenim blagom, dovzetnim za goljufije. Davčna goljufija je pomemben problem v zvezi z nemotenim delovanjem notranjega trga in ogroža davčni dohodek držav članic. Zato so številne zaprosile, da se jim dovoli, da premagajo goljufive mehanizme z uporabo mehanizma obrnjene davčne obveznosti za določene sektorje, dovzetne za goljufije, in za določeno blago. Najbolj pogosta oblika goljufije je kadar dobavitelj, zavezan za DDV, dobavi blago in nato izgine preden plača DDV na to blago, medtem ko sme kupec (prav tako zavezanec za DDV), s pravilnim računom ta DDV odbiti. Državna ministrstva za finance ne poberejo zadevnih dolgov DDV za tovrstno blago ter morajo naslednjemu trgovcu v verigi DDV povrniti DDV, ki ga je ta plačal. Tako države članice izgubijo dvakrat. Zato sem glasovala za zakonodajno resolucijo.

Poročilo: Lambert van Nistelrooij (A7-0048/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. - (RO) Zagotoviti dostop do stanovanj za državljane, še posebej ranljive ljudi iz skupnosti, ki se srečujejo z grozno revščino in marginalizacijo, mora biti temeljna skrb naše družbe. Finančna podpora iz strukturnih skladov je lahko precejšen prispevek k prizadevanju državnih organov, da se ta problem reši. Evropski parlament in Svet sta velikokrat zaprosila Evropsko komisijo, naj ukrepa, da se spodbudi vključenost teh skupnosti. Zaradi današnjega glasovanja smo sprejeli nov in spremenjen zakon, ki bo 27 državam članicam omogočil, da uporabijo denar Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) za obnovo in nadomestitev stanovanj v marginaliziranih skupnostih, s čimer se podpirajo najbolj neprivilegirane skupine v družbi.

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. - (IT) Moram poudariti, da poročilo ne vsebuje splošne navedbe kdo bo prejemnik tega ukrepa, v kolikor bo uveden: naveden je pojem „marginaliziranih skupnosti“, ampak bistvo tega pojma, ki lahko pomeni veliko različni stvari, že samo iz socioloških pogledov, ni določeno. Edine navedbe, ki so že tako ali tako vključene v predlog Komisije, zadevajo romsko prebivalstvo. Zahteva v poročilu, da sklicivanje na Rome ne sme izključevati ukrepov pomoči za druge socialno marginalizirane

skupine, ne daje nobenega zagotovila, da imajo ostali posamezniki, ki so „socialno marginalizirani“, zaradi določene zahtevne ekonomske, delovne ali družinske okoliščina, lahko korist od deleža ESRR, ki je namenjen za stanovanjsko politiko. Nazadnje, glede na poročilo, ki je bilo predloženo Parlamentu, mora biti določitev kriterijev o tem, kateri delež ESRR se lahko dodeli za pomoč marginaliziranim skupnostmi, v pristojnosti Evropske komisije: Ta določba omogoča, da ima le Komisija zelo široka neomejena pooblastila pri določitvi zgornjih meril; meril, od katerih bo odvisen obseg ukrepa, ko Parlament ne bo imel predvidene možnosti, da ukrepa in izrazi svoja stališča. V pričakovanju prihodnjih parlamentarnih dopolnitev poročila, in ker je to prva obravnava, se vzdržim glasovanja.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. - (LT) Podpiram Okvirni sporazum, saj je sodelovanje med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo ključnega pomena za krepitev trdnosti Evropske unije in učinkovitosti njenega delovanja. Sporazum določa, da mora na zahtevo Evropskega parlamenta z zakonodajno pobudo Komisija odgovoriti v mesecu dni in v letu dni pripraviti ustrezen akt zakonodaje Evropske unije. Če pripravo zahtevanega akta zavrne, mora Evropska unija tako odločitev podrobno utemeljiti. Doslej je imela pravico do zakonodajnih pobud samo Evropska komisija, Lizbonska pogodba pa določa, da ima pravico do zakonodajnih pobud tudi večina v Evropskem parlamentu. Parlament in Komisija bosta tesno sodelovala v začetnih fazah priprave zakonodajnih pobud državljanov. Pri sklepanju mednarodnih pogodb bodo v pogajanja vključeni tudi strokovnjaki Evropskega parlamenta. Po sporazumu bo imel Parlament pravico sodelovati pri nekaterih mednarodnih pogovorih Evropske unije v vlogi opazovalca, pa tudi pravico zahtevati dodatne informacije o mednarodnih pogodbah.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. - (PT) Vesel sem, da bom glasoval za to spremembo Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR), da se razširi obseg njegovega ukrepanja na stanovanjskem področju v korist marginaliziranih skupnosti v vseh državah članicah. Do sedaj so bili ukrepi na stanovanjskem področju možni le v okviru projektov urbanega razvoja v zvezi z obnovo stanovanj. Po mojem mnenju je to merilo nerazumno in diskriminacijsko glede na to, kot na primer na Portugalskem, da večina takšnih družin živi v zasilnih bivališčih na podeželju. To so ljudje, ki najbolj potrebujejo pomoč in se jih ne sme izključiti zaradi njihove lokacije. Pozdravljam spremembo Parlamenta, ki podpira teritorialno kohezijo.

Še več, v nasprotju s prvotnim predlogom Evropske komisije, ki omejuje njegovo izvajanje v novih državah članicah, ti novi predpisi razširijo njihovo izvajanje na vse države članice ter se tako izognejo nerazumni diskriminaciji med marginaliziranimi evropskimi družinami. To je globalni problem in zadeva tisoče družin po vsej Evropi! Okoliščine so še posebej resne na Portugalskem zaradi gospodarske krize in izjemne revščine številnih družin.

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. - Podpiram to poročilo, ki razširja upravičenost ukrepov na stanovanjskem področju v marginaliziranih skupnosti na Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR). Na podlagi novih pravil lahko vse države članice izkoristijo tovrstno financiranje EU, da izboljšajo pogoje marginaliziranih gospodinjstev, ki prej ni bilo na voljo državam članicam, ki so pristopile leta 2004. Fizično slabšanje stanovanj onemogoča prebivalcem pravico do dostojnih življenjskih pogojev in je glavna ovira za povezovanje in socialno kohezijo. Ta uredba bo omogočila, da projekti za obnovo stanovanj črpajo sredstva iz ESRR, a za preprečevanje segregacijskih tveganj, morajo biti pobude del širšega okvira socialnega vključevanja na področju zdravja, izobraževanja in socialnih zadev.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. - (PT) Evropska komisija poskuša spremeniti določbe uredb o Evropskem skladu za regionalni razvoj (ESRR), da se omogoči novim državam članicam črpanje teh sredstev za intervencijo v stanovanjskem sektorju v dobro marginaliziranih skupnosti, ki živijo na podeželju.

Ta sprememba velja le za nove države članice, ki ne smemo pozabiti, da imajo velike marginalizirane priseljene skupnosti na podeželju. To upravičuje sprejem posebnega pravila znotraj predpisov ESRR.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. - (PT) V boju proti revščini in za izboljšanje življenjskih pogojev za najbolj prikrajšane skupine prebivalstva, kjer se je prikrajšanost še toliko bolj okrepila zaradi izjemne krize v zadnjih nekaj letih, ima Evropska unija nalogo, da varuje in spodbuja trajnostno politiko za socialno vključenost. Poleg vprašanj higiene se zaostreje slabšanje stanovanjskih pogojev in je pogosto razlog za tveganje segregacije in marginalizacije. Bivalni pogoji so odločilni za samospoštovanje in občutek socialne pomembnosti vsakega državljana. Poleg izobrazbe, zdravja in zaposlitve igrajo osrednjo vlogo pri gradnji, razvoju in vzdrževanju kakršnega koli poskusa trajnostnega življenja, bodisi na ravni posameznika bodisi na družinski ravni.

Pomembno je, da zagotovimo, da intervencijske strategije znotraj Evropske unije ne delajo nikakršnih razlik na podlagi spola, rase ali etnične pripadnosti. Če Evropa želi imeti bolj uravnoteženo družbo, je prav tako

pomembno, da preprečimo rast in razvoj četrti ali con, ki so hitro povezane z določeno socialno ogroženo ali marginalizirano skupnostjo. Politika o socialni vključenosti mora biti prav tako namenjena tistim, ki jo najbolj potrebujejo, ne da bi se s tem ustvarila kakršna koli razlika med evropskimi državljani.

David Martin (S&D), v pisni obliki. - Ta uredba omogoča državam članicam, da uporabijo Evropski sklad za regionalni razvoj na integriran in razumen način. Z dajanjem obstoječega denarja za marginalizirane skupnosti, od katerih jih je veliko na podeželju in zavetiščih in ki niso mogle imeti koristi na podlagi predhodnih pravil, bo ta nova uredba bistveno prispevala k Evropskemu načrtu za oživitev gospodarstva.

Erminia Mazzoni (PPE), v pisni obliki. - (IT) To so razlogi, zakaj sem glasovala za naslednje spremembe. Kot prvo, mislim, da je nujno razširiti geografski parameter predloga na vseh 27 držav članic EU, saj so problemi, ki jih želimo rešiti s to uredbo, prisotni po vsej Evropski uniji. Zaradi tega nima smisla, da se uredba omeji le na 12 novih držav članic EU. Drugič, mislim, da je bilo pravilno, da je bila obnovljena predhodna različica končnega dela v členu 7 („Komisija sprejme“ namesto „lahko sprejme“), tako da sme Komisija nadaljevati z izpolnitvijo prvotnih regulativnih povzetkov o ocenjevanju in odločanju kriterijev za ukrepe, da se zagotovi učinkovitost politike in dodana vrednost ob upoštevanju stroškov.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. - (FR) Stanovanjske razmere v EU so kritične. Potrebujemo evropsko politiko dostojnega stanovanja za vse, zavezujočo in ambiciozno socialno stanovanjsko politiko EU. Seveda je bilo pomembno, da Parlament sprejme stališče o prenovi nezdravih stanovanj in nadomestitvi slumov z ustrežno namestitvijo, a enako pomembno in nujno za EU je, da je dostop do dostojne namestitve temeljna človekova pravica. Ima nalogo in možnost, da to omogoči. EU ne more dovoliti, da postane socialno manj razvita regija.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. - (PT) Sprejetje tega poročila je zelo pomembno, ker spreminja Evropski sklad za regionalni razvoj, kar pa daje pomoč marginaliziranim članom družbe, ne glede na to, ali živijo podeželnju ali ne.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), v pisni obliki. - (RO) Glasoval sem za to poročilo in želim poudariti, da so dobrodošli taki redni pregledi besedila, ki urejajo uporabo evropskih sredstev. Veliko omejitev, določenih v teh uredbah, ni več primernih za trenutne gospodarske in socialne razmere, zaradi česar so potrebne nove oblike ukrepanja. Še en primer na to temo je sprostitev pogojev za uporabo ESRR za izboljšanje energetske učinkovitosti v stanovanjih, ki ga je ta Parlament potrdil prejšnjo pomlad.

Alfredo Pallone (PPE), v pisni obliki. - (IT) Sedanja svetovna gospodarska kriza je težek izziv za Evropsko skupnost, ki potrebuje politiko za hitre, prožne in učinkovite odzive.

S skupnimi finančnimi sredstvi v višini 347 milijard EUR za programsko obdobje 2007–2013 je Evropska kohezijska politika največji vir investicij v dejansko gospodarstvo in Evropi in njenim regijam lahko pomaga, da se rešijo iz krize in ponovno pridobijo zaupanje in optimizem.

Strinjam se, da je potrebno obravnavati stanovanjska vprašanja marginaliziranih skupnosti znotraj konteksta spremembe uredbe ESRR. Ker trenutni zakoni ne veljajo za marginalizirane skupnosti, bo predlagana sprememba zapolnila vrzel v zakonu, da se bo mogoče na bolj primeren način spoprijeti s problemi negotovih življenjskih pogojev teh ljudi.

Ta ukrep upošteva načelo subsidiarnosti, s čimer se poveča možnost držav članic, da dajo podporo in stanovanjsko pomoč za marginalizirane skupnosti na kakršen koli način glede katerega ocenjujejo, da je najbolj primeren in istočasno ohrani integriran pristop kot minimalni pogoj za izvajanje pomoči.

Aldo Patriciello (PPE), v pisni obliki. - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, čestitam gospodu van Nistelrooiju za izvrstno besedilo, ki ga je predlagal in je bilo nadalje izboljšano s številnimi spremembami, predloženimi v Odboru za regionalni razvoj, s čimer je ta ukrep razširjen na vse države članice Evropske unije.

Današnje besedilo nam bo omogočilo uresničiti sanje mnogih ljudi, ki želijo imeti lasten dom. Siguren sem, da bomo s tem pokazali našim državljanom, da je Parlament zmožen poiskati rešitev za izzive, ki se pojavijo zaradi odpiranja mej in svobode gibanja ljudi. Zaradi tega bom glasoval za poročilo.

Maurice Ponga (PPE), v pisni obliki. - (FR) Pozdravljam današnji sprejem poročila gospoda van Nistelrooija z veliko večino (558 glasov proti 57). S sprejetjem tega poročila Parlament pošilja jasno sporočilo državljanom in se odziva na socialna vprašanja, ki jih je še posebej posredovala organizacija Eurocities. To poročilo omogoča, da se uporabi ESRR za obnovo in nadomestitev obstoječih stavb in za izgradnjo novih stavb,

namenjenih za pomoč marginaliziranim skupnostim na podeželskem in v mestnem okolju v vseh 27 državah članicah.

Ta razširitev iz 12 držav, ki so pristopile v letu 2000 in 2007, na vse države članice ponuja rešitve za probleme, ki jih sproža nezdrava nastanitev za določene marginalizirane skupnosti po vsej EU. Sedaj bo možno ustanoviti celosten in trajnosten pristop na ravni EU. Nadalje je ta razširitev tesno povezana s cilji evropskega leta boja proti revščini in socialni izključenosti v letu 2010. Zadovoljen sem, da je Parlament glasoval za te spremembe, in upam, da bodo zadevna področja v tem našla koristen instrument pri reševanju nujnega in temeljnega problema teh skupnosti.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), v pisni obliki. - (FR) To poročilo sem podpirala že od vsega začetka, še posebej glede razširitve uporabe ukrepov na vse države članice EU. Sedemindvajseterici omogoča, da uporabi ESRR za financiranje izgradnje novih stanovanj za marginalizirane skupnosti in za obnovo in zamenjavo obstoječih stavb.

Med trenutno resno gospodarsko krizo, ki je prizadela Evropo in vse države članice, so stanovanjski problemi še resnejši. Evropska unija je morala posredovati in uporabiti vse možne instrumente, da je pomagala slabo nameščenim ljudem, še posebej marginaliziranim skupnostim, ki prej niso bili upravičene do pomoči iz sredstev ESRR.

Zaradi teh sprememb, ki so jih člani predsedniške večine predložili Odboru za regionalni razvoj, so do sklada upravičene ne le nove države članice EU, temveč vseh 27 držav članic, saj se vse srečujejo z enakimi težavami. Zadevne regije bodo lahko nadomestile nezdrava prebivališča v socialno izključenih skupnostih in razvile globalne, celostne in trajnostne rešitve stanovanjskih vprašanj.

To poročilo daje EU konkretna sredstva za pomoč njenim državljanom. Upajmo, da je to prvi korak k socialni Evropi, čim bližji ljudem.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. - (PT) Poročilo, ki smo ga danes potrdili, spreminja uredbe Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR), jih razširja na stanovanjski sektor za marginalizirane skupnosti, saj je bilo sedaj možno sklad uporabiti le v kontekstu pobud za razvoj podeželja. Spremembe, ki smo jih jaz in moji kolegi poslanci predlagali in ki jih je danes potrdil Parlament, pomenijo, da imajo lahko tudi starejše države članice in ne le nove, kot je bilo predlagano v prvotnem predlogu Komisije, koristi od tega novega vira financiranja iz ESRR.

Poizkusil sem preprečiti, kar vidim kot precedens, ki bi izključil starejše države članice, še posebej Portugalsko, iz financiranja in verjetno tudi iz drugih morebitnih virov pomoči Skupnosti. Želim poudariti, da dolžina obdobja, ko je država članica Evropske skupnosti, ne more biti merilo za dodeljevanje strukturnih sredstev in kohezijska politika po 2013 mora biti osredotočena na načelo subsidiarnosti s ciljem teritorialne kohezije, kar je ključno za najbolj oddaljene regije, kot je Madeira. Prav tako mora biti namenjena večji prožnosti, preglednosti in pristopu, usmerjenem k rezultatom, ki nagrajuje regije, ki so izkazale vzorno uporabo pomoči Skupnosti namesto, da se jih kaznuje.

Viktor Uspaskich (ALDE), v pisni obliki. - (LT) Da bi izboljšali asimilacijo sredstev Evropske unije za obnovo stavb in domov in ob upoštevanju navad držav članic ter težav za sofinanciranje, bi bilo potrebno predlagati nacionalnim vladam, da ustanovijo skupni sklad, v katerega bodo lahko vložile denar za kritje sofinanciranja s državnim denarjem. Z drugimi besedami, dokler sofinanciranja ne krije država, bodo morali lastniki stavb in domov plačati enak znesek, ki so ga plačali pred obnovo. Pogost razlog je, da lastniki posesti in domov ne morejo sofinancirati iz lastnih sredstev niti pridobiti kredita za ta namen. Pozdravljam drugo točko tega predloga – usmeritev sredstev, namenjenih za obnovo, v podeželje.

Večina zasebnih hiš v vaseh je samostojno ogrevanih, kar pomeni, da se gretje ne plačuje na centraliziran način in se zaradi tega predlaga določitev absolutnega mesečnega zneska, s katerim bi s časoma lahko sofinancirali takšne hiše. Tako bo državam članicam lažje zakonito izvesti sofinanciranje za obnovo podeželskih hiš.

Anna Záborská (PPE), v pisni obliki. - Velika večina teh skupnosti živi na podeželju in v zavetiščih (na podeželju in na mestnih območjih). Niso upravičene do pomoči iz sredstev ESRR. Ukrepi na stanovanjskem področju so možni v sklopu izvajanja razvoja podeželja in z obnovo obstoječih hiš. Podpora za ukrepe na stanovanjskem področju na podeželskih območjih oziroma nadomestitev drugorazrednih stanovanj na podeželskih ali mestnih območjih ni upravičena do pomoči ESRR. Da se prepreči neupravičeno diskriminacijo, ukrepi, namenjeni Romom, ne smejo izključevati drugih skupin v podobnih socialnih in ekonomskih

okolicih. Nadalje, ker je ukrep le en del zahtevnega problema, mora biti obravnavan v okviru enotnega, večdimenzionalnega pristopa na nacionalni ravni, z močnimi partnerstvi in ob upoštevanju vidikov, ki se nanašajo na izobraževanje, socialne zadeve, povezovanje, kulturo, zdravje, zaposlovanje, varnost in tako naprej. Namen predloga je zagotoviti ustrezne stanovanjske pogoje v okviru celotnega pristopa.

Poročilo: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010)

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. - (PT) Goljufije in utaje davkov so napad na razvoj pravičnejše, močnejše in enakovredne Evrope z vidika socialnega in gospodarskega razvoja. Posledice tega so postale še toliko očitnejše in resnejše v tem času hude gospodarske in finančne krize, saj so bili proračuni držav članic posebno oslabljeni in obremenjeni zaradi potreb po javnih naložbah in vlaganjih v socialno politiko. Potrebno je omeniti, da davčna utaja v Evropski uniji znaša več kot 200 milijard EUR na leto, kar predstavlja več kot 2 % BDP.

V kontekstu odprtega trga in prostega pretoka blaga in ljudi so postali mehanizmi nadzora še toliko bolj zahtevni zaradi neodtujljivih pravic suverenosti vsake države članice. Da bi bile zadeve še slabše, se brezobzirni gospodarski subjekti, največkrat motivirani zaradi priložnosti hitrega zaslužka zaradi gospodarske krize, poslužujejo vse bolj prefinjenih in domiselnih metod davčne utaje.

Ta predlog krepi upravno sodelovanje med državami članicami EU na področju davkov, saj postopek evropskega povezovanja prikazuje jasno neravnovesje med zakonodajo in mehanizmi nadzora.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. - (PT) Imamo nekaj dvomov o sestavi predloga, ki razširja „sodelovanje med državami članicami, da se vključijo davki vseh vrst“, in dejstvo da „se uporablja tudi za obvezne prispevke za socialno varnost, ki se plačujejo državi članici ali pododdelku države članice ali ustanovam socialne varnosti, ustanovljenim v skladu z javnim pravom“.

Ne strinjamo se, da uradniki držav članic dobijo pooblastila, da ukrepajo znotraj območja drugih držav članic, zato mislimo, da je predlog Parlamenta, da se vprašanje omeji na primer, kjer je med državami članicami sporazum, pravilen pristop, če že nič drugega.

Prav tako imamo pomisleke glede zahtev za samodejno izmenjavo informacij o davčnih navadah posameznikov kljub temu, da je nekaj navedb o varstvu podatkov, še zlasti v poročilu parlamenta.

Pazljivo bomo spremljali obravnavo teh vprašanj v nadaljevanju.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. Medtem ko verjamem, da bi morale države članice EU obdržati nadzor nad lastnimi davčnimi sistemi, je jasno, da je v boju proti davčnim utajam potrebno sodelovanje po vsej EU in še posebej s tretjimi državami. Verjamem, da bo danes dosežen kompromis koristen instrument v boju proti goljufijam in utajam.

Astrid Lulling (PPE), v pisni obliki. - (FR) Odločno sem glasovala proti poročilu gospe Alvarez o upravnem sodelovanju na davčnem področju, in žal mi je, da je boj za državljanske pravice, ki naj bi mu bil Parlament na čelu, spremenljiv in nedosleden.

Ko je uvedba naprav za skeniranje telesa ali sporazum SWIFT z Veliko Britanijo na dnevnem redu, se slišijo glasovi lojalnih borcev za svoboščine posameznika, tudi če to povzroči diplomatsko napetost.

Ko pa se gre za varstvo bančnih podatkov, pa dobri kar naenkrat postanejo hudobni.

Masovna samodejna izmenjava, ki je podlaga poročil gospe Alvarez in gospoda Domenicija, je naprava, ki te razgali na vsakem koraku; to je sporazum SWIFT na še večjem obsegu.

Te nedoslednosti ni mogoče upravičiti niti v imenu učinkovitosti.

Samodejna izmenjava vseh podatkov za vsakega nerezidenta v Evropi bo pripeljala do neobvladljive poplave podatkov. Precedens na področju obdavčitve prihrankov bi moral zbuditi preplah.

Tistim mojim prijateljem, ki jih skrbi pretirana birokracija, povezana s tem, pa povem, da je edina rešitev temu načelno nasprotovati, namesto da smo presenečeni nad pogubnimi posledicami.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. - (PT) Od prejšnje zakonodaje, s katero sta bili goljufija in davčna utaja prednostna naloga Evropske unije, so bili sprejeti številni zakonodajni predlogi na tem področju. Upravno sodelovanje na področju davkov je temeljni del skupne strategije v boju proti goljufiji in davčni utaji. Učinkovit

boj proti davčni utaji in goljufiji ima občutne vplive na državne proračune in izgubo obsežnega dohodka za splošne javne izdatke, še posebej v zdravstvu, izobraževanju in raziskavah.

Davčna utaja in goljufija kršita načelo enakopravne finančne obravnave v škodo državljanov in gospodarskih podjetij, ki izpolnjujejo davčne obveznosti, prav tako pa vodi do izkrivljanja konkurence, ki vpliva na pravilno delovanje trgov. Sedaj, v času krize, je za vse nas še toliko pomembneje, da uporabimo vse možne metode v boju proti davčni utaji in goljufiji, da se lahko spopademo z izjemnimi stroški, ki so potrebni, da odpravimo posledice krize in čim bolj zmanjšamo visoke proračunske primanjkljaje.

Alfredo Pallone (PPE), v pisni obliki. - (IT) Pomembnost predloga je v resnih posledicah davčne goljufije v EU (ocenjena nad 2 % BDP) na proračune držav članic, na načelo poštene obdavčitve, ki je zaradi tega oslabiljeno, in na delovanje trga, ker je s tem izkrivljena konkurenca.

Predlog Komisije je korak proti izpolnjevanju zahtev za učinkovitejša ukrepe sodelovanja v boju proti goljufiji in davčni utaji na evropski ravni. Predlagana direktiva zahteva oboje, kvantitativni in kvalitativni korak: kvantitativnega, ker ustvarja nove obveznosti, in kvalitativnega, ker razširja in določa že obstoječe obveznosti.

Soglaša z vključitvijo vseh neposrednih in posrednih davkov, razen DDV in trošarin, vključno s samodejno izmenjavo informacij med davčnimi upravami namesto izmenjavo informacij na prošnjo.

Predlog pomeni, da se bomo lahko zanesli na učinkovitejša ukrepe sodelovanja v boju proti goljufiji in davčni utaji in ustvarili zanesljiv, enostaven in učinkovit sistem. To nam bo pomagalo doseči ustrezno davčno povezovanje, bistveni del evropskih projektov in korak naprej k pravi uskladitvi davčnih politik.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), v pisni obliki. - (FR) Tako kot Konfederalna skupina Evropske združene leve/Zelene nordijske leve, sem tudi jaz glasovala za to poročilo, katerega namen je pospešiti boj proti goljufiji in davčni utaji, saj je ta boj pomemben glede na gospodarsko krizo, s katero se srečujejo države članice. Obravnava teh vprašanj se nam zdi prednostna naloga glede na finančno krizo, s katero se srečujejo države članice, in v času, ko je proračunska strogost čedalje večje breme za najmanjše države.

Po nekaterih ocenah davčna goljufija znaša 200 milijard EUR oziroma 2 % BDP in dvojni znesek, ki ga je Evropska unija dodelila za tako imenovan Evropski načrt za oživitev gospodarstva.

Nadalje, poročilo Evropskega parlamenta uvaža zahtevo za izboljšanje varstva podatkov, kar je pomembno načelo glede na to, da govorimo o izmenjavi podatkov.

Enako kot poročilo bomo tudi mi pritiskali na Komisijo in na Svet, naj razložita Evropskemu parlamentu kako se je upošteval njun položaj in kakšen je napredek glede sodelovanja med državami članicami v boju proti davčni goljufiji in utaji.

Anna Záborská (PPE), v pisni obliki. - (FR) Namen te direktive je izboljšati upravno sodelovanje na področju davkov. Zdaj, bolj kot prej, moramo drug drugemu pomagati na tem področju. Mobilnost davkoplačevalcev, število čezmejnih transakcij in globalizacija finančnih instrumentov so se znatno razvili. Države članice težko pravilno ocenijo višino davkov in dajatev. Ta vse večja težava ima negativen vpliv na delovanje davčnih sistemov in vodi k dvojnemu obdavčevanju, kar spodbuja davčno goljufijo in utajo, medtem ko ostaja nadzor v odgovornosti nacionalnih organov. Vse to ogroža nemoteno delovanje notranjega trga. Samodejna izmenjava podatkov med državami članicami bi bila obvezna za nagrade direktorjev, dividende, kapitalske dobičke, licenčnine in storitve življenjskega zavarovanja, ki niso zajete v drugih pravnih instrumentih EU, povezanih z izmenjavo informacij in podobnih ukrepov, nastalih pokojnin, lastninskopravnih razmerij in prihodkih. Da se izboljša izmenjava informacij med različnimi nacionalnimi organi, je prav tako predlagana vzpostavitev nadzora nad zadevami, v katerih so države članice zavrnile dostop do informacij oziroma izvedbo upravne preiskave. Vsi ti ukrepi so pomoč pri boju proti davčni goljufiji in zato sem glasovala za ta zakonodajni predlog.

Poročilo: Theodor Dumitru Stolojan (A7-0002/2010)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. - (PL) Zanimivo je, da Evropska komisija prizna, da „določbe Pogodbe EU o prostem pretoku otežujejo državam članicam zahtevati zagotovila za plačila davkov, dolgovan in njihovem ozemlju“.

Ali bi lahko rekli, namesto da sprejmemo eno pravilo za drugim, ki se kasneje izkaže za „nezadostno“ in, ob upoštevanju „do sedaj prejetih slabih rezultatov“, zakaj ne rešiti težave tako, da bi se lotili njenega bistva in spremenili pravila o prostem pretoku?

Vendar pa imamo pomisleke o izvedbi predloga, ki navaja: „Področje uporabe vzajemne pomoči pri izterjavi je treba razširiti na druge davke in carine, poleg davkov in carin, ki so že vključeni, ker neplačevanje kakršne koli vrste davka ali carine vpliva na pravilno delovanje notranjega trga. Področje uporabe mora prav tako vključevati obvezne prispevke za socialno varnost.“

Ne strinjamo se, da uradniki držav članic dobijo pooblastila, da ukrepajo znotraj območja drugih držav članic, zato menimo, da je predlog Parlamenta, da se vprašanje omeji na primer, kjer je med državami članicami sporazum, pravi pristop.

Ian Hughton (Verts/ALE), v pisni obliki. - Vse večja mobilnost ljudi in kapitala je jedro EU in je do sedaj velik uspeh. Toda vsebuje tudi določene slabe strani, med drugimi tudi večjo možnost, da se goljufi izognejo plačilu davkov in dajatev. Jasno je, da so se sedanji sistemi vzajemne pomoči izkazali za nezadostne, in današnje glasovanje bi moralo prinesiti močno potrebne izboljšave na tem področju.

Petru Constantin Luhan (PPE), v pisni obliki. - (RO) Razmere v Evropski uniji glede izterjave terjatev za davke in dajatve niso najbolj dobrodošle. Statistika kaže, da je splošni uspeh izterjave le 5-odstoten. Da bi se izboljšala učinkovitost dejanj na področju izterjave davkov, je potrebno tesnejše sodelovanje na ravni držav članic. S tem v mislih sem glasoval za predlog o vzajemni pomoči na tem področju. Upam, da bomo pravzaprav uspeli odstraniti pomanjkljivosti v trenutnih ukrepih, ki so nastale zaradi pomanjkanja preglednosti in usklajenosti med državami, in zaradi neupravičenih zaostankih v postopku izterjave.

Nova direktiva predlaga bolj jasno opredelitev pojma, na podlagi katerega lahko pristojni organi v državah članicah nudijo pomoč, kot tudi opredelitev pravic in obveznosti zadevnih strank. Pripravljeni bodo standardni instrumenti, da se olajšajo ukrepi za izvrševanje in zavarovanje v izogib problemom, povezanim s priznanjem in prevajanjem instrumentov, ki so jih izdali drugi organi. Komisija bo podprla dobro sodelovanje med državami članicami in bo neprestano nadzorovala vsakršne pritožbe, prejete v zvezi z izmenjavo podatkov ali pomočjo.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. - (PT) Vse večje število zahtev držav članic za pomoč pri izterjavi dolgov v zvezi z določenimi davki, poleg pomanjkanja učinkovitosti pri izterjavi, ki je le 5-odstotna, kažejo na potrebo po spremembi Direktive Sveta 1976/308/EGS. To resolucijo potrebujemo, če želimo rešiti počasnost, neenakost, pomanjkanje usklajenosti in preglednosti.

Alfredo Pallone (PPE), v pisni obliki. - (IT) Trenutni sistem izterjave dolgov za davke, dajatve in druge ukrepe označuje počasnost, neenakost, pomanjkanje usklajenosti in preglednosti. Zaradi tega moramo ukrepati na ravni Skupnosti, da okrepimo in izboljšamo pomoč pri izterjavi med državami članicami.

V ta namen nudi predlog enotne instrumente, s katerimi se dovoli izvršitev ali zavarovanje ukrepov, da se preprečijo problemi pri priznanju in prevajanju instrumentov, ki izvirajo iz drugih držav članic in standardni obrazec o vročitvi dokumentov glede zahtevkov na območju druge države članice.

Z uvedbo enotnega standardnega obrazca za obveščanje o ukrepih in odločitvah v zvezi z zahtevki se bodo rešile težave priznanja in prevajanja dokumentov, ki izvirajo iz druge države članice. Ta instrument bo bistvenega pomena za razvoj trgovine znotraj Skupnosti in za krepitev notranjega trga.

Anna Záborská (PPE), v pisni obliki. - (FR) Cilj direktive Sveta je temeljno spremeniti izvajanje vzajemne pomoči za izterjavo terjatev v zvezi z davki, dajatvami in drugimi ukrepi. Nacionalne določbe o izterjavi veljajo le znotraj ozemlja vsake države članice. Upravni organi niso pooblaščen za izterjavo davkov in dajatev izven lastne države članice. Istočasno se povečuje mobilnost ljudi in kapitala, in goljufi izkoriščajo priložnosti teritorialno omejene pristojnosti državnih organov, da organizirajo stečaj v državah, v katerih imajo davčna bremena. Prve določbe o vzajemni pomoči pri izterjavi so bile določene v Direktivi 76/308/EGS (prečiščena v Direktivi 2008/55/EC) o vzajemni pomoči pri izterjavi zahtevkov za določene dajatve, davke in druge ukrepe. Toda ta instrument se je izkazal za neustreznega z vidika odzivnosti na spremembe na notranjem trgu v zadnjih 30 letih. Zato je potrebno razveljaviti sedanjo direktivo in zagotoviti izboljšan sistem za pomoč pri izterjavah na notranjem trgu, ki bo zagotovil hitre, učinkovite in enotne postopke po vsej Evropski uniji. In zato sem glasovala za to resolucijo.

Predlog resolucije RC-B7-0072/2010

John Stuart Agnew, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark in William (The Earl of) Dartmouth (EFD), v pisni obliki. - UKIP v celoti podpira reševalne aktivnosti in je zgrožen nad izgubo življenja in prizadetimi ob nesreči, ampak ne moremo podpreti upravičenosti EU, da porabi na stotine milijonov

denarja davkoplačevalcev, poleg njenih vojaških in diplomatskih ambicij, da se obidejo demokratične in odgovorne države članice, ki posredujejo v krizi.

Seveda spodbujamo vlado in posameznike, da dajo podporo in denar za pomoč prizadetim in za obnovo države. To je treba izvesti na pregleden način v javnosti in ne preko prikrivajočih, neizvoljenih birokratov z ambicijo po mednarodni veličini.

Liam Aylward (ALDE), v pisni obliki. - (GA) Glasoval sem za to resolucijo in za finančno pomoč Evropske unije za dolgoročno pomoč, ki jo bo nadzorovalo partnerstvo med lokalnimi organi in ljudstvom Haitija. Ta denar je treba porabiti, da se odpravijo temeljni razlogi za revščino na Haitiju, da se državi pomaga okrepiti njeno demokratično strukturo in da se zgradi trajnostno gospodarstvo.

Pogoji na Haitiju so se nedavno izboljšali in hvala Bogu, da je humanitarna pomoč razdeljena učinkovito in po vrstnem redu; za to se je potrebno zahvaliti sodelovanju in usklajevanju mednarodnih organizacij, nevladnim organizacijam in ljudem na Haitiju, ki so vsi delali skupaj.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. - (RO) Evropska unija, tako kot celotna mednarodna skupnost, se srečuje s pomembnim preizkusom solidarnosti glede razmer na Haitiju. Prihodnji vrh EU mora predstaviti odločno in dobro usklajeno rešitev, z enotnim glasom, da se izpolnijo zahteve za obnovo in pomoč, ki ju Haiti dobiva zaradi ene izmed najhujših naravnih nesreč v sodobni zgodovini. Potrebno je odgovoriti na poziv Evropskega parlamenta in zahtevo predložiti Evropski komisiji, da se pripravi poseben predlog za ustanovitev Evropske civilne zaščite, ki bi se lahko hitro odzvala v primeru naravnih nesreč po svetu.

„Lekcije Haitija“ ne smemo pozabiti in Evropska unija mora v tem primeru pokazati ne le, da ve, kaj pomeni solidarnost, temveč tudi, da je prilagodljiva in prožna institucija, ki se uči na podlagi trenutno bolečih dogodkov. Evropska unija ima vse podatke in instrumente za prisotnost pri dolgoročni obnovi Haitija. Potrebno je usklajevanje z Združenimi državami in Kanado, tako da bo celotna mednarodna skupnost govorila enoten jezik. Ljudstvo Haitija, sigurno utrujeno zaradi zgodovine in narave, mora od mednarodne skupnosti prejeti vse potrebne instrumente, da se nauči, kako si lahko pomaga samo.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. - (PT) Pozdravljam zavezo EU za zagotovitev pomoči za ljudi v Haitiju po potresu, ki je državo prizadel januarja. Pred potresom je 70 % ljudi na Haitiju živelo pod pragom revščine in državni dolg je znašal 890 milijonov USD. Mednarodna skupnost ima sedaj nalogo, da prispeva k pripravi strategije za obnovo države, ki bo trajnostna dolgoročno, srednjeročno in kratkoročno.

To je odločilen čas za usklajevanje obnove med mednarodnimi donatorji pomoči, organi Haitija in civilno družbo, prav tako pa pozdravljam nedavno odločitev G7, da odpiše dolg Haitija, vključno z dolgovi večstranskim kreditnim institucijam. Pomembno je, da pomagamo tej državi, da si opomore od potresa, vendar mora mednarodna skupnost prav tako izkoristiti to priložnost, da reši gospodarske, socialne in politične neenakosti na Haitiju.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. - (PT) Potres, ki je prizadel Haiti 12. januarja 2010, med katerim je bilo ubitih več tisoč ljudi in povzročeno hudo uničenje in kaos, zahteva našo odločno solidarnost za ljudstvo Haitija. Imel sem priložnost in čast prispevati k predlogu te resolucije Parlamenta. Prvo, rad bi se iskreno zahvalil vsem strokovnjakom, katerih velikodušno in hitro delo preko Mobilnega intervencijskega sistema je pomagalo rešiti življenja in ublažiti nujne potrebe na področju zdravstva, vode, higiene, oblačil itd. To dokazuje, da imajo lahko vlaganja, ki jih zahteva Parlament, praktičen in pozitiven vpliv.

Po drugi strani, enako kot v primeru azijskega cunamija, se moramo naučiti, kaj se je zgodilo. Po poročilu gospoda Barnierja iz leta 2006 naj bi Evropska komisija čim prej predložila zakonske ukrepe za vzpostavitev enotne, samostojne in trajne Evropske civilne sile EU, ki bi lahko izvajala reševalne misije in zagotovila celosten pristop glede pomoči, rehabilitacije in razvoja. Rad bi se zahvalil državam članicam, nevladnim organizacijam in civilnim družbam za vso humanitarno pomoč, ki so jo dale.

Lara Comi (PPE), v pisni obliki. - (IT) Potres, ki je 12. januarja uničil Haiti, ubil 200 000 ljudi in ranil okoli 250 000 ljudi, je spodbudil države članice EU in celotno mednarodno skupnost, da se udeležijo v dejanskih in skupnih zavezah za obnovo države.

Tovrstno usklajevanje se je izkazalo za kratkoročno učinkovito in je bilo povod za prvotne zaveze do znatnih zneskov od Evropske komisije in posameznih držav članic. Verjamem, da je bistvo usmeriti ta skupni trud tako, da bo obnova srednje in dolgoročno trajnostna in da bo ljudstvo Haitija glavni upravičenec do teh zavez.

Dodajam svoj glas k pozivu mednarodnih humanitarnih organizacij, naj se prepreči, da bi veliko število otroških sirot postalo žrtev trgovine z ljudmi. Zaradi tega verjamem, da potrebujemo načrt za nadzor nad kriznimi razmerami, ki bo zagotovil, da bodo osnovne potrebe najšibkejših skupin v skupnosti na prvem mestu prednostnih nalog Evrope in Združenih držav.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog resolucije o potresu na Haitiju, ki je zahteval 200 000 smrtnih žrtev in 250 000 ranjencev. Rada bi izrazila srčno sočutje in solidarnost z ljudstvom Haitija in drugimi narodnostmi, uslužbenci mednarodnih organizacij, vključno z ZN in Evropsko komisijo, kakor tudi z družinami žrtev te tragedije. Rada bi tudi poudarila trdo delo nekaterih držav članic EU v okviru mehanizma za civilno zaščito EU, ki ga je usklajeval Center za nadzor in obveščanje. Prav tako pozdravljam predlog, da se oceni Evropski odziv na humanitarno krizo na Haitiju, tako da bo lahko Evropska komisija izdelala predloge za izboljšanje zmožnosti EU za hitro odzivanje v prihodnjih katastrofah.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) 12. januar 2010 se bo v zgodovini Haitija zapisal med najhujše, kar jih je država kdaj doživela. Ljudstvo in država, ki sta že tako ali tako trpela revščino in nerazvitost, je nenadoma ugonobila neusmiljena in morilska naravna nesreča mogočnih razsežnosti.

Več deset tisoč smrtnih žrtev, zabeleženih v statistiki, ki je bila ob objavi že zastarela, ter bolečina in obup v očeh tistih, ki so izgubili vse, je več kot upravičila mobilizacijo mednarodne skupnosti in civilne družbe povsod po svetu, in ta prizadevanja moram pohvaliti.

Kljub valu solidarnosti, ki meče le dobro luč na udeležene, bo potrebno pomoč vzdrževati, četudi bi se globalna pozornost preusmerila na katero drugo državo.

Mednarodnim prizadevanjem navkljub bo obnova države uspešna le, če bodo ljudje na vodilnih položajih in državljani v tem postopku sposobni prevzeti vodstvo in svoj delež odgovornosti.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. (PT) Razdejanje, ki je prizadelo Haiti, potem ko ga je 12. januarja letos stresel divji potres, predstavlja nov izziv solidarnosti med ljudmi in narodi. Zaradi svoje zgodovine in kulturne identitete, da ne omenim njene pomembnosti v svetovnem gospodarstvu, mora biti Evropska unija vzor ter spodbujati pomoč za prebivalce Haitija in za obnovo ene najrevnejših držav na svetu. Omogočiti moramo čim lažji pretok finančnih in logističnih sredstev, ki bodo v največji meri zmanjšala trpljenje tistih, ki jih je prizadela tragedija, to je nujno, in zagotoviti naglo obnovo osnovnih življenjskih pogojev za prebivalstvo. Vendar pa morajo biti pogoji za spodbujanje trajnostnega razvoja v državi že ocenjeni in zagotovljeni, tako da bomo lahko kljubovali razmeram izjemne revščine, ki muči ogromno število ljudi v državi. Poleg spodbud za profitno kmetijstvo, industrializacijo in trajnostni razvojni cikel za trženje izdelkov je po mojem mnenju ključnega pomena uvedba trdne strategije za izboljšanje okolja, saj je Haiti očiten in dramatičen primer uničujočih posledic, ki jih lahko imajo podnebne spremembe na človeštvo. Zato sem glasoval za to resolucijo.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Spričo dramatičnih prizorov popolnega uničenja na Haitiju, potrebujemo naglo, učinkovito in pristno solidarnost, ki bo pomagala ublažiti trpljenje prebivalcev Haitija. Prav tako je potrebno zavračati in obsoditi kakršen koli poskus izkoriščanja tragedije prebivalcev Haitija z vojaško okupacijo njihove države in zagotoviti nedvoumno obrambo suverenosti in neodvisnosti Haitija – le-to v zadevni listini manjka. Obžalovanja vredno je, da je resolucija nastala veliko pozneje kot stališča določenih voditeljev držav in uradnikov ZN o izkrcanju več deset tisoč vojakov ZDA v državi. Haiti in njegovi prebivalci potrebujejo gasilce, zdravnike, bolnišnice in osnovne potrebščine.

Odziv EU na resolucijo je bila „odločitev Sveta, da odpošlje 350 oficirjev vojaške policije“. Velja se spomniti nagle pomoči Haitiju s strani držav, kot je Kuba, ki je nemudoma poslala 400 zdravnikov, ki rešujejo življenja in preprečujejo epidemije, gradijo zdravstveno infrastrukturo in razdeljujejo osnovne potrebščine, ali Venezuela, ki je ponudila odpis dolgov in priskrbelo gorivo.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Menimo, da je čas za podarjanje vse humanitarne pomoči, sodelovanja in podpiranja obnove, ki jo prebivalci Haitija zaslužijo, glede na njihovo dostojanstvo in hrabrost. Na žalost je bilo preveč časa porabljenega za zaščito, in ni šlo vse kot po maslu. Način kako so bili določeni akterji, predvsem ZDA, bolj zavzeti za okrepitev lastne vojaške navzočnosti v državi namesto prebivalstva Haitija, smo že obsodili.

Obžalujemo, da sprejeta resolucija ne gre dovolj daleč v obrambi Haitija in njegovega prebivalstva. Bil bi dober začetek, če bi obsodili kogar koli in katero koli državo, ki želi z vrnitvijo v neokolonializem kovati dobiček iz katastrofe. Zdi se, da se tak odnos skriva za namestitvijo več tisoč severnoameriških vojakov,

kljub dejstvu, da večina prebivalstva živi v revščini in da so še naprej žrtve izkoriščanja multinacionalnih in vmešavanja zunanjih organov, zlasti Združenih držav.

Tudi v prihodnje bomo izražali iskreno solidarnost s prebivalci Haitija.

Sylvie Guillaume (S&D), *v pisni obliki*. – (FR) Resolucijo sem podprla zato, da poudarim obvezo solidarnosti, ki jo mora poslati Evropska unija v pomoč državi, ki je bila opustošena pred skoraj mesecem dni. Po zasilni pomoči bo potrebno razviti dolgoročno podporo, zlasti za najbolj ranljive osebe in za vladne strukture, ki danes nimajo druge alternative, kot da svojo avtoriteto predajo silam ZDA. Nazadnje se mora Evropa naučiti lekcijo iz takih dogodkov, tako da se bo lahko v prihodnje odzvala hitreje in učinkoviteje ter zagotovila optimalno humanitarno pomoč ljudem, ki jo najbolj potrebujejo.

Richard Howitt (S&D), *v pisni obliki*. – Laburistični poslanci EP želimo izraziti svoje najgloblje sočutje z vsemi Haitijci, ki jim je katastrofalni potres pretresel življenja, in v popolnosti podpiramo mednarodno prizadevanje za pomoč. Podprli smo resolucijo z jasnim ciljem, da pošljemo sporočilo, da Evropski parlament in laburistični poslanci EP stojimo ob strani prebivalcem Haitija pri njihovi dolgoročni nalogi obnavljanja infrastrukture, skupnosti in življenj, ki so bili razdejani. Predvsem nas je v resoluciji zadovoljilo, da smo izpostavili odločitev Velike Britanije in drugih držav G7 o odpisu Haitijskega mednarodnega dolga in pozvali druge države, naj storijo enako.

Vendar pa se ne strinjamo s členom 24 resolucije, saj menimo, da mora biti kateri koli predlog za izboljšavo odziva EU na nesreče izveden po temeljitem posvetovanju in razmisleku, in ne le v kontekstu ene naravne nesreče ter nemudoma po njej, ne glede na to, kako strašna je bila. Člen je predvsem poln predsodkov do trenutne prostovoljske ureditve držav članic EU, in ne smemo podcenjevati nacionalnih zmožnosti odziva, predvsem ker se je skupina Velike Britanije za odziv podala v akcijo še isto uro po potresu na Haitiju.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – Zadnje tedne smo vsi videli grozne prizore razmer, ki so prizadele prebivalce Haitija. Kot vedno je razpon pozornosti tiska in medijev kratek in naslovnice se hitro preusmerijo drugam. Nesprejemljivo bi bilo, če bi se politični vodje prav tako hitro preusmerili, in zato je pravilno, da ta parlament naravno nesrečo obdrži na vrhu dnevnega reda. V resoluciji je zabeleženo dobro delo, ki so ga do sedaj opravile institucije EU in države članice, in zato upamo, da bo visoka predstavnik EU v celoti upoštevala specifične točke, ki jih je danes poudaril Parlament.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *v pisni obliki*. – Po podatkih haitijskih oblasti skupno število izgubljenih življenj v potresu presega 230 000 oseb. To pomeni, da je ta naravna nesreča hujša od azijskega cunamija iz leta 2004. Po nujni pomoči moramo svojo pozornost postopoma usmeriti v dolgotrajni razvoj Haitija. Ker je ena najrevnejših držav na svetu, je bil Haiti popolnoma nepripravljen na spopadanje z naravno nesrečo takih razsežnosti. Toplo pozdravljam nedavne zaveze za odpis dolgov Haitiju in rotim vse države donatorke, da pomagajo pri dolgoročni in trajnostni obnovi. Nazadnje: Nekateri kolegi so podvomili v odločitev baronice Ashton, da Haitija ne obišče takoj po potresu. Njihova kritika bi bila upravičena, če bi njen takojšen obisk imel koristne posledice za Haitijce. Če pa bi bil le reklamna poteza, s katero bi želela pokazati prisotnost EU, potem je bila njena odločitev popolnoma pravilna.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *v pisni obliki*. – (FI) Gospod predsednik, glasovala sem za resolucijo o Haitiju. Človeška stiska, ki jo je prizadejal potres na Haitiju, ima ogromne razsežnosti: več sto tisoč mrtvih ali ranjenih, Port-au-Prince pa je skoraj popolnoma uničen. Število ljudi, ki potrebujejo pomoč od zunaj, je ocenjeno na okoli dva do tri milijone.

Medtem ko Evropejci sicer sočustvujejo s sorodniki žrtev, pa so potrebna dejanja. Obsežne in nagle zaveze v obliki pomoči s strani EU so seveda življenjskega pomena. Okorni odziv nove uprave za zunanje zadeve je upravičeno izzval začudenje. Jasno je, da ima visoka predstavnik EU v prihodnje dolžnost, da zagotovi hitrejši in bolj usklajen odziv EU. Haiti bo še dolgo potreboval pomoč. Njegove rane potrebujejo oskrbo in njegove domove je treba zgraditi drugega za drugim.

Filozof Ludwig Wittgenstein je predlagal zamisel, da ni nobena stiska večja, kot tista, ki jo lahko doživi posameznik. Predvidevam, da je imel v mislih naslednje: na svetu ni večje enote zavesti, kot je to zavest posameznika. Bolečine se ne da seštevati. Skupinska zavest, ki bi trpela bolj kot posameznik, ne obstaja. Stiska množic je vedno stiska posamezne osebe. V tem leži tudi upanje. Mati Tereza je domnevno dejala, da če bi kadar koli pomislila na množico, ne bi dosegla ničesar. Če mi uspe pomagati eni osebi, bom pomagala največji možni enoti: celotnemu svetu posameznika.

Petru Constantin Luhan (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Menim, da mora EU stremeti za boljšim usklajevanjem in večjo razpoznavnostjo pri pomoči Haitijski državi. Trenutno največji izziv predstavljajo logistična ozka grla (omejene zmogljivosti za pristajanje in raztovarjanje blaga na letališču v Port-au-Princeu), kakor tudi iskanje rešitve za pomoč tistim, ki so še vedno brez domov, predvsem zato, ker je pred vrati deževno obdobje.

Pomisliti moramo na prihodnost in načine, kako bomo lahko hitreje in učinkoviteje ukrepali v takih primerih. Podprl sem resolucijo, ker od komisarja za mednarodno sodelovanje, humanitarno pomoč in krizno odzivanje zahteva zagotovitev učinkovitejšega usklajevanja odzivov Evropske unije na prihodnje krize, ki temelji na dolžnostih, ustvarjenih v okviru Lizbonske pogodbe.

Nadalje je izredno pomembno, da Evropska izvršilna oblast v Parlament čim prej vloži predloge za ustanovitev Evropskega urada za civilno zaščito, ki bo temeljil na mehanizmu EU za civilno zaščito. To bo Evropski uniji omogočilo zbrati potrebna sredstva, s katerimi bo omogočena dostava humanitarne pomoči v 24 urah od naravne nesreče.

David Martin (S&D), *v pisni obliki*. – Uničujoč potres na Haitiju je prejšnji mesec prizadejal katastrofalno škodo in globalna pomoč bo morala biti dolgoročna in predana. Zadovoljen sem, da se je EU naglo odzvala z, do sedaj, 196 milijoni EUR pomoči. Podpiram resolucijo, ki zahteva učinkovito in usklajeno humanitarno pomoč s strani EU, da zagotovi dolgoročno pomoč in obnovo Haitija.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Poleg tega, da je potres, ki je prizadel Haiti 12. januarja 2010, zahteval mnogo smrtnih žrtev, ima še nadalje vpliv na vsakodnevno življenje 3 milijonov ljudi, ki nujno potrebujejo humanitarno pomoč. Vloga zunanje politike EU je bila razjasnjena in vrednote, ki jih EU poskuša promovirati, so, med drugim, ciljno usmerjene predvsem v prispevanje k svetovnemu miru in varnosti ter zaščiti človekovih pravic. Zato moramo pozdraviti vse poskuse držav članic, ki pomagajo državi, da bo iz katastrofe izšla kot polno delujoča demokracija z gospodarstvom, ki bo zmožno podpirati svoje prebivalstvo. Tudi ne smemo pozabiti, da morajo biti prebivalci Haitija, z njihovo vlado vred, vedno bistveni del tega obnovitvenega procesa.

Willy Meyer (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (ES) Vzdržal sem se glasovanja o Resoluciji RC-B7-0072/2010 o Haitiju, ker menim, da je potrebno v regijo poslati civilne strokovnjake, kot so zdravniki, arhitekti in gasilci, namesto vojaških enot. Haiti bo zmožen doseči politično, gospodarsko in socialno stabilnost, ki jo potrebuje, le če bo svoboda države zaščitena pred zunanjim vmešavanjem. Denarne ustanove, kot so Svetovna banka, Mednarodni denarni sklad in socialni partnerji Haitija, naj nemudoma prekličajo zunanji dolg.

Nadalje podpiram ukrepe, ki so jih sprejele države Bolivarskega zavezništva za Ameriki (finančna pomoč preko humanitarnega sklada, podpora v energiji in podpiranje kmetijskih in proizvodnih pobud), ki so dokaz bratske solidarnosti, ki obstaja med različnimi državami. S tem, ko sem se vzdržal glasovanja, sem želel poudariti, da obnova Haitija ni možna z militarizacijo pomoči, temveč z ukinitvijo mehanizmov, ki so povzročili osnovno revščino na Haitiju, kot so zunanji dolg, za katerega zahtevam, da se prekliče.

Andreas Mölzer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Že pred potresom je bil Haiti revna država, ki ni imela zagotovljene lokalne oskrbe s hrano za več kot dva milijona ljudi ter z več sto tisoč sirotami na cesti ali po domovih. Za prebivalce Haitija je seveda pomembno, da se na dolgi rok obnovijo infrastruktura in državne ustanove. Vendar pa ne smemo pozabiti, da se razdeljevanje pomoči ne odvija brez težav in da je mnogo žena in otrok v zelo ranljivem položaju. V tem primeru moramo postopati previdno. Kaže, da predlog resolucije zadovoljuje večino problemov in zato sem glasoval za.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *v pisni obliki*. – (PL) Potres, ki je pretresel Haiti januarja letos, je ena največjih humanitarnih katastrof 21. stoletja. Razsežnost naravne nesreče poslabša dejstvo, da je potres prizadel eno najrevnejših držav sveta. Tragedija je oči vsega sveta usmerila na Haiti. Humanitarna pomoč se ne sme ustaviti pri obnovi otoka, temveč mora vsebovati tudi prestrukturiranje družbenih odnosov otoka, v duhu spoštovanja človeškega dostojanstva in socialne pravičnosti. Da bi bilo to mogoče, je nujno Haitiju podariti ne le nepovratno pomoč, temveč je treba tudi zagotoviti, da država in njena družba pričneta znova.

Zaradi tega podpiram poziv, da se izbriše mednarodni dolg Haitija. Poleg tega nasprotujem rešitvam, ki bi povečale zadolženost Haitija kot posledica mednarodne „pomoči“. Ob upoštevanju teh dejavnikov sem se odločil, da podprem skupni predlog za resolucijo Evropskega parlamenta o nedavnem potresu na Haitiju.

Alfredo Pallone (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Glasoval sem za skupni predlog za resolucijo o nedavnem potresu na Haitiju.

Predvsem se strinjam z vsebino členov 4, 8 in 9, še posebej z deli, ki določajo, da mora EU dati prednost pomoči pri obnovi in izboljšanju humanitarnega položaja s poudarkom na ranljivih skupinah, kot so ženske in otroci, in oskrbovanju zavetišč, zdravstvenih ustanov, logistični podpori in hrani; pozivamo vse države članice, da se pripravijo na izpolnjevanje dodatnih prošenj za pomoč s strani ZN; pozdravljamo predhodno zavezo Komisije za 30 milijonov EUR humanitarne pomoči; pozdravljamo odločitev držav G7, da črtajo svoje terjatve glede mednarodnega dolga Haitija, in pozivamo tudi Mednarodni denarni sklad, da v celoti izbriše neporavnani dolg države – in poudarjamo, da mora biti kakršna koli zasilna popotresna pomoč zagotovljena v obliki donacije in ne posojil, ki povzročajo dolgove.

Anna Záborská (PPE), v pisni obliki. – (FR) V primeru naravne nesreče mora humanitarna pomoč prispeti brez zamude. Na Haitiju je uspelo priskrbeti učinkovito humanitarno pomoč brez birokratskih zamud le Združenim državam. Očitno je, da so najhitrejši in najbolj učinkoviti humanitarne agencije tiste, ki jih ta vzvišeni parlament redno obsoja v resolucijah: katoliška cerkev in humanitarne pobude krščanskih organizacij. V resoluciji, ki jo celostno podpiram, Parlament poziva mednarodno skupnost, da zagotovi, da bodo prebivalci Haitija in njihova vlada glavni igralci v obnovenem procesu, zato da bodo lahko gospodarji svoje lastne usode. Članice tudi podpirajo dejavnost EU, da ponovno zažene proizvodnjo hrane na lokalni ravni, tako da obnovi poškodovano infrastrukturo in malim kmetovalcem priskrbi potrebne materiale (seme, gnojilo in orodje), predvsem za spomladansko setev, ki se bo pričela marca in predstavlja 60 % nacionalne proizvodnje hrane. Za sedaj, medtem ko mednarodna skupnost vlaga v ustanavljanje infrastrukture, odporne proti potresom, bi rada poudarila dejstvo, da so bile prizadete tudi verske zgradbe in da bi morali mednarodni skladi porazdeliti sredstva tudi v obnovo cerkva in semenišč.

Predlog resolucije B7-0078/2010

John Stuart Agnew, David Campbell Bannerman, David Cambell Bannerman, Derek Roland Clark in William (The Earl of) Dartmouth (EFD), v pisni obliki. – UKIP močno skrbi za razmere v Iranu in poziva vladi na obeh straneh, da prispeta do diplomatske, predvsem pa mirne rešitve trajnega političnega in humanitarnega razsula v državi. EU v teh razmerah ne sme posredovati, saj bi le poslabšala napeto položaj. Neodgovorni birokrati EU, namesto izvoljenih politikov, ki bi vodili pogajanja, bi poskrbeli le za slab izid za Iran in preostali svet. Pogajanja bi morala biti usklajena z drugimi nacionalnimi vladami, ne pa vsiljena od zgoraj s strani EU. Mnogo držav si želi ostati nevtralnih, kot na primer Irska, EU pa z zastopanjem teh držav v tem primeru spodkopava demokratično podprto politiko.

Mário David (PPE), v pisni obliki. – (PT) Z močnim občutkom dolžnosti sem glasoval za listino v upanju, da bi lahko resolucija obrodila sadove. Rad bi pozdravil trud za enotnost, ki so ga vložile različne politične skupine v Parlamentu, ki so dopustile domu Evropske demokracije govoriti z enim glasom in so poudarile zelo pragmatično nagnjenje resolucije, ki EU predlaga načine, rešitve in izrecne ukrepe, kako se obnašati do Iranskega režima. Iz tega zornega kota bi rad poudaril potrebo po a) strogi obsodbi podjetij, ki Iranske oblasti oskrbujejo z opremo in tehnologijo, ki ima za cilj cenzuro in nadzor in bi morala biti prepovedana Evropskim podjetjem; b) pripošnji, ali bolje zahtevi, da se prizna absolutno nujnost spoštovanja Ženevske konvencije in pravil diplomacije; c) uvedbi več sankcij za iranske organizacije ali uradnike, ki delujejo v tujini in so odgovorni za represijo in omejevanje svoboščin v Iranu, vključno s tistimi, ki so v povezavi z iransko kršitvijo mednarodnih zavez glede jedrskih zadev; in d) kljub vsemu podpirati nadaljevanje in poglobljanje dialoga z Iranom, predvsem z njegovo civilno družbo.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog resolucije o razmerah v Iranu, saj sem zaskrbljena nad nadaljevanjem tamkajšnjih kršitev človekovih pravic, predvsem z ozirom na pravico do združevanja, izražanja in obveščenosti, ter zato ker podpiram demokratične želje Iranskega ljudstva.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) V zadnjih mesecih sta iz Irana prodrli dve novici, na žalost nobena od njiju ni spodbudna. Prvič, napredek pri plemenitenju urana v jedrske namene in, drugič, zatiranje zmerne struje, ki jo vodi gospod Moussavi, ki izpodbija izide nedavnih predsedniških volitev. Ta dva dogodka sta že sama po sebi dovolj zaskrbljujoča, skupaj pa sta razlog za bolj poglobljene skrbi.

Kaj lahko rečemo o tej nestabilni državi, kjer čedalje bolj skrajna vlada ubija, muči in zapira nasprotnike, ki proti njej protestirajo na ulicah, in ki je istočasno vpletena v vztrajen program plemenitenja urana s ciljem pridobivanja jedrske energije?

Kljub izjavam fundamentalističnega režima ajatol, da so njihove namere dobre in da stremijo za jedrsko energijo v miroljubne namene, mednarodna skupnost ni prepričana in, upravičeno, v Iranu vidi rastočo grožnjo.

Poleg že začetnega zavračanja nasilnega zatiranja, ki je prizadelo iranske zmerneže, se morajo Evropska unija in njeni zavezniki ter drugi mednarodni akterji boriti za utrditev in poostreitev sankcij proti Teheranu in ne smejo izključiti nobenega usklajenega prizadevanja, da bi se spoprijeli s to grožnjo.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Branimo pravico do izražanja in demokracijo in strinjamo se s potrebo, da izrazimo zaskrbljenost nad potekom dogodkov v Iranu v zadnjih nekaj mesecih, predvsem nad tistimi, ki zadevajo zatiranje množic s strani iranskih varnostnih sil. Vendar predlagano besedilo tega ne izraža na najbolje.

Po našem mnenju, naš nujen izraz zaskrbljenosti nad potekom dogodkov ne more obiti velike grožnje suverenosti in ozemeljski celovitosti Irana, vključno s stopnjevanjem diplomatskega in vojaškega vmešavanja, ki ga vodi administracija ZDA, vključno s kopičenjem vojaških sil ZDA v regiji. Ne smemo pozabiti, da tudi ti elementi ogrožajo pravice iranskega ljudstva in tistih sil, ki nadaljujejo prizadevanja za demokracijo, napredek in socialno pravičnost v Iranu. Sprejeto besedilo tega ne omenja.

Pravica do odločitve o prihodnjem razvoju dogodkov v Iranu pripada izključno iranskemu ljudstvu in njegovemu političnemu in družbenemu delovanju. Radi bi izrazili solidarnost z demokratičnimi organizacijami in iranskim ljudstvom, ki se bori za socialno pravičnost in napredek v njihovi državi.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Podprla sem resolucijo, ki obsoja iranski odnos tako z vidika njegovih prizadevanj na jedrskem področju, kakor tudi z vidika napadov na svobodo izražanja, katerih vsakodnevne žrtve so njegovi prebivalci. Posluževanje nasilja nad protestniki, za katerega so se odločile iranske oblasti, je nesprejemljivo, saj predstavlja cenzuro tiska in ovire kroženju informacij.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Sedanji družbeni prevrat v Iranu, sistematsko zatiranje ljudstva in nasprotnikov režima, omejitve svobode tiska in svobode izražanja, neodprava smrtnih kazni in nenehno nadaljevanje jedrskega programa proti mednarodni skupnosti so razlogi za globoko zaskrbljenost. Še bolj zaskrbljujoča je novica, da je prejšnji mesec Iran uspešno preizkusil novo raketo dolgega dosega, in na tak način ogroža regionalno in svetovno varnost. Nedavna odpoved obiska parlamentarne delegacije je še dodaten jasan signal, da ta država ni pripravljena sodelovati. To nas vodi do obsodbe politike, ki jo vrši iranski režim.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Mnogo držav je, kjer so demokracija in človekove pravice v negotovem položaju. EU mora nadaljevati s poskusi, da spremeni ta položaj s pomočjo pozivov in podobnih metod. Dejanja Irana in njegovi poskusi, da postane jedrska sila, nas ne bi smeli presenetiti. Med drugim so rezultat zgrešene politike ZDA. Razmere lahko pomirimo le s pomočjo diplomacije, vendar se pri tem EU ne sme pustiti izkoristiti ZDA. V predlogu resolucije je navedeno, da ni bil dosežen bistven napredek in da je edina rešitev dialog. S tem se strinjam.

Śławomir Witold Nitras (PPE), v pisni obliki. – (PL) Rad bi izrazil svojo podporo resoluciji, katere cilj je jasno izraziti mnenje Evropske unije glede spoštovanja osnovnih človekovih pravic v Iranu. Zgrožen sem, kakor nas je večina, nad načinom, kako je bila obravnavana iranska opozicija. Obsodba Mohammeda Reza Alizamanija in Arasha Rahmanija na smrt zaradi političnega udejstvovanja je, po mojem mnenju, v nasprotju z vsemi standardi, ki se jih oklepamo v sodobnem svetu. Vesel sem, da je EU o tej zadevi zavzela zelo jasno stališče. Sočasno pa bi rad izrazil obžalovanje, da ni bilo enako močnega odziva, ko je bila preprečena demonstracija, ki jo je organizirala ruska opozicija 31. januarja 2010 v Moskvi in Sankt Peterburgu, in so bili zaprti njeni prireditelji, med njimi tudi Oleg Orlov, predsednik Memoriala, organizacije, ki ji je bila lansko leto podeljena nagrada Saharova. Mislim, da bi moral biti odziv visoke predstavnice EU v tem primeru tako dinamičen, kot je bil v primeru Irana, in da bi moral biti v sozvočju s trdno kritiko ruskih oblasti, ki jo je izrazil predsednik Evropskega parlamenta, gospod Buzek.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Zelo pomembno je, da ponovno odpremo dialog z Iranom. Zato zelo obžalujem preložitve obiska delegacije EU v Iranu in upam, da bo lahko čim prej ponovno dogovorjen. Brez dvoma obstaja pomanjkanje spoštovanja človekovih pravic in demokracije v Iranu v njegovem sedanjem položaju. Vendar pa zaostrovanje sankcij proti Iranu ni pravičen pristop. Tudi nasprotniki iranske vlade so proti uvedbi strožjih sankcij, ker bi glavni učinek le-teh prizadel prebivalce države. Poleg tega pa EU ponovno uporablja dvojna merila. V primeru pomembnih trgovskih partneric, kot sta Kitajska ali Indija, z veseljem zatise oči. Iz teh razlogov sem se vzdržal.

Alfredo Pallone (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasoval sem za predlog resolucije o Iranu, predvsem po nedavnih napadih, vključno z včerajšnjima napadoma na italijansko in francosko veleposlaništvo.

Dejansko mora Evropska unija postati glasnica jasnega stališča o režimu v Teheranu. Iranske oblasti igrajo pomembno vlogo pri spodbujanju nevarnega ozračja nestrpnosti in ustrahovanja določenih držav Evropske unije. Napad na veleposlaništvi so zakrivili tisti, ki želijo demokraciji pristrichi krila in nasprotujejo svobodi.

Upam, da bodo Evropske institucije čim hitreje sprejele jasno stališče obsojanja teh dogodkov in da se bodo odločile za diplomatske ukrepe, ki jih je potrebno uvesti glede Irana.

Geoffrey Van Orden (ECR), v pisni obliki. – Stranka Evropski konservativci in reformisti je podpirala močno resolucijo o Iranu. Zagovarjamo čvrsta mednarodna dejanja pri ukvarjanju z rastočo jedrsko zmogljivostjo Irana. Zato je nadvse obžalovanja vredno, da Evropski parlament ni izkoristil priložnosti, da bi podprl mednarodne pozive za dodatne sankcije. Naj bo tudi jasno, da v Teheranu na srečo ni „veleposlaništev EU“. So nacionalna veleposlaništva.

Anna Záborská (PPE), v pisni obliki. – (FR) Islamska republika Iran ne skopari z obsojanjem slabega ravnanja z muslimani po svetu. Seveda pa mule ne prenehajo s preganjanjem kristjanov in ne obsojajo pogojev, ki so prihranjeni za kristjane. Prestop v krščanstvo velja za neke vrste odpadništvo in se ga kaznuje s smrtno kaznijo. Na žalost Evropski parlament nima poguma, da bi obsodil položaj krščanskih mučnikov v Iranu. Papež Janez Pavel II. je dejal: Preganjanje vključuje različne tipe diskriminacije proti vernikom in proti celotnemu občestvu Cerkve. Tovrstne oblike diskriminacije so pogosto v uporabi sočasno s priznavanjem pravice do verske svobode in svobode vesti, in to v zakonodaji posameznih držav, kakor tudi v izjavah mednarodne narave... danes, poleg zapora, koncentracijskih taborišč, prisilnih delovnih taborišč in izгона iz lastne države obstajajo še druge kazni, ki so manj znane, vendar bolj subtilne: ne nasilna smrt, temveč neke vrste družbena smrt; ne osamitev v ječi, temveč družbena diskriminacija ali stalna omejitev osebne svobode. Če Parlament želi, da njegov poziv k spoštovanju človekovih pravic izpade resno, mora zavzeti jasnejše stališče glede podpore preganjanim kristjanom v Iranu.

Predlog resolucije B7-0021/2010

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Obstaja nevarnost, da bo Jemen postal novi Afganistan: Al Kaidino najbolj priljubljeno vadbišče in žarišče za širjenje fundamentalistov in teroristov po islamskem svetu.

Razmere družbene, politične in gospodarske degradacije, če že ne popolnega zloma, ki jih zaznamuje državljanska vojna in odsotnost kakršne koli vlade, ki bi lahko učinkovito nadzirala svoje celotno območje, so državo spremenile v kraj brez prava ali reda, ki bi lahko zaustavila pojav in rast teh izbruhov nasilja in skrajnosti.

To pomeni, da mora mednarodna skupnost zbrati več pozornosti in odločnosti pri obravnavanju zadev v zvezi z Jemnom, in da mora biti pomoč tej državi skrbno usmerjena v učinkovito izboljšanje življenjskih pogojev njenih prebivalcev.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Splošna situacija v Jemnu je resna svetovna skrb in v luči nedavnih terorističnih groženj mora EU odigrati vedno bolj aktivno vlogo pri preprečevanju, da bi Jemen postal še ena spodletela država v mednarodni skupnosti.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Osrednja točka boja proti terorizmu se je prestavila v Jemen, ki je eno od žarišč islamskih skrajnežev. Boj proti revščini in porast vojaške pomoči ne bosta odpravila težav Jemna. Rešitev je oskrba z več razvojne pomoči, tako da bi nekaterim nabornikom džihada izpod nog spodnesli preprogo. Na koncu EU ne sme dovoliti, da bi bila prisiljena igrati vlogo vojnega blagajnika za ZDA. Namesto tega mora zavzeti stališče nepristranskega posrednika, da bo lahko sprožila dialog in pripravila dolgoročno politično rešitev. Ta predlog resolucije zavzema podoben pristop, zato sem glasoval za.

Geoffrey Van Orden (ECR), v pisni obliki. – Medtem ko se strinjam z zavzetostjo resolucije o sedanjih razmerah v Jemnu, in sem bil soudeležen pri pripravljanju njenega osnutka, se ne morem strinjati z navedbami, ki jih vsebuje, glede usklajevalne vloge, ki jo bo odigrala bodoča Služba za zunanje storitve EU v Jemnu. Med pripravo osnutka sem prosil, da se umakne omembe te službe, vendar so druge politične skupine to zavrnilo. Služba je neposredni proizvod Lizbonske pogodbe, pogodbe, ki je ne odobravam in nima nobene politične legitimnosti. Služba naj bi imela mrežo „veleposlaništev EU“ in naj bi bila, pod budnim očesom nove visoke predstavnice EU/podpredsednice Komisije, odgovorna za ustvarjanje in udeleževanje vojaške in zunanje politike EU.

Že dolgo sem nasprotnik zamisli, da bi imela EU vlogo na teh dveh političnih področjih, za kateri sem iskreno prepričan, da morata ostati izključni področji suverenih držav članic.

Predlog resolucije B7-0029/2010

John Stuart Agnew, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark in William (The Earl of) Dartmouth (EFD), v pisni obliki. – UKIP povsem nasprotuje trgovanju z ljudmi, kajti to je sodobna različica suženjstva. Za zločine, ki so krivi tega kaznivega dejanja, zahtevamo najvišje kazni v državi in resne ukrepe, ki bodo izbrisali to dejavnost. Vendar ne moremo podpreti EU, ki uporablja trgovanje z ljudmi kot pretvezo za usklajevanje politike priseljevanja in obmejne politike brez upoštevanja izvoljenih vlad. Nacionalno politiko o teh zadevah morajo določiti volivci z glasovanjem in izvoljeni politiki, ne pa EU, ki bo spet uporabila politični prijem, s katerim jim bo odvzela demokratično odgovornost. Če ne bi bilo odprtih meja znotraj EU in bi imela vsaka država svojo lastno politiko priseljevanja, bi bilo veliko lažje izkoreniniti resen organiziran kriminal in trgovanje z ljudmi.

Liam Aylward (ALDE), v pisni obliki. – (GA) Glasoval sem za ta predlog resolucije, ker moramo zagotoviti, da bo dana praktična in moralna prednost reševanju vprašanja trgovine z ljudmi in načinu, kako se ta trgovina uporablja kot vir na trgu dela.

Na podlagi Lizbonske pogodbe ima Evropska unija moč in priložnost, da okrepi evropsko politiko glede trgovine z ljudmi. Kot sem dejal med razpravo o tej resoluciji, je treba dati temu vprašanju pomembno mesto na dnevnem redu. Evropska unija je zaradi svoje pomembne vloge v svetovni trgovini in zavezanosti varstvu človekovih pravic odgovorna za boj proti trgovini z ljudmi in predvsem proti delu otrok.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – Trgovanje z ljudmi je eden najstrašnejših in najhujših zločinov. Boj ne more biti učinkovit brez koherentnega pristopa politike, ki se osredotoča na preprečevanje, zaščito žrtev in učinkovite sankcije za trgovce z ljudmi. Prosti pretok znotraj EU je prinesel znatne prednosti našim državljanom, vendar je hkrati odprl številne poti za trgovce z ljudmi. Več deset tisoč mladih žensk in otrok iz novih držav članic vsako leto postane žrtev tega trgovanja. Evropski parlament bo moral odigrati bistveno vlogo v boju proti trgovini z ljudmi. Mi smo tisti, ki bomo morali zagotoviti, da bodo preprečevanje, zaščita in pomoč žrtvam postavljeni med pomembna politična vprašanja. Od držav članic moramo zahtevati, da bodo v celoti izvajale sedanje politike EU in druge instrumente o trgovanju z ljudmi ter zagotovile, da bodo uvedene strožje kazni in sankcije.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za to resolucijo, ker se mora Evropska unija bojevati proti nezakonitemu priseljevanju in trgovanju z ljudmi. Z naraščanjem brezposelnosti bo naraščalo število ljudi, ki lahko postanejo žrtve trgovine z ljudmi ali izkoriščanja s prisilnim delom. Predvsem pa bodo ljudje, ki so izgubili delo v svoji državi, ljudje, ki so izgubili upanje na boljše življenje, iskali uspeh drugje. Takšne razmere lahko izkoriščajo zločinske združbe. Glavno področje trgovanja, ki vključuje otroke, zlasti deklice, in ženske, se že dolga leta ni spremenilo. Spolno izkoriščanje v razmerah, podobnih suženjstvu, prevladuje predvsem v vzhodni Evropi, ki je podobna prehodni poti za trgovanje z ljudmi na zahod. Pripraviti moramo strategijo ukrepov za boj proti trgovini z ljudmi, v kateri bo največja pozornost namenjena boju proti temu trgovanju, preprečevanju, varstvu žrtev in kaznim. Vse države članice morajo sprejeti stroge ukrepe za boj proti trgovini z ljudmi in zagotoviti usklajevanje nacionalne zakonodaje. Prizadevati si moramo za tesnejše sodelovanje med vsemi zainteresiranimi stranmi glede vprašanja trgovine z ljudmi.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ta sodobna oblika suženjstva je v zadnjih letih doživela zaskrbljujoče povečanje in je postala tretja najdonosnejša dejavnost organiziranega kriminala. Leta 2009 so ZN ocenili, da je bilo 270 000 žrtev in Europol ni zabeležil nobenega zmanjšanja trgovanja z ženskami zaradi spolnega izkoriščanja, opazil pa je povečanje števila ljudi, ki se izkoriščajo za prisilno delo. To ni sprejemljivo in pravne vrzeli ne smejo tega olajševati. Potrebujemo hiter, globalen, celovit in usklajen odziv, bodisi zakonodajni bodisi operativni. Pozivam Komisijo, da z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe takoj, ko bo mogoče, predloži nov predlog in postavi za eno svojih glavnih prednostnih nalog oblikovanje koherentne evropske politike za učinkovit boj proti trgovanju z ljudmi. Ta predlog bi moral zajemati vse vidike tega vprašanja, vključno z vprašanji, ki se nanašajo na države izvora, prehoda in cilja, ljudi, ki iščejo žrtve, jih prevažajo in izkoriščajo, ter druge posrednike, stranke in osebe, ki imajo od tega korist.

Hkrati moramo zagotoviti, da bodo imele žrtve in priče ustrezno zaščito s takojšnjo pomočjo. Potrebna so tudi prizadevanja, da se bodo instrumenti kar najbolje izkoristili, kajti na žalost jih organi, vključno z Europolom, Eurojustom in Frontexom, na tem področju še vedno premalo uporabljajo.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), v pisni obliki. – (RO) Trdno verjamem v vzpostavitev trajne platforme na ravni Evropske unije in jo podpiram, ker bo zajamčila, da bodo politike o trgovanju z ljudmi pokrivala vidike, povezane s socialnimi zadevami in socialnim povezovanjem, pa tudi s sprejetjem ustreznih in učinkovitih

programov za podporo ponovni socialni vključitvi žrtev, vključno z ukrepi, ki se nanašajo na trg dela in sistem socialnega zavarovanja.

Lena Ek, Marit Paulsen in Olle Schmidt (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Menimo, da je izvirno besedilo odstavkov 13 in 15 glede ločevanja med žrtvami trgovanja z ljudmi in nezakonitimi priseljenci ter o dovoljenju za bivanje za ljudi, ki so bili izpostavljeni tej trgovini, boljše, vendar glasujemo za spremembe teh odstavkov zato, da bo dosežen kompromis. Zaradi tega kompromisa bodo žrtve trgovine z ljudmi dobile začasna dovoljenja za prebivanje in se bodo mejni organi začeli bolj zavedati vprašanj trgovine z ljudmi. To je prvi korak. Raje vidimo, da se resolucija sprejme zdaj in da se bo nadaljevalo delo z žrtvami trgovanja z ljudmi, ki bodo dobile stalno prebivališče.

Ioan Enciu (S&D), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za resolucijo Evropskega parlamenta o preprečevanju trgovine z ljudmi, ker verjamem, da je zelo pomembno, da se pospeši boj proti trgovini z ljudmi, ki je dobil že zaskrbljujoče razsežnosti in pomeni resno kršitev temeljnih človekovih pravic.

Osnutek direktive, ki naj bi bila v kratkem predložena v preučitev Parlamentu, mora določiti ostre kazenske ukrepe na evropski ravni proti vsakemu človeku, ki sodeluje v trgovini te vrste. Zakonodajajo držav članic je treba spremeniti in sankcije uskladiti tako, da bo zagotovljeno, da se bodo trgovcem z ljudmi naložile najvišje kazni, kajti zdaj se znatno razlikujejo od ene države do druge.

S tega stališča se je treba te nadloge lotiti tudi s čezmejnimi pristopom in okrepiti sodelovanje z državami izvora in prehoda, kajti v nekaterih od njih se trgovcem z ljudmi naložijo zgolj zanemarljive kazni. Hkrati je treba predvideti varstvo in pomoč žrtvam te trgovine, predvsem ženskam in otrokom, ki glede na podatke pomenijo približno 80 % vseh žrtev.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za resolucijo o preprečevanju trgovine z ljudmi in podprla potrebo, da Komisija in Svet zagotovita, da bo imel boj proti tej nadlogi tudi v času gospodarske in finančne krize še naprej pomembno mesto med njunimi prednostnimi nalogami. Države članice, ki tega še niso storile, bi morale v celoti uveljaviti vse politike EU o trgovini z ljudmi na nacionalni ravni in takoj, ko bo mogoče, ratificirati druge pravne instrumente na tem področju, da bodo zagotovile večjo zaščito in pomoč žrtvam trgovine z ljudmi.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Današnja trgovina z ljudmi je za žrtve nehumana sodobna oblika suženjstva. Za storilce, zločinske organizacije, vključene v prostitucijo in spolno izkoriščanje, nezakonito posvojitev, prisilno delo, nezakonito priseljevanje in nezakonito trgovino z organi, pa je izjemno donosna dejavnost.

Na žalost se ta strašna realnost odvija tudi znotraj Evropske unije. Zato pozivam Evropsko komisijo, naj uvede stroge in močne ukrepe za boj proti trgovini z ljudmi. Potreben je tridelni pristop: (i) zadostna zaščita za žrtve, ki so v glavnem ženske in otroci, varovanje njihovih najbolj temeljnih pravic, kot so življenje, svoboda, telesna in moralna integriteta in spolna samoodločba; (ii) preprečevalni ukrepi pri preiskavi in odpravljanju omrežij, ki spodbujajo trgovanje z ljudmi in imajo od tega dobiček, in nazadnje (iii) hude kazni za trgovino z ljudmi in izkoriščanje ljudi v kakršne koli sramotne namene ter kazni, sorazmerne z zagrešenim zločinom.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Kot je navedeno v sprejeti resoluciji, je treba uvesti nujne ukrepe „proti trgovini z ljudmi na podlagi celovitega pristopa, v središču katerega bodo človekove pravice in ki bo osredotočen na boj proti trgovini, njeno preprečevanje in zaščito žrtev“; „se zavzeti za pristop, osredotočen na žrtve, kar pomeni, da je treba opredeliti, zajeti in zaščititi vse potencialne kategorije žrtev ter posvetiti posebno pozornost otrokom in drugim rizičnim skupinam“.

Seveda pa nam je žal, da so bile spremembe, ki smo jih predlagali za to resolucijo, zavrnjene, čeprav so se osredotočile na vzroke trgovine z ljudmi in načine boja proti njej, zlasti naslednje:

– boj proti brezposelnosti, marginalizaciji in revščini kot temeljnimi vzrokom trgovine z ljudmi, poudarjanje nujne potrebe po spremembi gospodarske in socialne politike, z namenom, da bi dali prednost krepitvi socialnih in zaposlitvenih pravic, delovnim mestom s pravicami, dobrim javnim službam in gospodarskemu ter socialnemu napredku;

– krepitev sodelovanja in solidarnosti z državami izvora priseljencev, zlasti s prispevkom k razvoju njihovega gospodarstva, večjemu dostopu do znanja, odpisu dolga in obdavčitve finančnih transakcij.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasovali smo proti tej resoluciji o trgovini z ljudmi, čeprav je to eden najbolj prezira vrednih zločinov, kar jih je. To smo storili zato, ker to izkoriščate politično, da bi pridobili še večjo moč za Evropo Bruslja, njene institucije in številne agencije, ki kljub temu še naprej dokazujejo svojo neučinkovitost. To smo storili, drugič in predvsem zato, ker izrabljate pozornost, ki bi jo normalno dobile žrtve, da ustvarjate nov učinek množičnega priseljavanja: socialno in pravno pomoč, avtomatično karto za bivanje, dostop do trga dela, poenostavljen dostop do ponovne združitve družine in socialno varstvo. Vse to bi bilo dodeljeno ne glede na to, ali žrtev sodeluje z organi, da bi jim pomagala ujeti trgovce z ljudmi in odpraviti omrežja. Vse, kar bo moral kateri koli nezakoniti priseljenec storiti, da bo prišel v Evropo, bo to, da bo dejal, da je žrtev omrežja, ki je od njega izsililo na tisoče evrov. Posledično bodo, ne glede na to, kaj si o tem mislite, nezakoniti priseljenci zahtevali ta status in te ugodnosti in vi jim jih boste morali dodeliti! Saj niste odgovorni!

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za resolucijo o preprečevanju trgovine z ljudmi, ki so jo predložile levičarske in sredinske skupine v Evropskem parlamentu, ker moramo glasno in jasno potrditi, da bi morale imeti žrtve trgovine z ljudmi, med katerimi so večinoma ženske in otroci, brezplačno pomoč, kazni proti trgovcem z ljudmi bi morale biti strožje in treba bi bilo najti načine za odvrčanje strank od povpraševanja po teh storitvah. To je oblika nesprejemljivega nasilja nad ženskami in potrebni bi bili skupni ukrepi, da bi preprečili trgovino z ljudmi in zaščitili žrtve te trgovine ter sodno preganjali storilce tega nasilja.

Ian Hughton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Medtem ko veliko ljudi v EU živi razmeroma udobno, je realnost, da po vsej EU, in to tudi v najbogatejših območjih, številni ljudje živijo v suženjstvu. Sama čezmejna narava trgovine z ljudmi pomeni, da je to vprašanje, kjer morajo imeti ključno vlogo institucije EU in zato pozdravljam današnjo resolucijo.

Livia Járóka (PPE), v pisni obliki. – (HU) Trgovina z ljudmi je ena najhujših kršitev človekovih pravic in ima lahko številne oblike, od spolnega izkoriščanja in prisilnega dela, trgovine z organi, do domačega zaslužnjevanja, žrtve pa so v glavnem ženske in otroci. Sedanji pravni okvir znotraj Unije ne zadošča za boj proti trgovini z ljudmi, zato je bistveno, da Evropska unija na podlagi mandata, ki ji ga zagotavlja Lizbonska pogodba, uporabi veliko močnejše ukrepe proti temu pojavu, še posebno glede zaščite in pomoči ogroženim skupinam, zlasti otrokom. V tem smislu je dobrodošla pobuda za uvedbo koordinatorja na področju boja proti trgovini z ljudmi na ravni EU, pozitivno pa je tudi dejstvo, da predlog poziva države članice k uvedbi odvračilnih kazni, ki odražajo resnost kaznivega dejanja. Zelo pomembno je, da predlog resolucije določa, da je privolitev žrtve na izkoriščanje nepomembna za pregon in da je treba žrtvi zagotoviti pomoč ne glede na njeno pripravljenost za udeležbo v postopku.

Pomembno je tudi, da se v institucionalne ukrepe za odpravo trgovine z ljudmi čim bolj vključi civilna družba in uvede kampanje obveščanja in ozaveščanja za najbolj ogrožene skupine. Upajmo, da bodo države članice ta celovit pristop, ki zajema preprečevanje, sankcije in zaščito žrtev, kmalu uveljavile v svoji lastni zakonodaji in z ratifikacijo ustreznih pravnih instrumentov naredile velik korak naprej k odpravi sodobnega suženjstva.

Filip Kaczmarek (PPE), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, podprl sem sprejetje resolucije o trgovini z ljudmi. Trgovina z ljudmi je najhujša krivica, ki jo lahko ljudje prizadenejo drugim. Grozljivo je, kako pogost je ta strašni pojav. Ne morem najti nobenega opravičila ali olajševalnih okoliščin za tiste, ki na ta način teptajo vse tiste vrednote, ki so za nas tako pomembne. Trgovina z ljudmi je zanižanje svobode, dostojanstva in enakosti. Upam, da bo Evropski parlament prispeval k omejitvi in v prihodnje k popolni odpravi trgovine z ljudmi.

Timothy Kirkhope (ECR), v pisni obliki. – Skupina ECR je enotna v stališču, da je trgovina z ljudmi nevzdržna in jo je treba ustaviti. Kljub temu pa imamo resne pomisleke o ustreznosti te resolucije pri spopadanju s temeljnimi vzroki, ki vodijo v trgovino z ljudmi in zato smo se odločili, da glasujemo proti. Skupina ECR meni, da zavzema ta resolucija „pristop, osredotočen na žrtve“, ki predpisuje, kako bi morale države članice poskrbeti za žrtve potem, ko so prodane, in torej domneva, da je pojav trgovine z ljudmi neizogiben. Vendar je skupina ECR skupaj z EPP podpisala resolucijo, ki poziva po okrepljenem sodelovanju med državami članicami, policijo in agencijami za obmejni nadzor, kadar je mogoče zavarovati osebne podatke in kadar se lahko o skrbi za žrtve odločajo posamezne države članice.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Vse oblike suženjstva, „sodobne“ ali drugačne, so skrajno nedopustne. Zato ta resolucija zasluži pohvalo, ker poskuša zaščititi žrtve nasilja pred razčlovečenimi apetiti po dobičku in pred družbeno in psihološko bedo, ki jo ustvarjajo. Kljub temu pa je obžalovanja

vredno, da se omejuje na obravnavo žrtev kriminalnih združb v gospodarskem podzemlju, kajti trgovina z ljudmi ima tudi svojo zakonito različico, ki ni prav nič manj prezira vredna.

Neoliberalizem s svojo obsedenostjo po dobičku, nenehnim pomerjanjem delavcev drugega proti drugemu in svojimi premestitvami prav tako povzroča simbolično in telesno nasilje nad državljani. Sili jih v to, da se selijo proti svoji volji in jih peha v take težave, da naraščajo samomori, povezani z delom. Da se državljane podjarmi na tak način, da se iz njih naredi zgolj bilančno postavko v neučinkovitem, nezdravem sistemu, orodje, ki služi interesom finančnih elit, ne da bi se pokazala kakršna koli obzirnost in z ogrožanjem njihovega življenja, pa kaj je to drugega, kot ustreznica lastništvu ljudi, torej suženjstvu? Tako kot se je treba res borovati proti kriminalu, se je treba ravno tako borovati tudi proti institucionaliziranemu zločinu in narediti iz Evropske unije zvezo za emancipacijo državljanov.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Trgovina z ljudmi krši najosnovnejše človekove pravice in je oblika suženjstva, ki temelji na spolnem izkoriščanju in izkoriščanju delovne sile. Mednarodne ocene navajajo, da je trgovina z ljudmi tretja najdonosnejša nezakonita trgovina. Zdaj, ko je začela veljati Lizbonska pogodba, so se očitno okrepili ukrepi Evropske unije glede sodnega in policijskega sodelovanja. Boj proti trgovini z ljudmi mora biti eden glavnih ciljev Evropske unije in vloga Parlamenta kot zakonodajalca pomeni, da bo moral imeti pri tem osrednjo vlogo. Boj proti trgovini z ljudmi se mora zato nadaljevati kot ena glavnih prednostnih nalog EU tudi v času gospodarske in finančne krize.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), v pisni obliki. – (PL) Trgovina z ljudmi je ena največjih kug začetka tega stoletja. Tistih, ki jo imenujejo sodobna oblika suženjstva, ne moremo obtoževati, da pretiravajo. To je dejavnost, ki je izjemno dobičkonosna in jo obvladujejo nevarne, organizirane zločinske združbe. V celoti podpiram predlog resolucije (B7-0029/2010) o preprečevanju trgovine z ljudmi, ki jo je predložila široka koalicija političnih skupin Evropskega parlamenta. Po mojem mnenju je Evropska komisija dolžna pripraviti načrt ukrepov za učinkovito odpravo trgovine z ljudmi. Hkrati v celoti podpiram poziv avtorjev resolucije o imenovanju koordinatorja na področju boja proti trgovini z ljudmi na ravni EU v pristojnosti komisarja za pravosodje, temeljne pravice in državljanstvo. Upam, da bo to pomenilo novo spodbudo za pospešitev ukrepanja proti trgovini z ljudmi.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), v pisni obliki. – (RO) Trgovina z ljudmi je trg, ki narašča, in je primerljiv z današnjo trgovino z drogami ali orožjem ter je pojav, ki se je razširil po vsem svetu, vendar je akutnejši v manj razvitih državah. V skladu s poročilom Delovne skupine ZN prihajajo žrtve trgovine z ljudmi iz različnega družbenega okolja, od najbogatejših do najrevnejših, od najbolj izobraženih do povsem nepismenih, od najmlajših do starejših žensk. Informacije moramo bolje koordinirati, da se bomo učinkoviteje borovali proti temu naraščajočemu pojavu. V tem pogledu bi bilo koristno, če bi lahko Eurojust, Europol in Frontex vsako leto skupaj objavili poročilo o trgovini z ljudmi. Če hoče Evropska unija prevzeti vodilno vlogo pri spoštovanju človekovih pravic, bi se morala dejavnije vključiti v sodelovanje s tretjimi državami, da bi pomagala ustaviti ta pojav. Poleg tega obstaja potreba po boljšem financiranju programov, namenjenih boju proti trgovini z ljudmi, in po učinkovitejšem usklajevanju med institucijami v državah članicah, ki sodelujejo v boju proti tej trgovini.

Joanna Senyszyn (S&D), v pisni obliki. – (PL) Trgovina z ljudmi je najbolj groba oblika kršitve človekovih pravic. Število žrtev te sodobne oblike suženjstva iz leta v leto narašča. Stopnja odkrivanja je pri tej vrsti kaznivega dejanja zelo nizka. Zato podpiram resolucijo Evropskega parlamenta o preprečevanju trgovine z ljudmi. Proti tej trgovini se je treba borovati z uporabo vseh možnih sredstev, za začetek s temeljito in celovito informacijsko kampanjo, ki bo prikazala obseg pojava in pripomogla k temu, da bo postala družba občutljiva za to vprašanje. Podajanje naključnih, posameznih informacij o razkrinkanih primerih trgovine z ljudmi ne zadošča. Bistveno je, da se vsakič podajo tudi naslovi institucij, ki so vključene v boj proti tej praksi.

Poročilo, ki sta ga januarja 2010 predložila Center za pravno pomoč in fundacija La Strada z naslovom „Preprečevanje trgovine z ženskami iz srednje in vzhodne Evrope: Informacije – Preprečevanje – Identifikacija – Intervencija“ opozarja, da se na Poljskem ne uporabljajo postopki, ki bi žrtvam trgovine z ljudmi zajamčili njihove pravice. Eden največjih problemov je dolgotrajno delo pri dodajanju sodobne opredelitve trgovine z ljudmi v Kazenski zakonik. Leta 2005 je bila v Varšavi podpisana Konvencija Sveta Evrope o ukrepih proti trgovini z ljudmi. Odvetniki so potrebovali tri leta, da so jo ratificirali. Danes še vedno nimamo zavezujoče opredelitve trgovine z ljudmi, kar ovira pripravljalne in sodne postopke ter s tem spoštovanje človekovih pravic na Poljskem.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), v pisni obliki. – (DA) Moj glas za se nikakor ne sme šteti kot podpora spremembam resolucije, ki vključujejo prenos več pooblastil iz držav članic na EU, kot so:

- dovoljenje EU, da določi strožje sankcije na tem področju,
- sklicevanje na Lizbonsko pogodbo, ki krepi ukrepe EU v kazenskih zadevah,
- in ustanovitev nadrejenega zakonodajnega okvira na tem področju.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), v pisni obliki. – (SV) Glasovala sem za resolucijo B7-0029/2010, Trgovina z ljudmi, ker se nanaša na zelo pomembno zadevo in opozarja na dolg seznam stvari, ki jih je treba storiti v boju proti trgovini z ljudmi. Vendar moje podpore resoluciji ne bi smeli šteti za podporo predlogom v resoluciji, ki vključujejo prenos več pooblastil iz držav članic na EU, na primer dovoljenje EU, da določi strožje sankcije na tem področju, sklicevanje na Lizbonsko pogodbo, ki krepi ukrepe EU v kazenskih zadevah, in ustanovitev nadrejenega zakonodajnega okvira na tem področju.

Anna Záborská (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za resolucijo, ker osebno sodelujem v boju proti trgovini z ljudmi na Slovaškem. Jaz sem tista, ki sem sprožila kampanjo „Ali veste, kje je zdaj vaš otrok?“ Odbor žensk je med razpravo o proračunskem postopku sprejel tudi spremembo, da se začne večletna medijska kampanja z naslovom „Ali veste, kje je zdaj vaš otrok?“ v tesnem sodelovanju z organizacijami civilne družbe z namenom, da bi povečali ozaveščenost glede starševske odgovornosti, izboljšali zaščito otrok pred vsemi oblikami nasilja in se učinkoviteje bojevali proti trgovini z otroki. Ta nova resolucija, ki jo podpiram iz vsega srca, je razdeljena na pet glavnih področij: splošno, zbiranje informacij, preprečevanje, pregon in zaščito, podporo in pomoč žrtvam. Resolucija poziva Komisijo, naj prevzame pobudo, zlasti pri informacijah in preprečevanju, da bi prepoznali temeljne vzroke za trgovino z ljudmi in dejavnike v državah izvora in cilja, ki spodbujajo trgovino z ljudmi. Zanašam se na to, da otroci in mladostniki ne bodo postali žrtve trgovine z ljudmi, če se bodo starši zavedali resnih starševskih dolžnosti do svojih otrok.

Predlog resolucije RC-B7-0064/2010

John Stuart Agnew in William (The Earl of) Dartmouth (EFD), v pisni obliki. – UKIP meni, da je varstvo okolja pomembno. Čeprav oporekamo znanstveni predpostavki, na kateri temeljijo pogovori v Københavnu, ne nasprotujemo ukrepom za varstvo okolja, ki so bili sprejeti na ravni nacionalnih držav.

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za to resolucijo, ker verjamem, da mora EU ustvariti novo razvojno paradigmo, da se bo spopadla s podnebnimi spremembami. Naslednja revidirana različica proračuna mora predvideti zadostna sredstva za ukrepe, ki lahko izpolnijo ta pomembni izziv. Ne smemo pozabiti na našo zavezo za boj proti podnebnim spremembam. Kot Evropejci se moramo zavezati ciljnemu zmanjšanju CO₂ za več kot 20 % do leta 2010. Tudi sodelovanje drugih svetovnih partnerjev je pomembno za to, da bi dosegli ambiciozen, celovit in pravno zavezujoč sporazum v skladu s ciljem, da je treba preprečiti segrevanje za več kot 2 °C. Prepričan sem tudi, da morajo pobude, ki so bile oblikovane znotraj EU, glede pospeševanja in spodbujanja zelenega gospodarstva, energetske varnosti in zmanjševanja odvisnosti, ostati prednostna naloga. EU bi lahko črpala navdih za svoje politike iz moje regije, Azorov, kjer že približno 30 % energije prihaja iz obnovljivih virov.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – (LT) Evropa in preostali svet sta vložila veliko upanja v konferenco v Københavnu. EU je bila pripravljena postati voditeljica tega srečanja in pripraviti pravno zavezujočo pogodbo, vendar se je srečanje končalo s tem, da je bilo prav malo jasno, kako naj bi se boj proti podnebnim spremembam nadalje razvijal. Rezultat sporazuma v Københavnu, ki ne zagotavlja ne ambicioznih ciljev ne zavez, ni zadovoljiv. Ambiciozni cilj EU 20-20-20 lahko preprosto ostane oddaljeni sen, če se ta zadeva ne bo rešila na globalni ravni. EU s svojo službo za zunanjepolitično delovanje mora začeti takoj, ko bo mogoče, voditi strategijo za diplomacijo na področju podnebnih sprememb in zagotoviti predvsem, da bo Evropa v pogovorih z drugimi državami enotna in bo ohranila načelno stališče, tako da bo mogoče čim prej doseči obvezen mednarodni sporazum o podnebnih spremembah.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljam sprejetje predloga resolucije o rezultatih 15. konference pogodbenic (COP 15), katere soavtorica sem, in rezultate pogajanj med različnimi političnimi skupinami, ki zastopajo vedno splošnejši interes za to področje s ciljem trajnostne prihodnosti. Še enkrat bi rada izrazila svoje razočaranje nad izidom københavnskega vrha in pozivam EU, naj prevzame vodilno vlogo v boju proti podnebnim spremembam in prispeva k nastanku pravno zavezujočega sporazuma z merljivimi, prenosljivimi in preverljivimi cilji zmanjšanja na 16. konferenci pogodbenic, ki bo potekala letos v Mehiki.

Če hočemo, da bi bila evropska industrija konkurenčnejša in da bi ustvarila več delovnih mest, je bistveno, da vlaga v trajnostno prihodnost, ki bo zajemala varstvo podnebja, energetske varnost, zmanjšanje v energetski neodvisnosti in učinkovito rabo virov. Glede na to pozivam industrializirane države, naj več vlagajo v

raziskave novih tehnologij s ciljem, da se zmanjša CO₂ in doseže učinkovitejša in trajnostna uporaba naravnih virov.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Predlog vsebuje pozitivne elemente, kot je priznavanje pomanjkanja srednje- in dolgoročnih ciljev in nejasnega ter slabotnega financiranja držav v razvoju. Vendar sem se vzdržal glasovanja, ker so bile vse spremembe moje skupine – ki je želela nadaljnje ukrepe za zmanjšanje emisij CO₂ vsaj za 40 % do leta 2020 na podlagi pravno zavezujočega sporazuma, zavrnitev jedrske energije kot „čiste“ energije, več finančne pomoči za revne države in države v razvoju za razvoj in prenos tehnologije in družbeno upravičeno zeleno gospodarstvo, ki lahko okrepi vlaganja in zaposlovanje ter izboljša kakovost življenja – zavrnjene in tudi zato, ker ni bila odobrena pomembna sprememba, ki je predlagala davek v višini 0,01 % na finančne transakcije in bi lahko prinesla 20 000 milijonov EUR na leto za pomoč državam v razvoju pri boju proti podnebnim spremembam in prilagoditvi nanje. Ne morejo nas priganjati v Mehiko z nejasnim in nespodbudnim kopenhavskim sporazumom. Korenito moramo pregledati politiko o podnebnih spremembah, da bo v prihodnjih pogajanjih dosežen pravi sporazum. To je mogoče doseči samo s priznanjem in odpravo napak iz Københavna, kar resoluciji Evropskega parlamenta ni uspelo narediti.

Spyros Danellis (S&D), v pisni obliki. – (RO) Dejstvo, da se vrh v Københavnu na splošno opisuje kot „obžalovanja vreden neuspeh“ poskusa, da bi dosegli globalni sporazum o omejitvi emisij toplogrednih plinov, ki segrevajo podnebje Zemlje, služi samo za osvetlitev popolnega pomanjkanja uskladitve med državami članicami EU glede ZDA in držav v vzponu.

Kopenhavski sporazum ne določa niti cilja glede sprejemljive meje za zvišanje temperatur na svetu. Kljub temu upam na pozitiven izid in močan glas Evrope glede omejitve učinkov podnebnih sprememb na srečanju, ki bo februarja naslednje leto, ko so svetovni narodi pozvani, da predložijo svoje načrte, kako nameravajo zmanjšati emisije do leta 2020.

Mário David (PPE), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za skupno resolucijo o rezultatih konference v Københavnu, ker se na splošno strinjam z vsebino predlaganih ukrepov, z dvema pa še posebno. Prvi od teh je nujna potreba, da zastopa EU na mednarodnih pogajanjih enotno stališče, kajti le tako si bomo lahko zagotovili svetovno vodstvo pri obravnavanju tega pomembnega vprašanja. To bo imelo posledice za prihodnje generacije in zato zahteva odločno, vodilno, takojšnje in razumno ukrepanje, kot ga je EU zavzela pri drugih vprašanjih, na primer finančni krizi. Za doseg tega namena je potrebna nova „podnebna diplomacija“. Za to pa so potrebna prizadevanja, ne zgolj Evropske unije, temveč tudi Kitajske in ZDA, kot je razloženo v točkah 5 in 15 dokumenta.

Druga točka, ki bi jo rad poudaril, je potreba, da države v razvoju/v vzponu sprejmejo pravila o podnebnih spremembah, ki veljajo za države članice EU. V tem smislu sem z nekaterimi kolegi zagovarjal uvedbo davka na ogljik ob uvozu proizvodov iz tretjih držav, tako da bi to zamisel lahko obravnavali v prihodnosti, in mislim, da je to še posebno pomemben korak.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog resolucije o rezultatih kopenhavskega vrha o podnebnih spremembah. Izid 15. konference pogodbenic (COP 15) je bil razočaranje. Evropska unija se mora zato z vsemi silami potruditi za zunanjo diplomacijo in enotno nastopiti, da bo zagotovila pravno zavezujoči mednarodni sporazum o podnebnih spremembah, ki bo dovoljeval dvig svetovne temperature za največ 2 °C.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Po mrtvilu na kopenhavski konferenci o podnebnih spremembah je pomembno, da Evropska unija vztraja na poti, ki jo je zasledovala do zdaj, ko je sprejela resno zavezo za trajnostni razvoj in se trudi zmanjšati emisije ogljika brez ogrožanja evropske industrije.

Nove podnebne politike, zlasti v razmerah splošne krize, ne smejo pozabiti na gospodarsko učinkovitost in ne smejo na noben način podvomiti v gospodarsko trajnost evropskih narodov. Zato pozivam k novemu pristopu k energetske politiki, ki bo temeljil na čisti energiji, učinkovitejši uporabi naravnih virov, ki so nam na voljo, in močnem vlaganju v raziskave in okolju prijaznejše tehnologije, da bomo lahko obdržali evropsko konkurenčnost in omogočili ustvarjanje delovnih mest v okviru trajnostnega razvoja.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) EU je v mednarodnih pogajanjih o podnebnih spremembah vedno delovala kot voditeljica. Vendar je bila kljub njeni veliki želji zadnja podnebna konferenca v Københavnu neuspeh za vse tiste, ki so bili odločeni, da dosežejo zavezujoč sporazum. Ta rezultat je daleč od stališča EU o tej zadevi in daleč od tega, kar je potrebno za zaščito podnebja. Glede na žalosten izid kopenhavskega vrha bi Parlament rad poslal evropski javnosti in svetu jasen signal, da ostaja zavezan boju proti podnebnim spremembam. Zdaj pripravljamo pot za naslednjo konferenco v Mehiki, na kateri bi si morali bolj prizadevati

za zaveze vseh pogodbenic. Ne moremo ponoviti istih napak, ki so se zgodile v Kopenhavnu. Vprašati se moramo, kaj je šlo narobe pri teh pogajanjih, in razmisliti, kako bomo nadaljevali, če moramo vključiti ZDA, Kitajsko in Indijo.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Resolucija, o kateri razpravljamo, se ne nadaljuje v kritično oceno vzrokov za neuspeh Kopenhavna, ki je nujna. Namesto resne analize tistega dela neuspeha, ki ga je imela pri tem EU sama, večina v tem parlamentu vztraja pri iskanju grešnih kozlov, kot so Kitajska (ki ima polovico manj emisij ogljikovega dioksida v zrak na prebivalca kot EU) in zdaj države članice Bolivarske zveze za narode naše Amerike. To stališče temelji zgolj na slepoti in strankarstvu večine pomembnih politikov in spodkopava ter ruši, kar se je dejansko zgodilo v Kopenhavnu. Predvsem pa vztraja pri učinkovitosti tržnih instrumentov, kot je trgovanje z emisijskimi dovoljenji, in se ne meni za njihovo neučinkovitost in sprevrženost, ki se je že pokazala pri njihovi uporabi. Še enkrat, potrebna razprava o tako imenovanih prožnih mehanizmi, kot je mehanizem čistega razvoja, je na stranskem tiru.

Hkrati je zavržena potreba po spoštovanju suverenosti držav v razvoju pri opredeljevanju in izvajanju tako imenovanih strategij prilagoditve. Nobena poštena in trajnostna rešitev problema podnebnih sprememb ali drugih okoljskih problemov ne more priti iz nerazumnega sistema, ki jih je tako in tako povzročil. Kar potrebujemo, je drug gospodarski in družbeni model, ki nasprotuje kapitalizmu.

Adam Gierek (S&D), v pisni obliki. – (PL) Ta resolucija priča o dejstvu, da „tisti, ki verjamejo“ v stališča Medvladnega odbora za podnebne spremembe niso razumeli ničesar. Glavna slabost 15. konference pogodbenic je bila nezmožnost spoštovati: občutljivost tretjih držav in držav v razvoju pa tudi nekaterih držav EU za „podnebno pravičnost“; dejstvo, da dve največji supersili, ZDA in Kitajska, tekmujeta druga z drugo gospodarsko in vojaško; ter dejstvo, da „ambiciozni“ načrti za omejitev emisij CO₂ temeljijo na paradigmi antropogenega podnebnega segrevanja, ki nima velike znanstvene verodostojnosti. Alarmantne izjave Medvladnega odbora za podnebne spremembe (IPCC) je treba šteti za zelo neodgovorne, kajti politične in gospodarske odločitve, ki temeljijo na njih, bodo prizadele številne prihodnje generacije. Te odločitve zato ne smejo temeljiti na mnenju ljudi, ki uresničujejo tezo, pripravljeno vnaprej, teorijo, da je človeštvo tisto, ki povzroča globalno segrevanje. Znanstveno verodostojnost IPCC spodkopavajo take stvari, kot je afera Climategate, ponarejanje trendov svetovnih temperatur (Rusija in Avstralija) in afera Glacieregate.

Zato bi bilo treba vse pravne predpise, ki so neugodni za razvoj evropskega gospodarstva in temeljijo na izjavah IPCC, takoj pregledati. Glede vprašanja podnebnih sprememb, ki je tako pomembno za celotno civilizacijo, pa je prišel za Evropsko komisijo čas, da najde podlago za svoje ukrepe v lastni metaanalizi podnebnih raziskav, ki bi jo morala opraviti ekipa klimatologov, neodvisnih od mnenja Komisije in brez vsakega političnega pritiska. Ti zadnji predpostavki v resoluciji manjkata, zato sem glasoval proti njenemu sprejetju.

Robert Goebbels (S&D), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem proti resoluciji, ker vsebuje preveč pobožnih želja. V Kopenhavnu smo videli, kako preostali svet upošteva „vodstvo“ Unije, ko gre za podnebne spremembe. Tako imenovani kopenhavnski dogovor je bil dosežen s pogajanjem predsednika Obame s Kitajsko, Indijo, Brazilijo, Južno Afriko in nekaterimi drugimi, Barroso, Sarkozy in podobni pa niso bili niti povabljeni. Namesto, da nalagamo nova bremena našim gospodarstvom in našim državljanom, raje vlagajmo v tehnologije prihodnosti. Lansko leto je Kitajska postala vodilna svetovna izvoznica opreme za vetrne turbine in fotonapetostne celice. Evropa se mora pridružiti tej tehnološki bitki, namesto, da si sama nalaga nekakšno kolektivno kazen, ki ni naredila vtisa na nikogar zunaj Evrope in ne bo pritegnila nobenih posnemovalcev.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Moje glasovanje o tej resoluciji izraža moje razočaranje nad sporazumom, ki je bil končno dosežen v Kopenhavnu konec leta 2009, sporazumom, za katerega menim, da je neprimeren, neambiciozen in mu manjka količinska zaveza. Prav tako mi je žal, da ni bila sprejeta sprememba, ki jo je vložila moja skupina, da bi uvedli davek v višini 0,01 % letno na finančne transakcije, ki bi znašal 20 milijard EUR na leto in bi z njim financirali prizadevanja za boj proti podnebnim spremembam v najrevnejših in najbolj neposredno prizadetih državah. Nazadnje, če naj bi imela EU kakšno težo v mednarodnih pogajanjih, kot so ta, se mora naučiti nastopati enotno, da ne bo zamudila priložnosti za ključno vlogo pri globalnih podnebnih spremembah. To bo doseženo tako, da se postavijo ambiciozni cilji za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za več kot 20 % do leta 2020.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Kopenhavnski vrh je bil v veliki meri izgubljena priložnost za prizadevanja, da bi se spopadli s podnebnimi spremembami. Moja lastna država, Škotska, je sprejela najambicioznejšo zakonodajo na svetu za podnebne spremembe in nedavno sodelovanje škotske vlade z vlado na Maldivih služi kot model za mednarodni sporazum. Današnja resolucija poziva po „dvostranskih

sestankih med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti“, da bi spodbudili razumevanje. Pričakujem, da bo nacionalni škotski parlament vključen v katerega od teh sestankov glede na njegovo vodilno svetovno naravnost.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Ta resolucija vključuje nekatere nepomembne izboljšave s strani skupin na desni, ki so jo podpisale: omemba dela Medvladnega odbora za podnebne spremembe (IPCC), ki se nanaša na podnebne spremembe, poziv po večji vključitvi civilne družbe v delo mehiške konference, poziv EU, da zviša svoje cilje glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov, ki so bili predlagani za leto 2020, nad 20 %. Vendar to ni dovolj in pohvala trga ogljika pomeni, da ti cilji izgubljajo vso prepričljivost. Pomoč, ponujena državam na jugu, ki jim dolgujemo podnebni dolg, ni dovolj.

Podobno je predlagani cilj, da se zmanjšanje emisij toplogrednih plinov do leta 2020 približa 30 %, še daleč od 40 %, ki jih je predlagal IPCC. Poleg tega ni nobenega sklicevanja na pobudo bolivijskega predsednika Eva Moralesa Ayme za svetovno ljudsko konferenco o podnebnih spremembah. Do danes je to namreč edina pobuda, ki predlaga ljudstvu sveta, da bi priznala svoje pravice do ekosistema in ustanovila sodišče podnebne pravičnosti.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Največji upi, ki so obdajali tako opevani kopenhavnski vrh, so propadli. Države z največjo odgovornostjo v tej zadevi niso dosegle soglasja o zmanjšanju emisij toplogrednih plinov. Ta problem, ki se nanaša na ves svet, potrebuje hitro rešitev. Na 16. konferenci pogodbenic (COP 16) v Mehiki je potrebna večja preglednost in večji vložek civilne družbe. EU mora biti zmožna prevzeti vodilno vlogo v boju proti podnebnim spremembam. Vse države, od ZDA do tako imenovanih držav v vzponu, vključno s Kitajsko, ki so hude onesnaževalke, morajo prav tako sprejeti svojo odgovornost v boju, ki pušča vse manj prostora za nove priložnosti. Tu gre za trajnostno prihodnost človeštva. Če ne bomo pravočasno storili ničesar, lahko dosežemo točko, od koder ni več vrnitve.

Willy Meyer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (ES) Vzdržal sem se glasovanja o Resoluciji RC-B7-0064/2010 o rezultatih kopenhavskega vrha o podnebnih spremembah, ker verjamem, da je bila neuspešna, glede na to, da kopenhavnski dogovor ni pravno zavezujoč in ne določa svetovnih ciljev o zmanjšanju emisij. Razvite države na konferenci niso priznale podnebnega dolga, ki so ga dolžne državam v razvoju, niti niso pokazale obžalovanja za škodljive posledice uvedenih tržnih mehanizmov (trgovanje z ogljikom). S tem, da sem se vzdržal, želim izraziti svoje globoko razočaranje nad rezultatom vrha, ki je bil veliko pod pričakovanji državljanov.

Evropska unija mora enkrat za vselej sprejeti odgovornost in storiti vse, kar je mogoče, da se bodo emisije CO₂ do leta 2020 zmanjšale za 40 %. Zato sem prepričan, da moramo predlagati nov gospodarski in družbeni model v izziv kapitalizmu. Pozdravljam odločitev, ki jo je sprejel predsednik Bolivije, Evo Morales, za organizacijo svetovne ljudske konference o podnebnih spremembah in pravicah matere Zemlje.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), v pisni obliki. – (PL) Kopenhavnski podnebni vrh večina opazovalcev upravičeno šteje za neuspeh. Težko se je upreti vtisu, da so se svetovni voditelji v Kopenhavnu šli tvegano igro in se niso potrudili, da bi dosegli najboljši dogovor, ampak so za neuspeh sporazuma obtožili drugo stran. Zaskrbljujoče je, da EU, kljub temu, da si je pripravila skupno stališče, tega ni bila sposobna uporabiti kot platformo za sporazum z drugimi državami. Evropska unija si mora začeti prizadevati, da bo zagotovila, da se bo 16. konferenca pogodbenic v Mehiki končala z uspehom. Podnebni sporazum, ki bi ga morala EU spodbujati, mora imeti tri osnovne lastnosti: mora biti pravno zavezujoč, mora pokazati solidarnost in mora biti ambiciozen. Na odločitev, ki jo je EU sprejela na vrhu v Sevilji, v skladu s katero EU ne bo omejila svojih emisij v letu 2020 za več kot 20 % v primerjavi z letom 1990, bi bilo treba gledati z zaskrbljenostjo.

Ponovljen je bil pogoj, da se bo cilj zmanjšanja emisij povečal na 30 %, če bodo druge države prve dale takšno izjavo. Zaenkrat pa mednarodne razmere kažejo, da bi lahko samo EU zagotovila zagon za pomembnejše zmanjšanje. Nihče ne bo prevzel mesta EU in EU ne sme odstopiti od vloge svetovnega spodbujevalca radikalnih sredstev v boju proti globalnemu segrevanju. EU mora dati na voljo 7,2 milijarde EUR in se zavezati, da jih bo uporabila za države, ki so najmanj razvite in najbolj ogrožene zaradi podnebnih sprememb.

Frédérique Ries (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Če hočemo potegniti nauk iz neuspeha na vrhu v Kopenhavnu: potem je ta resolucija, za katero sem glasovala, prednostna naloga Evropskega parlamenta. Vemo, kaj je narobe: metoda ZN ne deluje več, Združene države in Kitajska se obnašajo kot nasprotnici v boju proti podnebnim deregulaciji in Evropska unija ni sposobna nastopiti enotno. Čeprav vemo, kaj je narobe, moramo to še popraviti, da bomo lahko novembra 2010 dosegli sporazum v Cancúnu.

Če hoče Evropa ohraniti svoje vodstvo, bo morala pokazati inovativen pristop do podnebnega vprašanja in ponuditi še kaj drugega kot zgolj cilj globalnega zmanjšanja emisij s pomočjo izredno špekulativnega sistema trga za emisije toplogrednih plinov, to je orodja, ki ga je poleg tega vlada ZDA takoj zavrnila. Čas je, da se preide na drugačno metodo in predlaga „tehnološki“ most med industrializiranimi državami in regijami ter mikrodržavami, ki so še posebno izpostavljene podnebnim spremembam. Dodatek ambicioznih ukrepov, ki se nanašajo na čiste tehnologije, energetska učinkovitost v zgradbah in sistem prenosa ter spodbujanje zelenih delovnih mest bodo spodbudili jutrišnje upe, upe na sporazum na prihajajočem vrhu v Cancúnu ter večje upe na skupno svetovno vizijo.

Czesław Adam Siekierski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Konferenca o podnebnih spremembah v Københavnu ni dala rešitve in se ni uspela dogovoriti za nobeno končno resolucijo ali odločitev o obsegu in razponu omejitev za emisije ali končna sredstva, ki bi se uporabila v ta namen. Vendar mislim, da ni bila poraz, čeprav gotovo ni izpolnila pričakovanj EU. Ta pričakovanja so bila nerazumna glede velikosti predlaganega zmanjšanja toplogrednih plinov in glede finančnih pričakovanj v zvezi z bojem proti podnebnim spremembam. Povrh vsega je bilo v trditvah o vodilni vlogi v procesu boja proti podnebnim spremembam tudi nekaj nevednosti. Po mojem mnenju smo še vedno na stopnji, ko ni priporočljivo sprejemanje obvezujočih in končnih odločitev. Gre za to, da med drugim še vedno nimamo zanesljivih znanstvenih podatkov o podnebnih spremembah in vlogi človeštva v tem procesu. Pred kratkim smo bili priča sporom med strokovnjaki in znanstveniki o tej temi, ki potrjujejo, da nimajo vsi enakih pogledov na učinke globalnega segrevanja. Dodaten argument v prid prelaganju končne odločitve je gospodarska kriza, ki sili države v varčevanje in zmanjševanje izdatkov. V težkih časih gospodarske recesije zahtevajo prednostno obravnavo družbena vprašanja, kot je boj proti brezposelnosti in siromašenju družbe, podpora podjetništvu in drugi ukrepi za pospešitev gospodarske rasti.

Peter Skinner (S&D), v pisni obliki. – Medtem, ko je bilo mogoče končne izide vrha v Københavnu razumeti kot razočaranje, je treba nadaljnja prizadevanja pohvaliti. Pri tem preprosto ni druge možnosti kot skupno ukrepanje.

Ker bo imela Evropska unija še naprej ključno vlogo v pripravi na naslednjo konferenco v Mehiki, je treba zagotoviti, da bodo vsa prizadevanja politično sprejeta na svetovni ravni. Številni znanstveniki in drugi opazovalci v razpravah poudarjajo, da se državljani nagibajo k temu, da bodo podprli predloge glede podnebnih sprememb. Tisti, ki se zanašajo zgolj na ustvajanje ozračja strahu in sovražnosti, bolj malo pripomorejo k pripravi argumentov v njihov prid.

Smer, ki so jo sprejele vlade EU in jo vodi minister Ed Miliband, je dobila podporo in ponuja resnično upanje na dogovor. Parlament mora še naprej podpirati ta pristop.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Glasoval sem za to resolucijo, ker poziva, da se zavzame odločnejša smer v pogajanjih o globalni podnebni politiki. Poleg tega odsotnost mednarodnega sporazuma ni razlog, da bi se še naprej odlagali ukrepi politike EU za izvedbo prejšnjih zavez EU, da se naše emisije zmanjšajo za 20 % do leta 2020.

Parlament ponovno poudarja svoj cilj, naj se to zmanjšanje dvigne na 30 %. Dobro je, da Parlament izrecno navaja, da bodo pobude, sprejete za pospeševanje in spodbujanje zelenega gospodarstva, energetske varnosti in omejevanja energetske odvisnosti, vedno bolj olajševale pridobivanje zaveze za dosego zmanjšanja za 30 %.

Pomembno je, da se iz neuspeha v Københavnu potegne nauk. Zato moramo sprejeti pomembno samokritiko, da EU med pogajanjem ni bila sposobna z določenimi predhodnimi zavezami za mednarodno vladno financiranje podnebnih ukrepov pridobiti zaupanja v državah v razvoju. Pomembno je tudi spoznati, da skupni prispevek EU k prizadevanjem, da bi dosegli zmanjšanje in financirali potrebe prilagajanja v državah v razvoju do leta 2020, ne more biti pod zneskom 30 milijard EUR na leto. Upam, da bo imela mehiška konferenca uspešen izid.

Thomas Ulmer (PPE), v pisni obliki. – (DE) Glasoval sem proti resoluciji. Na žalost so bile številne dobre spremembe zavržene. Zdi se, da je občutek ljudi za resničnost v zvezi z varstvom podnebja izpuhtel. Kritične pripombe in primerno znanstveno delo o varstvu podnebja so zavrženi, Evropa pa je dobila dovoljenje, da nadaljuje sama. To ni tisto, kar jaz razumem pod odgovorno politiko za naše državljane.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Vzdržala sem se glasovanja o resoluciji Evropskega parlamenta o københavnskem vrhu, ker ne dokazuje, da je kos neuspehu tega vrha, čeprav je Evropski parlament jasno obsodil pomanjkljivosti Evropske unije v navedeni priložnosti.

Priznati je treba, da so bili sprejeti nekateri pozitivni ukrepi, na primer pozivi Komisiji, naj bo ambicioznejša glede emisij toplogrednih plinov in naj odobri ustrezno financiranje za odpravo teh plinov.

Druge spremembe pa so nesprejemljive, ker prepuščajo urejanje trgu s pomočjo dovoljenj za emisije, mehanizmi čistega razvoja in podobnim. Poleg tega je bila Evropski uniji dana zahteva, naj vstopi v pogajanja z Združenimi državami, da bi se oblikoval čezatlantski trg ogljika.

Na koncu, obžalujem, da je bil zavržen poziv za uvedbo zelenega Tobinovega davka, ki bi s svojim prihodkom pomagal državam v razvoju v boju proti podnebnim spremembam.

V logiki sistema, ki je povzročil podnebne spremembe, ni mogoče najti nobene trajne, resne ali celovite rešitve. Evropska unija je dolžna napredovati in biti za vzgled, ne glede na to, kakšno je stališče drugih držav. To lahko stori, če si je sposobna zagotoviti potrebne vire.

Anna Záborská (PPE), v pisni obliki. – (FR) Kopenhavnska konferenca je bila neuspeh. Vendar ta sporazum pomeni prvi korak, ki povezuje večino pogodbenic in je podlaga za zaveze zmanjševanju, financiranju, merjenju, obveščanju in preverjanju ukrepov za ublažitev podnebnih sprememb in boj proti krčenju gozdov. V podpori resoluciji sem izrazila željo, da bi se uvedla „podnebna diplomacija“ na mednarodni ravni z osnovnim ciljem, da varuje svet. Parlament je tudi naznanil, da skupni prispevek Unije za prizadevanja za zmanjšanje podnebnih sprememb in v pomoč državam v razvoju za prilagoditev ne bi smel znašati manj kot 30 000 milijonov EUR na leto od zdaj pa do leta 2020, s tem da vemo, da se lahko ta številka poveča, ker se pojavlja novo znanje o resnosti podnebnih sprememb in udeleženi stroški. Poleg okoljske romantičnosti pa ne smemo pozabiti na evropsko industrijo. Zato menim, da je za konkurenčnost evropske industrije bistveno, da bi imele tudi druge industrializirane države zunaj EU podobna prizadevanja in da bi se države v razvoju in gospodarstva v vzponu zavezale za razumna znižanja. Cilji zniževanja morajo biti merljivi, znatni in preverljivi za vsakogar, če hočemo imeti podnebno pravičnost.

Iva Zanicchi (PPE), v pisni obliki. – (IT) Glasovala sem za predloge resolucije o izidu kopenhavnske konference o podnebnih spremembah kljub nekaterim nejasnostim.

V Københavnu, kjer sem bila navzoča kot predstavnica Evropskega parlamenta, je bil dosežen pravno nezavezujoč dogovor. Ne le, da ta dogovor ne ponuja ustreznega odgovora za mednarodni boj proti podnebnim spremembam, ampak tudi ne rešuje problema izkrivljenih razmer v mednarodni konkurenci. Te delujejo na škodo evropskih podjetij, ki morajo v nasprotju s svojimi glavnimi konkurenti iz drugih držav, kot so Združene države in Kitajska, že izpolnjevati ambiciozne cilje za zmanjšanje emisij.

Prepričana sem, da si mora Evropska unija prizadevati za opredelitev učinkovite strategije za prihajajoča mednarodna srečanja; to je strategije, ki ima cilj, da spodbuja zelene tehnologije, energetske učinkovitost in obnovljive vire; strategije, ki uvaja resnično učinkovit globalni sistem boja proti podnebnim spremembam – in to strategije, ki ne daje nobene podpore izkrivljanju mednarodne konkurence.

Poročilo: Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Nessa Childers (S&D), v pisni obliki. – Vzdržala sem se glasovanja o poročilu gospoda Domenicija kljub veliki večini razumnih predlogov, ki jih vsebuje. Obstaja potreba po nadaljnji podrobni razpravi o različnih vprašanjih, ki jih odpira. Po eni strani je treba zagotoviti, da različne davčne ureditve za pravne osebe ne bodo omogočale podjetjem, da bi se izogibala odgovornosti, da podpirajo družbo z deležem svojih dobičkov s pošteno ureditvijo davka od dobička pravnih oseb. Vendar je treba posebno pozornost nameniti tudi negativnemu vplivu, ki bi ga lahko imela skupna konsolidirana osnova za davek od dobička pravnih oseb v malih državah, kot je Irska, kjer so ravni blaginje in zaposlovanja v veliki meri odvisne od njihove zmogljivosti, da pritegnejo tuje naložbe.

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. – Glasoval sem za to poročilo o spodbujanju dobrega upravljanja v davčnih zadevah, ki je ključ za obnovo svetovnega gospodarstva. Zahteva preglednost, izmenjavo informacij, čezmejno sodelovanje in pošteno davčno konkurenco. Odvrča davčno goljufijo in izogibanje davkom za konkurenčno prednost podjetij, ki izpolnjujejo svoje davčne obveznosti, in zmanjšuje pritisk na vlade za zmanjšanje stopenj davka od dobička pravnih oseb, ki prelaga davčno breme na delavce in gospodinjstva z nizkimi dohodki, hkrati pa vsiljuje zmanjšanje javnih storitev. Vsak evropski sporazum o skupni konsolidirani osnovi za davek od dobička pravnih oseb mora upoštevati potrebe geografsko oddaljenih regij EU, kot je Irska, in njihovo zmožnost, da pritegnejo neposredne tuje naložbe. Pri skupni konsolidirani osnovi za davek od dobička pravnih oseb (CCCTB) ne gre za skupno davčno stopnjo. Obdavčitev družb je izključna odgovornost vsake države članice. CCCTB je bila zamišljena zaradi uvedbe skupne pravne podlage za izračun

dobičkov družb s poslovnimi enotami v najmanj dveh državah članicah. To poročilo pravi glede CCCTB, da [EP] „opozarja, da bi z uvedbo skupne konsolidirane osnove za davek od dobička pravnih oseb v EU znotraj konsolidiranih skupin lažje odpravili težave dvojnih obdavčitev in transfernih cen“, zato pozdravljam predlog irske vlade v letošnjem osnutku irskega finančnega zakona za urejanje transfernih cen v nadnacionalnih podjetjih.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljamo izrecno izjavo v poročilu, da [EP]: „odločno obsoja, da davčne oaze vzpodbujajo izogibanje davkom, davčne utaje in beg kapitala ter imajo koristi od tega; zato poziva države članice, naj boj proti davčnim oazam, utaji davkov in nezakonitemu begu kapitala obravnavajo kot prednostno nalogo“.

Podpiramo tudi izjavo, da „skupaj s pobudami pod vodstvom OECD“ „rezultati ne zadostujejo za spoprijem z izzivi, ki jih predstavljajo davčne oaze in središča z ugodnim davčnim sistemom, in jim morajo slediti odločni, učinkoviti in usklajeni ukrepi“ in celo, da „obveznosti, ki jih je do sedaj sprejela skupina G20, ne zadostujejo za obravnavanje izzivov, ki jih prinašajo davčne utaje, davčne oaze in središča z ugodnim davčnim sistemom“.

Najpomembnejše pa seveda ni bilo, da se to omeji zgolj na dobre namene, ampak učinkovit boj in odprava davčnih oaz in središč z ugodnim davčnim sistemom, zlasti kadar v nekaterih primerih javni primanjkljaj spremlja določena mera dramatičnosti, ki je namenjena izvajanju in celo povečanju istih neoliberalnih politik, ki bi še enkrat izstavile račun za krizo delavcem in ljudem.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Pri dobrem upravljanju v davčnih zadevah ne gre za boj proti goljufiji, znosno obdavčitev ali dobro uporabo javnih sredstev. Gre za sistematično preganjanje davkoplačevalca, v glavnem evropskega davkoplačevalca in samodejno izmenjavo informacij o njegovih bančnih računih, ne da bi on kar koli zagrešil. Še več, tu ne govorim o velikih družbah ali zelo bogatih posameznikih, ki bodo vedno imeli sredstva, da se izmuznejo iz mreže, ampak o povprečnem Evropejcu.

Vaše govorjenje o davčnih oazah je hinavsko: udrihate proti Lihtenštajnu in Karibom, ne rečete pa niti besede o največji evropski davčni oazi, o finančnem središču Londona, ali o tistih v Združenih državah. Prav tako ne rečete ničesar o tem, kar je omogočilo obstoj teh oaz: o davčnem peklu, ki je zdaj značilen za večino evropskih držav članic, ohromljenih zaradi dolgov in primanjkljajev. Kajti javni izdatki so se silno povečali, da bi pokrili socialne posledice vaših gospodarskih politik in ogromne stroške množičnega priseljevanja. Države članice namreč ne morejo več financirati svojih dolgov, razen če se zatečejo na trge in upoštevajo njihove pogoje, kar pomeni, da bi danes 15 do 20 % proračunskih odhodkov države, kot je Francija, pokrilo samo njena plačila obresti. Ne bodo nas uporabljali kot moralni alibi za takšno politiko.

Marian Harkin (ALDE), v pisni obliki. – Uporaba CCCTB za boj proti dvojnemu obdavčevanju je pretiravanje, od katerega je več škode kot koristi. Obstajajo veliko učinkovitejši načini za bojevanje proti dvojnemu obdavčevanju. Zato sem glasovala proti uvodni izjavi 25.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Sedanja gospodarska kriza je osvetlila številna življenjsko pomembna področja, na katerih je potrebno narediti reformo znotraj Evrope in po vsem svetu. Dobro upravljanje v davčnih zadevah je zelo pomemben element zdravega gospodarstva in EU mora imeti ključno vlogo pri spodbujanju mednarodnega dobrega upravljanja v teh zadevah.

Arlene McCarthy (S&D), v pisni obliki. – Davčna goljufija in utaje davkov vsako leto povzročijo izgubo, ocenjeno na 200 milijard EUR – denar, ukraden davkoplačevalcem v bogatem svetu in najpotrebnejšim v svetu v razvoju. Treba se je spopasti s to nadlogo in moja delegacija podpira to poročilo, ki pošilja močno sporočilo, da Evropski parlament ne bo dopuščal goljufije, utaje ali nekaznovanega delovanja davčnih oaz.

Še posebno pozdravljam jasno izjavo, da moramo stremeti k temu, da bo samodejna izmenjava informacij postala splošno pravilo. Študije kažejo, da je to najučinkovitejši način za spopadanje z davčnimi utajami in zaščito prihodkov. Tisti, ki nasprotujejo tem pozivom, delujejo v interesu neznatne elite bogatih posameznikov in podjetij, ki izrabljajo davčne oaze, in proti številnim, ki plačujejo davke in so odvisni od storitev, ki so plačane iz teh davkov.

Poročilo se nanaša na prihodnjo oceno učinka predlagane skupne konsolidirane osnove za davek od dobička pravnih oseb. Čeprav nimamo nič proti nadaljnji analizi, bi moja delegacija potrebovala močna ustrezna dokazila, preden bi se lahko odločila za podporo temu predlogu. Tudi poročilo zahteva analizo možnosti za sankcije proti davčnim oazam, ki jo podpiramo brez poseganja v končno odločitev.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Dobro davčno upravljanje je bistveno za zagotovitev jamstva na izredno pomembnih področjih, kot so načela preglednosti, izmenjava informacij in poštena davčna konkurenca. Finančna kriza je ustvarila še večji pritisk na vse v zvezi z bojem proti davčnim utajam in goljufijam, skupaj z bojem proti davčnim oazam. V času, ko milijoni ljudi po vsem svetu trpijo zaradi učinkov krize, bi se bilo nesmiselno bojevati s tistimi, ki ne izpolnjujejo svojih dolžnosti. Ta pobuda pomeni pomemben signal iz EU tretjim državam in jim pošilja sporočilo, da se učinkovito bojuje proti vsemu v zvezi z davčnimi oazami. Boj proti davčnim oazam po vsem svetu ni zgolj stvar pravičnosti pri davkih, ampak predvsem družbene pravičnosti.

Alfredo Pallone (PPE), v pisni obliki. – (IT) Politiko dobrega upravljanja moramo izvajati v Evropski uniji in zunaj nje že zato, da nasprotujemo nepošteni davčni konkurenci, še posebej v tistih državah, ki pomenijo davčne oaze. Preglednost in fizična izmenjava informacij sta temelja poštene konkurence in poštene razporeditve davčnega bremena.

Poleg tega je dobro davčno upravljanje pomemben predpogoj za ohranitev celovitosti finančnih trgov. Predlogi za upravno sodelovanje in vzajemno pomoč pri izterjavi, ki jih sprejemamo na tem plenarnem zasedanju, nas vodijo v to smer. Na mednarodni ravni je pogajanje s tretjimi državami za sklenitev sporazumov o davčnih goljufijah, ki vključujejo klavzulo o izmenjavi informacij, eden od instrumentov, ki jih lahko EU uporabi za spodbujanje dobrega upravljanja v davčnih zadevah v tretjih državah.

Izjave petih držav, s katerimi ima EU varčevalni sporazum (Monako, Švica, Lihtenštajn, Andora in San Marino) so pomemben korak k odpravi stanja popolnega neravnotežja. Takšnim izjavam mora seveda slediti sklenitev pravno zavezujočih sporazumov. EU mora delovati tudi kot gonilna sila v tem sektorju, dajati dober zgled in slediti temu, kar je vrh G20 pravkar spravil v tek.

Aldo Patriciello (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tema dobrega davčnega upravljanja je bila vedno zelo pomembna, vendar je postala še pomembnejša po veliki gospodarski in finančni krizi, ki je prizadela našo celino pred dvema letoma.

Zadnja leta se je o tej temi razpravljalo v evropskih in mednarodnih vrhih, še posebej v zvezi z bojem proti davčnim utajam in davčnim oazam. Obstajajo dokazi o zavezah in volji Komisije, vendar moramo nedvomno uveljaviti resno politiko, da bomo preprečili davčne utaje prek družb, ki služijo za kuliso in se izogibajo davčnim zakonom s preprostim klikanjem po internetu.

Prepričan sem, da lahko načelo dobrega upravljanja, ki temelji na načelu preglednosti in izmenjavi informacij, tvori podlago za zasledovanje prednostnega cilja Evropske unije, to je boja proti davčnim oazam, utaji davkov in nezakonitemu begu kapitala.

Evropska unija mora biti na mednarodni ravni tudi enotna in se bojevati za izboljšanje standardov OECD, da bi dosegla samodejno izmenjavo informacij namesto izmenjave na podlagi zahtevka. In zato bom glasoval za poročilo.

Evelyn Regner (S&D), v pisni obliki. – (DE) Glasovala sem za poročilo, ki spodbuja dobro upravljanje v davčnih zadevah, ker menim, da je učinkovit boj proti davčnim goljufijam in utajam davkov zelo pomemben. Poleg tega moramo premagati blokado davčnih vprašanj v Svetu ministrov in okrepiti dobro upravljanje na področju obdavčevanja.

Poročili: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010), Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Robert Goebbels (S&D), v pisni obliki. – (FR) Sem za mednarodno sodelovanje pri davčnih utajah, vendar dvomim, da je upravno sodelovanje, ki vodi v samodejno izmenjavo vseh podatkov v zvezi s sredstvi evropskih državljanov, najboljši način, da se doseže poštena obdavčitev. Odtegnitev pri viru za vse finančne transakcije bi bila veliko učinkovitejši način.

Takšna odtegnitev pri viru bi bila končni davek. Lahko postane evropski vir. Tako imenovano „dobro upravljanje“, ki ga priporoča Evropski parlament, razgalja vse vidike zasebnosti državljanov. Uničuje varstvo posameznih podatkov, ki bi jih, paradoksalno, Evropski parlament rad zavaroval z dokumentom SWIFT. Zato nisem glasoval za ti poročili.

Poročila: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010), Theodor Dumitru Stolojan (A7-0002/2010), Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Čeprav je treba premagati davčne goljufije, zaradi tega ne smemo pozabiti, da goljufija sama ne bi nikoli povzročila gospodarske krize, ki jo danes doživljamo. Ta kriza je strukturna kriza kapitalizma in ima izvor v sami logiki tega sistema, v vrednotah, ki jih evropske elite slepo povečujejo. Glasujem za to besedilo, ker obsojam zasledovanje osebnega dobička na škodo skupnega dobra. Ta logika je ravno toliko del davčne goljufije kakor evropskega neoliberalizma, ki je ne glede na neodločnost veliko bolj odgovoren za neuspeh razvojnih ciljev tisočletja kakor goljufija.

DDV, ki ga to besedilo prav tako podpira, je eden od odklonov tega sistema. To je najbolj nepravilčen davek na svetu, ker podreja vse državljane isti stopnji obdavčitve kljub ogromnim razlikam v dohodku, ki so znak neoliberalizma. Škoda je, da se besedilo ne ukvarja z osnovnim problemom in ne poskuša končno postaviti na dnevni red evropske politike pošteno razdelitev ustvarjenega bogastva za skupno dobro.

Poročilo: Marc Tarabella (A7-0004/2010)

John Stuart Agnew in William (The Earl of) Dartmouth (EFD), v pisni obliki. – Čeprav UKIP verjame v enakost moških in žensk, zavračamo vsak poskus EU za sprejemanje predpisov na tem področju. Verjamemo, da so za to področje primernejši ukrepi na nacionalni ravni.

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za poročilo gospoda Tarabella, ker menim, da je enakost moških in žensk v Evropski uniji, kot jo priznava Pogodba o Evropski uniji in Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, temeljno načelo, ki se še vedno ne izvaja na enotno.

Ne glede na razliko v plači med moškimi in ženskami, poklicno segregacijo in spolne stereotipe je cilj poročila, da poudari načelo enakega plačila za enako delo, kot je določeno v pogodbah Skupnosti od leta 1957. Poudarja, da ima gospodarska, finančna in družbena kriza, ki stiska Evropsko unijo in preostali svet, resničen učinek na ženske, njihove delovne razmere, njihov položaj v družbi in na enakost žensk in moških v Evropski uniji.

John Attard-Montalto (S&D), v pisni obliki. – Rad bi razložil svoj glasovalni vzorec v zvezi s poročilom gospoda Tarabella z naslovom „Enakost žensk in moških v Evropski uniji – 2009“. Veliko sprememb se je neposredno ali posredno sklicevalo na splav. Malta je proti splavu. Glavne politične stranke so pri tem vprašanju popolnoma enotne. Večji del družbe se prav tako strinja s tem pogledom. Poleg tega so verski in moralni vidiki pomemben element.

Regina Bastos (PPE), v pisni obliki. – (PT) Evropska komisija v svojem poročilu o enakosti moških in žensk v EU v letu 2009 poudarja, da so glavne razlike med spoloma v usklajevanju družinskega in poklicnega življenja, poklicni in sektorski segregaciji po spolu, razlikah v plači in nizki stopnji zaposlenosti žensk. Te razlike med moškimi in ženskami so se še posebno poslabšale v sedanji gospodarski, finančni in socialni krizi. Glasovala sem proti poročilu, ker menim, da je bilo izkrivljeno z vnašanjem vprašanj, kot je dostop do splava in prost dostop do nasvetov o splavu. To so zelo občutljive teme in v skladu z načelom subsidiarnosti so stvar posameznih držav članic.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za to poročilo, ker je ob zapletenih gospodarskih, finančnih in družbenih razmerah pomembnejše kot kdaj koli, da se izvaja eno najpomembnejših temeljnih načel Evropske unije – enakost moških in žensk. Vsaka država članica mora zagotoviti, da bodo delavci obeh spolov prejeli enako plačilo za delo enake vrednosti. Za spodbuditev enakosti moških in žensk moramo zagotoviti, da si bodo moški in ženske delili družinske in gospodinjske obveznosti. Zelo pomembno je, da se očetovski dopust še prej zagotovi v direktivi, da bodo ustvarjeni pogoji za očete in bodo lahko prispevali k negi otroka. Žrtve trgovine z ljudmi so večinoma ženske. Zato pozivam tiste države članice, ki še niso ratificirale Konvencije Sveta Evrope o ukrepih proti trgovini z ljudmi, naj to storijo brez odlašanja.

Carlo Casini (PPE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem proti resoluciji o enakosti žensk in moških v Evropski uniji (2009), čeprav se strinjam z večjim delom njene vsebine, ker ne moremo pozivati po enakosti za eno skupino ljudi, ne da bi jo hkrati odrekli drugi.

Sklicujem se na odstavek 38, ki zatrjuje, da jamči pravice žensk s tem, ko jim zagotavlja lahek dostop do splava. Uničenje najmanjših in najranljivejših posameznikov v obliki nerojenih otrok se ne more šteti za način potrditve dostojanstva in svobode žensk. Na delu je zarota proti življenju, ki uporablja preizkušene in preskušene načine, da nas slepi. Treba je razkriti, za kaj gre.

Sestavljanje izredno poštenih zahtev z izredno nepoštenimi zahtevki in sprevračanjem pomena besed so ukane, ki so se izkazale za učinkovite med glasovanjem Evropskega parlamenta, vendar nočem imeti nobenega opravka s tem. Ne moremo govoriti o drami splava, ki si zasluži pozornost politikov pa tudi moralistov, ne da bi priznali tudi pravice novorojenih ali vsaj pozvali po pravilnem izobraževanju v zvezi z življenjem in po organiziranju oblik podpore za težke ali nezaželene nosečnosti in jim omogočili, da se naravno sklenejo.

Françoise Castex (S&D), v pisni obliki. – (FR) Pozdravljam sprejetje tega poročila o enakosti moških in žensk v EU. To poročilo poudarja, da je nujno potrebna pobuda Skupnosti za učinkovit boj proti nasilju nad ženskami. Sprejetje te resolucije povezuje dve razsežnosti, ki ju štejem za temeljni. Prvič, priporočilo za očetovski dopust na evropski ravni. Če naj obstaja enakost pri zaposlovanju, je potrebna tudi enakost v družbenem in družinskem življenju. Ta resolucija poudarja odgovornost Komisije za pripravo zakonodaje na tem področju. A resnično prava zmaga tega glasovanja je, da ponovno potrdi pravico do splava. Od leta 2002 ni nobeno evropsko besedilo ponovno potrdilo te pravice zaradi zadržkov ene desničarske evropske stranke. Ženske morajo imeti nadzor nad svojimi spolnimi in reproduktivnimi pravicami. Seveda je treba storiti še veliko več glede resničnega dostopa do informacij, kontracepcije in splava, a Tarabellovo poročilo se mora uporabiti kot temeljno izhodišče podpore za pripravo evropske zakonodaje v tem sektorju.

Nessa Childers (S&D), v pisni obliki. – Danes sem glasovala za to poročilo, ki je napredne narave, saj ima cilj, da spodbuja enakost moških in žensk, vključno s področji starševskega dopusta, nege otroka, nasilja v družini in razlik v plačilu. Spodbuja tudi veliko širšo ozaveščenost o vprašanjih spolnega zdravja žensk in moških. Vendar to ni zakonodajni predlog. To je predvsem izjava o načelih, ki jih brez problema podprem. To je v skladu z načeli, ki jih zagovarjajo laburistične in socialnodemokratske stranke po vsej Evropi. Treba je opozoriti, da je zagotavljanje storitev splava popolnoma in izključno stvar posameznih držav članic. To poročilo tega ne spreminja in ne more spremeniti.

Mário David (PPE), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem proti poročilu o enakosti moških in žensk v EU v letu 2009, ker menim, da je bilo izkrivljeno z odpiranjem vprašanj, kot sta dostop do umetne prekinitve nosečnosti in prost dostop do nasvetov o tem. To so zelo občutljive teme in v skladu z načelom subsidiarnosti so samo stvar posameznih držav članic.

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. – Močno podpiram to poročilo. Enakost žensk in moških je že dolgo temeljno načelo Evropske unije. A kljub napredku na tem področju še vedno ostajajo neenakosti. Razkorak v stopnjah zaposlenosti med ženskami in moškimi se manjša, a za ženske je še vedno verjetneje, da bodo zaposlene s skrajšanim delovnim časom in/ali za določen čas in da bodo ostale večinoma na slabo plačanih delovnih mestih. V Evropi dela s krajšim delovnim časom štirikrat več žensk kot moških. Razlika v plačilu med spoloma (17,4 %) se je od leta 2000 komaj kaj zmanjšala. Da bi povprečna ženska zaslužila enako, kot zasluži povprečen moški v koledarskem letu, mora delati do konca februarja naslednje leto, skupno 418 dni. Svetovna gospodarska, finančna in socialna kriza je ženskam zadala „dvojni udarec“. Panoge, v katerih ženske pomenijo večino delovne sile, so v javnem sektorju (npr. izobraževanje, zdravstvo in socialno skrbstvo), ki je še posebej na udaru za ukinjanje delovnih mest. Poleg tega so zaradi zmanjševanja storitev, kot so varstvo otrok, nega starejših, pomoč pri učenju ipd., ženske, ki so jih uporabljale, prisiljene pustiti službo in te naloge prevzeti same.

Robert Dušek (S&D), v pisni obliki. – (CS) Poročilo Marca Tarabella jasno poudarja največjo oviro za enakost spolov. Vem, da nekateri poslanci ne jemljejo resno vprašanja neenakosti spolov in s tem povezane diskriminacije. Kljub temu pa se zavedam teh zapletov. Svetovna gospodarska kriza je poslabšala razmere in kaže, da bodo ženske „žrtvovane“ s fiskalnimi politikami zmanjševanja stroškov, ki zmanjšujejo porodniška nadomestila in izdatke za socialne storitve. Ker je pri ženskah že po izročilu večje tveganje za revščino in nizke dohodke, ker prekinejo ali končajo svojo poklicno pot, da bi si ustvarile družino, ker dajejo prednost moževi poklicni poti ali pa skrbijo za otroke in starejše, poročevalec predlaga ustrezna sredstva za izboljšanje. Gospod Tarabella pravilno navaja, da se načelo „enako plačilo za enako delo“, ki velja v pogodbah od leta 1957, ne spoštuje in da ženske v nekaterih državah članicah še vedno niso plačane za enako delo po enaki ceni kakor moški.

Poleg tega obstajajo številne politike EU, namenjene pomoči družinam z otroki, ki ne omenjajo samskih mater ali očetov, ki živijo z otroki. Pravilna je tudi zahteva, da se plačilo za očetovski dopust zakonsko uredi na evropski ravni. Poštena razdelitev družinskih in domačih odgovornosti žensk in moških bo pomagala razrešiti položaj. Iz omenjenih razlogov soglašam z oceno poročila 2009/2010 in sem glasoval za njegovo sprejetje.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospoda Tarabella o enakosti moških in žensk v Evropski uniji v letu 2009, ker predlaga posebne in inovativne ukrepe in politike v zvezi z enakostjo spolov. Priprava direktive o preprečevanju in boju proti vsem oblikam nasilja nad ženskami in uvedba očetovskega dopusta v evropsko zakonodajo sodita med predloge, za katere menim, da so bistveni za spodbujanje enakosti spolov in so jamstvo za enakopravnejšo delitev družinskih obveznosti med moškimi in ženskami.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Nekaj ni v redu, če Parlament zahteva spoštovanje, vendar ga ne more doseči.

Ustrezna in resna vprašanja kakršno je to, si zaslužijo našo pozornost, razpravo in iskanje največjega skupnega imenovalca. Niti pomislim ne, da bi bilo to težko doseči. Kljub temu se prikrito in zahrbtno uvajanje spornih vprašanj pod krinko prav teh tem sprevača v obžalovanja vredno navado. Parlament je spet deloval zgolj kot oglasna deska za najsrajnejše dnevne rede.

Ne morem si kaj, da ne bi odločno zavrnil tega poskusa spodbujanja liberalizacije splava in nespoštovanja človeškega življenja in dostojanstva, ki ga prinaša pod pretvezo podpiranja enakosti moških in žensk, in nezakonitega poskusa povezovanja obeh vzrokov ter manipulacije z močjo držav članic v teh zadevah.

Ta obsedenost z razširjanjem pojma spolnega in reproduktivnega zdravja na vključitev splava, hkrati z izsiljevanjem, naj se izvaja povsod, kaže na obliko zahrtnih metod, ki jih uporabljajo tisti, ki skušajo olepšati realnost. S temi evfemizmi, namenjenimi oslabitvi zavedanja, ni nič manj surov, nasilje nad ženskami nič manj okrutno in ta strategija nič manj obžalovanja vredna.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) „Nasilje nad ženskami je morda najsramotnejša kršitev človekovih pravic ... Ne pozna nobenih meja, ne geografskih ne kulturnih ne premoženjskih. Dokler se nadaljuje, ne moremo trditi, da je bil dosežen kakršen koli dejanski napredek na področju enakosti, razvoja in miru.“ To so besede nekdanjega generalnega sekretarja Združenih narodov, Kofi Annana, in na žalost še vedno veljajo. Diskriminacija na podlagi spola danes v razvitem svetu in Evropi vztraja, ker je strukturni problem, in ima hude posledice v neenakih možnostih. Danes še vedno obstajajo razlike med moškimi in ženskami, v izobrazbi, jeziku, dodeljevanju domačih dolžnosti, dostopu do dela in izvajanju poklicnih dolžnosti. Prepričan sem, da bi morali dostop do dela, napredovanje ter opravljanje zaposlitve v zasebnem ali javnem sektorju ali celo v politiki temeljiti na zaslugah in kakovosti posameznika, ne glede na spol. Vendar sem glasoval proti resoluciji zaradi uvajanja občutljivih vprašanj, kot je dostop do splava, o čemer odločajo države članice same.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Sprejetje te resolucije v Parlamentu je bilo ključno, kljub želji konzervativne desnice, da bi jo preprečila, ker vsebuje pomembne pravice za ženske. Poročilu je kljub nekaterim pomanjkljivostim uspelo poudariti pomembne točke, kot so potreba po očetovskem dopustu, ki je povezan s poročniškim dopustom, vprašanje spolnih in reproduktivnih pravic in potreba po pospešitvi boja proti neenakosti in diskriminaciji na delovnem mestu, proti nasilju in trgovini z ženskami in dekletom ter obsodba revščine in negotovega, slabo plačanega dela, ki so mu podvržene številne ženske.

Pomembno je bilo, da se še enkrat pokaže odobravanje zamisli, da „morajo ženske imeti nadzor nad svojimi spolnimi in reproduktivnimi pravicami z lahkim dostopom do kontracepcije in splava“.

Ta resolucija ima posebno odmevnost na predvečer stote obletnice praznovanja dneva žena in 15. obletnice pekinških izhodišč. Upajmo, da bo prišlo do tega, da bo v resnici izvedena.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Da, ženske se srečujejo s posebnimi težavami. A kot ponavadi v tem parlamentu, je bil začetni namen dober, potem pa je vodil v izkrivljeno analizo in divje predloge.

To poročilo slika karikaturu evropske družbe, za katero je značilna vsakodnevna in sistematična sovražnost do žensk. Politike za oživitev gospodarstva so očitno seksistične, ker se nagibajo k pomoči moškim delovnim sektorjem, prav tako stroge proračunske politike, ker vplivajo na feminizirane javne sektorje ... Nasprotno pa je vse popolnoma tiho o posledicah množične navzočnosti priseljencev v Evropi, s kulturo in praksami, v katerih so ženske ujele v manjvredni položaj, svetlobna leta daleč od naših vrednot in zamisli.

Vse je tiho tudi o negativnih posledicah vašega govora o skupnem egalitarizmu. Ženske postopoma izgubljajo posebne in zakonite socialne pravice, pridobljene ob priznanju njihove vloge mater. Nazadnje, vse je tiho tudi o starševskih plačah, ki so edini način, da se ženskam omogoči izbiro med poklicnim in družinskim življenjem ali usklajevanje med obema.

Za konec, ko vidim številne kolege poslance, ki jih zanese histerija in vsiljevanje splošnega množičnega in obveznega splava, dvignjenega na raven temeljne vrednote za Evropo na poti v kolektivni samomor, mi postane kljub vsemu žal, da niso njihove matere splavile.

Jacky Hénin (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Čeprav ostro nasprotujem vsem negativnim ukrepom EU – in teh je veliko – jih podpiram, kadar gredo stvari v pravo smer. To poročilo vsebuje močne pozive (zlasti Evropski komisiji) glede neenake obravnave, ki so je deležne ženske, za uvedbo očetovskega dopusta, vzpostavitev leta za boj proti nasilju nad ženskami in pravico do lahkega dostopa do kontracepcije in splava. Poročilo tudi poudarja, da morajo imeti ženske brezplačen dostop do svetovanja o splavu.

Razlog za moj pozitiven glas je torej doseženo izboljšanje, vendar mora biti to izboljšanje bolj očitno v praksi.

To še toliko bolj, ker lahko samo obžalujem zavrnitev večine v Parlamentu, da bi podprla oblikovanje evropske listine o pravicah žensk, evropskega centra za spremljanje spolnega nasilja in „mednarodnega dneva enakega plačila“. Podobno se Parlament ni niti poskusil spopasti z globljimi vzroki teh neenakosti, ki ležijo v samem pravilu trga gospodarskega sistema, ki ga Evropa uporablja vsak dan.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Čeprav je enakost med spoloma v EU temeljna pravica, priznana v Pogodbi o Evropski uniji, so nesprejemljive ravni neenakosti ostale še na številnih področjih. Jasno je, da ostajajo veliki problemi in zato je nujno, da se institucije EU pozitivno potrudijo prepoznati in poiskati rešitve teh vprašanj, kjer koli obstajajo.

Gunnar Hökmark, Christofer Fjellner in Anna Ibrisagic (PPE), v pisni obliki. – (SV) Danes, 10. februarja 2010 smo švedski konzervativci glasovali proti poročilu o enakosti žensk in moških – 2009 (A7-0004/2010). Čeprav se strinjamo z željo poročevalca po izboljšanju enakosti žensk in moških v Evropi, se nam ne zdi, da bi bila prava pot vmešavanje v suverenost držav članic z zahtevami po tako imenovanem *gender budgeting*, pripravi proračuna ob upoštevanju vidika spola, in pozivanjem držav članic, naj ne zmanjšujejo socialnih dodatkov, ter uvajanjem kvot prek zakonodaje. Enakost mora biti dosežena na ravni posameznika z razširitev možnosti za vplivanje na lastne razmere – ne z zakonodajo na evropski ravni in potezami politike, kot so posebej imenovani dnevi, novi organi EU in listina EU o pravicah žensk. Obstaja že listina EU o državljskih svoboščinah in človekovih pravicah, ki jo je okrepila Lizbonska pogodba in zajema tudi ženske. Moramo se zavzeti za načelo subsidiarnosti. Pri končnem glasovanju smo zato glasovali proti poročilu, čeprav ima seveda točke, s katerimi se strinjamo; v celoti na primer podpiramo izjavo, da morajo imeti ženske nadzor nad svojimi spolnimi in reproduktivnimi pravicami.

Monica Luisa Macovei (PPE), v pisni obliki. – Glasovala sem za uvodno izjavo X in večji del odstavka 38, vzdržala sem se pri enem delu odstavka 38 iz naslednjih razlogov:

kot glavno načelo je treba spoštovati ženske spolne in reproduktivne pravice, zlasti v smislu enakosti moških in žensk, kar je zajamčeno z Listino EU o temeljnih pravicah (čl. 23).

Vendar sem prepričana, da bi se morale ženske naučiti same zavarovati pred nezaželeno nosečnostjo, z drugimi besedami, kadar imajo lahek dostop do kontracepcije in posebnega svetovanja, je splav težje upravičiti.

Moji volivci v Romuniji bi bili razočarani, če bi glasovala drugače. Poleg tega je v našem razmišljanju še vedno živa preteklost – kot je bilo poudarjeno v poročilu, ki ga je naročil predsednik Romunije – ko je komunistična stranka uvedla krute ukrepe proti splavu, da bi zagotovila nadzor stranke nad zasebnimi življenji žensk. Veliko žensk je umrlo zaradi nezakonitih splavov, ki so bili opravljeni brez medicinske pomoči.

Erminia Mazzoni (PPE), v pisni obliki. – (IT) V celoti podpiram gonilni duh resolucije, ki ima to dobro stran, da temelji na predpostavki, da je razprava o demografskih spremembah povezana z razpravo o ukrepih, ki so potrebni v boju proti gospodarski in finančni krizi na trgu dela.

Glede na to, da naša analiza napredka pri doseganju lizbonskih ciljev ni spodbudna, pozdravljamo poziv, ki ga izraža resolucija, naj se pospešijo zakonodajne spremembe v državah članicah, poostrijo postopki za ugotavljanje kršitev in spodbudi večja udeležba žensk v ključnih sektorjih na trgu dela, ki odražajo cilje, dosežene do zdaj v zvezi z usposabljanjem.

Ob tem moram povedati, da se sploh ne strinjam, kar sem izrazila že ob glasovanju, s to škodljivo željo po spodbujanju družbe splavov z zagotavljanjem pobud za prost dostop do prekinitve nosečnosti.

Predpostavka, da morajo imeti ženske lažje dosegljiv splav, da bodo pridobile svojo pravico do spolne svobode, ne nasprotuje le splošno veljavni morali, temveč je tudi v nasprotju z načeli iz uvodne izjave Z, ki navaja, da je „višja rodnost zaradi pričakovanih zahtev v prihodnosti“ osrednjega pomena za evropske ukrepe. Ostajam čvrsto zavezana spodbujanju odgovorne spolne kulture.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Ženske so glavne žrtve gospodarske in socialne krize, ki so jo ustvarile neoliberalne politike Evropske unije. Zahvaljujoč krizi narašča število negotovih služb in delovnih mest z obveznim krajšim delovnim časom. Patriarhat še vedno popolnoma preveva našo družbo. Zdaj jo je zaznamovala še odločna vrnitev stigmatizacije z versko podlago in ženske so za vedno žrtve teh sprememb.

Zato je razveseljujoče videti, da je Evropski parlament dal na dnevni red tako pomembno zadevo, kot je enakost žensk in moških. Je pa sramota, da se besedilo ne osredotoča na resnično neenakopravno naravo neoliberalizma. Neoliberalizem je odgovoren za številne probleme, zaradi katerih trpijo ženske, in v poglobljanju neenakosti med spoloma vidi samo še eno pot do uspešnosti.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Neenakost med moškimi in ženskami na različnih ravneh, glede na poklic, sektor ali različne stereotipe, se je z leti zabrisala. Enakost med moškimi in ženskami v EU postaja vedno bolj resničnost in čeprav so še vedno primeri diskriminacije, začenjamo opazati zelo pozitiven razvoj.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Čeprav so bile na področju enakih možnosti za ženske uvedene številne izboljšave, je treba še vedno veliko narediti. Ena najpomembnejših stvari je zagotovitev večje podpore za usklajevanje poklicnega in družinskega življenja, ki je za mnoge ženske, predvsem matere samohranilke, nepremostljiva ovira. Dejstvo, da je še vedno večja verjetnost, da bodo odgovorni položaji zaupani moškim, dokazuje, da je enakost pri delu mogoče doseči samo s spremembo stališč in ne z nalaganjem kvot, še posebno zato, ker so kvote sporne in zlahka povzročijo navzkrižje. Ker se to poročilo ne ukvarja s kritiko, da se lahko integracija načela enakosti spolov zasuče tudi v drugo smer, sem glasoval proti.

Mariya Nedelcheva (PPE), v pisni obliki. – (FR) Resolucija o enakosti med ženskami in moškimi v Evropski uniji se mi zdi povsem uravnotežena in pozdravljam delo, ki ga je opravil gospod Tarabella, da je dosegel ta izid. Očitne neenakosti med moškimi in ženskami so danes še vedno navzoče v sektorju zaposlovanja, zlasti ko gre za razlike v plačilu ali celo za usklajevanje dela in družinskega življenja. Na tem področju so še vedno potrebna prizadevanja.

Še več, v zvezi z varstvom spolnih in reproduktivnih pravic je bistveno, da imajo ženske dostop do kontracepcije in splava. Ženske morajo imeti možnost za popolno telesno neodvisnost. Zato sem glasovala za ukrepe v zvezi z varstvom teh pravic.

Za konec, glasovala sem proti oblikovanju evropske listine o pravicah žensk, ker Lizbonska pogodba, Listina o temeljnih pravicah, ki vključuje pravice žensk, tvori sestavni del pogodb. Ta listina je pravno zavezujoča in omogoča ženskam, da so zaščitene na enak način kot moški.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) V Romuniji je bil leta 1967 sprejet odlok, ki je prepovedoval splave, kar je pomenilo, da so ženske izgubile pravico, da bi izbirale med nadaljevanjem nosečnosti in njeno prekinitvijo. Ta prepoved je imela na romunsko družbo globok travmatičen vpliv in spoznali smo, kako nevarna je takšna odločitev.

Ženske bi morale imeti nadzor nad svojimi spolnimi in reproduktivnimi pravicami. Zato sem glasoval za vse vidike, povezane z lahkim dostopom do kontracepcije in splava, ki jih zajema Tarabellovo poročilo, in nazadnje za poročilo kot celoto.

Aldo Patriciello (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zapletenost poročila, ki ga danes preučujemo, je bila očitna že med delom Odbora za pravice žensk in enakost spolov, kjer sta sprejetje besedila omogočili smešna večina treh glasov in vsesplošna odsotnost poslancev EP.

Mislim, da je bila zakonodaja o zaščiti žensk učinkovita že od leta 1975. Namesto, da si prizadevamo pripraviti nove direktive, sem torej prepričan, da bi morali zagotoviti, da bodo vlade v celoti uporabljale obstoječe zakone.

Zato sem se, čeprav nisem imel nobene želje glasovati proti poročilu, ki ima gotovo nekatere pozitivne vidike, raje ograbil od drugih vidikov, da bi poudaril svoje nestrinjanje z nekaterimi deli, zlasti tistimi, ki se nanašajo na splav, o katerem mi, katoliki, seveda nismo pripravljeni sklepati kompromisov.

Cristian Dan Preda (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Čeprav splavu ne nasprotujem, sem glasoval proti odstavku 38, ker se lahko razlaga, kot da spodbuja takšno prakso. Poleg tega podpiram lažji dostop do kontracepcije in izobraževanja o teh zadevah, ker je to najboljši način, da se izognemo neželeni nosečnosti. Po drugi strani pa menim, da želijo nekatere skupnosti iz različnih razlogov obdržati pristojnost nadzora nad splavom na nacionalni ravni, kar bi jim morali tudi dovoliti. To je področje, kjer bi morali uporabljati načelo subsidiarnosti. Menim, da razprava o tej zadevi v poročilu o enakosti med moškimi in ženskami v Evropski uniji ni najboljša rešitev.

Evelyn Regner (S&D), *v pisni obliki*. – (DE) Glasovala sem za poročilo o enakosti med moškimi in ženskami v Evropski uniji, ker je v skladu s temeljnim prepričanjem, da imajo ženske neomejeno pravico do avtonomnosti, zlasti glede svojih spolnih in reproduktivnih pravic, kar vključuje enostaven dostop do kontracepcije in splava. Te pravice so bistveni del zasnove in samopodobe sodobne evropske družbe.

Alf Svensson (PPE), *v pisni obliki*. – (SV) Včeraj sem glasoval proti poročilu o enakosti med ženskami in moškimi. To pa predvsem zato, ker menim, da je mnogo točk v poročilu v nasprotju z načelom subsidiarnosti, kot na primer glede kvot. Vzdržal sem se glasovanja o uvodni izjavi X in odstavku 38, ki zadevata dostop žensk do splava. Menim, da bi obstoječe besedilo kršilo načelo subsidiarnosti. Menim, da gre za splošno načelo, in sicer da se na ravni EU ne bi smeli ukvarjati z zadevami, o katerih lahko posamezne države članice same odločajo na nacionalni ravni. Seveda podpiram stališče Švedske glede te zadeve, t.j. da je odločitev glede splava navsezadnje odločitev ženske same in ne zadeva zakonodajalce.

Nuno Teixeira (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Evropska unija trenutno doživlja hudo gospodarsko, finančno in družbeno krizo, ki močno vpliva na poklicno in zasebno življenje žensk. Spolna segregacija pri poklicih, razkol pri osebnih dohodkih in težave pri usklajevanju poklicnega in zasebnega življenja so ovire, ki ženskam preprečujejo polno udeležbo na trgu delovne sile. Ne glede na izboljšave na delovnem mestu in vedno večje število žensk na odgovornih delovnih mestih je še vedno potrebna večja ozaveščenost o enakopravni obravnavi. To poročilo bi morali ugodno sprejeti, saj nam daje priložnost, da ponovno opredelimo smernice za odpravo razlik med moškimi in ženskami na trgu delovne sile. Le takrat lahko EU doseže svoje cilje s področja rasti, zaposlovanja in družbene kohezije. Vendar so bile v poročilo na žalost vključene tudi določbe o „polnih in reproduktivnih pravicah“, saj gre za poročilo, ki se pojavlja v okviru gospodarske krize in zadeva predvsem vpliv krize na delovne razmere žensk in mesto ženske v družbi. Zaradi zgoraj navedenih razlogov in ker predlagane spremembe odstavka 38, ki sem jih podprl in so po mojem mnenju bistvene za ekonomičnost dokumenta, niso bile odobrene, sem glasoval proti poročilu o enakosti med moškimi in ženskami v Evropski uniji.

Thomas Ulmer (PPE), *v pisni obliki*. – (DE) Glasoval sem proti poročilu, ker mi moje osnovno prepričanje ne dovoli, da bi sprejel neomejeno pravico do splava in reprodukcije. Menim, da je pravica do življenja temeljna pravica, ki jo moramo braniti in spoštovati v vsakem primeru. Ostali deli poročila so povsem sprejemljivi in dokazujejo, da je Evropa napredovala na področju enakosti žensk. Dodatna pozitivna stran je dejstvo, da je družinskim obveznostim posvečen veliko večji pomen.

Marina Yannakoudakis (ECR), *v pisni obliki*. – Skupina ECR najodločneje podpira enakost med moškimi in ženskami ter zlasti načelo enakih osebnih dohodkov in enakih možnosti na delovnem mestu. Skupina ECR se je odločila glasovati za odstavke, ki podpirajo takšno enakost. Vendar pa je skupina ECR glasovala proti tej resoluciji iz dveh posebnih razlogov. Prvič, nasprotujemo vsakemu zakonu, ki predpostavlja, da je zdravje žensk, njihova izobrazba in pravica do reprodukcije odgovornost EU, in ne držav članic. Drugič, čeprav skupina ECR v celoti podpira potrebo po določbah o materinstvu in očetovstvu, smo se odločili, da se vzdržimo takšnih navedb v tem poročilu, ker nasprotujemo vsakršni družinski politiki, zapovedani na ravni EU, saj o tem odločajo nacionalne vlade.

Anna Záborská (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Glasovala sem proti tej resoluciji. Resolucija ločuje moške in ženske, namesto da bi jih združevala. Besedilo odstavka 36 ni prav nič naivno: „ženske morajo imeti nadzor nad svojimi spolnimi in reproduktivnimi pravicami, zlasti preko enostavnega dostopa do kontracepcije in splava.“ Poročevalec tudi vztraja, da morajo imeti ženske brezplačen dostop do svetovanja o splavu. Vendar pa so države članice edine pristojne za vprašanje splava. Ker ta resolucija nima zavezujoče pravne moči, se ne more uporabiti za izvajanje pritiska, da bi se splav liberaliziral. Parlament nato poziva k boju proti spolnim stereotipom, zlasti glede opravi, ki jih opravljajo moški in ženske v okviru družine. Resolucija poudarja pomen zagotavljanja vzgoje predšolskih otrok, storitve otroške nege in zagotavljanja pomoči za ostarele in druge vzdrževane osebe. S tem želi Parlament uničiti naravno družino, kot mesto socializacije in solidarnosti med generacijami. Resolucija ne ponuja nobene dodane vrednosti za ženske, moške ali za Unijo. To je

obžalovanja vredno, saj je spoštovanje ljudi, ki so drugačni, in spodbujanje enakih priložnosti za moške in ženske, resničen izziv za družbo.

Artur Zasada (PPE), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem proti resoluciji. Poročevalec gospod Tarabella ni upošteval nacionalnega okvira. Morala je del svetovnega nazora, ki je vključen v pravni sistem države. Poskus, da se v poljsko zakonodajo vključi možnost neomejenega dostopa do splava, je nekaj nenaravnega in bo očitno spodbudilo nasprotovanje. Po lastni vesti in ob upoštevanju pravnih predpisov, ki so veljavni na Poljskem, sem glasoval proti resoluciji. S tem jasno izjavljam, da so v skladu z načelom subsidiarnosti za tako občutljive zadeve pristojni le zakonodajalci posameznih 27 držav članic.

Predlog resolucije B7-0069/2010

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Na splošno sem glasoval za predlog resolucije o strateških ciljih EU za 15. konferenco podpisnic Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES). Podprl sem tudi spremembe, da bi se navadni tun vključil v dodatek II CITES v skladu z nedavnimi priporočili ad hoc odbora Organizacije združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO), ki je podprl obvestilo o vključitvi navadnega tuna v dodatek II CITES. Zato je generalna skupščina Mednarodne komisije za ohranitev tunov v Atlantiku (ICCAT) določila znatno zmanjšanje ulova navadnega tuna, in sicer za 13 500 ton, Evropska komisija pa je ponovno izjavila, da je zaskrbljena zaradi vedno manjšega staleža tuna in se zavezala, da bo izvedla zanesljivejše znanstvene raziskave.

Zavedam se, da je izguba biotske raznovrstnosti resen problem po vsem svetu in verjamem, da bi morali obstajati drugi predlogi, posvečeni ohranitvi tudi drugih živali. Menim, da je ta konferenca ključnega pomena za preživetje in trajnost mnogih vrst. Na koncu sem prepričan, da je popolna prepoved mednarodne trgovine s tunom, t.j. uvrstitev tuna v dodatek I, preuranjena, saj bi to sprožilo krizo v tem sektorju brez utemeljenih konkretnih dejstev.

John Attard-Montalto (S&D), v pisni obliki. – V zvezi z resolucijo o glavnih ciljih za konferenco podpisnic Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES) sem glasoval proti ukinitvi ribolova navadnega tuna. Tako sem glasoval zato, ker bo to zelo negativno vplivalo na preživetje malteških ribičev. Velika večina malteških ribičev nima možnosti loviti drugih vrst rib ali loviti v drugih ribolovnih območjih, ker uporablja tradicionalni način ribolova. Poleg tega sem prepričan, da merila za uvrstitev v CITES niso izpolnjena v primeru navadnega tuna.

Liam Aylward (ALDE), v pisni obliki. – (GA) Glasoval sem za poročilo o Konvenciji CITES. Živalske in rastlinske vrste izumirajo tisočkrat hitreje, kot bi se to dogajalo v naravnih razmerah. Človekovo delovanje povečuje stopnjo izumiranja in ogroža biotsko raznovrstnost. CITES je glavno sredstvo mednarodnih prizadevanj v boju proti glavnim nevarnostim, ki pretijo biotski raznovrstnosti, v boju proti nezakoniti trgovini in za uporabo ustrezne uredbe o trgovini s prosto živečimi živalmi.

Podpiram tiste, ki želijo, da bi bili mednarodni izvršilni zakonodajni organi bolj udeleženi v preprečevanju kriminala s področja prosto živečih živali in da bi se soočili z nevarnostmi, ki jih lahko povzroči elektronsko trgovanje. Zato podpiram tudi priporočilo, da se okrepi oddelek za okoljski kriminal.

Želim opozoriti na to, da bodo ukrepi CITES vplivali na poklice v revnih podeželskih skupnostih in tistih, ki so za preživetje odvisni od trgovine z nekaterimi vrstami. Še naprej moramo pomagati tem državam pri uveljavljanju seznama CITES, tako da bomo lahko sodelovali s tistimi, ki so v svojih območjih odvisni od prosto živečih živali.

Christine De Veyrac (PPE), v pisni obliki. – (FR) Evropski parlament poziva k popolni prepovedi trženja navadnega tuna na mednarodni ravni. Kot izvoljena predstavnik občine Sète nisem glasoval za ta ukrep: do danes ni bilo doseženega nobenega soglasja glede te prepovedi, tako med znanstveniki kot, če smem dodati, med okoljskimi združenji. Vendar pa bom, če bo tako radikalna prepoved sprejeta marca na mednarodni konferenci v Dohi, pozvala Evropsko komisijo, naj ne blokira finančnega nadomestila, ki ga bodo države članice morda potrebovale za plačevanje ribičev. V zadnjih letih so si ribiči močno prizadevali, da bi upoštevali vedno bolj omejevalne kvote, posodobili svoje flote in tako dalje. Ne bi bilo primerno, da bi jih prisilili v spremembo njihovega poklica v prihodnosti, ne da bi jim dodelili znatno finančno pomoč.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za resolucijo z naslovom „Glavni cilji za konferenco podpisnic CITES“, saj se mora zaščita biotske raznovrstnosti okrepiti v okviru naslednje konference podpisnic Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami. Biotska

raznoverstnost je življenjskega pomena za blaginjo in preživetje človeštva. Moramo biti ambiciozni pri naših zahtevah, da se zaščitijo vse vrste, ki jim grozi izumrtje.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Konvencija o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES) je trenutno glavni globalni sporazum o ohranitvi prosto živečih vrst. Cilj konvencije je preprečiti prekomerno izkoriščanje teh vrst za namene mednarodne trgovine. Zato je tvorno sodelovanje Evropske unije na 15. konferenci podpisnic, ki bo potekala naslednjega marca, bistvenega pomena.

Soglašam, da je pomembno ohraniti ogrožene vrste zaradi varovanja biotske raznoverstnosti in ekološkega ravnotežja našega planeta ter priznavam, da trajnostni razvoj predpostavlja razumno uporabo naravnih virov, ne da bi bile pri tem ovirane dejavnosti, potrebne za razvoj.

Zato se zavedam, da je v času, ko razpravljamo o spremembah dodatkov k CITES, pomembno zagotoviti tudi zadostno zaščito ogroženih prosto živečih vrst, ne da bi ogrozili ali povzročili izginotje dejavnosti, ki mnogim skupnostim zagotavljajo sposobnost gospodarskega in družbenega preživetja.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Konvencija o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES) je učinkovala kot pomembno sredstvo pri ohranitvi ogroženih živalskih in rastlinskih vrst, zlasti tistih, ki privlačijo tržne interese; zato se morajo te vrste zavarovati in obogatiti. Zavedamo se, da so odločitve o spremembah te konvencije, kot tudi njenih dodatkov, pomembne, saj nam omogočajo, da priznamo in upoštevamo dokazane spremembe v stanju ohranjanja vrst. Takšne odločitve morajo biti podprte s podatki in utemeljenimi znanstvenimi mnenji. Ne verjamemo, da je glede na dosegljive podatke predlog za uvrstitev navadnega tuna (*Thunnus thynnus*) v dodatek I CITES utemeljen. Želimo opozoriti, da so na zadnjem srečanju Mednarodne komisije za ohranitev tunov v Atlantiku (ICCAT) novembra 2009 strokovnjaki ugotovili, da gre pri tej vrsti za prelov, kar pa ne kaže na popolno prepoved ribolova. Priporočila so pokazala na znatno zmanjšanje ulova, ki je bil omejen na 8 000 do 15 000 ton, zgornja omejitev pa je bila določena na 13 500 ton. V takšnih okoliščinah menimo, da bi bilo treba počakati na oceno in priporočilo strokovnjakov ter pozorno spremljati razmere v letu 2010.

Françoise Grossetête (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za resolucijo. Eden od ciljev te resolucije je ohraniti navadnega tuna, ki je bistveni del ravnotežja v biotski raznoverstnosti morskega okolja.

Prepoved mednarodne trgovine z navadnim tunom nam bo omogočila ohraniti naše staleže navadnega tuna, ki jim preti prelov.

Vendar pa mora Evropa preveriti ukrepe, ki so jih sprejele tretje države, sicer ne bomo mogli razložiti našim ribičem v Evropi, kako lahko japonski, libijski ali tunizijski ribiči, ki lovijo z vlečno mrežo, povsem zakonito ropajo naše staleže navadnega tuna.

Morali se bomo osredotočiti tudi na pogajanja za organizacijo ekskluzivnega ekonomskega območja, ki bo omogočil ohranitev ribolova majhnega obsega, saj slednji ne ogroža virov.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za prepoved trgovine z navadnim tunom in posledično za nadomestilo za sektor tuna, kot je določeno v spremembi, ki sem jo sopodpisala in je bila delno sprejeta. Zato bi moral biti navadni tun uvrščen v dodatek I Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES), pod pogojem splošnega odstopanja za domači trg, da se ohrani obalni ribolov majhnega obsega, in strožjega nadzora nezakonitega ribolova. Morali bi obravnavati ne samo to ogroženo vrsto, katere staleži so se zmanjšali za 60% v zadnjih 10 letih, temveč bi morali zagotoviti tudi znatno pomoč ribičem in lastnikom plovil, ki jih bo prizadel ta ukrep. To je neobhodno potrebno.

Danuta Jazłowiecka (PPE), v pisni obliki. Glasovala sem za uvrstitev navadnega tuna v dodatek I CITES, ker je večina ad hoc strokovne posvetovalne komisije FAO menila, da dosegljivi dokazi podpirajo predlog za uvrstitev. Vrsta je utrpela občutno poslabšanje; prizadel jo je prelov, preti pa ji tudi prekomerno izkoriščanje za mednarodno trgovino. Zato izpolnjuje merila za uvrstitev v dodatek I CITES.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE), v pisni obliki. – (ES) Trenutne razmere navadnega tuna so nevzdržne, njegovo preživetje pa se lahko zjamči z zmanjšanjem kvot; lahko še dodam, da so bile kvote vedno višje, kot so jih predlagali znanstveniki. Uvrstitev navadnega tuna v dodatek I Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES) in posledična prepoved mednarodne trgovine s to vrsto je rešitev, ki najboljše jamči njeno oživitev. Vendar bi bilo treba opozoriti, da so nekateri

sektorji ribištva ukrepali odgovorno, upoštevali kvote in se prilagodili vsem zahtevam, ki so bile uvedene v zadnjih letih. Zato sem glasoval za uvrstitev navadnega tuna v dodatek I CITES pod naslednjimi pogoji, ki so bili na koncu odobreni: sprememba Uredbe Sveta (ES) št. 338/97, ki uvaja splošno odstopanje za domači trg; finančna podpora Evropske unije za prizadete lastnike plovil in poostreitev nadzora ter kazni v boju proti nezakonitem in neurejenem ribolovu. Glasoval sem tudi za to, da se uvrstitev navadnega tuna v dodatek I prestavi za 18 mesecev, če bo to podprto z neodvisnim znanstvenim poročilom. Ta predlog ni bil sprejet.

Erminia Mazzoni (PPE), v pisni obliki. Danes, 10. februarja 2010, je bil Evropski parlament pozvan, da izrazi svoje poglede na strateške cilje EU za 15. srečanje podpisnic Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES), ki bo potekalo v Dohi (Katar) 13. do 25. marca 2010. Čeprav ima Parlament posvetovalno vlogo, sem ne glede na to menila, da je pomembno podpisati spremembo in o njej glasovati; namen spremembe je odpraviti uvrstitev rdeče korale v dodatek II konvencije, kar bi pomenilo znatno zmanjšanje ulova rdeče korale in trgovanja z njo kot ogroženo vrsto. Menim, da je uvrstitev *Corallium spp* v dodatek II resnično pretirano previdna in ni ustrezno potrjena z znanstvenimi podatki. Gospodarske in družbene posledice, ki bi jih ta uvrstitev lahko imela za italijansko gospodarstvo, zlasti za nekatera območja južne Italije, so me poleg tega močno zaskrbele in me prepričale, da sem glasovala za to spremembo. Dejansko menim, da bi bilo učinkoviteje, če bi našim podjetjem tega sektorja dovolili več časa, da bi prestrukturirali svojo proizvodnjo in tako ohranili konkurenčnost na trgu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Navadni tun je ogrožen z izumrtjem, ker je bil nadzor nad prelovom tega vira neuspešen. Prepoved njegovega trženja je zdaj verjetno neizbežna. Njen namen je zaščititi to vrsto. Mnogo ribičev, zlasti francoskih, ki se zavedajo tega problema, že dolga leta po svojih najboljših močeh prilagajajo svoja plovila uredbam in upoštevajo ribolovne kvote, ki so potrebne za zagotovitev preživetja navadnega tuna. To so ribiči, ki jih je kriza že močno prizadela in bodo glavne žrtve teh ukrepov, potrebnih zaradi nezakonitega ribolova in skrivnih industrijskih omrežij. Prizadevanja teh ribičev ne smejo pasti le na njihova ramena.

Ne moremo zahtevati, da se žrtvujejo v interesu našega planeta, medtem ko so se predstavniki zakonite oblasti, ki so se zbrali v Københavnu, očitno izognili temu vprašanju. Zato se mora uporabiti načelo ZN o skupni odgovornosti za okoljske probleme, prizadevanja ribičev pa se morajo poplačati v obliki prispevka Evropske unije. Poleg tega bi vzpostavitev pravega ekskluzivnega ekonomskega območja v Sredozemlju s strani Francije zagotovila zatočišče virom in istočasno obdržala pri življenju ribolov majhnega obsega, ki spoštuje ekološko ravnotežje.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) EU mora biti prisotna na 15. konferenci podpisnic Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES) z jasno opredeljenimi cilji za vrste, ki jim grozi izumrtje in jih je treba zaščititi. Konvencija CITES je bistvenega pomena za ohranitev prosto živečih živali, njen cilj pa je preprečitev prekomernega izkoriščanja prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst za namene zunanje trgovine.

Willy Meyer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (ES) Glasovanja glede Resolucije B7-0069/2010 o strateških ciljih EU za 15. srečanje konference podpisnic Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES) sem se vzdržal, ker menim, da se navadni tun ne bi smel uvrstiti v dodatek I CITES. To bi pomenilo konec tradicionalnega, trajnostnega načina ribolova, medtem ko so za izčrpane staleže dejansko krive industrijske ribiške ladje, ki lovijo z zapornimi plavaricami. Pozivam k priznanju, da so vsi načini ribolova imeli svojo vlogo pri zaskrbljujočih razmerah navadnega tuna, in k novi pravičnejši porazdelitvi kvot ter ostrejšim ukrepom.

Iz tega razloga bi bilo treba spodbujati tradicionalne načine ribolova, saj omogočajo preživetje tisočem ljudi in so veliko bolj selektivne. Moramo biti pravični: med industrijskim ribolovom in tradicionalnimi načini ribolova so ogromne razlike. Želim poudariti pomen zaščite navadnega tuna, vendar moramo doseči tudi ravnotežje, ki bo zajamčilo ohranitev vrst, ne da bi bili pri tem kaznovani sredozemski načini ribolova, kot je način *almadraba*.

Frédérique Ries (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Glavni namen te resolucije o Konvenciji CITES, ki je usmerjena v vrste v nevarnosti izumrtja, je temeljnega pomena: doseči evropsko soglasje glede prepovedi mednarodne trgovine z navadnim tunom. Soočamo se z ribiči, ki so sovražno razporejeni do te prepovedi, znanstveniki in okoljski strokovnjaki pa so dali znak za alarm. Ne glede na drastična prizadevanja zadnjih let, se lahko zgodi, da bo glede na sedanje stanje navadni tun v treh letih enostavno izginil. Italija je že ukrepala in sprejela moratorij od leta 2010 naprej. To je storila tudi Francija, vendar na veliko bolj dvoumen način, saj bo rabila 18 mesecev za „oceno stanja virov.“ Španija in Malta pa ostajata nemi, kar je obsojanja vredno. Vendar so

razmere resnično nujne in le koreniti ukrepi lahko omogočijo obnovitev staležev. To je tudi edini način, da se zaščiti srednjeročno in dolgoročno preživljanje ribičev.

Ta resolucija v bistvu ne pomeni popolne prepovedi ribolova navadnega tuna, kakor tudi ne pomeni, da bo ta riba izginila z našega jedilnika. Dovoljena bosta ribolov v majhnem obsegu in športni ribolov. Ukrep o prepovedi mednarodne trgovine bi moral zadostovati za zavarovanje vrste glede na to, da je 80 % ulova navadnega tuna v Sredozemlju izvoženega neposredno na Japonsko.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Glasoval sem za, čeprav menim, da je bilo prvotno besedilo Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane boljše, zlasti glede navedb o navadnem tunu. Vendar je pomembno, da Parlament Svetu in Komisiji sporoči, da podpiramo uvrstitev navadnega tuna v dodatek I CITES. Bolje bi bilo, če trije pogoji plenarnega zasedanja ne bi bili vključeni, vendar sem podprl spremembo, ki predlaga podporo prizadetim ribolovnim skupnostim.

Podpiramo tudi Komisijo in države članice pri njihovih prizadevanjih, da se polarni medved prestavi iz dodatka II CITES v dodatek I.

Zelo pomemben pogoj glede Komisije in držav članic je ta, da preprečijo poskus Tanzanije in Zimbabveja, da zaradi trgovanja prenesejo afriškega slona iz dodatka I CITES v dodatek II. Parlament tudi želi, da bi se zavrnili vsi predlogi za prenos afriškega slona v nižji dodatek, in sicer vsaj dokler ne bo mogoče pridobiti ustreznih ocen učinkov enkratne prodaje novembra 2008 s strani Bocvane, Namibije, Južne Afrike in Zimbabveja, saj je vedno več znakov, da se povsod po Afriki povečuje nezakonita in organizirana trgovina s proizvodi teh živali.

Dominique Vlasto (PPE), v pisni obliki. – (FR) Znanstvena poročila o sedANJI biomasi navadnega tuna so alarmantna: nenadzorovan industrijski ribolov je močno okrnil staleže. Takšen industrijski in mednarodni ribolov ogroža tradicionalni obalni ribolov v Sredozemlju. Da bi se izognili ekološki katastrofi, ki je dvakrat hujša zaradi gospodarske krize v ribolovnem sektorju, je nujno treba uvesti politiko mednarodne prepovedi industrijskega ribolova navadnega tuna. Zahtevam, da se uskladi dve glavni vprašanji: učinkovita zaščita navadnega tuna, da se omogoči njegovo preživetje in dajanje na trg v prihodnosti, in podpora evropskim obalnim ribičem, katerih preživljanje je delno odvisno od te trgovine. To je razlog, zaradi katerega podpiram uvrstitev navadnega tuna v dodatek I CITES, da se prepreči njegovo izkoriščanje in izumrtje, vendar pod naslednjimi pogoji: stalno znanstveno ocenjevanje, da se ugotovi natančno stanje biomase te vrste; ekonomska in socialna podpora za evropske akterje v ribolovnem sektorju, predvsem pa uvedba odstopanja za domačo trgovino z navadnim tunom v pomoč industriji majhnega obsega, in da se prepreči uničenje obalnega ribolova majhnega obsega.

Anna Záborská (PPE), v pisni obliki. Washingtonska konvencija o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami, znana pod kratico CITES, je mednarodni sporazum med državami. Vse države članice so podpisnice te konvencije. Njen namen je zagotoviti, da mednarodna trgovina z ogroženimi vrstami prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst ne ogrozi preživetja vrst, katerim pripadajo. Mednarodna trgovina z ogroženimi vrstami je ocenjena na vrednost več milijard dolarjev na leto, pri čemer gre za več sto milijonov rastlinskih in živalskih primerkov. Na žalost je EU ena glavnih trgov nezakonite trgovine s prosto živečimi vrstami. Obstoj sporazuma, ki jamči trajnostno trgovino, je pomemben, če hočemo ohraniti te vire za prihodnje generacije. V okviru EU se nacionalne zakonodaje razlikujejo med državami članicami. Da bi zagotovili boljšo zaščito prosto živečih vrst, bi bilo treba izboljšati povezovanje prizadevanj držav članic in evropskih institucij, da se zagotovi spoštovanje zakonodaje EU s področja trgovine s prosto živečimi vrstami. Unija se bo enakovredno odzvala tudi na druge podpisnice CITES. In zato sem glasoval za resolucijo.

Predlog resolucije B7-0067/2010

Elena Băsescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za sprejetje poročila o napredku Hrvaške iz leta 2009. Menim, da gre za uravnoteženo poročilo, ki opisuje napredek Hrvaške pri izpolnjevanju meril za pridružitvev Evropski uniji. Pogajanja o pristopu se niso premaknila z mrtve točke več kot devet mesecev, ponovno pa so se začela oktobra 2009. Hrvaška mora nadaljevati proces reform in prilagajanje evropski zakonodaji, da bi uspešno zaključila pogajanja do konca tega leta. Poročilo poleg tega opredeljuje več vprašanj, ki vplivajo na proces integracije Hrvaške v Evropsko unijo. Evropski parlament spodbuja hrvaško oblast, da premaga te ovire in pospeši prizadevanja za rešitev vseh mejnih sporov s sosednjimi državami. Poročilo, ki ga je sprejela generalna skupščina Evropskega parlamenta vključuje spremembe, ki sem jih predložila. Spremembe spodbujajo Hrvaško, da nadaljuje s prizadevanji za spodbujanje kulturne raznolikosti. Eden od

mojih predlogov zadeva podpora Hrvaški za razvoj čezmejnih projektov sodelovanja, katerih namen je doseči socialno, ekonomsko in ozemeljsko kohezijo ter dvigniti življenjski standard ljudi, ki živijo na obmejnih območjih.

Philip Claeys (NI), v pisni obliki. – (NL) Ali se ta Parlament resnično ni nič naučil na preteklih napakah? Tudi poročili o Bolgariji in Romuniji večkrat navajata, da je korupcija povsod prisotna in da je učinkovitost policije ter pravosodja povsem nezadostna. Ne glede na to je bil pristop teh dveh držav izglasovan, vsem pa so znane posledice. Članstvo v EU in ogromen pritok finančnih sredstev, ki iz tega izhaja, sta dodatno zakoreninila korupcijo, ki je bila že prisotna.

Menim, da Hrvaški lahko dovolimo pristop, vendar resnično samo takrat, ko bo pripravljena in korupcija družbe ne bo več držala v svoji pesti. Po pristopu Hrvaške – kot sem že izjavil, pa mislim, da to ne bo tako kmalu – je treba prenehati s širitvijo. Pristop vseh držav zahodnega Balkana, kakor to predvideva poročilo, je po mojem mnenju nesprejemljiv.

Mário David (PPE), v pisni obliki. – (PT) Uveljavljanje demokracije je dolg proces, ki zahteva odločno zavezo s strani vlade in civilne družbe. Pot demokracije je negotova in polna težav – mi portugalski to še kako dobro poznamo. Če temu dodamo propad države, ki je bila ne glede na federalno ureditev precej centralizirana, vladal pa ji je diktatorski režim, ki je propadel in privedel do strahovite vojne, ki jo prihodnje generacije ne bodo tako kmalu pozabile, smo lahko izredno zadovoljni, kot sem bila jaz, da glasujemo za to resolucijo, ki prinaša dobre novice o napredku Hrvaške. Sicer pa vem, da je treba storiti še veliko in se zavedam, da brez svobodnega in neodvisnega pravosodnega sistema, niti pravna država niti človekove pravice ne morejo biti zajamčene, ker ni tujih vlaganj in napredka.

To velja za Hrvaško in tudi za vse ostale potencialne države kandidatke. Zavedam se tudi, da je hitrost približevanja Hrvaške EU odvisna od Hrvaška same, saj so pravila za članstvo jasna in dobro znana. Vem, da Hrvaška lahko uresniči svoje težnje. Upajmo, da bodo pogajanja zaključena do konca tega leta. Sicer pa lahko Hrvaška računa na našo celovito podporo.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog resolucije o poročilu o napredku Hrvaške iz leta 2009, ker sem prepričana, da bo Zagrebu uspelo premagati izzive, s katerimi se sooča, in zaključiti pogajanja za pristop k Evropski uniji leta 2010. Zato je bistveno, da se pospešeno nadaljujejo reforme na različnih področjih pravnega reda Skupnosti in tudi sodelovanje z Mednarodnim kazenskim sodiščem za nekdanjo Jugoslavijo.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Hrvaška je močno napredovala na mnogih različnih področjih, kar pomeni, da ni le sposobna postati zanesljiv partner Evropske unije, temveč tudi močna kandidatka za članstvo. Ne glede na osebne tragedije in materialno uničenje, ki so razdejali to državo v krvavih spopadih, katere je povzročila implozija nekdanje Jugoslavije, smo priča izrednim prizadevanjem ponovne izgradnje Hrvaške in njenega doslednega napredka na poti približevanja EU.

Čeprav je treba storiti še veliko, zlasti na sektorskih področjih, je Hrvaška očitno storila dovolj, da si zasluži mesto med državami članicami, in upam, da se bo lahko kmalu pridružila EU.

Upam, da bodo možnost vstopa Hrvaške v Evropsko unijo na Balkanu razumeli kot znak upanja, in da bodo druge države na tem območju, zlasti Srbija, prepoznale prednosti in ugodnosti odločitve za Evropo na nacionalni in mednarodni ravni.

Poleg tega upam, da bodo vprašanja glede meje s Slovenijo rešena nemudoma, saj kvarijo ta proces, in da se bo to zgodilo v duhu največje resnosti, temeljitosti in dobronamernosti.

Livia Járóka (PPE), v pisni obliki. Želim vas opozoriti na vidik ocenjevanja napredka zadevnih držav, ki je redkokdaj izpostavljen: razmere Romov. EU je spoznala, kako pomembno je vzpostaviti pravni okvir za boj proti diskriminaciji in je do leta 2004 uspela uveljaviti nekatere dejanske izboljšave, tako da je poostrila pristopne pogoje za nove države članice. Veseli me, da so poročila o napredku precej kritična do dosežkov teh treh držav in razkrivajo, da je bila le Hrvaška sposobna doseči nekaj napredka pri spodbujanju socialne vključenosti Romov.

Držve kandidatke morajo biti nemudoma vključene v prizadevanja na evropski ravni za vključitev Romov, saj so pristopna pogajanja enkratna priložnost, da pride do pomembnega premika v vladnem odnosu do zagotavljanja enakega dostopa Romov do zaposlitve, izobrazbe, stanovanja in zdravstvene nege, do spodbujanja politične udeležbe in opolnomočenja civilnega gibanja Romov. Vse evropske države – sedanje in prihodnje članice Evropske unije – si morajo s skupnimi močmi prizadevati, da bi premagale zgodovinsko

socialno izključenost največje etnične manjšine naše celine, in sodelovati v akcijskem načrtu skupnosti, ki zagotavlja ustrezen pravni vzvod, da prisili sodelujoče v izpolnjevanje svojih zavez.

Monica Luisa Macovei (PPE), v pisni obliki. Glasovala sem za spremembo 6, ker soglašam s tem, da si mora Hrvaška dodatno prizadevati za zmanjšanje predsodkov in se boriti proti vsem vrstam diskriminacije, vključno glede spolne usmerjenosti (to je eden od razlogov za nediskriminacijo iz člena 21 Listine EU o temeljnih pravicah).

Moj pristop do vprašanja diskriminacije glede spolne usmerjenosti in tudi glede diskriminacije manjšin je skladen z zakonodajo EU in drugimi mednarodnimi zakoni o človekovih pravicah ter s pogledi mojih volilcev v Romuniji, kot tudi z lastnim prepričanjem.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Če sem glasoval proti temu poročilu o napredku, še ne pomeni da sem proti Hrvaški. Hrvaško ljudstvo si ne zasluži kakršnega koli izobčenja. Vendar pa obsojam evropsko-liberalni diktat, kateremu so podvržene tako države članice kot tudi države kandidatke. Ekonomski vidik kopenhavskih meril, liberalizacija trgov, ki jih ta vidik zahteva, ogroža socialne pravice držav kandidat. Članstvo novih držav bom podprl le takrat, ko bo EU izvajala regionalno integracijo v korist vseh državljanov, ki jo sestavljajo, ne pa v korist interesov kapitala, ki trenutno prevladuje v EU in ji zagotavlja integracijski okvir, nad katerim nimajo državljani nobenega nadzora.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ne glede na devet mesečni zastoj v pogajanjih zaradi mejnega spora s Slovenijo si je Hrvaška močno prizadevala doseči članstvo v EU. Glede političnih in ekonomskih meril ter meril regionalnega sodelovanja je Hrvaška dokazala, da je zelo sposobna uskladiti se z obveznimi in predhodno določenimi pogoji. Čeprav je pot še dolga in naše potovanje do širitve težavno, pozdravljam napredek, ki je bil dosežen pri pridruževanju Hrvaške, tudi kot način pomiritve balkanske regije.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Hrvaška je nedvomno tista država med kandidatkami za pridružitve, ki je do danes dosegla največji napredek. Zato bi bilo pravično, da se pogajanja pospešijo in se po možnosti zaključijo še to leto. Seveda je pri tem izvajanje pravnega reda Skupnosti bistvena zahteva. Ker poročilo podpira cilje Hrvaške, sem glasoval njemu v prid.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Hrvaška je močno napredovala v različnih pogledih, tako na področju notranje kot zunanje politike. Zato sem glasoval za predlog resolucije in podpiram hiter pristop Hrvaške k EU.

Czesław Adam Siekierski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Sprejeli smo pomembno resolucijo, ki ocenjuje stanje pristopnih pogajanj s Hrvaško. Pomembno je, da je v resoluciji navedeno, katere ukrepe bi bilo treba sprejeti za pospešitev pristopnih pogovorov, da bodo tehnične podrobnosti lahko zaključene leta 2010. Hrvaški organi bi se morali bolj prizadevati, da bi ljudem zagotovili boljše informacije o koristih članstva v EU. Delovanje Hrvaške v okviru enotnega, skupnega evropskega trga bo privedlo do razvoja trgovinske izmenjave, dotoka vlaganj in splošne gospodarske rasti.

Podpora iz sredstev EU za posodobitev hrvaškega gospodarstva, izgradnjo infrastrukture in prestrukturiranje kmetijstva tudi ni zanemarljiva. Lahko bi navedli veliko primerov koristi, ki si jih bile deležne države pristopnice v zadnjih dveh širitvah. Že sama pripadnost združeni Evropi zagotovo ni brez pomena. Pogajanja s področja ribištva, okolja in skupne zunanje in varnostne politike bi bilo treba odblokirati čim prej.

Pričakujem, da bosta predsedstvo in Komisija sprejela posebne ukrepe na tem področju. Do zdaj smo razlagali, da je dodatna širitev mogoča le po sprejetju Lizbonske pogodbe. Pogodba je zdaj veljavna in morali bi pospešiti pogovore o članstvu Hrvaške skupaj s pripravami na širitev Unije z vključitvijo drugih balkanskih držav. Ta je zelo pomembno za stabilnost na tem območju.

Thomas Ulmer (PPE), v pisni obliki. – (DE) Glasovanja glede poročila o Hrvaški sem se vzdržal, ker je časovni pritisk, ki ga omenja poročilo, za pripravo Hrvaške na pristop v prvi polovici leta 2010 po mojem mnenju nepotreben. Za naglico ni nobene potrebe in ni nobenega časovnega pritiska, ki bi opravičeval ta proces.

Anna Záborská (PPE), v pisni obliki. – (FR) Resolucija o Hrvaški je politične narave in ni pravno zavezujoča. Glasovala sem za, ker bi morala Hrvaška postati država članica v bližnji prihodnosti. Če ne bi bilo vojne na Balkanu, bi pristopila leta 2004. Odstavek 21 o manjšini LGBT, ki je tako kontroverzen, kot je nekoristen, je bil predstavljen na plenarnem zasedanju. Glasovala sem proti temu odstavku. Hrvaška je podpisnica Splošne deklaracije človekovih pravic ZN in Evropske konvencije o človekovih pravicah Sveta Evrope. Zato ni razloga za sum, da je Hrvaška sovražno razpoložena do manjšine LGBT. Ne glede na simbolne pritiske je

Hrvaška ohranila vse nacionalne pristojnosti na področjih, povezanih z nediskriminacijo. Zato sem pozvala družinske organizacije Hrvaške, s katerimi sem se nedavno sestala med obiskom v te državi, naj nadaljujejo odlično delo v korist javnega dobrega njihove države in boljše prihodnosti za vse v Evropi. Sposobnost prevzema dolžnosti, ki jih narekuje pristop k Uniji, in uskladitev z pravnim redom Skupnosti ne bi smelo pomeniti zanikanja tradicionalne nacionalne kulture prihodnjih držav članic.

Predlog resolucije B7-0065/2010

Elena Băsescu (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Glasovala sem za poročilo o napredku Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije iz leta 2009, ker verjamem, da gre za pomembno poročilo, ki bo pozitivno vplivalo na pristopni proces te države. Perspektiva članstva v Evropski uniji je glavni dejavnik, ki jamči stabilnost in nadaljevanje procesa reform na zahodnem Balkanu, vključno z Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo. Poročilo ugotavlja, da je ta država dosegla napredek, ko je sprejela potrebno zakonodajo za pristop k Evropski uniji. Menim, da se mora oblast Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije v naslednjem obdobju predvsem usmeriti v izvajanje sprejetih standardov. Poleg tega si je treba prizadevati za izboljšanje medetničnih odnosov in dialog s sosednjimi državami ter za uskladitev zakonodaje na področju varstva okolja. Danes sprejeto poročilo vključuje spremembe, ki sem jih predlagala; spremembe priporočajo krepitev sposobnosti upravljanja predpristopnih sredstev Evropske unije in podporo za izvajanje potrebnih reform kot del pristopnega procesa.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog in Åsa Westlund (S&D), *v pisni obliki*.

– (SV) Švedski socialni demokrati smo glasovali proti spremembi 4 kot del širšega kompromisa. Menimo, da je pomembneje izkazati splošno soglasje v podporo članstva Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije, kot pa da ponovno poudarjamo naše stališče, t.j. da nesporazumi med to državo in njenimi sosedi ne bi smeli vplivati na njeno priložnost za pristop k Evropski uniji.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija je lep primer mozaika interesov in etničnih skupin, ki ni vedno miren ali soglasen, vendar je značilen za balkansko regijo.

Vsi ključni politični akterji soglašajo, da je približevanje Evropski uniji najboljši način napredovanja za to državo, vendar je na poti do članstva še veliko ovir.

Nekatere ovire so materialne narave, druge bolj zgodovinske ali politične. Politične ovire, kot je trenutno ime nove države, povzročajo napetost s sosednjimi državami, zlasti z Grčijo, zato si moramo s skupnimi močmi resno prizadevati, da jih odstranimo.

Stabilizacija pravne države, redne svobodne in pravične volitve ter utrditev vseh vidikov demokracije, vključno z izvajanjem načela subsidiarnosti in decentralizacije, so izzivi, ki še čakajo Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo, če želi vztrajati v svojih prizadevanjih za članstvo v Evropski uniji. Resnično upam, da bo vztrajala.

Petru Constantin Luhan (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Prepričan sem, da je vlada Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije dosegla znaten napredek v letu 2009, kar je tudi poudarjeno v resoluciji o poročilu dejavnosti za leto 2009. Z glasovanjem v prid poročila zlasti pozdravljam naslednje vidike: odprava vizuma, sodelovanje v civilnih in vojaških misijah EU, akreditacija nacionalnih organov za sestavine instrumenta za predpristopno pomoč (IPA) za regionalni in podeželski razvoj, kot tudi dosežen napredek pri pripravi na prevzem upravljanja sredstev v okviru instrumenta za predpristopno pomoč. Upam, da se bodo pristopna pogajanja začela v bližnji prihodnosti in da bo na marčevskem srečanju na vrhu Evropski svet potrdil, da sprejema priporočilo Komisije za začetek pogajanj. Glede vprašanja imena soglašam s stališčem poročevalca, da morata Grčija in Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija pospešiti prizadevanja na najvišji ravni, da bi dosegli skupno sprejemljivo rešitev pod okriljem ZN. Menim tudi, da mora Evropska unija zagotoviti pomoč kot del pogajalskega procesa.

Monica Luisa Macovei (PPE), *v pisni obliki*. Glasovala sem za spremembo 18, ker je sprejetje protiskriminacijskih določb o spolni usmerjenosti pogoj za pristop k EU in ker vlada s povečano pravno zaščito pred diskriminacijo opozori celotno družbo na vrednost vseh članov družbe. Spolna usmerjenost je ena od razlogov za nediskriminacijo iz člena 21 Listine EU o temeljnih pravicah. Moj pristop do vprašanja diskriminacije glede spolne usmerjenosti in tudi glede diskriminacije manjšin je skladen z zakonodajo EU in drugimi mednarodnimi zakoni o človekovih pravicah ter s pogledi mojih volivcev v Romuniji, kot tudi z lastnim prepričanjem.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Če sem glasoval proti temu poročilu o napredku, še ne pomeni da sem proti NJRM. Ljudstvo NJRM si ne zasluži kakršnega koli izobčenja. Vendar pa obsojam evropsko-liberalni diktat, kateremu so podvržene tako države članice kot tudi države kandidatke. Ekonomski vidik kopenhavskih meril, liberalizacija trgov, ki jih ta vidik zahteva, ogroža socialne pravice držav kandidat. Članstvo novih držav bom podprl le takrat, ko bo EU izvajala regionalno integracijo v korist vseh državljanov, ki jo sestavljajo, ne pa v korist interesov kapitala, ki trenutno prevladuje v EU in ji zagotavlja integracijski okvir, nad katerim nimajo državljani nobenega nadzora.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Od zadnjega poročila o napredku je Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija občutno napredovala. Pomembno je poudariti, da je bila perspektiva članstva v EU ena glavnih gonilnih sil razvoja in reform v državah na Balkanu. Merila za članstvo, ki jih zahteva EU, in zadeve v zvezi s političnim, gospodarskim in regionalnim sodelovanjem mora Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija zdaj sprejeti in izpolniti, če želi postati članica EU v bližnji prihodnosti.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Menim, da moramo podpreti pristopne težnje Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije, ker ta država nedvomno sodi v evropsko, zahodno kulturno ozadje in je v zadnjih mesecih in letih dosegla napredek na številnih področjih. To poročilo podaja zelo dober opis naslednjih korakov, ki jih je treba storiti. Makedonija mora nedvomno dodatno izboljšati odnose s svojimi sosedi, zlasti pa mora po najboljših močeh rešiti spor z Grčijo glede imena. Glasoval sem za poročilo, ker uravnoteženo predstavlja vse udeležene dejavnike.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Zaradi očitnega napredka, ki ga je dosegla Makedonija, sem glasoval za predlog resolucije.

Justas Vincas Paleckis (S&D), v pisni obliki. – (LT) V prejšnjem mandatu sem kot uslužbenec Delegacije za odnose z Makedonijo (nekdanja jugoslovanska republika) obiskal to državo. Zato se veselim njenih dosežkov. Leto 2009 je bilo za Makedonijo uspešno. EU je uvedla brezvizumski režim za to državo. To zlasti spodbuja razvoj stikov med ljudstvi. Lani je Makedonija določila mejo s Kosovom in izboljšala odnose z Grčijo. V resoluciji o napredku Makedonije iz leta 2009 pri izpolnjevanju meril za članstvo v EU smo opozorili na dejstvo, da bi morala biti vlada te države bolj pozorna do vprašanj etničnih manjšin in si prizadevati za večjo preglednost sredstev javnega obveščanja. Institucije EU smo pozvali, da pomagajo rešiti spor med Skopjem in Atenami glede imena Makedonske države.

Svet ministrov EU smo tudi pozvali, da sprejmejo začetek pristopnih pogovorov z Makedonijo v marcu. Za napredek, ki ga je Makedonija dosegla leta 2009, je delno zaslužna privlačnost EU. Ni dvoma, da perspektiva članstva v EU spodbuja Makedonijo v smeri pozitivnih sprememb. Ta država izvaja pomembne reforme. Zato sem glasoval za resolucijo, ki hvali reforme, vendar poudarja tudi časovni načrt za dodatno napredovanje.

Alfredo Pallone (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, podpiram predlog resolucije o poročilu o napredku Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije.

V celoti soglašam s pristopom resolucije, ki je skladen s priporočilom Komisije in podpira začetek pogajanj z NJRM, ter sem prepričan, da je to bistven korak za razvoj te države in stabilnost območja, ki je bistven za interese Evropske unije.

Predloga resolucij B7-0067/2010, B7-0065/2010

Andrew Henry William Brons (NI), v pisni obliki. Glasovanja glede poročil o napredku Hrvaške in Makedonije sem se vzdržal. Tega nisem storil zato, ker bi morda menil, da je ena ali druga država neprimerna za članstvo v Evropski uniji. Točneje rečeno: po moji oceni je EU neprimerna organizacija za članstvo katerekoli od teh dveh držav. Članstvo v Evropski uniji pomeni odpoved precejšnje suverenosti in nedobrodošlo vmešavanje zakonodaje EU v vsakdanje življenje. Vedno bolj uničevalno deluje na svobodo govora, pisanja in celo misli. Obe državi sta pridobili neodvisnost od jugoslovanske federacije in se zdaj pripravljata na predajo svoje suverenosti Evropski uniji.

Predlog resolucije B7-0068/2010

Elena Băsescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za sprejetje poročila o napredku Turčije iz leta 2009. Čeprav so se pristopna pogajanja s Turčijo začela 3. oktobra 2005, je bil do zdaj dosežen zelo majhen napredek. Evropski parlament meni, da Turčija še vedno ne izpolnjuje kopenhavskih političnih meril. Potrebna je daljnosežna ustavna reforma za zagotovitev večjega spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Evropska komisija je ugotovila, da je pri političnih reformah leta 2009 Turčija dosegla določeno

stopnjo napredka, čeprav je bila ta omejena. Razmere v Turčiji so se izboljšale glede svobode izražanja v jezikih manjšin.

Prepričana sem, da mora Evropska unija nadaljevati dialog s Turčijo in izkazati odprtost do te države. Turčija je za Evropo zelo pomembna, tako z vidika gospodarskih in političnih povezav, kot z vidika energetske varnosti Evropske unije. Moja država želi razviti partnerstvo s Turčijo, kot del sinergije Črnega morja in sosedskih programov Evropske unije.

Philip Claeys (NI), v pisni obliki. – (NL) Na koncu sem glasoval proti resoluciji, ker smo po spremembi v Odboru za zunaje zadeve in na plenarnem zasedanju na koncu dobili besedilo, ki predpostavlja turško članstvo v Evropski uniji. Bolje bi bilo poudariti, da ne gre za pogajanja z neznanim koncem, kar bi omogočilo bolj realistične alternative, kot je prednostno partnerstvo. Povsem je jasno, da Turčija ne izpolnjuje pogojev za pristop k EU, to pa se ne bo spremenilo v naslednjih 10, 15 ali 20 letih.

Lara Comi (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, odločila sem se, da se vzdržim končnega glasovanja glede resolucije o poročilu o napredku Turčije iz leta 2009.

Čeprav besedilo kritizira sposobnost te države, da prevzame odgovornosti pristopa k Evropski uniji, moje vzdržanje izraža celo bolj previdno stališče.

Trenutne razmere v Turčiji glede demokracije, pravne države in varovanja človekovih pravic ter pravic manjšin so še vedno daleč od evropskih standardov. S tem mislim zlasti na turški volilni sistem, ki ne spoštuje pluralizma, na zakon o ukinitvi političnih strank, vmešavanje vojske v politično življenje, kurdsko vprašanje ter na nenehno omejevanje pravic manjšin, svobode veroizpovedi in svobode tiska. To so za nas temeljne vrednote in načela, ki predstavljajo temeljni kamen evropskega procesa integracije.

Res je, da bi sprejem te države v Evropsko unijo lahko prinesel večje gospodarske koristi, zlasti za naše države, vendar verjamem, da je izpolnjevanje kopenhavskih meril prednostni pogoj, ki ga mora Unija strogo nadzorovati.

Mário David (PPE), v pisni obliki. – (PT) Popolnoma je razumljivo, da politična, gospodarska in kulturna elita v Turčiji teži k članstvu v EU. Vendar so vrednote, tradicija in pravila, po katerih se ravnamo, znane v javnosti in jih ne moremo spremeniti le zato, da bi se nam kdorkoli lahko pridružil. Vse je odvisno od držav kandidat, ali jih bodo sprejele in se poskušale po njih ravnati po sprejemu v EU in nič prej. Vendar pa ima v dolgem pogajalskem procesu, ki poteka z EU, turško ljudstvo občutek, da so mu vsiljene kršitve njegovih običajev in navad – sicer moramo ugotoviti, da se niti ne spoštujejo –, čeprav bo članstvo Turčije zavrnjeno z referendumom, ki bo zagotovo izvedeno v državah članicah, vendar pa bo na koncu med politiki prišlo do sporazuma.

Sicer pa je Turčija prijateljska država z bogato zgodovino in kulturo. Je naša partnerica v Natu in si zasluži, da jo obravnavamo kot tako. Glede na to bi predlagal, da se celo v tako pozni fazi izvede referendum v Turčiji, s katerim bi se ljudi odločili, ali priznajo in želijo sprejeti naša načela in vrednote, ali pa bi zdaj želeli začeti pogajanja o novem poglobljenem posebnem partnerstvu z EU.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog resolucije o poročilu o napredku Turčije iz leta 2009, saj menim, da je v interesu tako EU kot Turčije, da se nadaljuje proces članstva. Verjamem, da mora EU izpolniti zaveze, ki jih ima do Turčije. Vendar mora biti tudi Turčija še naprej zavezana procesu reform, ki so v teku.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Turčija je še daleč od izpolnjevanja meril, ki jih je sprejela na kopenhavskem srečanju na vrhu in zdi se, ne le da jim je manj zavezana, temveč kaže tudi manj interesa, da bi jih izpolnila.

V tem smislu je bilo leto 2009 težavno, saj je postalo jasno, da Turčijo še vedno loči globoka vrzel od držav članic Evropske unije glede vprašanj s področja politike, zakonodaje, človekovih pravic, svobode združevanja, izražanja in obveščanja ter mnogo drugih.

Ne glede na to, kakšni bodo odnosi med EU in Turčijo v prihodnje, upam, da se bodo stekali in sledili pot dialoga in učinkovitega sodelovanja, in da bo Turčija v lastno korist nadaljevala v smeri svobode in demokracije po zgledu zahodnega sveta.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Poleg gospodarskega, političnega in družbenega pomena je turško članstvo v EU tudi izziv za obe strani in nosi velik simbolni pomen kot potencialni most med

vzhodom in zahodom. Na svetovnem prizorišču je Evropska unija vzor gospodarskega razvoja in večkulturno območje, ki spodbuja spoštovanje manjšin ter enakopravnost vse ljudi ne glede na spol, raso, etnično pripadnost ali veroizpoved. To so neodtujljive vrednote projekta evropske integracije, ki predstavljajo priložnost za turško ljudstvo in miroljubno izboljšanje njegove etnične in kulturne raznolikosti. Vendar pa proces zaprositve za članstvo v EU še vedno traja brez vidnega dosežka, saj se je dolga pot začela s formalno zaprositvijo za članstvo leta 1987, ki je privedlo do začetka pogajanj leta 2005.

Glede na učinkovitost tega procesa zato verjamem, da je bistvenega pomena to, da kot prednostno nalogo spodbujamo referendum v Turčiji, da bi se javnost lahko jasno izrazila glede privolitve v polno članstvo EU in vse, kar prinaša glede socialnih in kulturnih načel in vrednot; ali pa namesto tega želi poglobljeno partnerstvo z EU.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Če sem glasoval proti temu poročilu o napredku, še ne pomeni da sem proti Turčiji. Turško ljudstvo si ne zasluži kakršnega koli izobčenja. Vendar pa obsojam evropsko-liberalni diktat, kateremu so podvržene tako države članice kot tudi države kandidatke. Ekonomski vidik kopenhavskih meril, liberalizacija trgov, ki jih ta vidik zahteva, ogroža socialne pravice držav kandidatk. Članstvo novih držav bom podprl le takrat, ko bo EU izvajala regionalno integracijo v korist vseh državljanov, ki jo sestavljajo, ne pa v korist interesov kapitala, ki trenutno prevladuje v EU in ji zagotavlja integracijski okvir, nad katerim nimajo državljani nobenega nadzora.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Glede članstva Turčije v EU imam pomisleke. Nadaljnja okupacija dela Cipra, zavrnitev odprtja pristanišč in letališč na tem območju, kršitve pravic političnih, verskih in etničnih manjšin, diskriminacija žensk, izključitev političnih strank in razveljavitev zakonov, ki omejujejo pristojnost vojaških sodišč, so nekateri primeri, ki to dokazujejo. So pa tudi druga temeljna vprašanja. Večina turškega ozemlja ne sodi v Evropo. Turčija ima islamsko identiteto, ki se močno razlikuje od judovsko-krščanske identitete večine držav EU. S strateškega stališča bi bile za EU meje z Irakom in Kurdistanom problematične. Varnost države je zagotovljena le z vojaško močjo. Poleg tega bi pritok ljudi iz države z najštevilnejšim prebivalstvom v EU povzročil močno neravnovesje na trgu delovne sile. S tem ne zanikamo priznanja, da si je Turčija v zadnjih letih prizadevala izpolniti merila, ki jih zahteva EU, in se zavedamo neprecenljive vloge, ki jo ima ta država v okviru Nata. Morda bi bilo mnogo bolje, da se Turčiji zajamči privilegiran in prednostni status partnerstva z EU, kot pa da ustvarimo lažna pričakovanja in upanje na članstvo, kar bi se težko uskladilo z dejstvi in okoliščinami.

Willy Meyer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (ES) Glasovanja glede Resolucije B7-0068/2010 o poročilu o napredku Turčije iz leta 2009 sem se vzdržal, ker verjamem, da ima Turčija zelo negativno vlogo v pogajanjih med predsednikom Republike Ciper in predstavnikom turško-ciprske skupnosti. Turčija ne spoštuje resolucij Združenih narodov in krši mednarodno prvo: na severnem delu Cipra vzdržuje 40 000 vojakov, mesto Famagusta je še vedno zaprto in pod vojaško okupacijo, Turčija pa še naprej pošilja priseljence na severni del otoka.

Menim, da bi morala Evropska unija spremljati pogajanja in Turčiji poslati nedvoumno sporočilo: če vztraja pri svojem sedanjem stališču, ne bo nikoli mogla postati članica EU, ker še naprej okupira ozemlje Cipra, ki je država članica Evropske unije. Zato sta popoln umik turških vojakov iz Republike Cipra in vrnitev mesta Famagusta pogoja *sine qua non* za pristop Turčije k Evropski uniji.

Czesław Adam Siekierski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Turčija je storila ogromno v prizadevanjih, da bi izpolnila kopenhavska merila. Dosežen je bil izjemen napredek pri izpolnjevanju standardov tržnega gospodarstva. Če govorimo o spremembah na področju politike, demokracije ali človekovih pravic, pa ugotovimo, da je prišlo do pomembnega napredka pri oblikovanju zakonodaje, vendar njeno izvajanje ni bilo tako uspešno. Tudi to je treba razumeti, saj je potrebna sprememba v zavesti družbe, to pa se zgodi zelo počasi. Ne glede na to je treba izpolnjevati evropske standarde s področja človekovih pravic, pravic žensk in ravnanja z zaporniki ter glede nacionalnih in verskih manjšin.

Nekatere nasprotnike turškega pristopa vodijo razlogi, ki niso povezani z vsebino vprašanja, drugi se bojijo, da bo Turčija, kot velika država, imela velik vpliv na odločanje v EU, saj je v skladu s Lizbonsko pogodbo volilna moč vsake države članice odvisna od števila prebivalcev. Članstvo Turčije bo zagotovo ogromna obremenitev za proračun EU, vendar se je treba zavedati, da gre za velik trg, ki je pomemben za EU. Turčija je pomembna članica Nata in pomemben partner ZDA ter mnogih držav članic EU. Gre tudi za ozemlje, preko katerega bi lahko teklo poti za prenos energetskega virov v Evropo.

Na koncu ne smemo pozabiti, da bi Turčija lahko postala most za medverski dialog, kot tudi kulturni in celo makroregionalni dialog. Prisotnost Turčije v Uniji bi lahko pomagala stabilizirati to veliko in pomembno

regijo sveta. Turčija se mora zavedati, da ne more spremeniti svoje preteklosti. Napake je treba priznati. Potem je lažje živeti in vzpostaviti dobre odnose s svojimi sosedi.

Renate Sommer (PPE), v pisni obliki. – (DE) V nasprotju s Komisijo in Svetom je Evropski parlament lahko zelo jasno opisal mnoge probleme v Turčiji in probleme, povezane s to državo. Prepoved kurdske usmerjene stranke demokratične družbe (DTP) pomeni napad na mlado demokracijo v državi, zlasti pa na kurdske manjšino, ki predstavlja 20 % prebivalstva. Dejstvo, da gre za 27. prepoved stranke v 10 letih, daje jasno sliko, kako Turčija razume demokracijo. Ukinitve zakonodaje, ki omejuje jurisdikcijo vojaških sodišč, je še en pokazatelj neenotnosti v državi. Kakor hitro turška vlada načrtuje nekoliko popuščanja EU, to razkrije nacionalistična opozicija.

Na skoraj vseh področjih se je napredek ustavil, ali pa je prišlo do nazadovanja. Turška vlada poskuša s povračilnimi ukrepi v kalu zatreti kritike sovražno razpoloženih novinarjev in medijskih organizacij. Za pravico veroizpovedi se uporabljajo dvojna merila. Predsednik vlade želi ukiniti prepoved nošenja naglavne rute in omejitev starosti v šolah Korana, istočasno pa diskriminira verske manjšine in jih neprestano nadleguje. To je obupen razvoj dogodkov. V takšnih okoliščinah se zdi povsem razumljivo, da glavni turški pogajalec gospod Bagis ni resno vzel naše resolucije, in tudi ne naših demokratičnih struktur odločanja. Turčija je zelo jasno pokazala, da je še vedno nekaj generacij odmaknjena od pristopa k EU.

Ernst Strasser (PPE), v pisni obliki. – (DE) Bistvena predpogoja za nadaljevanje pogajanj s Turčijo sta dosledno izvajanje protokola iz Ankare in priznanje države članice EU na Cipru.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Zapositev Turčije za članstvo v EU je postal dolgotrajen proces, na njegov izid pa je treba še počakati. Turčija se je zavezala, da bo uvedla reforme, vzpostavila dobre odnose s svojimi sosedi in se postopno uskladila s pravnim redom Skupnosti. Vendar je treba ta prizadevanja pospešiti, da bi se v celoti izpolnila merila, določena na kopenhavnskem srečanju na vrhu, in da bi se izvajali pravosodni in volilni sistem ter zakonodaja.

Napredek v smeri dejanskih reform se je ustavil leta 2009, tako da bodo vprašanja, kot so neodprtje pristanišč in letališč na Cipru, verjetno vplivala na pogajalski proces. Odločitev turškega ustavnega sodišča, da prepove kurdske usmerjeno stranko demokratične družbe in ukinitve zakonodaje, ki omejuje jurisdikcijo vojaških sodišč, prav tako pomenita zamudo v procesu.

Dejstvo je, da so reforme potrebne in nujne, kakor to veli resolucija Parlamenta. Vendar je v okviru, ki zahteva večja prizadevanja za izpolnitev meril v procesu zaprositve za članstvo, predlog za referendum vmesen. Referendum bi vprašal turško ljudstvo, ali dejansko priznava in želi sprejeti evropska načela in vrednote, ali pa si želi novo in poglobljeno posebno partnerstvo z EU.

11. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 14.50 in se je nadaljevala ob 15.00)

PREDSEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

12. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

13. Sporazum med EU in ZDA o obdelavi in posredovanju podatkov o finančnih transakcijah iz Evropske unije Združenim državam za namene programa za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti (razprava)

Predsednik. Naslednja točka je poročilo gospe Hennis-Plasschaert v imenu Odbora za državljanske pravice, pravosodje in notranje zadeve o priporočilu za predlog za sklep Sveta o sklenitvi sporazuma med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike o obdelavi in posredovanju podatkov o finančnih transakcijah iz Evropske unije Združenim državam Amerike za namene programa za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti (05305/2010 - C7-0004/2010 - 2009/0190(NLE)) (A7-0013/2010).

Kot veste, je bil Evropski parlament zelo dejaven pri tem vprašanju. Naš parlament sestavljajo člani, ki jih neposredno izvolijo državljani Evrope. Naša glavna odgovornost so pravice državljanov, katere moramo

zaščititi. Tega se v celoti zavedamo. To je naša prva in največja odgovornost. Vendar se tudi zavedamo, kako pomemben je sporazum SWIFT, sicer iz povsem drugih razlogov. Zato je bilo v tem primeru pomembno poiskati ustrezno srednjo pot. Ko se je to dogajalo, je v zadnjih mesecih začela veljati Lizbonska pogodba.

Novembra lani sem pisal gospodu Reinfeldtu, takratnemu predsedniku Evropskega sveta, in ga zaprosil za preložitev sklepa ter upoštevanje sklepa Evropskega parlamenta v skladu z Lizbonsko pogodbo. Kot veste, se to ni zgodilo in 30. novembra je Svet sprejel odločitev glede te zadeve ter sprejel sporazum SWIFT. 21. decembra sem poslal gospodu Reinfeldtu še eno pismo. Parlament je s tem pismom izrazil dve pričakovanji: vključitev našega stališča v pogajalski mandat za trajni sporazum in tudi celostne informacije za Parlament med prihodnjimi pogajanja. 21. januarja sem pisal podobno pismo gospodu Zapateru, ki trenutno vodi rotacijsko predsedstvo, in isto pismo ponovno poslal 8. februarja. Pismo z enako vsebino sem poslal tudi gospodu Barroso. Bil sem tudi v stiku s predstavniki ameriške vlade in gospo Clinton. Prejel sem tudi pismo glede te zadeve, ki opisuje stališče vlade Združenih držav o sporazumu SWIFT.

Morda vse to poznate, ker so vsi dokumenti na voljo; političnim skupinam sem poslal vse dokumente, da jih lahko uporabljate ob vsakem času. To je pomembno. Moramo imeti popolne informacije, da lahko odgovorno sprejemamo odločitve o tej zadevi. Naša današnja razprava bo tudi v pomoč ukrepom, ki smo jih sprejeli. Zato je ta razprava o sporazumu SWIFT tako pomembna. Izredno sem zadovoljen, da so prisotni predstavniki Sveta in Evropske komisije, ki bodo lahko nastopili, nato pa bomo prešli na našo razpravo in odgovornost za odločitev o tej zadevi.

Jeanine Hennis-Plasschaert, poročevalka. Gospod predsednik, najprej želim izjaviti, da tudi jaz močno podpiram EU, usmerjeno navzven, ki je zmožna delovati z ramo ob rami kot pravi sogovornik ZDA. Menim, da je v tem smislu bistvenega pomena, da smo odprti, pravični in pregledni, če želimo reševati vprašanje o tem, kako naj bi Evropa sodelovala z ZDA pri ukrepih v boju proti terorizmu, kar vključuje uporabo podatkov za namene pregona, ki se zbirajo za komercialne namene.

Ni dvoma, da sta ciljna izmenjava in uporaba podatkov pri ukrepih v boju proti terorizmu potrebni, in tako bo tudi v prihodnje, vendar naj bom jasna: evropskim državljanom moramo zagotoviti, da lahko zaupajo trditvam o varnosti in podatkih. Naš cilj bi moral biti, da to zagotovimo takoj na začetku, Svet pa ob vsem spoštovanju ni bil dovolj močan, da bi to opravil.

Predlagani začasni sporazum dejansko predstavlja znatno odstopanje od evropskega prava v načinu pridobivanja finančnih podatkov posameznikov s strani organov pregona, t.j. preko sodnih nalogov ali pozivov za pregled določenih transakcij; s predlaganim začasnim sporazumom se namesto tega opiramo na široke administrativne pozive za milijone podatkov o evropskih državljanih.

Že zaradi same narave sporazuma SWIFT je nemogoče govoriti o tako imenovanih "omejenih" zahtevkih. Iz tehničnih razlogov mora SWIFT prenašati podatke v neprečiščeni obliki, kar je kršitev temeljnih načel zakona EU o varstvu podatkov, kot sta nujnost in sorazmernost. To se ne more popraviti za nazaj z mehanizmi nadzora in kontrole.

Vedno nam mora biti jasno, da Parlament ne obstaja zato, da se bo le pasivno seznanjal z delovanjem Sveta in Komisije. Dejstvo je, da Parlamentu vedno obljublajo boljšo prihodnost, le potrpežljivi moramo biti. Vendar ne moremo kar naprej verjeti v lepši jutrišnji dan. Potrebujemo jasne zaveze že zdaj, na potezi pa je Svet. To sem jasno povedal prejšnji teden, vendar se do zdaj Svet ni ustrezno odzval.

Svet izjavlja, da želi zagotoviti največje spoštovanje zasebnosti podatkov, pri tem pa pozabi obravnavati zlasti pravico do dostopa, popravke, odškodnine in pravna sredstva izven EU za posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki. Svet izjavlja, da ima iste pomisleke kot Parlament in zato poziva Komisijo, da sprejeme osnutek pogajalskih smernic.

Zakaj bi se skrivali za Komisijo? Na koncu bo Svet sprejel pogajalske smernice; zakaj niso bile pogajalske smernice že predložene? Svet ponovno izjavlja, da želi zagotoviti, da se bo program TFTP nadaljeval. Vendar se ne ukvarja z dejstvom, da EU še naprej najema zunanje izvajalce v ZDA za storitve finančnih obveščevalnih podatkov. Pomanjkanje vzajemnosti se ne obravnava. Resnična vzajemnost bi omogočila organom EU pridobiti podobne podatke, hranjene v ZDA, in dolgoročno preučiti potrebo po lastni sposobnosti na ravni EU.

Svet ne izkazuje nobene zaveze, da bi se uskladil z obstoječo zakonodajo, kot je direktiva o hrambi podatkov za ponudnike telekomunikacijskih storitev, ki dejansko obravnava posebne in ciljene podatke. Svet ne pojasnjuje natančne vloge javnega organa. Sistem potiska ne pomeni nič, če mora v praksi SWIFT prenašati

podatke v neprečiščeni obliki. Prenos in hramba sta drugače povedano po definiciji nesorazmerna glede na pogoje začasnega sporazuma, pri tem pa se Svet ne ukvarja z evropsko rešitvijo za nadzor izmenjave podatkov.

Predsednik, povejte mi, kako naj povem 500 milijonom evropskih državljanov, da smo se poceni prodali glede pomembnih varovalk in načel samo zato, ker nismo sposobni trdno nastopiti, ker Svet ni zmožen odločno ukrepati. Povejte mi; poslušam vas z odprtimi ušesi.

(Aplavz)

Alfredo Pérez Rubalcaba, predsednik Sveta. – (ES) Gospod predsednik, gospe in gospodje, svoj govor želim začeti z naslednjo nedvoumno izjavo: Španija nedvoumno in brezpogojno podpira Lizbonsko pogodbo in takšno je bilo njeno stališče od vsega začetka. To je bilo naše stališče, ker smo bili prepričani, da bo izvajanje nove pogodbe pomenilo tudi to, da se bodo evropske institucije približale našim državljanom.

To je cilj, ki ga Lizbonska pogodba poverja predvsem Parlamentu. Pogodba poskuša približati državljane institucijam tako, da podeljuje Parlamentu večjo vlogo in večje sodelovanje pri vprašanih svobode, pravice in varnosti.

Naj torej začnem z zagotovilom vsem poslancem Parlamenta, da je Svet zavezan tesnemu in poštenemu sodelovanju s Parlamentom. Za špansko predsedstvo je ta sklep rezultat naše odločne zaveze Lizbonski pogodbi in njenim ciljem.

Svet soglaša s Parlamentom, da je treba zagotoviti varnost vseh evropskih državljanov, saj je varnost jamstvo za polno uveljavljanje njihovih svoboščin. V tem okviru se skupaj borimo proti terorizmu – vsem vrstam terorizma.

Kakor izjavlja resolucija, sprejeta v tej dvorani 17. septembra, Evropski parlament "opozarja na svojo odločnost v boju proti terorizmu in je trdno prepričan, da je treba doseči pravo ravnovesje med varnostnimi ukrepi in varstvom državljanских svoboščin ter temeljnih pravic." S to izjavo v celoti soglašam.

Želel bi si, da se razprava opravi v tem okviru; gre za novi okvir v skladu z Lizbonsko pogodbo, ki temelji na poštenem, medinstitucionalnem sodelovanju in skupni želji – ne gre za novo željo – za boj proti terorizmu, ob upoštevanju načel sorazmernosti in nujnosti, ki so tudi ključnega pomena, če želimo biti učinkoviti v boju proti terorizmu.

Gospod predsednik, vsi soglašamo, da mednarodni terorizem predstavlja nove izzive za našo družbo. Gre za relativno novo obliko terorizma, ki nima jasne organizacije, je izredno smrtonosen in deluje na svetovni ravni. Zato je potreben globalni pristop, da terorizem iztrebimo. Nima toge, hierarhične strukture, zato se lahko borimo proti njemu le z izrednimi obveščevalnimi prizadevanji.

Gre za tako smrtonosen terorizem, da moramo zagotoviti najvišjo stopnjo budnosti na krajih, kjer se zbira veliko ljudi.

Preprečevanje, usklajevanje in obveščanje so tri besede, ki povzemajo našo strategijo za boj proti tej nadvse veliki grožnji.

Vse države si prizadevajo izboljšati notranje in zunanje povezovanje, da bi bile bolje informirane in bi na koncu sodelovale s tistimi, ki se borijo za isti cilj. Tudi Evropska unija je okrepila skupne preiskovalne organe in skupine, izmenjavo podatkov in skupne analize.

To je okvir za sporazum, o katerem danes razpravljamo, i.e. sporazum med Evropsko unijo in Združenimi državami o posredovanju podatkov o finančnih transakcijah. Izmenjava podatkov brez sporazuma je potekala neprekinjeno več let.

Ko sem pred dvema tednoma nastopil v Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, me je več poslancev vprašalo po rezultatih omenjene izmenjave podatkov. Gre za pomembno zadevo, ki jo obravnava drugo poročilo sodnika Bruguiera in na njo daje odgovor; temu parlamentu je bilo to poročilo posredovano in zdaj bom iz njega citiral: „Leta 2009 je bil program TFTP izredno dragoceno orodje obveščevalnih služb in organov pregona, ki jim je pomagal opredeliti teroristične mreže, odkriti manjkajoče člene v preiskavah, potrditi identiteto osumljencev, ugotoviti, kje se nahajajo osumljenci, identificirati nove osumljence ter preprečiti poskuse terorističnih napadov.“ Dodal bi tudi, da to ne velja le za leto 2009, temveč tudi za prejšnja leta, in to v Združenih državah, Evropi ter po vsem svetu: v Barceloni januarja 2008, Nemčiji poleti 2007, Londonu po napadih 7. julija in v preiskavi napadov v Madridu 11. Marca; v poboju v Bangkoku

aprila 2005 in na Baliu v bombnih napadih leta 2002. To so le nekateri primeri, ki jih sodnik Bruguière navaja v svojem poročilu.

Izmenjava podatkov je tako prinesla pozitivne rezultate. Omogočila nam je preiskovanje in preprečevanje napadov. Omogočila nam je aretirati teroriste po izvedbi napada in, kar je pomembnejše, še preden jim je napad uspel.

Čeprav je leta 2007 SWIFT izjavil, da je sprejel odločitev o spremembi podatkovnih baz, se je to dejansko zgodilo šele pred nekaj meseci. To je pomenilo, da smo morali pregledati protokole, ki so nam do takrat omogočili izmenjavo podatkov o finančnih transakcijah. To je bilo treba opraviti v zelo kratkem času. Svet je mandat odobril poleti 2009, ko je bil začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe še negotov.

Odločitev, ki je bila sprejeta, je dobro znana. Podpisali smo začasni, devet mesečni sporazum, ki naj bi ga ratificiral Parlament: začasni sporazum za devet mesecev, v tem času pa bi Parlament, Svet in Komisija morali določiti nov pogajalski postopek za opredelitev dokončnega sporazuma. To je odločitev, ki je bila sprejeta.

Odločitev morda ni bila najboljša. Vendar je treba v tej dvorani jasno povedati, da je v smislu varstva zasebnosti podpisani sporazum *ad referendum*, o katerem danes razpravljamo, veliko boljši od protokolov, ki so se uporabljali pred tem sporazumom.

Gre za izboljšavo, ker ima ta začasni sporazum med drugimi elementi tudi dodatna jamstva, ki jih je priporočil Parlament in so bila opredeljena v poročilu poročevalca, ki nam je bilo danes predstavljeno.

Na tej stopnji želim izjaviti, da je špansko predsedstvo Sveta v celoti upoštevalo resolucije, sprejete v Parlamentu, in pisma predsednika Parlamenta, kot tudi poročilo, ki ga je pripravila gospa Hennis-Plasschaert in o katerem je Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve glasoval 4. februarja. Zato je Svet odobril izjavo, ki je bila včeraj poslana Parlamentu, povzetek glavnih točk izjave pa vam bom zdaj predstavil.

Prvič, Svet je zavezan temu, da se v dokončni sporazum vključijo zanesljiva jamstva, ki bodo povečala ustrezno varstvo, izbris podatkov in večjo natančnost pri izmenjavi podatkov, pridobljenih od nacionalnih organov in tretjih držav s programom TFTP.

Poleg tega smo seveda zavezani krepitvi jamstev v sedanjem sporazumu; ta jamstva bi morala ostati in biti okrepljena v dokončnem sporazumu, enako pa velja za strogo omejitev končne uporabe podatkov in popolno prepoved zajemanja podatkov ter uporabe profilov.

In nazadnje, Svet se v odgovor na novi okvir, ustvarjen z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe, zavezuje, da bo s pogajanjem dosegel medinstitucionalni sporazum, ki bo omogočil lažji dostop do zaupnih dokumentov v zvezi z mednarodnimi sporazumi.

V zvezi s tem želim ponovno in na čim bolj jasen način poudariti naslednje: špansko predsedstvo je v celoti zavezano Lizbonski pogodbi in Listini o temeljnih pravicah Evropske unije, zlasti členu 8, ter v celoti priznava legitimne pomisleke, ki jih je izrazil Parlament.

Zdaj vemo, da je zaveza, ki sem jo ravnokar opisal, mogoča. V pismu, ki ga je predsednik Parlamenta prejel od državne sekretarke Združenih držav, Hillary Clinton, in finančnega ministra, Timothyja Geithnerja, se je vlada Združenih držav zavezala, da bo vključila zahtevana jamstva v skladu s stališčem Evropskega parlamenta.

Gospe in gospodje, v postopku potrditve tega sporazuma, o katerem danes razpravljamo, bi Svet morda lahko stvari bolje izvedel. Vendar ostaja dejstvo, da se je v tem postopku Svet nekaj naučil in je ustrezno upošteval pomisleke Parlamenta. Prav tako je dejstvo, da je sporazum, o katerem danes razpravljamo, prispeval – in upam, da bo tako tudi v prihodnosti – k večji varnosti državljanov po vsem svetu in seveda tudi v Evropi.

Predsednik. Hvala, gospod Rubalcaba. Vse želim spomniti na to, kakor sem že povedal, da sem od Sveta prejel odgovor na pisma, ki sem jih poslal. V političnih skupinah so vam na voljo ob vsakem času. V svojem odgovoru se je Svet odzval na naša pričakovanja, na pričakovanja Parlamenta. Zahvaljujem se gospodu Rubalcabi za njegovo izjavo in razlago stališča Sveta glede tega. To je za nas zelo pomembno.

Cecilia Malmström, članica Komisije. Gospod predsednik, naj začnem z zahvalo zaupanje, ki ste ga izkazali nam in meni, ko ste glasovali za novo Komisijo.

Prvi dan na delovnem mestu je zanimiv in hvaležna sem, da lahko z vami skupaj obravnavan pomembno vprašanje posredovanja podatkov ZDA za namene boja proti terorizmu, tokrat v zvezi s programom za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti (TFTP).

Seveda se Evropski parlament izredno zanima za to zadevo. In tako je prav, saj nas program TFTP ponovno sooča z izzivom uskladitve posredovanja podatkov z varstvom podatkov in, če se izzivu odzovemo, nam to pomaga za naše državljane zagotoviti varnost, zasebnost in varstvo podatkov.

Eden od ciljev začasnega sporazuma je zagotoviti, da se izvajajo pogoji iz resolucije Evropskega parlamenta, sprejete septembra 2009. Trdno smo odločeni, da pri pogajanjih za dolgoročni sporazum dodatno okrepimo del o varstvu podatkov, zlasti glede pravice dostopa do informacij o tem, ali so bile spoštovane osebne pravice po tem sporazumu, in tudi glede zanesljivejših jamstev za učinkovito pravno sredstvo, zakonito obdelavo podatkov in izbris podatkov.

Drugo poročilo gospoda Bruguièra, ki je bilo posredovano poslancem Evropskega parlamenta prejšnji ponedeljek, dokazuje pomen in vrednost programa TFTP pri preiskavah in preprečevanju terorizma, tudi v Evropski uniji. Poročilo potrjuje, da so bili s pomočjo programa TFTP identificirani in aretirani posamezniki, ki so bili nato obsojeni za terorizem v naših državah članicah. Poleg tega poročilo poudarja, da je program TFTP dragocen vir zanesljivih informacij, potrebnih v boju proti terorizmu. Obstajajo konkretni primeri in Svet je navedel nekatere.

Vemo, da je teroristična grožnja v nekaterih državah članicah še vedno zelo prisotna in sem prepričana, da razumete, da bi zavrnitev začasnega sporazuma s strani Parlamenta pomenila močan udarec varnosti EU.

Nekatere države članice so jasno izrazile željo, da se program TFTP nadaljuje, ker jim je v preteklosti prinesel koristi in tako bo tudi v prihodnosti. Povedale so nam, da so zanesljive informacije iz programa TFTP o znanih in osumljenih terorističnih dejanjih pomemben vir zakonitih obveščevalnih podatkov, ki so potrebni za reševanje večplastne grožnje, ki jo zlasti predstavljajo teroristične dejavnosti Al Kaide. Začasni sporazum ni le v korist ZDA; gre za naš skupni interes.

Veliko je bilo povedanega o stopnji varstva podatkov v začasnem sporazumu in to je seveda ključen pomislek. Poslance pozivam – prepričan sem, da je večina od vas to že storila –, da se temeljito seznanijo z začasnim sporazumom. Videli boste, da vsebuje pomembne in podrobne pravno zavezujoče zaveze o tem, kako lahko ministrstvo za finance ZDA obdeluje podatke po tem sporazumu. Vključujejo na primer stroge omejitve glede namena obdelave, ki je omejeno na preiskave, odkrivanje in pregon terorizma. Sporazum vključuje popolno prepoved rudarjenja podatkov – podatkovna baza se lahko pregleduje le, če se lahko dokaže, da obstaja sum vpletenosti v teroristične dejavnosti osebe, ki je predmet iskanja.

To pomeni, da so podatki v podatkovni bazi programa TFTP dejansko anonimni. Le če obstaja sum, da je neka identificirana oseba terorist, se lahko podatki o tej osebi pregledujejo in zajemajo iz podatkovne baze. To je pomembno. Začasni sporazum zahteva od ministrstva za finance, da izbriše podatke pet let po prejemu – to obdobje je v skladu z obdobjem hrambe v zakonodaji EU o finansiranju terorizma. Sporazum poleg tega omogoča podroben pregled s strani EU, v katerem bodo sodelovali nekateri naši organi za varstvo podatkov, da zagotovijo spoštovanje teh in mnogo drugih obveznosti glede varstva podatkov.

Sporazum ne določa, da se posredujejo praktično vsi podatki SWIFT finančnemu ministrstvu ZDA. Lahko vam zagotovim, da bo po začasnem sporazumu posredovan le majhen del podatkov SWIFT. Sporazum nikakor ne vpliva na pristojnosti organov za varstvo podatkov glede obdelave podatkov s strani SWIFT-a ali finančnih institucij v EU.

Zavrnitev soglasja bo pomenila konec začasnega sporazuma, vključno s pomembno zaščito glede varstva podatkov, ki jo vsebuje. Če bo ZDA lahko dostopala do podatkov na drug način – na primer, na podlagi dvosmernih odnosov z Nizozemsko – se ta zaščita ne bo več uporabljala. Če bo začasni sporazum propadel, be verjetno preteklo veliko časa, preden se bo začela uporabljati drugačna rešitev. Tako lahko zavrnitev soglasja privede do vrzeli v varstvu podatkov in tudi do varnostne vrzeli.

Sicer pa je začasni sporazum le začasen. Morda ne gre za najboljši sporazum na svetu. Vendar ga lahko izboljšamo in ga tudi bomo. Komisija trenutno dokončno oblikuje osnutek mandata in smernice za dolgoročni sporazum, katere bomo hitro sprejeli.

Osebnostno se zavežem in vam zagotavljam, da se bodo pomisleki Evropskega parlamenta obravnavali in da bomo v novem sporazumu zahtevali močno zaščito zasebnosti ter varstvo podatkov. Evropski parlament bo v celoti obveščen o vseh fazah tega postopka. Upam, da sem odgovorila na nekatera od vaših vprašanj.

Predsednik. Gospa Malmström, hvala za vašo razlago. To je bilo za nas resnično zelo pomembno. Svet in Evropska komisija sta ravnokar podala nekatere izjave o naših pričakovanjih glede pogajalskega mandata in obveščanja Parlamenta.

V našem delu je prisoten tudi dodaten pomemben element: Evropski parlament je postal soodgovoren za evropsko zakonodajo. Odgovorni smo tudi za mednarodne sporazume, kot je sporazum SWIFT, in jasno in glasno sporočamo, da so se razmere spremenile, ko je začela veljati Lizbonska pogodba. To je pomembno. Mislim, da nedavni odzivi ameriške vlade dokazujejo, da je postalo jasno, da je zdaj Evropski parlament v celoti odgovoren za zakonodajo. Hoteli smo poudariti naše sporočilo. Vendar nosimo odgovornost tudi do naših državljanov. Smo neposredno izvoljeni poslanci Evropskega parlamenta. Naša odgovornost je braniti pravice državljanov, kar je bistvenega pomena, in to vedno poudarjamo.

Ernst Strasser, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej vas želim pozdraviti na vašem prvem delovnem dnevu in vam zagotoviti, da bo naša skupina z vami polno sodelovala. Na začetku razprave želimo izjaviti, da hočemo dobro partnerstvo z Američani, zlasti pri boju proti terorizmu. Drugič, odločno podpiramo varnost za naše državljane in tudi pravice državljanov ter varstvo podatkov. Tretjič, močno smo si prizadevali in zagotovili, da so bile pogajalske smernice ter naše stališče pripravljeni že do srede septembra, zdaj pa hočemo, da se izvajajo. Četrto, gospa Malmström, z vsem spoštovanjem bi želel izjaviti, da ne gre za to, da se Parlament izredno zanima za to področje; menimo namreč, da je zakonodajni postopek naša odgovornost, kakor je rekel predsednik, in hočemo biti udeleženi v tem postopku enakopravno s Svetom in Komisijo.

Na besedilo za pogajanja se odzivamo z dvema zelo jasnima točkama. Način priprave tega besedila je za nas nesprejemljiv. Drugič, čeprav Svet vztraja, da „so bile točke resolucije Parlamenta v celoti upoštevane,“ je dejstvo, da nekatere niso bile vključene, zlasti pravica do tožbe, izbris podatkov in nekatere druge. To so glavni razlogi, zakaj smo v Pododboru za varnost in obrambo izjavili, da je to za nas nesprejemljivo. Postalo je tudi jasno, da so se stvari začele premikati šele po tem. Državna sekretarka ZDA ni soglašala z ničemer, razen če je Svet prejel drugačne informacije od tistih, ki so bile posredovane Parlamentu. To se naj bi zgodilo v nekaterih primerih. Sporočila Sveta so bila ta teden spodbudna, vendar ni bilo nobenih jamstev. To bi želel zelo jasno povedati. Zato pravimo, da hočemo dodatno razpravo, da hočemo dober sporazum in se zelo zavzemamo za več razprav, če obstaja jamstvo, da bo to privedlo do dobrega sporazuma.

Martin Schulz, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, irski pisatelj Jonathan Swift je v svoji slavni knjigi „Guliverjeva popotovanja“ poslal svojega junaka Guliverja v deželo Liliput, katere prebivalci so merili le šest palcev. Vendar je bil Guliver prepričan, da je prišel v deželo velikanov. Imam občutek, da je šla ameriška diplomacija po stopinjah Guliverja in je prepričana, da se do Evropskega parlamenta lahko obnaša, kot da gre za organizacijo majhnih ljudi. To je napaka.

Gospa Malmström, želim vam čestitati za vašo izvolitev in prestop z enega mesta na drugo. Vendar bi se morali zavedati, da ni šlo le za napako ameriških diplomatov, temveč tudi za napako vlad Evropske unije, ki so bile prepričane, da bo Parlament sprejel takšen sporazum, niso pa spoznali, da ne moremo glasovati za tako pomanjkljiv sporazum.

Ta sporazum pooseblja duh varnostne ideologije Združenih držav Amerike, ne pooseblja pa zaščite temeljnih pravic, ki jih moramo mi, poslanci Evropskega parlamenta, jamčiti državljanom Evrope.

Možnost posredovanja velike količine podatkov brez specifikacij in posebnih podrobnosti v posameznih primerih pomeni temeljno navzkrižje z zakonodajo o varstvu podatkov, ki smo jo sprejeli v Evropi v vseh parlamentih, vključno z nacionalnimi parlamenti. Resni problemi glede varstva podatkov so bili že omenjeni. Tudi vi ste jih omenili. Koliko časa bodo podatki hranjeni? Kdo jih bo hranil? Kdo jih bo posredoval nekemu drugemu? Kakšne možnosti imam, da ugotovim, kaj se dogaja z mojimi podatki, kdo dostopa do njih in ali so pravilni? Katera pravna zaščita mi zagotavlja, da se nepravilni podatki o meni ne smejo zbirati in posredovati tretji strani, ne glede na to, kdo je? Kdaj bodo moji podatki izbrisani, če so bili zbrani in shranjeni? Po določilih zakona o domovinski varnosti se podatki lahko hranijo do 90 let. Če to vključuje jamstvo, da bom dočakal 90 let starosti, potem se bom rade volje o tem pogovarjal. Vredno je ponoviti, da se ti podatki lahko hranijo do 90 let! Vsa ta dejstva predstavljajo resne pomanjkljivosti tega sporazuma.

Zato vam moram povedati, gospod Rubalcaba, da gre za slab sporazum in zanj ne moremo glasovati. Če ga zavrnamo, je na vas, da s pogajanjem dosežete novi, boljši sporazum z Združenimi državami, ki bo spoštoval varnostne interese in hkrati interese varnosti državljanov glede njihovih svoboščin. Če vam to uspe, bomo podprli novi sporazum. Cilj novega kroga pogajanj je doseči kompromis med tema dvema stvarima.

Članom moje skupine ne morem predlagati, naj glasujejo za ta sporazum v njegovi sedanji obliki. Zvečer bom predlagal moji skupini, da glasuje proti temu sporazumu.

Sophia in 't Veld, v imenu skupine ALDE. Gospod predsednik, želim pozdraviti mojo nekdanjo kolegico in dobro prijateljico, Cecilijo Malmström. Veseli me, da vas vidim tukaj.

Gre za prvo ključno odločitev, ki jo mora sprejeti Evropski parlament po novih lizbonskih pristojnostih in pričakovanja so velika, vendar moramo ohraniti jasne misli. Našim državljanom dolgujemo dobro premišljeno odločitev brez zunanjih pritiskov in taktik zastraševanja, kot so napačne trditve o varnostni vrzeli, saj ZDA lahko še vedno pridobi podatke - to vemo - tudi brez nestrinjanja. Ne smemo pozabiti, da si tudi države članice niso bile enotne glede tega sporazuma. Soglašamo lahko le s sporazumom, ki ima polno demokratično legitimnost na vsebinskih in postopkovnih temeljih. Ne gre za merjenje moči med Svetom in Evropskim parlamentom, niti za čezatlantske odnose. Gre za evropske državljane, ki imajo pravico do ustreznega demokratičnega in preglednega postopka.

Do zdaj so bili odgovori Sveta povsem nezadostni, demokratična pravica evropskih državljanov pa se ne more zabarantati za obljube o potovanjih v ZDA ali za nejasne obljube Sveta o prihodnjih sporazumih. Svet je imel od leta 2007 nešteto priložnosti, da bi se tega lotil na pravilen način in zagotovil varnost, kot tudi zaščito osebnih podatkov in državljanskih svoboščin, ali pa zagotovil pravi demokratični nadzor s strani nacionalnih parlamentov ali, po 1. decembru, s strani Evropskega parlamenta, vendar je bil Svet neverjetno trmast. Parlament ne more in tudi ne bi smel sprejeti odločitve, če nima dostopa do vseh ustreznih informacij in dokumentov. Naši volivci imajo pravico vedeti, da vse elemente zelo resno preučimo in da s sklepi Sveta ne soglašamo kar na slepo.

In na koncu, Evropski parlament že leta jasno izraža svoje pomisleke in pričakovanja. Namesto da bi nam Svet končno predložil mnenje svoje pravne službe in zahtevane informacije, ki izkazujejo uporabo podatkov za boj proti terorizmu, nam ponuja še več nejasnih obljub. Menim, da drugo poročilo gospoda Bruguiera ni zadostno. Torej, če Svet hoče soglasje tega parlamenta, mora izpolniti naše zahteve. Svet, to je edini način.

(Aplavz)

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, najprej bi želela reči nekaj besed o sejah s strokovnjaki in veleposlanikom ZDA. Na dveh sejah, na katerih sem predsedovala, nisem imela prav nobenega občutka, da bi me imeli za majhnega človeka iz Evrope; ravno nasprotno. Na teh sejah s strokovnjaki iz ZDA sem se ogromno naučila o zelo različnih pravnih sistemih, ki se nanašajo na varstvo temeljnih pravic v ZDA in Evropi. Američanom sem hvaležna, da so se udeležili tako daljnosežnega dialoga. Zdaj mi je jasna narava naloge, ki leži pred nami. Svet je tej nalogi v preteklosti delal krivico. Jasna mi je tudi narava naloge, ki leži pred Evropejci, če želimo v istem sporazumu združiti učinkovit boj proti terorizmu in učinkovito varstvo temeljnih pravic.

Pravzaprav mi je nerodno, da so se ljudje morali odpraviti čez lužo, da bi nam pojasnili to sporno vprašanje, medtem ko Svet do zdaj s Parlamentom o tem še ni imel poštene razprave. Poročevalka je povsem jasno povedala, na katerih področjih bodo temeljne pravice, ki uživajo najvišjo raven varstva v Evropi, kršene. Želela bi dodati še nekaj, kar je po mojem mnenju velik problem s pravnega in političnega vidika, če si to vprašanje ogledamo bolj podrobno. ZDA in Evropa terorizem popolnoma različno opredelujeta, to pa je problem, ki prevladuje v celotnem sporazumu.

Kot je bilo pravilno povedano, so poslanci tega parlamenta državljanom Evrope dolžni zagotoviti, da bodo njihove pravice ohranjene. Mislim, da ne bi smeli podpreti sporazuma, za katerega smo mnogi izmed nas, vključno z gospodom Webrom, gospodom Langenom, ki ga trenutno ni tukaj, in gospodom Schulzem, v javnosti večkrat povedali, da krši veljavno pravo. Takoj moramo ukrepati. V teku javnih razprav smo državljanom Evrope povedali, da bomo to storili. Glasovati moramo proti vmesnemu sporazumu in glasovanja ne smemo preložiti.

Parlament se ne sme spet izogniti svojim dolžnostim, kot je to storil novembra. Takrat smo imeli priložnost, da vse ustavimo, a večina tega ni hotela storiti. Zdaj moramo ukrepati in – to govorim po posvetovanjih z Američani – tako bomo dobili boljši in enakopraven pogajalski položaj, kar nam bo omogočilo, da izboljšamo varnost in pravice državljanov v Evropski uniji in morda tudi v ZDA.

Timothy Kirkhope, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, tako kot moje kolege tukaj je tudi mene izredno vznemirjalo in razjezilo to, kako je Svet ravnal s Parlamentom in na kako neprimeren način so z njim potekala posvetovanja o sporazumu. Parlamentarno posvetovanje in soglasje ne smeta biti retroaktivno

orodje. Vzemno varstvo podatkov mora biti neoporečno, način, kako so potekala pogajanja o sporazumu in kako je bil sporazum sklenjen, pa se ne sme nikoli ponoviti.

A pomirili so me vsaj organi Združenih držav in večplastni sistemi za varstvo podatkov ter sodni zaščitni sistemi, ki jih vzpostavlja ta vmesni sporazum. Zato Svet s svojim vedenjem, ki ga kaže do nas, ne bi smel ogroziti sporazuma med EU in Združenimi državami ali katerega koli drugega prihodnjega sporazuma o varnosti Evrope. Tako Svet kot Komisija nam zdaj dajeta kup zagotovil in obljub. Ne morem še presoditi, ali ta zagotovila in obljube odgovarjajo na vse utemeljene zahteve, ki smo jih postavili, zato menim, da potrebujemo še nekaj časa, preden nadaljujemo s preučevanjem tega pomembnega ukrepa.

Lothar Bisky, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pogajanja o sporazumu SWIFT so potekala na temelju vprašljivega postopka, sporazum pa je bil hitro sprejet samo en dan pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe, da bi se zaobšel Parlament. Vendar pa bi se želel posebej osredotočiti na vsebino sporazuma. Na našo odobritev čaka sestra velikega brata. Gospa Clinton misli, da lahko prepriča poslance tega parlamenta, da storijo nekaj, česar mi od naših vlad ne bi sprejeli.

Po mojem mnenju je povsem napačno, da imajo preiskovalci domnevnih terorističnih dejanj tako velik dostop do podatkovnih baz, saj to spodkopava možnost ljudi, da se sami odločajo o svojih lastnih osebnih podatkih. Osebnosti podatki se bodo hranili več desetletij in nihče ne bo imel nobenega nadzora nad tem, kako se uporabljajo. Poleg tega se bodo podatki lahko hranili še po izteku sporazuma. Z nobenim pravnim ukrepom ne bo mogoče ugotoviti, kje se podatki nahajajo, ali zahtevati odškodnino za nezakonito uporabo podatkov s strani tretjih držav. To daje državi prednost pred njenimi državljani, ki bodo zdaj imeli samo še status sumljivih oseb. Države članice omogočajo drugim vladam, da posredno prek EU vohunijo za našimi državljani.

Če navedem nekaj primerov iz Nemčije: ali bi morale podjetji Deutsche Telekom, Deutsche Bahn ali verigo drogerij Schlegler še skrbeti zaradi zbiranja podatkov o njihovih zaposlenih? Ali bo zdaj postalo pravilo, da bo nemška vlada o davčnih preiskovalcev kupovala podatke, ki so bili pridobljeni nezakonito? Smo v položaju, ko se mora Parlament postaviti za svoja prepričanja in se odločiti. Zakaj bi se moralo podjetju Google omogočiti, da v prihodnosti določa prag za podatke? Pomembno je, da se borimo proti terorizmu in predvsem proti njegovim vzrokom, s čimer se zagotovo vsi strinjamo, vendar ne na račun temeljnih pravic. V tem smislu sem slišal veliko govorov o EU kot skupnosti vrednot. Smo tik pred tem, da eno izmed teh vrednot pometemo pod preprogo, zato moja skupina tega ne more podpreti.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Naj pojasnim, da Evropska ljudska stranka ta sporazum podpira. V celoti je za sporazum SWIFT in bo tudi jutri glasovala zanj. Naj razložim, zakaj: Evropska ljudska stranka bo dala svojo podporo, ker je varnost ljudi, varnost naših državljanov, njena prva skrb.

Varnost naših državljanov bo s tem sporazumom boljša in zato ga tudi podpiramo. To pa ni samo moje mnenje, temveč je strokovno mnenje vseh tistih, katerih naloga je bila raziskati in oceniti, ali ta sporazum izboljšuje varnost državljanov, ki jih v tej dvorani vsi predstavljamo.

Stopnja varnosti se bo izboljšala po vsej Evropi, to pa se bo razširilo tudi na varnost drugih državljanov po svetu, vključno z Združenimi državami. Strinjam se s tistimi, ki so rekli, da Svet ni ravnal primerno z Evropskim parlamentom, vendar menim, da je s sporočilom, ki ga je poslal Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, Svet dobil lekcijo: lekcijo, ki je bila jasno razumljena. Razumem tudi zaskrbljenost mojih kolegov poslancev glede vprašanja zasebnosti, a tudi tu je treba še enkrat opozoriti, da je ta sporazum samo vmesen. To pomeni, da bo treba sestaviti nov sporazum, ki bo nudil boljša zagotovila glede varnosti.

Gospod predsednik, v svojem uvodu ste omenili odgovornost. Pozivam svoje kolege poslance, da s polno odgovornostjo uporabijo pooblastila tega parlamenta, nova pooblastila, ki jih imamo, da bi zares lahko pogledali v oči 500 milijonom državljanom in jim povedali, da branimo njihovo varnost. Da bi ohranili več enotnosti v tej dvorani, bi bilo treba jutrišnje glasovanje po možnosti preložiti. Pripravljeni smo premisliti o preložitvi glasovanja, a če to ne bo odobreno, bomo sporazum podprli.

Claude Moraes (S&D). – Gospod predsednik, tudi mi, socialisti in demokrati, se želimo boriti za evropske državljane in želimo se boriti proti terorizmu, zato na jutrišnjem glasovanju priporočali glas „ne“, kot je dejal moj vodja, in sicer zato, da bi zagotovili, da v tem parlamentu v okviru prvega postopka soglasja na podlagi Lizbonske pogodbe glasujemo proti sporazumu, ki je slab za ves Parlament.

Ne gre za sektaško, temveč stvarno vprašanje. Gre za vprašanje, ali slabo pripravljen sporazum služi interesom varnosti in protiterorizma. Kot je nekoč dejal eden od mojih svetovalcev – ki je odvetnik, kot sem bil tudi

jaz in gospod Kirkhope –, ki je citiral Benjamina Franklina: kdor daje varnosti takšno prednost pred svobodo, si ne zasluži ne svobode na varnosti.

Zato se vsi strinjamo, da si za državljane EU želimo dober sporazum. Kar zadeva odbor Coreper, je popolnoma res, da Svet načel vsa vprašanja, ki so za nas kot skupino bila pomembna. Tudi gospa Clinton je v svojem pismu priznala, da ima Parlament prav, a niti eden od teh dokumentov ni šel naprej, niti nam dal recepta za rešitev problema, zato bo „ne“ po našem mnenju dal spodbudo za boljši sporazum za ves Parlament.

Zato se naša skupina obrača na ves Parlament in ne samo na člane skupine, naj podpre poročevalko pri tem, kar poskuša doseči, to pa je boljši sporazum za boj proti terorizmu. Tu nima nihče moralne prednosti; zahtevamo učinkovit boj proti terorizmu, kar pomeni boljši sporazum, in to bomo nocoj v naši skupini priporočali socialistom in demokratom.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). - (ES) Gospod predsednik, zavračam metode in čas, ki je bil porabljen za ta sporazum. Vloga Parlamenta je temeljni del Lizbonske pogodbe in spoštovati bi jo morale vse zadevne stranke.

Glede vsebine vprašanja: največjo škodo, ki jo demokratična družba lahko naredi terorizmu, je, da zapre njegove finančne vire. Zato bi moral vmesni sporazum veljati, dokler se po nujnem postopku ne zaključijo pogajanja o dokončnem sporazumu. V najmanj devetih dokazanih primerih sta združenje SWIFT in program TFTP pokazala svojo učinkovitost in vrednost pri preprečevanju in zadušitvi terorističnih dejavnosti v Evropi, Aziji, Afriki in Ameriki v povezavi z besedilom vmesnega sporazuma in varstvom podatkov.

Katero poročilo mora imeti prednost, gospe in gospodje? Poročilo evropskega nadzornika za varstvo podatkov ali poročilo posebnega sodnika, kajti obe sta dobro utemeljeni, vendar protislovni. Ne, gospe in gospodje, o tem vprašanju nismo imeli ne razprave niti nismo zanj našli rešitve. Besedilo vmesnega sporazuma zagotavlja pravice. Navaja, da se posredovani podatki posredujejo izključno za preprečevanje terorizma oziroma njegovega financiranja, da se ne izdelujejo nikakršne kopije podatkov, da posredovani podatki niso medsebojno povezani z nobeno drugo podatkovno bazo in da imajo dostop do podatkov samo javni varnostni organi.

Zaupam vladi Združenih držav in veliki demokraciji, na kateri temelji. Naša dolžnost je, da okrepimo odnose s to državo, saj smo naravni partnerji, ki se zanašamo drug na drugega.

Iz vseh teh razlogov se strinjam s podporo, ki jo Parlament daje vmesnemu sporazumu, in pozdravljam zelo pozitivno potezo, ki jo je Parlament naredil, da bi potrdil svojo pristojnost, kakor tudi dejstvo, da sta gospa Clinton in gospod Geithner to pristojnost kot nepogrešljiv element tako zdaj kot v prihodnosti.

Za konec, gospod predsednik, naj povem, da Svet in Komisija vesta, kaj se od njiju pričakuje. Nujno potrebujemo medinstitucionalni sporazum.

Stavros Lambrinidis (S&D). – Gospod predsednik, preprosto pismo Sveta, v katerem bi pisalo, da bodo pogajalske smernice vsebovale vse pomisleke Parlamenta, da se bodo pogajanja z Združenimi državami začela takoj in ne enkrat v prihodnosti in da bo Parlament v celoti vključen v ta pogajanja, bi verjetno zadostovalo in ne bi zahtevalo veliko truda, da bi se ublažili pomisleki tega parlamenta glede načina, kako so ga obravnavali, zanemarjali ali se z njim poigrali v preteklosti.

A danes niste mogli storiti niti tega. Gospa komisarka je dejala, da skupinski prenos podatkov ni problem. Tja bo šlo samo nekaj podatkov. Združenje SWIFT pa nam pravi, da to ne drži. Administracija Združenih držav nam pravi, da to ne drži. Za to, kar trdite, ni nobenih dokazov.

Omenili ste pogajalske smernice, ki ste jih skoraj že končali. Kje so? Glede na pritisk, ki ga čutimo danes, zakaj nam ne morete natančno povedati, v čem se strinjate in v čem se ne strinjate s Parlamentom, namesto da dajete splošne izjave.

Mislim, da je izredno pomembno, da se proti terorizmu borimo skupaj z Združenimi državami. Združene države in Svet pozivam, da po jutrišnjem glasovanju začnejo zelo resno sodelovati z nami in da se ne odločijo za dvostranske poti ali sanjajo o rušenju solidarnosti, temveč da si skupaj prizadevajo za zaščito temeljnih pravic, medtem ko bomo mi ščitili varnost.

Birgit Sippel (S&D). – (DE) Gospod predsednik, kdor je v zadnjih tednih spremljal številne razprave o združenju SWIFT, bi lahko dobil vtis, da bi se brez združenja SWIFT znašli v kaosu in da bi zavrnitev sporazuma pomenila konec čezatlantskih odnosov in skupne vojne proti terorizmu. Ti poskusi groženj,

usmerjenih v nas, so z eno besedo smešni. ZDA in Svet se ne trudita rešiti osnovnega orodja; pri tem si preprosto rešujeta obraz.

Za boj proti terorizmu obstajajo številni sporazumi in ukrepi. Združenje SWIFT bi lahko bil koristen dodatek. Neuspehi napad 25. decembra je jasno pokazal, da nam ne primanjkuje podatkov, temveč sposobnosti za učinkovito uporabo istih podatkov, ki jih že imamo. Namen je odvrniti pozornost od tega dejstva. Vmesni sporazum enostavno ne bi mogel biti slabši. Je poln protislovij in neskladij. Namesto da bi sprejeli ustrezne previdnostne ukrepe, ki bi zagotovili samo posredovanje podatkov o ljudeh, ki so dejansko osumljeni, bomo v ZDA vsak mesec pošiljali ogromne količine podatkov. Sporazum predstavlja grobo kršitev pravic državljanov, varstva podatkov in načela pravne države. Če bi bila Svet in ZDA res pripravljena sprejeti to kritiko in te točke vključiti v nov sporazum, potem nam tega strahotnega sporazuma ne bi bilo treba sprejeti. V interesu državljanov moramo reči ne vmesnemu sporazumu in takoj začeti s pogajanjem, da bi lahko sprejeli zares dober sporazum, ki bo predstavljal dodatno, učinkovito orodje za boj proti terorizmu in ki bo ohranjal naše temeljne pravice.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). - (ES) Gospod predsednik, Lizbonska pogodba je odprla novo poglavje za ta parlament, a tudi za Svet in Komisijo.

V svojem govoru je predsedujoči Svetu opozoril, da je treba temu parlamentu prisluhnniti in upoštevati njegove pomisleke in zahteve.

Opozoril je tudi, da pogajanja o tem sporazumu niso pogajala na najboljši ali dovolj dober način. Predvsem pa je predlagal prihodnjo zavezo: po nujnem postopku opraviti pogajanja o dokončnem sporazumu, ki izpolnjuje zahteve, ki so navedeni v poročevalkinem poročilu in med katerimi je tudi zahteva za zagotovljeno pravico do pritožbe in naknadne spremembe ali izbrisa osebnih podatkov.

Zato moramo vzpostaviti novo ravnovesje med zasebnostjo, svobodo državljanov in njihovo varnostjo, ki je tudi temeljna pravica državljanov, ki jih predstavljamo v tem parlamentu.

Zato Parlament ne glede na izid te razprave poziva ministra, naj čim prej prične ta pogajanja in tako izpolni zahteve Lizbonske pogodbe, Listine o temeljnih pravicah Evropske unije in 500 milijonov državljanov, ki jih ta parlament predstavlja in ki imajo temeljno pravico do varnosti.

Axel Voss (PPE). - (DE) Gospod predsednik, v dobi mobilnosti ne moremo imeti varnosti brez učinkovite in hitre izmenjave podatkov, naša dolžnost pa je, da ščitimo naše državljane pred terorističnimi napadi. Zato moramo vzpostaviti ravnovesje med varnostjo in zasebnostjo. To ravnovesje mora biti razvidno iz sporazuma, o katerem trenutno razpravljamo.

A glede na pomen tega vprašanja je Svet v tem primeru nastopil zares amatersko. Zato bi želel videti več popustljivosti do poročevalke in nekaj konkretne pomoči, da bi mogoče lahko dosegli večino v Parlamentu.

Če tega ne bo, bo program za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti ostal edini osrednji program, mi pa bomo morali zagotoviti, da bo združenje SWIFT posredovalo samo posamezne elemente podatkov. Če tega ne bo, potem je celovit sporazum prava stvar, trenutni sporazum pa ostaja pomemben. Zato menim, da bi se morali usmeriti v preložitve in na koncu

(Predsednik je prekinil govornika)

Predsednik. - Kolegi, to je zelo pomembna razprava. Ne želim vas prekinjati, a vsi govorite pol minute dlje, kot bi smeli. Na seznamu je 11 ljudi. Če boste vsi govorili tako dolgo, ne bom mogel dati besede drugim.

Jörg Leichtfried (S&D). - (DE) Gospod predsednik, nihče nima nobenih resnih pomislekov glede potrebe po boju proti terorizmu. Vendar pa se vprašanje za napredne demokracije, ki temeljijo na pravni državi, vedno nanaša na to, kaj je treba narediti in kako je to treba narediti. V tem primeru je odgovor enostaven. Ne smemo ravnati na način, da se osumi 500 milijonov ljudi in da se globoko poseže v njihove pravice, ne da bi jim omogočili, da izkoristijo pravno zaščito. Predvsem se teh ukrepov ne sme sprejeti, če se pri tem niti najmanj ne upoštevajo obstoječi demokratični predpisi.

Parlament se je znašel v položaju, ko mora prevzeti odgovornost za dejanja ošabnega švedskega predsedstva. Tega ne smemo narediti. Zato se strinjam s tem, da na jutrišnjem glasovanju sporazum zavrnem.

Carl Schlyter (Verts/ALE). - (SV) Gospod predsednik, želim povedati, da se s tem predlogom ne bo nič ustavilo - ne bo se ustavilo nobeno teroristično dejanje. Niti eden izmed štirih napadov, ki jih je omenilo predsedstvo Sveta, se ne bi ustavil, čeprav bi mogoče naknadne preiskave lažje potekale. Ta sporazum

zmanjšuje varnost na enak način kot kateri koli zakon o popolnem nadzoru na internetu, kajti če imamo popoln nadzor, se mu bodo ljudje poskusili izogniti – to pa vključuje tudi poštene državljane. Na spletu se nato ustvarjajo storitve anonimizacije, tako kot se to zdaj dogaja v bančnem sektorju. Če se teroristi lahko skrivajo med navadne ljudi, se varnost zmanjša. To je slab sporazum.

Namesto tega pozivam k celovitemu pregledu vseh teh protiterorističnih zakonov. Koliko stanejo in kako skupaj vplivajo na zasebnost in svobodo? Samo takrat bom premislil o podpori novih protiterorističnih zakonov. Pokažite nam, kako učinkovito ti ukrepi uporabljajo dostopne dokumente, ne tajnih.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Gospod predsednik, želel bi opozoriti na dve zadevi, ki sta po mojem mnenju zelo pomembni. Nesporo je, da se moramo boriti proti terorizmu, vendar razprava se nanaša na to, kako je to treba storiti in kakšne sporazume moramo o tem podpisati z Američani. Želel bi omeniti dve zadevi. Prva je, da sporazum vpliva samo na eno izmed podpisnic – gre za enostranski sporazum. Ali smo pomislili na to, da bi ustrezne službe v evropskih državah prav tako lahko pridobile podatke od ZDA in da bi to pomagalo v boju proti terorizmu tukaj v Evropi? In drugič: temeljni očitek se nanaša na dejstvo, da bo mogoče pridobiti vse finančne podatke. Močno poudarjam besedo „vse“. Mislim, da bi si morali prizadevati za to, da bi posebnim ameriškim in evropskim službam omogočili, da pridobivajo podatke samo o tistih subjektih, ki so osumljeni.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Svet je zelo pozno poslal sporazum Evropskemu parlamentu, kar je nenavadno. Upam, da se tovrstne nezgode ne bodo več ponavljale. Na drugi strani pa sem bil zelo prijetno presenečen nad intenzivnim sodelovanjem med organi ZDA in Evropskim parlamentom. Povsem nepričakovano so prisluhnili tej instituciji in upam, da se bo to v prihodnosti še dogajalo.

Enako raven zanimanja od organov ZDA pričakujem tudi v zvezi z enako obravnavo držav članic v zvezi s programom odprave vizumov. Združene države še morajo uvesti jasna, pregledna merila za odklanjanje vizumov v nekaterih državah članicah. Kljub temu mislim, da je treba začasni sporazum podpreti, ker bo prispeval k varnosti evropskih državljanov. Vendar pa odobritev tega sporazuma ne sme zaustaviti pogajanj z Združenimi državami o dolgoročnem sporazumu, ki bodo vključevali vse ugovore, ki jih bo izrazil ta parlament.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, Svet je danes priznal, da rezultati pogajanj mogoče niso tako dobri, kot bi lahko bili. Morali bi izhajati iz tega in izkoristiti priložnost, da sporazum izboljšamo. A zgolj preložitev zadev ne bo pomagala, kajti postopek preložitve ni urejen z nobenimi pogoji. Zato se bomo na naslednjem plenarnem zasedanju ponovno znašli v popolnoma enakem položaju. Ne verjamem, da se bo s tem kaj spremenilo.

Drugič, želela bi reči, da smo slišali že dovolj obljub o tem, da se bodo stvari izboljšale v naslednjem krogu pogajanj brez udeležbe Parlamenta. Že pred tem sporazumom nam je bilo obljubljeno, da bodo stvari tokrat precej drugačne. Naj ponovim, preložitev nam ne bo pomagala. Edino, kar nam lahko v tem primeru pomaga, je, da pošljemo jasen signal.

Tretjič, varnostne vrzeli, za katere ljudje nenehno trdijo, da bodo nastale, če ne podpremo vmesnega sporazuma, preprosto ne obstajajo. Imamo pravna poročila, ki to dokazujejo, in imamo tudi sporazume o medsebojni pravni pomoči.

Sajjad Karim (ECR). – Gospod predsednik, varnost naših državljanov je vsem nam v največjem interesu in najbolj preprosto je, da se nas takrat, ko vstanemo in zahtevamo zaščito državljanskih svoboščin naših državljanov, prikazuje kot popustljive v boju proti terorizmu. Številni nacionalni parlamenti to počnejo ves čas, ko gre za ukrepe, ki jih sprejema ta parlament.

Združenje SWIFT se seveda ponaša s številnimi uspešnimi primeri, ki jih vse podpiramo, a enako pomembno je, da se osredotočimo tudi na tiste primere, pri katerih združenje SWIFT ni bilo uspešno ali pri katerih nas je pustilo na cedilu. V Evropski uniji je bilo veliko neuspešnih ali slabih preiskav. Samo v mojem volilnem okrožju je bilo pridržanih 12 nedolžnih ljudi, ki jih ni bilo mogoče obtožiti. V teku njihovega pridržanja smo bili obveščeni, da so finančne transakcije del trdnih dokazov proti njim.

Kaj se lahko naučimo iz teh slabih primerov? Svet, odmaknimo se. Imamo čas. Nismo potisnjeni v kot. Še obstaja pot, ki vodi naprej. Uklonimo se. Svet, odmaknite se; naredite to tako, kot je treba – ne zaradi tega parlamenta, temveč zaradi naših državljanov.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Gospod predsednik, če želi policist v moji državi dobiti dostop do bančnega računa, mora imeti nalog. Ne morem sprejeti sporazuma, s katerim se bo ameriškim policistom v pregled

pošiljalo na tisoče ali na milijone bančnih podatkov, ne da bi za to bilo treba pridobiti sodno dovoljenje. Vmesni sporazum, o katerem so potekala pogajanja, ne obravnava varstva podatkov. Varstvo podatkov ni luksuz – je predpogoj za našo svobodo. Sporazumu primanjkuje vzajemnosti in sorazmernosti. Tega ne moremo dovoliti.

Seveda upamo, da bodo pogajanja o končnem sporazumu potekala na ustrezen način. Kako se je mogoče o njem pogajati? Ali pogajanja potekajo na šibki ali razumni podlagi? Mislim, da je za nas bolje, da nimamo slabega sporazuma, kot da imamo kakršen koli sporazum. Če zavrnilo vmesni sporazum, bomo imeli dobro izhodišče za pogajanja o končnem sporazumu.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Pregovor pravi, da dobre sporazume sklepajo enakovredni partnerji. Vendar pa pri sporazumu, ki ga imamo v tem trenutku, ni videti, da smo enakovreden partner, temveč da nam Združene države postavljajo zahteve in pričakujejo, da bomo upoštevali njihova stališča.

Vse od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe pa ima Evropski parlament veliko več pristojnosti, naloga tukaj sedečih poslancev Evropskega parlamenta pa je, da branijo interese in pravice, temeljne pravice, 500 milijonov državljanov držav članic EU. Zato podpiram predlog, da naj se ta sporazum predela in da naj vključi predloge, za katere mi, poslanci Evropskega parlamenta, ki smo edini neposredni izvoljeni predstavniki v institucijah EU, pričakujemo, da bodo vključeni v sporazum.

Vem, da imamo v Evropski uniji države, ki jim terorizem povzroča ogromne probleme. Španija je država, ki se že dolgo časa bori proti terorizmu in mislim, da bo Svet v tem primeru partner Evropskega parlamenta in ne Združenih držav Amerike.

Alfredo Pérez Rubalcaba, predsedujoči Svetu. – (ES) Gospod predsednik, najprej bi želel povedati, da sem z velikim zanimanjem in navdušenjem poslušal vse govore cenjenih poslancev, ki so izražali tako podporo kot kritiko, čeprav je treba priznati, da je kritika prevladovala; vendar jih pozdravljam vse.

Najprej bi želel povedati, da sem zelo zadovoljen, da smo v teku razprave v tem parlamentu ponovno potrdili, da so Parlament, Komisija in Svet v celoti usklajeni, ko gre za zagovarjanje naših skupnih vrednot in, kot sem dejal v svojem govoru, za zavzemanje odločnega stališča, ki nasprotuje vsaki vrsti terorizma. Menim, da je to soglasje izredno pomembno in tega ne smemo pozabiti.

Želel bi ločiti med dvema izrazito različnima vrstama kritike, ki smo ju slišali v zvezi s sporazumom SWIFT, ki smo ga preučili danes popoldne: gre za kritiko postopka in kritiko vsebine.

Res je, da je vsebina sporazuma deležna nenehne kritike tudi s strani tistih poslancev, ki sporazum kot tak izrecno podpirajo. Naj ponovim, kar sem povedal v prejšnjem govoru, in sicer da bi bilo stvari verjetno mogoče narediti bolje; pravzaprav bi jih bilo zagotovo mogoče narediti bolje. Rekel pa sem tudi, in tudi to bom ponovil, da so bili roki takšni, kot so pač bili, kar spoštovani poslanci dobro vedo, zato sta Svet in Komisija morali ukrepati v zelo kratkem časovnem okviru. V vsakem primeru naj jasno poudarim, da si Svet, kot sem rekel že zgodaj popoldne, želi, da bi bile stvari od zdaj naprej drugačne in ne več takšne, kot so bile v preteklosti.

Nekateri poslanci so verjetno na podlagi svojih izkušenj dejali, da je to obljuba, zaveza, ki je bila v tem parlamentu vedno znova prelomljena. V zagovor Svetu bi želel reči, da je to zaveza, ki izvira iz temeljne zaveze znotraj Lizbonske pogodbe in ki določa osrednji cilj, to pa je, da mora ta parlament igrati čedalje pomembnejšo vlogo v institucionalnem življenju Evrope, da bodo državljani lahko imeli občutek, da so bolje zastopani.

Ta zaveza iz moje države, ki je temeljna zaveza znotraj Lizbonske pogodbe, pa je razlog, zakaj želim tukaj odločno zatrditi, da bo Svet v času švedskega predsedstva stvari delal drugače.

Če nekateri ne zaupajo besedi Sveta, in do tega imajo vso pravico, potem bi se morali spomniti, da nas pogodba sili, da stvari delamo drugače. Zato je tu v okviru zakonodaje sprejeta pogodba, ki bo zagotovila, da se bodo stvari v prihodnosti delale drugače, tudi če politična volja Sveta ne bi zadostovala. Zanaša se na sodelovanje tega parlamenta s Komisijo in zanaša se seveda na enoten duh, ki ga tukaj kažejo naši poslanci, duh, ki išče ravnovesje med branjenjem varnosti in ohranjanjem naših temeljnih vrednot; gre za vseevropski duh, s katerim je Svet popolnoma usklajen.

V zvezi s samim vprašanjem bi želel povedati tri stvari. Ne bom govoril o nekaterih bolj specifičnih vprašanjih, ki so bila predmet kritike, ki je bila v nekaterih primerih po mojem mnenju neutemeljena. Na primer, večkrat je bilo rečeno, da sporazum SWIFT, kakršnega imamo danes v tem parlamentu, dovoljuje skupinski prenos

podatkov. Vendar pa ni bilo rečeno nekaj, kar je treba jasno povedati, in sicer da to ni logika, na kateri bi sporazum temeljil, temveč da sporazum SWIFT dovoljuje skupinski prenos samo v izjemnih primerih, vedno in samo v primeru pravnih sumov (člen 4(6) sporazuma). To je samo en primer. Bilo je tudi nekaj drugih nekoliko površnih obtožb glede vsebine sporazuma, ki bi se jih gotovo dalo dobro preiskati, vendar jih v tem trenutku ne bom omenjal.

V zvezi s to zadevo bi želel izpostaviti še dve stvari. Prvič, poleg Komisije in nekaterih poslancev tega Parlamenta bi rad poudaril, da je ta sporazum koristen v boju proti terorizmu. Navedel sem nekaj primerov, v poročilu sodnika Bruguièra, ki je bilo posredovano poslancem, pa jih je še več. Navedem lahko še en primer, ali še bolje, kar dva, o katerih sem prej govoril in ki prihajata iz moje države.

Res je, da je bil sporazum SWIFT uspešno uporabljen za preiskavo napadov, ki so se zgodili 11. marca v Madridu. Prav tako ne smemo pozabiti, da je bil sporazum SWIFT uporabljen pri preprečevanju napada na Barcelono pred malo več kot enim letom. Vsi vpleteni v te napade trenutno služijo kazni v španskih zaporih.

Zato lahko rečemo, da, sporazum je deloval, in da, omogočil nam je ustvariti rezultate. Glede na to se bodo spoštovani poslanci zagotovo strinjali z mano, da bi preložitev sporazuma dejansko pomenila najmanj rahlo znižanje standardov varnosti za evropske državljane. Morate priznati, da bi glede na to, da sporazum deluje in je deloval v našo korist, preložitev povzročila, da bi bili nekoliko manj varni: in svoje besede izbiram previdno, da ne bi kdo obtožil Sveta, da pretirava. Zagotovo bi bili malce manj varni; to je tako preprosto.

Zato želim v imenu Sveta poudariti, in mislim, da se strinja tudi Komisija, da je zelo pomembno, da sporazuma ne preložimo. Mogoče si ta sporazum res zasluži kritiko, zato želim še enkrat poudariti, da sprejemamo ostre očitke, ki smo jih slišali danes popoldne. A spoštovani poslanci se bodo gotovo strinjali z menoj, ko bom rekel, da je ta sporazum veliko boljši od protokola o izmenjavi podatkov, ki so ga Združene države in EU morale upoštevati dolga leta.

Sporazum, o katerem razpravljamo danes, verjetno res ni popoln. Lahko bi ga izboljšali in lahko se tudi strinjam z nekaterimi kritikami z nekaterih strani, vendar vas prosim, da priznate, kot priznavam tudi jaz, da je to bolje od tistega, kar smo imeli prej. EU, Svet in Komisija so podali več predlogov sporazumov, ki so vzrok za zaskrbljenost v nekaterih državah članicah, ki si predvsem prizadevajo zagotoviti, da varnost ne bo vzpostavljena na račun človekovih pravic in temeljnih svoboščin: in to je tudi pravilno.

Zato želim ponoviti, kar je povedala gospa komisarka, in sicer da je pomembno, da sporazuma ne preložimo. Parlamentu bi želel tudi še enkrat povedati, da si Svet iskreno želi pogajanj o novem sporazumu – ki bo dokončen – o sporazumu, ki bo vključeval številna vprašanja, ki so bila danes popoldne tukaj omenjena, vprašanja, s katerimi se Svet strinja in jih želi javno potrditi. Svet daje zavezo, da bo to storil. Dejstvo je, da je predsedujoči Svetu to zavezo že dal v pismu predsedniku Parlamenta, kljub temu jo moramo potrditi, ko bo prišel čas pogajanj.

Zato danes razpravljamo o vmesnem sporazumu, ki trenutni položaj izboljšuje. Razpravljamo o sporazumu, ki bo veljaven devet mesecev, to pa je čas, ki ga Komisija, Svet in Parlament potrebujejo za sklenitev novega sporazuma – ki bo dokončen –, sporazuma, ki bo zagotovo obravnaval vse zelo utemeljene previdnostne ukrepe, o katerih smo danes popoldne razpravljali v Parlamentu.

Svet ne more zanemariti te popoldanske razprave. Ne moremo zanemariti dejstva, da je bil ta sporazum deležen velike kritike. Kot sem dejal, so bile nekatere kritike zagotovo bolj utemeljene od drugih, a kritika je bila in mislim, da si zasluži, da jo resno preučimo. V imenu Sveta prosim Parlament, naj nam da nekaj časa za premislek.

Nekaj časa, seveda, za analizo in pogovor o tej razpravi z mojimi kolegi v Svetu, nekaj časa za pogovor s Komisijo in predvsem nekaj časa za preučitev možnosti za oblikovanje boljšega sporazuma z ZDA, za katero menim, da je resnična možnost. Gospe in gospodje, gospod predsednik, prvič vas prosimo za nekaj časa, da bi se lahko čez nekaj tednov, nekaj mesecev, vrnil v Parlament z zagotovitvijo, da smo ustvarili temelje ta podpis dokončnega sporazuma, ki ustrezno obravnava skrbi, ki so jih danes izrazili nekateri cenjeni poslanci. Skrbi, ki, ponavljam, v mnogih primerih posnemajo skrbi Sveta.

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Gospod predsednik, to je izredno pomembna razprava. To je popolnoma res, saj govorimo o pomembnih zadevah, kot so način ohranitve varnosti naših državljanov, obenem pa tudi način ohranitve dobrih sistemov za obveščanje in izmenjavo z visoko ravno varstva podatkov.

Kot je dejal predsedujoči Svetu, se je pojavilo nekaj vprašanj in tudi, po mojem mnenju, nekaj nesporazumov. Na nekatera odgovarja poročilo gospoda Bruguièra, zato vas pozivam, da si ga preberete. A mislim, da

moramo razumeti in se spomniti, zakaj imamo vmesni sporazum. Zakaj ga imamo? Zato, ker je združenje SWIFT ukrepalo, mi pa smo se znašli v položaju, v katerem nismo imeli predpisa o prenosu podatkov, zato sta Svet in Komisija hitro ukrepala, da ni uredila nekaj v zvezi s tem. Od Združenih držav smo dobili nekaj odstopanj in nekaj zelo dobrih mehanizmov za varstvo podatkov. Prav tako sta dve zadevni državi članici Komisijo prosili za vključitev, da bi pri tem ustvarili evropski pristop in se izognili dvostranskim sporazumom. Tega ne smemo pozabiti.

To je zdaj, kot sem rekla, vmesni sporazum; lahko se izboljša in se tudi bo izboljšal. Komisija in Svet nedvomno nameravata na podlagi Lizbonske pogodbe vključiti Evropski parlament v trajni sporazum. Bolje moramo pojasniti sodne mehanizme, zakonito obdelavo podatkov in izbris podatkov. Trajni sporazum bo vključeval tudi zagotovila glede popravkov, dostopa do podatkov.

Gospod Lambrinidis je vprašal, zakaj Komisija tega nima. Gospod Lambrinidis, Komisija je na svojem položaju 16 ur in 20 minut. To je zelo pomemben pogajalski mandat. Moramo imeti možnost, da o tem razpravljamo skupaj, znotraj nove Komisije, preden oblikujemo celoten pogajalski mandat, o katerem bomo razpravljali skupaj z Evropskim parlamentom. Mandat smo prevzeli šele pred kratkim, zato ne morete pričakovati, da bi to že storili. Vendar bomo poskrbeli – in gospod Barroso je to zelo jasno povedal v pismu gospodu Buzeku –, da bomo delali na pogajalskem mandatu; čim prej ga bomo predstavili Evropskemu parlamentu in poskrbeli, da boste o tem v celoti obveščeni.

Mogoče bi bilo dobro, če bi preložili glasovanje, in mogoče bomo potrebovali več časa za razpravo o mandatu. Pogajalski mandat si boste ogledali; imeli boste čas, da pregledate dokumente, poročila in tako dalje, Komisija pa je, kot sem rekla, pripravljena, da sodeluje z vami in Svetom, da bi dobili dober – in veliko boljši – trajni sporazum o tej zadevi.

Predsednik. – Kolegi, pravilo modrega kartončka ne velja med predstavitvami Sveta in Komisije, vendar je to izredno pomembna razprava. Jutri se moramo odločiti.

To ni v skladu s Poslovnikom, a vseeno bi vas prosil, gospod predsedujoči Svetu, če bi lahko odgovorili samo na dve kratki – poudarjam kratki – vprašanji gospoda Schulza in gospoda Lambrinidisa, samo dve in nič več, kajti o tem bi lahko razpravljali še dve uri.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Gospod predsednik, gospod Rubalcaba, pozorno sem poslušal vaše besede skupaj z vsemi poslanci tega parlamenta. Uporabili ste naslednje besede: „Dajte mi več časa, da se o tem pogovorim z drugimi člani Sveta. Dajte mi več časa, da se lahko vrnem z boljšim sporazumom.“ Zato bi vas želel vprašati zelo natančno, ali gre za to, da Svet ne vztraja več pri tem sporazumu in pri glasovanju o tem sporazumu in ali potrebujete čas za pogajanja z ZDA o novem in izboljšanem sporazumu. Ali sem prav razumel, kar ste povedali?

Stavros Lambrinidis (S&D). – Gospod predsednik, ali se Svet zaveda dejstva, da združenje SWIFT v preteklih letih ni niti enkrat posredovalo točno določenih podatkov, ker jih ne more izločiti, in da vedno posreduje skupinske podatke?

Ali se Svet zaveda dejstva, da ravno zaradi tega obstaja sporazum med ZDA in združenjem SWIFT, ki osebe združenja SWIFT umešča v Ministrstvo za finance, da bi zagotovil, da se skupinski podatki, ki jih Ministrstvo za finance dobi, ne bi preiskovali skupinsko?

Ali se Svet zaveda dejstva, da vmesni sporazum ne vključuje niti najmanjšega popuščanja Parlamentu? Če imam prav – in upam, da imam – ali se torej Svet in Komisija zavezujeta, da bosta vprašanje o skupinskih podatkih v pogajalskem mandatu jemala skrajno resno?

Alfredo Pérez Rubalcaba, predsedujoči Svetu. – (ES) Gospod predsednik, Svet želi še enkrat povedati, kako pomembno je, da ne prekinemo toka izmenjave finančnih podatkov med Evropo in Združenimi državami.

Vendar pa se Svet tudi zaveda, da je treba resno preučiti tudi vse previdnostne ukrepe, kritike in predloge cenjenih poslancev.

Zato sem prosil za nekaj časa za delo z vsemi državami Evropske unije, z vsemi državami članicami, da bi preučili, ali moramo vključiti takšen premislek tudi v nov sporazum. Še pomembneje, prosil sem za nekaj časa za posvetovanje z Združenimi državami. Prepričan sem, da so ZDA pripravljene v nov sporazum vključiti številne previdnostne ukrepe, zadržke in omejitve, ki jih je danes tukaj izrazil Evropski parlament. Na kratko, pripravljene so vzpostaviti večje ravnovesje med varnostjo in svobodo v dokončnem sporazumu, o čemer dejansko razpravljamo danes.

Želim si nekaj časa za preučitev te možnosti, da bi se lahko vrnil v Parlament in na zasedanju, kakršno je tole, pred začetkom glasovanja, rekel, da so Združene države dale zavezo Komisiji in Svetu, da bodo te predloge Evropskega parlamenta vključile v nov sporazum.

Mislím, da bi v takšnih pogojih imeli popolnoma drugačno razpravo, kot je ta, ki jo imamo tukaj danes popoldne.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Gospod predsednik, to je zelo koristno. Najlepše se vam zahvaljujem, da ste to omogočili. Če sem prav razumel, kajti razpravljamo o občutljivem vprašanju, nam gospod Rubalcaba ne more zagotoviti, da obstoječi sporazum ne bo začel veljati. Z drugimi besedami, če zadeve preložimo in si vzamemo več časa, bo sporazum začel veljati.

Zato se moje naslednje vprašanje glasi: ali nam lahko gospod Rubalcaba na primer zagotovi, da bo čez en mesec sprejet sporazum z višjimi standardi, ali pa nam Svet sporoča, da moramo kljub vsemu čakati devet mesecev do konca tega obdobja? Parlament zelo težko sprejme takšno brezpogojno zagotovilo. Zato moramo imeti jasne pogoje v zvezi z zagotovitvijo Sveta, da bi se jutri lahko odločili o možni preložitvi.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Gospod predsednik, hvala za velikodušno uporabo Poslovnika Parlamenta in za to, da ste dali besedo dvema predstavnikoma, prvemu iz Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov in drugemu iz Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov).

Gospod Rubalcaba, natančno ste povedali, za kaj gre. Večina pripomb na razpravi v Parlamentu je bila poštenih. Močno cenim vse, kar je bilo povedano. Vendar pa bi morale te besede imeti stvaren in informativen element s polnim poznavanjem dejstev, zato sem bil iskreno zelo presenečen, ko sem slišal, da je pri nekaterih izjavah šlo prav za nasprotno. Takšne izjave dajejo vtis, da je zelo malo ljudi dejansko prebralo sporazum, ki ga kritizirajo, kajti če bi ga prebrali, nikakor ne bi mogli dati teh pripomb.

Zato vas, gospod Rubalcaba, želim povprašati o zadevi, ki jo je omenil moj kolega, gospod Manfred Weber, in ki jo je v svoje pismu omenila gospa Hennis-Plasschaert (kot že veste, podpiram ohranitev vmesnega sporazuma v času, ko potekajo pogajanja o novem sporazumu) Gospa Hennis-Plasschaert v svojem pismu postavlja isto vprašanje kot Manfred Weber. Ali lahko Svet zagotovi Parlamentu, da bo z njegovo udeležbo predstavil končno besedilo novega sporazuma, in sicer na odboru junija in na plenarnem zasedanju julija?

Alfredo Pérez Rubalcaba, predsedujoči Svetu. – (ES) Gospod predsednik, nekateri cenjeni poslanci pozivajo k vmesnem sporazumu, drugi spet k trajnem.

Kar zadeva časovni okvir, če se temu parlamentu predstavijo temelji dokončnega sporazuma oziroma, z drugimi besedami, če se predstavijo zaveze Združenih držav za vključitev nekaterih previdnostnih ukrepov in predlogov, ki jih je podal ta parlament, to zagotovo ne more biti isto, kot če bi mu predstavili nov sporazum.

Če me cenjeni poslanci sprašujejo, ali lahko nov sporazum prinesem v ta parlament v enem mesecu, potem je odgovor ne. Če me sprašujete ali lahko v nekaj mesecih temu parlamentu predstavimo rezultate dialoga med Združenimi državami in Parlamentom, katerega udeležba je zelo pomembna, da bi lahko razpravljali o tem, ali imamo prav, ko mislimo, da bo dokončni sporazum precej boljši od trenutnega, potem je odgovor da. Po mojem mnenju to lahko dosežemo.

In prav to je tisto, za kar prosim. Zato se ne sklicujem posebej na predlog poročevalke, ki ga, priznam, danes popoldne nisem resno preučil, potem ko sem ocenil splošno vzdušje in večkratne proteste in nasprotovanja podpisu vmesnega sporazuma. Naj še enkrat povem, da menim, da je v takšnih okoliščinah veliko bolj realno prositi Parlament za rok na primer treh mesecev, da bi si tako zagotovili čas za predstavitev podlage sporazuma z Združenimi državami, o kateri bi lahko nato razpravljali v Parlamentu. Z drugimi besedami, ta sporazum bi vključeval elemente, za katere mi v EU (Komisija, Svet in Parlament) ter Združene države mislimo, da bi morali biti vključeni v dokončen sporazum, o katerem bi naknadno potekala pogajanja.

Mislím, da bi v takšnih okoliščinah bila razprava, kakršno imamo zdaj, bistveno drugačna.

Jeanine Hennis-Plasschaert, poročevalka. – Gospod predsednik, veliko je bilo povedanega. Dovolite mi, da gospodu Busuttlu in predvsem predsedujočemu Sveta poudarim, da s tem, ko odrekamo naše soglasje vmesnemu sporazumu, varnost evropskih državljanov ni ogrožena. Mislím, da je zelo nepošteno, da se to izkorišča kot argument. Še vedno so na voljo drugi pravni instrumenti za ciljno usmerjeno čezatlantsko izmenjavo podatkov in, kot je dejal Claude Moraes, pri tem nima nihče moralne prednosti.

Pismo ZDA je bilo očitno spoštovano, o tem ni dvoma, a reči, da boste prisluhnili stališčem Parlamenta, jih preučili in nanje odgovorili, je nekoliko neprepričljivo, kajne? To zveni zelo neobvezno. Rečeno je bilo tudi, da se bo to zgodilo samo, če bo ta vmesni sporazum še naprej veljaven, kar je po mojem mnenju čisto izsiljevanje. Postajam jezna in žal mi je za to, a ta razprava mi gre že počasi na živce.

Program TFTP ni in ne more veljati za skladnega z najstrožjimi evropskimi običaji glede državljskih svoboščin. Treba ga je razumeti, in želim, da se to potrdi, kot odmik od evropskega prava in prakse. To sem rekla že prej in to želim še enkrat jasno slišati. Želela bi povedati tudi, da nihče ne dvomi o potrebi po nadaljnjem in močnejšem sodelovanju med ZDA in EU, vendar morajo biti EU in države članice, predvsem v Svetu, odločne pri opredeljevanju lastnih ciljev. V tej zvezi Parlament in Svet še nista usklajena.

Naj na koncu poudarim, da gre v celoti za evropsko odgovornost, zato je treba poiskati evropsko rešitev. Nizozemska in Belgija ne moreta dovoliti, da bi ju pri tem vodili za nos. Pozorno sem poslušala vaše izjave, prošnjo za nekaj več časa, in pripravljena sem to prošnjo posredovati konferenci predsednikov, vendar mi niste dali zagotovil, ki sem jih iskala: vse skupaj je bilo preveč nejasno. Kljub temu bom vašo prošnjo posredovala konferenci predsednikov, ki se bo sestala danes popoldne.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 10. februarja 2010.

Pisne izjave (člen 149)

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Sodelovanje z Združenimi državami v boju proti terorizmu je pomembno, vendar ne za vsako ceno. Sporazum z Združenimi državami o posredovanju finančnih podatkov se konča dejansko pri odpiranju in branju osebne pošte vseh evropskih državljanov ali spremljanju njihove elektronske pošte z izgovorom, da teroristi drug drugemu verjetno pošiljajo pisma ali elektronska sporočila. Sporazum, o katerem govorimo, ne zagotavlja spoštovanja osebnih podatkov, še manj pa uporabe, ki bi ji lahko bili namenjeni. Tveganje vmešavanja v zasebno življenje milijonov nedolžnih državljanov ali v popolnoma zakonite finančne transakcije evropskih podjetij zgolj po ukazu neke administracije je nesprejemljivo. Še vedno se spominjam afere „Echelon“, tistega prisluškovalnega sistema, ki naj bi bil namenjen za vojaške in varnostne namene, nato pa se je izkazalo, da gre za zaskrbljujoč potencialen komercialen in političen vohunski sistem, usmerjen proti zaveznikom. Lahko sprejmemo izmenjavo, torej vzajemno posredovanje ciljno usmerjenih podatkov na zahtevo sodnih organov v posebej določenem okviru. Zagotovo želimo pomagati združenju SWIFT, da se premakne iz tehnične mrtve točke, ki mu preprečuje, da bi izvajal kar koli drugega razen posredovanja množice podatkov. Vendar pa tega sporazuma ne moremo sprejeti.

Indrek Tarand (Verts/ALE), v pisni obliki. – (FR) Gospod predsednik, našim kolegom poslancem predlagamo, da glasujejo proti poročilu zato, da bi članom Sveta in Komisije dali priložnost, da opravijo neke prilagoditve in s tem spremenijo svoje stališče. Močno upamo, da bodo izkoristili to priložnost. Za ostale: Francija se je pravkar odločila Rusiji prodati bojno ladjo vrste Mistral; prepričani smo, da bo to dejanje iskreno obžalovalo.

Zbigniew Ziobro (ECR), v pisni obliki. – (PL) Grožnja terorizma se prav nič ne manjša. Nedavni poskus samomorilskega bombnega napadalca, ki je hotel raznesti zrakoplov, ki je letel iz Evrope v ZDA, kaže, da obstajajo ljudje, ki so v imenu fanatičnih prepričanj pripravljeni ubiti na stotine nedolžnih ljudi. Vendar pa bi bilo narobe, če bi teroristična dejanja razlagali izključno kot dejanja obupanih posameznikov. Za vsakim teroristom namreč stoji organizacija, ki ga je usposobila, ga opremila z eksplozivi in ga financirala. Terorizem mora biti dobro organiziran, da bi preživel, za to pa predvsem potrebuje denar. Ne smemo ustaviti naših prizadevanj za odkrivanje finančnih tokov in opredelitev virov sredstev, ki se uporabljajo za podpiranje terorizma. Učinkovita izmenjava podatkov med vlada in vzajemna pomoč pri identifikaciji sumljivih oseb in organizacij sta največjega pomena pri zagotavljanju varnosti našim državljanom. Prizadevati si moramo za to, da bo končni sporazum zagotavljal potrebno zaščito osebnih podatkov.

Vendar pa ne smemo pozabiti, da bi naš prvi cilj moral biti omejevanje terorizma, kajti terorizem je še vedno prava grožnja, tudi v Evropi. Ko govorimo o varnosti, je treba politične igrice dati na stran. Evropski parlament ne bi smel razkazovati svoje moči z zavračanjem vmesnega sporazuma z ZDA o posredovanju podatkov o finančnih transakcijah, ker ta sporazum izboljšuje varnost naše celine.

PREDSEDSTVO: GOSPOD LAMBRINIDIS*podpredsednik***14. Naprave za skeniranje telesa – Delovanje obveščevalnih služb v protiterorističnih strategijah (razprava)**

Predsednik. Naslednja točka so skupna razprava o boju proti terorizmu in izjave Sveta in Komisije o napravah za skeniranje telesa ter delovanju obveščevalnih služb v protiterorističnih strategijah.

Alfredo Pérez Rubalcaba, predsedujoči Sveta. – (ES) Gospod predsednik, gospe in gospodje, na začetku te razprave bi se želel zahvaliti Parlamentu za priložnost, da imamo lahko mirno razpravo o protiteroristični politiki in predvsem nekaterih elementov protiteroristične politike. Pozdravljam tudi čas, v katerem poteka ta razprava, saj je minilo že kar veliko časa od razburjenja, ki ga je po vsem svetu povzročil neuspeh napad na letu v Detroit decembra lani.

Seveda, ko se zgodi nekaj takega, ko pride do spopadanja z grožnjami, kakršna je grožnja terorizma, verjamem v odziv, vendar pa precej bolj podpiram tiho in nenehno delo, počasi in sigurno, kot pravimo v moji državi. Pred Parlamentom bi želel poudariti, da je grožnja terorizma v vseh državah EU še vedno tako resnična, kot je bila.

Vemo, da nas teroristi opazujejo, vemo, da so domiselni in da poskušajo spremeniti svoje metode, da bi se izmuznili našim strategijam boja proti terorizmu. Zaradi tega mora biti domiselna in raznolika tudi naša strategija; mora se izboljšati in, kar je najpomembneje, učiti se moramo iz svojih napak, kajti napake zagotovo delamo.

Zato se vsi zavedamo, da na razpravi v tem Parlamentu o tem vprašanju verjetno ne bi uporabljali teh pojmov, če decembra ne bi bilo neuspelega napada na letu v Detroit. Z drugimi besedami, ta razprava izhaja iz potrebe po previdnostnih ukrepih in zlasti po zaključkih, ki smo jih vsi potegnili, ko smo preučevali uspeh pri letu v Detroit, ki sem ga pravkar omenil.

V središču današnje razprave so tudi analiza naših napak pri obravnavanju tega domnevnega napada ter ukrepi, ki jih različne države sprejemajo, da bi preprečile ponavljanje takšnih napak. Zato govorimo o analiziranju podatkov, o protiterorističnih službah; govorimo o izmenjavi podatkov in govorimo o napravah za skeniranje telesa. Govorimo o napakah pri napadu, ki se na srečo ni zgodil.

Ker je to tema naše razprave, bi želel omeniti nekatere najočitnejše zaključke, ki jih po mojem mnenju lahko potegnemo iz neuspelega napada na letu v Detroit. Gre za pet zaključkov.

Prvič, Detroit poudarja dejstvo, da so civilna letala še naprej prednostna tarča teroristov.

Drugič, Detroit poudarja pomen zbiranja podatkov, obenem pa tudi njihovega združevanja in analiziranja.

Tretjič, Detroit poudarja, da so člani Al Kaide zmožni sprožiti napade zunaj tega, čemur bi mi rekli njihovo lastno ozemlje. To velja za Al Kaide na Arabskem polotoku (teroristično organizacijo, za katero se sumi, da stoji za neuspehim napadom na letu v Detroit) oziroma Al Kaide v islamskih državah Magreba, ki predstavljajo grožnjo vsem nam.

Četrta stvar, ki sem jo zaključil, je, da bi nas dogodki na letu v Detroit morali spomniti, kako pomembno si je prizadevati za zaustavitev procesa radikalizacije. Po mojem mnenju je osebnost domnevnih teroristov zelo pomemben dejavnik v zvezi s tem vprašanjem.

Nazadnje, Detroit zahteva, da posebno pozornost namenimo propadlim državam ali katerim koli državam, ki jim zaradi njihovih okoliščin grozi propad.

Prvi in drugi zaključek se nanašata na stalno grožnjo civilnemu letalstvu in potrebi po združitvi vseh podatkov, ki jih imamo na voljo; vodita nas naravnost k današnji popoldanski razpravi oziroma razpravam o podatkih in njihovi uporabi ter o napravah za skeniranje telesa.

Moram reči, da to ni nova razprava in tudi ni prvič, da o tem razpravljamo v tem parlamentu. Gospod de Kerchove, koordinator za boj proti terorizmu, je v svojem zanimivem in prodornem poročilu na razpravi o tej temi v tem parlamentu 26. novembra govoril o upravljanju informacij in varstvu osebnih podatkov. Podatki in analiza podatkov sta ključna elementa v prizadevanjih za preprečevanje in obravnavanje terorizma, kar je predmet te popoldanske razprave.

Teroriste moramo identificirati, vedeti moramo, kjer načrtujejo napad, kdo jih oskrbuje z orožjem, poznati moramo glavno infrastrukturo, ki jih podpira, poznati moramo njihove komunikacijske sisteme in vse to lahko odkrijemo s pomočjo podatkovnih baz in specializiranih virov. Da bi dobili vse razpoložljive informacije, potrebujemo izmenjavo podatkov, ki jo moramo ustrezno upravljati.

Moram pa reči, da bi se nekaterim napadom, ki smo jih utrpeli v preteklosti, lahko izogniti, če bi bile informacije pravočasno na voljo vsem tistim, ki so zadolženi za izvajanje protiterorističnih ukrepov: z drugimi besedami, če bi se z informacijami ravnalo na združevalen in, oprostite izrazu, inteligenen način, kar pa se ne zgodi vedno. To nas pripelje k razpravi o upravljanju informacij.

Imamo okvir EU, znotraj katerega lahko informacije izmenjujemo na ustrezen način. Naša pred kratkim sprejeta strategija je bila del sklepov Sveta lani novembra. Njen cilj je zagotoviti varnostnim silam in obveščevalnim službam potrebne podatke za namen izboljšanja uporabnosti in učinkovitosti protiteroristične strategije. Nič drugega kot potrebne podatke, saj skupinski podatki včasih negativno vplivajo na svojo lastno vrednost in učinkovitost.

Kot kaže ta strategija, morajo biti odločitve o izmenjavi podatkov skladne, strokovne, učinkovite, uresničljive, zanesljive in razumljive vsem državljanom in strokovnjakom, ki imajo z njimi opravka. V skladu z njenimi smernicami mora strategija upoštevati izjave in pomisleke, s katerimi smo se ukvarjali v tem parlamentu: potrebo po boju proti terorizmu, kakor tudi vprašanja o človekovih pravicah, pravici do zasebnosti in varstvu osebnih podatkov.

Kot sem rekel na začetku razprave, lahko iz domnevnega napada na letu v Detroit zaključimo tudi to, da so glavni cilj terorističnih napadov komercialni zrakoplovi. Domnevni teroristi so se očitno uspeli vkrčiti na zrakoplov z zadostno količino eksplozivov, da bi lahko zrakoplov raznesli v zraku in s tem onemogočili vse naše nadzorne sisteme in vse naše varnostne sisteme in mehanizme na letališčih. Z drugimi besedami, te varnostne mehanizme moramo očitno pregledati, saj je jasno, da niso zadostovali za preprečitev napada, kakršen je bil domnevni napad na letu v Detroit, ki se na srečo ni zgodil.

Naj povzamem: še naprej moramo izboljševati naše varnostne službe, da bi tako poskusili preprečiti vkrcanje teroristov ali domnevnih teroristov na komercialne lete. Vsem je treba preprečiti, da bi se na letalo vkrkali z orožjem, eksplozivi ali kemičnimi prekursorji eksplozivov. Če bosta ta varnostna ukrepa neuspešna, moramo storiti več, da bi zaščitili naša letala in se izognili nesrečam med poleti.

Prav to je okvir te razprave o vprašanju, ki je tako pomembno za ta parlament in za Svet, torej o vprašanju naprav za skeniranje telesa.

Kot cenjeni poslanci vedo ima Komisija na področju varnosti v letalskem prometu ustrezno pristojnost, da opredeli cilje in oblikuje predpise. O teh zadevah potekajo razprave na uradnih in neuradnih zasedanjih Sveta prometnih ministrov. Želel pa bi omeniti, da je to vprašanje varnosti v letalskem prometu bilo tudi predmet razprave na neuradnem zasedanju Sveta ministrov, ki je potekalo pred nekaj tedni v Toledu.

Tam smo se dogovorili o različnih zadevah: prvič, da je pravilno in ustrezno, da EU oblikuje skupno stališče o napravah za skeniranje telesa in na splošno o vseh zaščitnih mehanizmih na naših letališčih; nesmiselno je, da so nekatera letališča manj zaščitena od drugih, saj to v resnici pomeni, da smo vsi manj zaščiteni. Zato bi bili veseli, če bi Evropska unija lahko sprejela sporazum in oblikovala skupno stališče na tej razpravi.

Drugič, v zvezi s težjo, bolj občutljivo zadevo, pri kateri je treba upoštevati več različnih vidikov: prvič je treba seveda ugotoviti, kako učinkovite so tovrstne naprave za skeniranje telesa pri preprečevanju teroristom, da bi se vkrkali na letala z eksplozivi ali kemičnimi prekursorji eksplozivov. Drugič, ugotoviti in analizirati moramo, ali so te naprave za skeniranje telesa združljive s pravico ljudi do zasebnosti in intimnosti, na to pa morajo odgovoriti Svet, Komisija in ta parlament. Tretja zadeva, o kateri smo se dogovorili, je, da je treba ugotoviti, ali obstajajo kakršna koli zdravstvena tveganja za tiste, ki gredo skozi to napravo pred vkrcanjem na komercialen let.

Kar zadeva ta tri vprašanja: Komisija dela na treh študijah o učinkovitosti naprav za skeniranje telesa, o njihovem vplivu na zdravje in o njihovi združljivosti s človekovimi pravicami in temeljnimi svoboščinami ljudi. Te študije bodo v bližnji prihodnosti na voljo Svetu in temu parlamentu.

Zato je bilo na neformalnem zasedanju Sveta v Toledu dogovorjeno, da se te informacije raziščejo in posredujejo, da bi lahko imeli temeljito razpravo in, upajmo, dosegli enoglasno stališče o tej zadevi, kar bi bilo zelo zaželeno.

Ko bomo oblikovali to skupno stališče, bomo v celoti upoštevali resolucijo, ki jo je ta parlament sprejel 23. oktobra 2008 po razpravi o napravah za skeniranje telesa. Med razpravo smo govorili o potrebi po oceni vpliva na človekove pravice, zdravstvenih tveganjih in ekonomskem vplivu, kakor tudi o potrebi po posvetovanju z evropskim nadzornikom za varstvo podatkov. Vse to je treba upoštevati na naši naslednji razpravi.

Še enkrat bi se želel zahvaliti Parlamentu za priložnost za razpravo o teh vprašanjih in za prilagodljivost v zvezi s časovnim okvirom te razprave.

Siim Kallas, član Komisije. – Gospod predsednik, tu smo, da bi predstavili skupno stališče o nekaterih vidikih boja proti terorizmu. Moja prednostna naloga kot komisarja za promet sta nedvomno varnost in zaščita potnikov. To je glavna prednostna naloga naše skupne prometne politike in je vedno izredno pomembna.

Načrtovan teroristični napad na letu 253 v Detroit družbe Northwest Airlines 25. decembra je ponovno potrdil resničnost grožnje civilnemu letalstvu. Želim poudariti, da so bili veljavni standardi EU na področju varnosti v letalstvu 25. decembra na amsterdamskem letališču Schipol pravilno izvedeni.

Ta dogodek je predvsem pokazal na neuspeh obveščevalnih služb, na neuspeh pri „povezovanju pik“. Letalstvo je še naprej tarča teroristov. Tega dejstva ne moremo zanemariti. Varnost v letalstvu je zato treba zagotoviti z vsemi ustreznimi sredstvi ob polnem upoštevanju temeljnih pravic.

Potniki, mediji in zainteresirane strani na področju letalstva nas vsi upravičeno sprašujejo, ali so obstoječe varnostne ureditve dovolj dobre oziroma ali moramo sprejeti dodatne ukrepe. Zato se danes povsod razpravlja o novih tehnologijah pregledovanja, tako imenovanih „napravah za skeniranje telesa“.

V zvezi z uporabo naprav za skeniranje telesa na letališčih strokovnjaki s področja varnosti v letalstvu menijo, da imajo te naprave boljšo zmogljivost odkrivanja od obstoječe opreme za pregledovanje. Nekateri menijo, da so precej boljše. Nekateri menijo, da ne gre za nekakšen velik napredek, še vedno pa ni popolnoma jasno, kakšno dodano vrednost te naprave zagotavljajo varnosti v letalstvu in kakšne so njihove posledice za zdravje in zasebnost.

Kot je Parlament opozoril že leta 2008, uporaba tehnologije za slikanje telesa odpira številna vprašanja, ki so predvsem povezana z zasebnostjo, varstvom podatkov in zdravjem. Aprila vam nameravam predstaviti poročilo o tehnologiji za slikanje in njeni uporabi na letališčih EU. To poročilo bo obravnavalo vprašanja, ki so postavljena v resoluciji Evropskega parlamenta iz leta 2008.

Resno jih moramo preučiti. Odločiti se moramo tudi, ali bi se ta vprašanja bolje reševala na nacionalni ali na evropski ravni. Po mojem mnenju bi bil okvir EU boljši. To pravim na podlagi naših izkušenj pri skupnem pristopu po 11. septembru in ob upoštevanju učinkovitosti enotnega trga na področju letalstva. Okvir EU zagotavlja enotne standarde tako v zvezi z varnostjo kot spoštovanjem posameznikovih pravic.

Na koncu bi želel poudariti, da je varnost v letalstvu precej večje vprašanje od uvedbe nove tehnologije za pregledovanje. Da bi se borili proti terorizmu, katerega tarča je civilno letalstvo, potrebujemo širok niz združenih in usklajenih ukrepov – obveščanje, profiliranje, različne metode iskanja in mednarodno sodelovanje. Kot je pravkar povedal gospod minister, se teroristi razvijajo. Tudi mi se moramo razvijati, naprave za skeniranje telesa pa so edini element te vrste.

Veselim se vaših stališč in se vam zahvaljujem za pozornost.

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Gospod predsednik, to je novi dvojni pristop Komisije. Kot je pokazala predhodna razprava, zdaj ko imamo Lizbonsko pogodbo delo na ravni EU vstopa v novo fazo. Zelo sem zadovoljna in počaščena, da bom v boju proti terorizmu in glede drugih varnostnih zadev delala skupaj z vami. To bomo seveda delali ob sočasnem popolnem upoštevanju, da so države članice tiste, ki so nazadnje odgovorne za vse operativno in obveščevalno delo na tem področju.

Spomnila bi vas – nekateri ste bili na mojem zaslišanju pred nekaj tedni –, da sem obljubila, da bom izvedla oceno vseh protiterorističnih politik. Kot prvi korak sem svoje službe prosila, naj pripravijo pregled in oceno vsega, kar je bilo doseženo doslej. To bo podlaga, v skladu s katero se bom odločila, kako nadaljevati. Oceniti moramo in v celoti povzeti vse, kar imamo, vplive, kaj manjka in kaj se prekriva, da bi lahko predlagali nove ukrepe in bolj premišljene ukrepe. Veselim se, da vam bom lahko predložila to oceno in o njej razpravljala z vami.

Vendar pa ta pregled stanja ne pomeni, da se ne zavedam popolnoma dejstva, da se grožnja terorizma ni zmanjšala. Kot sta povedala moj kolega gospod Kallas in predsedstvo Sveta, vemo, da je terorizem še vedno ena izmed največjih groženj za naše vrednote in naše demokracije. Nedavno je to pokazal let v Denver.

Imamo statistike Europol, ki kažejo, da so leta 2008 države članice EU prijavile skupno 515 neuspešnih ali uspešnih terorističnih napadov znotraj Evrope; 359 posameznikov je bilo obtoženih terorizma in se jim je sodilo v skupno 187 sodnih postopkih; 50 % teh je bilo povezanih z Al Kaido ali islamskim terorizmom, 39 % pa s separatističnim terorizmom, kot so aktivnosti ETA v Španiji. Vemo tudi, da smo leta 2008 imeli tragične dogodke in strašno bombardiranje v Mumbaju, katerih cilj so bili tudi evropski državljani, med njimi poslanci tega parlamenta. Ti dogodki in številke Europol govorijo jasen jezik: terorizem je še vedno prisoten in pomembno je, da ne postanemo nepazljivi in da zagotovimo, da se v boju proti terorizmu uporablja vsa orodja, pri čemer se seveda vedno popolnoma spoštuje temeljne pravice.

Če pogledamo instrumente, ki jih imamo danes, nam je na razpolago protiteroristična strategija EU, razvita po napadih v Madridu in Londonu. Ta strategija poudarja zavezanost EU boju proti terorizmu na svetovni ravni ob sočasnem spoštovanju človekovih pravic in povečanju varnosti Evrope, s čimer svojim državljanom zagotavlja življenje v območju svobode, varnosti in pravice. To je zaveza, ki je seveda še veljavna.

Ne more biti svobode brez varnosti in ne more biti varnosti brez svobode. Zato spoštovanje temeljnih pravic v boju proti terorizmu ni samo zahteva vsake demokratične družbe, ampak je potrebno za zagotavljanje, da naše politike ostanejo verodostojne, zakonite in trajnostne. Zato Komisija predlaga samo ukrepe, ki bodo še naprej predmet pregleda zakonodaje EU, zlasti v zvezi s temeljnimi pravicami in strogo oceno učinka, vključno z učinkom na osebne podatke in posameznike.

Terorizem je, kot vsi vemo, svetovni pojav, in zato bomo ostali zavezani sodelovanju z vsemi našimi zavezniki in partnerji ter mednarodnimi organizacijami po vsem svetu.

V zvezi z notranjo razsežnostjo zoperstavljanja terorizmu in njegovega preprečevanja imamo v svoji protiteroristični strategiji nekatere ključne cilje, kako lahko Unija prispeva v boju proti terorizmu. Povsem se strinjam s temi cilji, predvsem s potrebo po končanju nasilne radikalizacije, zaščiti naše kritične infrastrukture, podpori žrtvam, izboljšani izmenjavi informacij med nacionalnimi organi in sodelovanju z vsemi ustreznimi zainteresiranimi stranmi. Odzvati se moramo na nekonvencionalne grožnje in izboljšati odkrivanje groženj. Teroristom moramo odvzeti finančne vire in več vlagati v raziskave in tehnološki razvoj.

Ta razvoj teh politik je seveda močno podpirala Evropska komisija v sodelovanju z državami članicami. V preteklem letu je Komisija pomembno prispevala k približevanju pravnih okvirov držav članic pri tem delu. Imamo na primer evropski nalog za prijetje, ki je ustvaril skupni dogovor po vsej EU o terorističnih kaznivih dejanjih in olajšal izročitvene postopke med državami članicami EU. Izvajali smo tudi pomembne dejavnosti za preprečevanje zlorabe interneta s strani teroristov, obravnavali ugodne pogoje za teroristično radikalizacijo, začeli evropski program za zaščito kritičnih infrastruktur in teroristom omejili dostop do sredstev, ki jih potrebujejo za svoja dejanja – financiranja in eksplozivov.

Akcijski načrt EU za povečanje varnosti eksplozivov predvideva pomembne ukrepe za dvig praga za teroriste, ki hočejo eksploziv uporabiti za napad. Predlagala bi zakonodajni okvir za obravnavanje nevarnosti, povezanih s predhodnimi sestavinami za izdelavo improviziranih eksplozivnih naprav. To bom storila letos.

Imamo tudi akcijski načrt CBRN, ki ga je junija lani predlagala Komisija in potrdil Svet. Ta akcijski načrt je sestavljen iz 130 ukrepov. Komisija je namenila do 100 milijonov EUR, ki bi bili na voljo iz obstoječih finančnih programov, za lažje izvajanje.

Povsem sem zavezana zagotavljanju, da bo Evropska komisija v prihodnjih letih nadaljevala z razvojem svoje vloge posrednice in pobudnice sodelovanja, mrež strokovnjakov, izmenjave dobrih praks, združevanja virov, izboljšanja raziskav in razvoja skupnih pristopov k nadnacionalnim izzivom. Pregledati bomo morali tudi uporabo naših finančnih virov. To lahko naredimo v vzpostavitvijo notranjega varnostnega sklada, ki je predviden v stockholmskem programu.

V velikem merilu mora mednarodna izmenjava informacij v zvezi z zbiranjem podatkov in shranjevanjem podatkov, ki zadevajo tisoče državljanov, upoštevati – in to je bilo zelo očitno v naši zadnji razpravi – zelo visoke standarde varstva podatkov, da bi se preprečila njihova zloraba in napačno ravnanje z njimi. Zagotoviti moramo tudi, kot je dejal komisar Kallas, da točke med seboj povežemo na ustrezen način. Skupaj s kolegico Viviane Reding bom v bližnji prihodnosti predložila kombinirani režim za varstvo podatkov, ki bo zajemal tudi policijsko in pravosodno sodelovanje.

Vse to bo upoštevano v oceni in bo v okviru notranje varnostne strategije, ki vam jo bomo predložili v kratkem.

Nazadnje, naj zaključim s tem, da povem, da lahko v boju proti terorizmu dolgoročno uspemo samo, če bomo ostali sposobni sporočati svoje vrednote in bomo še naprej spoštovali temeljne pravice. Izogniti se moramo temu, da bi se naše politike dojemalo kot dvoumne ali da uporabljajo dvojne standarde. Svojo visoko moralno držo lahko zagovarjamo in preprečujemo odtujevanje naše družbe in načina življenja samo, če ostanemo zvesti svojim vrednotam demokracije in pravne države.

Predsednik. – Dali ste nam zelo obetajočo perspektivo. Morda boste nekega dne vi, gospod Kallas in gospa Reding, sočasno predstavljala Komisijo.

Manfred Weber, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, gospod Rubalcaba, komisarji, vesel sem, da danes ne govorimo samo o sistemu SWIFT in napravah za skeniranje telesa, ampak na splošno razpravljamo tudi o boju proti terorizmu, saj je to tema, ki zadeva nas vse. Če se ozremo nazaj, moramo reči, da je terorizem resnična grožnja ljudem Evrope. Naše ukrepanje je pozitivno, iskreno pa bi se zahvalil tudi javnim organom. Ljudje, ki so odgovorni za varnost, so v zadnjih letih opravili dobro delo. Zahvalil bi se tudi našim partnerjem.

Zdaj se moramo ozreti v prihodnost. S čim se bomo soočali v naslednjih nekaj letih? V zvezi s tem imam tri posebne zahteve oziroma predloge. Prva zadeva sodelovanje med organi v Evropi. Vsak dokument je opremljen z vrstico, ki poudarja pomen sodelovanja in krepitve našega sodelovanja. To so čudovite besede, vendar pa se v praksi ni zgodilo nič. Prav tako se v zvezi s praktičnim sodelovanjem ponovno ni nič zgodilo v Toledu. Ni pomanjkanja ukrepanja – to je bilo pojasnjeno v Detroitu. Tisto, kar nam primanjkuje, je sodelovanje med organi. To je srž problema. Zato bi Svet prosil, naj končno opravi svoje delo na tem področju, Komisijo pa pozval, naj poda nekaj ustreznih predlogov.

Moja druga pripomba je, da moramo raziskati svojo obstoječo zakonodajo v zvezi z zbiranjem podatkov in podatkov mobilnih telefonov na primer v primeru hrambe podatkov. Zato imate pri tej oceni podporo skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov). Po nekajletnem premoru je pomembno, da jo preskusimo.

Tretjič, pravkar smo razpravljali o sistemu SWIFT. Parlament bi vprašal, zakaj mora biti naše sodelovanje z Združenimi državami organizirano na takšen način. Biti mora organizirano tako, ker Evropejci nismo v položaju, da bi sami ocenjevali podatke. Zato se zastavlja vprašanje, ali smo dovolj samozavestni, da jih bomo ocenjevali sami. To je še ena misel za prihodnost.

Saïd El Khadraoui, v imenu skupine S&D. – (NL) V kratkem času, ki mi je bil dodeljen, bi želel v imenu Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu opredeliti tri pomembne osnovne pogoje, ki so po našem mnenju ključni za presojo vprašanja morebitne uvedbe naprav za skeniranje telesa, ki se jih je ne tako davno predstavljalo kot čudežno sredstvo.

Najprej moramo imeti usklajen, celovit evropski pristop. Zato moramo imeti evropska pravila, saj se drugače samo preloži varnostni problem in ustvari zmedo, o tem pa je govoril predsedujoči Svetu, vendar pa želim špansko predsedstvo opozoriti, da so številni člani Sveta medtem ubrali solistični pristop, in pozivam vas, da to izrecno obsodite.

Drugič, potrebujemo globalni pristop k varnosti in protiterorizmu, to pa pomeni, da se moramo izogibati prenatrženim zaključkom, da moramo ustaviti politike napovedi, da morebitne uvedbe naprav za skeniranje telesa ni mogoče gledati ločeno od širšega okvira drugih obstoječih ali potencialnih ukrepov in da jo moramo videti tudi v okviru drugih vidikov, kot so javno zdravje in proračunske posledice.

Tretja pripomba je, da moramo tudi prenehati dajati vtis, da bodo te naprave za skeniranje telesa zagotovile 100-odstotno varnost. Verjetno veste, da te naprave na primer lahko najdejo eksploziv, ki se nahaja na telesu, vendar ne eksploziva, ki se nahaja v telesu.

Gospod predsednik, za konec bi rad povedal, da zato podpiram tudi pristop Komisije, da se pred predložitvijo predloga najprej opravi preskuse.

Gesine Meissner, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospod predsednik, gospod Rubalcaba je pravilno ugotovil, da trenutno nimamo varnega sistema letalskih prevozov. Na tem področju potrebujemo več varnosti. Dogodka v Detroitu in Münchnu sta pokazala, da pri zagotavljanju varnosti obstajajo luknje. Zato se v nori naglici uvajajo naprave za skeniranje telesa, kot da bi bile čudežno zdravilo. Uvedli so jih že v ZDA, na Nizozemskem in v drugih državah.

Vendar pa to odpira vprašanje, ali bodo naprave za skeniranje telesa res prispevale k večji varnosti letalskega prevoza. To je eno od ključnih vprašanj, ki si jih moramo zastaviti. Pravzaprav se glede naprav za skeniranje telesa pojavlja cel niz vprašanj. Kakšna vrsta tehnologije se uporablja? Kakšno sevanje oddajajo? Ali škodujejo zdravju? Kaj lahko ljudje, ki rokujejo z njimi, vidijo? Le nekaj zelenih ali rdečih pik ali celo osebo, ki se jo skenira? In nazadnje, ali lahko zagotovimo varstvo podatkov? Te naprave za skeniranje telesa so tudi drage. Če jih bomo nameščali, kdo jih bo plačal?

Veliko je vprašanj, na katera je treba odgovoriti, in prav to zdaj počnemo. To želite tudi vi in nam predstavite rešitev. Karkoli se zgodi, potrebujemo rešitev, ki bo veljala za vso Evropo. Prav tako moramo upoštevati Tel Aviv in možnost uporabe druge metode. Poiskati moramo napadalce z bombami in ne bomb. Ker ta metoda vključuje diskriminacijo, je ne moremo sprejeti masovno, ampak moramo raziskati vse možnosti in pri tem varovati temeljne pravice.

Judith Sargentini, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Parlament je pred časom postavil zahteve, ki jih morajo naprave za skeniranje telesa izpolnjevati ob morebitni uvedbi. Te specifikacije so zajemale zasebnost, varstvo podatkov, človeško dostojanstvo, zdravje in svobodno izbiro.

Obstajajo tehnologije, ki izpolnjujejo vse te zahteve, kar pomeni, da morajo biti rentgenski in radiografski posnetki in posnetki golega človeka zastareli, mi pa smo ta trenutek usmerjeni v napačno smer. Na letališču Heathrow v Londonu se ta oprema že uporablja brez možnosti izbire. Nova oprema se uvaja v Italiji. Nizozemski minister za pravosodje poziva, naj bi to opremo uvedli na vseh letališčih po Evropi, ne le za lete v Združene države Amerike, temveč za vse.

Če bomo zgolj nadaljevali s staro razpravo o tehnologiji, se bomo še naprej izogibali pravemu vprašanju, resnemu vprašanju, in sicer ali nam to dejansko kaj pomaga in ali si želimo takšno družbo? Strinjam se s kolegom poslancem iz Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu, ki zastavlja prav ta vprašanja. Razmisliti moramo o tem, v kakšni Evropi želimo živeti, kajti popolna varnost ne obstaja.

Peter van Dalen, v imenu skupine ECR. – (NL) Najnovejša generacija naprav za skeniranje telesa izpolnjuje zahteve, ki jih je opredelil Parlament. Varnostno osebje vidi na zaslonu slike z obris človeka in točkami, ki kažejo, kje se prenašajo tekočine, orožje in prepovedani predmeti. Če se odkrijejo takšne točke, se zadevnega potnika ločeno pregleda na samem mestu.

Najnovejše naprave za skeniranje prav tako nimajo nobenega učinka na zdravje. Sevanje, ki ga oddajajo, je manjše kot pri mobilnih telefonih. Še več, naprave za skeniranje so prav tako prijazne do uporabnika. Vrste pri varnostnih pregledih bodo krajše, saj je na uro mogoče skenirati več potnikov. To bo vplivalo tudi na spremembo stroškov za letalske potnike.

Gospod predsednik, najnovejše naprave za skeniranje so dodatna varnostna orodja. Prav tako sta zelo potrebna profiliranje in izmenjava obveščevalnih podatkov. Po mojem mnenju lahko hitro nadaljujemo z uvajanjem teh orodij kot dodatnih orodij.

Rui Tavares, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Pred nekaj dnevi sem prejel elektronsko sporočilo od lobista, ki prodaja naprave za skeniranje telesa. To sporočilo je govorilo o obdobju „po Detroitu“. V tem ni bilo nič presenetljivega. Vsaka naprava stane 250 000 EUR. Z njihovo prodajo je mogoče zaslužiti celo premoženje, vendar pa sem se ob branju tega elektronskega sporočila in razmišljanju o obdobju po Detroitu, kjer so terorista pri amaterskem poskusu nadvladali ostali potniki na letalu, vprašal, ali si ta napad res zasluži, da se po njem imenuje zgodovinsko obdobje.

Tega si ne zasluži, razen če se to nanaša na obdobje skrajne predrznosti. Ne more se kar vse uporabiti kot izgovor za povečanje ravni vdiranja v zasebno življenje posameznikov. Evropski državljani morajo prav tako vedeti, da smo mi v Parlamentu odgovorni. Da, res je treba preiskovati terorizem. Res je, da policija tako kot letališča potrebuje vedno več podatkov, vendar je prav tako pomembno, da raziskave temeljijo na jasnih predpostavkah, in Komisija ter Svet imata številne predpostavke. Žal mi je, da moram reči, da so nepravilne.

O zamisli, da se teroristična grožnja ni zmanjšala, je mogoče in bi tu bilo treba razpravljati. Mnenje, da se terorizem razvija in bi se morali razvijati tudi mi, drži, vendar je najprej treba svoje delo dobro opraviti, kajti napad v Detroitu ali bolje rečeno, poskus napada, bi bili zlahka preprečili. Zdaj pa smo se znašli v razpravi o podatkovnih bazah in policijskih praksah prihodnosti.

Bodo na letališčih ob odkritju, da teroristi lahko zaužijejo materiale za izdelavo bomb, začeli izvajati endoskopijo? Si želimo iti tako daleč? Prišel bo čas, ko se bo moral ta Parlament uvesti in o zadevi razpravljati previdno in s spoštovanjem do pravic javnosti.

Rolandas Paksas, v imenu skupine EFD. – (LT) Evropski parlament mora storiti vse, da se zagotovi, da obveščevalne agencije ne izkoristijo vojne proti terorju kot opravičilo za mučenje, skrivne zapore ali celo *coup d'état*, kjer se bo temu uprlo.

Gospod predsednik, dovolite, da citiram izjavo, ki jo je britanski ambasador v Uzbekistanu, gospod Craig Murray, dalčasnemu odboru Evropskega parlamenta. „V Uzbekistanu sem videl veliko dokazov o mučenju. Naletel sem na datoteko o priporniku, ki je umrl med zaslišanjem zaradi simulacije utapljanja v vreli vodi“. Med pričanjem je še en uradnik, Sir Michael Wood, izjavil, da „v skladu s Konvencijo ZN proti mučenju prejem obveščevalnih podatkov, pridobljenih z mučenjem, ni nezakonito, če mučenja nismo sami izvajali.“

Bi se lahko še bolj posmehovali človekovim pravicam?

Gospod predsednik, pozivam vas, da ponovno odprete parlamentarno preiskavo in se ponovno zbere začasni odbor glede izrednih izročitev in zaporov z zaporniki CIE v Evropi.

Philip Claeys (NI). – (NL) Previdni moramo biti, da se razprava o terorizmu ne omeji na razpravo o napravah za skeniranje telesa ali varstvo podatkov. Osupljivo je, da v svojih izjavah niti Svet niti Komisija nista omenila radikalnega islamizma, ki je še vedno plodno okolje in leglo mednarodnega terorizma. Ker nam zaradi politične korektnosti več ne dovolijo videti resnice, je vsak pristop obsojen na propad, še preden se sploh začne.

Komisija in Parlament poudarjata spoštovanje državljskih svoboščin, kar je prav in nujno, vendar je nevarnost v tem, da se izgublamo v formalizmu, in prav to vidimo v razpravi o programu za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti. Nekateri strani so krive za razvnanje čustev javnosti proti vsakršnemu pristopu v boju proti terorizmu in na ta način nikakor ne moremo služiti državljanom Evrope.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, za skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) je vojna proti terorizmu glavni izziv 21. stoletja. S tem izzivom se spopadamo tako na tehnični kot parlamentarni ravni.

V Odboru za promet in turizem nismo le izvajali uredbe v zvezi s prepovedjo tekočin v ročni prtljagi, ampak se zelo podrobno ukvarjamo z napravami za skeniranje telesa. Najprej bi rad povedal eno stvar. Trenutno nimamo popolne varnosti, kot so že poudarjali številni drugi govorniki, in je tudi v prihodnje nikoli ne bomo imeli. Vendar pa lahko razvijemo naravne tehnike, ki nam bodo omogočile, da se popolni varnosti asimptotično približamo.

Upoštevati moramo nekaj temeljnih pravil tako izven kot znotraj Parlamenta. Vse skupine se že zdaj strinjamo, da naj bi bil učinek na zdravje potnikov čim manjši. Zato je treba uvesti napredne naprave za skeniranje telesa, ki delujejo v skladu s posebnimi načeli. Seveda je očitno, da je treba zaščititi osebne pravice. Ko govorimo o vrsti pregleda, ki naj bi se uporabljal, ne bi smeli navajati le naprav za skeniranje telesa, ki skenirajo golo telo.

V Odboru za promet in turizem smo se z Odborom za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve dogovorili, da nam bo Komisija do konca marca ali v začetku aprila, vsekakor pa pred poletnimi počitnicami, predstavila predlog zakonodaje o napravah za skeniranje telesa. Na tem področju je treba upoštevati številne dejavnike. To vključuje dosledno sodelovanje med Odborom za promet in turizem, ki prevzema vodilno vlogo, in Odborom za državljanske svoboščine, pravosodjem in notranjimi zadevami, zanesljivost opreme, evropsko certificiranje in vzpostavitev istih pogojev po vsej Evropi, da se lahko zagotovi varnost na celotni celine.

Claude Moraes (S&D). – Gospod predsednik, rekli ste, da so trije komisarji, ki so za to odgovorni. To nas zelo veseli. Lahko citiram edinega, ki ga ni tukaj. Komisar Reding je prejšnji teden dejal „to, kar vemo, je, da naprave za skeniranje telesa morda predstavljajo precejšno možnost vdiranja v zasebnost, zato je treba v celoti upoštevati ves njihov vpliv“.

To je natančno takšna izjava, ki bi jih morali dajati v tej začetni fazi. Mi, socialisti in demokrati, smo prepričani, da se tehnologija lahko bori proti terorizmu, in gospa Malmström je to pravilno položila v širši morebitni pravni okvir, o katerem je govorila.

To je resen boj. Na letališčih so me že večkrat ustavili. Če lahko tehnologija pospeši ta prehod in me pri tem ne bodo s kom zamenjali, potem je to krasna zadeva, številni ljudje, ki jih zastopam v svojem volilnem okrožju in s katerimi ob varnostnem pregledu grdo ravnaajo ali jih izdvojijo, pa si želijo le varnosti. To bomo zagotovili v dobrem in skupnem pristopu z Odborom za promet, prav tako pa želijo, da se njihove državljanske svoboščine zaščitijo pred učinki terorizma, tako da na nobenem letališču ne bo šibkega člana. Tiste države članice, ki so s tem že začele, bi morale vedeti, da je potreben vseevropski pristop, učinkovit in varen pristop.

Sarah Ludford (ALDE). – Gospod predsednik, rada bi spregovorila o spoštovanju pravne države s strani obveščevalnih služb. Danes je sodba drugostopenjskega sodišča v Združenem kraljestvu razkrila skrivni poskus britanske vlade. Potrdila je to, kar je Parlament pred tremi leti imenoval pretresljiva novica o tem, da so tajne službe Združenega kraljestva sodelovale pri mučenju britanskega prebivalca in žrtve izročitve Binyana Mohameda.

Kaj meni Svet o popolni kršitvi člena 6 Pogodbe EU in Konvencije proti mučenju? Leta 2006 sem v London vodila delegacijo poslancev EP iz začasnega odbora glede izrednih izročitev in mučenja. Tedanji obrambni minister Združenega kraljestva, Geoffrey Horn, je polovico srečanja zapravljal za to, da bi me spametoval, ker sem rekla, da preiskujemo sokrivdo Združenega kraljestva. Meni in, kar je še pomembneje, britanski in evropski javnosti, dolguje opravičilo.

V Združenem kraljestvu se morajo zdaj zgoditi štiri stvari: popolnoma neodvisna preiskava sokrivde Združenega kraljestva pri zlorabah med vojno proti terorju v letih, ko je laburistična vlada Združenega kraljestva nastopala kot Bushev koder; hitra policijska preiskava in, če je treba, pregon zaradi kršenja Konvencije proti mučenju; razkritje navodil, ki so bila dana uslužbencem obveščevalne službe Združenega kraljestva in ugotavljanje, ali jim je bilo rečeno, naj o soočenju z mučenjem molčijo; polna parlamentarna odgovornost – ki je v združenem kraljestvu za obveščevalne službe nimamo.

Philip Bradbourn (ECR). – Gospod predsednik, pa spet nazaj k napravam za skeniranje telesa. Ostajam mnenja, da je treba pozdraviti vsak ukrep, ki povečuje varnost potnikov.

Vendar pa mora ta biti sorazmeren in mora nedolžnim potnikom – veliki večini – izkazati spoštovanje, ki si ga zaslužijo. Po poskusu razstrelitve letala v ZDA na božični dan, smo videli, kaj pomeni refleksna reakcija za uvedbo vseh mogočih sredstev za povečanje varnosti. V nekaterih državah članicah in še zlasti v moji je uporaba takšnih naprav zdaj obvezna brez možnosti, kot je „preiskava z detektorjem“ – tako imenovana taktika „ni skeniranja, ni poleta“.

Načeloma tej politiki nasprotujem. Glede zasebnosti moram povedati, da odločitev vlade Združenega kraljestva o odpravi zakonodaje o zaščiti otrok zaradi uvedbe naprav za skeniranje telesa ni nič drugega kot škandal. Pogledati si moramo dejstvo, da pri božičnem dnevu – vprašanje, ki je ponovno odprlo to razpravo – ni šlo za nezadostno varovanje na letališčih. Če citiram predsednika ZDA, je to bila „odpoved sistema ustrezne izmenjave obveščevalnih podatkov“.

Nekateri strokovnjaki so že povedali, da takšne naprave za skeniranje uporabljenega eksploziva ne bi odkrile.

Nazadnje moram na žalost povedati, da sam zdaj menim, da potrebujemo ustrezen sistem za profiliranje potnikov.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, terorizem se nenehno razvija in mi moramo ostati na vrhu spreminjajočega se scenarija.

Posamezne teroriste je težko prepoznati in tu se pogovarjamo o zakonodaji v zvezi z zasebnostjo in o tem ali sprejeti ali ne tehnološko napredne ukrepe. Mislim, da bi nas namesto tega morale skrbeti določene sodbe, ki jih je izdalo sodišče v Luksemburgu, ki odpirajo kršitve združene fronte zahoda proti terorizmu ali če ga obravnavamo po njegovem pravem imenu – islamski terorizem – in smo zelo previdni glede pravne politične korektnosti.

Pravna politična korektnost nikomur ne koristi, nas nikamor ne vodi in nas slabi, ko bi morali predstavljati zelo močno fronto, kajti obstaja nenehna nevarnost, ki je zdaj, ko je teroriste tako težko identificirati, še resnejša. Toliko o napravah za skeniranje telesa. Lahko se pojavijo vsepovsod: jutri zjutraj bodo morda na letalu, s katerim nameravamo potovati.

Če bo Evropa vztrajala s pretiranim zagotavljanjem civilnih svoboščin, bomo odprli izredno nevarno kršitev notranje varnosti naših narodov, in to je tisto, kar naj bi skrbelo komisarja. Namesto tega je vse preveč splošen

in strahopeten, ko mu islamskega terorizma in nevarnosti, ki jo ta predstavlja, ne uspe prepoznati s pravim imenom.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Gospod predsednik, leta 2000 je po svetu umrlo 1.200 ljudi kot posledica terorističnih napadov. Osem let pozneje, leta 2008, je število naraslo na 16 000 ljudi. Za primerjavo naj povem, da 6000 ljudi vsak dan umre za AIDS-om.

Kaj nam te številke povedo? Prvič, terorizem povzroča histerijo, ki se odraža v nerazumnem omejevanju pravic državljanov, kot velja za primer naprav za skeniranje telesa ali trenutni sporazum SWIFT. Drugič, vojna proti terorju ni uspela. Uspelo ji je le še povečati problem. Glede sodelovanja med varnostnimi službami v Evropski uniji bi rad povedal, da Evropski parlament nujno potrebuje demokratične pravice do nadzora na tem področju, kot je pravilo v vsaki demokratični državi članici. Poleg tega bi želel Komisiji priporočiti, da podpre uvedbo skupnega standardiziranega uporabniškega vmesnika (CSUI). Prizadevati si moramo za razvoj tega vmesnika, ki ga mora financirati Komisija.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Gospod predsednik, ko obravnavamo tako resno temo, kot je terorizem, ne bi smeli čakati, da se stvari zgodijo in šele nato ukrepamo. Dogodke bi morali predvideti, vendar jih ne. Na žalost po vsakem napadu le spremenimo svoj odziv, kot je to bilo po neuspelem napadu v Detroitu, ki nas danes sili v sprejem odločitev za zagotavljanje varnosti letalskega prometa.

Sprejem odločitve glede naprav za skeniranje telesa je odgovornost, ki se ji, gospe in gospodje, ne moremo izogniti. Ne moremo več čakati, ker tudi teroristi ne čakajo.

In posledično mora Komisija čim prej zagotoviti, da se bosta ohranili dostojanstvo in zasebnost posameznikov in da ne bo nobenih škodljivih učinkov na zdravje.

Ko so ta zagotovila dana, moramo odločitve sprejeti za Evropsko unijo kot celoto. Vsem tistim, ki jih skrbi kršitev naših temeljnih pravic, pravim, da ni večje pravice, kot je pravica do življenja, tisti pa, ki svobodo cenimo bolj kot vse, moramo imeti možnost živeti varno, da se čutimo resnično svobodne.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Gospod predsednik, terorizem je globalna grožnja in spopadanje z njo je odgovornost, ki si jo vsi delimo. Tudi v zvezi s tem nam Lizbonska pogodba postavlja temelje, da bomo končno lahko razvili skupno protiteroristično politiko v Evropski uniji.

Povsem se strinjam s predsedujočim Svetu in bi rad izpostavil nekatere od elementov, na katerih mora biti zgrajena takšna skupna politika.

Prvi je povečanje izmenjave informacij, še zlasti v zvezi s prizadevanji za preprečevanje terorističnih napadov ter raziskavami v mehanizme financiranja.

Drugi je uporaba vsega znanstvenega in tehnološkega napredka, doseženega v boju proti terorizmu, ob vsem dolžnem spoštovanju temeljnih pravic posameznika.

Tretji je delo s tretjimi državami, še zlasti z Afganistanom, Pakistanom in državami Afriškega roga.

Četrtič, v razpravi o varnosti v letalskem prometu moramo zagotoviti, da so tehnološki napredki, in sicer naprave za skeniranje telesa, skladni glede zdravja človeka in zasebnosti in predvsem, da ne vplivajo na čas obdelave na letališčih ali udobje potnikov.

Vendar pa obstajajo tudi trije institucionalni elementi. Prvi je COSI, Stalni odbor za notranjo varnost. Drugi je izjava o ukrepih v boju proti terorizmu, dana na zadnjem neformalnem srečanju Sveta za pravosodje in notranje zadeve (PNZ) Evropske unije v Toledu. Tretji je čezatlantsko območje varnosti, ki mora zagotoviti tesno sodelovanje z Združenimi državami Amerike v boju proti skupni nevarnosti.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, eno od sredstev za preprečevanje terorizma je informacija. Poleg tega pa morajo te informacije krožiti. Je danes temu res tako? Nič ni bolj gotovo. Ali obveščevalne službe Združenih držav svoje evropske sogovornike seznanjajo z najnovejšimi podatki? Kar zadeva domnevnega terorista, ki so ga prijeli naletu Amsterdam-Detroit, vsekakor še vedno obstaja razlog za dvom.

Poleg tega incidenta obstaja vprašanje, če sistem za izmenjavo protiterorističnih podatkov na splošno resnično spoštuje načelo vzajemnosti. V zvezi s tem nujno potrebujemo parlamentarno nadzorno telo.

Pravzaprav ni nobene potrebe, da se naš parlament poziva, naj podpre prenos vse več osebnih podatkov naših državljanov, če v nasprotju s tem oblasti ZDA naše službe prikrajšajo za bistvene protiteroristične podatke. To ima za posledico oblikovanje parlamentarnega nadzornega odbora v Evropskem parlamentu.

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, priznati moram, da imam, ko govorimo o boju proti terorizmu le v smislu obveščevalnih podatkov in tehnologije, vedno občutek, da stvari še nismo prišli do dna in bi želeli pozdraviti neko bolezen zgolj z osredotočenjem na njene simptome in ne na vzroke.

Mar ni prišel čas, da se problema terorizma lotimo tako, da preučimo bistvo, namesto da se omejujemo na zunanje učinke? Lotiti se jedra problema na primer pomeni začenjanje zavedanja, da je terorizem tudi neposredno izražanje nezmožnosti ali pomanjkanja volje etničnih skupin, da bi se vključile v strukturo družbe v Evropi.

Razmišljam in sprašujem Parlament: si želimo razprave o terorizmu? Ima Parlament pogum, da se smelo loti politične razprave na ravni vključevanja muslimanov v Evropi in njihove pripravljenosti deliti zahodne vrednote, pravice in svoboščine? Komisiji sem tako predložila vprašanje glede burke, da bi spodbudila ta Parlament, da se odprto spopade s tem vprašanjem. Zdi se, da se nihče ni pripravljen ukvarjati s to temo.

Zanima me in sprašujem vas, gospe in gospodje iz vseh političnih skupin: če politični forum, ki zastopa prebivalce Evrope, ne more izraziti mnenje glede teh tematik, kakšno mnenje lahko ta sploh izrazi?

Diane Dodds (NI). – Gospod predsednik, kot predstavnica Severne Irske še predobro poznam učinek terorizma na nedolžne civiliste: umor in hude telesne poškodbe, ki so jih zadali medtem, ko so ljudje opravljali svoje sobotne nakupe na Shankhill Road v Belfastu; mlade in stare so vrgli v zrak kot dejanje v spomin padlih v obeh svetovnih vojnah v Enniskillenu – dejanja, izvedena v imenu irskega republikanizma. Tu se pogovarjamo o sodelovanju med varnostnimi silami. Iz izkušenj Severne Irske lahko vidimo, da je njihov prispevek preprečil izgubo številnih življenj; v to sploh ne dvomim. Svoje varnostne sile moramo podpreti z opremo, ki jo potrebujejo za preprečevanje terorizma.

Tisti, ki so danes tehtali varnost in zaščito ter svobodo izbire in varstvo podatkov, naj premislijo, kaj natančno mislijo. Verjemite mi, terorizem uničuje življenja in razbija skupnosti. Danes sem v tej dvorani celo slišala, da je terorizem histerija. Kakšen popoln nesmisel! Verjemite mi, ko strelec skuša vzeti življenje, je to hladna in smrtonosna stvarnost – to je nekaj, kar moje volilno okrožje dobro pozna.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Gospod predsednik, mislim, da se vsi strinjamo glede potrebe po zaščiti ljudi in blaga in zagotavljanju varnosti javnega prevoza. Glede naprav za skeniranje telesa obstajajo upravičeni pomisleki. Upam, da bodo študije, ki jih izvaja Komisija, razrešile tri od njih. Prosim, da jih nemudoma zaključijo in jih predložijo Parlamentu. Najprej, ali je ta naprava potrebna in učinkovita? Drugič, ali je ali ni zdravju škodljiva? Tretjič, ali krši zasebnost in dostojanstvo posameznika ali ne?

Vendar pa so tu še drugi pomisleki. Najprej so nam rekli, da bo neobvezne. Ljudje naj bi se odločali med napravo za skeniranje telesa in starim sistemom osebnega pregleda. Vendar se zdi, da določene države članice izvajajo načelo „ni pregleda, ni poleta“ kot obvezno.

Komisarki Ceciliji Malmström bi rad čestital za celovito presojo, o kateri bo razpravljala s Parlamentom in poudaril, da smo odgovorni, da najdemo rešitve, ki spodbujajo varnost, ne da bi ogrožale pravice posameznikov.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, vsi se želimo boriti proti terorizmu in nevarnosti, ki jo ta predstavlja za demokracijo; mislim, da se v našem parlamentu glede tega strinjamo. Čeprav se mi zdi rek, da „ljudje, ki so pripravljeni žrtvovati malo svobode za malo varnosti, na koncu izgubijo oboje“, povsem pretiran, sem prepričana, da moramo storiti vse, da vzpostavimo ravnovesje med svobodo in varnostjo, ker je to temelj demokracije in ker bodo brez tega ravnovesja teroristi zmagali, če jim uspe nas vse ustrahovati.

V zvezi z napravami za skeniranje telesa imam dve vprašanji. Ali te naprave za skeniranje danes v smislu varnosti že zagotavljajo pogoje za varnost? Glede svobode me kot članico Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve zanima, če glede zdravje obstaja kakšno tveganje in seveda, ali obstaja tveganje glede kršenja posameznikove zasebnosti in s tem temeljnih pravic ter glede uporabe teh posnetkov. Odločno počakajmo na delo Komisije, da bomo potem lahko dosegli napredek in da bomo to storili kot Evropska unija vsi skupaj, da se zagotovi naša varnost v evropskem demokratičnem prostoru.

Predsednik. – Zaradi pomanjkanja časa ne morem sprejeti nič več pripomb bodisi po sistemu „modrega kartončka“ bodisi po postopku „catch-the-eye“.

Gerard Batten (EFD). – Predsednik, terorizem se opredeljuje kot uporaba nasilja in zastraševanja za doseg političnih ciljev.

Tisti, ki cenimo mir, svobodo in demokracijo, bi morali biti glede terorizma zaskrbljeni, ker je uspešen. Sinn Féin/IRA je zdaj na položajih v vladi Severne Irske. Na svoji poti do uspeha preko volilne skrinjice so bombardirali, streljali in morili.

Ali obstaja boljši primer uspešnega terorizma kot komunizem v Rusiji, vzhodni Evropi in Aziji?

Kitajsko po 61 letih oblasti še vedno terorizira kitajska komunistična stranka. Boljši primeri uspešnega terorizma ne obstajajo.

Evropska komisija, za katero je včeraj glasoval ta Parlament, vsebuje komuniste, bivše brezpogojno zveste podrejene v brutalnih komunističnih režimih v vzhodni Evropi, ter njihove sopotnike revolucije. In predsednik Evropske komisije, gospod Barroso, je seveda nekdanji maoist. Nobenega dvoma ni, da se bo prihodnjim teroristom to zdelo izjemno vzpodbudno.

Carlo Fidanza (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, varnost naše družbe je vrednota, o kateri se ni mogoče pogajati in za kar si moramo odločno prizadevati.

Povsem jasno je, da je treba učinkovite varnostne preglede podpreti z višjo ravno sodelovanja med obveščevalnimi sistemi in uporabo tehnološko izpopolnjenih instrumentov. Evropski ministri so dobro ravnali, saj se niso predali čustvom, ampak so se namesto tega posvetili temu, kako se lotiti usklajevanja te operacije.

Nekatere vlade so začele zakonito preizkušati naprave za skeniranje telesa na občutljivejših poteh. Če ne želimo končati z evropskim prostorom, kjer bodo veljali neenotni standardi, moramo čim prej pridobiti rezultate študij, ki se trenutno izvajajo. Seveda moramo braniti osebne pravice, vendar naj bi pri tem ne prežali na strahove ljudi.

Pogovarjamo se o zdravju, ponovno potrdimo načelo previdnosti, prosimo za potrditev morebitnih poškodb, ki so posledica izpostavljenosti radijskim valovom ali rentgenskim žarkom, vendar pa prenehajmo tarnati glede poseganja v zasebnost le zaradi nekaj nejasnih posnetkov teles brez obrazov, ki se nemudoma izbrišejo, kot bi GPS, mobilni telefoni ali televizijske kamere že leta ne bili del našega življenja.

Dokler bodo obstajali ti mednarodni centri za urjenje teroristov, se moramo naučiti živeti s tem odrekanjem, državljanom pa moramo dati trdne odgovore in učinkovite rešitve z eno samo omejitvijo: fizično integriteto posameznika.

Predsednik. – Gospe in gospodje, prišli smo do postopka catch-the-eye. Imam imena, ki jih bom klical. Po minuti bom preprosto izključil mikrofona. Ne bom uporabljal kladivca, ne bom vas prosil in ne želim, da me napačno razumete.

Govornike bom klical po zaporedju, ki ga imam:

Gospod Zasada

Gospod Iacolino

Gospod Matula

Gospod Leichtfried

Gospod Enciu

Gospa Flašíková Beňová

Gospod Tannock

Gospa Ernst

Gospa Rivasi

in gospod Mölzer.

Vsak ima minuto časa in to je to. Opravičujem se vsem ostalim.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Gospod predsednik, glede na današnjo razpravo pušča uporaba naprav za skeniranje telesa številna vprašanja še vedno brez odgovorov. Varnost potnikov je seveda najpomembnejša, vendar pa pri uporabljenih zaščitnih metodah ne smemo pozabiti potrebnega občutka za mero. Uporaba takšne opreme še vedno pušča številna odprta vprašanja. Kakšen učinek imajo naprave za skeniranje telesa na zdravje potnikov, ki so izpostavljeni skeniranju? Kako se bo zagotovila zaščita posnetkov ljudi, ki se jih skenira? Ali ni bolje poostriti obstoječi sistem, kot pa porabiti milijarde evrov za opremo, čeprav je znano, da oprema ne odkrije eksploziva, skritega v človekovem telesu? Obvezni uvedbi naprav za skeniranje telesa na evropskih letališčih bi morali nasprotovati, dokler ne dobimo odgovorov na ta vprašanja.

Na koncu imam še pripombo – občutek imam, da smo našli rešitev, zdaj pa iščemo problem, katerega naj bi s tem rešili. Morda so naprave za skeniranje rešitev, vendar pa zagotovo ne bodo rešile problema varnosti na letališčih.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v bistvu sem želel povedati naslednje: noben problem ni tako resen, kot je problem osebnih pravic in zaščite zasebnosti, kadar ta pravica ni ustrezno varovana.

Če smo prav v tem Parlamentu pred nekaj tedni sprejeli resolucijo o stockholmskem programu, je to bilo zato, ker smo dosegli ravnovesje med različnimi potrebami: prvič, potrebo po svobodi posameznika, drugič, potrebo po zasebnosti in tretjič, po varnosti.

Če smo danes zaskrbljeni, ker bi radi zagotovili, da se Evropska unija loti tega skupnega problema, države članice pa so že šle svojo pot, je to verjetno zato, ker se s precejšnjim izzivom, kot je varovanje mejnih prehodov in druge zadeve, ki sodijo zraven, v praksi morda še nismo srečali.

Zato pozivam špansko predsedstvo in komisarje, da na podlagi okrepljenega sodelovanja in kulture informacij drug z drugim sodelujejo.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Na začetku svojega govora bi rad pojasnil, da z razpravo ne le potrjujemo obstoj tveganja terorizma, ampak tudi podarjamo potrebo po tem, da smo v boju proti temu pojavu korak naprej.

Vendar pa ima razprava o uvedbi naprav za skeniranje telesa na letališčih v vseh državah članicah Evropske unije širše posledice. O učinkovitosti tega ukrepa bi se zaradi dejstva, da ta tehnologija ne more odkriti snovi, ki so bile zaužite ali so eksploziv v obliki prahu, dalo razpravljati. Prav tako pa nam predstavlja problem varnosti v zvezi z zdravjem potnikov, še zlasti tistih, ki pogosto prehajajo skozi takšne naprave za skeniranje.

Prav tako ne moremo prezreti vprašanja temeljnih pravic državljanov, pravice do zasebnosti in dostojanstva, dokler bodo naprave za skeniranje zagotavljale podrobno sliko človeškega telesa. Po mojem mnenju je treba izvesti neodvisne študije, da se ugotovi ne le varnost tehnologije, ki naj bi se uporabljala, ampak tudi učinkovitost ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Gospod predsednik, načelo, ki velja za varnost letalskega prometa, je, da se evropska odgovornost nenehno povečuje. Posamezna država članica ne more več početi, kar hoče. To še zlasti velja za naprave za skeniranje telesa. Imamo varnostno načelo vse na enem mestu, kar pomeni, da so bodisi potrebni evropski predpisi glede naprav za skeniranje telesa bodisi teh predpisov ni in prav tako ni naprav za skeniranje telesa. Druga možnost je načelo, da vsak počne, kar želi in nihče ne počne, kar bi bilo treba, vendar pa vsi nekaj počnejo.

Če naj bi uvedli takšen ukrep, se moramo pogovoriti, kdo bo za to plačal in kako se bo financiralo, kajti tako naprave za skeniranje tekočin kot naprave za skeniranje telesa stanejo ogromno denarja. Slučajno sem poročevalec za to področje in vesel bi bil, če bi se Svet v zvezi s tem vprašanjem postopoma začel premikati, ker je pomembno, da se načeloma določi, da je javna varnost javna zadeva in se mora vsaj delno financirati z javnimi sredstvi.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Pozornost Komisije, Sveta in kolegov poslancev bi želel usmeriti na stranske učinke in povečano tveganje za rakotvorne pogoje ter genetske mutacije, ki sledijo ponavljajočemu se izpostavljanju sevanju gama in X žarkov in teraherčnemu sevanju.

Učinki in tveganje sevanja rentgenskih žarkov so dobro znani v medicini, kjer se ponavljajoča izpostavljenost takšni vrsti sevanja ne priporoča. Javnost se manj zaveda učinkov teraherčnega sevanja. Poleg dejstva, da naprave za skeniranje s T žarki zagotavljajo natančne 3D posnetke človeškega telesa, kar je v nasprotju s

posameznikovo pravico do zasebnosti, ponavljajoče izpostavljanje takšnemu sevanju lahko povzroči lezije verig DNK, pozneje pa se lahko pojavijo genetske nepravilnosti.

Poudaril bi rad, da tveganja in stiske, ki bi jim lahko bili izpostavljeni, če bi se naprave za skeniranje telesa morda uporabljale v velikem obsegu skupaj z negotovostjo glede njihove učinkovitosti, ne upravičijo takšne rešitve ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Terorizem nima nobenih vrednot in prav tako nima kakršnega koli globljega pomena. Edini cilj terorizma je smrt. Smrt civilistov pri najnižjih možnih stroških. To je morda zgodba različnih samomorilskih napadalcev. Ta cilj pa je tudi žalostno dejstvo, da nas je terorizem pripeljal do tega, da se uvajajo različni ukrepi, ki se osredotočijo na zaščito civilnega prebivalstva z uporabo metod, ki na nek način zmanjšujejo pravice civilnega prebivalstva.

Zato bi bilo zelo dobro, če bi to plenarno zasedanje ob priliki odobrilo naprave za skeniranje in bi lahko začeli razmišljati o sprejemu zakonodaje in poenotenju na področju pravosodja in notranjih zadev, kajti le sprejem novih tehnoloških ukrepov nam bo res v pomoč v boju proti terorizmu.

Charles Tannock (ECR). – Gospod predsednik, nedavna najava ministrskega predsednika Gordona Browna glede obvezne rentgenske tehnologije za slikanje od spredaj in zadaj v napravah za skeniranje telesa na britanskih letališčih je po mojem mnenju sramotna.

Tokrat se ionizirajoče sevanje prvič vsiljuje ljudem, kar vključuje otroke in nosečnice, in se široko uporablja na zdravih posameznikih v nezdravstvene namene.

Blagi nizkoenergijski rentgenski žarki se bolj absorbirajo kot visokoenergijski kozmični žarki, ki jih sprejmeš med letenjem, in so tako bolj in ne manj nevarni za kožo in mehka tkiva. Poleg tega diagnostični medicinski rentgenski žarki uporabniku, pacientu, nudijo možnost svinčene zaščite spolnih žlez, da se zmanjša skupna doza sevanja, ki povzroča poškodbe DNK in poznejše genske mutacije – pri teh napravah pa to ni mogoče.

Kot zdravnik in pogost letalski potnik iz zdravstvenih razlogov povsem zavračam ta drakonski ukrep, da sploh ne omenjam razlogov, kot so zasebnost in neučinkovitost, in upam, da bo EU takšne obvezne ukrepe zavrnila za vso Evropo. Pač pa zagovarjam uvedbo profiliranja potnikov v izraelskem slogu.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Gospod predsednik, povsem nesporno je, da naprave za skeniranje telesa jasno predstavljajo vdor v zasebnost in to resen vdor. Postaviti si moramo dve vprašanji. Prvo vprašanje zadeva obseg, do katerega je ta odziv še sorazmeren in res lahko pomaga pri doseganju cilja v boju proti terorizmu. Trenutno na to vprašanje nimamo nobenih jasnih odgovorov. Zato podpiram, kar je gospa Malmström povedala v zvezi s potrebo po ovrednotenju vseh vrst naprav za skeniranje. Želim, da je ta ocena končana, preden karkoli naredimo.

Drugo vprašanje zadeva tveganja za zdravje. Vsi v tej dvorani in tudi tisti poslanci, ki so trenutno kje drugje, bomo morali vsak teden večkrat skozi te naprave za skeniranje telesa. Jaz bi to morala storiti dvakrat tedensko. To je dolgoročni ukrep in rada bi vedela, v kakšni meri bo ta škodoval mojemu zdravju. Na tem področju ni bilo izvedenih nobenih pravih ocen. Dokaj jasno bi želela povedati, da svojega telesa nisem pripravljena izpostavljati napravam za skeniranje telesa, dokler te ocene niso izdelane. Zato pozivam k jasnim odgovorom in ne naglim odzivom.

Michèle Rivasi (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, rada bi povezala napravo za skeniranje, zdravje in terorizem. Kaj meni Medagencijski odbor za radiološko zaščito, ki združuje Evropsko komisijo, IAEA – Mednarodno agencijo za jedrsko energijo – in Agencijo za jedrsko energijo? Pravi, da nosečnice in otroci ne smejo biti izpostavljeni skeniranju telesa, četudi so odmerki zelo majhni.

Res bi se morali zavedati, da pogosto izpostavljanje nizkim odmerkom sevanja lahko povzroča raka in deformacije. Moje vprašanje se tako nanaša na obrazložitev tveganj. Glede na obstoj alternativnih tehnologij, ki omogočajo doseganje enakih ciljev, je treba te naprave za skeniranje upravičiti glede na izbran cilj in vedeti moramo ...

(Predsednik je prekinil govornico)

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, ne smemo pozabiti, da so napačne informacije in slabe odločitve, ki so jih obveščevalne službe ZDA večkrat ponovile, omogočile dejanja mednarodnega terorizma. Kljub temu pa se nikoli ni podvomilo v koristnost različnih protiterorističnih ukrepov. Namesto tega vsakemu

napadu sledijo nadaljnje omejitve državljanskih pravic in svoboščin. Evropski parlament se prebuja šele zdaj, ko so se državljani EU zavezani pred ZDA sleči tako dobesedno kot finančno. Prosojen državljan postaja vse bolj stvar in vse to temelji na podatkih in informacijah tajnih služb, katerih vloga in zanesljivost sta postali zelo sporni, nenazadnje od vojn v Afganistanu in Iraku.

Poleg dvomov glede koristi, izvedljivosti in skladnosti naprav za skeniranje telesa z osebnimi pravicami se zdi izredno malo verjetno, da bi ti radikalne islamiste odvrnili od njihovih terorističnih namer. Za boj proti islamskemu terorizmu moramo sprejeti skladne ukrepe, vendar pa moramo ustaviti to, da se državljane EU nenehno ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Alfredo Pérez Rubalcaba, *predsedujoči Svetu*. – (ES) Gospod predsednik, zelo pozorno sem poslušal vse govore o tej tematiki vseh skupin in poslancev. Slišali smo nekaj izredno zanimivih mnenj in te pozdravljam.

Rad bi vas spomnil, kot sem to storil v svojem prvem govoru, da vsekakor nisem naklonjen razpravam o tako kompleksni in občutljivi temi, kot je boj proti terorizmu, po napadih ali navideznih napadih.

Očitno moramo preučiti te napade ali očitne napade, da bi ugotovili, kje so težave v naših varnostnih sistemih, vendar pa ni nikakršnega dvoma, kot je bilo vedno znova rečeno danes popoldne, da mora biti politika boja proti terorizmu dobro premišljena, biti mora mirna in preudarna politika in uporabljati se mora sorazmerno.

Če sprejmemo ukrepe, ki bodo spodkopali naša načela, verjetno delamo hudo napako. Zato moramo na primer razčleniti, kaj se je zgodilo v Detroitu, da poskušamo preprečiti napake, ne smemo pa se refleksno odzvati po vsakem napadu, kajti to bi se verjetno odrazilo v našem sprejemanju ukrepov, ki bi v nekaterih primerih ne imeli smisla.

Evropa ima strategijo za politiko boja proti terorizmu. Imamo dobro strategijo za boj proti terorizmu v Evropski uniji, takšno, ki se je v zadnjih letih izkazala kot učinkovita. Pogledati si moramo ukrepe varnostnih sil v različnih državah, da bi videli, v kakšni meri se je ob številnih priložnostih uporabljala skupna strategija, ki smo jo uvedli pred leti.

Imamo pomembno osebnost, koordinatorja za preprečevanje terorizma, čigar govori so zelo zanimivi. Še enkrat vam priporočam, da si podrobno pogledate njegov zadnji govor v tem parlamentu, kajti prepričan sem, da je to odličen govor, ki izpostavlja obseg naše strategije. Nedavno smo se resnično trudili, da bi v tej strategiji konkretno pozornost namenili preprečevanju in ne, kot je to veljalo v prvih letih njene uporabe, ko je bilo več poudarka na odkrivanju.

Seveda je v boju proti terorizmu najpomembnejši element preprečevanje, kar z drugimi besedami pomeni preprečevanje napadov. Zato se v skupnih prizadevanjih, kot sem že rekel, osredotočimo na preprečevanje. Tudi zato se osredotočamo na vidike, kot so radikalizem, ki sem ga omenil v svojem govoru tako kot tudi komisar. Zato si želimo razčleniti politike, ki se izvajajo v posameznih državah, da bi preprečili radikalizacijo, ki je brez dvoma glavni vzrok številnih terorističnih napadov, ki smo jih utrpeli v zadnjih letih.

Prav tako si želimo zagotoviti pravilno izmenjavo informacij. V Parlamentu se je to poudarjalo ob različnih priložnostih. Pomembno je, da ne preneseš vseh informacij, ki jih imaš, ampak preneseš informacije, ki so pomembne za tiste, ki jih prejmejo. To so tiste informacije, ki jih je treba posredovati. Cilj ni v tem, da bi bili zasuti z informacijami, ampak bi imeli orodja za upravljanje informacij, s katerimi bi bila izmenjava, kolikor je mogoče učinkovita.

V tem smislu so bile v Evropski uniji nedavno dosežene znatne izboljšave. Imamo strategijo, ki bo, ko se bo izvajala, na primer izboljšala delovanje sistemov izmenjave. Ko govorim o izmenjavi, mislim na Europol, mislim na Eurojust, mislim na COSI, ki so ga omenjali nekateri poslanci, in na koncu mislim tudi na izmenjavo informacij in kako jo narediti učinkovitejšo.

Nazadnje pa, res je, sporne naprave za skeniranje telesa so zdaj na dnevnem redu in prepričan sem, kot sem dejal v svojem prvem govoru in kot je dejal tudi komisar, da je to vprašanje, ki se ga moramo lotiti. V idealnem primeru se bomo lahko odločili glede skupne rešitve na evropski ravni. Če pa do tega ne bo prišlo, bo lahko vsaka država izvajala svoje lastne politike in verjetno bodo tudi v primeru skupne rešitve nekatere države morda nadaljevale s svojimi lastnimi politikami v skladu z lastno zakonodajo. Vendar pa je le malo dvoma, da bi bilo skupno stališče v tej zadevi izredno koristno.

Da bi sprejeli takšno stališče in v skladu s tem, kar sem povedal na začetku govora, pa potrebujemo umirjeno in premišljeno razpravo, ki bi se osredotočila na tri elemente, ki jih trenutno preučuje Komisija: prvič,

učinkovitost naprav za skeniranje (ali so ali niso učinkoviti, kakšne so njihove omejitve in kaj lahko in česa ne moremo zahtevati od njih); drugič, njihova skladnost s temeljnimi pravicami in svoboščinami posameznika; in tretjič, njihova primernost za zdravje ljudi, ki bodo morali prehajati skozi te naprave.

Mislim, da so to tiste tri tematike, ki jih moramo preučiti. Ko bodo poročila na voljo, bomo sprejeli skupno stališče, ki je po mojem mnenju nujno.

Gospod predsednik, še enkrat bi rad povedal, kako zelo cenim govore tu v tem parlamentu, ki jih imam za zelo koristne za delo Sveta.

Sarah Ludford (ALDE). – Gospod predsednik, Svetu sem zastavila neposredno vprašanje in rada bi odgovor nanj. Vprašala sem, kaj Svet meni o očitnem kršenju člena 6 – klavzuli o temeljnih pravicah – Pogodbe EU v luči sodbe drugostopenjskega sodišča v Združenem kraljestvu, ki potrjuje, da je Združeno kraljestvo krivo ...

(Predsednik je prekinil govornico)

Siim Kallas, član Komisije. – Gospod predsednik, gospe in gospodje, najlepša hvala za vaše prispevke, vendar moram reči, da danes nismo dobili predloga o uvedbi nekih novih naprav, ki bi bile obvezne v vseh državah članicah in na vseh letališčih. Ne gre za to. Smo le v procesu skrbnega pregledovanja teh novih tehnologij in k vam se spet vrnemo po aprilu po obsežnem poročilu, ki bo preučilo vse vidike teh novih tehnologij.

Tudi sam imam nekaj pomislekov, še zlasti glede učinkovitosti in, kot je nekdo tukaj dejal, sorazmernosti uporabe te nove tehnologije, vendar pa novih tehnologij ne bi smeli zavrniti brez premisleka. Terorizem se razvija in tudi mi moramo uporabiti vse tehnološke dosežke, da branimo svoje državljane in potnike. Zato ne demonizirajmo novih tehnologij. Skupaj s kolegicama Cecilijo Malmström in Viviane Reding bomo predlagali skupni evropski pristop z vsemi potrebnimi zahtevami glede vseh tehnoloških, pravnih vprašanj in temeljnih pravic ter vprašanj in vidikov zasebnosti. Zagotovo bomo predlagali skupni evropski pristop, pristop, glede katerega obstaja sporazumni dogovor in ki se mu tu daje prednost, in mislim, da prav tako v številnih državah članicah.

To bomo počeli v bližnji prihodnosti. Vrnili se bomo s poročilom in nato nadaljevali razpravo. Verjemite mi, da ne gre za nikakršno zaroto glede takojšnjega uvajanja nekih novih naprav; nobena tehnološka rešitev ni povsem neprebojna ali jamči 100% varnost, varnost letalstva pa je še posebno kompleksno področje, kjer potrebujemo veliko različnih kombiniranih ukrepov in prav tako zelo močno mednarodno sodelovanje.

Tako bomo po tem poročilu prišli s konkretnimi predlogi in bomo zagotovo predlagali skupni evropski pristop o tem, kakšni naj bi morda bili standardi in kakšne naj bi bile zahteve, če bi se države članice odločile za uvajanje novih tehnologij preverjanja.

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Gospod predsednik, to je zares izredno pomembna razprava. Protiterorizem je pomembno orodje v boju proti terorizmu. Glede učinkov terorizma in grožnje, ki jo ta predstavlja ne le posameznikom, ampak družbam, demokracijam in našim temeljnim vrednotam, imamo v Evropski uniji boleče izkušnje.

Države članice so seveda operativno odgovorne in odgovorne za svoje obveščevalne podatke, vendar sem prepričana, da lahko na evropski ravni storimo še veliko več, da bi uskladili in uglasili orodja, ki jih imamo. Zato sem naše službe prosila, naj zelo hitro izvedejo analizo politik, okvira in orodij, ki jih že imamo, da bi videli, kaj je mogoče izboljšati in kako jih lahko uporabimo na še bolj inteligenten način. Strinjam se z določenimi poslanci, ki so to rekli. Prav tako sem prepričana, da lahko Europol, Eurojust in države članice veliko bolje in bolj usklajeno sodelujejo. Zagotovo obstajajo ukrepi, ki to omogočajo.

Dogodki kot tisti v Detroitu so pomembni, ker nam služijo kot neke vrste budilka, ki nas opozori na dejstvo, da je terorizem še vedno prisoten; še vedno je zelo pomembna grožnja. Od nas politikov zahtevajo in pritiskajo, naj stvari hitro opravimo, da se uvedejo izboljšave in takoj zaščitijo državljani. To je povsem naravno. Naša odgovornost je, da zagotavljamo varnost, vendar pa tudi, da ukrepamo po temeljitih analizah, ocenah in razpravah, da lahko predlagamo ustrezne in sorazmerne ukrepe, kot sta zatrdila tudi komisar Siim Kallas in Svet. To bomo storili. Prav tako bomo v celoti upoštevali spoštovanje temeljnih pravic.

Tako bo delala Komisija. K vam se bomo vrnili z bolj podrobnimi predlogi, ko bomo izvedli ocene, in naprej razpravljali z vami. Zahvaljujem se vam za zelo pomembno in dejavno razpravo.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Gospod predsednik, preden končamo, bi želela tudi jaz spregovoriti o pravilnosti postopka v tej zadevi in izrazila presenečenje, kajti ko se je postopek catch-the-eye začel, sem dvignila roko, misleč, da se je ta takrat šele začel, vi pa ste že imeli poln seznam. Želela bi, da se merila catch-the-eye standardizirajo, da bi lahko vsi imeli besedo, kajti zdelo se je, da so govorili še drugi poslanci, čeprav ste rekli, da imate poln seznam.

Zato želim le izraziti svoje presenečenje in zahtevati, da smo naslednjič vsi seznanjeni s tem, kaj je treba storiti, da lahko dobiš besedo.

(Predsednik je razložil postopek „catch-the-eye“ in zakaj govornici ni dal besede.)

Pisne izjave (člen 149)

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Terorizem v Evropski uniji ostaja grožnja na visoki ravni. Zato so države članice okrepile svoja prizadevanja za izboljšanje orodij, ki se uporabljajo za preprečevanje terorizma in boj proti njemu. Sprejetje Lizbonske pogodbe ponuja priložnost za mnogo učinkovitejši odziv na vseh področjih, ki so neposredno ali posredno povezana z bojem proti terorizmu. Uporaba naprav za skeniranje telesa je občutljivo vprašanje. Menim, da obstajajo pomembni dejavniki, ki jih je treba pred sprejetjem odločitve o tem pozorno preučiti. Ti se nanašajo na učinkovitost naprav za skeniranje, spoštovanje pravice do zasebnosti, finančne posledice njihove uporabe še zlasti glede na visoke stroške nabave in predvsem, kako uporaba teh naprav vpliva na zdravje tistih, ki se jih pregleduje. Evropska komisija mora pripraviti tri študije o uporabi in učinkih naprav za skeniranje telesa. Zato sem prepričana, da je pomembno, da počakamo na zaključke strokovnjakov in jih skrbno razčlenimo in šele nato sprejmemo odločitev glede skupnega stališča o tem vprašanju.

John Attard-Montalto (S&D), v pisni obliki. – Ko se izpostavi vprašanje protiterorističnih ukrepov, se razprava vedno osredotoči na vpliv na državljanske svoboščine. Moje stališče je vedno bilo, da gre za vprašanje prednostnih nalog. To je vprašanje, ali so potniki pripravljeni žrtvovati svoje neugodje za varnost. Skupine za državljanske svoboščine imajo dolžnost, da pretehtajo vse nove ukrepe, ki se zagovarjajo. Dolžnost tistih, ki predlagajo nove ukrepe, kot so naprave za skeniranje telesa, je, da dokažejo njihovo nujnost. Čeprav rešitve običajno temeljijo na kompromisu, v tem primeru kompromis morda ni mogoč. Očitno je, da sedanji postopki, še zlasti telesnih pregledov, ne zadostujejo. Ugotovljeno je bilo, da so naprave za skeniranje telesa učinkovitejše. Težava je, da se lahko prizadene potnikovo „dostojanstvo“. Zato je to vprašanje, ki ga je treba obravnavati. Obstajajo številne možnosti.

Na primer različne naprave za skeniranje telesa za različna spola, ki jih upravlja osebje istega spola.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Zagotavljanje varnosti letalskega prevoza v boju proti terorizmu je brez dvoma bistveno, vendar pa moramo preveriti, kakšne vplive imajo ti ukrepi, oblikovani za zagotavljanje varnosti, na naše zdravje, temeljne pravice in svoboščine, zasebnost in dostojanstvo. Uporaba naprav za skeniranje telesa, kot ene od tehničnih rešitev, je zelo resna zadeva, ki se nanaša na uporabo novih tehnologij za varnost državljanov, zato upam, da bo Komisija končno predstavila oceno vplivov naprav za skeniranje telesa na zdravje ljudi in temeljne človekove pravice in svoboščine. Pozornost bi rada usmerila na dejstvo, da je ob uporabi novih tehničnih ukrepov, katerih cilj je doseganje visoke ravni varnosti na letališčih, prav tako zelo pomembno, da se določijo ločnice med človekovimi pravicami in samo varnostjo, saj ti ukrepi niso povezani le z varstvom državljanov, ampak vplivajo na njihove pravice in svoboščine. Komisija mora še predstaviti poročilo o oceni vplivov, ki naj bi potrdilo, da bodo prav naprave za skeniranje telesa zagotovile učinkovito zaščito ljudi, ki potujejo po zraku, zato še vedno obstajajo dvomi, če bodo ti tehnični varnostni ukrepi varni, učinkoviti in temeljiti. Ko bodo enkrat ocenjene obstoječe razmere, moramo z delom na tem občutljivem področju nadaljevati.

Nessa Childers (S&D), v pisni obliki. – Evropski parlament ne more dati soglasja za uvedbo naprav za skeniranje telesa, ki so v glavnem vrsta rentgenskih žarkov, preden evropske oblasti ustrezno ne obravnavajo pomislekov, ki te naprave obdajajo v zvezi z zdravjem in zasebnostjo. Vem, da imajo pogosti letalski potniki pomisleke, sama pa sem zaskrbljena glede pregledovanja drugih potnikov, kot so nosečnice in otroci, z napravami za skeniranje. Huda zaskrbljenost se prav tako pojavlja glede značaja teh posnetkov, in zagotoviti moramo, da se zaščiti zasebnost evropskih državljanov, preden se dogovorimo o široki distribuciji teh naprav, ki vzamejo veliko časa in so drage. Glede na to, da so ameriške oblasti priznale, da so za neuspeh krive njihove varnostne agencije in ne letališka tehnologija, kar je pripeljalo do nedavnega terorističnega preplaha v Detroitu, verjamem, da bi bilo treba pred vlaganjem v to sporno tehnologijo preučiti še druge različne manj drage metode – kot je okrepljeno delovanje obveščevalne, različne metode pregledov in okrepljeno mednarodno sodelovanje. Ameriški ustanovitveni oče Benjamin Franklin je nekoč dejal, da si „tisti, ki varnost

postavi daleč pred svobodo, ne zasluži nobene“, in prepričana sem, da bi Evropi dobro šlo, če bi v prihajajočih mesecih za nasvet še zlasti upoštevala.

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. – Mednarodna zveza novinarjev, ki zastopa 600 000 novinarjev v 125 državah, je izraelske oblasti pozvala, naj prekličejo nalog za deportacijo novinarja Jareda Malsina, ker je bil deportiran zaradi poročil o razmerah na Zahodnem bregu in v Gazi, ki so bila zelo kritična do izraelske vlade. Deportacijo so obsodili kot nevzdržno kršenje svobode tiska. Poleg tega je 13 izraelskih organizacij za človekove pravice protestiralo pri izraelskem Knesetu in predsedniku vlade Netanyahu zaradi vse bolj sistematičnih kampanj proti organizacijam za človekove pravice v Izraelu. Poročali so, da Izrael zdaj zahteva, naj Evropska unija preneha s finančno pomočjo organizacijam za človekove pravice v Izraelu in na zasedenih palestinskih ozemljih. Gospod predsednik, rad bi vas prosil, da stopite v stik s predsednikom vlade Netanyahujem, da pojasnite, da je Evropska unija ustanovljena na spoštovanju pravice do svobode govora, pravice do kritiziranja lastne vlade, svobode tiska in pravice do mirnih protestov kot temeljev demokratične države. Predsednika vlade Netanyahuja je prav tako treba spomniti, da trgovinski sporazumi EU od vseh, s katerimi poslujemo, zahtevajo, da spoštujejo te pravice.

Christine De Veyrac (PPE), v pisni obliki. – (FR) Skoraj 10 let po 11. septembru je teroristična grožnja še vedno prisotna in letala so eno od najljubših orodij teroristov, da prizadenejo svoje lastne države. Najti moramo način, da zaščitimo naše državljane in preprečimo, da bi postali žrtve terorističnih dejanj. Naprave za skeniranje telesa so morda način krepitve varnosti na letališčih in letalih. Pred sprejetjem odločitve pa se moramo prepričati, da te naprave ne kršijo posameznikovih svoboščin in niso škodljive za zdravje potnikov ali letališkega osebja. Z velikim zanimanjem čakam študijo, ki jo bo marca v zvezi s tem predložila Evropska komisija. Pri obravnavi različnih vidikov, povezanih z njihovo uporabo, naj bi to poročilo omogočilo certificiranje naprav za skeniranje po vsej Evropi, ki bi ob zaščiti državljskih svoboščin in zdravja izboljševali varnost. Da bi vsi državljani uživali enako zaščito, upam, da bomo po predložitvi študije Evropske komisije spodbudili države članice, da se glede te zadeve dogovorijo.

Kinga Gál (PPE), v pisni obliki. – (HU) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kolekcija varnostnih ukrepov na mednarodnih letališčih se nenehno povečuje, tako kot se letalska varnost – naša varnost – spopada z več in več izzivi. Obenem pa številni elementi že sprejetih ukrepov, načrtovanih ali preizkušenih za izboljšanje letalske varnosti, že presegajo strogo letalske zahteve ali zahteve letalske varnosti. Zato bi morali ta vprašanja raziskati v njihovem celotnem okviru. Varnost je ključno vprašanje v naših življenjih – je najpomembnejše vprašanje. Vendar pa se varne počutimo le, ko varnostni ukrepi ne omejujejo naših pravic nesorazmerno, ne kršijo naših osebnih pravic in v nekaterih primerih ne škodijo zdravju, in ko ukrepi, sprejeti za zagotavljanje naše varnosti v celoti, niso nesorazmerni, se jih ne da zaobiti in imajo ustrezno raven učinkovitosti. Potrebujemo naprave, kot so naprave za skeniranje telesa, ki zagotavljajo učinkovito spremljanje potniškega prometa, se uporabljajo na podlagi prostovoljne privolitve ob upoštevanju med drugim potnikov, ki imajo bistvene zdravstvene vsadke (elektronski spodbujevalec ali kovinski vsadki), niso zdravju škodljivi, ne škodijo otrokom, nosečnicam ali pogostim letalskim potnikom, in nazadnje ne beležijo slikovnih podatkov in se uporabljajo le za ustrezno obveščanje v primeru tveganja. Zato je nadaljnja razprava o uvajanju testnih naprav za skeniranje koristna le po izvedbi dovolj podrobne ocene vplivov zgoraj navedenih pogojev. Za nas je sprejemljiva le uporaba naprav, ki so skladne s tem nizom zahtev.

Jim Higgins (PPE), v pisni obliki. – Ne moremo čakati še na eno katastrofo, preden ukrepamo, da se zaščitijo letalski potniki. Upravni organ letališča v Dublinu (DAA) ima javni razpis za naprave za skeniranje telesa v vrednosti 2 milijonov EUR. DAA je izjavil, da če dobijo zeleno luč Ministrstva za promet, kar se zdi zelo verjetno, in se oprema izkaže kot uspešna, se bodo naprave za skeniranje razširile tudi na letališči Cork in Shannon. Vendar pa je komisar za zaščito podatkov zaskrbljen, da bi vsaka poteza irskih oblasti glede uvedbe naprav za skeniranje bila deležna ustreznega premisleka ter uravnovesila potrebo po varnosti s pravicami posameznikov do zasebnosti. Letališče Manchester, kjer se preizkuša ena od naprav za skeniranje, zatrjuje, da črno bele slike niso pornografske ali erotične in jih pregleduje en sam uradnik na oddaljeni lokaciji, po tem pa se te nemudoma uničijo. Naprave za skeniranje niso nezmotljive, so pa trenutno najboljša tehnologija, ki je na voljo, zato moramo uporabiti orodja, ki jih imamo pri roki, da zmanjšamo teroristično grožnjo. Glede vprašanja naprav za skeniranje potrebujemo vseevropski pristop – varnost na letališčih mora biti enotna. Željno čakam zaključek poročila Komisije o vplivih naprav za skeniranje telesa.

Danuta Jazłowiecka (PPE), v pisni obliki. – (PL) Gospe in gospodje, ob poslušanju današnje debate, bi človek lahko dobil vtis, da je glavni problem, s katerimi se trenutno spopadajo evropske države, ali povečati uporabo naprav za skeniranje telesa na letališčih ali omejiti možnosti njihovega uvajanja. Vendar se mi zdi, da to trenutno ni pravilno razumevanje zadeve. S tega stališča problem zagotavljanja varstva človekovih pravic prav tako ni zelo pomemben. Temeljno vprašanje, ki naj bi si ga zastavili, je, ali se bodo nove metode in

instrumenti, ki jih predlagajo posebne službe, uporabljale učinkovito? Če se odpovemo delu svoje svobode v prid varnosti, bo naša varnost res zagotovljena? Zaradi informacij, ki jih o tem prejemamo, smo zelo skeptični. Če ustrezne službe ne morejo zagotoviti niti učinkovitega preverjanja potnih listov in če ne znajo uporabiti informacij, ki jih imajo – kar se je tako jasno pokazalo z incidentom na letu do Detroita –, kakšno zagotovilo imamo, da bodo lahko učinkovito uporabljali nove instrumente? Zgodovina nas uči, da se v kriznih razmerah posebne službe odločijo za najpreprostejšo pot. Zahtevajo nova pooblastila, več denarja in boljše instrumente, ne znajo pa izkoristiti možnosti, ki jih že imajo. Nekdo bi se moral zavzemati za zdravo pamet in zdrav skepticizem in zdi se mi, da vloga, ki jo v zvezi s tem igra Evropski parlament, ni nepomembna.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), v pisni obliki. – (PL) Dogodki zadnjih let nas silijo, da iščemo nove rešitve, ki bodo potnikom zagotavljale največjo možno varnost. Teroristična grožnja nas je pripravila, da smo bolj pripravljeni omejiti svojo lastno svobodo. Upam, da bo pred sprejetjem odločitve o splošni uvedbi naprav za skeniranje telesa na letališčih pripravljena temeljita analiza o njihovi učinkovitosti in varnosti kot tudi stroških, ki jih predstavljajo. Ne želimo, da se ponovi, kar se je zgodilo ob množičnem uvajanju cepiv proti gripi A1/H1N1, ko so vlade v navalu panike od proizvajalcev kupovale zaloge cepiv, ki so zdaj neuporabljene. Morda bi bilo bolj učinkovito, če bi uporabili rešitve, ki so jih razvili Izraelci, kjer je poudarek na opazovanju obnašanja potnikov in temeljitim preverjanju tistih, ki vzbujajo največ suma in ne vseh. Ta sistem je v več letih dokazal svojo učinkovitost.

Petru Constantin Luhan (PPE), v pisni obliki. – (RO) Kot poslanci Evropskega parlamenta imamo dolžnost, da se vključimo v reševanje vprašanj, ki jih odpirajo naprave za skeniranje telesa tako glede boja proti terorizmu kot državljanskih in osebnih pravic Evropejcev.

Popolnoma se strinjam s tem, da najdemo uresničljive rešitve za izboljšanje varnosti naših državljanov. Vendar pa moramo zagotoviti varstvo vseh pravic naših sodržavljanov v Evropski uniji. To pomeni pravico do zasebnosti in temeljno pravico do osebnega dostojanstva, kar mora biti v ravnovesju s konceptom varnosti naprav na letališčih. Vprašanje, ki se zastavlja v tem okviru, je, ali so te naprave za skeniranje telesa najboljše rešitev za rešitev problemov varnosti na letališčih.

Mislim, da mora Evropa reči DA iskanju rešitev za boj proti terorizmu in organiziranemu kriminalu in NE kršenju pravice do zasebnosti in osebnega dostojanstva, ki je osnovno načelo demokracije.

Ioan Mircea Pașcu (S&D), v pisni obliki. – Vsakič, ko se resnični ali dozdevni terorist vkrca na letalo in se posmehuje budnosti naših pogumnih varnostnikov in njihovim čudovitim napravam, so milijoni potnikov v letih, ki sledijo, deležni bolj nesrečnega življenja. Teroristi 11. septembra so bili nepredstavljivo uspešni: uspelo jim je spremeniti naša življenja – na slabše – za vedno! Mi na vzhodu smo se želeli znebiti svojega „velikega brata“, v zameno pa smo dobili „zahodno“ različico, ki je bolj prefinjena, a nič manj strašljiva. Številni „varnostniki“ na nekaterih letališčih se grdo obnašajo; mislijo, da so nad zakonom in na vsakega potnika gledajo kot na osumljenca in si drznejo pregledati vsak delček prtljage brez kakršnega koli pojasnila in seveda opravičila, ko se njihov „sum“ izkaže kot neutemeljen. In če si drznete ugovarjati, se ti smejejo v obraz. Strinjali bi se, da je to zloraba. Zato je skrajni čas, da komisija preuči dejavnosti teh podjetij in uvede standarde obnašanja do velike večine poštenih državljanov. Navsezadnje imamo Listino o temeljnih pravicah, ki naj jo enako spoštujejo vsi Evropejci, vključno s tistimi, ki so na letališčih odgovorni za varnost.

Joanna Senyszyn (S&D), v pisni obliki. – (PL) Da bi se učinkovito borili proti terorizmu, moramo delovati usklajeno, kar vključuje predpise EU o napravah za skeniranje. Načela, ki jih sprejememo, morajo zajemati varstvo osnovnih pravic in osebnih podatkov kot tudi nekaj, kar ni nič manj pomembno – zdravje državljanov. Sprejeti je treba odločitve o obvezni uporabi opreme za skeniranje. Nesmiselno je govoriti o tem, če naj bi bilo skeniranje prostovoljno. Težko si je predstavljati, da bi se teroristi strinjali s skeniranjem. Seveda pa je zelo pomembno vprašanje varnost naprav za skeniranje za zdravje. Mnenja glede tega so deljena, od češkega Urada za jedrsko varnost, ki govori o tem, da oprema za skeniranje oddaja sevanje, ki je zdravju človeka škodljivo, do francoskega Osrednjega direktorata za civilno letalstvo, ki meni, da je oprema povsem varna. Bistveni so nadaljnji preskusi, ki naj pokažejo, katere naprave za skeniranje so za zdravje varne, in morebitne stranske učinke njihove uporabe. Raziskavo naj bi usklajevala Evropska komisija ob polnem sodelovanju držav članic. Naprave za skeniranje, ki bi se uporabljale, morajo imeti potrjeno, ki dopušča uporabo v vseh državah članicah. Tako se bomo izognili podvajanjem stroškov raziskav v posameznih državah članicah in bomo preprečeni, da se zdravje državljanov ščiti enako v vseh državah članicah.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, na nekaterih evropskih letališčih se je uvedla nova metoda pregledovanja potnikov. Poleg sedanjih oblik varnosti so se začeli uporabljati naprave za skeniranje celega telesa. Večina letalskih potnikov je odločno proti tem napravam in

vidijo v tej obliki pregleda kršitev temeljnih človekovih pravic, vključno s pravico do zaupnosti in varstva osebnega dostojanstva. Poleg tega, in to je zelo pomembno, se odpor še pogloblja zaradi pomanjkanja poznavanja učinkov naprave za skeniranje na zdravje tistih, ki se skenirajo.

Nobenih jasnih predpisov ni glede shranjevanja in zaščite podatkov, zbranih s skeniranjem. Prav tako se trdi, da naprave za skeniranje niso niti približno tako visoko učinkoviti, kot to zatrjujejo njihovi proizvajalci. Le upamo lahko, da se njihova učinkovitost ne bo izkazala kot podobna cepivu proti svinjski gripi, ki je bilo glede na končno analizo učinkovito le pri dvigovanju prihodkov farmacevtskih koncernov. Ob upoštevanju vseh teh utemeljenih dvomov mislim, da bi morala Evropska komisija natančno opredeliti načela za zaščito pravic potnikov, kar bi obenem zagotavljalo njihovo varnost.

15. Razmere v Ukrajini (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in podpredsednice Komisije glede razmer v Ukrajini.

Štefan Füle, član Komisije. – Gospod predsednik, visoki predstavnik in podpredsednica Komisije, Cathy Ashton, sta me prosila, naj predstavim naslednje pripombe.

Dovolite mi, da se zahvalim za to časovno primerno povabilo, da vas nagovorim glede Ukrajine, ki je ključni partner za Evropsko unijo.

Kot veste, je v Ukrajini v nedeljo potekal drugi krog predsedniških volitev. To je bil pomemben dogodek ne le za samo državo, ampak za širšo regijo kot celoto. Pomemben je, ker bo demokratična Ukrajina pomemben zgled svojim sosedam.

Pozdravljamo pozitivno oceno mednarodne misije za opazovanje volitev, ki jo vodi OVSE/ODIHR, ki pravi, da so bile volitve izvedene v skladu z mednarodnimi standardi in da je bil glede na že tako dober volilni rezultat od leta 2004 dosežen še nadaljnji napredek.

To mnenje je visoki predstavnik izrazil v svoji izjavi v ponedeljek. Prav tako so za nenehno zavezanost demokratičnemu procesu čestitali prebivalcem Ukrajine. Še zlasti je vzpodbudna visoka udeležba na obeh volilnih dnevih.

Jasno je, da ukrajinska demokracija nadaljuje svoj proces utrjevanja. Prebivalci države gredo na volišča, se svobodno odločijo in pričakujejo, da se jih bo slišalo. To je velik dosežek. Najpomembneje je, da to kaže povezanost Ukrajine z evropskimi vrednotami.

Volitve imajo zmagovalce in poražence. Volivci so tisti, ki odločajo. Medtem ko zasedamo tukaj v Strasbourgu, osrednja volilna komisija še ni potrdila uradnih volilnih rezultatov.

Začasni volilni rezultati kažejo zelo majhen razkorak med dvema tekmečema. Slišali smo že o morebitnih izpodbijanih rezultatih na sodiščih. Nekaj lokalnih primerov je že na sodiščih.

Logično in legitimno je, da se vsi morebitni problemi raziščejo. Obenem pa je izredno pomembno, da se volilni proces kot celota gladko nadaljuje, kar kaže tako prožnost kot globino ukrajinske demokratične zrelosti in lastna predanost kandidatov razvoju države.

Vsake volitve so pokazatelj narodove volje. Prav tako pa je priložnost za nov začetek. Za Ukrajino je zdaj bistveno, da stopa naprej. Uspeh volilnega procesa v Ukrajini je – glede na geografski in strateški pomen – pomemben za EU in Evropo kot celoto.

V preteklih letih smo bili priča politični nestabilnosti, ki jo je označevala tekma med predsednikom in premierko, ki ga je še zaostriло pomanjkanje jasnosti v ustavi. Ukrajina je dosledno izvajala dobre volitve in ima močno civilno družbo ter svobodne medije. Vendar pa je obžalovanja vredno, da se je celoten proces reform – ki je za Ukrajino potreben – znatno upočasnili. V preteklih letih bi bilo treba storiti veliko več.

Predvolilna politika je prav tako ovirala izvajanje začasnega dogovora z MDS. Pri čemer Ukrajina ni izpolnjevala zahtevanih pogojev. K temu je prispevala tudi slabost ukrajinskega ustavnega okvira.

Prepričan sem, da govorim v imenu vseh, ko pravim, da od novega vodstva v Ukrajini pričakujemo, da bo svojim prizadevanjem za reformo dalo nov zagon. Da bi se lotila učinkov svetovne finančne krize in zagotovila

prihodnjo gospodarsko stabilnost, mora Ukrajina v okviru prve prednostne naloge nemudoma obnoviti program MDS. To je tudi predpogoj za izplačilo morebitne makrofinančne pomoči EU

V prihajajočih tednih in mesecih bomo priča oblikovanju nove administracije v Kijevu. Sporočilo EU ukrajinskemu vodstvu je dosledno in jasno: sedaj je čas za ukrepanje. Pričakujemo konkretne korake naprej. Reforma je bistvena za Ukrajino in njeno lastno dolgoročno blaginjo in varnost. To je v interesu same Ukrajine – ne le za to, da bi ugajala mednarodni skupnosti. To sporočilo je bilo posredovano tudi na vrhu EU-Ukrajina 4. decembra 2009.

Ukrepati je potrebno na številnih ravneh. Na gospodarskem področju mora Ukrajina nujno ukrepati, da se loti korupcije in izboljša poslovno in naložbeno ozračje. To vključuje prizadevanja za okrepitev neodvisnosti sodstva, odpiranje gospodarstva in zagotavljanje poštene in pregledne konkurence – na primer s sprejetjem zakonodaje o javnem naročanju v skladu z mednarodnimi standardi in pravnim redom Evropske unije.

Obenem se je treba lotiti in izvesti bistvene sektorske reforme na področjih, kot so energetika – še zlasti plinski sektor –, promet in okolje. Ukrajino smo prav tako dosledno spodbujali, da ponovno preuči ustavno reformo, prinese stabilnost in vzpostavi osnovna pravila delovanja v političnem življenju. Ustava mora prestatiti preizkus časa, njena reforma pa naj bi ne bila vezana na kratkoročnih političnih ugotovitvah. Ukrajina mora sama izbrati model, ki ga želi sprejeti. Vendar pa mora zagotoviti vzpostavitev učinkovitega sistema preverjanj in ravnovesij, s čimer se izogne politični paralizi, ki jo je Ukrajina doživljala v preteklosti. Pomoč in nasvet Beneške komisije bosta pomembna pri zagotavljanju, da se vse izpelje na način, ki je skladen z evropskimi standardi, in ob uporabi najboljših razpoložljivih izkušenj.

Poleg prvih reformnih prednostnih nalog mora Ukrajina nadaljevati z obsežno nalogo zagotavljanja regulatornega približevanja standardom Evropske unije. To je predpogoj, ki bo zagotovil, da Ukrajina lahko polno uživa koristi novega in ambicioznega pridružitvenega sporazuma EU-Ukrajina, o katerem se trenutno pogajamo z Ukrajino – vključno z globokim in obsežnim območjem proste trgovine.

Naša naloga je spodbuditi Ukrajino na poti naprej in podpreti vodstvo v Kijevu v procesu daljnosežnih reform in modernizacije. Za to imamo veliko orodij. V okviru evropske sosedске politike imamo sredstva za podporo lastnih reformnih prizadevanj Ukrajine. Že danes se tekoče in načrtovano tehnično in finančno sodelovanje z Ukrajino giblje v razponu 435 milijonov EUR, ne da bi šteli morebitno makrofinančno pomoč. Vzhodno partnerstvo je prineslo dodatna orodja. Celovit program vzpostavljanja institucij, ki ga predvideva Vzhodno partnerstvo, je glavni, saj izrecno cilja na institucije v ukrajinski vladi, ki jih je treba okrepiti za izvajanje reform.

Na splošno smo z Ukrajino v pogajanjih o novem in ambicioznem pridružitvenem sporazumu EU-Ukrajina jasno določili naše cilje: politična povezanost in gospodarsko povezovanje med Evropsko unijo in Ukrajino. To je zelo pomembna obveza, ki vključuje ustanovitev globokega in obsežnega območja proste trgovine, vključno z močnim regulatornim približevanjem pravnemu redu Evropske unije.

Vendar naša ponudba Ukrajini ni enosmerna ulica. Hitrost približevanja Ukrajine in EU v prihodnje je odvisna od kakovosti in globine lastnih reformnih prizadevanj Ukrajine. Veselimo se sodelovanja z ukrajinskim novim vodstvom, da bi dosegli naše skupne cilje.

Preko kabineta smo bili danes v stiku z visokim predstavnikom in mojim kolegom v Komisiji in dovolite, da povzamem naslednja tri sporočila: prvič, oba sva se strinjala, da so te volitve dokazale vibracijo demokracije v Ukrajini; drugič, zavezani smo poglobitvi odnosa z Ukrajino in izvajanju njene reformne agende; in tretjič, veselimo se začetka konstruktivnega sodelovanja z izvoljenim predsednikom, ko bodo razglasili uradne rezultate.

PRESEDSTVO: GOSPA WALLIS

podpredsednica

Elmar Brok, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospa predsednica, komisar, precej razočarani smo. Sem eden od tistih, ki so bili v šotorskem naselju med oranžno revolucijo v Kijevu in ko pogledam, kaj je bilo doseženo v preteklih petih letih, želim predsedniku Yushchenku povedati, da v svojo državo ni prinesel stabilnosti, da ni ustvaril parlamentarne priložnosti in da je zaustavil zakonodajni proces. Brez dvoma je odgovoren za neuspeh oranžne revolucije. Upam, da bodo te volitve v Ukrajino prinesle novo stabilnost. Vendar pa sem kljub volitvam, ki so očitno potekale v skladu z mednarodnimi standardi, zaskrbljen, da to ni stabilna, samozavestna demokracija. Kadar se zakonodaja spremeni tri dni pred drugim glasovanjem, prav na sredi volitev, ne glede na razlog, to ne odraža da so proces dojele. Namesto tega na Ukrajino gledamo z veliko

zaskrbljenostjo. Mislim, da se moramo tesno povezati v zvezi z vprašanjem razvoja demokracije in pravne države v Ukrajini, skupaj s povezano temo stabilnosti, ki ni v protislovju, ampak je posledica tega.

Gospod Füle, glede sosedske politike imate posebno odgovornost. Vendar pa sosedske politika ne pomeni, da se stvari preprosto nadaljujejo kot prej. Namesto tega pomeni uporabo orodij, ki jih imamo na voljo ne le za dvostransko sodelovanje z državo, kot je Ukrajina ali drugimi državami v regiji, ampak za večstranski pristop do teh držav, tako da te sodelujejo in postanejo stabilnejše. Dati jim moramo upanje. To ne vključuje vsakdanjega omenjanja širitve Evropske unije, ampak gre bolj za to, da imajo zdaj na voljo vizume, preučevanje možnosti za območje proste trgovine in morda celo ponudbo možnosti za pridobitev statusa, kot ga ima Norveška v Evropskem gospodarskem prostoru. To ne bo nikomur škodovalo, ne predstavlja agresivnega vedenja do nikogar in bo obenem vodilo k uvedbi evropske perspektive in stabilnosti v takšnih državah. Upam, da se bo nova vlada izkazala kot vredna, da sodeluje v takšnih projektih.

Kristian Vigenin, v imenu skupine S&D. – (BG) Gospa predsednica, komisar, ena od slabih strani tega, da ste odgovorni tako za širitev kot sosedsko politiko je, da boste v tej dvorani preživeli več časa. Sedaj pa nazaj k omenjeni zadevi.

Reči moramo, da so mednarodni opazovalci dali zelo pozitivno oceno volitev v Ukrajini, ne glede na dejstvo, da je zakonodaja okrog volitev stala na trhljih tleh. Rečemo lahko, da dejstvo, da so bile spremembe narejene v zadnjem trenutku, ni neposredno vplivalo na rezultat teh volitev. Pravzaprav lahko rečemo, da je bila glavna zmagovalka demokracija v Ukrajini, kajti ko sedanjí predsednik spet kandidira in dobi le 5 % glasov, se mi zdi, da je to zelo jasen znak, da demokracija deluje.

Eno od pravil demokracije je, da sprejmeš rezultat volitev, takšen kakršen je. Prav tako priznaš zmago tekmeca, kadar je ocena dejanskih volitev pozitivna. Zato mora biti naše sporočilo kandidatu, ki je izgubil, zelo jasno: Ukrajina potrebuje politično stabilnost in ji je končno treba dati priložnost, da začne dolgo odlašane reforme. Poleg teh sporočil moramo v tem Parlamentu jasno izjaviti, da bomo Ukrajini pomagali, da se bodo stvari začele pomikati naprej z našo politiko, sosedsko politiko in Vzhodno partnerstvo.

Siiri Oviir, v imenu skupine ALDE. – (ET) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, nedavne predsedniške volitve v Ukrajini so zaznamovale konec obdobja v zadnjih letih, ko je oranžna barva nosila politično sporočilo. Nedavne predsedniške volitve je mogoče razumeti kot še en korak v utrjevanju demokracije.

Obstaja rek, da revolucija požre svoje lastne otroke. To je res, vendar Ukrajina ostaja država celo po teh volitvah. Še vedno ima večstrankarski sistem in to v glavnem po zaslugi oranžne revolucije. Prav tako je obstoj svobode govora in svobodni tisk mogoče pripisati dogodkom pred petimi leti, ko so se podali na pot proti svobodi in spoštovanju človekovih pravic. Vse to je zelo pomembno.

Tako moramo priznati, da gre razvoj Ukrajine v smeri demokracije in pravne države, izboljšanja gospodarskega vključevanja in spodbujanja odnosov z Evropsko unijo. Verjamem, da bo Ukrajina kljub uradnim rezultatom volitev še naprej nadaljevala v isti smeri – še naprej bo podpirala povezovanje z Evropsko unijo, da bo vlada države učinkovitejša, da bo politični sistem bolj uravnovešen –, in nadaljevala bo z ustavno reformo.

Stabilnost notranje politike Ukrajine in osredotočenost na notranje reforme sta predpogoj za nadaljevanje odnosov med Evropsko unijo in Ukrajino. To, da Ukrajina še naprej izvaja svoje cilje, je ključni predpogoj za dvostransko in večstransko sodelovanje. Nadaljevati moramo pogovore o pridružitvenem sporazumu med Ukrajino in Evropsko unijo. V zadnjem času se je tempo upočasnil, zdaj pa ga moramo spet pospešiti.

Prav tako moramo pri sodelovanju na področju energetike in okolja dodati bolj konkretno vsebino. Pridružitveni Svetovni trgovinski organizaciji je znaten dosežek, kar je tudi pomemben predpogoj za oblikovanje ustreznega območja za nas v Ukrajini. Vendar pa moramo prav tako omeniti slabosti: omenili smo že korupcijo, obstajajo pa tudi ustaljene posebne interesne skupine in nepotistične prakse. Upamo, da bo Ukrajina te slabosti obrnila ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, najprej bi se rada odzvala na to, kar je dejal gospod Brok. Res je, da je bil za junaka iz leta 2004, Victorja Yushchenka, poraz že v prvem glasovanju žalosten rezultat. Po mojem mnenju je gospod Yushchenko edini, ki je poravnal račun za neuspehe vseh voditeljev ukrajinskih strank ali blokov.

Pomembno vprašanje, ki ga moramo obravnavati, je dejstvo, da prebivalci Ukrajine nobenemu od vodij ukrajinskih strank zares ne zaupajo, da bi ti vodili državo v imenu in v dobro vseh svojih državljanov. Če se je s prisotnostjo opazovalcev volitev izpostavil le en rezultat skupaj z dejstvom, da so volitve pravilno potekale, kar ni treba posebej poudariti, je to odkritje, do katerega so prišli v času številnih razprav, da je večina ljudi glasovala za manjše zlo. Nihče od državljanov, s katerimi sem se srečal, ni veliko pričakoval od teh volitev. To je v primeru tako mlade demokracije, ki se je od bivšega sovjetskega sistema oddaljila bolj kot katera koli druga država v vzhodni Evropi, zastrašujoče.

Gospod Füle, upam, da vaša današnja prisotnost in odsotnost baronice Ashton ne pomeni, da je Ukrajina spet na drugem mestu in bo izginila med vsemi drugimi prednostnimi nalogami zunanje in varnostne politike. Biti mora ena od glavnih prednostnih nalog, kajti v zadnjih petih letih se to ni zgodilo.

Notranji neuspehi v Ukrajini se odražajo v neuspehih evropske strategije. Tega ne smemo več lahkotno jemati. Ukrajinski osredotočenosti na zahod moramo nuditi brezpogojno podporo, kajti izgubimo lahko veliko. Plin je tema, ki vedno povzroča veliko osuplosti. Omeniti moram le Sevastopol, kjer se spopadamo z velikim konfliktom. Stvari ne moremo preprosto pustiti, da gredo svojo pot tako kot prej. Na tem področju ste prevzeli veliko odgovornost.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospa predsednica, komisar, Yulia Tymoshenko je seveda upravičena do pritožbe zaradi rezultata predsedniških volitev. Glede na rovarjenje in spletkarjenje, ki sta potekala leta 2004, je ne moremo obtoževati, razen dejstva, da so tokrat mednarodni opazovalci volitev rezultate potrdili. Lahko se postavi za svoje domnevne pravice. Vendar pa to v političnem smislu ni pametna poteza, kajti posledica takšnega spora bo nadaljevanje politične in gospodarske negotovosti v državi.

Tesni volilni rezultati odražajo dejstvo, da je država razdeljena v dva tabora. Vendar pa gospod Yanukovich dejansko ne bo mogel ponovno uvesti avtoritarnega režima, ki je pred leti doživel zlom, tudi če bi si to želel in kljub dejstvu, da se je oligarhična struktura v političnem in gospodarskem sistemu s predsedniškimi volitvami nedvomno okrepila.

Oba tabora bosta glede na tesen rezultat morala sklepati kompromise. Pomembno je, da se zaradi ljudi preseže kulturna in družbena delitev na vzhod in zahod. Veliko bo odvisno od tega, ali bo gospod Yanukovich imenoval predsednika vlade, ki ga bodo sprejeli tako vzhodni kot zahodni Ukrajinci, in ali ima gospa Tymoshenko demokratično zrelost, da prizna poraz in se pridruži opoziciji.

Paweł Robert Kowal, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospa predsednica, komisar, na nek način je ta dvorana pred petimi leti prav tako doživljala oranžno revolucijo. Pred nekaj tedni pa so se zastavljala vprašanja, ki jih je vseboval tudi govor gospe Ashton, o tem, ali so bili Ukrajinci pripravljeni na oranžno revolucijo in ali so jo v celoti prenesli v prakso? Tudi meni je tako kot gospe Harms žal, da gospe Ashton danes ni z nami. Obstaja odgovor na to vprašanje: 70 % udeležba na volitvah je v Evropi resnična redkost in to je tudi stvarnost, ki velja za naše države. V tem smislu gospod Brok nima prav, ko pravi, da je oranžna revolucija izgubila. Zmagala je, saj je šlo za to, da obstajajo pravila, ki lahko vsem prinesejo koristi. Tudi na Poljskem poznamo primere, ko je koristi demokratičnih pravil užival nekdo, ki je poprej nasprotoval demokraciji. Vendar je to dobro – in tako naj bi tudi bilo.

Zdaj pa je prišel čas za naš odgovor: smo po oranžni revoluciji storili vse, kar bi morali? Smo odgovorili na to vprašanje? Smo poleg vseh instrumentov, o katerih je govoril komisar – in dobro je, da smo te instrumente oblikovali –, odgovorili, da so za Ukrajino vrata odprta? Je v postkomunistični državi mogoče izpeljati daljnosežne reforme brez takšne obljube? Lahko spodbujamo ljudi, naj se žrtvujejo, če jim povemo, da bodo še naprej čakali zunaj? Ali jim ne bi raje rekli: za vas je prostor v Evropi, ne danes, ne jutri, vendar prostor je.

Ta izjava je velika priložnost za novega komisarja, gospoda Füleja. Gospe Ashton danes ni. Komisar, bodite drzni in bodite prvi, ki bo začel govoriti o tem, da prostor je. Ne danes, ne jutri, ampak prostor bo. To bo Ukrajincem v veliko pomoč. To je morda zadnji trenutek, ko se to še lahko pove, in zato morajo vsi Ukrajinci vedeti, da so povezovanje in sodelovanje z Evropo ter spremembe zakonodaje njihova osebna priložnost.

Tega ne moremo povedati le eliti, poslovnežem ali študentom. To je treba povedati tako, da bodo vsi razumeli, da se je po letih komunizma še vedno vredno nekaj početi. To je tudi priložnost za vas, gospod Füle. Jasno to povejte, pa se boste zapisali v zgodovino. Pomagali ne boste le Ukrajini, ampak vsej srednji Evropi, kajti blagostanje in varnost v Ukrajini pomeni priložnost za vso srednjo Evropo. Vsi morajo imeti občutek, da imajo priložnost. Zato moramo poleg pridružitvenega sporazuma, ki je zelo pomemben, za Ukrajince sprostiti vizumske obveznosti in jih v prihodnje tudi opustiti. Zelo jasno moramo povedati: vrata v Evropo so za Ukrajince odprta. Nekdo mora to po petih letih končno povedati.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Gospa predsednica, nedavne volitve v Ukrajini so pokazale, da v državi deluje demokracija.

Novi predsednik bo krmaril ne glede na močno opozicijo in svobodne medije. Upajmo, da bo opozicija konstruktivna in se bodo standardi upravljanja v državi izboljšali.

Volilna kampanja je potrdila, da želijo ukrajinske elite nadaljevati proces združevanja z Evropsko unijo in vzdrževati dobre sosedске odnose z Rusijo. Evropska unija se mora odzvati z jasnimi signali, ki bodo pozdravili oba trenda. Obenem pa mora Ukrajina pospešiti svoje reforme.

Če se doseže tak napredek, mora EU razmisliti o obljubi članstva Ukrajini. Medtem pa bi morali spodbujati in veliko več narediti za povezovanje na ravni navadnih ljudi.

Izmenjave med ljudmi, mladimi in obiski šol, štipendije, twinning sodelovanje z mesti in regijami in pogodbe o poslovnem sodelovanju so najboljši način za širjenje sporočila, da so reforme edina pot v boljšo prihodnost.

To, kar je trenutno najpomembnejše, je, da EU najde način za liberalizacijo režima vstopnih vizumov. Preko meja z Ukrajino moramo zagotoviti največji možen pretok ljudi.

Eden od mojih volivcev mi je pred kratkim pisal, naj 1000 ljudem iz vzhodne Ukrajine pomagamo potovati v EU, pa jih bo 100 000 izvedelo o pozitivnih vtisih, ko se bodo vrnili.

To je način, kako podpreti reforme, ki si jih želimo videti pri naših dragocenih demokratičnih sosedih.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Gospa predsednica, obstaja vsaj ena država bivše Sovjetske zveze, kjer rezultati volitev niso znani vnaprej. Ta država je Ukrajina in tega bi morali biti veseli, kajti tudi mi smo tu odigrali svojo vlogo. Po volitvah v Ukrajini se bo nekaj spremenilo. Imeli bodo novega predsednika in ta novi predsednik naj bi bil deležen prijaznega sprejema v Evropski uniji in Evropskem parlamentu. Temu je tako, ker ukrajinsko povezovanje z Evropo ni minljiv interes, ampak resen izziv in stremljenje milijonov Ukrajincev. Evropska unija se mora na novo odpreti Ukrajini. Pri tem naj nas ne ženejo osebna stremjenja. Razumem, da v Evropski ljudski stranki rahlo obžalujejo, da na volitvah ni zmagala ženska, za katero so želeli, da zmagaja. Vendar pa novega predsednika Ukrajine ne potiskajmo v naročje Moskve. Ukrajina bo postala partner, od katerega se bo veliko pričakovalo. Ukrajina bo partner, ki mu bo veliko naloženo. Ukrajina bo partner, ki bi ga morali dobronamerno obravnavati. Zato je še enkrat potrebna nova evropska spodbuda, kajti Ukrajina je del Evrope in to politiko moramo izvajati v lastnem interesu.

Traian Ungureanu (PPE). – (RO) Upam, da bodo ukrajinske oblasti okrepile svoja prizadevanja za sodelovanje z Evropsko unijo in notranjo usklajitev z evropskimi standardi. Vzhodno partnerstvo in pobuda Euronest za to ponujata ustrezen okvir.

Ne glede na politično barvo nove administracije, ne gre za vprašanje, ali naj Ukrajina ostane vzhodna ali postane zahodna. Vprašanje je, ali Ukrajina lahko notranje utrdi demokracijo. To pomeni vzpostavitev demokratičnih norm in varstvo človekovih pravic. Občutljivo področje so na primer razmere romunsko govoreče manjšine v Ukrajini in njihova pravica do izobraževanja v maternem jeziku.

Na področju zunanje politike je treba Ukrajino spodbuditi k sodelovanju z Evropsko unijo z razvijanjem dobrih sosedskih odnosov z državami članicami EU. Vendar je prav tako pomembno Ukrajino vključiti v evropske procese za sodelovanje v črnomorski regiji. Nazadnje, koristen korak v smeri dobre sosedске politike je lahko takojšnja utrditev odnosov z Evropi naklonjeno vlado Republike Moldavije.

Mário David (PPE). – (PT) Pet let po oranžni revoluciji se zdi, da se Ukrajina na to obdobje ozira kot na izgubljeno priložnost. To ni le krivda njihove politične elite. Res je, da so se preveč ukvarjali s konflikti moči in vpliva. Številne reforme se nikoli niso izvedle in številne nikoli niso prišle dlje od faze snovanja.

V demokraciji je nepredstavljivo, da se volilna zakonodaja spremeni med dvema krogoma glasovanj. To ni v čast tistim, ki so jih predlagali, tistim, ki so zanje glasovali ali tistim, ki so jih izvedli. To namiguje, da so zadaj nevredni in neželjeni nameni. Veliko je treba spremeniti glede pomanjkanja neodvisnosti sodstva, saj je to izpostavljeno prevelikemu vplivu ne le političnih sil, ampak tudi akterjem iz gospodarstva. Brez svobodnega in neodvisnega pravosodnega sistema ne more biti zakonodaje, ne morejo se zagotavljati človekove pravice in ni tujih vlaganj ali napredka.

Vendar je krivdo za to razočaranje mogoče pripisati tudi temu Parlamentu in še zlasti številnim državam članicam. Želim si, da bi se lahko za trenutek postavili v vlogo državljana evropske države, ki zaradi obratov zgodovine še vedno ni članica Evropske unije. Kaj bi pričakovali od EU? Solidarnost. Pa vendar številni zunanji

ministri, ki jih skrbi le to, da bi ne nadlegovali ali vznemirjali Moskve, uporabljajo in izkoriščajo stalne notranje boje v Kijevu kot izgovor, da ne morejo nedvoumno izjaviti, da je Ukrajina neodvisna in suverena država.

Če bi večina njenih prebivalcev svobodno izrazila podporo in bi izpolnila vsa vzpostavljena merila, bi si Ukrajina lahko prizadevala za to, da v prihodnje postane članica Evropske unije.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (LT) Čeprav je to razočaranje, si moramo priznati, da je šestletno romantično obdobje v ukrajinskem političnem življenju minilo. Rezultat ukrajinskih predsedniških volitev ni niti slučaj niti „zmotna“ odločitev prebivalcev Ukrajine. Odseva globlje politične probleme in dejstvo, da se upi oranžne revolucije niso izpolnili.

Komisar, rekli ste, da od novega ukrajinskega predsednika in nove administracije pričakujete energično in odločno delovanje. Država potrebuje resne strukturne reforme.

Vendar bi bilo treba nekaj reči tudi Evropski uniji. Če v teh razmerah želimo imeti vpliv v postsovjetskem prostoru in utrditi položaje demokracije in človekovih pravic, potem moramo z Ukrajino sodelovati bolj kot kdajkoli prej. Evropska unija mora Ukrajini ponuditi alternativno evropsko vizijo. Da bi to storili, si moramo najprej prizadevati za tako imenovane „mehke“ ukrepe z dolgoročnim vplivom, kot so spodbujanje gospodarskega vključevanja, bolj dejavno ustvarjanje stikov med ljudmi in politični dialog z vladnimi institucijami Ukrajine.

Kinga Gál (PPE). – (HU) V razpravi o sedanjih razmerah v Ukrajini bi rada prosila Komisijo, da uporabi svoje odnose ali mrežo odnosov z Ukrajino in zaprosi in sama pokaže dosledno in jasno zavezanost glede pravic narodnih manjšin kot tudi na drugih področjih, kajti kar smo danes slišali o nedavnih zastojih v Ukrajini, ki vplivajo na številna področja, eksponentno velja za pripadnike manjšin, izobraževanje v jezikih manjšin in uporabo maternega jezika. Na naši strani se zahtevata jasnost in doslednost, kajti Evropska unija lahko vpliva na Ukrajino, ki ima status glede na sosedsko politiko, na vseh področjih, vključno s pravili in predpisi na področju narodnih manjšin. Vidimo, da doslednost naših stališč in sporočila delujejo, in upamo, da bo to morda pomagalo najti ustrezne rešitve za takšna vprašanja. Predlagam, da vsak prihodnji sporazum z Ukrajino zajema ta vprašanja, vključno s pravico do izobraževanja v maternem jeziku, saj je to temeljni predpogoj za preživetje narodnih manjšin.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Ukrajina danes ne doživlja le gospodarske, ampak v določenem smislu tudi politično krizo. Morda bodo te predsedniške volitve pomagale državi premakniti se z mrtve točke in bodo zagotovile večjo stabilnost. Ukrajina se še odloča, kakšen model civilizacije naj podpre. Naj država sodeluje z vzhodom ali se odloči za povezavo z Evropo? Odločitev ni tako lahka, še zlasti ko se ideološka delitev v političnem življenju razširi tudi v družbo. Vrata v Evropo morajo biti Ukrajini odprta in pregledne volitve so pomemben korak h krepitvi načel demokratične države. Prebivalci Ukrajine so izrazili svojo voljo z izbiro voditelja države. Ukrajina je evropska država, ki mora imeti pravico, da sprejema odločitve glede Evrope. Zato mora Evropska unija intenzivno sodelovati z Ukrajino, krepiti demokracijo v tej državi in pospešiti njeno povezovanje z Evropsko unijo.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Gospod komisar, vaše sporočilo Ukrajini danes je bilo jasno. Ukrajina ima evropsko perspektivo in mi imamo instrumente, s katerimi lahko to evropsko perspektivo naredimo kot kredibilno opcijo.

Te volitve so bile tesne, ampak bile so demokratične in to je pravzaprav za nas vest dneva. Tesnost volitev je v bistvu razkrila kompliciranost te države. Ta država je multietnična, je multikonfesionalna, ima za seboj tudi zelo pestro zgodovino, ki jo moramo spoštovati. Mislim, da moramo mi, tudi Evropski parlament in Evropa v celoti, uporabiti vsa sredstva, da stimuliramo nek produktivni notranji dialog, ki bo notranje utrdil ukrajinsko državo in ukrajinsko družbo.

Slabo je, če mi prispevamo k nekemu širjenju etiket in predsodkov. Mislim, da tega do zdaj nismo delali in želim si, da tega ne bi delali niti v prihodnje.

Charles Tannock (ECR). – Gospa predsednica, v soboto sem imel čast biti v Kijevu kot opazovalec za skupino ECR. Vse, kar sem videl, je bilo mirno, pregledno in – z več vidikov, zanimivo, – bolj odločno kot v moji državi, Združenem kraljestvu, s prozornimi volilnimi skrinjicami in zahtevo po predložitvi osebnega dokumenta s fotografijo, kar je omogočilo, da je nekdo lahko volil.

Seveda sem bil razočaran nad rezultatom, ker predsednik Yanukovich ni demokrat v zahodnem slogu. Zdaj bo formalno opustil vsa prizadevanja glede Nata in laskal le članstvu svoje države v EU, čemur zdaj tudi

formalno nasprotuje Rusija, njena bližnja prijateljica in sosed. Namesto tega se bo zadovoljil s sporazumom o prosti trgovini in liberalizacijo vizumskega režima. Gospa Tymoshenko se po mojem mnenju oklepa slamice z izpodbijanjem rezultata svojega tesnega poraza na sodiščih in močno dvomim, da bo uspela.

Kar me zdaj res skrbi, je razprava, ki sem jo poslušal ponoči: obnovljene separatistične težnje za odcepitev zahodnega dela Ukrajine – nasprotnikov Yanukovicha in privrženecv Tymoshenkove –, ki naj bi se bodisi pridružil Poljski ali tvoril novo zahodno državo. To se verjetno ne bo zgodilo, če pa se bo, mora to potekati mirno in s soglasjem. V Evropski uniji moramo podpreti zapuščino oranžne revolucije in skupne demokratične vrednote, ki si jih delimo z Ukrajino.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospa predsednica, bitka je končana in vsaj do naslednjega parlamentarnega mandata bo gospod Yanukovich predsednik Ukrajine. Vzpodbudno je, da je to bil rezultat poštenih volitev. To kaže tudi, da volivci niso želeli, da bi bile na eni strani določene pozicije, kot je pridružitve Natu ali na drugi strani usmerjenost do Moskve, trdno določene. Mr Yanukovich se svetuje, naj nadaljuje z demokratičnimi procesi in se ne le ozira na vzhod in zagotovi opazne izboljšave življenjskih pogojev za prebivalce Ukrajine. Sicer bo o rezultatih naslednjih volitev še odločeno.

EU mora v procesu stabilizacije zagotoviti tesno podporo in pomoč. Najpozneje do evropskega nogometnega prvenstva leta 2012 bo jasno, ali je Ukrajina razvila skupno ukrajinsko zavest ali pa bo še naprej trpela zaradi svoje jezikovne in geografske razdeljenosti.

Predsednica. – Še enkrat se opravičujem vsem tistim, ki jim nisem mogla dati priložnosti, da bi spregovorili. Prepričana sem, da je to tema, h kateri se bomo ponovno vrnil.

Štefan Füle, član Komisije. – Gospa predsednica, naj se vam še enkrat zahvalim za priložnost, da sem vas danes lahko nagovoril. Prepričan sem, da je bila to koristna izmenjava stališč, konkretnih predlogov in pripomb v razmislek.

Kot sem dejal na začetku, je Ukrajina pomembna. Ostaja strateško pomemben partner Evropske unije in vodilna v regiji. Odnosi med EU in Ukrajino so se v preteklih letih znatno poglobili. Trdno sem prepričan, da bi se ta dinamika morala v prihodnje nadaljevati.

Hitrost in globina približevanja Ukrajine Evropski uniji bosta odvisni od izvajanja reform. To me bo spodbudilo, da bom še pogumnejši. EU je pri tej nalogi pripravljena podpreti Ukrajino s širokim razponom orodij, ki jih ima na voljo. Kljub temu od novega vodstva pričakujemo, da pokaže politično voljo za reformo v korist stabilnosti in blaginje Ukrajine v prihodnje.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo na drugem delnem zasedanju februarja.

Pisne izjave (člen 149)

Elena Băsescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Ukrajina je za Evropsko unijo še zlasti pomembna z vidika vključevanja v Vzhodno partnerstvo in Sinergijo črnega morja in za energetska varnost EU.

Moj današnji prispevek se bo dotaknil vidika, ki se manj omenja, vendar pa me vedno zaskrbi, ko se pogovarjamo o Ukrajini. V tej državi živi več kot pol milijona prebivalcev romunske narodnosti. Oblasti v Kijevu so doslej pokazale malo zanimanja v smislu zaščite njihovih pravic. Vendar pa smo v času volilne kampanje v tej državi, ki meji na Romunijo, prvič opazili, da se je spodbujal nov koncept upravljanja. Eden od kandidatov je Romunom, ki živijo v tej državi, obljubil, da bo podprl uvedbo romunščine kot regionalnega jezika na območjih, kjer so Romuni v večini.

Ukrajina se trenutno sooča z dvema vrednostnima sistemoma. Nekateri državljani bi se radi približali Evropski uniji in želijo naše vrednote, kot je zagotavljanje svobode in miru. Druga skupina državljanov pa na vključevanje v Evropo gleda z nezaupanjem. Ukrajina potrebuje podporo in solidarnost EU, da bi nadaljevala reforme, ki že potekajo in bi tako odpravila to ločevanje med vzhodom in zahodom.

András Gyürk (PPE), v pisni obliki. – (HU) Po predsedniških volitvah se začne nova poglavje v odnosih med EU in Ukrajino. Eno najpomembnejših področij sodelovanja bo vprašanje energetske oskrbe. To ni nikakršno naključje, saj evropska unija z vse večjo odvisnostjo precejšen delež uvožene energije dobiva prek svoje vzhodne sosedice. Mislim, da je zaradi varnosti uvoza energije upravičeno, da bi Evropska unija z vsemi možnimi sredstvi pomagala Ukrajini pri vzdrževanju in modernizaciji njenega energetskega omrežja, še

zlasti pomembnega plinskega omrežja. Obenem pa v skladu s sklepi junijskega vrha EU menim, da glede finančne pomoči obstaja temeljni predpogoj. Ukrajina naj bi začela s svojo reformo gospodarstva in zagotovila večjo preglednost svoje plinske industrije. Pomanjkanje preglednosti v sistemu posredniških podjetij je imelo za posledico pomanjkljivosti za prebivalce Ukrajine, prav tako pa je oviralo varno preskrbo držav članic EU. Poleg tega je vredno podpreti prizadevanja za širitev skladiščnih zmogljivosti. Pravzaprav je oblikovanje rezerv eden od glavnih načinov za zagotovitev gladkega pretoka plina v Evropi tudi v mrzlem zimskem obdobju.

Pričakuje se, da bo Evropski parlament spomladi sprejel nov predpis EU o oskrbi s plinom. Ta uredba bo od držav članic zahtevala, daodobrijo usklajene akcijske načrte v primeru motene oskrbe s plinom. Menim, da bodo morale države članice uskladiti takšne akcijske načrte ne le med seboj, ampak bo v posvetovalni proces vključena tudi Ukrajina. Celo v prihodnje je rešitev problema motenega uvoza nekaj, kar ni mogoče brez intenzivnih pogovorov z voditelji v Kijevu.

Čaňalín Sorín Ivan (S&D), v pisni obliki. – (RO) Izvolitev Viktorja Yanukovicha za predsednika pomeni, da Ukrajina vstopa v novo fazo, ki jo bo približala EU. Kot član Odbora za parlamentarno sodelovanje med EU in Ukrajino in evropski državlján sem prepričan, da Evropska unija lahko in dejansko tudi že pomika jeziček na tehtnici v prid evropske in demokratične poti za svojo vzhodno sosedo. Misija za opazovanje volitev Evropskega parlamenta je pozdravila dejstvo, da so volitve potekale zakonito in brez incidenta, kar zagotavlja legitimnost novega predsednika in predstavlja nasprotje volitvam, ki so potekale v letih 2004-2005. Sprememba politične barve ne sme vplivati na naš pristop do Ukrajine, ki mora ostati prav tako dosleden in celo bolj učinkovit. Čeprav je dobro znano, da predsednik Yanukovich ne namerava oslabiti vezi z Rusijo, to ne pomeni, da se namerava odmikati od EU. Da bi se izognili uresničitvi nevarnosti, čeprav je verjetnost majhna, moramo pri obravnavanju odnosov z Ukrajino, ki je edina država, ki na tem območju lahko zagotovi stabilnost, delovati proaktivno. Odprtost moramo pokazati v dialogu in trdnimi zavezami, da bi Ukrajino ustrezno spodbudili k proevropskemu razvoju. Zaupam v sposobnost Ukrajine, da nadaljuje reforme in pokaže, da je za EU zaupanja vreden partner.

Tunne Kelam (PPE), v pisni obliki. – Ukrajina ostaja ključna za stabilnost in demokratični razvoj Evrope. Čeprav je oranžna revolucija, h kateri je tudi Evropska unija tako učinkovito prispevala, razočarala številna pričakovanja, upamo, da se bo zapuščina predsedovanja gospoda Yushchenka ohranjala – svobodne in poštene volitve, ljudje, ki so pri izražanju mnenja premagali strah in v bistvu neodvisni mediji. Res je, da velika država, kot je Ukrajina, ki je bila tako dolgo oropana neodvisnosti in je trpela pravi genocid – Holodomor – potrebuje nekaj časa, da bolje opredeli svojo evropsko identiteto in prihodnje strateške cilje. Vendar se ne moremo odmakniti od odgovornosti, ki jo imajo politike Evropske unije od leta 2004. EU Ukrajini ni bila pripravljena ponuditi možnost članstva v EU. Podpora EU Ukrajini se je izkazala kot posebno dvoumna in Ukrajincem neprepričljiva, saj je pogosto prevladoval strah pred vznemirjanjem Rusije. Zavedati se moramo, da je glavni ključ do resnično demokratične in dobre sosedske Rusije neodvisna in z Evropo povezana Ukrajina. To bo ostala odgovornost EU. Zdaj pa moramo kar najbolj izkoristiti Vzhodno partnerstvo.

Krzysztof Lisek (PPE), v pisni obliki. – (PL) Gospa predsednica, beležil sem si informacije o izvolitvi Viktorja Yanukovicha za predsednika Ukrajine. Čeprav je stanje v Ukrajini zelo resno, je v obdobju od prejšnjih volitev mogoče videti spremembe na bolje v smislu spoštovanja zakonodaje. Upam, da bo pravni spor glede volilnih rezultatov hitro razrešen in da se bosta obe strani posvetili delu, ki bo Ukrajini pomagal iziti iz gospodarske krize in okrepiti svoj položaj v svetu in še zlasti razviti tesnejše odnose z Evropsko unijo. Glede obljub novoizvoljenega predsednika, da bo povečal demokratizacijo in zagotovil mednarodno stabilnost kot tudi dejstvo, da velik poudarek namenja pridružitvi Ukrajine Evropski uniji, sem prepričan, da naj bi trenutno dobro sodelovanje med Ukrajino in Evropsko unijo ne le nadaljevali, ampak razširili. Predstavniki vseh držav EU upajo, da bo Ukrajina končno stopila v obdobje politične stabilnosti in soglasja glede gospodarske politike.

Po mojem mnenju se bo tudi novi voditelj Ukrajine obrnil na Evropsko unijo po pomoč, da bi Ukrajino hitreje popeljal iz globoke krize, katere posledica je strašno gospodarsko nazadovanje in 12 % proračunski primanjkljaj. Evropa naj bi razmislila o pripravi posebnega predloga o vključitvi Ukrajine v evropske strukture.

Marian-Jean Marinescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Upam, da bo novi predsednik upošteval proevropsko usmerjenost, ki jo je izrazila velika večina Ukrajincev.

Potekajo pogajanja o pridružitvenem sporazumu in verjamem, da je za obe strani koristno, da se sklene, kakor hitro je mogoče. Volilne obljube je treba izpolniti. Ena od njih je spoštovanje pravic manjšin in odprava politik o denacionalizaciji in asimilaciji etničnih manjšin.

Romunija lahko Ukrajini glede uporabe evropskih standardov za manjšine služi kot model. V zvezi s tem lahko poslanec, ki zastopa ukrajinsko skupnost v Romuniji v romunskem parlamentu, deluje kot svetovalec in ga zato priporočam prihodnjemu ukrajinskemu predsedniku.

Iosif Matula (PPE), v pisni obliki. – (RO) Ukrajina je evropska država in deli vse evropske kulturne vrednote. Ukrajina mora pošteno in učinkovito izvajati politični program, ki bo zagotovil pravice narodnim manjšinam, kot so Rusi, Tatari, Romuni, Poljaki, Madžari in Grki in drugi. Izvajati mora Evropsko listino o regionalnih ali manjšinskih jezikih, ki tem jezikom zagotavlja status regionalnih jezikov. Prepričan sem, da mora EU podpreti izvajanje takšnih ukrepov in poudariti, da se ne sme zanemariti niti ene manjšine.

V Ukrajini je na primer romunsko govoreča manjšina, ki ima več kot 410 000 pripadnikov. To je tradicionalna narodna skupnost z globokimi zgodovinskimi koreninami, ki složno živi z večinskim prebivalstvom in drugimi manjšinami še zlasti v regiji Černivci (Severna Bukovina, Severna Besarabija in regija Hertsa), Odesi (okrožja v južni Besarabiji) in v transkarpatski regiji (zgodovinska regija Maramureš). Mislim, da mora EU spodbuditi Ukrajino, da razvije oddelke, ki bi ponudili pouk v romunščini kot maternem jeziku v poklicnih in srednjih šolah, ki trenutno delujejo v zgoraj omenjenih mestih in regijah. Poleg tega bi morala EU sodelovati s Kijevom, da bi državna univerza Černivci ustanovila oddelke, ki bi poučevali pouk v romunščini kot maternem jeziku na vseh sedanjih katedrah in posebnih oddelkih.

Cristian Dan Preda (PPE), v pisni obliki. – (RO) Vesel sem, da so ukrajinske volitve prejšnjo nedeljo lepo potekale. Vse vključene strani morajo priznati rezultate volitev, saj demokracije ni mogoče graditi na stalnem nezaupanju in sporih. Žal mi je, da je Yulia Tymoshenko na volitvah izgubila. Vendar pa mi je še bolj žal zaradi številnih izjav, ki jih je dala v zadnjem delu volilne kampanje in ki oporekajo sodbi mednarodnega sodišča v zvezi s kontinentalno polico Črnega morja. Upam, da bo ukrajinska vlada, ne glede na to, ali jo bo vodila gospa Tymoshenko ali kdo drug, sprejela dejstvo, da je takšna sodba dokončna.

Csaba Sógor (PPE), v pisni obliki. – (HU) Viktor Yanukovich je v primeru zmage na volitvah madžarski manjšini v Ukrajini obljubil naslednje ukrepe: takojšen umik omejitev, ki vplivajo na madžarski šolski sistem, madžarske osnovnošolce in študente zadnjih letnikov; neomejeno rabo maternega jezika v izobraževanju, sodstvu, javni upravi, medijih in drugih področjih; neomejeno rabo nacionalnih simbolov, neoviran stik z matično državo; vključitev predstavnikov skupnosti v lokalno, regionalno in državno javno upravo. Rezultati predsedniških volitev v regijah z visokim deležem madžarskih prebivalcev in tesna večina v končnih rezultatih kažejo, da so glasovi madžarske skupnosti v veliki meri prispevali k zmagi gospoda Yanukovicha. V vročici kampanje je Yulia Tymoshenko prav tako obljubila, da bo odpravila diskriminatorne ukrepe, ki vplivajo na izobraževanje v materinščini. Vendar ta obljuba ni zvenela verodostojno, saj jo je dala političarka, ki je bila pet let predsednica vlade in v tistem obdobju ni pokazala nobenega zanimanja za probleme manjšin. Zato madžarska in rutenska manjšina vse svoje upe stavi na gospoda Yanukovicha in od njega pričakujeta, da bo priznal regionalni status manjšin in oblikoval nove pogoje za odnose med večino in manjšinami. Če pa ukrajinski predsednik ne bo držal svojih obljub na primer v zameno za podporo ukrajinskih nacionalistov, ne bo le izgubil podpore manjšinskih skupnosti, ampak se bo morda za več let oddaljila vzpostavitev napovedane evropske Ukrajine.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), v pisni obliki. – (HU) Evropska unija bi morala v Ukrajini igrati bolj dejavno vlogo; prenehati bi morali s prakso, ki je prevladala v zadnjih nekaj letih in ko Evropska unija eno od največjih držav v Evropi obravnava negotovo in brez zavzetosti. Ukrajina je glavni partner v politiki Vzhodnega partnerstva Evropske unije in je prav tako najpomembnejša tranzitna država za odnose, ki jih goji z Rusijo. Z izvolitvijo Viktorja Yanukovicha za predsednika je Ukrajina dobila močnega in sproščenega voditelja, ki je enako odprt do Evrope in Rusije. Najpomembnejša naloga za novega predsednika bo odprava globoke politične razdeljenosti, da bo mogoče vzpostaviti stabilno upravo in izvajati že dolgo pričakovane obsežne socialne in gospodarske reforme. Za Evropsko unijo je zdaj najpomembnejše, da utrdi svojo prisotnost v Ukrajini, da bo močnejša kot kdajkoli prej, in pripravi nove osnove za sodelovanje. Vzhodno partnerstvo nudi odličen okvir za to, Služba za zunanjepolitično delovanje, oblikovana v skladu z lizbonsko pogodbo, pa bo zagotovila ustrezna sredstva. Rad bi poudaril da se Madžarska, katere največja sosedica je Ukrajina, še zlasti zanima za politično in gospodarsko stabilnost, ki naj bi se vzpostavila v Ukrajini. Prav tako je naš interes, da se utrdijo odnosi med Ukrajino in Rusijo. Prav tako močno upamo, da bo Ukrajina opustila politike, uperjene proti manjšinam, s katerimi je posegala v pravice manjšin v spodnji karpatski regiji, vključno z madžarskimi.

16. Čas za vprašanja (vprašanja Svetu)

Predsednica. – Naslednja točka je čas za vprašanja (B7-0006/2010).

Svetu so bila predložena naslednja vprašanja.

Vprašanje št. 1 predložil **Zigmantas Balcytis** (H-0008/10)

Zadeva: Oblikovanje skupnega notranjega energetskega trga

V sporazumu med Španijo, Belgijo in Madžarsko in njihovi dolgoročni strategiji je bilo kot politična prednostna naloga navedeno oblikovanje skupnega notranjega energetskega trga. Da bi ta cilj dosegli, je treba v evropski energetski trg vključiti najbolj izolirane regije Skupnosti, kot je na primer Baltik. V strategiji za Baltik so predvideni številni projekti za elektroenergetske in plinovodne povezave, ki bodo, če bodo izvedeni, baltskim državam omogočili neodvisnost od samo enega dobavitelja. Glede na meddržavno naravo navedenega projekta njegova uspešna izvedba ne bo odvisna zgolj od zagotovitve ustreznih finančnih sredstev, temveč tudi od politične volje in namerah udeležencev. Glede oblikovanja notranjega energetskega trga se je Skupnost obvezala, da bo nastopila enotno.

Ali bo Španija, ki ravno predseduje Svetu, prevzela vodilno vlogo in spodbudila države članice, da bodo pri izvedbi energetskih projektov v Baltiku, na primer AmberLitPol, Swedlink in drugih projektov, katerih namen je povečanje zanesljivosti v preskrbi z energijo ne le v tej regiji, pač pa v vsej Skupnosti, nastopile enotno?

Diego López Garrido, *predsedujoči Svetu.* – (ES) Gospa predsednica, notranji energetski trg in zanesljivost v preskrbi z energijo sta neločljivo povezana. V Evropski uniji smo se tega postopno zavedli, zato je energetska varnost postala ena od strateških prednostnih nalog Unije. To vprašanje je res postalo kritično pred nekaj več kot enim letom ob plinski krizi med Rusijo in Ukrajino.

Tedaj smo spoznali, da je notranji energetski trg, ki polno deluje, je med seboj povezan in je učinkovit, predpogoj za zanesljivost preskrbe Evrope z energijo.

Varnost preskrbe je tako ključni strateški element, ki ga je treba izboljšati z večjo diverzifikacijo dobaviteljev energije, virov in distribucijskih kanalov, s spodbujanjem energetskih interesov Unije v odnosih s tretjimi državami in na koncu z oblikovanjem dejanskega skupnega energetskega trga, ki ga še vedno nimamo. Pri doseganju tega nas bo podprla Lizbonska pogodba, kjer se ta kompetenca za Unijo prvič izrecno navaja na osnovni zakonodajni ravni.

Zato mora biti Unija v odnosih s tretjimi državami bolj jasna in mora v teh odnosih govoriti v en glas. Španski minister za gospodarstvo, turizem in trgovino je to jasno povedal, ko je ustreznemu odboru Evropskega parlamenta 27. januarja 2010 predstavljal prednostne naloge španskega predsedstva.

Zato je v okviru drugega strateškega pregleda energetske politike to, kar bi lahko imenovali povezovanje energetskih otokov v Evropski uniji z notranjim trgom, postalo eden od ključnih ciljev Unije.

Julija 2009, ko je Komisija predstavila Akcijski načrt o medsebojnem povezovanju za baltski energetski trg, pobudo, ki si prizadeva spodbuditi združitev energetskega trga in razvoj energetske infrastrukture v baltski regiji, je Evropski svet pozdravil njen glavni prispevek k povečanju energetske varnosti Unije in to berem besedo za besedo.

Pobuda za baltski energetski trg zdaj sodi pod širšo krovno strategijo Unije za baltsko morje, ki je bila ena od glavnih prednostnih nalog švedskega predsedstva. Oktobra 2009 je Evropski svet sprejel pobudo in pozdravil napredek na področju energetske infrastrukture in povezanosti v baltski regiji, s čimer je podprl informacije v poročilu Komisije.

Zigmantas Balcytis (S&D). – (LT) Minister, še enkrat bi se vam rad zahvalil za vaše misli in odgovor. Vendar pa en vidik mojega vprašanja ni bilo vezano le na tretje države, ampak na samo Evropsko unijo, in sicer da nekatere države članice nimajo niti gospodarskega niti političnega interesa tako ali drugače prispevati k skupnim projektom. Tako se je moje vprašanje glasilo ali med predsedovanjem Španija prevzema politično vlogo, da govori v imenu Evropske unije, da se zagotovi izvajanje teh prihodnjih projektov?

Diego López Garrido, *predsedujoči Svetu.* – (ES) Gospa predsednica, prepričani smo, da to nedvomno tvori del skupne energetske politike in da tako kot ne želimo energetskih otočkov iz tehničnega stališča, jih ne želimo s političnega stališča.

To zagotovo ni stališče, ki bi ga lahko imenovali proevropsko in ga pravzaprav v praksi tudi ni bilo. Zdi se mi, da se spomnim, da smo se med razpravo o Uredbi o ukrepih za zagotovitev zanesljivosti energetske preskrbe dogovorili glede evropske zaveze v zvezi s tem vprašanjem. Govorim predvsem o energetskih projektih, odobrenih kot del programa za gospodarsko oživitve, ki se je izvajal lansko leto med češkim predsedovanjem. Skupaj je bilo dodeljenih 425 milijonov EUR za tri povezovalne projekte v baltski regiji: Skanled/baltski plinovod, povezava električnega omrežja Eastlink-2 in medsebojno povezovanje Švedske in baltskih držav.

Špansko predsedstvo bo zato pozvalo države članice, naj podprejo projekte energetske infrastrukture v baltski regiji, čeprav bodo potem države članice same izvajale posebne projekte v skladu z nacionalno zakonodajo in veljavno evropsko zakonodajo. Zadevne države članice naj bi v tej zadevi delovale kot ena.

Predsednica. – Preden nadaljujemo, naj vsem v dvorani pojasnim, da je minister pripravljen ostati do 19.20, kar pomeni, da bo vprašanj več, kot bi jih lahko sprejeli do 19.00.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Minister, pozornost bi rada usmerila na pomen vključevanja obnovljivih virov energije v nacionalno električno omrežje, medtem ko bi evropsko električno omrežje sestavljala energetska omrežja držav članic.

Baltske države so glede uporabe obnovljivih virov energije in energetske učinkovitosti zgradb primer dobre prakse. Notranji energetski trg potrebuje boljše medsebojne povezave med nacionalnimi energetskimi omrežji.

Rada bi vas vprašala, če imate skupaj z državami članicami akcijski načrt za uporabo obnovljivih virov energije.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Proces povezovanja električnega trga v baltskih državah naj bi vključeval neomejeno deregulacijo trga za zasebne stranke in skupno energetsko izmenjavo. Baltske države je gospodarska kriza zelo močno prizadela.

Zato bi rada vedela, kako je mogoče dejansko doseči popolno deregulacijo energetskega trga v tem zelo krhkem gospodarskem stanju. Pri tem še zlasti mislim na nihanje cen. Kakšen je načrt v zvezi z infrastrukturo v baltskih državah in kaj se bo zgodilo glede diverzifikacije transportnih poti za energijo in energetskimi viri?

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. – (ES) Gospa predsednica, strinjamo se s stališči, izraženimi v zvezi z obnovljivimi energijami in njihovim vključevanjem v evropsko energetsko omrežje. Prav tako smo prepričani, da je to eden glavnih ciljev strategije Evropske unije v boju proti podnebnim spremembam, kar smo zagovarjali na vrhu v Københavnu. Upamo, da bodo do leta 2020 obnovljive energije predstavljale 20 % celotne evropske mešanice energetskih virov in tak pristop bi radi vključili akcijski načrt za energijo za 2010-2014, za katerega upamo, da bo sprejet pod španskim predsedstvom.

Ta cilj akcijskega načrta je zato jasno v programu španskega predsedstva in ga seveda delimo z belgijskim in madžarskim triom, saj je to strateški cilj.

Kar zadeva tisto, kar je dejal gospod Obermayr, smo, kot sem omenil že prej, prav tako prepričani, da je diverzificiranje virov brez dvoma še en strateški cilj.

Evropska unija in njene institucije so zelo proaktivne in nudijo vso svojo politično podporo projektom, kot so Nabucco, Severni tok in Južni tok. Vsi ti projekti imajo zelo jasen cilj: diverzifikacija energije, diverzifikacija dobaviteljev energije in diverzifikacija različnih kanalov za distribucijo energije. Te so seveda del naše strategije, da postanemo Evropa z resnično skupnim energetskim trgom, ki ga trenutno še nimamo. Vse to je potrebno, da bi ta trg vzpostavili in dosegli energetsko varnost, ki predstavlja podlago za vse.

Predsednica. Vprašanje št. 2 predložila **Silvia-Adriana Țicău** (H-0009/10)

Zadeva: Razvojni pristopi, cilji in ukrepi v strategiji EU za trajnostni razvoj do leta 2020

Gospodarska kriza, sprememba podnebja in demografske spremembe drastično vplivajo na življenja evropskih državljanov. Zdravje, izobraževanje, kmetijstvo, razvoj prometne in energetske infrastrukture, naložbe v raziskave, inovacije in v posodobitev javnih služb morajo biti prednostne naloge za države članice in EU. Zagotavljanje temeljnih pravic in svoboščin evropskim državljanom, vključno s prostim gibanjem delavcev, je zaveza vseh. Evropski socialni model zagotavlja potrebno podporo za zaposlene, ki so izgubili službo, za

starejše in za mlade, kot tudi za delavce migrante. Strategija EU za trajnostni razvoj do leta 2020 bo predstavljena na neuradnem srečanju Evropskega sveta februarja 2010.

Ali lahko špansko predsedstvo Sveta navede, na katere razvojne pristope, cilje in ukrepe se bo osredotočila ta strategija, in kakšna je ocena predsedstva glede virov, potrebnih za njeno uspešno izvajanje?

Diego López Garrido, *predsedujoči Svetu*. – (ES) Gospa predsednica, nobenega dvoma ni, da je strategija za leto 2020 verjetno najbolj ambiciozen in najpomembnejši cilj v bližnji prihodnosti in bo središče razprav, ki bodo jutri potekale v Bruslju na neformalnem srečanju Evropskega sveta in ki potekajo na najvišji možni politični ravni pod španskim predsedstvom.

Cilj je predlagati in sprejeti program za spodbujanje rasti ter ustvarjanje kakovostnih delovnih mest, nadomestitev lizbonske strategije in osredotočenost na eni strani na krepitev nekaterih nepogrešljivih vidikov, ki so potrebni za konkurenčnost in produktivnost evropskega gospodarstva v prihodnje: vlaganje v informacijske tehnologije, oblikovanje Evrope kot prostor za informacijsko družbo ter izpostavljanje tudi socialnih vidikov, kar pomeni, da bi morala zaposlitev temeljiti na specializaciji in usposabljanju; seveda si prizadevamo za zeleno, nizkoogljično gospodarstvo, kot je bilo navedeno v vsebini, o kateri smo že razpravljali.

Naslednji temeljni element – tisti, ki bo jutri brez dvoma polariziral jutrišnje razprave v Bruslju – je vprašanje upravljanja. Na neformalnem zasedanju Evropskega sveta bo predsednik Evropskega sveta predstavil prvotni predlog za razpravo o upravljanju, povedano drugače, približevanje gospodarski uniji v Evropi in ne le denarni uniji, ki naj bi postala bistvena – kot je zapisano v Lizbonski pogodbi –, da bi se naše gospodarske politike, zaposlitvene politike in socialne politike v Evropski uniji zblížale.

Ta element strategije za trajnostni razvoj in ustvarjanje kakovostnih delovnih mest je tako osrednji cilj španskega predsedstva in vse Evrope. Dokaz je mogoče najti v dejstvu, da smo se z zadevo že začeli ukvarjati na najvišji ravni z organiziranjem neformalnega zasedanja Sveta jutri v Bruslju.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Zdaj imamo tudi pripombe, ki so jih dale zainteresirane strani. Javno posvetovanje o strategiji EU 2020 na spletni strani Komisije je končano. Vendar pa imamo v Evropi 10 % stopnjo brezposelnosti, v Španiji in Latviji pa je ta dosegla 20 %. Zato bi želela, da nam poveste, kakšne ukrepe sprejemamo v korist državljanov Evropske unije, da bi ohranjali in ustvarjali delovna mesta in predvsem izboljšali kakovost njihovega življenja.

Diego López Garrido, *predsedujoči Svetu*. – (ES) Menim, da morajo biti v središču prihodnje strategije 2020 prav točke, ki ste jih izpostavili, in če sem natančen, gospa Țicău, delovna mesta ne smejo biti tako negotova, tako nestanovitna in tako nestabilna, kot so v Evropski uniji. Omenili ste primer Španije, ki je res utrpela veliko škodo v nepremičninskem sektorju.

Zato si moramo prizadevati za model proizvodnje, ki sam po sebi ustvarja močnejša, trdnjša in bolj stabilna delovna mesta, ki temeljijo na specializaciji.

Prav tako si moramo prizadevati za ukrepe, ki povečujejo specializacijo in usposabljanje osebja, da bomo delavce nameščali v na znanje temelječo družbo, na delovna mesta na področju informacijske tehnologije in specializirana družbena delovna mesta, na čemer naj bi temeljil proizvodni in razvojni model zaposlovanja v prihodnje.

To je zamisel, za katero smo prepričani, da bi jo vsaka država morala uveljaviti v praksi, vendar pa jo je treba usklajevati med vsemi evropskimi državami. Evropska unija mora prav tako nuditi podporo na primer s spodbudami, kot je uporaba posebnih strukturnih skladov, na primer Evropskega socialnega sklada, ter tako spodbuditi tiste države, ki res vlagajo v ta proizvodni model, da bi ustvarjale kakovostna delovna mesta.

Mislim, da je to vodilo, ki naj bi bilo v središču, v samem osrčju naše strategije, ki se, med nami rečeno, morajo izvajati v naslednjih nekaj mesecih pred zasedanjem Evropskega sveta junija, da se nadomesti neustrezna lizbonska strategija.

Predsednica. Vprašanje št. 3 predložil **Bernd Posselt** (H-0011/10)

Zadeva: Verska svoboda na Kitajskem

Kakšne ukrepe ima v načrtu Svet, da bi izboljšal položaj verskih skupnosti, zlasti krščanskih cerkva, ter uresničevanje pravice do verske svobode na Kitajskem?

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. – (ES) Gospa predsednica, gospod Posselt, verjetno ste opazili, da je eden od glavnih instrumentov naših odnosov v zvezi z vprašanjem človekovih pravic na Kitajskem dvoletni dialog o človekovih pravicah, s katerim smo začeli pred več kot 15 leti. Strukturiran dialog je tako tisti, ki nam nudi priložnost izmenjave stališč glede zadev, ki so za nas zaskrbljujoče.

Novembra lani je Svet sprejel sklepe o verski svobodi, ki so nam omogočili, da smo še enkrat jasno ponovili stališče Evropske unije v tej zadevi. Spoštovanje verske svobode, kot jo opredeljujejo mednarodni instrumenti o človekovih pravicah, tvori del klavzule o človekovih pravicah, ki je vključena v sporazume med Evropsko unijo in tretjimi državami.

V zadnjih petih letih je Evropska unija v posvetovanjih s tretjimi državami v svojih dialogih o človekovih pravicah občasno opozarjala na svobodo vere in prepričanj. V zvezi s tem je pripravila številne izjave, glede ljudi, ki so bili ogroženi zaradi svojih prepričanj, pa so potekala pogajanja. Evropska unija je na globalni ravni igrala zelo dejavno vlogo pri spodbujanju verske svobode na mednarodnih forumih, kot sta Generalna skupščina Združenih narodov in Svet za človekove pravice.

Kar zadeva Kitajsko, je Svet opredelil določeno število referenčnih meril za dialog o človekovih pravicah leta 2010. Gospod Posselt, lahko vam zagotovim, da je verska svoboda sestavni del teh meril. O tem vprašanju smo s kitajskimi sogovorniki nedavno večkrat razpravljali, sestali smo se s pristojnimi oblastmi v Pekingu in z namenom tega dialoga so tisti, ki so odgovorni za verske zadeve, obiskali Evropo, da bi povečali njihovo ozaveščenost glede praks v številnih državah članicah.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospod Garrido, najlepša hvala za podroben odgovor. Imam dve kratki dodatni vprašanji. Prvič, kdaj boste naslednjič imeli priložnost razpravljati o teh zadevah s Kitajsko? Drugič, ali lahko vztrajate pri oblikovanju seznama duhovnikov, nun in škofov, ki so jih prijeli?

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. – (ES) Rekel sem že, da imamo strukturiran dialog in tako s Kitajsko redno potekajo pogovori o tej temi.

Mi, Svet, se zavedamo, da obstaja določeno število ljudi, pripadnikov vere, ki so jim grozili in ki so bili izpostavljeni praksam, ki se na Kitajskem enačijo s pregonom. Tako je v primeru določenih tibetanskih budistov, ki so pripadniki skupine Falun Gong, podobno pa se godi tudi kristjanom, duhovnikom in vernikom kot tudi odvetnikom, ki so jih v nekaterih primerih zastopali. Svet je te primere raziskoval in s tem seznanil kitajske oblasti.

Ob vseh teh priložnostih smo izjavili, da je miroljubna pripadnost veri pravica in se je nikoli ne sme obravnavati kot grožnjo državi.

Seveda pa moram, spoštovani poslanci, še enkrat potrditi, da bomo glede uporabe verske svobode na Kitajskem in postopka ocenjevanja dialoga o človekovih pravicah preučili vse možnosti, s katerimi lahko povečamo možnosti za pozitivne spremembe na tem območju.

Jim Higgins (PPE). – Svetu bi se zahvalil za odgovor. Veliko je že narejenega, veliko bo še treba storiti. Kar zadeva versko udejstvovanje na kitajskem člen 36 ustave Ljudske republike Kitajske navaja točno to, za kar pri tem gre. Člen je zelo previdno oblikovan. „Versko prepričanje“ se zagotavlja, kaj pa versko udejstvovanje? Kaj predstavlja „običajne verske dejavnosti“? In kar zadeva „tujo nadvlado“, se prihod pridigarja v državo šteje kot „tuja nadvlada“. Vere, na katere gledajo sumničavo, so budizem, katolicizem, deizem, islam in protestantsko krščanstvo.

Veliko že storjenega, presneto veliko pa je še treba – zato nadaljujte z dobrim delom.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Hvala za vaše natančne odgovore, gospod Garrido. Vendar bi vas rad prosil še za bolj podrobno informacijo. Ali je v trenutnem dvostranskem sporazumu s Kitajsko klavzula, ki naj bi zagotovila posebno varstvo krščanskih cerkev oziroma ali Svet načrtuje uvedbo takšne klavzule?

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. – (ES) Spoštovani poslanci, res nas čaka še veliko dela, vendar zagotovo zaupamo dialogu in temu, kar bi lahko poimenovali vpliv dialoga in njegovi učinki. Kot je pred kratkim baronica Ashton rekla v Evropskem parlamentu: dialog o človekovih pravicah nesporno obrodi sadove in ga je seveda mogoče izvajati na različnih krajih. Poteka lahko s posebnimi ljudmi, ko gre za primer aktivista za človekove pravice, Liua Xiaboja, ali pa poteka na drugih ravneh, na politični ravni s političnim dialogom. Vsekakor ga bomo še naprej odločno izvajali, da zaščitimo vse človekove pravice, vse in vsako posebej. Nekaterih ne smemo podpirati bolj kot druge, saj so človekove pravice neločljive, mi pa si bomo še prizadevali, da okrepimo in izboljšamo stanje glede človekovih pravic na Kitajskem.

Dialog je bistven in seveda je bistveno biti priča, kako se na tem območju dogajajo spremembe, prav tako pa smo prepričani, da kitajske oblasti, naši sogovorniki, cenijo pomen tega dialoga.

Predsednica. Vprašanje št. 5 predložila **Ilda Figueiredo** (H-0015/10)

Zadeva: Ciini skrivni zapori in leti

Mediji so pred nedavnim razkrili, da v Litvi v neki nekdanji konjeniški akademiji obstaja skrivni zapor, ki ga Cia uporablja od leta 2004 in v katerem je bilo mučenih več oseb, osumljenih terorizma.

Neko italijansko sodišče je obsodilo več kot 20 agentov ZDA in dva italijanska uradnika za ugrabitev Abuja Omarja v Milanu, ki je bil kasneje mučen v Egiptu. Drugi postopki so še v teku, zlasti na Poljskem in v Veliki Britaniji.

Obstajajo številni dokazi, da so druge vlade (vključno s skrivnim dogovorom v Natu), zlasti portugalska, vedele, da se njihov zračni prostor in letališča uporabljajo za vzdrževanje mreže za pripore, ugrabitve in mučenje, ki jo podpirajo ZDA.

Kaj Svet meni o teh novicah in sodnih postopkih in kako si jih razlaga?

Kakšne ukrepe predlaga, da do takšnih dogodkov ne bo več prišlo?

Diego López Garrido, *predsedujoči Svetu*. – (ES) Najprej bi rad ponovno poudaril podporo Evropske unije globalni strategiji Združenih narodov za boj proti terorizmu, ki priznava, da so razvoj, mir, varnost in človekove pravice medsebojno povezani in drug drugega krepijo.

Tako imenovani program tajnih pridržanj in prevozov Združenih držav Amerike ali domnevna uporaba evropskih držav za prevoz in nezakonito pridržanje zapornikov s strani Cie je brez dvoma razlog za zaskrbljenost številnih poslancev tega parlamenta. To je bilo predmet zelo nedavne razprave, ki je potekala pred le nekaj dnevi, in kot je predsedstvo že povedalo, se Svet strinja s stališčem Parlamenta in glede tega ni dveh možnosti; morebiten obstoj teh skrivnih centrov za pridržanje je v neskladju z mednarodno zakonodajo. Naše mnenje je še naprej takšno.

Zato smo menili, da je bilo primerno, da je predsednik Obama spremenil politiko ZDA v zvezi z določenimi pripori in obstojem zaporov, kot je Guantanamo. Še več, prepričani smo, da se je ta sprememba dejansko zgodila in je v politiki ZDA prišlo do preobrata. Vedno smo izkoristili priložnost, da smo Združenim državam Amerike izrazili svojo zaskrbljenost glede teh zadev s stališča Evropske unije.

Zadovoljni moramo biti, da se je ta sprememba zgodila, kajti skupna izjava Evropske unije in Združenih držav Amerike je 15. junija lani postala uradna. Zato verjamemo, da bomo ostali skladni s to politiko in bomo vedno zelo jasni, vse dokler se bomo zavedali in imeli neizpodbitne dokaze o obstoju teh primerov.

V določenih primerih nismo imeli teh dokazov, čeprav se je o njih govorilo ali se je na njih sklicevalo v medijih; v nekaterih primerih pa je manjkalo dokazov in temeljitega poznavanja njihovega obstoja.

Vendar ni nobenega dvoma, da je bila Evropska unija v tej zadevi zelo jasna in je bila vedno proti takšnim centrom za pridržanje, bodisi da je šlo za znane centre za pridržanje, kot je Guantanamo, bodisi za domnevno skrivne, vendar pa smo bili v Evropski uniji vedno zelo odprti, da se glede slednjih ugotovijo dejstva, ali resnično obstajajo.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (DE) Gospa predsednica, minister, hvala za vaš odgovor. Vendar pa je celo po tisti izjavi julija še prišlo do novih odkritij. Znano je, da je novembra lani italijansko sodišče obsodilo 23 ameriških agentov ZDA in dva italijanska uradnika za ugrabitev Abuja Omarja v Milanu, in eden od obsojenih agentov Cie je tisku priznal, da je kršil zakon in da so se odločitve sprejemale v Washingtonu. Administracija predsednika Obame je le izjavila, da je razočarana nad odločitvijo italijanskega sodišča.

Drugi primeri, ki se prav tako nanašajo na polete Cie, kot so na Poljskem in v Združenem kraljestvu, še potekajo. Litovski parlament je potrdil obstoj skrivnega zapora tudi v Litvi in to, da so s številnimi leti Cie prikrivali svoje dejavnosti, kar je seveda pomenilo, da so bili ljudje nezakonito zaprti. Sprašujem naslednje. Bomo obsodili kršitve človekovih pravic, ki so s tem neločljivo povezane?

Diego López Garrido, *predsedujoči Svetu*. – (ES) Smo borci za človekove pravice in prepričan sem, da lahko to rečemo jasno in samozvestno; zato nimamo pravice, ampak dolžnost, da obsodimo primere kršitev človekovih pravic, kjer koli se dogajajo. Prav tako je res, da mora Evropska unija spoštovati pristojnosti držav

članic in tako morajo določena področja preiskovati države članice in jih ne more preiskovati Evropska unija. Lizbonska pogodba na primer zelo jasno navaja, da je nadzor obveščevalnih služb na ozemlju držav članic pristojnost države članice.

V zvezi s tistim, kar je bilo tudi omenjeno v vprašanju, zagotovo ne vemo za domnevni skrivni sporazum z Natom. Vsekakor bi morebitni obstoj takšnega sporazuma, za katerega ne vemo, državam članicam nikakor ne preprečil, da izpolnijo svoje obveznosti v skladu z mednarodnim in humanitarnim pravom. Vendar pa, gospa Figueiredo, vsekakor verjamemo, da je Evropska unija nedvomno eno od območij na svetu, kjer se spoštujejo človekove pravice in je Evropska unija ob spoštovanju tega, kako se je vsaka država odločila upravljati, dolžna in bo očitno vedno dolžna obsoditi kršitve človekovih pravic, saj smo odgovorni človeštvu in ne le vsaki od pristojnih držav. Še naprej bomo v skladu s tem delovali in se razvijali. Še več, zdaj imamo novo, še bolj pomembno referenčno točko, ki je Listina o temeljnih pravicah državljanov Evrope.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Minister, v vprašanju so bili omenjeni mediji in viri medijev, kajti prav mediji so povedali novico o ustanovitvi skrivnega zapora v Litvi in drugje. Kako na splošno ocenjujete vlogo medijev v teh zadevah in ali bi bilo mogoče mobilizirati javno mnenje, da se takšni dogodki ne bi več ponovili?

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Gospa predsednica, rad bi dal izjavo in se zahvalil gospodu Lópezu Garridi za vse, kar je dejal, vendar ni povedal nič novega. Pred tremi leti je bila imenovana posebna parlamentarna komisija za Guantanamo. Evropski svet je prav tako delal na tej zadevi in se zdaj spet vrača k njej. Obstajajo resnično pomembnejše zadeve in res je, kot je rekel gospod López Garrido, da je država članica tista, ki je dolžna spremljati človekove pravice. Še nekaj – gospod López Garrido, ko ste govorili o Kitajski, ste rekli, da obstajajo različne človekove pravice in bi jih morali vse braniti. Vendar pa je temeljna pravica do svobode v diktaturah sama svoboda in mislim, da bi se najprej morali zavzeti za pravico do svobode.

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. – (ES) Strinjam se s tem, kar sta povedala zadnja govornika. Mislim, da je varstvo človekovih pravic eden od ključnih ciljev, za katere si mora prizadevati vsaka demokratična država in vsaka demokratična organizacija, kot je Evropska unija.

Evropski parlament ima seveda kulturo varstva človekovih pravic, na kar smo ponosni, prav tako kot na evropsko povezovanje v tem smislu, saj izgradnja Evrope temelji na človekovih pravicah. Narava Evrope in to, kar Evropejce, ki govorijo različne jezike in imajo različne tradicije, združuje, je prav dejstvo, da imamo te vrednote varstva človekovih pravic.

V zvezi s tem sem prepričan, da je vloga tiska zelo pomembna. Tisk je ključna značilnost v osrčju demokracije in je nedvomno potreben in nepogrešljiv instrument za varstvo človekovih pravic in obsodbo kršitev človekovih pravic, ko se te pojavijo.

Ko se te kršitve zgodijo, vendar so znane le na osebni ravni, je preprosto nemogoče, da bi jih preganjali.

Zato tisk igra temeljno in pomembno vlogo in prav tako mislim, da mora biti najpristnejša in osnovna kultura novinarstva izredno tankočutna za varstvo človekovih pravic in varstvo vseh svoboščin. To resnično zagotavlja, da je življenje vredno, in to je tisto, kar na koncu daje smisel sobivanju ljudi.

Preganjanje tistih, ki kršijo človekove pravice, in obramba žrtev je brez dvoma ena od osi evropskega povezovanja, Evropske unije, in zelo sem ponosen, da pripadam območju, kjer se te vrednote gojijo in kjer so se vzpostavili instrumenti pravne, nadnacionalne in pravosodne neodvisnosti, kot je Evropsko sodišče za človekove pravice, ki se nahaja v tem mestu, Strasbourgu. Zelo sem ponosen, da Evropa s svojo tradicijo, kulturo in zgodovino ohranja prav te cilje in resnice.

Predsednica. – Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa niso bila obravnavana, bo odgovorjeno pisno (glej Prilogo).

Čas za vprašanja se je zaključil.

(Seja je bila prekinjena ob 19.25 in se je nadaljevala ob 21.00)

PRESEDSTVO: GOSPA KOCH-MEHRIN

podpredsednica

17. Sestava parlamenta: gl. zapisnik

18. Vplivi gospodarske krize na svetovno trgovino (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je razprava o vprašanju Komisiji za ustni odgovor o vplivih gospodarske krize na svetovno trgovino, ki ga je v imenu Odbora za mednarodno trgovino zastavil Vital Moreira (O-0005/2010 – B7-0005/2010).

Vital Moreira, vlagatelj. – Gospa predsednica, vprašanje bom zastavil v imenu našega odbora, Odbora za mednarodno trgovino, in kot predsednik tega odbora.

Vpliv krize na svetovno trgovino kaže na možen desetodstotni upad v letu 2009. To predstavlja največje takšno krčenje po drugi svetovni vojni, ki ga je povzročilo oslABLJENO globalno povpraševanje. Nemoteno delovanje mednarodne trgovine je bistvenega pomena za EU in druge izvozno usmerjene države. Kljub zavezam skupine G-20 se je število ukrepov, ki omejujejo in izkrivljajo trgovino, sprejetih kot odziv na krizo, povečalo tako znotraj skupine G-20 kot tudi svetovno.

Prvo podvprašanje je: Katere korake je Komisija naredila za odpravo teh ukrepov? In obratno, ali so v tretjih državah ukrepali proti kateremu koli ukrepu EU za spodbujanje gospodarske rasti?

Drugo podvprašanje: nekateri kazalniki kažejo, da postajajo nekatere države v vzponu, ki jih je kriza manj prizadela, gonilna sila rasti v mednarodni trgovini. V tem primeru bi morala industrija EU ponovno določiti ciljne izvozne trge in morda tudi prihodnost svojih izdelkov. Kakšno strategijo namerava uporabiti Komisija, da bi industrija EU postala bolj konkurenčna?

Tretje podvprašanje: Svetovna kriza in posledični upad svetovne trgovine imata več vplivov na države v razvoju, kjer je brezposelnost največja. Kakšne prilagoditvene ukrepe namerava uvesti Komisija pri svojih trgovinskih odnosih, še posebno glede najrevnejših držav sveta?

Četrta točka: med tem ko visoke trgovinske primanjkljaje spodbuja prekomerno zapravljanje in zadolževanje v nekaterih državah članicah, tudi v ZDA, pa velika, izvozno usmerjena gospodarstva v nekaterih državah v vzponu beležijo trgovinske presežke. Ti trgovinski primanjkljaji so prispevali k svetovnemu neravnovesju, ki je vzrok za svetovno gospodarsko krizo. Kakšno strategijo namerava izbrati Komisija, da bi zmanjšala taka svetovna nesorazmerja v svoji trgovinski politiki?

Peta in zadnja točka: družbeni vpliv gospodarske krize in posledičen upad svetovne trgovine bo trajal še po gospodarski oživitvi. Zdaj na primer opazujemo znake gospodarske oživitve, stopnje brezposelnosti pa ostajajo zelo visoke. Kdaj namerava Komisija izvesti presojo vplivov o posledicah krize za delovna mesta v Evropi in v državah v razvoju? Kakšno strategijo namerava izbrati, da bi vključila socialno in okoljsko razsežnost trgovanja v mednarodna pravila Svetovne trgovinske organizacije?

To je pet točk, ki bi jih Odbor za mednarodno trgovino rad zastavil novemu komisarju za trgovino, gospodu De Gucht, ki ga vabim k besedi v prvi javni izmenjavi stališč s Parlamentom in še zlasti člani odbora INTA. Vnaprej se vam zahvaljujem za odgovore, za katere sem prepričan, da jih boste lahko dali na vprašanja, ki vam jih zastavljam.

Karel De Gucht, član Komisije. – Gospa predsednica, zastavljena so bila precej široka vprašanja, ki bi si dejansko zaslužila veliko več časa.

Predlagam, da se v prvem odzivu osredotočim na prispevek trgovinske politike k gospodarski oživitvi. Prvič, kar zadeva vpliv krize na trgovino, si lahko oddahnemo, da je svetovna trgovina upadla le za 10 %. To se ni zgodilo slučajno, ampak kot rezultat močne politične volje, izražene na različnih vrhah G20. To je prav tako rezultat sistematičnega spremljanja omejevalnih trgovinskih ukrepov STO, OECD in Komisije.

Na splošno se je le malo držav zateklo k trgovinskemu protekcionizmu. Mednarodna skupnost se je tako izognila protekcionistični padajoči spirali, kakršni so bili priča v času velike depresije. Da bi to ohranili, je pomembno ostati izredno pozorni. Kjer se bodo prepoznali protekcionistični ali omejevalni trgovinski ukrepi, bomo njim ukrepali z vsemi razpoložljivimi orodji, kot je naša strategija dostopa do trga ali celo mehanizem STO za reševanje sporov.

Zunanji viri rasti bodo za gospodarsko ožitev EU ključni. Zato se strinjam z vami, da bi se morala evropska industrija usmeriti na nove in hitro rastoče trge.

Na podlagi naše trgovinske politike jim to lahko pomagamo doseči z nadaljnjim odpiranjem teh trgov in zmanjševanjem vseh vrst ovir za trgovino in vlaganja.

To bomo dosegli s sporazumi o prosti trgovini, o katerih se trenutno pogajamo, in s poglobitvijo trgovinskih in gospodarskih partnerstev s ključnimi trgovinskimi partnerji, kot so na primer ZDA in Kitajska, kjer sta čezatlantski ekonomski svet in dialog na visoki ravni že postavila trdne temelje. To bo prednostna naloga zame kot komisarja za trgovino.

V prihajajočih tednih bo Komisija preko strategije 2020 sestavila nov skupni program EU za trajnostno rast in oživitev. Ta strategija bo imela učinkovito zunanjo dimenzijo, kjer trgovinska politika igra ključno vlogo.

V globaliziranem svetu bi morala strategija 2020 biti usmerjevalec za spodbujanje odprtosti in konstruktivnega mednarodnega gospodarskega sodelovanja. To bo tudi osrednja tema sporočila o prednostnih nalogah prihodnje trgovinske politike, ki ga nameravam predstaviti pozneje letos.

Vendar je trgovinska politika več kot le konkurenčnost in rast. To je tudi projektiranje naših vrednot po svetu in ta politika mora ustrezno vključiti razvojno razsežnost trgovine.

Spodbujanje močnega prispevka k razvojnim ciljem je že pomemben del trgovinske politike EU. Sedanja večstranska pogajanja so krog pogajanj o razvoju. Dvostranska in regionalna pogajanja potekajo z državami v razvoju in avtonomnimi preferencami v prid teh držav. Pomagamo jim prispevati in izkoristiti globalno gospodarstvo, da bi dvignile življenjske standarde tako, da bi zagotavljale večjo politično stabilnost in družbeni napredek.

Kar zadeva socialna vprašanja, se strinjam, da mora trgovina prispevati pomoč tistim ljudem v naših družbah, ki zaradi gospodarske krize najbolj trpijo, še zlasti tistim, ki so izgubili zaposlitev. V zvezi s tem menim, da bomo potrebovali trgovino – in več trgovine –, da v Evropi ohranimo sistem socialnega varstva.

Naš evropski družbeni model, ki je kombinacija svobodnega gospodarstva z visoko ravno socialnega varstva, je treba ohraniti na trajnostni način in za to bo potrebna rast.

Če povzamem, bo prihodnja strategija EU 2020, ki jo je pripravila Komisija, podprla polno oživitev gospodarstva po krizi in pospešila usmeritev v pametnejšo in bolj zeleno gospodarstvo. Politika odprte trgovine bo pomemben gradnik kot prispevek k oživitvi evropskega gospodarstva kot tudi usmerjevalec za zunanjo projekcijo naših načel: odprtost, socialno varstvo in varovanje okolja ter trajnostnost in konstruktivno sodelovanje na svetovnem prizorišču.

Vzpostavitev prave strategije seveda vključuje tesno sodelovanje s Parlamentom kot tudi Svetom in drugimi zainteresiranimi stranmi in veselim se sodelovanja in oblikovanja skupnega programa.

Christofer Fjellner, v imenu skupine PPE. – (SV) Gospa predsednica, tudi jaz bi rad pozdravil komisarja. Veseli me, da vas vidim tu. Od vas veliko pričakujemo in upamo. Pred vami je pomembna naloga.

Pred letom dni sem bil zelo zaskrbljen. Ko se je trgovina zrušila in smo pričakovali, da se bo svetovna trgovina razvijala na načine, ki od druge svetovne vojne niso bili prisotni, je bilo stanje zares zelo resno. Svetovna banka je izjavila, da je 17 držav v skupini G20 skupaj uvedlo 47 novih trgovinskih ovir in tarif. Rusija je uvedla tarife na avtomobile, Kitajska je omejila uvoz živil, Indija je prepovedala uvoz igrač in Argentina je uvedla uvozna dovoljenja za tekstilne in usnjene izdelke. Bilo je kot protekcionistična oboroževalna tekma – vzorec iz tridesetih let dvajsetega stoletja, ki je bil zaskrbljujoč.

Vendar pa ni prišlo do trgovinske vojne. Mislim, da je pomembno, da se ustavimo in razmislimo, zakaj je do tega prišlo. Menim, da je bila glavni razlog STO, globalna regulativna oblast za trgovino, ki države prisili, da se obnašajo tako, da se ne zatekajo k protekcionizmu in populizmu. Rekel bi, da je še prezgodaj naznaniti, da je kriza mimo. Kriza še ni minila. Vsi vemo, da je brezposelnost najvišja pozno v gospodarskem ciklu – in prav brezposelnost poganja protekcionizem in populizem. Če se prav zdaj ozremo naokrog, lahko vidimo, da številne države še niso prebrodile te krize; morda bo najhujše še prišlo. Zato sem kar zaskrbljen, ko poslušam nekatere člane Sveta ministrov, ki nič kaj veliko ne omenjajo novih trgov in proste trgovine, ampak raje kritizirajo globalizacijo in govorijo o zaščiti evropskih podjetij in evropskih delovnih mest. To ni nujno protekcionizem, vendar so včasih le za las stran. V vsakem primeru je to izraz merkantilizma, za katerega sem prepričan, da je škodljiv.

Namesto tega bi morali sodelovati in razmišljati o tem, kako Evropo narediti bolj konkurenčno z večjo odprtostjo. To bi na naši strani pomenilo premišljeno delovanje in vodenje. Razmisliti moramo, kaj lahko storimo, da zagotovimo, da je ovir za trgovino manj in ne več – še zlasti ko gre za odločitve glede Koreje in obvezno označevanje porekla in ko se pojavljajo vse večje zahteve po podnebnih podatkih. Mi v Parlamentu moramo prav tako razmisliti o tem.

Kader Arif, v imenu skupine S&D. – (FR) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, Evropa trenutno doživlja krizo, kakršne še ni bilo in ki bolj kot gospodarsko in finančno krizo predstavlja predvsem krizo sistema.

Še preden začnem z učinkom gospodarske krize na svetovno trgovino, ki je tema naše razprave, želim pojasniti eno zadevo: trgovina ni žrtev krize, je eden od dejavnikov, ki so k njej prispevali.

Trenutno res doživljamo obdobje velikih globalnih neravnovesij, ki jih na eni strani netijo prekomerni trgovinski primanjkljaji določenih držav na račun naraščajoče domače zadolženosti in na drugi strani trgovinski presežki, ki jih spodbuja izvoz določenih držav, še zlasti držav v vzponu, držav z notranjo potrošnjo, ki ne narašča v enaki meri.

Poleg tega pa je politika liberalizacije trgovine, ki je bila do zdaj izpeljana, ta neravnovesja samo še zaostрила in oslabil predvsem najrevnejše države na planetu. Te države, ki so jih spodbujali, naj se specializirajo v izvoz monokultur, so se zaradi izrednih nihanj cen surovin, katerih ranljivost se je povečala zaradi mednarodnih špekulacij, znašle neobgljene.

Čuden je svet, ki kot svoj prvi razvojni cilj novega tisočletja določi izkoreninjenje revščine in lakote, nato pa obenem špekulira glede dviga cen pšenice.

Vendar pa so prav ljudje, ki so v devetdesetih letih prejšnjega stoletja za vsako ceno branili liberalizacijo in deregulacijo, zdaj v prav tako težkem stanju. Nenehno naraščanje izgubljenih delovnih mest, zastala in včasih celo negativna rast ter razvijajoča se socialna kriza so vsi dejavniki, ki pomenijo, da si nič več ne moremo privoščiti, da bi izgubljali delovna mesta v imenu tega kulta. Kako v obdobju krize zaposlenim, ki izgubljajo delovna mesta, razložimo, da gre predvsem za ohranjanje deregulirane trgovine, celo za ceno nenadnih in včasih tragičnih odnosov?

Kriza, ki jo doživljamo, je zato nedvomno sistemska kriza, na katero se moramo odzvati z novim razvojnim modelom. Vizija, ki jo je v sedanji strategiji Globalna Evropa razvila Komisija, temelji predvsem na dostopu do trga in liberalizaciji vseh sektorjev.

Komisar, prepričan sem, da moramo to strategijo, ki je bila ves čas na napačni poti in je včasih vodila celo do zastoja, ponovno opredeliti. To ne bomo dosegli s siljenjem držav v razvoju, naj se še bolj odprejo, da bomo lahko zopet oživili izvoz naše industrije. To bi le še poslabšalo stanje v teh državah, ki imajo že zdaj 70% od 59 milijonov ljudi na svetu, ki so leta 2009 izgubili delo.

Nasprotno, bistveno je razmisliti o novi strategiji, ki bo vzpostavila pravo ravnovesje med odprtostjo, zaščito in pomočjo. K tem zamislim bi se rad še vrnil. Tega dogajanja, ki je Združene države privedlo do nadaljnje uporabe svoje orodje za zaščito trgovine, ali Kitajsko, ki oporeka STO glede evropskih protidampinskih ukrepov.

Ko se spopadamo z nepoštenimi praksami, je jasno, da je zaščita nujna, vendar je treba njeno načelo sprejeti in zagovarjati na mednarodni ravni in včasih lažne obtožbe glede protekcionizma odbiti enkrat za vselej.

Potreba po podpori trgovinskim politikam postaja vsak dan bolj očitna in takšna pomoč je predvsem odvisna od politik, ki jih izvaja Unija z resnično doslednostjo. Doslednost pri politikah ni intelektualna razprava, ampak je absolutno nujna, če želimo ponovno opredeliti novi razvojni model.

Metin Kazak, v imenu skupine ALDE. – (BG) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, finančna kriza ima resnično poguben vpliv na trgovino v državah članicah Evropske unije. Na primer v državah, kot je Bolgarija, je izvoz v prvih enajstih mesecih lanskega leta v primerjavi s prejšnjim letom padel za celih 24 %, uvoz pa za 35 %. Nepremičnine in turizem sta sektorja, ki ju je to še posebej prizadelo. To ima zelo močan vpliv na zaposlovanje. Pozornost je treba nameniti strmemu porastu medpodjetniškega zadolževanja, neplačevanje državnih in lokalnih javnih organizacij, itd.

Zgoraj predstavljeni problemi so značilni tudi za druge države. Na ravni EU je potrebna celovita rešitev, ki zahteva tesno sodelovanje tudi med Evropsko komisijo in ostalimi direktorati. Komisar De Gucht poudarja pomen podpore za dejavnosti in priložnosti razvijajočih se evropskih podjetjih, razvoj jasnih preventivnih komercialnih instrumentov, uspešen zaključek pogajanj v Dohi, uporabo novih sredstev za neposredna tuja vlaganja in njihovo zaščito kot tudi za novo investicijsko politiko proti ozadju finančne krize.

Doseganje teh ciljev skupaj z uspešnim podpisom sporazumov o gospodarskem sodelovanju z državami v Afriki, karibskem bazenu in pacifiškim državam, je prav tako tesno povezano z izhodom gospodarstva iz finančne krize.

Vendar pa na dnevnem redu ostajajo številna vprašanja, od katerih so nekatera že bila omenjena. Ali evropska sredstva učinkovito uporabljamo za boj proti visoki stopnji brezposelnosti? Kaj lahko Evropska unija stori ob spopadanju s trenutnim primanjkljajem, devalvacijo valute in visoko inflacijo, ki neposredno vplivajo na trgovino? Kakšne instrumente komercialne politike ima Evropska unija na voljo za spopad s finančno krizo in njenimi posledicami? Katere ukrepe je treba sprejeti, da bi se izognili ponovitvi krize takšne razsežnosti in bi se trgovina še naprej širila? Kakšno strategijo imamo proti državam, kot sta Indija in Kitajska, ki grozita, da bosta spremenili celoten finančni sistem? Pri iskanju odgovorov računam izključno na strategijo Evropa 2020.

Yannick Jadot, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospa predsednica, komisar, zahvaljujem se vam, da ste fantazijo protekcionizma, povezanega s krizo, postavili v ustrezen okvir. Menim, da je modro, da ste v okviru te razprave poudarili, da ne bo prišlo do izbruha svetovne vojne, povezane z oživiljanjem protekcionizma.

Zdaj pa želim, da vprašanje skoraj obrnete. Zame se vprašanje ne nanaša na učinke, ki jih ima gospodarska kriza na trgovino, ampak je bistveno, kakšne učinke ima trgovina in še zlasti trgovinske politike, sprejete za 20 let, na krizo, ki jo danes doživljamo.

Na nek način je kriza v sektorju živil, ki smo ji bili priča pred dvema letoma in pol, prišla pred finančno krizo in je res bila kriza svetovnih kmetijskih trgov. Enako nam kar naprej govorijo, da je liberalizacija trgovine s Kitajsko dobra za nas. Mislim, da bo na določeni točki, če ne vključimo socialnih vprašanj, davčnih vprašanj in seveda okoljskih vprašanj, Kitajska imela ne le primerjalno prednost pred Evropo ampak absolutno prednost pred njo.

Iz tega sledi, da v vseh nacionalnih razpravah – in kot ključna oseba na belgijskem prizorišču to veste – vse politične stranke zdaj odkrivajo, da je v globaliziranem svetu nemogoče upravljati socialni damping, okoljski damping, denarni damping in davčni damping.

Podobno morda razmišljamo, da strategija, ki smo jo vsi Evropejci pričakovali po padcu berlinskega zidu, mislili smo namreč, da bo „socialna demokracija prišla s trgovino“, ni delovala, kot lahko vidimo tudi v primeru Kitajske.

Komisar, navajali ste lizbonsko strategijo, inovacije, zeleno gospodarstvo in pri tem veste, da je ta evropska strategija zdaj polom. Če pred strategijo Globalna Evropa ne bomo vključili lizbonske strategije, se morda lahko vprašamo, katere industrijske sektorje bo Evropa še imela. Kje je opredelitev industrijskih možnosti, kmetijskih možnosti, gospodarskih možnosti in seveda socialnih in okoljskih možnosti, ki jih ustvarjamo po Evropi, da bi lahko izvedeli, kako trgovina deluje v ostalih delih sveta? Dokler teh možnosti ne opredelimo, si bomo prizadevali za strategijo, ki ne bo uspešna.

Imam bolj specifično vprašanje: 4. februarja 2010 je potekalo zasedanje Odbora STO za trgovino in finančne storitve, ki se je zlasti osredotočil na izzive, ki jih predstavljata finančna kriza in liberalizacija finančnih storitev. Nam lahko poveste, kakšen je bil rezultat zasedanja in kakšno mnenje imate v zvezi s to zadevo, če vam je uspelo slediti?

Jacek Włosowicz, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospa predsednica, v sedanjem globalnem gospodarstvu večina meja omogoča bolj učinkovit pretok ljudi, kapitala in storitev. To naj bi seveda zagotavljalo boljši življenjski standard. To je vse lepo in prav, dokler večina držav dosega pozitivno trgovinsko bilanco in rast BDP. Problemi se začnejo, ko se rast gospodarstva upočasnjuje, tržni indeksi strmo padajo in se začnejo težave z brezposelnostjo. Odprtje meja poleg boljšega življenjskega standarda povzroči vzajemno odvisnost različnih gospodarstev. To je druga plat medalje. To je mogoče jasno videti v sedanjih razmerah. Gospodarska upočasnitev v Nemčiji na primer negativno vpliva na poljsko gospodarstvo, in sicer zato, ker je Nemčija eden od ključnih poljskih izvoznih partnerjev. Na srečo poljski BDP kaže pozitivno rast, kar je v Evropi izjema, vendar pa je skrb vzbujajoče dejstvo, da stopnja brezposelnosti že več mesecev narašča. Ta primer zelo jasno kaže, da naj bi vlade ne razmišljale le o tem, kako bi rešile gospodarske probleme le v lastnih državah, ampak naj bi se dogovorile, kako lahko skupaj razvijejo obrambne mehanizme, tako da bodo v prihodnje zaščitene pred podobnimi razmerami.

Mislim, da bo sedanja kriza preizkus za vse nas. Tukaj v glavnem mislim na države, ki so del Evropske unije. Ne moremo dopustiti stanja, kjer bi nekatere države skušale prikriti uporabo državnega intervecionizma, medtem ko se drugim v imenu svobodne konkurence prepreči dodelitev državne pomoči. Seveda se zavedam, da so nekatere vlade morda na nek način talci svojih volivcev, ampak če naj bi zgradili Evropsko skupnost v dobro vseh, moramo oblikovati jasna pravila, ki se jih moramo držati. Prav tako moramo izkoristiti svoje prednosti – napredna tehnologija in človeški kapital. Samo tako bo nadaljnja krepitev sodelovanja med

državami učinkovita in mi bomo kot državljani Evropske unije lahko lepše razmišljali o prihodnosti in upali, da bodo naši (...).

(Predsednica je prekinila govornika)

Joe Higgins, v imenu skupine GUE/NGL. – Gospa predsednica, svetovni kapitalizem po veliki depresiji doživlja svojo najhujšo krizo. Tako kot tedaj tudi zdaj delavski razred in revni drago plačujejo in trpijo posledice tako v Evropi kot v najrevnejših državah sveta.

Raziskovalci Svetovne banke predvidevajo, da se bo samo leta 2010 zaradi krize 64 milijonov ljudi znašlo v izjemni revščini in da je zaradi nje leta 2009 od 30 000 do 50 000 otrok v Afriki umrlo zaradi podhranjenosti. Kriza uničujoče vpliva na svetovno trgovino, zahteva finančnega vrha Združenih narodov lani, na primer da je zaključek kroga trgovinskih pogajanj v Dohi tisti odgovor, pa je popolnoma zgrešena. Glede na spoštovano NVO War on Want, bi nadaljnjim 7,5 milijona delavcev grozila izguba dela, kar vključuje najrevnejše države.

Krizo svetovnega kapitalizma so strahotno poslabšale dejavnosti finančnih špekulantov na svetovnih trgih. Nezadovoljni, da so povzročili krizo, jo hočejo ti paraziti zdaj izkoristiti in si nagrabiti še milijarde. Ali je Komisija EU včeraj videla naslov v *Financial Times*: „Trgovci rekordno stavili proti evru“? Kaj pa stori Komisija? Pade na kolena pred špekulanti in zahteva, da države, ki jih je kriza najbolj prizadela, kot na primer Grčija, neusmiljeno varčujejo pri plačah delavcev, pokojninah in javnih službah.

Kaj mislite, kaj bo ta drakonski program varčevanja naredil za trgovino bodisi v Evropi bodisi po svetu? Če zmanjšate sposobnost delavskega razreda za nakup blaga in storitev, potem zmanjšate povpraševanje po tem blagu in storitvah, kar pomeni, da ukinete še milijone delovnih mest, ki bi te zagotovili. To je konkretno recept Komisije. Zato je imelo na tisoče Grkov, ki so se včeraj udeležili shoda, povsem prav. Kapitalizem lahko prinese le še več trpljenja in krizo. Nadomestiti ga moramo s sistemom človeške solidarnosti, ki temelji na vrednotah demokratičnega socializma.

William (The Earl of) Dartmouth, v imenu skupine EFD. – Gospa predsednica, veliki vlagatelj, Warren Buffet, je nekoč dejal: „Ko se plima umika, se nekako vidi, kdo nima kopalk“. Lani se je gospodarstvo Združenega kraljestva skrčilo za 4,8 %. Tudi italijansko. Nemško gospodarstvo se je skrčilo za 5 %, trgovina EU pa še veliko več.

Osredotočil se bom na tretje vprašanje, ki se glasi: Kakšno strategijo namerava uporabiti Komisija, da bi industrija EU postala bolj konkurenčna?

Torej pred Lizbonsko pogodbo smo imeli lizbonsko strategijo in z lizbonsko strategijo je EU nameravala in pri tem navajam: „postati najbolj konkurenčno in dinamično na znanju temelječe gospodarstvo na svetu“. Predpogoj za konkurenčno in dinamično na znanju temelječe gospodarstvo je prožna delovna sila. Kaj je EU storila, da bi to zagotovila?

No, leta 2008 so priskrbeli Direktivo o delavcih, ki jih posredujejo agencije za zagotavljanje začasnega dela, to pa je bilo, kot bi v najprožnejši del trga dela nalili lepilo. Direktivo o delavcih, ki jih posredujejo agencije, je še ena slabo premišljena in neustrezna direktiva EU, ki je spet nesorazmerno in škodljivo vplivala na Združeno kraljestvo, ki ima tretjino vseh delavcev EU, ki jih priskrbijo agencije. In posledično je prav prožna delovna sila tista, ki ljudi dvigne iz revščine.

Niz nepremišljenih direktiv EU stoji na poti konkurenčnemu in dinamičnemu na znanju temelječemu gospodarstvu, ki se pojavlja v državah članicah.

Gospodarska kriza EU razgalja, da EU, če temu lahko tako rečem, nima kopalk.

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) spregovoril bi rad o dveh vprašanjih: trgovinskem primanjkljaju in emisijah CO₂. Dokument upravičeno zatrjuje, da je naraščanje trgovinskega primanjkljaja Evropske unije in Združenih držav v veliki meri prispevalo k mednarodni gospodarski krizi. Trgovinski primanjkljaj Evropske unije je narasel od 75 milijard EUR v letu 2004 na 243 milijard v letu 2008. To je trikratni porast v 4 letih. To pomeni, da je potrošnja vsakega Evropskega državljana preseгла proizvedeno vrednost za 500 EUR. Tako velik trgovinski primanjkljaj in potrošnja, ki v takšnem obsegu presega proizvodnjo, nista vzdržna. Da bi zmanjšali trgovinski primanjkljaj, so potrebni ukrepi, kajti če tega ne bomo naredili namenoma, bodo zakoni gospodarstva takšno spremembo uveljavili spontano. Vendar bi to povzročilo veliko višji socialni strošek. To ponazarjajo trenutni dogodki v Grčiji.

Kar zadeva energijo, svetovne trgovine ne izkrivlja le protekcionizem, ampak tudi mehanizmi za zaščito cen energije. V številnih državah v razvoju je uporaba nafte subvencionirana, pri čemer je nafta na voljo po ceni, ki je nižja kot na mednarodnem trgu, proračunska sredstva pa se prav tako uporabljajo za uporabo elektrike. Obenem pa morajo evropski proizvajalci plačati davke in kvote ogljikovega dioksida, če želijo energijo uporabiti v proizvodnji. København je jasno povedal, da želijo države v razvoju zadržati sporazum o zaščiti podnebja, saj niso pripravljene sprejeti sankcij, povezanih z zniževanjem. Da bi to preprečili, so potrebni ukrepi, saj je več ekonomistov poudarilo, da poceni ogljikov dioksid Kitajski zagotavlja večjo konkurenčno prednost kot poceni delovna sila. Če ne bomo zmanjšali potrošnje energije, obstaja nevarnost, da bo spet in spet ...

(Predsednica je prekinila govornika)

David Martin (S&D). – Gospa predsednica, kot so že rekli drugi govorniki, zdaj postaja jasno, kakšen je celoten vpliv krize. Če verjamete Komisiji, je trgovina leta 2009 padla za 10%. Če verjamete MDS, se je leta 2009 zmanjšala za 12,3 %.

MOD je sama ocenila, da je bilo leta 2009 po svetu 212 milijonov brezposelnih, kar je glede na leto 2007 porast za 34 milijonov.

Podsaharska Afrika, ki je leta 2008 imela davčni presežek v višini 0,3 % BDP, je leta 2009 imela primanjkljaj v višini 64 milijard, kar je pobralo 67 milijard kupne moči podsaharske Afrike.

Zaradi te krize trpijo vsi deli sveta, vendar pa tretji svet, svet v razvoju, najbolj trpi. In zato je Oxfam danes začel s pozivom k temu, kar sami imenujejo „davek Robina Hooda“.

To je različica Tobinovega davka, ki naj bi obdavčil špekulativno trgovanje s finančnimi proizvodi, delnicami, obveznicami, surovinami in valutne posle. Davek Robina Hooda predstavlja drobcen 0,05% delež transakcij, vendar bi zbral milijarde za razvojne projekte v tretjem svetu.

Razvojni cilji tisočletja potrebujejo med 34 milijard in 45 milijard, banke pa so prejele finančno rešitev v obsegu tisoč milijard dolarjev. Banke naj bi naredile več, kot preprosto vrnilo gotovino: popraviti bi morale škodo, ki so jo povzročile širši družbi.

Zato bi bil davek Robina Hooda dober način za boj proti revščini in zagotavljanju, da banke zagotavljajo družbi koristne prispevke.

Ali bo komisar resno preučil predlog organizacije Oxfam, ki kaže na podporo britanskega ministrskega predsednika, in ga podprl kot evropski komisar za trgovino?

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Gospa predsednica, naša celina je bogata. EU mora prevzeti posebno odgovornost za ohranjanje proste in poštene trgovine. Finančna kriza ustvarja globalno gospodarsko recesijo, ki je leta 2009 trgovino oslabilo za 10%, kot je bilo navedeno, tako da je trgovina zdaj na isti ravni kot leta 2005. Kadar pade izvoz in imajo težave s pridobivanjem bančnega financiranja, so države v razvoju še zlasti ranljive. V državah AKP na primer blagovna menjava predstavlja 50 % trgovine. Te države so tako izredno občutljive na krize. Posledica le 1 % padca rasti je 20 milijonov ljudi, ki so pahnjeni v revščino.

Tu mora EU kot bogati del sveta prevzeti odgovornost in zagotoviti, da finančna kriza ne bo še več ljudi silila v revščino in izključitev. EU si mora prizadevati, da bi bile najrevnejše države deležne povišane ravni učinkovite pomoči in odpisa dolgov, kjer je to primerno. V tem okviru, moji prijatelji, mislim, da bi številne države, iz katerih prihajate, lahko storile več, da bi se pomoč, ki jo zagotavljajo vaše domače države, povečala, izboljšala in bila učinkovitejša. Ni nam treba vedno pozivati EU; so stvari, ki jih bolje opravimo kar doma.

Za Unijo je najpomembnejša prednostna naloga, da se zaključi krog pogajanj v Dohi in dokaj preprosto odpravi kmetijska politika EU. Nerazumno je, da bogata EU s konkurenco izsiljuje revne kmetije v Afriki. Nov sporazum o trgovini bi bil najboljši način, da se svet popelje iz finančne krize in prepreči protekcionizem.

EU lahko in mora delovati kot svetilnik za liberalizacijo svetovne trgovine. Globalizacija in mednarodna trgovina sta v bistvu pozitivni. Protekcionizem je zlo in je vedno bilo zlo. Tisti, ki ste prepričani, da bi protekcionizem na določen način učil in pomagal svetu, bi se morali učiti od zgodovine.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Gospa predsednica, področje, ki bi si ga morali pogledati, da najdemo načine boja proti krizi, sta trgovina in kmetijski izdelki. V zadnjih letih smo pod pritiskom Svetovne trgovinske organizacije uvedli številne prostovoljne omejitve glede proizvodnje in izvoza kmetijskih izdelkov v Evropski uniji. Izpeljali smo na primer ogromno reformo trga sladkorja, kar je evropsko proizvodnjo sladkorja

zmanjšalo za tretjino, številne rafinerije sladkorja pa so se zaprle. Številne kmetije so prenehale gojiti sladkorno peso, povečali smo brezposelnost in nismo dosegli niti socialnih niti gospodarskih koristi. To je bilo darilo za velike sladkorne koncernne, ki so svojo proizvodnjo preselile izven Evrope in danes njihov sladkor uvažamo.

Mislim, da bi morali v času krize našemu gospodarstvu in našim proizvajalcem nuditi močno zaščito. Tu ne govorim o protekcionizmu, ampak o politiki enakih možnosti, ki jih naši proizvajalci trenutno nimajo. V Evropski uniji veljajo raznoliki visoki standardi, na primer v kmetijstvu so standardi glede živalskega počutja. Spodbujanje teh standardov je pravica, vendar bi morali prav tako zahtevati, da iste standarde izpolnjujejo tisti, ki svoje izdelke izvažajo v Evropsko unijo. Če bi na primer uvedli prepoved kokoši v baterijski reji, potem ne bi smeli obenem uvažati jajca iz držav, kjer se ta metoda še uporablja. Na enak način bi morali delovati glede številnih drugih zadev. Spoštovati bi morali preprosto pravilo – isto zahteve za izvoznike kot za lastne proizvajalce, kajti brez tega bi poleg gospodarske krize (...).

(Predsednica je prekinila govornika)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Finančna kriza, ki jo je povzročil ameriški finančni sektor, se je zelo hitro razrasla v gospodarsko krizo, ki je takoj prizadela vsa področja gospodarskega življenja. Neizogibne posledice so bile nagel upad kupne moči potrošnikov, padec proizvodnje, višja brezposelnost, nižji davčni prihodki in manj denarja za financiranje državnih proračunov.

Proizvodnja je padla povsod po svetu in seveda je morala vrednost blaga, s katerim se trguje, pasti skupaj z zmanjšanjem proizvodnje. Če zdaj sprašujemo, kako doseči stabilnost ali celo rast obsega svetovne trgovine, gospe in gospodje, je to lahko le z učinkovitimi ukrepi za zaustavitev gospodarskega zloma, z ukrepi za stabiliziranje gospodarstva in s postopnim zagonu gospodarske rasti.

SedANJI gospodarski sistem je tako medsebojno povezan in globaliziran, da je po mojem mnenju zanašanje na omejene umetne posege, ki ciljajo na posebne sektorje in ne ustvarjajo dodane vrednosti, nesmiselna iluzija.

Iliana Ivanova (PPE). – (BG) Gospe in gospodje, kriza je neizogibno vodila v znatno zmanjšanje obsega svetovne trgovine. To se zrcali tudi v padcu proizvodnje in vlaganj kot tudi v omejenih priložnostih za rast. Obenem pa so nacionalne vlade pred hudo skušnjava, da bi zaščitile domače proizvodne zmogljivosti s postavitvijo ovir.

Leta 2009 smo bili priča zaskrbljujočemu porastu različnih oblik nacionalne zaščite tako v posameznih državah članicah Evropske unije kot v novih razvijajočih se gospodarstvih. Ta protekcionizem ovira dostop malim in srednje velikim podjetjem, ki tvorijo hrbenico evropskega gospodarstva, do mednarodnih trgov, in dodaja še večjo obremenitev in omejitve.

Da bi premagali te probleme in spodbudili podjetništvo in trgovino, mislim, da Evropa potrebuje predvsem močan notranji trg. To je mogoče doseči, če bo evropsko gospodarstvo dovolj konkurenčno, inovativno in bo temeljilo na visokih standardih kakovosti. Kot je navedla tudi Evropska komisija je treba kljub doseženemu napredku nadaljevati s prizadevanji, da bi povečali zmogljivosti izobraževalnih sistemov kot prispevek k inovativni, dinamični družbi znanja.

Po mojem mnenju so stabilne javne finance v Evropski uniji, ki bodo zagotavljale vzdržnost nacionalnih gospodarstev in evropske valute, pomemben predpogoj za premagovanje trgovinskih neravnovesij. Stabilnost evra je največjega pomena za zaupanje naših trgovinskih partnerjev. Pravočasno izvajanje potrebnih strukturnih reform, ki so usmerjene v polaganje novih temeljev za rast, je nadaljnja spodbuda za oživitve trgovine in vlaganj.

Nenazadnje pa glede pomembnosti mislim, da bi se notranji trg okrepil tudi s preudarno in takojšnjo širitvijo evro območja, ki bi se odrazila v gospodarskem povezovanju evropskih držav in s katero bi evropsko gospodarstvo v odnosih z mednarodnimi partnerji postalo še vplivnejše.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Gospa predsednica, kot kažejo številke za leto 2009 in kot je bilo že povedano, je finančna kriza, ki je izbruhnila v začetku leta 2008 znatno zmanjšala trgovinske rezultate.

V vsakem primeru se zdi, da se nem je uspelo izogniti resni skušnjavi protekcionizma, ki se je pojavil v času krize v tridesetih letih prejšnjega stoletja, in zdi se, da je trend pojavljanja novih omejevalnih ukrepov izginil ob koncu lanskega leta. To kaže tudi peto poročilo o ukrepih za omejevanje trgovine, ki ga je Komisija sprejela ob koncu lanskega leta.

Številne države so vseeno sprejele te omejevalne ukrepe, to so države z drugačnimi gospodarskimi bazami, kot so Združene države Amerike, Kitajska, Argentina, Rusija in Indonezija, pa tudi številne države v razvoju. In prav te države, države v razvoju, so tiste, ki potrebujejo odprte trge, ki lahko sprejmejo njihove izdelke.

Zato pozivam gospoda De Guchta, da si kot komisar za razvoj prizadeva za širšo in svobodnejšo trgovino na svetu, za Evropsko unijo, ki naj postane vodilna v zmanjševanju protekcionističnih ovir v državah v razvoju, in za večjo zavezanost, da se v trgovinskih pogajanjih upošteva razvoj.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Gospa predsednica, gospe in gospodje, menim, da je zmanjšanje svetovne trgovine preseglo samo recesijo. Študije so pokazale, da je pomanjkanje financiranja trgovine s strani bank v veliki meri zaradi upadanja trgovine.

Želel bi postaviti dve vprašanji: prvič, kaj se je zgodilo z mednarodnimi zavezami glede večstranskega financiranja trgovine? In drugič, kakšni so rezultati prožnejšega finančnega okvira za olajšanje dostopa podjetij do finančnih sredstev na evropski ravni?

Če se zdaj premaknem k svetovni trgovini, bi rad poudaril, da so pravila, disciplina in zaveze Svetovne trgovinske organizacije v veliki meri preprečili uporabo omejevalnih trgovinskih ukrepov in obenem zagotovili prožnost za sprejem politik, usmerjenih v gospodarsko oživitve.

Vendar pa pozivamo Komisijo, naj skrbno spremlja ukrepe, ki so jih sprejeli naši trgovinski partnerji, in njihov vpliv na evropski izvoz, vključno s politikami „kupuj domače“, ki jih uporabljajo pomembni trgovinski partnerji EU. Obenem ne smemo spregledati dinamičnega povečanja izvoza v določenih gospodarstvih v vzponu.

V tem primeru bi rad poudaril še zlasti vprašanje konkurenčnosti evropskih izdelkov na svetovnih tržiščih, ki so obstajali pred in neodvisno obstajajo tudi v gospodarski krizi.

In na koncu, to, kar med drugim potrebujemo, je, doseganje vzajemnosti z našimi trgovinskimi partnerji v smislu dostopa do trga, ponovna vzpostavitev poštene konkurence na mednarodnih trgih in zagotovitev, da za uvožene izdelke veljajo ista pravila kot za blago, ki se proizvede v EU.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Gospa predsednica, (neslišno) je v zelo težkem položaju že zaradi svetovne recesije in zmanjšane povpraševanja po številnih izdelkih po vsem svetu. Vendar pa protekcionizem še naprej neposredno škoduje mednarodni trgovini in interesom EU.

Eden od akterjev svetovne trgovine, ki je so uvedli dodatne in neproduktivne trgovinske ovire, je Rusija. Od začetka finančne krize je Rusija vsilila številne tako imenovane „začasne“ protikrizne tarife za mnoge uvožene izdelke, kot so meso, mlečni izdelki, pohištvo in tudi nekateri jekleni izdelki. Spomnimo se lahko še enega primera začasne tarife za zdravila, ki jo je Rusija uvedla za izvoznike iz EU.

Kar je še bolj zastrašujoče, je, da se je 1. januarja 2010 med Rusijo, Belorusijo in Kazahstanom vzpostavila carinska unija. Zato so za skupaj 30 % proizvodnih programov EU začele veljati višje tarife. Glavni problem je seveda, da Rusija tako kot Belorusija in Kazakistan ni članica STO in tako ni zavezana upoštevati pravil STO, ki omejujejo enostranska povišanja uvoznih tarif in druge ukrepe za omejevanje trgovine. Ker Rusija ni članica STO, nimamo mehanizma za reševanje sporov.

Komisar, za vas imam dve vprašanji. Kako Komisija ocenjuje trenutne trgovinske probleme, ki jih ima EU z Rusijo, in ali imamo posebno strategijo o tem, kako obravnavati vprašanje članstva Rusije v STO?

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, že večkrat smo slišali, da je svetovna trgovina v zadnjih treh mesecih dramatično upadla kljub uspešnim poskusom veliko članov Svetovne trgovinske organizacije, da bi trge ohranili čim bolj odprte. Zelo sem tudi hvaležen, da je Evropska unija v tem odigrala zelo učinkovito vlogo in ni uvedla skoraj nobenih zaščitnih ukrepov.

V moji deželi imamo pregovor, da je napad najboljša obramba. Želel bi nadaljevati pri tistem, kar je gospa Andrikiene pravkar povedala o posebnih ukrepih, ki jih je sprejela Rusija. Vprašati se moramo, kakšne učinkovite možnosti imamo na voljo, ki nam bodo omogočile ostro ukrepanje proti tistim trgovinskim partnericam, ki niso spoštovale dogovorov iz G20, ki so uvedle zaščitniške ukrepe, zaprle trge in pripomogle k še večjemu upadu svetovnega gospodarstva, kot bi ga sicer doživeli.

Ali ne bi morali svojo strategijo Globalna Evropa dejavneje uporabiti in odločno izvajati njene določbe? Ali ni sedaj pravi čas, da proaktivno zastopamo svoje interese in ne le preprečujemo protekcionizem? V mislih imam morebitno novo pobudo, ki nam bo končno omogočila napredek v STO. Menim, da bi morali narediti

naslednjo logično potezo, in sicer se čim prej pogoditi o sporazumih o prosti trgovini. Imamo rezultat v Južni Koreji. Vendar pa me zanima, kaj se je zgodilo z Indijo, Kanado, Kolumbijo in Perujem? Ali ne bi posredovali zelo pozitivnega sporočila, če bi zdaj uspeli doseči napredek pri teh sporazumih o prosti trgovini?

Veliko drugih poslancev je omenilo države v razvoju. Ali ni sedaj idealna priložnost, da končno dosežemo napredek pri sporazumih o gospodarskem partnerstvu, da se države v razvoju ter afriške, karibske in pacifiške države (AKP) bolje vključijo v svetovno trgovino, da se sprejmejo učinkoviti ukrepi za gospodarsko rast in boj proti revščini? V zadnjih desetletjih je postalo jasno, da so države, ki so sodelovale v svetovni trgovini, dosegale najvišje stopnje rasti. Veselim se vašega odgovora, gospod De Gucht.

Teodoros Skilakakis (PPE). – (EL) Gospa predsednica, moja prva pripomba je, da soodvisnosti v naših trgovinskih odnosih z državami v hitrem gospodarskem vzponu niso statične. Če se na primer stopnje rasti med Unijo in Kitajsko popolnoma razlikujejo, imajo netarifne ovire proti nam – ki smo jih v časih, ko je bilo kitajsko gospodarstvo šibkejše, obravnavali kot manj pomembne – vedno hujše posledice za nas sedaj, ko relativna pomembnost Kitajske raste, naša pa upada.

Obenem pa z upadanjem našega relativnega obsega upada tudi naša pogajalska moč. Unija ima torej priložnost, da uvede svojo politiko in učinkovito zmanjša ovire za naš izvoz v gospodarstva v hitrem vzponu ter omeji socialni in okoljski damping. Čas dela proti nam, sedaj celo bolj kot prej – zaradi krize.

Moja druga pripomba je, da postajajo v času, ko se soodvisnosti spreminjajo, čezatlantski trgovinski odnosi in spodbujanje delovanja ameriškega trga vse pomembnejši, saj bodo povečali čezatlantsko trgovino, partnerjem na obeh straneh Atlantika pa bodo dali večjo pogajalsko moč.

Tudi tu se nam odpira priložnost, saj vzpostavitev čezatlantskega trga zaradi zapletenega procesa zahteva svoj čas. Kako ZDA ocenjujejo pomen teh odnosov? Žal dejstvo, da se predsednik Obama ne bo udeležil naslednjega vrha v Madridu, ni spodbudno.

Vprašanje pa je: ali Komisija čuti potrebo po nujnem ukrepanju, dokler še imamo potrebno pogajalsko moč?

Tokia Saïfi (PPE). – (FR) Gospa predsednica, gospodarski in finančni vihar, ki smo ga pravkar previharili, je povzročil veliko škode. Naša gospodarstva so izgubila orientacijo in danes se še vedno borimo, da bi zopet vzpostavili ravnovesje v razmerju do odločnih sil v vzponu.

Sedaj je čas, evropski komisar, da vodite ambiciozno in plodno evropsko trgovinsko politiko, ki brezkompromisno brani naše trgovinske interese na osnovi vzajemne odprtosti trgov in izkoriščanja naših konkurenčnih prednosti.

Evropska unija mora najprej najti zlato sredino med skrajno prosto trgovino in protekcionizmom. Menim, da mora biti ta tretja pot speljana v okviru pravične trgovine. Evropska unija zagovarja nekatere vrednote: spoštovanje zaščite intelektualne lastnine, pravičnost pri vlaganjih, dostop do trgov, boj proti netarifnim oviram in spoštovanje socialnih in okoljskih standardov. Zato je njena naloga, da zagotovi, da se te vrednote sprejmejo kot načela v Indiji in na Kitajskem, v teh dveh državah v gospodarskem vzponu, ki nista samo naši stranki in konkurentki, ampak tudi naši partnerici.

Poleg potrebe po vzpostavitvi uravnotežene trgovine, komisar, morate pomagati tudi povečati konkurenčnost naših evropskih podjetij. Kako lahko to dosežemo? Inovacije, vlaganja v raziskave in razvoj in mednarodni vpliv konkurenčnih grozdov so nekateri ključni dejavniki, ki nas bodo spravili iz krize.

Svoje ukrepe pa moramo usmeriti tudi k inovativnim podjetjem, zlasti malim in srednje velikim, in jim odvzeti odvečna upravná in davčna bremena ter tudi k zelenim tehnologijam in storitvam.

(Predsednica je prekinila govornico)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Soočiti se moramo s temeljnim vprašanjem: ali je prosta trgovina – oziroma sedanji sistem pod nadzorom STO – dobra za ljudi ali pa bi morali razmisliti o novem vodilu, ki ga raje ne bi poimenovala protekcionizem, ampak gospodarska samoodločba? Predlagala bi, da si pogledamo razlike med tema dvema vodiloma na treh področjih. Kaj svetovna trgovina v svoji sedanji obliki in obsegu pomeni za ustvarjanje in ohranjanje delovnih mest v Evropi, zlasti za male trgovce, mala in srednje velika podjetja, družinska podjetja in male kmetije v evropskih državah, ki so prepuščeni toku in so izgubili priložnosti za napredek zaradi sedanje globalizirane in liberalizirane svetovne trgovine? Če pomislimo na solidarnost, ali to koristi revnim državam v razvoju, ki so namesto razvijanja svojega kmetijstva in industrije prisiljeni v odpiranje svojih trgov? Ali je koristi okolju, da se blago dostavlja iz zelo oddaljenih krajev?

Predlagala bi, da kot prvi korak, vsaj glede kmetijstva in hrane, razmislimo o uvedbi načela samoodločbe na področju hrane, kar pomeni, da se imajo skupnosti in države pravico odločiti, kaj želijo proizvajati in na kakšen način ter kako želijo to prodajati. Potrošniki imajo pravico do kakovostne, zdrave in hranljive hrane, in dobro vemo, da to ni hrana, ki jo dostavljamo iz več tisoč kilometrov oddaljenih krajev, ampak lokalno proizvedena, lokalno predelana in lokalno prodana hrana.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Komisarju želim čestitati za njegovo novo imenovanje. Ali bi lahko, če je mogoče, predstavil nekaj podatkov o učinkih gospodarske krize na svetovno trgovino s kmetijskimi pridelki? Gospa Andrikiéné je že omenila primer Ruske federacije, namreč, ta je najavila, da namerava prepovedati uvoz perutninskega mesa do leta 2015, ker svoje potrebe pokriva z domačo proizvodnjo.

Glede na to, da je spodbujanje konkurenčnejšega kmetijskega sistema v odprtem okolju svetovne trgovine ena od nalog, ki jih je predsednik Barroso zadal novemu komisarju za kmetijstvo, bom izkoristil prisotnost komisarja v Parlamentu in ga vprašal, kako sam vidi sodelovanje s kolegom, odgovornim za kmetijstvo, pri zaključku kroga pogajanj v Dohi.

Seán Kelly (PPE). – Gospa predsednica, sprva želim povedati, da je treba Komisiji čestitati, da je zavrnila nedavni predlog STO, da se prepove prodaja brezcarinskega alkohola in žganih pijač. Če bi sprejela ta predlog, bi evropsko gospodarstvo izgubilo 2 milijardi EUR in več sto delovnih mest po vsej Uniji. Predlog je temeljil na moralističnem pridiganju Svetovne zdravstvene organizacije in ne na znanstvenih dokazih, in na srečo ga je Komisija zavrnila.

Druga stvar, o kateri želim govoriti, je ta, da so bile banke glavni krivci za veliko težav, s katerimi se danes soočamo, in vendar kaj se je zgodilo? Pojavila se je nova teorija – bile so prepomembne, da bi propadle. Jaz pa pravim, da niso bile prepomembne, da bi propadle, ampak da se mnoge med njimi šopirijo kot petelini. To nam kažejo nemoralno visoke plače, ki jih nekateri med njimi prejemajo, in groteskne nagrade. Noben bankir ne bi smel dobiti več kot predsednik vlade v njegovi državi in ukrepati bi morali ...

(Predsednica je prekinila govornika)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospa predsednica, mednarodna trgovina je področje svetovnega gospodarstva, ki je skupaj s finančnim sektorjem zaradi gospodarske krize utrpelo največjo škodo. Po ocenah je lani promet v svetovni trgovini zaradi krize upadel za približno 10 %. Poleg tega zaščitniške politike, ki jih je veliko držav sprejelo kot glavno orožje za boj proti recesiji, negativno vplivajo na trgovino. Prednosti proste trgovine v svetovnem gospodarstvu ne bi bilo treba nikomur pojasnjevati. Z gotovostjo lahko rečemo, da je blaginja, ki so jo države s prostim trgovom dosegle v drugi polovici 20. stoletja, v veliki meri sad proste trgovine, ki se je v tem obdobju dinamično razvijala. Upad svetovne trgovine, povečanje brezposelnosti, zlasti v državah v razvoju, in sočasno tudi naraščanje revščine in socialne izključenosti – ta negativen trend lahko ustavimo s ponovno vzpostavitev dinamične trgovine na poštenem in pravičnem (...).

(Predsednica je prekinila govornika)

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Gospa predsednica, komisar, najprej bi vam želel čestitati za vaše imenovanje. Zadovoljni smo, da je v Komisiji tako spreten in uspešen politik ter zelo znan liberalec. Potrebovali boste vse svoje sposobnosti prepričevanja, da boste politiki EU na področju mednarodne trgovine dali nov zagon. Boriti se moramo proti vsem zaščitniškim tendencam. Zgodovina nam lepo kaže, da so države, ki so sodelovale v svetovni trgovini, beležile višjo rast kot ostale.

Soočamo se tudi z novim svetovnim redom. Nekatere sodelujoče države, na primer Kitajska, imajo sisteme državnega kapitalizma, vendar lahko na tem področju uporabljajo precej drugačne metode. Zato pozivam Komisijo, naj razvije novo strategijo za svetovno trgovino. Jasno je, da se moramo premakniti naprej s krogom pogajanj v Dohi, kajti večstranski pristop je pravi pristop. Vsekakor pa bomo potrebovali vse svoje zmogljivosti, da napredujemo v odnosih s Kitajsko.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Gospa predsednica, nadaljeval bi s temo, ki sta jo omenila že dva govornika. Gospod De Gucht, na srečo ste odgovorni tudi za čezatlantski ekonomski svet. Zelo bi vam bil hvaležen, če bi ga lahko postavili na vrh svojega programa, da bi rešili vse probleme, ki smo jih omenjali.

Še vedno je tako, da sta Evropa in ZDA zaslužni za skoraj 60 % svetovnega gospodarskega razvoja. Če bi nam uspelo odstraniti vsaj delček trgovinskih ovir na čezatlantskem trgu, bi lahko za naše državljane in seveda tudi za zaposlene storili precej več, kot je bilo doslej doseženo z veliko drugimi ukrepi, v katere smo v zadnjih petih letih vložili precej več truda. Zelo bi vam bil hvaležen, če bi lahko svojo pozornost posvetili čezatlantskemu ekonomskemu svetu.

Karel De Gucht, član Komisije. – Gospa predsednica, če bi poskušal podati uravnotežen odgovor na vsa postavljena vprašanja in vse zadeve, ki so se tu odpirale, bi po mojem mnenju potreboval vsaj pol ure. Če prav razumem, pa imam samo dve ali tri minute.

A naj začnem kar s splošno pripombo. Resnično ne verjamem, da je protekcionizem prava rešitev. Če v to verjamete ali ne, nam pogled v zgodovino pokaže, da so naše države postale uspešne zahvaljujoč mednarodni trgovini.

Drugič, Evropa ima preobrazbeno gospodarstvo, kar pomeni, da moramo uvažati, če želimo izvažati. Zamisel, da bi lahko izvažali brez uvažanja, je popolnoma napačna in v nasprotju z dejstvi.

Zato trdno verjamem, da bi morali z glavnimi trgovinskimi partnericami skleniti sporazume o prosti trgovini in uspešno zaključiti krog pogajanj v Dohi ter še naprej liberalizirati mednarodno trgovino, kar pa ne pomeni, da ne bi smeli upoštevati dejstva, da mora biti ta mednarodna trgovina pravična in da imamo pravico zaščititi svoje interese. Komisija bo to zagotovo storila, ko bo potrebno, uporabili pa bomo tudi razpoložljive instrumente trgovinske zaščite, da bomo lahko vplivali na tisto, kar menimo, da predstavlja nelojalno izkrivljanje trgovine.

Postavili ste tudi nekatera zelo specifična vprašanja, gospod Jadot na primer, glede srečanja 4. februarja na STO in izida tega srečanja. Glavno sporočilo srečanja je bilo, da pravila Splošnega sporazuma o trgovini s storitvami (GATS) ne ovirajo pravice držav, da si zagotovijo učinkovito finančno ureditev. Razlog je v tem, da ima GATS zelo širok razpon finančnih ukrepov v skladu z načelom skrbnega in varnega poslovanja, zato ta finančna ureditev, naj si bo na nacionalni ali evropski ravni, vsekakor ni v nasprotju s pravili GATS-a.

S tem se vračam k izvoru krize, ki jo preživljamo. Upamo, da je glavnina krize že za nami. Trdno sem prepričan, da je imela velik vpliv na trgovino, a vendarle izvira iz finančnih neravnovesij, ki so posledica popolnoma napačnih odločitev finančnih ustanov. Izvor finančne krize ni v Evropi; kriza je prišla v Evropo in v ostale dele sveta iz ZDA.

Strinjam se, da je kriza s hrano pred nekaj leti, ki še sedaj ni v celoti odpravljena in prebavljena, če tako rečem, pripomogla k velikim neravnovesjem, zlasti v državah v razvoju. O državah v razvoju, o dobrem vodenju in podobnem lahko rečemo marsikaj, nikakor pa jim ne moremo pripisati krivde za nastanek finančne krize. To je očitno in te države je kriza zelo močno prizadela, zato moramo to primerno upoštevati.

Bilo je tudi nekaj vprašanj, zadnje od gospoda Casparyja in eno tudi od gospoda Jadota, o tem, kaj bomo storili s čezatlantskim ekonomskim svetom in strateško pobudo za Kitajsko.

Osebnostno menim, da je edini pravi odgovor na gospodarski razvoj Kitajske – ki ga, mimogrede, ne moremo ustaviti –, da sami postanemo močnejši. Menim, da je to edini pravi odgovor.

Če pogledamo iz zornega kota zunanjetrговinskega primanjkljaja, ugotovimo, da se je trgovinski primanjkljaj s Kitajsko precej povečal, ko pa pogledamo iz zornega kota svetovnega zunanjetrговinskega primanjkljaja z Azijo, pa vidimo, da ni pretirano višji. Tudi v Aziji se ostale azijske države soočajo s hudo konkurenco Kitajske.

Zato moramo mi postati močnejši. Menim, da je na primer vzpostavitev tega čezatlantskega trga eden najboljših odgovorov, ki ga lahko damo.

Pred kratkim smo na zahtevo Parlamenta pripravili poročilo, ki kaže, da bi v primeru, da nam uspe zmanjšati netarifne ovire med Evropo in ZDA za 50 %, dosegli precej večji učinek kot s pogajanjem v Dohi. Delati bi morali na tem, a ne glede na vse to sploh ni enostavno.

Ko govorimo o Dohi, trdno verjamem, da moramo poskusiti zaključiti ta pogajanja, saj imajo veliko pomembnih poglavij, ki bi jih lahko zaprli, med drugim tudi to, da se obstoječe carine ne morejo več povišati. Drugič, v krogu pogajanj v Dohi je prisoten močan razvojni pristop, seveda pod pogojem, da ga ohranimo v sedanji obliki, in to bi moral biti cilj Evropske komisije.

Slišal sem tudi vprašanje Davida Martina o „robinhoodovskem davku“. Najprej naj povem, da mi je ime Robin Hood bolj všeč kot Tobin. Razen tega pa se bojim, da se robinhoodovski davek srečuje z enakimi problemi kot Tobinov davek – izvedljiv je le, če se zgodi na svetovni ravni. Upoštevati je treba, da bi uresničevanje te zamisli, tudi na svetovni ravni, zahtevalo zelo drag izvedbeni mehanizem za uvedbo tega davka. Predsednik Barroso je o Tobinovem davku dejal, da smo ga pripravljene podpreti, če so ga pripravljene tudi vsi drugi, to pa je seveda stična točka vseh teh zadev.

Še nekaj zadnjih besed – med drugimi je to vprašanje postavil gospod Higgins – o špekulaciji in njenih posledicah ter tudi glede Grčije.

To ni razprava o Grčiji, zato se ne bom spuščal v podrobnosti, odkrito povedano pa menim, da nekaj krivde nosi tudi sama Grčija. Kar ni mogoče početi v svetovnem gospodarstvu in kar ni mogoče početi niti v Evropski uniji, je postavljati moralo na kocko. Članstvo v Evropski uniji za državo predstavlja tudi nekaj obveznosti. Zato se morajo države članice, ki se znajdejo v težkem položaju – in seveda smo jih pripravljene podpreti in jim pomagati, če je le mogoče –, zavedati, da morajo spoštovati pravila in, če spoštujejo pravila, verjetno ne bodo zašle v težave.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Edit Herczog (S&D), v pisni obliki. – (HU) Krčenje svetovne trgovine je še posebej uničujoče vplivalo na srednjeevropske in vzhodnoevropske države, saj je upad povpraševanja najbolj prizadel proizvode, ki so bili nosilci izvoza, kot so avtomobili, potrošniška elektronika in podobni. Obenem pa je te države močno prizadel tudi kreditni krč. Spodbujanje izvoza bi bilo izredno pomembno za zagotovitev, da te države lahko odpravijo težave zaradi tega dvojnega pritiska in nastalih socialnih problemov, kot je naraščajoča brezposelnost. Na tem področju je za izvoznike največja ovira financiranje, saj so se plačilni roki podaljšali, posojila so se podražila in postala težje dostopna, poostрили pa so se tudi pogoji za zavarovanje kreditov. Zato bi morali razviti programe za zadevne države, zlasti članice EU, da bi jim pomagali prebroditi te težave.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Trend zunanjega izvajanja storitev v 1990-ih letih je v svetovnem gospodarstvu pripeljal do prenosa kapitala in strokovnega znanja v tujino. Dejstvo, da so se in se še vedno odpirajo delovna mesta v državah z nizkimi plačami, je povzročilo upad povprečnih plač v srednji in zahodni Evropi, kar je posledično povzročilo zmanjšanje potrošnje. Posledično evropska podjetja ne zaslužijo večine svojega dobička s proizvodnjo blaga, kar je njihova osnovna dejavnost. Svoje poslovne rezultate skušajo izboljšati s finančnimi transakcijami in špekulacijami. To je točka, s katere moramo začeti. Postaviti moramo kvoto, koliko lahko podjetja z navadnim delniškim kapitalom vložijo v deleže in delnice in tudi koliko svojih rezerv lahko vložijo v finančne svežnje v tretjih državah. Drugič, potrebujemo predpise za države, ki so utrpеле škodo zaradi krize. Tretjič, gospodarstvo ne zahteva samo svežega kapitala za banke, ki so bile med glavnimi povzročitelji krize, ampak tudi in zlasti nove predpise za prenos finančnih sredstev, stroge smernice za prodajo kreditnih aranžmajev ter neodvisni nadzorni organ za nove in cvetoče posle trgovanja, med katerimi je tudi prodaja brez kritja, ki bi jo morali prepovedati.

Artur Zasada (PPE), v pisni obliki. – (PL) Če so napovedi, ki jih je pravkar predstavil gospod Moreira, pravilne, bo predvideni upad v svetovni trgovini največji od druge svetovne vojne. Ni treba posebej poudariti, da tako države članice Evropske unije kot države, ki ne spadajo v Skupnost, izvajajo ukrepe za povečanje konkurenčnosti in premagovanje učinkov krize. Raziskava, ki jo je opravilo središče za raziskave gospodarskih politik Centre of Economic Policy Research, je pokazala, da je bilo od prvega zasedanja G20, posvečenega krizi, izvedenih že 425 zakonodajnih pobud za odpravljanje učinkov krize. Nekatere države izvajajo zaščitniške prakse, druge pa poskušajo liberalizirati trg. Spričo dejstva, da je gospodarstvo podobno zapletenemu ožilju, ali Evropska komisija spremlja zakonodajne pobude, ki se izvajajo tako v Evropski uniji kot po vsem svetu? Ali jih Evropska komisija upošteva pri izvajanju protikriznih ukrepov? S kopičenjem zaščitniških in liberalizacijskih ukrepov se približujemo situaciji, ko se bodo ti med seboj izključevali in ne bodo imeli nobenega učinka na svetovno trgovino.

19. Sporazum o prosti trgovini med EU in Južno Korejo (razprava)

Predsednica. Naslednja točka je razprava o vprašanju Komisiji za ustni odgovor, ki so ga predložili Daniel Caspary, Peter Šťastný, Paweł Zalewski, David Martin, Gianluca Susta, Kader Arif, Michael Theurer, Niccolò Rinaldi, Metin Kazak, Marielle De Sarnez in Jan Zahradil v imenu skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu, Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo in skupine Evropskih konzervativcev in reformistov, o sporazumu o prosti trgovini med EU in Južno Korejo (O-0171/2009 – B7-0001/2010).

Daniel Caspary, vlagatelj. – (DE) Gospa predsednica, komisar, pogajanja o sporazumu z Južno Korejo so se zaključila in dokumenti so parafirani. To je zelo dobro. Vendar pa vpogled v podrobnosti sporazuma daje občutek, da je bila pomembnejša hitrost od temeljitosti. Občutek imam, da je vaša predhodnica želela za vsako ceno doseči podpis in sklenitev sporazuma, da bi zabeležila vsaj en dosežek v svojem mandatu.

Prebrali smo veliko strokovnih poročil, ki so bila pripravljena pred začetkom pogajanj in so jasno pokazala na množico potencialnih koristi za evropsko industrijo in evropsko gospodarstvo. Verjetno bodo pozitiven učinek občutile strojna, kemična, farmacevtska, prehrabena in storitvena industrija. Vsi ti sektorji in še mnogo drugih upajo, da bodo s sporazumom pridobili pomembne koristi. Vendar pa največ nasprotovanj prihaja iz avtomobilske industrije. Težavna vprašanja, ki ostajajo nerešena, so sistem povračil carinskih dajatev, količina rezervnih delov tujih dobaviteljev, ki se lahko uporabijo za avtomobile iz Južne Koreje, ter okoljski standardi.

Želel bi, da ne bi samo obravnavali, ampak tudi reševali veliko teh kritik v naslednjih nekaj mesecih, in sicer z uporabo zaščitnih mehanizmov in zaščitne uredbe. Poslanci Evropskega parlamenta lahko glasujemo za ta sporazum o prosti trgovini, samo če rešimo upravičene pomisleke avtomobilske industrije, v te zaščitne mehanizme pa lahko vključimo tudi resnično učinkovite rešitve.

Besedilo varnostnih mehanizmov je bilo danes objavljeno na internetu, vendar ga žal še nisem utegnil prebrati. Želel bi vam v imenu moje skupine ponuditi priložnost, da sodelujete z nami v partnerstvu za pripravo primerne uredbe na evropski ravni, da bi zagotovili, da se interesi avtomobilske industrije upoštevajo v tem sporazumu o prosti trgovini.

Gianluca Susta, vlagatelj. – (IT) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, na svetovnem odru so se v središče pozornosti postavili novi igralci, med katerimi smo nekatere še nedavno obravnavali kot države v razvoju.

Zato moramo spremeniti svoj pristop, med drugim tudi kulturni, k prosti trgovini in otipljivim pojavnim oblikam odnosov med Evropsko unijo in njenimi glavnimi konkurenti. Ta odnos trenutno narekujejo nekatere čarobne besede, ki pa jih Evropska komisija še ni vključila v svoj besedni zaklad. Te besede so vzajemnost, evropski interes, boj proti dampingu in boj proti tarifnim oviram.

To je ozadje sporazuma o prosti trgovini s Korejo, ki je mimogrede zmedel dva komisarja – komisarja za notranji trg in storitve ter komisarja za zaposlovanje – in nekatere vlade.

Kakšne so resnične prednosti dvostranskega sporazuma, če 50 % trgovine med Evropsko unijo in Korejo predstavlja avtomobilska industrija, če je neskladje med 700 000 korejskih avtomobilov, ki se izvažajo v EU, in 27 000 evropskih avtomobilov, ki se izvažajo v Korejo, v nebo vpijoče? Kakšen smisel ima ponujanje približno EUR 1 600 posredne pomoči za vsak korejski avtomobil, prodan v Evropi, če nekatere evropske vlade le stežka zagotovijo spodbude za nakup in prodajo avtomobilov za stimuliranje potrošnje? Kako lahko zamahnemo z roko ob resnih dvomih glede tekstilne in elektronske industrije?

Ne bom se zadovoljil s tem, da že milijontič slišim, komisar, kot je govorila tudi komisarka Ashton pred vami, da so koristi za naš kemični, farmacevtski ali kmetijsko-živilski sektor, kajti te koristi dobesedno zbledijo ob posledicah za tekstilno, elektronsko in zlasti avtomobilsko industrijo, ali za finančne storitve. Ali se mogoče Evropa kljub sedanjí krizi ponovno odloča za finančno pot do razvoja?

Vsi smo z upanjem pozdravili rojstvo nove Evrope v Lizboni. Vendar pa se Evropa ne more izogniti odgovornosti za evropske interese v svetu, zlasti v teh časih. Združene države počnejo vse mogoče, da bi Boeing zaščitile pred Airbusom, argentinska vlada pa grozi, da bo zasegla Telecom.

Sporazum s Korejo dejansko opravičuje prenosno financiranje s Kitajsko, ki je bilo doslej nezakonito. To je scenarij, v katerem so naša najpomembnejša podjetja prisiljena poslovati. Za njimi je več sto tisoč delavcev in družin, ki se lahko za svojo prihodnost obrišejo pod nosom, in to ne zato, ker so njihove storitve ali blago slabe kakovosti, ampak zato, ker se slabo opredeljenim interesom dovoljuje, da prevladajo nad očitnejšimi in objektivnejšimi interesi.

Komisar, zaupamo v vašo tenkočutnost in upamo, da se boste izognili prenašljenim ratifikacijam, ki bi lahko sovpadle z nesprejemljivimi odločitvami o uporabi določb trgovinskega dela sporazuma do ratifikacije ali vsaj odločitvami, ki bodo nesprejemljive do tedaj, ko bo uredba o dvostranski zaščitni klavzuli natančno opredeljena. Sprejetje te klavzule poteka v običajnem zakonodajnem postopku, ki ga je treba upoštevati kot prvi korak pri kakršnem koli ugotavljanju smiselnosti ...

(Predsednica je prekinila govornika)

Michael Theurer, vlagatelj. – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, Lizbonska pogodba odpira novo poglavje v sodelovanju med Komisijo, Svetom in Parlamentom. Pravica do soodločanja Evropskega parlamenta, ki ga državljani Evrope neposredno izvolijo, nam daje priložnost, da v odločanju o

trgovinski politiki spet vzpostavimo demokracijo. To je prava stvar, kajti imela bo posledice za zaposlene in potrošnike v državah članicah.

Prosta in pravična trgovina je temelj blagostanja Evrope. Zato moramo ostro nasprotovati vsem zaščitniškim tendencam. Sporazumi o prosti trgovini, kot je ta z Južno Korejo, lahko pomembno pripomorejo k spodbujanju svetovne trgovine, rasti in zaposlovanja. Vendar pa je v naravi tovrstnih sporazumov, da zaradi svoje posebne strukture nekaterim industrijskim sektorjem prinašajo več koristi kot drugim. Naše delo v Parlamentu je, da skrbno pretehtamo vplive na različne industrije in sektorje v EU. Za to pa potrebujemo ustrezne podatke in ocene vplivov, in naloga Komisije je, da jih pripravi. Vendar pa kljub več zahtevam, ki so bile postavljene s strani odbora in med plenarnim zasedanjem, še vedno nismo dobili podatkov, ki bi bili po našem mnenju zadovoljivi. To je razlog, da se je skupina Zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo pridružila drugim skupinam in postavila to vprašanje.

Glede na informacije, ki smo jih doslej prejeli, sporazum ponuja priložnosti za storitveni, strojni, gradbeni, kemični in kmetijski sektor v evropskem gospodarstvu. Vendar pa se pojavlja zaskrbljenost, da bo sporazum negativno vplival na avtomobilsko industrijo ter tekstilni in elektronski sektor.

Sporazum o prosti trgovini z Južno Korejo je edini sporazum z razvito državo, ki ne vključuje prepovedi o povračilu carinskih dajatev. To lahko vodi v enostranske stroškovne prednosti za južnokorejsko industrijo. Kot nam je Komisija že večkrat zagotovila, določbe o povračilu carinskih dajatev vsebujejo zaščitno klavzulo, ki omogoča opustitev na podlagi določenih meril. A vendar moramo to nujno razjasniti – v interesu zadevnih podjetij. Sistem mora biti izvedljiv v praksi. Ne sme se zgoditi, da zaščitne klavzule izgubijo svojo vrednost, ker podjetja ne morejo predložiti potrebnega dokaza. Ker je videti, da sporazum vsebuje enostranske predpise in predstavlja precedens za prihodnje sporazume, na primer z Indijo ali Zvezo držav jugovzhodne Azije, menimo, da so specifično besedilo zaščitnih klavzul, postopek za reševanje sporov in drugi predpisi glede uporabe sporazuma osrednjega pomena.

Zato pozivamo Komisijo, da sporazum o prosti trgovini skupaj z določbami o njegovi uporabi predloži v odobritev Parlamentu. Želimo, da se sklep pripravi hitro. Zato začasna različica sporazuma ne sme stopiti v veljavo. Iz pogovorov s podjetji vem, kako pomemben vpliv ima izvajanje. Zato je moje vprašanje Komisiji naslednje: ali bo razvoj Evropske službe za zunanje politično delovanje okrepil tudi njeno vlogo v trgovinski politiki? Vsaj po našem mnenju bi moralo biti to vključeno.

Robert Sturdy, *vlagatelj*. – Gospa predsednica, v času gospodarske krize lahko samo z odpiranjem trgov in odpravo ovir ponovno zgradimo našo industrijo, ustvarjamo delovna mesta in spodbujamo razvoj. Hvala vam, komisar, za vaša stališča o predhodni razpravi.

Izvozniki potrošniškega blaga, elektronike, farmacevtskih izdelkov, kemikalij in medicinskih pripomočkov iz EU so le nekateri sektorji, ki bodo pridobili velike koristi z odstranitvijo netarifnih ovir. Poenostavitev certifikacijskih postopkov, preglednost in cenovna predvidljivost predstavljajo koristi za potrošnike. Korejski potrošniški trg pa želi dostop do posebnih evropskih kmetijskih proizvodov, kot so vino, žgane pijače, meso, sir – vsi ti so zaščiteni z geografskimi označbami.

Vendar pa bi bilo napak nekritično sprejeti ta sporazum o prosti trgovini – in o tem smo slišali govoriti veliko govornikov –, kajti obstajajo področja, ki jih mora Komisija še dodatno pojasniti. Vključitev klavzul o povračilu carinskih dajatev nas je mnoge zaskrbeli, kot sem že omenil.

Kateri koli sporazum o prosti trgovini mora temeljiti na načelu vzajemnosti ali obojestranske koristi, vendar pa potencialno breme na evropskih avtomobilskih proizvajalcih ostaja nejasno in smo zato zelo zaskrbljeni. Komisija nam je zagotovila, da Koreja dejavno liberalizira svoj uvozni režim. Višina carinskih dajatev, ki jih Koreja lahko povrne v okviru sistema povračil, se postopoma zmanjšuje. Pogajalci so prepričani, da se bo ekonomska pomembnost povračil carinskih dajatev sčasoma zmanjšala. Kakšen dokaz ima Komisija v podporo temu argumentu? Če bo Komisija ugotovila, da se večkrat ali neprestano zateka k temu varnostnemu mehanizmu, ali bo razmislila o uvedbi ponovnih pogajanj za podaljšanje obdobja prenosa?

Komisar, veselim se tesnega sodelovanja z vami pri prihodnjem novem sporazumu.

Karel De Gucht, *član Komisije*. – Gospa predsednica, zahvalil bi se cenjenim poslancem za njihovo vprašanje za ustni odgovor, ki potrjuje interes Evropskega parlamenta za sporazum o prosti trgovini med EU in Južno Korejo.

Ker bo to prvi večji sporazum o prosti trgovini, h kateremu bo Evropski parlament podal svoje uradno soglasje v skladu z Lizbonsko pogodbo, sem zelo vesel, da sem dobil to priložnost, da pojasnim veliko vidikov

o sporazumu o prosti trgovini, ki so se pojavili v vprašanju za ustni odgovor. Morda ne bom mogel podati podrobnih odgovorov na vse vidike vprašanja, vendar pa me veseli, da se jim lahko posvetim ob morebitnih dodatnih vprašanjih.

Sporazum med EU in Južno Korejo ni samo prvi sporazum EU o prosti trgovini z državo v Aziji, ampak je tudi najambicioznejši in najobsežnejši sporazum o prosti trgovini, o katerem se je Evropska unija kdaj koli pogajala. Po več kot dveh letih pogajanj je bil sporazum o prosti trgovini parafiran 15. oktobra lani.

Komisija je bila ves čas pogajanj v tesnem stiku s Parlamentom. V zvezi s tem Komisija pozdravlja resolucijo o Koreji, ki jo je Parlament izglasoval decembra 2007. Veliko vprašanj, ki so se pojavila v tej resoluciji, je bilo vključenih v sporazum o prosti trgovini.

Ves čas postopka je potekal tudi neprekinjen dialog s civilno družbo, pripravljena pa je bila tudi obsežna ocena trajnostnega vpliva na trgovino. Sporazum o prosti trgovini se trenutno prevaja. Do konca marca namerava Komisija Svetu predstaviti sklepe za odobritev podpisa sporazuma o prosti trgovini in njegove sklenitve. Cilj je podpis sporazuma v aprilu.

Komisija trenutno zaključuje svojo analizo, ali sporazum sodi tudi v pristojnost držav članic. V tem primeru bi sporazum o prosti trgovini pred formalno uveljavitvijo zahteval še ratifikacijo vseh držav članic. Ker lahko ta postopek traja dlje časa, je morda nujno, da Komisija predlaga začasno uporabo sporazuma, preden stopi v veljavo. O začasni uporabi odloča Svet na predlog Komisije.

Komisija je vzela v obzir željo Parlamenta, da predstavi svoje poglede na sporazum o prosti trgovini še pred njegovo začasno uporabo. Komisija bo še naprej iskala najboljše možnosti, skupaj s Parlamentom in Svetom, da zagotovi potek, ki ne povzroča nepotrebnih zamud. Zelo pomembno je, da sporazum uporabimo takoj, kot je mogoče.

Kar zadeva uredbo o zaščitnih ukrepih, naj povem, da namerava Komisija Svetu in Evropskemu parlamentu predstaviti predlog takšne uredbe v naslednjih tednih in upa, da bo mogoče hitro sprejeti to zakonodajo, da bi se njena uporaba čim bolj približala uporabi sporazuma o prosti trgovini.

Gospodarske koristi sporazuma o prosti trgovini so večinoma v prid EU. Izvoznikom industrijskih in kmetijskih izdelkov iz EU ne bo treba plačevati korejskih carin, zaradi česar bodo prihranili 1,6 milijarde EUR na leto, polovico tega neposredno od dne uveljavitve sporazuma. Jasno je, da bodo potencialne koristi teh prihrankov pri carini še večje, saj je pričakovati, da se bo trgovina med EU in Korejo sčasoma razširila.

Po podatkih ene od študij bo sporazum o prosti trgovini ustvaril obsežno novo trgovanje z blagom in storitvami, ki bo EU prineslo 19,1 milijarde EUR, Koreji pa 12,8 milijarde EUR. Sedanje študije niso odkrile nobenih sektorjev, na katere bi sporazum o prosti trgovini vplival negativno, v primeru resne škode ali grožnje pa se Komisija ne bo obotavljala sprožiti zaščitnih postopkov, ki so vgrajeni v sporazum. Naj vas tudi spomnim, da imamo v primeru takšne nujnosti možnost uporabiti podporne ukrepe v okviru Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji.

Kar zadeva pravice na področju intelektualne lastnine, pa sporazum o prosti trgovini vsebuje ambiciozne zaveze, ki presegajo pravila STO. Poleg tega je Komisija z vso skrbnostjo zagotovila, da noben element v sporazumu o prosti trgovini ne nasprotuje pravnemu redu EU.

V zvezi z implikacijami o protokolu o kulturnem sodelovanju pa bo sporazum o prosti trgovini vzpostavil okvir za začetek dialoga v okviru politike za sodelovanje in spodbujanje izmenjave na področju kulture. Gre predvsem za prikaz zavezanosti EU dejavnemu spodbujanju Konvencije Unesca o zaščiti in spodbujanju raznolikosti kulturnega izražanja.

Kar zadeva pravila o izvoru, naj povem, da so pogajanja z Južno Korejo prinesla številne spremembe, ki so skladne s sedanjim postopkom reforme teh pravil. Te spremembe gredo v smeri poenostavitve in tako izpolnjujejo posebno zahtevo Evropskega parlamenta. Obenem pa se ohranjajo stroga pravila za vse občutljive sektorje.

Komisija je posebno pozornost posvetila ustvarjanju novih priložnosti za dostop do korejskega trga za evropsko sadje in zelenjavo. Da bi spodbudila Korejo k odprtju svojega trga, so bile vhodne cene Evropske unije ukinjene za vse proizvode razen treh najbolj občutljivejših: paradižnikov, pomaranč in korejskih agrumov.

Jasno je, da sporazum o prosti trgovini odpira trg EU za korejske proizvode. Da bi zaščitili svojo industrijo pred povečanjem uvoza, ki bi povzročilo škodo ali bi pomenilo tovrstno grožnjo, sporazum o prosti trgovini vsebuje učinkovit zaščitni mehanizem.

Ta zaščitni ukrep se lahko uporablja od uveljavitve sporazuma o prosti trgovini. Komisija bo spremljala trg EU in korejski uvoz, da oceni, ali je potrebno uporabiti zaščitno klavzulo, obenem pa ostaja zavezana njeni uporabi ob izpolnitvi določenih pogojev.

Enako velja za posebno klavzulo o povračilu carinskih dajatev, ki se lahko uporabi na podlagi javno dostopnih trgovinskih statističnih podatkov o uvozu v Korejo in izvozu iz nje.

Zavedam se teže nekaterih pomislekov, zlasti s strani avtomobilske industrije v EU, glede določb o povračilu carinskih dajatev v sporazumu o prosti trgovini, poudariti pa moram, da je povračilo carinskih dajatev trenutno dovoljeno in da ga uporabljajo tako korejski kot evropski izvozniki. Zato njegova ohranitev v sporazumu o prosti trgovini ne prinaša nobene nove koristi. Sedanji gospodarski vpliv povračila carinskih dajatev je zelo majhen, približno ena osmina vrednosti korejskih carinskih olajšav.

Za primer avtomobilov razpoložljive študije kažejo, da je tuj odstotek korejskih avtomobilov med 10 % in 15 %. Če bi se tuji viri občutno povečali, bi posebna klavzula o povračilu carinskih dajatev ponudila učinkovito rešitev.

Ne moremo izključiti dejstva, da lahko z izvajanjem sporazuma o prosti trgovini nastanejo različni pogledi in tolmačenja med strankami. Za reševanje takšnih situacij vsebuje sporazum o prosti trgovini učinkovit in hiter mehanizem za reševanje sporov. Komisija bo skrbno spremljala izpolnjevanje zavez s strani Koreje in bo brez odlašanja sprožila postopke za reševanje sporov, če bo to upravičeno.

Sporazum bo tudi oral ledino s spodbujanjem varstva okolja in spoštovanja delovnopравnih pravic, saj vsebuje obsežne zaveze o vrsti socialnih in okoljskih standardov. Obseg teh zavez je širši kot v katerem koli primerljivem sporazumu. Da bi zagotovili spoštovanje teh zavez, sporazum o prosti trgovini vzpostavlja močan okvir za spremljanje njihovega izvajanja, vključujoč civilno družbo, gospodarstvo, sindikate in NVO.

Nazadnje vas želim še obvestiti, da sta Koreja in EU razpravljali o možnih prilagoditvah programa odprave tarif. Te prilagoditve bi med drugim narekovala, da proizvodi, razvrščeni pod tri leta in pet let, dobijo štiriletno in šestletno oprostitev carin, tako da bi bile dajatve odpravljene eno leto pozneje od prvotnega načrta.

Čeprav to pomeni nekoliko odrekanja pri naših ofenzivnih interesih, smo menili, da bi bila ta prilagoditev ustrezna, če upoštevamo občutljivost nekaterih sektorjev. Koreja je pokazala svojo pripravljenost soglašati s temi spremembami, če se občutljiva področja enako upoštevajo na obeh straneh.

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

Ivo Belet, v imenu skupine PPE. – (NL) Komisar, najprej bi vam zaželel vso srečo v vaši novi vlogi. Znašli smo se v gospodarsko težavnih časih, vendar vemo, da se jih ne bojite.

Kar zadeva ta sporazum o prosti trgovini z Južno Korejo, je v njem, kot pravite, nedvomno veliko pozitivnih vidikov za Evropo, vendar pa je za našo avtomobilsko industrijo ta sporazum prava katastrofa. Tudi gospod Caspary je to izpostavil. Kar pogledate si številke, komisar. Za vsak avtomobil, ki ga iz Evrope izvozimo v Južno Korejo, uvozimo od tam 15 avtomobilov. Trenutno razmerje je 15 : 1, in to je predvsem rezultat netarifnih ovir za trgovino v Južni Koreji.

Prav tako ni naključje, da si je proizvajalec General Motors premislil in ne bo novega, majhnega športno terenskega vozila izdeloval v Evropi, natančneje v svoji tovarni v Antwerpnu, ampak bo celoten projekt preselil v Južno Korejo. Ta prihodnji sporazum o prosti trgovini z Južno Korejo je neposreden vzrok za to odločitev. Komisar, mislim, da tega ne moremo kar tako sprejeti in vse pomesti pod preprogo, češ, da bodo koristi pač imeli številni drugi sektorji v Evropi.

Menim, da imamo še vedno dovolj časa, da situacijo prilagodimo potrebam našega avtomobilskega sektorja, in popolnoma prav je, da ste pri tem omenili zaščitno klavzulo. Sprejemam, da so take zaščitne klavzule na voljo, vendar pa zahtevamo predvsem temeljito raziskavo vpliva tega sporazuma na avtomobilsko industrijo. Številke in trendi so preveč alarmantni. Resničnost je taka – in to veste bolje od mene –, da se vlada ZDA že pogaja z Južnokorejci, da bi prilagodila določbe podobnega sporazuma, ki sta ga ti državi sklenili.

Gospod De Gucht, ne pozabite, da je avtomobilska industrija še vedno najpomembnejši industrijski sektor Evrope. Govorimo o izredno velikem številu delovnih mest, ki so sedaj pod hudim pritiskom. Po mojem mnenju ne bi smeli dovoliti, da se še več delovnih mest izpostavlja tveganju, zato od vas odločno zahtevamo, da v ta sporazum vgradite dodatna jamstva.

David Martin, v imenu skupine *S&D*. – Gospod predsednik, menim, da je ta sporazum o prosti trgovini s Korejo pomemben iz treh razlogov. Prvič, kot ste že nakazali, gre za sporazum v obojestransko korist, ki je v prid gospodarstva Koreje kot tudi Evropske unije. Dobro je za potrošnike, dobro je za delovna mesta in, kot ste pravilno povedali, ima potencial, da k našim trgovinskim tokovom s Korejo doda 19 milijard EUR.

Drugič, glede na razpravo, ki je pravkar potekala, sporazum v okviru sedanje svetovne finančne krize daje zelo pozitiven zgled. Če lahko dve veliki gospodarstvi, kot sta Evropska Unija in Koreja, skleneta sporazum o prosti trgovini, to daje zagon tudi drugim partnerjem. Japonska na primer kaže precej več zanimanja za gospodarske odnose z Evropsko unijo kot pred nekaj leti, in deloma je to tudi zasluga sporazuma s Korejo.

Korejci pa so po drugi strani naenkrat ugotovili, da se ZDA vračajo, trkajo na njihova vrata in želijo ponovno zagnati sporazum KORUS.

Tretji razlog – zveni nekoliko ozkogledno, vendar upam, da ga bodo kolegi v Parlamentu upoštevali – je ta, da je sporazum za Parlament pomemben, kajti veliko zahtev, ki smo jih postavili v mojem poročilu, je Komisija izpolnila, čas pa sedaj mi ne dopušča, da bi vse naštel, zato vam bom predstavil le tri od štirih primerov.

Prvič, v mojem poročilu smo navedli, da potrebujemo precej boljši dostop do korejskega kmetijskega trga. No, korejske kmetijske tarife se bodo v prvih sedmih letih tega sporazuma znižale za 75 %; želeli smo zaščititi naše geografske označbe, in tako bodo naš viski, naš šampanjec, naša vina, naše šunke in drugo v Koreji zaščiteni zaradi tega sporazuma. Ti pa niso, kot je eden od kolegov dejal, nepomembni. Prodaja škotskega viskija na korejskem trgu dosega že 137 milijonov GBP na leto, zato bi s tem sporazumom lahko dosegli še višje številke.

Pozvali smo k odpravi netarifnih ovir, kar bo posebej koristilo avtomobilski industriji. Želeli smo boljšo trgovino z naravnimi dobrinami. Rezultat je, da bo v skladu s tem sporazumom trgovanje z naravnimi dobrinami in okoljskimi storitvami po treh letih dobilo dobesedno brezcarinski dostop do korejskega trga, njihove naravne dobrine in okoljske storitve pa bodo dobile brezcarinski dostop do našega trga.

Kot Parlament smo zahtevali boljše socialne in okoljske standarde. No, Koreja je po parafiranju pogajanj podpisala štiri konvencije Mednarodne organizacije dela, njihov forum za trgovino in trajnostni razvoj pa bo vzpostavljen kot rezultat tega sporazuma in bo civilnim partnerjem v Koreji omogočil zagotovitev, da se obsežnejšemu odpiranju trga pridružijo še izboljšave v delovnopравnih in okoljskih standardih.

Vse te stvari je Parlament zahteval. Bilo bi absurdno in nerazumno, če bi se sedaj odrekli temu, kar smo dosegli.

Je ta sporazum brezhiben? Seveda ni. So v njem stvari, katerih si nisem želel? Seveda so, vendar pa pogajanja pomenijo vztrajanje in popuščanje. In če vse pretehtamo, ali je to dober posel za Evropo? Je. Je to dober posel za Korejo? Je. Je to potencialno dober posel za svetovno gospodarstvo? Je. Zato ne bi smeli cincati: morali bi nadaljevati z vsem in sporazum podpisati.

Niccolò Rinaldi, v imenu skupine *ALDE*. – (IT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, to je klasična zadeva, kjer evropske institucije zastavljajo svoj ugled pri industrialcih, delavcih in evropskih potrošnikih.

Sporazum o prosti trgovini je vedno dobra novica, temeljni kamen stabilnosti in temeljni kamen blaginje tega planeta, še toliko bolj ker predstavlja prvo uspešno dvostransko trgovinsko politiko Evropske unije po letih razočaranj. Morda je bilo prav zaradi tega razloga nekoliko naglice pri sklepanju sporazuma. Bilo je skorajda tako, kot da je bila Komisija v skušnjavi, da sporazum sklene za vsako ceno.

Za nas v Zavezništvu liberalcev in demokratov za Evropo je povračilo carinskih dajatev, četudi je sprejemljivo za STO in se že uporablja v praksi, dejansko izvozna subvencija, popuščanje pri pravilu o poreklu pa pomeni korak nazaj na področju preglednosti. Ti načeli bosta kmalu predstavljali precedens za naše druge trgovinske partnerje. Vemo, da je Komisija iztržila največ, kar je lahko, vendar pa kot pravi korejski pregovor „tudi najboljši delajo napake“.

Pogosto smo lahko slišali, da Komisija izgublja svojo sposobnost zaščite legitimnih interesov proizvajalcev, delavcev in potrošnikov, in nekaj se je zagotovo zalomilo v njeni komunikaciji z obema stranema industrije v pogajanjih, ki so bila včasih deležna kritik zaradi nepreglednosti.

Vsak evropski državljani pričakuje, da bomo vsi mi, Komisija in Parlament, pokazali politično tankočutnost. Evropski industriji gre slabo in nima smisla, da nekatere države članice avtomobilskemu sektorju dajejo

subvencije, čemur, mimogrede rečeno, ostro nasprotujem. Po drugi strani pa s tem sporazumom tvegamo uvedbo subvencij za korejski izvoz.

Vsi vemo, da so ti sporazumi zapleteni in da prinašajo tudi veliko koristi: konec korejskih carinskih dajatev, priznavanje evropskih certifikacij, nove možnosti za evropske storitve in zaščita geografskih označb. Deloma si tudi iz tega razloga ne želim po isti poti, kot so jo ubrale ZDA, ko so na ratifikacijo sporazuma s Korejo čakale več let, sedaj pa nekateri želijo ponovno odpreti poglavje o avtomobilski industriji.

To je zahteva Komisije: besedilo sporazuma mora biti del splošnega svežnja, ki ga sestavljajo trije dokumenti, in sicer sporazum o prosti trgovini, ki se predloži v ratifikacijo, izvedbeni ukrepi, zlasti glede povračila carinskih dajatev, ter uredba o zaščitni klavzuli. Če je mogoče, bi dodal še možnost dostopa do sklada za prilagoditev globalizaciji za področja, ki jih lahko ta sporazum zadeva.

Komisar, želimo, da vsi ti dokumenti tvorijo celoto, zlasti pa glede na običajni zakonodajni postopek v skladu z Lizbonsko pogodbo menimo, da je treba izključiti vsakršen začasni sporazum, kateremu nasprotujemo zato, ker želimo sodelovati.

Yannick Jadot, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, kot ste dejali, ta sporazum orje ledino. Orje ledino, vendar ne nujno na takšen način, kot o njem razpravljamo. Morda smo sedaj v izidu pogajanj prvič opazili, da imamo poražence, kar je seveda treba pričakovati, vendar v okviru trgovinskih pogajanj s tretjimi osebami. V okviru lizbonske strategije in v okviru industrijske politike ni bilo odločeno, kdo v Evropi bo prikrajšan zaradi odprtih trgovinskih odnosov.

Drugič, ta sporazum orje ledino tudi zaradi tega, ker se običajno v trgovinskih pogajanjih kmetijski sektorji upirajo, industrijski sektorji pa so zadovoljni. V tem primeru velja ravno obratno. Prvič se je zgodilo, da se dobesedno najpomembnejši industrijski sektorji pritožujejo nad odločitvami Evrope.

Tretjič, sporazum orje ledino tudi zato, ker omenjate koristi, ki jih bomo imeli na korejskem trgu zaradi znižanja carinskih dajatev za 1,6 milijarde EUR. Kaj te številke sploh pomenijo? Sem izvoljeni predstavnik regije v zahodni Franciji oz. natančneje Bretanji. Če ste že kdaj obiskali Bretanjo, gospod De Gucht, potem veste, da nas v teh dneh pesti hud problem z zelenimi algami in onesnaženje, podzemnih voda zaradi intenzivnejše prasičereje.

Sedaj pa slišimo, da bomo s prasičerejo imeli bore malo zaslužka zaradi trgovanja z Južno Korejo. Realnost v regiji, ki jo predstavljam, je taka, da bo ta intenzifikacija prasičereje povzročila izgubo delovnih mest, izgubo dodane vrednosti in izgubo turizma – in zaradi vsega tega smo v moji regiji poraženci tega sporazuma. Morda po vaših splošnih izračunih ljudem sporazum koristi, ampak v regiji, kot je moja, nam škodi.

Nazadnje, sporazum orje ledino tudi zaradi tega, ker se prvič v zgodovini zahteva okoljsko odstopanje. Ves čas nam govorijo, da je Evropa nesporno in nedvomno vodilna v boju proti globalnim podnebnim spremembam. V resnici pa smo omejeni na pogajanja z Južno Korejo o odstopanjih glede izpustov CO₂ iz avtomobilov, ker avtomobilski lobi v Evropi zelo uspešno premika roke za uvedbo omejitev izpustov CO₂ in mora sedaj doseči odstopanja še v tujini.

Ponovno lahko jasno vidimo, ko govorimo o industrijski strategiji, strategiji za naša podjetja in o izbiri gospodarstva, da bo Evropa ponovno potegnila kratko v tem sporazumu, namesto da bi ga oblikovala. Govorili ste o lizbonski strategiji, zelenem gospodarstvu in inovacijah. Ne vidim, kako bo sporazum to spodbujal.

Nazadnje, vaš pristop v razpravljanju o vprašanjih je pogosto zelo uravnotežen, vendar takoj ko začnemo govoriti o davkih, tam pa ... o davkih na ogljik, omenjenih med vašim zaslišanjem, in sedaj o Tobinovem davku – stavim z vami, gospod De Gucht, da bo morala Komisija še pred koncem vašega mandata jasno izraziti svoje stališče o Tobinovem davku, saj je ta sedaj pomembno orodje za regulacijo finančnih trgov.

James Nicholson, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, sprva bi želel izkoristiti to priložnost, da vas, komisar, pozdravim na vašem novem položaju in vam zaželim zelo uspešen mandat. Naj ob tej priložnosti povem še to, da je dobro, da imamo nocoj to razpravo in nekatere stvari spravimo na svetlo.

Resnica je, da so bila pogajanja dolga in razvlečena, in iskreno pozdravljam izjavo komisarja, da upa, da jih bo uspel kmalu zaključiti.

S podpisom tega sporazuma bosta tako Evropa kot Koreja ogromno pridobili. Vem, da imate pomisleke, in prisluhnil sem jim. Nocoj smo slišali pomisleke glede avtomobilske industrije. Vendar pa menim, da če se

bomo zanašali na avtomobilsko industrijo – ki jo vsekakor nameravamo zaščititi –, bomo izbrali napačno področje, da to storimo, General Motors pa prav gotovo ni najpomembnejši na mojem področju, kar se mene tiče.

Tudi sam imam te in tudi nekatere druge resne pomisleke, ki jih ima veliko ljudi, in razumem jih. Prepričan pa sem, da ponujena priložnost odtehta te pomisleke, in menim, da ne bomo ničesar dosegli, če se bomo vedno držali nazaj.

Zato moramo pogledati, kakšne priložnosti se nam odpirajo, in jih zgrabiti, negativne vidike pa pustiti v nemar. Ne smemo pozabiti, da ima ta sporazum tudi politično vsebino, kajti severno od Južne Koreje je zelo agresiven sovražnik in menim, da sedaj pošiljamo sporočilo, koga podpiramo.

Zato moramo storiti vse, kar je v naših močeh, da podremo ovire v tej regiji. Sporazum bo pokazal našo podporo napredku.

Imel sem priložnost obiskati to državo in vem, da so tamkajšnji ljudje zelo naklonjeni razvoju in napredku. Če obiščete območje, kot je Kaesong, občutite otipljivo medsebojno podporo severa in juga. Verjamem, da se nam ponuja izredna priložnost za napredek.

Ali lahko Komisiji zastavim vprašanje: prvič, kako komentira določbo o mehanizmu za reševanje sporov in kako bo ta deloval v praksi? Zlasti pa, kako hitro bomo lahko uporabili ta mehanizem v primeru resnih motenj na trgu?

João Ferreira, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Gospod predsednik, komisar, podcenjevali smo katastrofalne posledice liberalizacije svetovnega gospodarstva za veliko gospodarskih sektorjev, zlasti v nekaterih državah članicah in regijah, ki so najbolj odvisne od teh sektorjev. Govorimo o uničenju proizvodnih dejavnosti in delovnih mest, resnemu vplivu na sposobnost ustvarjanja in delitve premoženja, vse večji odvisnosti od tujih trgov, kroničnih in rastočih neravnovesij v trgovini – skratka, o gospodarskem in socialnem zlomu.

Govorimo tudi o ogrožanju pravic delavcev, socialnemu dampingu, uničenju milijonov malih proizvajalcev ter malih in srednje velikih podjetij. To so posledice postopne liberalizacije mednarodne trgovine, ki jih njeni zagovorniki ne morejo spregledati. Naj spomnim na sektor tekstila in oblačil, ki je posebej pomemben za ta sporazum, in na študijo Generalnega direktorata za zaposlovanje ter Evropske fundacije za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer (Eurofound), ki prikazuje scenarije, v katerih se delovna mesta v Skupnosti do leta 2020 znižajo za 20 do 50 %, in tudi scenarij, po katerem bo v tem sektorju ukinjenih 50 % delovnih mest. Opozarjam tudi na sektorje, kot sta elektronika in proizvodnja sestavnih delov v avtomobilski industriji, ki pa je že bila omenjena. Te pritožbe sprožajo vprašanja, na katera še vedno nismo dobili odgovorov.

Kakšni ukrepi bodo izvedeni za zaščito teh sektorjev, da bomo storili več kot le blažili učinke izgubljenih delovnih mest? Kakšne zaščitne mehanizme in ukrepe imamo na voljo proti agresivnemu izvozu? Kdaj in kako bomo našli način za učinkovito reševanje selitev podjetij? V skladu s predlogom te skupine se bo v proračunu za leto 2010 odprla nova proračunska postavka za ukrepe v tekstilni in obutveni industriji in za oblikovanje programa Skupnosti za ta sektor. Kateri so ključni elementi tega programa?

Komisar, nujno se morajo vzpostaviti pravični gospodarski odnosi. Ti morajo služiti ljudem in njihovim državam, ne pa določenim gospodarskim skupinam ali tistim, ki financirajo Evropsko unijo. Zaščita pravice vsake države, da proizvaja na trajnosten način, je nujna za prihodnost – v imenu nove gospodarske, socialne, energetske usmerjene in okoljske razumskosti, ki je novoliberalni model ne vsebuje oziroma jo celo onemogoča.

Anna Rosbach, v imenu skupine EFD. – (DA) Gospod predsednik, na to zadevo ne gledam enako kot prejšnji govornik. Dejansko pozdravljam sporazum o prosti trgovini z Južno Korejo. Kolikor vidim, je nedvomno v interesu EU, da spodbuja čim tesnejši odnos med Evropo in demokratičnimi državami Azije, vključno z Južno Korejo.

Dalj časa je bilo v trgovini med Evropo in Južno Korejo neravnovesje zaradi protekcionizma – EU s prosto trgovino, Južna Koreja pa s protekcionizmom. Pred nekaj desetletji je bila Južna Koreja kmetijska družba; hitro se je razvila v industrijsko družbo, 81 % njenega prebivalstva pa živi v mestnih območjih. Sedaj je ta država enajsto največje gospodarstvo na svetu in četrta največja trgovinska partnerica EU.

Južna Koreja je pomembna zaveznica na strateško pomembnem območju. Napovedi kažejo, da bo država v prihodnjih desetih letih zasedla še dominantnejši položaj v sektorju visoko razvite tehnologije.

Južna Koreja tekmuje z gospodarsko in vojaško velesilo na severu, Kitajsko, ki je obenem tudi njena največja trgovinska partnerica. Z vidika konkurence ima Kitajska skoraj neizčrpen vir v obliki poceni delovne sile. Zaradi tega je Kitajska tudi glavna korejska konkurentka na področju trgovine. Če od Južne Koreje zahteva spoštovanje zahtev glede kakovosti, lahko EU pripomore k temu, da je korejsko blago primernejše za izvoz v ZDA in Evropo, precej primernejše kot kitajsko, in predstavljam si, da smo za to vsi zainteresirani.

Ta sporazum bo, kot je že bilo omenjeno, odpravil 1,6 milijarde EUR tarif na leto. No je na splošno lahko zelo dobra stvar, meni pa se postavlja vprašanje, ali sta trgovina in industrija v Južni Koreji dovolj liberalizirani in ali je mogoče izpolniti načrt glede sporazuma o prosti trgovini, če upoštevamo dejstvo, da Južna Koreja še vedno daje znatne subvencije nekaterim industrijam, kot sta farmacevtska in elektronska.

Peter Šťastný (PPE). – Gospod predsednik, v zadnjih nekaj mesecih je EU doživela več sprememb in prehodov. Imeli smo tri komisarje za mednarodno trgovino, dva predsednika Sveta EU in Lizbonsko pogodbo.

V tem obdobju sem se z vsemi najvišjimi funkcionarji prerekal o tem, da je treba natančneje doreči sporazum o prosti trgovini med EU in Južno Korejo in v ta proces vključiti zelo nezadovoljne industrije, zlasti avtomobilsko industrijo v EU.

Najmočnejši argumenti so bili predvsem na področju zaščitne klavzule o povračilu carinskih dajatev in netaarifnih ovir. Ko je novi komisar kot odgovor na moje vprašanje med zaslišanjem izjavil, da si povračilo carinskih dajatev zasluži temeljitejšo obravnavo, sem bil optimističen. Celo ZDA so začasno odložile svoj sporazum o prosti trgovini z Južno Korejo, deloma tudi zaradi podobnih nasprotovanj avtomobilске industrije.

To je prvi pomembnejši sporazum o prosti trgovini. To je model. Izpeljati ga moramo prav. Obe strani morata imeti enake pogoje. Prosim, ne razumite me napak. Sem velik zagovornik sporazumov o prosti trgovini. Razumem, da imajo pozitiven učinek na BDP in zaposlovanje, vendar pa bi morali razumeti tudi to, da se v trenutku, ko konkurenčna prednost postane enostranska, tudi koristi zmanjšajo in lahko v najslabšem primeru povzročijo tudi škodo.

Zaposleni v EU si zaslužijo kaj boljšega. Mogoče bi se morali obrniti na našega čezatlantskega partnerja in skupaj zahtevati manjše prilagoditve, ki bi vsaj deloma zadovoljile te ogromne industrije ter sporazume o prosti trgovini čim prej spravile v pogon. Vedno bomo imeli nekaj nezadovoljstva, vendar morajo biti sporazumi o prosti trgovini konec koncev koristni za državljane na obeh straneh. Moja odgovornost je, da spremljam situacijo in zagotovim, da z mojimi volivci in državljani EU ravnamo pošteno.

Kader Arif (S&D). – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, septembra smo na plenarnem zasedanju že razpravljali o sporazumu o prosti trgovini med Evropsko unijo in Južno Korejo. Že takrat nas je kar nekaj izrazilo svojo bojazn zaradi negativnih posledic tega sporazuma, zlasti v zvezi z avtomobilsko industrijo. Nismo si mislili, da bodo dogodki tako kmalu pokazali, da smo imeli prav.

21. januarja je Opel objavil novico o zaprtju obrata v Anversu in o selitvi svojih proizvodnih zmogljivosti v Južno Korejo. Ali naj verjamemo, da ta odločitev nima ničesar skupnega s sporazumom o prosti trgovini, o katerem so pravkar potekala pogajanja? Dovolite mi, da vam pokažem povezavo. V tem obdobju gospodarske krize, ko delavci plačujejo napake finančnikov, mora Komisija preučiti, sedaj bolj kot kdaj koli prej, kakšne so posledice sporazumov, o katerih se pogaja, za delovna mesta.

Tem delavcem ne moremo več dajati poenostavljenih odgovorov, saj vemo, da bodo le z veliko težavo našli novo zaposlitev. Ne moremo jim reči, da je mednarodna trgovina igra zmagovalcev in poražencev in da bodo žal oni tisti, ki bodo žrtvovani, in da glede tega ni mogoče storiti ničesar.

Od vas, komisar, pričakujemo odgovore že danes. Najprej želimo vedeti, ali je vaš generalni direktorat ocenil vpliv tega sporazuma na delovna mesta v Evropi, saj vam moram povedati, da nas številka, ki je bila tako pohlepno napovedana, in sicer 19 milijard EUR, ki naj bi jih predvidoma zaslužili evropski izvozniki, ne prepriča. Od kod ta znesek? Na kateri študiji temelji? Če pustimo ob strani pričakovane pozitivne učinke, ali so bili negativni učinki tudi upoštevani?

Komisija je pripravila uredbo o metodah izvajanja zaščitnih ukrepov v okviru tega sporazuma. Te metode se zlasti nanašajo na povračilo carinskih dajatev, kar je prednost, ki je še nikoli prej nismo odobrili, niti svojim razvitim trgovinskim partnerjem. Predstavljeni predlogi prinašajo zapletene postopke za sklicevanje na zaščitne klavzule in njihovo izvajanje.

Vseeno pa sem pomirjen, ker bo prvič v zgodovini Parlament kmalu lahko izrazil svoje mnenje o tem besedilu v skladu z običajnim zakonodajnim postopkom. Želel pa bi izpostaviti, da problem zaposlovanja v Evropi ne bo rešen z ukrepi blaženja, ki se sprejemajo za vsak primer posebej. Zato skupaj z mojo skupino pozivam, da se končno pripravi prava evropska industrijska politika, ki pomeni resnično strategijo za prihodnost naših industrij.

Glede na gospodarsko krizo in vse hujšo svetovno konkurenco mora biti ta industrijska politika dobro usklajena s skupno trgovinsko politiko, da naši sporazumi o prosti trgovini ne vodijo v zmanjševanje delovnih mest v Evropi.

Druga zadeva, glede katere pričakujemo pojasnilo, je protokol o kulturnem sodelovanju, ki je vključen v sporazum. Veliko držav članic se je zelo ostro odzvalo na pogajanja s Korejo, saj je to država, ki ni ratificirala Konvencije Unesca o zaščiti in spodbujanju raznolikosti kulturnega izražanja.

Obsojam že samo načelo odpiranja pogajanj na to temo in menim, da bi morala biti kulturna vprašanja obravnavana ločeno od trgovinskih pogajanj ter poverjena komisarju za kulturo, da kultura ne postane predmet pogajanj v istem poglavju kot navadno blago in storitve.

Da zaključimo, komisar, veste, kako pomembno je za poslance EP, da so natančno obveščeni o tekočih pogajanjih in da sodelujejo v vseh fazah, vključno s trenutkom, ko se določa pogajalski mandat. Če pustim ob strani naše razlike v pristopu, bi želel poudariti, da bi posvetovanje Parlamenta z višjimi ravni olajšalo naše razumevanje strategije, ki se izvaja.

Zato zaupam, da lahko računam na vašo podporo in podporo Komisije pri našem nadaljnjem delu, kjer vsak deluje v okviru svojih pooblastil, a vedno v korist trgovinske politike, ki je seveda bolj evropsko naravnana, predvsem pa pravičnejša.

Predsednik. – Hvala, gospod Arif, ampak tolmači imajo še vedno težave, ker ne morejo slediti vašemu tempu. Ves čas mi sporočajo, da vam ne morejo slediti. Nič ni narobe, če pripravite dolg govor, sicer precej daljši kot dopušča čas, vendar pa se ta govor dejansko ne tolmači.

Zato lahko samo vi in francoski govorniki v Parlamentu razumete, kar govorite.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Gospod predsednik, predlog sporazuma o prosti trgovini med Evropsko unijo in Južno Korejo je po mnenju katalonske in evropske avtomobilске industrije nepravilen in neuravnotežen.

Ta industrija in tudi evropski tekstilni sektor sta izrazila zaskrbljenost zaradi posebnih vprašanj, kot sta sistem povračila carinskih dajatev in zaščitna klavzula. Tudi Zveza evropskih sindikatov je sporazumu o prosti trgovini namenila kritične besede. Južna Koreja ni ratificirala nobene temeljne konvencije Mednarodne organizacije dela. Južna Koreja vztrajno zatira sindikalne pravice.

Poleg tega se zavedamo, da je bilo v okviru tega sporazuma o prosti trgovini z Južno Korejo glede sistema povračil carinskih dajatev občutno razhajanje med kolegijem Evropske komisije in tudi med službami Evropske komisije, zlasti med Generalnim direktoratom za obdavčenje in carinsko unijo in Generalnim direktoratom za trgovino.

Po mnenju Generalnega direktorata za obdavčenje in carinsko unijo sistem povračil carinskih dajatev pomeni gospodarsko izkrivljanje, saj gre dejansko za izvozno subvencijo. To naj bi korejski industriji v Evropski uniji prineslo očitno konkurenčno prednost pred evropsko industrijo.

Korejska agencija za spodbujanje vlaganj v trgovino je izračunala, da ta prednost znaša vsaj 1 300 EUR na avtomobil. Torej, ali nova Komisija meni, da je ta sporazum o prosti trgovini pravičen trgovinski sporazum? Ali bo nova komisija Parlamentu predložila celovito, posodobljeno oceno vplivov in analizo tega sistema povračil carinskih dajatev?

Paweł Zalewski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, danes razpravljamo o zelo pomembnem sporazumu, ki bo služil kot model za sporazume z drugimi državami na Daljnem vzhodu, zato sta potrebna preudarnost in temeljita analiza. Ne smemo biti pod pritiskom, da zadevo čim prej opravimo. Podpiram svobodno konkurenco in menim, da je njen vpliv na stabiliziranje političnih razmer in na gospodarski razvoj neizpodbiten, vendar pa mora biti konkurenčnost uravnotežena in temelječa na konkuriranju tehnologij ali proizvodnih stroškov, ne pa na instrumentih, kot je sistem povračil carinskih dajatev, ki je vključen v sporazum in, odkrito rečeno, služi interesom samo ene strani.

Smo v gospodarski krizi in danes moramo biti posebej občutljivi na razmere v Evropi – prevzeti moramo posebno odgovornost za prihodnost evropske industrije. Ne gre samo za industrijo motornih vozil, ampak tudi za elektronsko in tekstilno industrijo. Številne veje industrije, med njimi tudi nekatere iz Poljske, se pritožujejo nad tem sporazumom. Zato sem prepričan, da moramo ukrepati takole. Najprej se moramo prepričati o učinkih sporazuma, zato moramo sodelovati tudi s tistimi industrijami, ki so izrazile svoje pomisleke glede sporazuma, in ne samo s tistimi, ki od njega pričakujejo koristi. Pričakujem, da bo Komisija pripravila zelo obsežno analizo posledic uveljavitve tega sporazuma. Drugič, zelo pozorno moramo preučiti zaščitne ukrepe in njihovo strukturo, da bo sporazum dejansko v korist obema stranema in ne samo Južni Koreji. Tretjič, sporazuma ne moremo samo začasno uveljaviti, preden se Parlament ne prepriča, da dejansko koristi vsem državam v Evropski uniji in da ne vzpostavlja nobene vrste prednosti za korejsko industrijo.

Vital Moreira (S&D). – (PT) Gospod predsednik, komisarju za trgovino bi želel postaviti dve vprašanji o pomenu tega sporazuma za trgovinske politike EU. Dejansko je od uvedbe strategije Globalna Evropa v letu 2006, katere cilj je bil okrepiti vlogo mednarodne trgovine v gospodarski strategiji Evropske unije, to prvi in edini sporazum o prosti trgovini, ki je bil predmet pogajanj, a še ni bil ratificiran, in v katerem ima trgovinsko partnerstvo pomembno vlogo.

Kako Komisija ocenjuje svojo lastno vlogo in borne rezultate, ki jih je dosegla v okviru ciljev strategije Globalna Evropa? Ali Komisija potemtakem meni, da je v tem sporazumu na kocki verodostojnost njene lastne strategije in da je ta verodostojnost odvisna tudi od ratifikacije sporazuma in potrditve s strani Parlamenta?

Drugič, sporazum vključuje samo eno državo, torej je dvostranski. Vemo, da ambiciozen večstranski trgovinski sporazum v okviru Svetovne trgovinske organizacije samo zabija čas, brez možnosti za uspeh. Različni regionalni sporazumi, ki jih je predlagala Evropska unija, so skoraj povsod propadli ali dejansko nimajo prave perspektive. Če povzamem, ali to pomeni, da je ta dvostranski sporazum dokaz neuspešnosti vlaganj EU v dvostranske in regionalne sporazume in da bomo odslej obsojeni na dvostranskost.

Pablo Zalba Bidegain (PPE). – (ES) Gospod predsednik, komisar, stališče Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) glede trgovinske politike Evropske unije je zelo jasno. Smo veliki zagovorniki proste trgovine in prav gotovo je bistvenega pomena, da se Evropa še naprej pogaja o trgovinskih sporazumih z drugimi državami, saj ti evropskim družbam ponujajo nove priložnosti in s tem nova delovna mesta, ki so v sedanji gospodarski krizi nujno potrebna.

Zelo so mi bile všeč vaše besede, komisar, kajti tudi sam verjamem, da je zelo pomembno, da ti sporazumi vsebujejo dovolj jamstev, da se izognemo podpisovanju klavzul, ki so enostranske in nepravilne do evropske industrije.

Sporazum z Južno Korejo je predlagala Komisija kot prvega v generaciji ambicioznejših trgovinskih sporazumov za Evropo, zato je ta sporazum tako pomemben. Ne gre za to, ali je država majhna ali ne; gre za to, da ne oslabimo svoje pogajalske moči v prihodnjih sporazumih z veliko večjimi državami.

Zato ne nasprotujemo sporazumu o prosti trgovini z Južno Korejo, vendar pa želimo, da se nekateri členi natančneje preučijo, saj menimo, da določene evropske industrijske sektorje postavljajo v slabši konkurenčni položaj in korejskim proizvajalcem dajejo nelojalno prednost.

Komisar, prosim, da mi nazorno razložite, zakaj zaščitna klavzula o povračilu carinskih dajatev stopi v veljavo čez pet let. Ko sem prejšnjikrat govoril z vami, ste izjavili, da je razlog v tem, da bodo tudi tarife na vozila odpravljene po petih letih.

Sporazum določa, da bodo po petih letih odpravljene tarife za vozila, ki tehtajo več kot pet ton. Za vozila, ki tehtajo manj kot pet ton, kamor sodijo vsa standardna vozila, pa bo 10-odstotna tarifa odpravljena po treh letih. Kakšen je razlog za ta dvoletni zamik, komisar?

Želel bi tudi več izvedeti o najnovejših podatkih glede tega vidika, ki ste ga omenili. Kakšen smisel ima popravljati te probleme *ex post*, ko je razlog za zaščitno klavzulo zgolj ta, da se predvidijo možne negativne posledice?

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Gospod predsednik, EU bi morala sklepati sporazume o prosti trgovini samo z državami, ki v celoti spoštujejo človekove pravice. Zdi se mi bistveno, da se ključni standardi dela Mednarodne organizacije dela izvajajo in predvsem spoštujejo. Delovnopravne klavzule v sporazumu so dobre, vendar ne sežejo dovolj daleč. V Koreji so zlasti v zadnjih mesecih poročali o primerih grobih kršitev sindikalnih pravic, kot sta pravica do pogajanj za sklenitev kolektivnih pogodb in pravica do svobodnega

organiziranja. Ves čas pogajanj so evropski sindikati in zlasti sindikati v kovinski industriji izpostavljali te primere, zlasti zaradi težav, ki jih lahko pričakujemo v avtomobilskem sektorju.

Primer Opla v Antwerpnu je bil že večkrat omenjen. Naj ponovim, poslovanja niso preselili zaradi neizkoriščenih zmogljivosti, kot je vodstvo večkrat zatrjevalo, ampak predvsem zaradi selitve proizvodnje v Južno Korejo. Kdo bo imel od tega koristi? Je mogoče, da gre za vnaprejšnji učinek sporazuma o prosti trgovini?

Drugi sektor s težavami, ki ni dobil toliko pozornosti, je ladjedelništvo. V svojem desetletnem načrtu, ki je del državne doktrine, si je Koreja postavila cilj, da mora imeti več kot 90 % podjetij, ki so dobavitelji korejske ladjedelniške industrije, svoj sedež v Koreji. To pa zelo oteži položaj evropskih konkurentov in zlasti zaposlenih v tej industriji.

(Vprašanje v skladu s členom 149(8) Poslovnika)

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospa Regner, hvala za to priložnost. Omenili ste situacijo z Oplom v Antwerpnu. Sprašujem vas, ali se strinjate z mano, da je Opel že več mesecev v hudih finančnih težavah, da bi lahko proizvedel veliko več avtomobilov, kot jih trenutno, in da njegove slabe ekonomske situacije ne more povzročiti sporazum o prosti trgovini, ki še ni stopil v veljavo.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Gospod predsednik, seveda drži, da ima podjetje resne gospodarske probleme. To je dejansko res. Vendar pa je vodstvo podjetja, in zlasti gospod Reilly, kršilo sporazum delta. V skladu s tem sporazumom je imel obrat Opla v Antwerpnu zagotovilo, da se bodo športno terenska vozila proizvajala tam. Sedaj pa se avtomobili ne proizvajajo v Antwerpnu, ampak v Južni Koreji. Kar se mene tiče je to preprosto primer selitve obstoječega poslovanja iz Opla v Antwerpnu v Južno Korejo.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Gospod predsednik, gospod De Gucht, postavil bi vam tri vprašanja. Moje prvo vprašanje zadeva potrebo po lojalnih konkurenčnih pogojih. Dejstvo, da se v Južni Koreji omejujejo pravice zaposlenih, pomeni, da so vzpostavljeni nelojalni konkurenčni pogoji, ki vključujejo tudi vprašanje kolektivnega ukrepanja. Člen 314 Kazenskega zakonika Južne Koreje navaja kaznivo dejanje „motenja poslovanja“. Uporablja se za preprečevanje stavk in omejevanje sindikalnih pravic, kot v primeru Ssangyonga. Rad bi tudi vedel, zakaj sklepamo sporazume o prosti trgovini z državami, kot sta Južna Koreja in Kolumbija, ki imajo največ težav s standardi Mednarodne organizacije dela. Zato se moje prvo vprašanje glasi: na kakšen način predlagate, naj se uporabi sporazum o prosti trgovini za zagotovitev, da v Južni Koreji ni nelojalnih konkurenčnih pogojev zaradi omejevanja pravic delavcev?

Moje drugo vprašanje se nanaša na probleme v avtomobilski industriji, ki jih je omenilo tudi več drugih govornikov. V tem primeru je zelo pomembno, da obstajajo smiselne zaščitne klavzule. Trenutno so na voljo splošne zaščitne klavzule za večje motnje na trgu in za sistem povračil carinskih dajatev. Tega nisem v celoti razumel. Gospod De Gucht, morda bi mi lahko na preprost način razložili zaščitne klavzule. Zlasti bi želel vedeti, kdo jih lahko uporabi in kdaj.

Moje tretje vprašanje zadeva novo pogodbeno osnovo za naše sodelovanje, ki jo uvaja Lizbonska pogodba. To vključuje potrjevanje zaščitnih klavzul in izvajanje kot del postopka soodločanja. Ali lahko jamčite, da sporazum o prosti trgovini ne bo stopil v veljavo, dokler Parlament ne odobri tega postopka in dokler Parlament ne izkoristi svoje pravice in sprejme zaščitne klavzule?

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Komisar, zagotovo se strinjate z mano, da se sporazumi o prosti trgovini ne sklepajo iz ideoloških razlogov, ampak zato ker se dobro zavedamo njihovih vplivov na družbo, tako socialnih kot gospodarskih. Sami ste omenili več študij vplivov, vendar pa nikoli še nisem brala študije, ki bi opredelila vplive na zaposlovanje za vsak sektor posebej.

Mnogi so že govorili o avtomobilskem sektorju. No, in sama sem medtem ugotovila, enako kot ljudje v moji regiji, ki je do neke mere tudi vaša regija, komisar, kakšen je ta vpliv. Oplova proizvodnja avtomobilov v Antwerpnu se zapira in tamkajšnji sindikati – gre za ljudi, ki se s tem ukvarjajo že dolga leta – so popolnoma prepričani, da je ta trgovinski sporazum zelo pomemben del Oplovega poslovnega načrta, o katerem se toliko govori, načrta, ki ga preprosto ne razumemo in je ključen za odločitev, da v Antwerpnu ne bo proizvodnje športno terenskih vozil.

O tem bi vam želela postaviti dve vprašanji. Ali veste, kakšen je učinek tega sporazuma na zaposlovanje oziroma njegov vpliv na zaposlovanje v vsakem gospodarskem sektorju posebej? Če ne veste, ali ste pripravljeni – in za to vas želim terjati – na tej točki opraviti študijo vplivov, da zagotovite, da imamo v Parlamentu na voljo informacije, ki jih bomo potrebovali, ko bomo nazadnje morali dati svoj pristanek?

Moje drugo vprašanje je: ali nameravate v prihodnje – to naj bi bil začetek vašega mandata – dosledno opravljati takšne študije vplivov na družbeni ravni?

Seán Kelly (PPE). – (GA) Gospod predsednik, pozdravljam ta trgovinski sporazum med Evropsko unijo in Južno Korejo.

– Ob tem pa želim reči tudi, da bodo v vseh tovrstnih sporazumih vedno zmagovalci in poraženci. Na žalost je v tem primeru avtomobilska industrija izpadla kot poraženka, rekel pa bi, da se ji morda tu ponuja priložnost, saj se bo povpraševanje po avtomobilih v naslednjih dvajsetih ali tridesetih letih po vsej verjetnosti vsaj početverilo.

Na splošno pa vprašanje, ki ga je izpostavil komisar o 19,1 milijarde EUR v korist Evropske unije v primerjavi z 12,5 milijarde EUR v korist Južne Koreje, po mojem predstavlja dobro kupčijo. Če bi bilo obratno, bi nas lahko skrbelo. Poleg tega ne smemo podcenjevati političnega pomena Južne Koreje v psihološkem smislu, ki ga ima roka, iztegnjena v pozdrav prek oceanov do Azije – kar je zanje zelo pomembno –, za nas pa je pomembna ponovna vzpostavitev položaja v svetu, ki je bil v Københavnu omajan.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Gospod predsednik, komisar, ta sporazum s Korejo bo prvi, ki bo resnično izvajal strategijo Globalna Evropa kot pomemben sporazum, zato mora biti še posebej zgledno pripravljen, saj bo postavil precedens.

Vseeno pa opazamo problem, prvič, z informacijami, ki se posredujejo Parlamentu, zlasti v zvezi z zaščitnimi klavzulami, drugič, z uporabljenimi metodami, saj smo slišali, da bo morda mogoče izvajati začasne določbe ali začasno izvajati sporazum, ne da bi sploh počakali na privolitev Parlamenta, in nazadnje še problem z jasnostjo in preglednostjo trgovinskega okvira – o čemer je govoril gospod Rinaldi –, saj bi prek povračil carinskih dajatev lahko dejansko neposredno sklenili sporazum s Kitajsko. Menim, da moramo biti popolnoma jasni glede teh sporazumov o prosti trgovini.

Poleg tega je še problem doslednosti cilja razvoja socialnih in okoljskih standardov. Na področju spoštovanja socialnih standardov smo na primer zelo daleč od tistega, kar so Združene države dosegle s pogajanjem v svojem sporazumu s Korejo.

Nazadnje pa odkrito povedano, če pogledamo sedanje gospodarske razmere, kjer je avtomobilska industrija ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, komisarju bi želel zastaviti dodatno vprašanje. Razumemo, da nimamo jasno opredeljenega okvira glede morebitnega postopka ratifikacije s strani nacionalnih parlamentov, vendar me zanima, s kakšno večino se bo glasovalo o tem sporazumu v Svetu? Gre za kvalificirano večino ali večino s soglasjem? To je še ena zadeva, ki je nisem razumel, in menim, da je pomembno, da razumemo ta vidik pravne podlage.

Dodal bi še to, da sem presenečen nad tonom te razprave. Občutek imam, da sem slišal veliko zaskrbljenih glasov, in zato ponovno pozivam Komisijo k sodelovanju. Komisar, prepričani smo, da boste svoje delo odlično opravili, vendar pa nek drug korejski pregovor pravi: „vprašaj za pot, tudi če jo že poznaš“.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, sporazum o prosti trgovini z Južno Korejo se zdi zelo velik korak naprej. Sporazum o območju proste trgovine bo pripomogel k precejšnji rasti vzajemnega trgovanja. Zahvaljujoč odpravi korejskih uvoznih dajatev v vrednosti okrog 1,6 milijarde EUR in uvoznih dajatev EU v vrednosti okrog 1,1 milijarde EUR, se bo trgovina v znatni meri liberalizirala v pomembnih industrijskih sektorjih in pri storitvah. To večinoma zadeva telekomunikacije, varstvo okolja, promet, finance in pravne storitve. Poleg tega bo sporazum o prosti trgovini doprinesel k večji preglednosti na področju zaščite intelektualne lastnine in javnega naročanja. Na podlagi tega sporazuma bo Koreja tudi priznala certifikate in standarde kakovosti EU. Sporazum je zlasti pomemben v sedanjih gospodarskih razmerah, saj bo omogočil hitrejši razvoj v državah EU. Vseeno pa ugotavljamo (...).

(Predsednik je prekinil govornika)

Karel De Gucht, član Komisije. – Gospod predsednik, najprej naj v zvezi s postopkom povem – kajti veliko vprašanj se je nanašalo na to –, da bo dejansko prvič, da Parlament da svoje soglasje o takšnem sporazumu, in tudi prvič, da se zaščitne klavzule sprejmejo s postopkom soodločanja. Menim, da ima to posledice za odnos med Svetom, Komisijo in Parlamentom.

Zaščitne klavzule so v fazi predloga. Komisija je svoj predlog sprejela včeraj in ga bo Svetu in Parlamentu predstavila v kratkem. Seveda bo temu sledil postopek soodločanja, zato ne razumem vaših številnih pripomb, v katerih postavljate vprašanja in izražate svoje dvome glede zaščitnih klavzul. Samo tiste zaščitne klavzule bodo ostale, s katerimi boste soglašali, kajti gre za postopek soodločanja: tako preprosto je to. Zato ne bi smeli biti tako zaskrbljeni zaradi tega in zaradi ratifikacije Parlamenta.

To seveda pomeni, da bo v vašem odboru potekala razprava. Med zaslišanjem sem že povedal, da ne bom predlagal predčasne, začasne uporabe, dokler se Parlament ne opredeli do sporazuma, bodisi z uradno ratifikacijo Parlamenta ali s katerim drugim postopkom, ki ga lahko vzpostavimo med odborom INTA in Komisijo. To ostaja odprto in lahko o tem razpravljamo, vendar pa bo Parlament v vsakem primeru imel priložnost podati svojo politično presojo sporazuma, preden se predložijo kakršni koli predlogi za predčasno uporabo.

Drugo vprašanje je, ali gre za mešani sporazum ali za sporazum zgolj o pristojnostih Skupnosti. Pravna služba še pripravlja mnenje o tem, ne moremo pa izključiti možnosti, da bomo morali na koncu upoštevati, da gre za mešani sporazum, kar pomeni, da ga bodo morali ratificirati vsi nacionalni parlamenti, kar pa lahko ima – kot odgovor na vprašanje, ki ga je postavil Niccolò Rinaldi – posledice za postopek glasovanja v Svetu.

Toliko o postopku: imeli boste veliko priložnosti, da izrazite svoje mnenje, in to bomo skrbno upoštevali – če tega ne bi storili, mislim, da bi bili v težavah!

član Komisije. – (NL) Sedaj se bom posvetil vprašanju o Oplu. Razumem, da se vprašanje o Oplu pojavlja ne samo v Belgiji, ampak tudi v drugih državah članicah. Česar pa ne razumem, je to, da ljudje rečejo „glej, obstaja neposredna povezava med sporazumom o prosti trgovini z Južno Korejo in dejstvom, da se načrtuje zaprtje Oplovih tovarn v Evropi“.

Opel je že na začetku leta 2009 napovedal, da namerava zmanjšati zmogljivosti v Evropi za 20 %. Drži, da je to mogoče storiti tako, da na koncu obratujejo vse tovarne, pod pogojem, seveda, da je to s poslovnega vidika sprejemljivo tudi za Opel.

Prav tako drži, da je odločitev za proizvodnjo športno terenskih vozil v Koreji vsekakor padla po sklenitvi sporazuma z Magno, vendar pa pred zaključkom pogajanj o sporazumu o prosti trgovini med Evropsko unijo in Južno Korejo. Trditev gospoda Beleta in gospe Van Brempt torej časovno ne sovпада. Sporazum z Južno Korejo je bil sklenjen šele potem.

Dejansko pa bi rekel, da je mogoče trditi ravno nasprotno, in sicer, da so nekatere države članice soglašale s sporazumom o prosti trgovini z Južno Korejo le pod pogojem, da vedo, kaj se bo zgodilo z Oplom. Pravzaprav menim, da je ta obraten pogled pravilen, če pogledate časovni potek dogodkov.

Mimogrede bi želel še dodati, z avto gospoda Beleta, da je v primerjavi, ki jo je navedel, ko je dejal, da Južna Koreja izvozi 15-krat več avtomobilov v Evropo, kot jih Evropa izvozi v Južno Korejo, majhna matematična napaka. To se lahko navezuje na politike, pri katerih sem nedavno sodeloval v Belgiji. Trenutne številke so, da je 37 000 avtomobilov izvoženih v Južno Korejo in okrog 440 000 uvoženih od tam.

Poleg tega pa je tudi vaš način razmišljanja napačen, ker predpostavljate, da sta oba trga enako velika. Če primerjate oba trga, morate upoštevati, da je južnokorejski trg seveda precej manjši kot evropski, kar pomeni, da primerjate jabolka s pomarančami.

Z vidika prodora na trg to pomeni, da gre dejansko za enak odstotek v smeri iz Evrope v Južno Korejo kot v obratni smeri: približno 3 do 4 %. To je resnično pomembno.

Nekaj, kar je po mojem mnenju še pomembnejše pri oceni razmer na trgu, je dejstvo, da so južnokorejski proizvajalci pred kratkim odprli velike tovarne v Evropi, in sicer na Češkem in Slovaškem, kjer bodo lahko proizvedli okrog pol milijona avtomobilov na leto, zato je realnost taka, da bodo v prihodnje korejski avtomobili, proizvedeni v Evropi, v veliki meri tudi prodani na našem trgu. Tu gre za nedvomen premik, zato smo v avtomobilskem trgu kot celoti dejansko priča selitvam na glavne trge, kjer se bodo nazadnje avtomobili kupovali in prodajali.

Zadnja misel o tem, kar je vsekakor res obžalovanja vredna situacija za Opel – za katerega se bo po mojem mnenju kmalu našla rešitev –, pa je ta, da ne smemo spregledati dejstva, da proizvajalci sledijo kupcem in ne obratno ter da je to eden najpomembnejših razlogov za posebne politične odločitve v zmanjšujočem se evropskem avtomobilskem trgu, na katerem je veliko število proizvajalcev avtomobilov v težki finančni situaciji.

Morda bi dodal še zadnjo pripombo glede napetosti med dvostranskimi in večstranskimi pogajanj, kar je vprašanje, ki ga je postavil tudi gospod Moreira. Pogajanja, ki izhajajo iz kroga pogajanj v Dohi, potekajo že od leta 2001, kar pomeni že devet let, še vedno pa nismo našli izhoda iz te slepe ulice. Sem velik zagovornik večstranskosti in menim, da moramo pogajanja v Dohi uspešno zaključiti, zlasti z ohranitvijo razvojnih elementov, ki jih vsebujejo. To menim tudi zato, ker njihov večstranski okvir prinaša tudi najvišjo pravno varnost za mednarodno trgovino. Vseeno pa menim, da medtem ko čakamo na zaključek kroga pogajanj v Dohi – za katerega upam, da bo v letu 2010 ali najpozneje v začetku 2011 –, ne sedimo križem rok na dvostranski fronti.

Po mojem mnenju je zelo pomembno, da pri dvostranskih dogovorih sklepamo samo sporazume, ki sežejo dlje od Dohe, da med postavljanjem višjih meril ne spodkopavamo odločitev iz kroga pogajanj v Dohi. Tudi to utemeljuje pripravo sporazuma o prosti trgovini z Južno Korejo. Po mojem mnenju sporazum ne spodkopava večstranskosti. Če bi želeli omajati večstranskost, potem bi to resnično bil učinek, vendar pa to ni naš namen in ne bo tudi na naslednjih pogajanjih.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Naslednje zasedanje bo jutri, v četrtek, 11. februarja 2010, od 9.00 do 13.00 in od 15.00 do 17.00.

Dnevni red je objavljen v dokumentu o zasedanju z enakim naslovom in tudi na spletnih straneh Evropskega parlamenta.

20. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

21. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 23.30)